hippocrates congress

12th INTERNATIONAL HIPPOCRATES CONGRESS ON MEDICAL AND HEALTH SCIENCES

September 1-2, 2023

ABSTRACT BOOK
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

EDITORS - EDİTÖRLER

Prof. Dr. Asuman SEVİN

Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK

Prof. Dr. Mustafa KIRAÇ

Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/ Editörler: Prof. Dr. Asuman Sevin, Prof. Dr. Hülya Çiçek, Prof. Dr. Mustafa Kıraç, Doç. Dr. Meriç Eraslan

ISBN: **978-625-6861-50-3**

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: September - Eylül 2023

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/

Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/

Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

BOARDS – KURULLAR

Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Asuman Sevin

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mustafa Kıraç, Üsküdar Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Parvez I. Haris, Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York, ABD

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Jôzef Pilsudski Üniversitesi, Polonya

Doç. Dr. Müsemma Alagöz Karabel, Dicle üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Bilim ve Hakem Kurulu

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzüncü Yil üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mustafa Metin Donma, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Parvez I. Haris, Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere

Prof. Dr. Recep Akkaya, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Yüksel Dereli, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Berna Erdal, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Elif Pınar Bakır, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ergül Mutlu Altundağ, Doğu Akdeniz Üniversitesi, KKTC.

Doç. Dr. Esra Ertürk Tekin Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Hüseyin Fatih Gül, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. İsa Ardahanlı, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. İlknur GÖL Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Uysal, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Müjgan Gürler, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Onur Olgaç Karagülle, İstanbul Egitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Özgür Albuz, Ankara Dr. Abudrrahman Yurtaslan Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Sefa Küçükler, Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Sinan Zehir, Hitit Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Şule Gökçe, Ege Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Jôzef Pilsudski Üniversitesi, Polonya

Doç. Dr. Türkan DÜBÜŞ, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Zuhal Uçkun ŞahinoğullarıI, Mersin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Adnan Batuhan Coşkun, Hasan Kalyoncu Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Asuman Çobanoğlu Giresun Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ayhan Güler, Hakkari Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Başak Karasu, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Esra Özer, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Elif Polat, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Mir Hamid Sleaihan, İslamic Azad Üniversitesi, İran

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Salih Karatepe, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Nurcan Yörük, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Şehir Hastanesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ramazan Berkay Peker, Trakya Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ramiz Yazıcı, sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Reza Behdari, Health Industry Research Center, West Tehran Branch, İslamic Azad Üniversitesi, Tahran, Iran

Dr. Öğr. Üyesi Remzi Orkun Akgün, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Selda Yüzer Alsaç, Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Sedat Taş Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Songül Şahin, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Sultan Mehtap Büyüker, İstanbul Üsküdar Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Şebnem Bukavaz, Trakya Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Ümmü Taş İzmir Demokrasi Üniversitesi, Türkiye

CONTENTS - İÇİNDEKİLER

BOARDS – KURULLAR III

CONTENTS - İÇİNDEKİLER VI

Ahududu, Yeşil Çay, Guarana, Ginkgo Biloba, Galanya, Yaban Mersini, Greyfurt Aromalı Bitki Ekstrelerinde ve B Kompleks Vitaminleri Bazı Antioksidan Aktivitelerin Belirlenmesi 1

Alaska Yaban Mersini ve 21 Farklı Kırmızı Mor Meyve Sebzesi Ekstresinde Bazı Antioksidan Aktivitelerin Belirlenmesi 3

Albümin Konsantrasyonun İskemi Modifiye Albümin Üzerine Etkisi 5

Alzheimer Hastalarında Serum Östrojen Reseptör Beta Seviyesi İle Östrojen Reseptör Beta Üzerinde Tanımlı RS4986938, RS1256030 ve RS1271572 Polimorfizmlerin İlişkisinin Araştırılması 7

Assessment of Tosoh HLC-723 G8, Abbott Architect I2000, Mindray BS-800m, Siemens Dimension Analyzers for the HBA1C Measurement Assays 8

Döngü Aracılı İzotermal Amplifikasyon (LAMP) Tekniği ile Blastocystis'in Teşhisi İçin Spesifik Primerlerin ve Probların Biyoinformatik Tasarımı 10

Effects of Prominent Central Black Areas On Biophysical Image Analysis for Structural Assessment 12

Epitel-Mezenkimal Geçiş (EMT) ve Piezo Kanallarının Mesane Kanserindeki Rolü 13

Erişkin Rat Böbreğinde NRF1 İmmun Lokalizasyonu 15

Erişkin Rat Böbreğinde NRF2 İmmun Lokalizasyonu 17

Evaluation of Systemic Immune-Inflammation Index in Urinary Tract Infections of Type-2 Diabetes Mellitus. (Sıı in Diabetes) 19

Formaldehite Maruz Bırakılan Sıçanların Serum ve Böbrek Dokusunda Feniramin Maleatın Maresin-1 Seviyesi Üzerine Etkisi 20

Fucoidan Stimulates Apoptosis and Alters Gene Expression of Breast Cancer Cells 22

Geleneksel ve Yeni Nesil İnkübatörlerde Bölünme Aşamasındaki Embriyoların Transferlerinin Retrospektif Değerlendirilmesi 23

Hücre Besiyeri Eksozomun DNA Kırığı ve DNA Bağlanmasına Etkisi 25

İdiyopatik Derin Ven Trombozu İçin Nadir Bir Risk Faktörü: Vena Cava İnferior'un Konjenital Yokluğu 27

Kan Kültüründen İzole Edilen Stenotrophomonas Maltophilia "Yeni Ortaya Çıkan Endişe Verici Bir Patojen" Mıdır? 29

Kardiyovasküler Hastalıklarda Yeni Kardiyak Biyobelirteçler 32

Klinik İzlemde Analitik Süreçlerin CA 19-9 Ölçümünde Etkisi: Heterofil Antikor İnterferansı 34

Lenfödem Etiyopatogenezinde Anoikisin Potansiyel Rolünün Biyoenformatik Analizlerle Belirlenmesi 36

LNCaP ve PC3 Prostat Kanseri Hücre Hatlarında Abiraterone ve Docetaxel Tedavilerinin Apelin/Apelin Reseptörü Aksisi Üzerine Etkilerinin Araştırılması 38

Mevsimsel Değişikliklerin Ölüm Yaşları Üzerindeki Etkilerinin E-Nabız Verileri Üzerinden Değerlendirilmesi..... 40

Molecular Docking and ADME Properties of Hydroxycinnamic Acids As Multi-Target-Directed Ligands Against Alzheimer's Disease..... 41

Oreksin-A ve Kisspeptin Nöronları Arasındaki Etkileşimin İmmünohistokimyasal Olarak Araştırılması..... 42

Rotenon Kaynaklı Karaciğer Hasarında Terazosin' in Etkisinin Histokimyasal ve İmmnünohistokimyasal Yöntemlerle Gösterilmesi..... 44

SARS-CoV-2'ye Spesifik Farklı Prensipli Bağlanan ve Nötralizan Antikor Testlerinin Tanısal Performanslarının Değerlendirilmesi..... 45

Serum CTRP-1, CTRP-3 and Kallistatin Levels in Patients With Knee Osteoarthritis..... 47

Silibinin, TFK-1 Hücre Hattında Proinflamatuar Kemokin Il-8 Düzeylerini Düşürür..... 48

Skolyozda Eğriliğin Konkav ve Konveks Tarafında Bulunan Akciğer Hacimlerinin Karşılaştırılması..... 50

Teucrium Polium'un Yeni Sentezlenmiş Çinko Oksit Nanopartiküllerinin Antibakteriyel Aktivitesinin Araştırılması..... 52

Tip 2 Diabetes Mellitus Hastalarında Eritrosit Dağılım Genişliği-Yüksek Yoğunluklu Lipoprotein Kolesterol Oranının Glisemik İndeks İle İlişkisi..... 54

Tip-2 Diabetes Mellitus Tedavisinde Beksagliflozin..... 56

Venlafaksin İçin Tandem Kütle Spektrometrik Yöntem Geliştirilmesi..... 58

Yaş, Cinsiyet ve Mevsimsel Faktörlerin D Vitamini Seviyelerine Etkisi: Bulgular ve Öneriler.. 60

14 Months Old Baby Have a Green Stick Fracture..... 62

Ağız Gargaralarının Universal Rezin Kompozitlerin Renk Stabilitesi, Yüzey Pürüzlülüğü ve Mikrosertliği Üzerine Etkilerinin İncelenmesi..... 64

Cairo Sınıf I Diş Eti Çekilmesi Bulunan Hastanın Periodontal Tedavisi ve Takibi: Olgu Sunumu..... 66

Çocuk Diş Hekimlerinin Ön Bölge Pediatrik Zirkon Kuron Uygulama Yaklaşımları: Bir Anket Çalışması..... 68

Çocuk Diş Hekimliğinde Holistik Yaklaşımlar - Holistik Çocuk Diş Hekimliği..... 70

Dişeti Çekilmesi Tedavisi İçin Uygulanan Periodontal Plastik Cerrahi Yöntemleri: Derleme.... 72

Effect of Chlorhexidine and Boric Acid On Dentin Shear-Bond Strength..... 74

Endodonti de Kullanılan Güncel İrrigasyon Solüsyonları..... 75

Estetik Bölgede Tip 2 Çekim Soketine Anında İmplant Uygulanarak Çıkış Profilinin Oluşturulması: Bir Olgu Sunumu ve 24 Aylık Takibi..... 77

Farklı Çürük Risk Gruplarının Ağız Sağlığıyla İlgili Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi..... 79

Farklı Polisaj Tekniklerinin Üç Boyutlu Yazıcı ile Üretilen Daimi Reçinenin Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi..... 81

İdiyopatık Osteosklerozun Nadir Görülen Komplikasyonu: Olgu Sunumu..... 83

İlaca Bağlı Diş Eti Büyümesinin Mukogingival Cerrahi ile Tedavisi: Olgu Sunumu..... 85

İmplant Cerrahisinde Tek Aşamalı Kret Split Horizontal Alveolar Genişletme Tekniği: Bir Olgu Sunumu..... 87

Konjenital Maksiller Lateral Kesici Diş Eksikliği Olan Hastalarda Ortodontik Tedavi Öncesi ve Sonrası İskeletsel, Dişsel ve Yumuşak Doku Profil Değişikliklerinin Karşılaştırılması 89

Kronik Oroantral Fistülün Bukkal Yağ Pedi ile Kapatılması: Olgu Sunumu 91

Maksiller Sinüs Septalarının Alveolar Proçes Pnömatizasyonu ile İlişkisi 93

Maksiller Sinüse Yapılan Oral Cerrahi Sonrası Oluşan Oro-Antral Açıklığın Bichat Yağ Dokusuyla Kapatılması: Bir Olgu Sunumu 95

Nadir Görülen Edinilmiş Dudakta Arteriyovenöz Malformasyon Olgusunun Eksizyon İle Tedavisi 97

Optik Sinir Kılıfı Çapının Ultrasonik Ölçümü, Türk Subpopulasyonunda Anatomik Çalışma . 98

Peri-Implant Keratinize Diş Eti Eksikliğinin Serbest Diş Eti Grefti ile Tedavisi: Olgu Sunumu 100

Periodontal İnflamasyon&NO İlişkisi 102

Periodontal Tedavi Sonrası Ağrı Algısının Değerlendirilmesi 104

Rapid Palatal Ekspansiyon ile Maksiller Darlık Tedavisi ve Dentofasiyal Etkisi 106

Readability Analysis of Internet-Based Information on Early Childhood Caries 108

Sınıf II Malokluzyona Sahip Adölesan Hastanın Twin-Force Apareyi ile Ortodontik Tedavisi 109

Sinüs Lifting ve İmmediyat İmplantasyon Uygulamasında L-PRF Kullanımı: Olgu Sunumu . 111

Stafne Defekt: 2 Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi 113

Yetişkin Ortodonti Hastalarında 2 ve 4 Premolar Çekimli Tedavinin Faringeal Hava Yolu ve Dentoiskeletal Etkilerinin Karşılaştırılması 115

Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Medya Bağımlılığı İle Postürleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 117

Bazı Bisküvi Örneklerinde Malondialdehit Bileşiğinin *İn Vitro* Biyoerişilebilirlik Yönünden Değerlendirilmesi 118

Diyet Polikliniğine Başvuran Bireylerin Besin İlaç Etkileşimi Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi 120

Marketlerde Satılan Et ve Süt/Süt Benzeri Ürünler ile Bitkisel Alternatiflerinin Besin Etiketlerinin Değerlendirilmesi 122

Spirulina Supplementi Kullanan ve Kullanmayan Bireylerde Yorgunluğun ve Zihinsel Dayanıklılığın Değerlendirilmesi 124

Üniversite Öğrencilerinde Yeme Farkındalığı, Sezgisel Yeme ve Hedonik Açlık Durumu ile Mental İyi Oluş ve Diyet Kalitesi İlişkisi: Pilot Çalışma 126

Yenidoğanlarda Benign Pigmente Koroidal ve Retinal Pigment Epiteli Lezyonları 128

Memede VMAT Tekniğiyle Radyoterapi: Farklı Vmat Yaklaşımlarının Performans Karşılaştırması 129

Migren ve Obesite 130

65 Yaş Üstü Travmatik Olmayan Acil Servis Hastalarında Hastane İçi Mortalite ile İlişkili Parametrelerin Analizi 132

Acil Servise Fiziksel İstismar Nedeniyle Başvuran Yaşlı Hastaların Demografik Özelliklerinin İncelenmesi 134

Acil Serviste Pediatrik Testis Torsiyonu Şüpheli Hastaların Ayırıcı Tanısında Renkli Doppler Ultrasonografinin Güvenilirliği..... 136

Acil ve Yatan Hastalar İçin İstenen Çocuk Kardiyoloji Konsültasyonlarının Retrospektif Değerlendirmesi..... 138

Adana İli Lise Çağı Çocuklarında Sosyal Medya Kullanımının Okul Ders Başarısına Etkisi .. 140

Adıyaman İlinde Otoimmün Hastalık Varlığının Değerlendirilmesi 141

Akromegali Hastalarında Trigliserit/Glikoz İndeksi ile Homa-IR'in İnsulin Direncini Öngörmedeki Etkinliklerinin Karşılaştırılması..... 142

Akut Bronşiolit Tanısıyla Çocuk Yoğun Bakım Ünitemizde Yatan Hastaların Nazal Sürüntü Sonuçlarının Değerlendirilmesi..... 143

Akut İskemik İnme Hastalarında Huzursuz Bacak Sendromu Sıklığı ve İlişkisi 144

Akut Koroner Sendrom Hastalarında Monosit ile Yüksek Yoğunluklu Lipoprotein Oranı ve Syntax Skoru Arasındaki İlişki 146

Akut Miyokardiyal Enfarktüs Sonrası Sigaraya Yeniden Başlamayı Etkileyen Faktörler 148

Akut Pankreatit Sonucu Gelişen Karaciğer Hasarında Kannabinoidlerin Etkisi 150

Anormal Patella Yüksekliği ile Kondromalazi ve Menisküs Patolojileri Arasında İlişki Var Mıdır? 152

Association Between Red Cell Distribution Width With Dipper and Non-Dipper Hypertension 154

Ateş Yakınması ile Sağlık Kurumuna Başvuran Olguların İrdelenmesi 155

Atriyal Fibrilasyonlu Hastalarda Sol Atriyal Trombüs ile Aktive Parsiyel Tromboplastin Zamanı Arasındaki İlişki..... 157

Bebeklerde Kulak Şekil Bozuklukları Bir Acil Durum Mudur? 159

Behçet Hastası Bir Çocukta Mezenşimal Kök Hücre Nakli Sonuçlarının Değerlendirilmesi 161

BI-RADS 4 Meme Lezyonlarında Patoloji Sonuçlarımız 162

Bir Olgu: Guyon Kanalı Sendromu (Distal Ulnar Tünel) ve Ulnar Sinir Tuzaklanma Yerinin Lokalize Edilmesinde EMG'nin Önemi..... 163

Bruselloz Tanılı 114 Hastanın İrdelenmesi 164

C-Reaktif Protein/Albümin Oranı, Aortik Sertlik ile İlişkilidir 166

Çalışanlarda Kas-İskelet Sorunları, Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Mesleki Tükenmişlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Araştırılması: Ön Çalışma 168

Cardamom, Doksorubisin ile İndüklenmiş Nefropatide Böbrek Koruyucudur ve TRPM2 Kanallarının Ekspresyonunu Azaltır 170

Characteristics and Outcomes of Very Elderly Critically-Ill Patients in Turkiye 171

Çocuk Hastalarda, Eskiden Beri Kullanılan Enfeksiyon Biyobelirteçleri İle Yeni Enfeksiyon Biyobelirteçleri Arasındaki İlişki..... 172

Çocuk İmmünolojisi ve Alerji Polikliniği' Ne Yapılan Konsültasyonlar: Tek Merkez Deneyimi 174

Çocuk Yoğun Bakım Ünitemizde Bir Yılda Trakeostomi Açılan Hastaların Değerlendirilmesi176

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde Yatan Hastaların Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi 178

Covid-19 Enfeksiyonlu Hastalardaki ST Segment Yükselmeli Miyokard Enfarktüsü Yüksek Mortalite ve Trombüs Yükü ile İlişkilidir 180

Covıd-19 Hastalarında Folik Asit Düzeylerinin Mortalite Üzerine Etkisi 182

COVID-19 Pandemisinde Dahiliye Yoğun Bakım Ünitesinde Yatan Hastalardaki Klinik Bulgular: Tek Merkezli Bir Retrospektif Çalışma 183

Covıd-19 Tedavisinde Steroid Kullanımıyla İlişkili Bilateral Femur Başı Avasküler Nekrozu Gelişen Olgu 185

Diffüz Büyük B Hücreli Lenfomalı Hastalarda Tanı Sırasında Ekstranodal Tutulumun Prognoza Etkisinin Değerlendirilmesi 187

Diyabetik Hastalarda Koroner Arter Hastalığının TG/HDL Oranı ile İlişkisi 189

Diyabetik Polinöropatide Tedavi Yaklaşımları 191

Ebeveynlerin Bebeklerinin Uyku Alışkanlıkları ve Uyku Sorunları ile İlgili Görüşlerinin Değerlendirilmesi 193

Electrocardiographic Evaluation in the Children With Iron Deficiency Anemia 194

Elektrik Çarpmasının Neden Olduğu Kardiyojenik Hipotansiyon Sonrası Bilateral Frontal Lob Enfarktüsü 195

Enürezis Nokturna ile İlgili Yanlış İnançlar 197

Evans Sendromu ve Sjögren Sendromu: Nadir Bir Görülen Birliktelik 198

Fahr Sendromu 199

Genç Erişkinlerde Allerjik Rinitin Hastalık Başlangıç Yaşına Göre Değerlendirilmesi 200

Giresun Kadın Doğum Çocuk Hastanesinde İstenen Çocuk Kardiyoloji Konsultasyonlarının Değerlendirilmesi: Tek Hekimin 3 Aylık Deneyimi 201

GLIM Kriterleri Hematolojik Malignitelerin Seyrinde Yol Gösterici Midir? 203

Güncel Nörobiyolojik Teoriler Perspektifinden Otizm Spektrum Bozukluğu, Dehb ve Cinsiyet Disforisi Komorbiditesinin Araştırılması 204

Hashimoto Tiroiditinde Semptom Skorları ve Yaşam Kalitesi Ölçeklerinin Otoimmünite ile İlişkisi 206

Hepatosellüler Kanserde, Difüzyon Ağırlıklı Görüntülerde ADC Ölçümü İle Karaciğer Kapsül İnvazyonu Arasındaki İlişki 207

Hipereozinofilik Sendrom Tanısı Alan Ağır Astımlı Hastada Mepolizumab Tedavisi 208

Huzursuz Bacak Sendromu'nun Ürik Asit Düzeyi İle İlişkisi 210

İntrakardiyak Trombozlu Hastaların Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi 211

Nadir Bir Olgu; İzole Dalak İnfarktı 212

Kardiyovasküler İlaçlara Bağlı Gelişen Advers İlaç Reaksiyonlarının Önlenmesinde Farmakogenetiğin Rolü 213

KOAH Alevlenme ve Astım Atak Tanısı ile Yatan Hastaların Bakteriyel PCR Sonuçları 215

Konjenital Pnömoninin Erken Tanısında Serum CRP/Albümin Oranlarının Prediktif Değeri 216

Korunmuş Ejeksiyon Fraksiyonlu Kalp Yetersizliğinde Epikardiyal Yağ Dokusu ile Atriyal Fibrilasyon Arasındaki İlişki 217

Kritik Çocuk Hastaların Çocuk Yoğun Bakım Ünitesine Transportunun Değerlendirilmesi ... 219

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı Olan Hastalarda Paroksismal Atriyal Fibrilasyon Öngördürücüleri **220**

Lokal Anestezi Sonrası Methemoglobinemi Gelişen Çocuk Hasta **222**

Mavi Yeşil Görme, Cinsel Güç Arttırmak Amaçlı Yüksek Doz Sildenafil Kullanımı **224**

Metastatik Mide Kanserinde 3. Basamak Tedavi Tek Merkez Deneyimi **226**

Mor İdrar Torbası **228**

Kordomalı Hastaya Yaklaşım; Olgu Sunumu **230**

Multiple Miyeloma, Hepatit C Pozitifliği ve Akut Koroner Sendromlu Hasta **231**

Nadir Görülen Akciğer Kanseri Tiplerinin-Genomik Özellikleri **233**

ST Segment Yükselmesiz Miyokart İnfarktüsünde Sağ Kalp Fonksiyonlarının Kontrast Kaynaklı Nefropati ve Kısa Dönem Olumsuz Olaylar ile İlişkisi **235**

Olgu Sunumu: Kendini Sınırlayan Otonom Nöbetli Epilepsi (SELEAS), Panayiotopoulos Sendromu **237**

Perinöral Kist Nedeniyle Yürüme Güçlüğü Çeken Hastanın Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Programı Sonrası Günlük Yaşama Dönüşü: Olgu Sunumu **238**

Polianjitis ile Birlikte Olan Eozinofilik Granülomatozis Vakasının Başarılı Yönetimi **240**

Polisitemia Vera Hastalarında Flebotomi Sıkılığı ile Sitoredüktif Tedavi İlişkisinin Değerlendirilmesi **242**

Postmenopozal Kadınlarda Memenin Arteriyel Kalsifikasyonu ile Beyinde Beyaz Cevher Hiperintensiteleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi **244**

Prediyaliz Kronik Böbrek Hastalığında Prognostik Belirteç Olarak Sistemik İmmün Enflamasyon İndeksi ve Pan-Immün İnflamasyon Değeri **246**

Primer Hiperparatiroidizmde Tiroid Karsinomu Sıklığı: Üçüncü Basamak Merkezde, Retrospektif Analiz **248**

Primer Sjögren Sendromunda Aktivasyon Belirteci Olarak İmmatür Granülosit Değeri Tayini **250**

Renal Tübüler Asidoz'lu Çocukların Demografik, Klinik ve Laboratuvar Özellikleri **252**

Rezeksiyon Materyallerinde Laennec Fibrozis Skorlarının Değerlendirilerek Klinik Evre ve Hepatosellüler Nodüler Lezyonların Varlığı İle Karşılaştırılması **254**

Risk Factors of Pancreatic Enzyme Elevation in Critical Patients With Non-Acute Pancreatitis **256**

Romatoid Artrit İlişkili İnterstisyel Akciğer Hastalıklarının Klinik Özelliklerinin Geriye Yönelik Değerlendirilmesi **257**

Romatoid Artritli Hastada İlk Bulgusu Makrofaj Aktivasyon Sendromu Olan COVİD-19 Olgusu **258**

Romatoid Artritli Hastalarda Sigara Bırakma Oranlarının ve Sigara Bırakmayla İlişkili Faktörlerin Değerlendirilmesi **259**

Safety of the Percutaneous Track Embolızatıon in High Risk Percutaneous Biopsy **261**

Sağlık Çalışanlarının El Hijyenine İlişkin Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi **262**

Şanlıurfa İl Merkezindeki Erişkin Bireylerde Kızamık Seroprevalansı ve İlişkili Faktörler **264**

St Elevasyonsuz Miyokard İnfarktüsü (NSTEMI) Hastalarında Sol Ventrikül Global Longitudinal Strainin (GLS) Kontrast Nefropatisi ve Hastane İçi Mortalite ile İlişkisi 266

ST Yükselmeli Miyokart Enfarktüsü Nedeniyle Primer Perkütan Koroner Girişim Yapılan Hastalarda Koroner Kan Akımı İle Serum Prokalsitonin Düzeyi Arasındaki İlişki 268

ST Yükselmesi Olmayan Miyokard Enfarktüsü Geçiren Hastalarda Bir Yıllık Mortaliteyi Öngörmede Monosit/HDL Oranının Prognostik Değeri 270

Subakut Tiroiditli Hastalarda Hematolojik İnflamatuar Parametrelerin, Glukoz Lenfosit Oranının ve Prognostik Nutrisyonel İndexin Değerlendirilmesi 272

Takayasu Arteritinde Stroke ve Trombektomi 273

Tip 1 Diyabetes Mellitus Olgularımızın Değerlendirilmesi 275

Tip 1 Nörofibromatozisli Çocuklarda Kranial MR Bulguları-Tek Merkez Deneyimi 276

Tip 2 Diyabet Hastalarında Dulaglutid Tedavisinin Trombosit Fonksiyonları Üzerine Etkisi . 277

Transaminaz Yüksekliği ile Başvuran Konjenital Brusella Olgusu 278

Ultrason Eşliğinde Enjeksiyon Yapılan Karpal Tünel Sendromlu Hastalarda Out of Plane ve in Plane Enjeksiyon Tekniklerinin Enjeksiyon Sırasındaki Ağrı ve Fonksiyonellik Üzerindeki Etkisi: Randomize, Çift Kör Çalışma 279

Ultrasonografide Fetal Ekojenik İntrakardiyak Fokus Bulgusunun Sıklığı ve Lokalizasyonunun Değerlendirilmesi ve Maternal Yaş ile İlişkisi 281

Üniversite Öğrencileri Arasında İnternet Bağımlılığının ve İlişkili Psikopatolojinin Değerlendirilmesi..... 283

Vasküler Parkinsonizm ve İdyopatik Parkinson Hastalığında Transkranial Doppler Ultrason ile Serebrovasküler Hemodinamik Parametrelerin Değerlendirilmesi 285

Yarık Damak ve Yarık Dudak Anomalisi Olan Yenidoğanların Değerlendirilmesi..... 287

Yaşlanma ve Tiroid Fonksiyonları Arasındaki İlişkiyi Keşfetmek..... 289

COVID-19 Salgını Döneminde Gebeliği Riskli Olan ve Olmayan Gebelerin Stresle Başa Çıkma Düzeylerinin Karşılaştırılması ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi 290

Sosyal Medyanın Gebe Bilgilendirmesi Üzerine Etkisi..... 292

2023 Maraş Depremini Yaşayan Ortaokul Çocuklarında 2D:4D Oranı ile Travmatik Stress ve Dikkat Dağınıklığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 294

Acil Servis Hizmetlerinin Kullanımının ve Yaygınlığının Sağlık Harcamaları Üzerindeki Etkisine Yönelik Çok Değişkenli Analiz..... 296

Deneysel Tıkanma Sarılığı Modelinde L-Karnitin'in Bakteri Translokasyonu Üzerine Etkileri 298

Engelli Çocuğa Sahip Ailelerin, Engelli Çocukları ile Sağlıklı Çocuklarına Karşı Tutum ve Davranışlarının Karşılaştırılması 300

Ev Ortamında Ebeveyn Gözetimi Altında Uygulanan Hareket Gözlem Tedavisinin Hemiparetik Serebral Palside El Becerisi ve Kullanımı Üzerine Etkisi: Olgu Sunumu 301

Genç Kadınlarda Depresyonun Antropometrik Ölçümlerle ve Beslenme Alışkanlıklarıyla İlişkisinin Değerlendirilmesi..... 302

Geriatrik Bireylerde Konstipasyon: Biblioshiny-R ile Bibliometrik Analiz..... 303

Huzurevinde Kalan Bireylerde Akılcı İlaç Kullanımı Bilgi Düzeyinin ve Sağlık Okuryazarlığının Değerlendirilmesi..... 305

Menstrüel Ağrı Şiddeti ile Yorgunluk, Depresyon, Anksiyete, Stres ve Fiziksel Aktivite Düzeyi Arasındaki İlişki 307

Multipl Sklerozlu Bireylerde Yorgunluk, Kognisyon ve Anksiyete Seviyelerinin Motor İmgeleme Üzerine Etkisi: Kontrollü Çalışma..... 309

Psikiyatrik Tanı Almış Kadın Hastalarda Üreme Sağlığı Tutumu ve Psikolojik İyi Oluş 311

Sağlık Bilimleri Kanıta Dayalı Uygulama Anketi'nin Türkçe Geçerlilik ve Güvenirliği 313

Spontan Regrese Prematürite Retinopatili Çocukların Uzun Dönem Görsel Motor Bütünlük, Motor Gelişim ve Refraktif Bulguları 315

Tİp 2 Diyabetik Hastalarda Solunum Fonksiyonları ve Fonksiyonel Egzersiz Kapasitesi İle Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki 317

Türkiye'nin Devlet Okullarında Dil ve Konuşma Bozukluklarının Değerlendirilmesi 319

Yaşlılarda Düzenli Boş Zaman Fiziksel Aktiviteleri ile Kırılganlık Düzeyi Arasındaki İlişki... 321

Adolesanların Televizyondaki Yiyecek-İçecek Reklamlarına Maruziyetlerinin Besin Seçimlerine Etkisi..... 324

Applications of Artificial Intelligence in Surgical Nursing..... 325

Birinci Sınıf Hemşirelik Öğrencilerinin Problem Çözme Becerileri ve Hemşirelik Tanılarını Algılama Düzeylerini Geliştirme Üzerine Bir Çalışma 326

Cerrahi Drenler ve Hemşirelik Bakımı 328

Cerrahi Pansumanlar ve Hemşirelik Bakımı..... 330

COVID-19 Pandemisinde Akut İnme Bakımı 332

Ergenlerin Akran İlişkileri ile İnternet Bağımlılığı Düzeyleri Arasındaki İlişki 333

Hemşirelerin COVID-19 Pandemisinde Algılanan Stres Düzeyleri ve Dini Başa Çıkma Durumlarının İncelenmesi..... 335

Hemşirelerin Kültürlerarası İletişimde Kaygı Düzeyleri ve İlişkili Faktörler 337

Hemşirelerin Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının Çalışma Yaşamı ve Hemşirelik İmajıyla İlişkisinin İncelenmesi..... 339

Hemşirelik 3.cü Sınıf Öğrencilerinin Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar (CYBH) Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin İncelenmesi: Kesitsel Çalışma 340

Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Uygulamalara Yönelik Tutumları ve Akademik Başarı Düzeylerini Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi 341

Kanser Tanısı ile İzlenen Çocukların Annelerine Uygulanan Gevşeme Programının Stresle Başa Çıkma ve Kaygı Düzeylerine Etkisi 343

Kronik Hastalıkların Ekonomik Yükü..... 345

Mastektomi ve Histerektomi Vücut Görüntüsünü, Çift Uyumunu ve Kaygı Düzeyini Etkiler Mi? 346

Özel Bir Hastanede Çalışan Hemşirelerin İş Doyumlarının İncelenmesi 348

Palyatif Bakım Hastalarının Yaşam Sonu Semptomları ve Polifarmasi Durumları 349

Pediatrik Hastada Nazogastrik Tüp İle Beslenmeye Yönelik Öğrencilere Verilen Video Destekli Eğitimin Etkinliğinin Değerlendirilmesi 351

Sünnet Sırasında Kullanılan Video Oyununun Çocukların Ağrı, Anksiyete ve Fizyolojik Parametrelerini Üzerine Etkisi 352

Üniversite Öğrencilerinin Sağlık Okuryazarlık Düzeylerinin ve Etkileyen Değişkenlerin İncelenmesi..... 354

Uzaktan mı Yoksa Yüz Yüze Mi Hemşirelik 356

Genetik Absans Epilepsili Sıçan Modelinde Diken-Ve-Dalga Deşarjlar Üzerine Sitagliptin'in Etkisi..... 357

Ağrılarımızın Sebebi Akıllı Telefonlar mı?..... 359

The Importance of Endurance Training in Football..... 360

Yaşlı Yetişkinlerde Kas İskelet Sistemi Ağrısının Fiziksel Aktivite Düzeyi ile İlişkisi 361

Yoğun Bakımda Nadir Bir Olgu: Eklampsi Zemininde Gelişen Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu (PRES) 363

1,2 ICSRA (Intercompartmantal Supraretınacular Artery) Based Vascularızed Bone Graftıng in Scaphoıd Pseudoarthrosıs..... 365

18 Hafta Gebe Hasta Pres Sendromu: Olgu Sunumu 367

Acilde Ayak Ağrısı Olan Hasta: Hayvansal İlaçlara Maruziyet 369

Akut Divertikülite Klinik Yaklaşım..... 370

Akut Karın Tablosunda Acil Cerrahi Gerektiren İleal Gastrointestinal Stromal Tümör 371

Alt Kadran Tümörlerinde Onkoplastik Meme Cerrahisi, İnferior Rotasyonel Flep, Tek Merkez Deneyimi..... 372

Anterior Yerleşimli Lezyonu Olan Hastalarda Transrektal Hedefli Prostat Biyopsisine Ek Olarak Sistematik Biyopsi Yapılması Gerekli mıdır' 373

Aort Kapak Papiller Fibroelastomuna Eşlik Eden Aort Kapak Yetersizliğinde Dikişsiz Aort Kapak Replasmanı 375

Atnalı Böbrekli Bir Hastada Aortookluzif Hastalığın Yönetimi: Retroperitoneal Yaklaşım 377

Başparmak Pulpa Defektlerinin Rekonstrüksiyonunda Heterodijital Nörovasküler Ada Flebi Uygulanımı Sonuçlarımız 379

Bezold-Jarisch Refleksi..... 381

Bir Damla Kan, Pıhtı Faciasına Yeter!..... 382

Çoklu Apse, Nadir Bir Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi 384

Çoklutravmalı Gebe Hastanın Acil Cerrahisinde Anestezi Yönetimi 386

COVID-19 Tanılı Gebelerde Takip Sırasında Kan Parametrelerindeki Değişiklikler..... 387

Derin Fasya ile Kas-Koruyucu Latissimus Dorsi Flepinin Kanlanmasının Artırılması..... 389

Diyabetik Retinopatide Vasküler Yoğunluklar ve Retinal Kalınlıklar Arasındaki Oranların Karşılaştırılması 390

Diyabetik Retinopatisi Olmayan Diyabetes Mellitus Olgularında Koroidal Vasküler İndeks, Retina ve Optik Disk Değişimlerinin İncelenmesi..... 392

Diz Eklemine Yapılan Tek Başına Hyalüronik Asit ve Hyalüronik Asite Ek Periartiküler Tetik Nokta Steroid Enjeksiyonu Yöntemlerinin Karşılaştırılması 394

Diz Protezi Ameliyatı Öncesi Eklem Hareket Açıklığının Ameliyat Sonrası Fonksiyonel Sonuçlara Etkisi..... 396

Düşük Dereceli Servikal Displazide Topografik Dağılım Mümkün Mü 398

Endoskopik Biyopsi Yapılan Pediatrik Hastalarda Helikobakter Pylori Sıklığının Belirlenmesi ve Patolojik Materyallerdeki Morfolojik Bulgularla İlişkisinin Saptanması 400

Endoskopik Üreter Taşlarının Tedavisinde Pnömotik ve Lazer Litotripsi Sonuçlarının Karşılaştırılması 402

Enfeksiyöz Olmayan Üveitlerde Adalimumab Tedavisine İlişkin Yayınların Bibliyometrik Analizi..... 404

Femur Boyun ve İntertrokanterik Kırıklar Arasında Asetabular Morfolojinin Karşılaştırılması 406

Femurda Yerleşimli Dev Kist Hidatik..... 408

Fetal Kardiyak Görüntülemede Spatiotemporal Image Correlation (STIC) Yönteminin Uygulanabilirliği..... 410

Gebelerde Proteinüri Tanısında Kullanılan Yöntemlerin Karşılaştırılması 411

Geriatrik Popülasyonda Akut Kolesistit Nedeniyle Laparoskopik Kolesistektomi, Tek Merkez Deneyimi..... 413

Halotan ve İsofluran'ın Psödokolinesteraz, SGOT, SGPT, Alkalen Fosfotaz, gama-GT Üzerindeki Etkilerinin Karşılaştırılması..... 415

Hand Abnormalities in Patients With Type 2 Diabetes Mellitus As a Predictor of Diabetic Retinopathy..... 417

Hidrosefali: Tarihsel Analiz ve Tedavi..... 418

İnguinal Herniyi Taklit Eden Paratestiküler Liposarkom: Bir Vaka Sunumu..... 420

İntertrokanterik Femur Kırıklarında Hemiartroplasti mi Yoksa İnternal Tespit Mi? Birde Hastalara Bakım Verenlere Soralım. 422

Intestinovesical Fistula Caused by Suprapubic Invasive Bladder Catheter in a Patient With Chronic Semi-Obstructive Inguinal Hernia for 70 Years..... 423

Intramedullary Hematoma (Hematomyelia) After Combined Spinal-Epidural Anesthesia Application: A Case Report..... 424

İntraoküler Lens Eksplantasyonu İçin Basit Bir Teknik: Tut ve Çek 426

İntraoküler ve Orbital Tutulumlu T-Hücreli Lenfoproliferatif Hastalık- Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi..... 427

Jejunal Perforation in the Infected Covid-19 Patient 429

Kanüllü Vida Kullanılan Femur Boyun Kırığında Medial Destek Plak Gerekli midir? Sonlu Elemanlar Çalışması 430

Karın Ağrısı ve Şüpheli Korpus Hemorajikum Kisti Bulguları Gösteren Herlyn-Werner-Wunderlich Syndromu..... 431

Koksidini Tedavisinde İmpar Ganglion Radyofrekans Tedavisinin Nöropatik Ağrı Üzerine Etkinliği..... 433

Kolostomi Bölgesi Primer Skuamöz Hücreli Karsinomu: Nadir Bir Parastomal Komplikasyon Olgusu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi..... 434

Komplike Akut Bakteriyel Rinosinüzit Vakalarının Retrospektif İncelemesi 436

Konjenital Lateral Penil Kurvatur: Hangi Teknik ve Ne Zaman?..... 438

Koruyucu Gözlüklerde Hibitanol Uygulamasının Ortopedi Cerrahisinde Buğulanma Üzerine Etkisi..... 440

Kovid-19 Sonrası Her İki Kalça ve DİZde Heterotopik Ossifikasyon: Vaka Takdimi..... 441

Kranial Anevrizma Boyutunun Açık Cerrahi Yaklaşımda Prognoz Üzerine Etkisinin İncelenmesi..... 443

Kronik Diz Ağrılı Hastalarda Geniküler Sinirlere Uygulanan Fenol Nörolizinin Etkinliği 445

Kronik Subdural Hematom Nedeniyle Opere Edilen ve Tekrarlayan Kanama Gelişen Bir Olgunun Embolize Edilmesi: Olgu Sunumu..... 447

Liposuctionda Kullanılan Argon Plasma Cihazının Deri Dolaşımı Üzrine Etkilerinin Lazer Doppler Flowmetre İle Değerlendirilmesi: Klinik Çalışma..... 449

Lumbar Spinal Stenoz – 2023 Teknolojileri İle Tanı ve Tedavi..... 451

Meme, Over ve Beyin Lezyonlarında İmprint ve Frozen Yöntemlerinin Karşılaştırılması..... 453

Memenin Filloid Tümörleri ve Üçüncü Basamak Bir Hastanenin Sonuçları..... 454

Mesane Kanserinde Tümör Boyutunun ve Lokalizasyonunun, Tümör Derecesi ve Evresi ile İlişkisi..... 455

Mide Balonu Deneyimlerimiz: 6 Aylık Analiz..... 456

Minimal İnvaziv Pilonidal Sinüs Operasyonu Sonrasında Nüks Üzerinde Demografik Değişkenlerin Etkisi..... 458

Modifiye Letdown Rinoplasti, Piezzo ve Cerrahi Tur Cihazını Kombinasyonu..... 460

Molluskum Kontagiosum Tedavisinde Fraksiyonel Co2 Lazer Kullanımı..... 461

Nadir Bir Antite Olarak Lomber İntradural Disk Hernisi: 6 Olguda Klinik Deneyim ve Sonuçlar..... 463

Nadir Bir Olgu, Eş Zamanlı Renal Hücreli Karsinom ve Multıpl Pankreastümörü 464

Nadir Bir Olgu:Yetişkinde İleokolik İnvajinasyon, Laparoskopik Redüksiyon 466

Nadir Görülen Endotrakeal Entübasyon Komplikasyonu: Yumuşak Damak Kesisi..... 467

Neoadjuvan Kemoradyoterapi, Doğrudan Cerrahiye Kıyasla Proksimal Rektum Kanseri Hastalarında Daha Yüksek Postoperatif Komplikasyonlar ve Daha Düşük Uzun Dönem Onkolojik Sağkalım Sonuçları ile İlişkilidir..... 468

Nöroblastomlu Çocuklarda Perioperatif Yönetim: Retrospektif Değerlendirme..... 470

Opere Spina Bifida'lı Hastaların Ürodinamik İnceleme ve Basınç Akım Çalışma Bulguları: Retrospektif Tek Merkez Sonuçları..... 471

Optical Coherence Tomography Angiography in Post-Traumatic Stress Disorder 472

Optik Disk Drusen Hastalarında Optik Disk Başı Kan Akımının Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Değerlendirilmesi..... 474

Paraservikal Bloğun Endometrial Örnekleme ile Birinci Trimester Cerrahi Düşükte Etkinliğinin Karşılaştırılması ve Anksiyete ile İlişkisinin Değerlendirilmesi..... 476

Paratiroid Soliter Adenom Eksizyonlarında Ultrasonografi Eşliğinde Haritalamanın Etkisi... 478

Pediatrik Suprakondiler Humerus Kırıklarının Epidemiyolojik Analizi..... 480

Perfore ve Strangüle Amyand Herni: Bir Olgu Sunumu 481
Perianal Apselerde Drenaj ve Drenaj İle Birlikte Seton Uygulamasının Karşılaştırılması..... 482
Peyroni Hastalığının Otolog Greft ile Cerrahi Tedavisinde Sonuçlarımız 484
Pilon Kırıklarında Fibulanın İntakt Olmasının Kırık Tipi ve Prognoz İle İlişkisi 486
Postkolesistektomi Sendromu: Laparoskopik Kolesistektomi Sonrası Devam Eden Şikayetler 487
Prenatal Dönemde Saptanan Düzeltilmiş Büyük Arter Transpozisyonu Olgusu 489
Psödoeksfoliatif Glokom ve Primer Açık Açılı Glokomlu Olgularda Plazma Homosistein, HSCRP, Fibrinojen, Vitamin B12 ve Folik Asit Düzeylerinin Karşılaştırılması..... 490
Psödofakik Büllöz Keratopati Olgularında Desme Membran Endotelyal Keratoplasti (DMEK) Cerrahisinin Refraktif Değerler Üzerindeki Etkisi..... 491
Retinal Ven Oklüzyonunda Nötrofil\Lenfosit Oranı ve Trombosit\Lenfosit Oranı..... 493
Retinal Ven Tıkanıklığı Hastalarının Klinik Bulgularının Değerlendirilmesi 495
Rubinstein-Taybi Sendromlu Olguda Anestezi Uygulaması..... 496
Sakrokoksigeal Pilonidal Sinüs Tedavisinde Kristalize Fenol İle Karydakis Flep Karşılaştırılması 497
Servikal Disk Hernisi Cerrahi Tedavisinde Servikal Protezler Her Zaman Güvenilir Mi? 499
Servikal Travması Olan Hastada Erken Trakeostomi Uygulaması: Olgu Sunumu 501
Sezaryen Skarında Skar Endometriozis Olgusu: Nadir Bir Olgu Sunumu..... 502
Sfenoid Sinüs Metastatik Renal Hücreli Karsinomu ve 6. Kraniyal Sinir Felci..... 504
Sigmoid Volvulusta Klinik Yaklaşım..... 505
Sol Uylukta Görülen Castleman Hastalığı: Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu 506
Spinal Anestezi Sonrası Gelişen Serebral Venöz Tromboz 508
Tonsillektomi Geçiren Çocuklarda Erken Başlangıçlı Skolyozun Prevalansı..... 510
Total Diz Protezi Komplikasyonları..... 512
Total Kalça Artroplastisi Uygulamalarımız ve Heterotopik Kemik Gelişimi 514
Total Kalça Artroplastisinde Anterolateral Yaklaşımın Derin Ven Trombozu Üzerine Etkisi. 515
Tüp Bebek Gebeliklerinde Ablasyo Plasenta Gelişiminde Risk Faktörleri 517
Üçüncü Basamak Tek Merkezde Tek Endoskopistin Endoskopik Retrograd Kolanjiopankreatografi Deneyimi 518
Ultrason Kılavuzluğunda Böbrek Baş Cerrahisi Radyon Maruziyet Zamanını Azaltabilir..... 520
Uterin Leiomyomların Moleküler Temelleri 522
Vasitis: A Rare Entity in Pediatric Inguinoscrotal Pathologies: Report of Three Cases 523
Whipple Operasyonu Sonrası Patolojik Tanısı Pankreas Duktal Adenokarsinom Olan Hastaların Değerlendirilmesi: Sekiz Yıllık Tek Merkez Deneyimi..... 524
Diyarbakır'da Hindi ve Kazlardan İzole Edilen *Salmonella spp.* Suşlarının Karakterizasyonu 525
Genetic Improvement of Small Ruminants Through Molecular Techniques: Recent Applications, Benefits, and Limitations..... 527
The Importance of Strength Training in Football..... 529

Laparoskopik Myomektomi ile Laparotomik Myomektominin Karşılaştırılması..... 530

Presentation ID / Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5598-2601

Ahududu, Yeşil Çay, Guarana, Ginkgo Biloba, Galanya, Yaban Mersini, Greyfurt Aromalı Bitki Ekstrelerinde ve B Kompleks Vitaminleri Bazı Antioksidan Aktivitelerin Belirlenmesi

Prof. Dr. Halit Demir[1], Dr. Seda Aytin[1], Dr. Ufuk Memiş[2]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi
[2]Dr.Ufuk Memiş Kliniği
**Corresponding author: Halit Demir*

Özet

Tamamlayıcı ve geleneksel tıpta tıbbi bitkiler, bazı sebze ve meyveler, farklı birçok hastalıklarda yıllardır insanlar tarafından tüketilmektedir. Tıbbi bitkiler ya ekstraktları hazırlanarak bazı gıda ve yiyeceklere katılarak tüketilebilir veya içilebilir. Materyal ve metot: Bu çalışmada toplam çok farklı sebze ve meyve ekstresinden olmak üzere, sitrik asit, guarana ekstresi, inositol, yeşil çay ekstresi, sodyum klorür, taurin, fosfotidilserin, sitikolin, doğal aroma verici (%0.2) (ahududu), kıvam arttırıcı: ksantam gum, l-sitrulin, galanya ekstresi, bitter aroma verici, ginkgo ekstresi, koruyucu: potasyum sorbat, aroma verici (%0,08) (greyfurt), stevya yaprağı tozu, nikotinamid, pirolokinolin kinon, pridoksin hidroklorür, riboflavin, tiamin hidroklorür, metilkobalamin ve yaban mersini ekstresi özütünden oluşan sıvı bir ekstrakt çalışıldı. Bu çalışmada, antioksidan aktiviteler spektrofotometre yöntemiyle tayin edildi.Bulgular:Total antioksidan kapasitesi (TAK), 1244 U/L,Katalaz (KAT) enzim aktivitesi 1167 U/L, Süperoksit dismutaz (SOD) enzim 1879 U/L, Glutatyon redüktaz (GR), 1423 U/L ve Glutatyon S-Transferaz (GST) enzim aktivitesi ise 1901 U/L olarak tesbit edildi. Sonuçlar: Yapılan bu çalışmada antioksidan enzim aktiviteleri literatür değerlerinden oldukça yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yaban Mersini, Antioksidan, Sod, KAT, GR, GST

Abstract

Medicinal plants, some vegetables and fruits in complementary and traditional medicine, It has been consumed by people for years in many different diseases. Medicinal plants can be consumed or drunk by preparing their extracts and adding them to some foods and foods. Material and method: In this study, citric acid, guarana extract, inositol, green tea extract, sodium chloride, taurine, phosphatidylserine, citicoline, natural flavoring (0.2%) (raspberry), thickener, including a total of very different vegetable and fruit extracts. : xantham gum, l-citrulline, galangal extract, bitter flavoring, ginkgo extract, preservative: potassium sorbate, flavoring (0.08%) (grapefruit), stevia leaf powder, nicotinamide, pyrroloquinoline quinone, pyridoxine hydrochloride, riboflavin, thiamine A liquid extract consisting of

hydrochloride, methylcobalamin and blueberry extract was studied. In this study, antioxidant activities were determined by spectrophotometer method. Results: Total antioxidant capacity (TAC), 1244 U/L, Catalase (CAT) enzyme activity 1167 U/L, Superoxide dismutase (SOD) enzyme 1879 U/L, Glutathione reductase (GR), 1423 U/L and Glutathione S-Transferase (GST) enzyme activity were determined as 1901 U/L. Results: In this study, antioxidant enzyme activities were found to be considerably higher than the literature values.

Keywords: Blueberry, Antioxidant, SOD, KAT, GR, GST

Presentation ID / Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5598-2601

Alaska Yaban Mersini ve 21 Farklı Kırmızı Mor Meyve Sebzesi Ekstresinde Bazı Antioksidan Aktivitelerin Belirlenmesi

Prof. Dr. Halit Demir[1], Dr. Seda Aytin[1], Dr. Ufuk Memiş[2]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi
[2]Dr.Ufuk Memiş Kliniği

Özet

Tıbbi bitkilerin kullanımı Dünya ve Türkiye de çok eskiden beri bilinmektedir. Tıbbi bitkilerin tedavisi, tamamlayıcı, geleneksel ve doğal yolarla tedavi şeklinde de yapılmaktadır. Tamamlayıcı ve geleneksel tıpta tıbbi bitkiler, bazı sebze ve meyveler, kanser, alzemeir, parkinson, diabet, kardiyovaskuller hastalıklar, tansiyon, ailevi akdeniz ateşi, dejeneratif sinir sistemi hastalıkları, kanser, gastrit, ülser, böbrek yoları hastalıkları, akciğer hastalıkları, migren, bipolar, farenjit, larenjit, tonsilit, nezle, grip, mesane yılları, idrar yolları, karaciğer yağlanması, siroz, böbrek yetmezliği, ülseratif kolit, fibromiyalji, osteoartrit, osteoporoz, gut ve çölyak gibi farklı hastalıklarda yıllardır insanlar tarafından tüketilmektedir. Tıbbi bitkiler ya ekstraktları hazırlanarak bazı gıda ve yiyeceklere katılarak tüketilebilir veya içilebilir. Tıbbi bitkiler, bazı sebze ve meyveler üzerinde klinik ve laboratuvar çalışmaları gün geçtikçe önem kazanmaya başladı.Materyal ve metot: Bu çalışmada toplam 22 sebze ve meyve ekstresinden olmak üzere, yaban mersini meyve özütü, armut meyve suyu konsantresi, kırmızı muskadin üzümü, tohum özütü, korimboz vaksiniyum meyve özütü, aroniya meyve konsantresi, nar meyve kabuğu konsantresi, ahududu meyve konsantresi, misket limonu konsantresi, havuç konsantresi ve korimboz vaksiniyum konsantresi, mangostana meyve konsantresi, üzüm suyu konsantresi, nar meyve kabuğu özütü, üzüm tohumu özütü, üzüm meyve kabuğu özütü, aloe vera jeli, brokoli tozu, ıspanak tozu, nar kabuğu özütü, acai meyve özütü, kara lahana tozu ve ginseng özütünden oluşan sıvı bir ekstrakt çalışıldı. Bu çalışmada, antioksidan aktiviteler spektrofotometre yöntemiyle tayin edildi.Bulgular:Total antioksidan kapasitesi (TAK), 1237 U/L,Katalaz (KAT) enzim aktivitesi 1137 U/L, Süperoksit dismutaz (SOD) enzim 1245 U/L, Glutatyon redüktaz (GR), 1316 U/L ve Glutatyon S-Transferaz (GST) enzim aktivitesi ise 1512 U/L olarak tesbit edildi.Sonuçlar: Yapılan bu çalışmada antioksidan enzim aktiviteleri literatür değerlerinden oldukça yüksek bulunmuştur. Bu çalışmanın bilim dünyasına katkı yapacağı aşikardır.

Anahtar Kelimeler: Morinda Citrifolia, Antioksidan, SOD, KAT, GR, GST

Determination of Some Antioxidant Activities in Alaskan Blueberry and 21 Different Red Purple Fruit Vegetable Extracts

Abstract

The use of medicinal plants has been known in the World and Türkiye for a long time. The treatment of medicinal plants is also carried out in the form of complementary, traditional and natural treatments. Medicinal plants, some vegetables and fruits in complementary and traditional medicine, cancer, Alzheimer's, Parkinson's, diabetes, cardiovascular diseases, blood pressure, familial Mediterranean fever, degenerative nervous system diseases, cancer, gastritis, ulcer, kidney diseases, lung diseases, migraine, bipolar, pharyngitis, laryngitis, tonsillitis, cold, flu, bladder It has been consumed by people for years in different diseases such as years, urinary tract, fatty liver, cirrhosis, kidney failure, ulcerative colitis, fibromyalgia, osteoarthritis, osteoporosis, gout and celiac. Medicinal plants can be consumed or drunk by preparing their extracts and adding them to some foods and foods. Clinical and laboratory studies on medicinal plants, some vegetables and fruits started to gain importance day by day. Material and method: In this study, a total of 22 vegetable and fruit extracts, including blueberry fruit extract, pear juice concentrate, red muscadine grape, seed extract, corymbose vaccinium fruit extract, aronia fruit concentrate, pomegranate fruit peel concentrate, raspberry fruit concentrate, lime concentrate, carrot concentrate and corimbose vaccinium concentrate, mangostana fruit concentrate, grape juice concentrate, pomegranate peel extract, grape seed extract, grape fruit peel extract A liquid extract consisting of, aloe vera gel, broccoli powder, spinach powder, pomegranate peel extract, acai fruit extract, collard greens powder, and ginseng extract was studied. In this study, antioxidant activities were determined by spectrophotometer method. Results: Total antioxidant capacity (TAC), 1237 U/L, Catalase (CAT) enzyme activity 1137 U/L, Superoxide dismutase (SOD) enzyme 1245 U/L, Glutathione reductase (GR), 1316 U/L and Glutathione S-Transferase (GST) enzyme activity were determined as 1512 U/L. Results: In this study, antioxidant enzyme activities were found to be quite higher than the literature values. It is obvious that this study will contribute to the scientific

Keywords: Morinda Citrifolia, Antioxidant, SOD, CAT, GR, GST

Presentation ID / Sunum No= 219

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7482-2029

Albümin Konsantrasyonun İskemi Modifiye Albümin Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Hayriye Erman[1]

[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya ABD

Özet

Giriş:İskemi modifiye albümin (İMA)miyokart iskemisinin erken tanısında önerilen bir belirteçtir. İskemi sırasında endotelyal ve ekstraselüler hipoksi, asidoz ve serbest radikal hasarı insan serum albüminin N-terminal bölgesinde yapısal değişiklikleri indüklemektedir. Bunun sonucunda albüminin kobalt, bakır ve nikel gibi iyonları bağlama yeteneği değişmektedir. İskemi modifiye albümin olarak bilinen albüminin bu metabolik varyantı, "Albümin Kobalt Bağlanma(AKB)" testi ile ölçülebilir hale getirilmiştir. AKB testinin sonuçları ve albümin konsantrasyonu arasında negatif korelasyon olduğu, albümindeki her 10 g/L lik artışın İMA değerlerinde yaklaşık olarak 20 kU/L düşüşe neden olduğunu gösterdi. Bununla birlikte, ACB ticari kitinin ayıraç insertünde, 30–55 g/L aralığındaki albümin konsantrasyonunun İMA değerlerini etkilemeyeceği belirtilmiştir. İMA üzerine albümin konsantrasyonunun etkisini ortadan kaldıracak farklı yaklaşımlar önerilmiştir. "albümin-adjusted İMA index": İMA index=serum albümin konsantrasyonu (g/dL)×23+İMA (U/mL)−100 önerilen ilk yaklaşımdır.İkinci olarak Lippi index, (Hasta Serum Albümin Konsantrasyonu/ Populasyonun Ortalama Albümin Konsantrasyonu)X İMA belirtilmiştir. Bu çalışmanın amacı AKB testi için pH ayarlamalı yeni bir albumin düzeltme indeksi oluşturmaktır. Method:Çalışmamızda albüminin İMA üzerine etkisini göstermek için sağlıklı bireylerden serum havuzu oluşturuldu. Tris-HCL tamponla(pH:8) yedi basamakta dilüsyon yapıldı. Serum albümin ve İMA değerleri ölçüldü. pH değişimleri İMA sonuçlarını etkilediği için son pH ları ölçüldü ve pH kaynaklı absorbans değişikliği dışlandı. Albüminle düzenlenmiş İMA indeksi oluşturularak sonuçlar değerlendirildi. Bulgular:İMA ve albümin konsantrasyonu arasında negatif güçlü bir korelasyon gözlendi ($r=-0.999$, $P<0.001$). Lineer regresyon formülü İMA= -1.8092XAlbümin konsantrasyonu+ 17,447 olarak bulundu ve İMA ile düzeltilmiş İMA değerleri albümin konsantrasyonu ile anlamlı değişiklik göstermedi ($r=-0.409$,$P=0.362$).Lippi'ye göre düzeltilmiş İMA değerleri ve albümin arasında anlamlı pozitif korelasyon bulundu ($r=0.980$,$P<0.001$) ve bazal İMA değerine göre değişimi %25 den fazlaydı. Tartışma:İMA değerleri albümin konsantrasyonundan direkt olarak etkilenmektedir. Bu nedenle akut koroner sendrom tanısında ACB testi ile analiz edilen direkt İMA testini kullanmayı yararsız görmekteyiz. Sonuçlar "albümin-adjusted İMA index" kullanılarak düzeltilmiş IMA değerleri olarak verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Iskemi Modifiye Albumin ACB Testi

Effect of Albumin Concentration on Ischemia Modified Albumin

Abstract

Introduction: Ischemia modified albumin (IMA) is a recommended marker for the early diagnosis of myocardial ischemia. IMA was made measurable by the "Albumin Cobalt Binding (AKB)" test. It was shown that there was a negative correlation between the results of the AKB test and albumin concentration, and that every 10 g/L increase in albumin caused a 20 kU/L decrease in IMA values. Different approaches have been proposed to eliminate the effect of albumin concentration on IMA. “albumin-adjusted IMA index”: IMA index=serum albumin concentration (g/dL)×23+IMA (U/mL)−100 is the recommended first approach. Second, the Lippi index, (Patient Serum Albumin Concentration/Population Mean Albumin Concentration)X IMA is indicated. The aim of this study is to create a new pH-adjusted albumin correction index for the ABP test. Method: In our study, a serum pool was created from healthy individuals to show the effect of albumin on IMA. Dilution was done in seven steps with Tris-HCL buffer (pH:8). Since pH changes affect IMA results, final pHs were measured and pH-induced absorbance change was excluded. The results were evaluated by creating an IMA index arranged with albumin. Results: A strong negative correlation was observed between IMA and albumin concentration ($r=-0.999$, $P<0.001$). The linear regression formula was found to be IMA= -1.8092XAlbumin concentration+ 17,447 and IMA values corrected by IMA did not differ significantly with albumin concentration ($r=-0.409$,$P=0.362$). A significant positive correlation was found between lippi-corrected IMA values and albumin ($r=0.980$,$P<0.001$) and its change according to baseline IMA value was more than 25%. Discussion: IMA values are directly affected by albumin concentration. Therefore, we find it useless to use the direct IMA test analyzed with the ACB test in the diagnosis of acute coronary syndrome. Results should be given as corrected IMA values using the "albumin-adjusted IMA index".

Keywords: Ischemia Modified Albumin ACB Test

Presentation ID / Sunum No= 335

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6946-4477

Alzheimer Hastalarında Serum Östrojen Reseptör Beta Seviyesi İle Östrojen Reseptör Beta Üzerinde Tanımlı RS4986938, RS1256030 ve RS1271572 Polimorfizmlerin İlişkisinin Araştırılması

Dr. İbrahim Seyfettin Çelik[1], Ma. St. Gülseren Çakar[1], Ma. St. Elif Çelik[1], Ma. St. Sefa Avdağı[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Özet

Alzheimer hastalığı, hafif-orta-ağır bellek bozukluğu ile birlikte karar verme işlevlerinde, oryantasyonda ve edinilmiş entelektüel becerilerde progresif kayıp ile kendini gösteren ilerleyici nörodejeneratif bir hastalıktır. Östrojen, ERα ve ERβ olmak üzere iki ana alt tip reseptörden meydana gelmektedir. ERα, uterus, meme bezi, plasenta, karaciğer, kemik ve kardiyovasküler sistem gibi "klasik" östrojen hedef dokularında yüksek seviyelerde bulunur. ERβ ise beyin, prostat, yumurtalık, akciğer, kas ve idrar yolu gibi "klasik olmayan" hedef dokularda bulunmaktadır. Birçok çalışma, hem ERα hem de ERβ'nın, nörodejeneratif bozulmalara karşı östrojen kaynaklı nöron canlılığı üzerine olumlu etkiler gösterdiğini kanıtlamıştır. Araştırmamıza göre kontrol ve hasta grupları arasında genotipler bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Hasta ve kontrol grupları arasında serum östrojen reseptör beta düzeyi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p=0,001). Kan yağ değerleri düzeyleri kontrol ve hasta gruplarının karşılaştırılmasında LDL (p=0,003), Trigliserit (p=0,001) ve VLDL(p=0,001) ölçüm değerleri istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer, Östrojen, Polimorfizm

Presentation ID / Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0646-946X

Assessment of Tosoh HLC-723 G8, Abbott Architect I2000, Mindray BS-800m, Siemens Dimension Analyzers for the HBA1C Measurement Assays

Dr. Saadet İbiş[1], Asst. Prof. Dr. Turan Akdağ[2], Prof. Dr. Ali Unlu[3]

[1]29 May State Hospital Biochemistry Laboratory
[2]Meram Vocational School, Necmettin Erbakan University, Konya
[3]Selcuk University Faculty of Medicine Biochemistry Department

Özet

Amaç: Glisemik indeksi değerlendirmek için HbA1c' nin izlenmesi, diabetes mellitus (DM) hastalarının yönetiminde önemli bir rol oynamaktadır. Çalışmada enzimatik ve immünotürbidimetrik yöntemler ile yüksek performanslı sıvı kromatografisi (HPLC) yöntemini karşılaştırılması amaçlandı. Gereç ve yöntemler: Farklı cihazların HbA1c ölçümündeki analitik performansları Mart 2021-Ocak 2022 arasında elde edilmiş ve değerlendirilmiştir: Mindray BS-800M (Shenzhen Mindray Bio-medical Electronics Co., LTD., Çin), Tosoh HLC-723/G8 (Tosoh-G8)) (Tosoh Bioscience, Japonya), Abbott Architect i2000 (Abbott Diagnostics, Illinois/ABD) ve Siemens Dimension (Siemens Healthcare Diagnostics Inc, Tarrytown, NY/ABD). Bulgular: Dört yöntemin yüksek ve düşük HbA1c düzeylerini ölçmedeki geçerli kesinliği, tüm katılımcılarda <%1.5 (NGSP birimi) veya <%2 (IFCC birimi) KV değerleri boyunca gözlendi. Analizörlerin sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC) analizi, test edilen genel aralıklar üzerinde çok iyi bir korelasyon ICC=0.98 (ICC >0.90) ortaya çıkardı. Dört yöntemden, analitik değerlerin IFCC hedeflerine karşı yanlılığı ± % 6' dan (NGSP birimleri) azdı, bu da iyi bütünlük göstermektedir. Ayrıca yöntemlerin karşılaştırılmasında pozitif bir ilişki ve uyum olduğu saptandı. Sonuç:HbA1c ölçümlerinde kullanılan dört yöntem iyi karşılaştırılabilirlik ve güvenilirlik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yöntem Karşılaştırması, Glikozillenmiş Hemoglobin, HBA1C

Assessment of Tosoh HLC-723 G8, Abbott Architect I2000, Mindray BS-800m, Siemens Dimension Analyzers for the HBA1C Measurement Assays

Abstract

Background: Monitoring of HbA1c to assess the glycemic index plays an important role in the management of diabetes mellitus (DM) patients. Herein, we aimed to compare the enzymatic and immunoturbidimetric methods with the high-performance liquid chromatography (HPLC) method. Material and methods: Analytical performances of the following devices in HbA1c measurement were

obtained between March 2021 and January 2022 and evaluated: Mindray BS-800M (Shenzhen Mindray Bio-medical Electronics Co., LTD., China), Tosoh HLC-723/G8 (Tosoh-G8) (Tosoh Bioscience, Japan), Abbott Architect i2000 (Abbott Diagnostics, Illinois/USA), and Siemens Dimension (Siemens Healthcare Diagnostics Inc, Tarrytown, NY/USA). Results: The valid precision of the four methods in measuring high and low HbA1c levels were observed throughout CV values of <1.5% (NGSP units) or <2% (IFCC units) in all participants. Intraclass correlation coefficient (ICC) analysis of analyzers revealed a very well correlation ICC=0.98 (ICC > 0.90) on the overall tested ranges. Of the four methods, the bias of the analytical values against the IFCC targets was less than ± 6% (NGSP units) indicating good integrity. Moreover, a strong relation and accommodation were determined by the comparisons of the methods. Conclusions: The four methods used in HbA1c measurements showed well comparability and reliability.

Keywords: Method Comparison, Glycated Hemoglobin, HBA1C

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6100-1037

Döngü Aracılı İzotermal Amplifikasyon (LAMP) Tekniği ile Blastocystis'in Teşhisi İçin Spesifik Primerlerin ve Probların Biyoinformatik Tasarımı

Asst. Prof. Dr. Mehmet Aykur[1]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Parazitoloji Anabilim Dalı, Tokat, Türkiye

Özet

Blastocystis, hayvanların ve insanların bağırsaklarında bulunabilen tek hücreli anaerobik bir parazittir. Blastocystis'in insanlarda, hayvanlarda ve çevresel örneklerde epidemiyolojik varlığını, bulaşma dinamiklerini ve patojen alt tiplerini araştırmayı amaçlayan çalışmalarda, Blastocystis'in hızlı, doğru ve ekonomik olarak teşhis edilmesi esastır. Blastocystis, çeşitli yöntemlerle farklı duyarlılık ve özgüllüklerle teşhis edilir. Moleküler tanı yöntemlerinden biri olan LAMP tekniği, DNA tabanlı tanı yöntemlerine bir alternatiftir. LAMP ürünleri, kolorimetrik boyalar ve bir kromatografik yanal akış çubuğu (YAÇ) uygulanarak daha basit ve daha hızlı ortaya çıkarılabilir. Bu çalışmada, PrimerExplorer V5 ve NEB LAMP Primer Design Tool çevrimiçi yazılım programları ile Blastocystis'in küçük alt birim (SSU) rRNA gen bölgesi kullanılarak Blastocystis'e özgü LAMP primer ve problarının tasarlanması amaçlanmıştır. Yöntem: Primerler, NCBI (No: AY244621) GenBank'ta yayınlanan Blastocystis'in SSU rRNA genine özgü LAMP primer tasarım prensibine göre tasarlandı. Primer ve prob tasarımı için Primer Explorer V5 (http://primerexplorer.jp/lampv5e/index.html) ve NEB LAMP Primer Design Tool (https://lamp.neb.com/#!/) programları kullanılmıştır. Ayrıca tasarlanan primerler Ulusal Biyoteknoloji Bilgi Merkezi'nin (NCBI) BLAST programında taranmış ve Blastocystis duyarlılığı biyoinformatik olarak incelenmiştir. Bulgular: Blastocystis Gen Bankası, referans genin toplam 1768 nükleotit sayısını içerir. Primer tasarımı için dimer dG değeri -1,85 olarak hesaplanmıştır. F3 ve B3 primerlerinin uzunlukları 24 ve 21 nt, %GC oranı sırasıyla %33 ve %43, sıcaklıkları ise 55,10 °C ve 55,32 °C olarak belirlendi. LF ve LB primerlerinin uzunlukları sırasıyla 25 ve 22 nt, GC oranı %44 ve %50, sıcaklıkları ise 64,30 °C ve 65,32 °C olarak belirlendi. LF ve LB primerleri için ideal sıcaklık aralığı 64 °C ile 66 °C arasında değişir. FIP ve BIP primerleri sırasıyla 43 ve 39 nt uzunluğundadır ve Biotin ile işaretlenen kısım FIP'in 5' ucundan yapıldı. Prob, FITC ile işaretlenmiş ve LB ile BIP primerleri arasında yer alan 18 nt'den oluşuyordu. Tasarlanan FITC işaretli DNA probu ile hibridize edilen YAÇ şeritleri, en basit laboratuvarlarda bile daha kısa sürede ve özel bir cihaza ihtiyaç duymadan uygulanabilmesi açısından yenilikçi bir tekniktir. Tasarlanan primerler NCBI BLAST primer online yazılımı ile tarandı. Yapılan tarama sonucunda Blastocystis ile %99-100 benzerlik gösterdiği belirlendi. Diğer organizmalarla benzerlik saptanmadı. Sonuç olarak, Blastocystis'in bulaşma dinamiklerini anlamak için epidemiyolojik çalışmalarda kullanılmak üzere duyarlılığı yüksek yeni primerler ve problar tasarlanmıştır. Geliştirilen LAMP-LFD tekniği ile Blastocystis teşhisinin basit, ucuz ve hızlı bir şekilde yapılmasına olanak sağlayacaktır. Gelecekteki çalışmalarımızda, tasarlanan primer ve probların insan ve çevre numunelerindeki duyarlılığı ve özgüllüğü laboratuvarda değerlendirilecektir. Teşekkür: Bu çalışma

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyon Başkanlığı tarafından Mehmet AYKUR'a verilen hibe (Hibe No: 2022/91) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Blastocystis, Lamp, LFD, Primer, PROB, Biyoinformatik Tasarım

Bioinformatics Design of Specific Primers and Probes for the Diagnosis of Blastocystis by Loop-Mediated İsothermal Amplification (Lamp) Technique

Abstract

Blastocystis is a single-celled anaerobic parasite that can be found in the intestinal tract of animals and humans. In studies aiming to investigate the epidemiological presence, transmission dynamics, and pathogen subtypes of Blastocystis in humans, animals, and environmental samples, it is essential to diagnose Blastocystis quickly, accurately, and economically. Blastocystis is diagnosed with different sensitivity and specificity by various methods. LAMP technique, one of the molecular diagnostic methods, is an alternative to DNA-based diagnostic methods. LAMP products can be revealed more simply and faster by applying colorimetric dyes and a chromatographic lateral-flow dipstick (LFD). In this study, it was aimed to design Blastocystis-specific LAMP primers and probes using the small subunit (SSU) rRNA gene region of Blastocystis with PrimerExplorer V5 and NEB LAMP Primer Design Tool online software programs. Methods: Primers were designed according to the SSU rRNA gene-specific LAMP primer design principle of Blastocystis published in NCBI (No: AY244621) GenBank. Primer Explorer V5 (http://primerexplorer.jp/lampv5e/index.html) and NEB LAMP Primer Design Tool (https://lamp.neb.com/#!/) programs were used to design primers and probes. In addition, the designed primers were screened in the BLAST program of the National Biotechnology Information Center (NCBI), and Blastocystis susceptibility was bioinformatically examined. Results: The GenBank of Blastocystis contains a total of 1768 nucleotide counts of the reference gene. The dimer dG value was calculated as -1.85 for the primer design. The length of the F3 and B3 primes were 24 and 21 nt, the %GC ratio was 33% and 43%, respectively, and the temperatures were determined as 55.10 °C and 55.32 °C. The length of the LF and LB primes were 25 and 22 nt, the GC ratio was 44% and 50%, respectively, and the temperatures were determined as 64.30 °C and 65.32 °C. The ideal temperature range for LF and LB varies from 64 °C to 66 °C. The FIP and BIP primers are 43 and 39 nt in length, respectively, and the portion marked with Biotin was made of the 5' end of the FIP. The probe consisted of 18 nt, marked with FITC, and located between the LB and BIP primes. LFD strips hybridized with the designed FITC labeled DNA probe is an innovative technique in that it can be applied even in the most basic laboratories in a shorter time and without the need for any special device. The designed primers were screened with the NCBI BLAST primer online software. As a result of the scan, it was determined that it had 99-100% similarity with Blastocystis. No similarity was detected with any other organisms. As a result, novel primers and probes with high sensitivity were designed to be used in epidemiological studies of Blastocystis to understand the transmission dynamics. With the developed LAMP-LFD technique, it will allow the diagnosis of Blastocystis to be made simply, cheaply, and quickly. In our future studies, the sensitivity and specificity of the designed primers and probes in human and environmental samples will be evaluated in the laboratory. Acknowledgment: This study was supported by the grant given by the Scientific Research Projects Branch Directorate of Tokat Gaziosmanpaşa University, Turkey (Grant No: 2022/91) to Mehmet AYKUR

Keywords: Blastocystis, Lamp, LFD, Primers, PROBS, Bioinformatics Design

Presentation ID / Sunum No= 347

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4726-1190

Effects of Prominent Central Black Areas On Biophysical Image Analysis for Structural Assessment

Asst. Prof. Dr. Onur İnam[1,2]

[1]Department of Biophysics, Faculty of Medicine, Gazi University, Ankara, Turkey, and
[2]Department of Ophthalmology, Edward S. Harkness Eye Institute, Vagelos College of Physicians and Surgeons, Columbia University Irving Medical Center, New York, NY, USA
**Corresponding author: Onur İnam*

Abstract

Aim: In this study it is aimed to evaluate the effects of the major central black area on noisy images via the calculation of black area percent, for understanding the nature of the major black areas which can be found in optical coherence tomography images that can be important in the various biophysical image processing approaches. Methods: ImageJ/Fiji program is used for generation of 40 noise images of 50x50 pixel. Images undergone Niblack's auto local threshold method and binarized as white and black areas. Black area percent is calculated as black area divided to the total area. After the first measurement a 10x10 major black area in the center was created using ImageJ/Fiji program. Niblack's auto local threshold method is utilized in this new image, and black area percent has been measured. Statistical analysis has been performed and results have been compared using IBM SPSS version 28. Saphiro Wilk normality test is utilized for testing the normality of the data and repeated measures of ANOVA is used to assess the continuous variable. p value smaller than 0.05 is considered as significant. Results: In the initial images, mean black area percent is calculated as 57.78±0.84. Whereas in the images that has major black area, black area percent is calculated as 55.61±0.74. Repeated measures of ANOVA test showed that images that has major black area has significantly lower black area percent compared to their initial variants ($p<0.001$). Conclusion: The image processing results of the optical coherence tomography images such as the calculation of the choroidal vascularity index, that could include major black areas should be interpreted carefully, because major black areas could have an impact on the image processing results. Future studies are needed to understand various factors on the optical coherence tomography images in particular while utilizing biophysical image processing techniques.

Keywords: Biophysics, Ophthalmology, Image Processing

Presentation ID / Sunum No= 181

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7668-796X

Epitel-Mezenkimal Geçiş (EMT) ve Piezo Kanallarının Mesane Kanserindeki Rolü

Assod. Prof. Dr. Burhan Coşkun[1], Asst. Prof. Dr. Elif Ertürk[2], Ph.d. Cand. Oğuzhan Akgün [3], Ma. St. Yaren Yıldız [3], Prof. Dr. Berna Aytaç Vuruşkan [4], Prof. Dr. Ferda Arı [3]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Üroloji Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye
[2]Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Bursa, Türkiye
[3]Bursa Uludağ Üniversitesi, Fen
[4]Bursa Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

Özet

Yüksek invazyon, metastaz, nüks ve kemorezistans ile karakterize edilen mesane kanseri, en yaygın ürolojik malign tümörlerden biridir. Epitelyal-mezenkimal geçiş (EMT), epitel hücrelerinin motilite ve invaziv özellikler gibi bir dizi mezenkimal özellik kazandığı çok adımlı bir süreçtir. Çok sayıda kanıt, EMT'nin mesane kanseri dahil olmak üzere çeşitli malignitelerde neoplastik invazyon ve ilerleme ile ilişkili olduğunu ileri sürmektedir. Mekanik uyaranların biyolojik sinyallere çevrilmesi olan mekanotransdüksiyon, temelde tüm hücre türlerinin işlevinde yer alan çok önemli bir mekanizmadır. Bu mekanizmadaki süreçlerde yer alan moleküler oyuncular arasında, mekanik duyarlı Ca2+-geçirgen PİEZO kanalları, mekanik stresin Ca2+ bağımlı sinyallere ana dönüştürücüleri olarak ortaya çıkmıştır. PİEZO kanalları, mesane kanserini içeren çeşitli kanserlerde aşırı eksprese edilirken, diğer kanserlerde bunların aşağı regülasyonu tarif edilmiştir. Mevcut çalışmada, EMT sürecinde yer alan genler ile PIEZO1 ve PIEZO2 genlerinin ekspresyon seviyeleri 27 mesane kanserli hasta örneğinde gerçek zamanlı kantitatif polimeraz zincir reaksiyonu kullanılarak belirlendi. PIEZO1, PIEZO2 ve EMT ile ilişkili genlerin ekspresyon seviyelerindeki artışın histolojik olarak yüksek dereceli hastalarda mesane kanserinin ilerlemesinde rol oynadığı tespit edildi. Sonuç olarak, bu genlerin ekspresyon düzeylerindeki farklılıkların mesane kanserinde biyobelirteç olarak kullanılmasının yakın gelecekte mümkün olabileceği ve bu doğrultuda hasta sayısı arttırılarak ileri fonksiyonel analizlerin yapılması gerektiği kanaatine varılmıştır. Çalışmamız, Bursa Uludağ Üniversitesi Bilimsel Araştırma Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No: THIZ-2023-1338).

Anahtar Kelimeler: Mesane Kanseri, PIEZO1, PIEZO2, EMT, Biyobelirteç

The Role of Epithelial-Mesenchymal Transition (EMT) and Pıezo Channels in Bladder Cancer

Abstract

Bladder cancer, characterized by high invasion, metastasis, recurrence and chemoresistance, is one of the most common urological malignant tumors. Epithelial-mesenchymal transition (EMT) is a multi-step process in which epithelial cells acquire a range of mesenchymal features such as motility and invasive features. Abundant evidence suggests that EMT is associated with neoplastic invasion and progression in a variety of malignancies, including bladder cancer. Mechanotransduction, which is the translation of mechanical stimuli into biological signals, is a very important mechanism involved in the function of basically all cell types. Among the molecular players involved in the processes in this mechanism, mechanosensitive Ca2+-permeable PIEZO channels have emerged as the main converters of mechanical stress to Ca2+-dependent signals. PIEZO channels are overexpressed in a variety of cancers, including bladder cancer, while their downregulation in other cancers has been described. In the current study, the expression levels of genes involved in the EMT process and PIEZO1 and PIEZO2 genes were determined using real-time quantitative polymerase chain reaction in 27 bladder cancer patient samples. It was determined that the increase in the expression levels of PIEZO1, PIEZO2 and EMT-related genes play a role in the progression of bladder cancer in histologically high grade patients. As a result, it was concluded that the differences in the expression levels of these genes could be used as a biomarker in bladder cancer in the near future, and that further functional analyzes should be performed by increasing the number of patients. Our study was supported by Bursa Uludağ University Scientific Research Coordination Unit (Project No: THIZ-2023-1338).

Keywords: Bladder Cancer, PIEZO1, PIEZO2, EMT, Biomarker

Presentation ID / Sunum No= 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9860-3771

Erişkin Rat Böbreğinde NRF1 İmmun Lokalizasyonu

Asst. Prof. Dr. Füsun Erhan Bayçumendur[1], Ra. Elif Nur Taş[1], Researcher Zeynep Beyza Balcı[1]

[1]Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Veterinary Medicine, Department of Histology and Embryology, Sivas
[2]Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Veterinary Medicine, Sivas
**Corresponding author: Elif Nur Taş*

Özet

Nükleer faktör eritroid 2 ilişkili faktör 1 (Nrf1), lösin fermuar domainine sahip CNC transkripsiyon faktör ailesinin üyesidir. Nrf1' in gen aktivasyonuna aracılık ettiği, çeşitli gelişim süreçlerinde ve hücresel homeostazın korunmasında, oksidatif stres yanıtı, enflamatuar yanıt, metabolizma ve proteostazın korunması gibi hücresel fonksiyonların düzenlenmesinde önemli bir rol oynadığı literatürde yapılan çalışmalar ile gösterilmiştir. Bu nedenle de Nrf1' in çeşitli hastalık süreçlerinin patogeneziyle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Böbreklerin homeostazın sağlanması ve sürdürülmesinde önemli olması, oksidatif strese bağlı olarak meydana gelebilecek hasarların ciddi sağlık problemlerine neden olması gibi sebepler, nrf1' in böbreklerdeki lokalizasyonunun önemini artırmıştır. Bu çalışmanın amacı, Nrf1' in böbreklerdeki lokalizasyonunu ve dağılımını immunohistokimyasal tekniklerle belirlemektir. Bu çalışma, Cumhuriyet Üniversitesi Hayvan Deneyleri Etik Kurulu Başkanlığının onayı ile yapıldı. 6 adet erişkin Wistar albino ırkı rat böbrek dokusu alınarak ilgili histolojik aşamalardan geçirildikten sonra parafin bloklama yapılmıştır. Alınan doku örneklerinde, nrf1' in ekspresyonunun ve lokalizasyonunun belirlenmesi için Streptavidin Biotin Kompleks (Strept ABC) immunoperoksidaz tekniği uygulanmıştır. Yapılan boyamalar sonucunda, böbrekte bu proteinin varlığı ve lokalizasyonu araştırma mikroskobu ile değerlendirildi. Böbrek dokusunda Nrf2 proteinin varlığı gözlendi. Medullada kortekse göre daha yoğun immun pozitiflik fark edildi. Glomeruluslarda boyanma gözlenmedi. Tubulus proksimalis ve distalislerde benzer oranda immun pozitiflik görüldü. Çıkan henlelerde inen henlelere göre daha fazla pozitif reaksiyon belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Böbrek, Nrf1, Rat

NRF1 Immune Localization in Adult Rat Kidney

Abstract

Nuclear factor erythroid 2 associated factor 1 (Nrf1) is a member of the CNC transcription factor family with the leucine zipper domain. Studies in the literature have shown that Nrf1 mediates gene activation, plays an important role in various developmental processes and in the protection of cellular homeostasis, in the regulation of cellular functions such as oxidative stress response, inflammatory response, metabolism and protection of proteostasis. Therefore, Nrf1 is thought to be associated with the pathogenesis of various disease processes. The reasons such as the importance of the kidneys in providing and maintaining homeostasis and the damage that may occur due to oxidative stress cause serious health problems have increased the importance of the localization of Nrf1 in the kidneys. The aim of this study is to determine the localization and distribution of Nrf1 in the kidneys by immunohistochemical techniques. This study was carried out with the approval of the Animal Experiments Ethics Committee of Cumhuriyet University. Six adult Wistar albino rat kidney tissues were taken and paraffin blocking was performed after passing through the relevant histological stages. Streptavidin Biotin Complex (Strept ABC) immunoperoxidase technique was applied to determine the expression and localization of nrf1 in tissue samples. As a result of staining, the presence and localization of this protein in the kidney was evaluated with a research microscope. The presence of Nrf2 protein was observed in kidney tissue. More intense immune positivity was noticed in the medulla than in the cortex. No staining was observed in the glomeruli. A similar rate of immune positivity was observed in tubules proximal and distalis. More positive reactions were determined in ascending henles than in descending henles.

Keywords: Kidney, Nrf1, Rat

Presentation ID / Sunum No= 286

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-4349-8987

Erişkin Rat Böbreğinde NRF2 İmmun Lokalizasyonu

Ra. Elif Nur Taş[1], Asst. Prof. Dr. Füsun Erhan Bayçumendur[1], Researcher Rana Aydoğdu[1]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Özet

Nükleer faktör eritroid 2 ilişkili faktör 2 (Nrf2), Cap'n'Collar (CNC) transkripsiyon faktörü ailesinde, CNC alanı olarak adlandırılan 45-amino-asit homoloji bölgesinin varlığı ile karakterize edilen temel bir lösin fermuar proteinidir (bZIP). Nrf2 antioksidan ve detoksifiye eden genlerin ekspresyonunu düzenleyen, spesifik bir gen tarafından kodlanan bir transkripsiyon faktörüdür. Nrf2' nin hücresel homeostazın korunması, oksidatif stres yanıtı, enflamatuar yanıt, proteostazın korunması gibi hücresel fonksiyonların düzenlenmesinde önemli bir rol oynadığı ve oksidatif stresin neden olduğu dejenerasyona karşı koruyucu etkisi olduğu öne sürülmektedir. Bu nedenle de Nrf2' nin çeşitli hastalık süreçlerinin patogeneziyle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Böbreklerin homeostazın sağlanması ve sürdürülmesinde önemli olması, oksidatif strese bağlı olarak meydana gelebilecek hasarların ciddi sağlık problemlerine neden olması gibi sebepler, Nrf2' nin böbreklerdeki lokalizasyonunun önemini artırmıştır. Yapılan literatür araştırmalarında Nrf2' nin böbreklerdeki lokalizasyonu ile ilgili sınırlı sayıda çalışma yapıldığı görülmüştür. Bu çalışmanın amacı, Nrf2' nin böbreklerdeki lokalizasyonunu ve dağılımını immunohistokimyasal tekniklerle belirlemektir. Bu çalışma, Cumhuriyet Üniversitesi Hayvan Deneyleri Etik Kurulu Başkanlığının onayı ile yapıldı. 6 adet erişkin Wistar albino ırkı rat böbrek dokusu alınarak tespit edildikten sonra parafin bloklama yapıldı. Alınan doku örneklerinde, Nrf2' nin ekspresyonunun ve lokalizasyonunun belirlenmesi için Streptavidin Biotin Kompleks (Strept ABC) immunoperoksidaz tekniği uygulandı. Yapılan boyamalar sonucunda, böbrekte bu proteinin varlığı ve lokalizasyonu iki farklı histolog tarafından araştırma mikroskobu ile değerlendirildi. Böbrek korteksinde medullaya göre daha yoğun immun pozitiflik görülürken glomeruluslarda immun pozitiflik gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Rat, Böbrek, NRF2

NRF2 Immune Localization in Adult Rat Kidney

Abstract

Nuclear factor erythroid 2-associated factor 2 (Nrf2) is an essential leucine zipper protein (bZIP) in the Cap'n'Collar (CNC) transcription factor family, which is characterized by the presence of a 45-amino-

acid homology region called the CNC domain. Nrf2 is a transcription factor encoded by a specific gene that regulates the expression of antioxidant and detoxifying genes. It has been suggested that Nrf2 plays an important role in the regulation of cellular functions such as protection of cellular homeostasis, oxidative stress response, inflammatory response, protection of proteostasis, and has a protective effect against degeneration caused by oxidative stress. Therefore, Nrf2 is thought to be associated with the pathogenesis of various disease processes. The reasons such as the importance of the kidneys in providing and maintaining homeostasis and the damage that may occur due to oxidative stress cause serious health problems have increased the importance of the localization of Nrf2 in the kidneys. In the literature research, it has been seen that a limited number of studies have been conducted on the localization of Nrf2 in the kidneys. The aim of this study is to determine the localization and distribution of Nrf2 in the kidneys by immunohistochemical techniques. This study was carried out with the approval of the Animal Experiments Ethics Committee of Cumhuriyet University. After the kidney tissue of 6 adult Wistar albino rats was taken and fixed, paraffin blocking was performed. Streptavidin Biotin Complex (Strept ABC) immunoperoxidase technique was applied to determine the expression and localization of Nrf2 in tissue samples. As a result of the staining, the presence and localization of this protein in the kidney was evaluated by two different histologists with a research microscope. While more intense immune positivity was observed in the renal cortex compared to the medulla, no immune positivity was observed in the glomerulus.

Keywords: Rat, Kidney, NRF2

Presentation ID / Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9935-7397

Evaluation of Systemic Immune-Inflammation Index in Urinary Tract Infections of Type-2 Diabetes Mellitus. (Sıı in Diabetes)

Dr. Nuri Çakır[1]

[1]Bünyan Devlet Hastanesi, Kayseri
**Corresponding author: Nuri ÇAKIR*

Abstract

Urinary system infections are frequently seen in diabetic patients. Inflammation and the immune response may have the role in the pathophysiology of this disease. Many mechanisms that trigger infections and inflammation in diabetes have been elucidated. But the relation between a novel inflammation marker, systemic immune and inflammation index (SII), and diabetic patients with positive urinary culture hasn't been evaluated yet. We aimed to investigate the estimated relation with SII and type 2 diabetes mellitus (T2DM) with culture positive urinary infections (UTI). Fourty-eight diabetic patients with UTI and fourty-two diabetic patients without UTI were included in this study. Complete blood count parameters and high sensitive C-reactive protein (hsCRP) levels were recorded. SII was calculated. hsCRP and SII were statistically significantly higher in T2DM with UTI group than T2DM without UTI ($p<0.01$, for both). Additionally, SII statistically significantly and positively correlated with hsCRP in patients group ($p=0.001$). Then, receiver operating characteristic (ROC) curve analysis was performed and presented that SII predicted UTI in T2DM group using a cut-off level of 746.25 with 63% sensitivity and 78% specificity. In this study, we evaluated SII in T2DM patients with UTI and compared with a valuable infection and inflammation biomarker, hsCRP. We suggested that an elevated admission of SII may be of benefit to detect UTI in T2DM patients.

Keywords: Urinary Tract İnfections, Systemic Immune and İnflammation İndex, Diabetes Mellitus, High Sensitive C-Reactive Protein

Presentation ID / Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0559-8932

Formaldehite Maruz Bırakılan Sıçanların Serum ve Böbrek Dokusunda Feniramin Maleatın Maresin-1 Seviyesi Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Ramazan Fazıl Akkoç[1]

[1]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Elazığ
**Corresponding author: Ramazan Fazıl AKKOÇ*

Özet

Amaç: Zehirli, keskin kokulu ve irrite edici olan formaldehite anatomistler işi gereği yüksek konsantrasyonlarda maruz kalmaktadır. Bu çalışmada formaldehite maruz bırakılan sıçanların serum ve böbrek dokusunda feniramin maleatın maresin-1 seviyesi üzerine etkisi araştırıldı. Yöntem: Çalışmada 28 adet Sprague-Dawley cinsi erkek sıçan kullanıldı ve sıçanlar 4 gruba ayrıldı. Grup I (Kontrol), Grup II (Feniramin maleat), Grup III (Formaldehit), Grup IV (Formaldehit + Feniramin maleat). Formaldehit maruziyeti 10 ppm (8 saat/gün, 5 gün/hafta) olacak şekilde inhalasyon yoluyla 4 hafta uygulanırken, feniramin maleat ise 10 mg/kg/gün i.p. olarak haftada 5 gün (Pazartesi-Cuma) 4 hafta süresince uygulandı. Maresin-1 seviyeleri Sunred Biological Technology Co. Ltd. (Shanghai, CHINA) firmasından temin edilen rat maresin-1 ELISA kit kullanılarak ELISA yöntemiyle üretici firmanın kataloğunda (katalog no: 201-11-6774) belirtilen şekilde çalışma prosedürlerine uygun olarak çalışıldı. Elde edilen verilerin analizinde, SPSS 22 paket programı kullanıldı. Bulgular: Kontrol ve feniramin maleat gruplarında serum ($p=0.999$) ve böbrek dokusu ($p=0.976$) Maresin-1 düzeyleri birbirine yakın değerlerdeydi. Maresin-1 seviyeleri formaldehit grubunda (serum, 0.80±0.07 ng/ml, böbrek dokusu, 1.00±0.02 ng/ml) kontrol grubuna (serum, 1,35±0.01 ng/ml, böbrek dokusu, 1.48±0.02 ng/ml) kıyasla anlamlı bir şekilde düştüğü bulundu (serum ve böbrek dokusu için $p<0.000$). Formaldehit + Feniramin maleat grubunda ise (serum, 1.14±0.09 ng/ml, böbrek dokusu, 1.42±0.14 ng/ml) formaldehit grubuna kıyasla maresin-1 seviyelerinin anlamlı bir şekilde arttığı tespit edildi (serum, $p=0.009$, böbrek dokusu $p=0.002$). Sonuç: Bu çalışmada formaldehit maruziyetinin maresin-1 seviyelerini hem serumda hem de böbrek dokusunda anlamlı bir şekilde azalttığı, feniramin meleat suplementasyonunun ise formaldehitin neden olduğu bu azalmayı anlamlı bir şekilde arttırdığı ilk kez gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Formaldehit Maruziyeti, Maresin-1, Feniramin Meleat

Effect of Pheniramine Maleate On Maresin-1 Level in Serum and Kidney Tissue of Rats Exposed to Formaldehyde

Abstract

Aim: Anatomists are exposed to high concentrations of formaldehyde, which is toxic, pungent, and irritating, due to their job. In this study, the effect of pheniramine maleate on maresin-1 level inserum and kidney tissue of rats exposed to formaldehyde was investigated. Method: In the study, 28 male Sprague-Dawley rats were used, and the rats were divided into four groups as Group I (Control), Group II (Pheniramine maleate), Group III (Formaldehyde), Group IV (Formaldehyde + Pheniramine maleate). Formaldehyde exposure was applied as 10 ppm (8 hours/day, 5 days/week) through inhalation for 4 weeks, while pheniramine maleate was administered as 10 mg/kg/day i.p. 5 days a week (Monday-Friday) for 4 weeks. Maresin-1 levels were studied through ELISA method by using rat maresin-1 ELISA kit obtained from Sunred Biological Technology Co. Ltd. (Shanghai, China) in accordance with the working procedures specified in the manufacturer's catalog (catalog no: 201-11-6774). SPSS 22.0 package software was used in the analysis of the data obtained. Results: Serum ($p=0.999$) and kidney tissue ($p=0.976$) Maresin-1 levels were similar in the control and pheniramine maleate groups. Maresin-1 levels were found to decrease significantly in theformaldehyde group (serum, 0.80±0.07 ng/ml, kidney tissue, 1.00±0.02 ng/ml) compared to the control group (serum, 1.35±0.01 ng/ml, kidney tissue, 1.48±0.02 ng/ml) ($p<0.000$ for serum and kidney tissue). In the formaldehyde + pheniramine maleate group (serum, 1.14±0.09 ng/ml, kidney tissue, 1.42±0.14 ng/ml), maresin-1 levels were significantly increased compared to the formaldehyde group (serum, $p=0.009$, kidney tissue $p=0.002$). Conclusion: In this study, it was shown for the first time that exposure to formaldehyde significantly reduced maresin-1 levels in both serum and kidney tissue, and that pheniramine meleate supplementation significantly increased this decrease caused by formaldehyde.

Keywords: Formaldehyde Exposure, Maresin-1, Pheniramine Maleate

Presentation ID / Sunum No= 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4756-7365

Fucoidan Stimulates Apoptosis and Alters Gene Expression of Breast Cancer Cells

Dr. Duygu Aygunes Jafari[1]

[1]Ege Universitesi Tip Fakultesi
**Corresponding author: Duygu Aygunes Jafari*

Abstract

Breast cancer is a multifactorial disease and responsible of many deaths among women. In the treatment of breast cancer, herbal supplement therapies have gained importance in recent years as a new approach for cancer complementary therapies. Fucoidan, as a supplement therapy agent in cancer, has been started to investigate because of its anti-tumor effect in recent years. We aimed to determine the cytotoxic, apoptotic and molecular effects of fucoidan in breast cancer cell lines MCF-7, MDA-MB-231 and non-cancerous breast cell line MCF-10A. Apoptosis was determined by Annexin V, Active Caspase CaspGLOW 2-3-8-9 and MitoCapture methods by applying IC50 values which were found by WST-1 cytotoxicity assay. Real time PCR was carried out to observe gene expression changes. Fucoidan led higher apoptosis in MCF-7 and MDA-MB-231 cells, meanwhile, there was no statistically significant difference in MCF-10A cells compared to control. For the gene expression, it was determined that APAF1, BAD, BAX, CASP2, CASP3, CASP8, CASP9, CD27, CDKN1A, APC, SFN, TGFB1, TP73, BRCA1, BRCA2, CDKN1C, ATM CDKN2A, MGMT, RB1 genes had significant expression changes after fucoidan application compared to untreated controls in breast cancer cell lines. Considering our results, fucoidan is very effective on breast cancer cells and can be used as herbal supplement in breast cancer complementary therapies.

Keywords: Fucoidan, Breast Cancer, Cytotoxicity, Apoptosis, Gene Expression

Presentation ID / Sunum No= 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5507-9639

Geleneksel ve Yeni Nesil İnkübatörlerde Bölünme Aşamasındaki Embriyoların Transferlerinin Retrospektif Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Gülsemin ÇİÇek[1], Exp. Dr. Fatma Öz Bağcı[1]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi

Özet

GİRİŞ: IVF laboratuvarındaki inkübatörler, embriyo gelişimini ve klinik sonuçları optimize etmek için gerekli olan stabil ve uygun bir kültür ortamı sağlamada çok önemli bir rol oynar. Medyum hazırlanması sürecinden başlayarak embriyo transferine kadar geçen tüm süreç nerdeyse tamamen inkübatörler içinde geçmektedir. İnkübatörler içinde bulunan havadaki CO2, O2, nem ve ısı ayarları embriyolar için çok önemlidir. Bunlardaki minimal değişiklikler bile embriyoların gelişimini etkiliyebilir Teknolojik gelişmelerle birlikte, artık çeşitli inkübatör türleri mevcuttur ve seçim için dikkatli değerlendirme yapılması gerekmektedir. Mevcut raporlar, daha küçük tezgah üstü/üstten yüklemeli inkübatörlerin çevresel değişkenlerin daha hızlı iyileşmesini sağladığını gösterirken, klinik sonuçlara dayalı olarak herhangi bir özel inkübatörün net bir avantajı yoktur. MATERYAL VE METOD: Benchtop öncesi ve sonrası rastgele seçilen 21'er hasta alınıp embriyolar rutin bir şekilde takip edildi. Medyumların PH'ları 7.33 olacak şekilde CO2 miktarları ayarlandı. Embriyolar gelişimleri morfolojik kriterlere göre tanımlandı ve 48 Ve 72. Saatte transfer edildi. Embryo transferinden sonra gebelik oranları takip edildi. Ayrıca çalışmamızda hastalar fertilite sebepleri, yaşları ıcsı yapılma sayısına göre hastalar kaşılşatırma yapıldı. SONUÇLAR: Toplam 41 hasta da embryo morfolojik kriterlerine göre gelişimlerinde bir farklılık görülmedi. Gebelik oranlarında da anlamlı bir farklılık bulunamadı. Diğer karşılaştırdığımız kriterlerde de istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktu.

Anahtar Kelimeler: Embryo Gelişimi, İnkübatör, Embryo Morfolojik Kriterleri

Retrospective Evaluation of Transfers of Segmentation-Stage Embryos in Traditional and New Generation Incubators

Abstract

INTRODUCTION: Incubators in the IVF laboratory play a crucial role in providing a stable and suitable culture environment necessary to optimize embryo development and clinical outcomes. The entire process, from the preparation of the medium to the embryo transfer, takes place almost entirely

in the incubators. CO2, O2, humidity and temperature settings in the air in the incubators are very important for embryos. Even minimal changes in these can affect the development of embryos. With technological advances, various types of incubators are now available and careful consideration is required for selection. While current reports show that smaller benchtop/top-loading incubators allow faster recovery of environmental variables, there is no clear advantage of any particular incubator based on clinical results. MATERIAL AND METHODS: Before and after the benchtop, 21 randomly selected patients were recruited and the embryos were followed up routinely. The CO2 amounts were adjusted so that the PH of the mediums was 7.33. Embryos development was defined according to morphological criteria and transferred at 48 and 72 hours. Pregnancy rates were followed up after embryo transfer. In addition, in our study, the patients were compared according to the fertility reasons, age, and the number of tests performed. RESULTS: There was no difference in the development of 41 patients according to embryo morphological criteria. No significant difference was found in pregnancy rates. There was no statistically significant difference in the other criteria we compared.

Keywords: Embryo Development, Incubator, Embryo Morphological Criteria

Presentation ID / Sunum No= 339

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4916-5071

Hücre Besiyeri Eksozomun DNA Kırığı ve DNA Bağlanmasına Etkisi

Dr. Dilek Bahar[1]

[1]Erciyes Üniversitesi
**Corresponding author: Dilek Bahar*

Özet

Exosomes, as extracellular organelles, are well-known vesicle among microvesicles. It is released from almost all cell and body fluids. Exosomes, recently has a big role at nanotechnology studies with their nano-level dimensions (30-200nm) and membrane structures. They are used in cancer therapy, regeneration, and cell-free cellular therapy. With this study it was tested the exosomes' DNA cleavage and DNA binding activity. Exosomes isolated from cell culture media by ultracentrifuge and characterized. Then exosome samples were diluted in dH_2O and electrophoresis experiments were performed to support to interaction of samples with CT-DNA. Decreasing concentrations of CT-DNA (2-0.5mg/ml) in Tris HCl buffer while fixed the concentrations of the sample. The total volume was adjusted to a final volume of 25µl with buffer and incubated at 37°C for 24 hours. After that, the mixture was loaded on 1% agarose gel with ethidium bromide staining in TAE. The electrophoresis was carried out at 90 V 1h. The results were visualized using BioRad Gel Doc XR system. For DNA cleavage study the DNA cleavage activities of the samples were monitored by agarose gel electrophoresis using supercoiled pBR322 plasmid DNA (100µg, Sc) without irradiation. Supercoiled pBR322 plasmid DNA was treated with decreasing concentration of three compounds at three different concentrations in buffer and H_2O. All samples were incubated at 37°C for 2 hours. Then, the mixtures were loaded on 1% agarose gel with ethidium bromide staining in TAE buffer. Electrophoresis was carried out at 80V for 50 min and the results were visualized by BioRad Gel Doc XR system and analysed using Image Lab Version 4.0.1 Software programme. At cleavage study exosome sample was not effective. But at binding study exosome sample caused weak separation in the DNA superhelix.

Anahtar Kelimeler: Eksozom, DNA Kırığı, DNA Bağlanması

Cell Culture Media Exosome's Effects On DNA Cleavage and DNA Binding

Abstract

Eksozomlar, hücre dışı organeller olarak mikropartiküller arasında iyi bilinen keseciklerdir. Hemen hemen tüm hücre ve vücut sıvılarından salınır. Eksozomlar, nano düzeydeki boyutları (30-200nm) ve membran yapılarıyla son yıllarda nanoteknoloji çalışmalarında büyük rol oynamaktadır. Kanser tedavisinde, rejenerasyonda ve hücresiz hücresel terapide kullanılırlar. Bu çalışma ile eksozomların DNA kırığı ve DNA bağlanma aktivitesi test edildi. Eksozomlar hücre kültürü ortamından ultrasantrifüj ile izole edildi ve karakterize edildi. Daha sonra eksozom örnekleri dH2O'da seyreltildi ve örneklerin CT-DNA ile etkileşimini test etmek için elektroforez deneyleri yapıldı. Numunenin konsantrasyonları sabitlenirken Tris HCl tamponundaki CT-DNA konsantrasyonları (2-0.5mg/ml) azaltıldı. Toplam hacim, tamponla 25 ul'lik nihai hacme ayarlandı ve 37°C'de 24 saat süreyle inkübe edildi. Daha sonra karışım, TAE'de etidyum bromür boyama ile %1 agaroz jel üzerine yüklendi. Elektroforez 90 V 1 saat'te gerçekleştirildi. Sonuçlar BioRad Gel Doc XR sistemi kullanılarak görselleştirildi. DNA kırığı çalışması için numunelerin DNA kırığı aktiviteleri, ışınlama olmadan super sarmal pBR322 plazmid DNA (100ug, Sc) kullanılarak agaroz jel elektroforezi ile izlendi. Süper sarmal pBR322 plazmid DNA'sı, tampon ve H20 içindeki üç farklı konsantrasyonda üç bileşiğin azalan konsantrasyonuyla işleme tabi tutuldu. Tüm numuneler 37°C'de 2 saat süreyle inkübe edildi. Daha sonra karışımlar, TAE tamponu içerisinde etidyum bromür boyama ile %1 agaroz jel üzerine yüklendi. Elektroforez 80V'de 50 dakika süreyle gerçekleştirildi ve sonuçlar BioRad Gel Doc XR sistemi ile görselleştirildi ve Image Lab Versiyon 4.0.1 Yazılım programı kullanılarak analiz edildi. DNA kırılması çalışmasında eksozom örneği etkili olmadığı belirlendi. Ancak CT-DNA ile yapılan bağlanma çalışmasında eksozom örneği DNA süperheliksinde zayıf ayrılmaya neden oldu.

Keywords: Exosome, DNA Clevage, DNA Binding

Presentation ID / Sunum No= 326

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3572-1425

İdiyopatik Derin Ven Trombozu İçin Nadir Bir Risk Faktörü: Vena Cava İnferior'un Konjenital Yokluğu

Asst. Prof. Dr. Songül Çuğlan[1], Assoc. Prof. Dr. Bilal Çuğlan[2]

[1]Beykent Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı
[2]Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği

Özet

Giriş: Vena cava inferior (VCİ), alt ekstremite ve gövdenin büyük bölümünün venöz kanını kalbe taşır. Vena iliaca communis dextra ve sinistra 5. lumbal omur gövdesinin sağ tarafında birleşerek VCİ'yi oluşturur. İzole VCİ anomalisi oranı normal populasyonda % 0.3'ten daha az olarak görülmektedir. Bu vaka serisinin nadir görülen VCİ'nin konjenital anomali varlığının sunulmasıdır. Vakalar: 1. vaka: İstinye Üniversitesi Hastanesinde kardiyoloji polikliniğine paroksismal taşikardi nedeniyle 37 yaşındaki kadın hasta başvurmuştur. Transozefageal ekokardiyografi yapılan hastada secundum tip atriyal septal defekt (ASD) tespit edilmiştir. Sekundum tip ASD kapatma işlemi sırasında vena femoralis'e sheat yerleştirildikten sonra kateterin VCİ trasesine uymadığı, ilerlemekte zorlandığı gözlenmiş ve işlem sonlandırılmıştır. Hastanın çekilen abdominal bilgisayarlı tomografisinde ve toraks anjiografisinde VCİ agenezisi saptanmıştır. 2. vaka: İstinye Üniversitesi Hastanesinde kalp damar cerrahi polikliniğine sol bacakta şişlik ve ağrı nedeniyle 67 yaşındaki erkek hasta başvurmuştur. Yapılan doppler sonucunda derin ven trombozu (DVT) saptanmıştır. Vena femoralis sinistra, vena iliaca externa sinistra ve vena iliaca communis sinistra'ya uzanan bir trombüs belirlenmiştir. Ayrıca renkli doppler'de de akım yokluğu saptanmıştır. Hastanın çekilen venakavografisinde VCİ agenezisi tespit edilmiştir. Tartışma: VCİ konjenital agenezisi ve varyasyonlarını bilmek karaciğer nakli de dahil olmak üzere özellikle kardiyak cerrahi ve invaziv kateterizasyon prosedürlerinin planlanmasında çok önemlidir. VCİ, bu cerrahi ve invaziv işlemler esnasında bir aracı yol olarak kullanılır. VCİ suprarenal, renal, infrarenal ve iliak segmentleri olmak üzere 4 segmentten oluşmaktadır. Bu segment/segmentlerin olmaması durumuna VCI konjenital agenezisi olarak isimlendirilir. Çok nadir görülen bir durum olan VCİ konjenital agenezisi, cerrahi ve invaziv işlemi zora sokmaktadır. Ayrıca VCİ agenezisi, hemodinamik değişikliklere yol açarak dolaylı olarak sistemik seviyede varikoz venler, idiopatik derin ven trombozu gibi olumsuz sonuçlara neden olabilmektedir. Özellikle yaygın alt ekstremite ve gövde varikoz venleri ile tekrarlayan derin ven trombozu varlığı VCI kongenital agenezisini akla getirmelidir. VCİ agenezisinin bilinmesi ve tanınmasının girişimsel radyologlar, kardiyologlar ve kalp-damar cerrahları için önemli bilgiler sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Vena Cava İnferior, Anormallikler, Derin Ven Trombozu

A Rare Risk Factor for Idiopathic Deep Vein Thrombosis: Congenital Absence of Inferior Vena Cava

Abstract

Introduction: The inferior vena cava (VCI) carries the venous blood of the lower extremities and most of the trunk to the heart. Vena iliaca communis dextra and sinistra join on the right side of the 5th lumbar vertebra body to form the VCI. The rate of isolated VCI anomaly is less than 0.3% in the normal population. This is the presentation of the rare congenital anomaly of VCI in this case series. Cases: Case 1: A 37-year-old female patient was admitted to the cardiology outpatient clinic of Istinye University Hospital due to tachycardia. A secundum type atrial septal defect (ASD) was detected in the patient who underwent transesophageal echocardiography. During secundum type ASD closure, after sheath was placed in the vena femoral vein, it was observed that the catheter did not fit the VCI tracing and had difficulty in advancing. VCI agenesis was detected in the patient's abdominal computed tomography and thoracic angiography. Case 2: A 67-year-old male patient admitted to the cardiovascular surgery outpatient clinic of Istinye University Hospital due to swelling and pain in the left leg. Deep vein thrombosis (DVT) was detected as a result of Doppler. Venacavography of the patient revealed VCI agenesis. Conclusion: Knowing the congenital agenesis of VCI and its variations is very important in planning cardiac surgery and invasive catheterization procedures. VCI consists of 4 segments: suprarenal, renal, infrarenal and iliac segments. The absence of this segment(s) is called VCI congenital agenesis. Congenital agenesis of VCI, which is a very rare condition, complicates the surgical and invasive procedure. In addition, VCI agenesis can cause hemodynamic changes and indirectly cause adverse outcomes such as varicose veins and idiopathic deep vein thrombosis at the systemic level. We think that knowing and recognizing VCI agenesis will provide important information for interventional radiologists, cardiologists and cardiovascular surgeons.

Keywords: Inferior Vena Cava, Abnormalities, Deep Vein Thrombosis.

Presentation ID / Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9071-9606

Kan Kültüründen İzole Edilen Stenotrophomonas Maltophilia "Yeni Ortaya Çıkan Endişe Verici Bir Patojen" Mıdır?

Exp. Dr. Hatice Hale Gümüş[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Hatice Hale Gümüş*

Özet

Önceleri sırasıyla *Bacterium bookeri, Pseudomonas maltophilia* ve *Xanthomonas maltophilia* olarak isimlendirilen *Stenotrophomonas maltophilia, Gammaproteobacteria* sınıfına ait, toprak ve su kökenli, fermentatif olmayan bir Gram negatif basildir. Kistik Fibrozis gibi kronik respiratuvar hastalık, malignensi, nötropeni, transplantasyon gibi immun supresyona sebep olan hastalıkların varlığında fırsatçı patojen olarak klinik örneklerden izole edilebilmektedir. *Stenotrophomonas maltophilia, Stenotrophomonas* cinsinin 17 türü arasında insanı enfekte eden tek türdür. Uzamış hospitalizasyon süresi, mekanik ventilasyon, santral venöz kateter gibi girişimsel medikal cihazların uygulanması ve geniş spektrumlu antibiyotik kullanımı durumunda enfeksiyon oluşturma riski artmaktadır. *Stenotrophomonas maltophilia, Pseudomonas aeruginosa* ve *Acinetobacter baumanii*'den sonra en sık görülen üçüncü non-fermentatif Gram negatif basildir. Biyofilm üretme ve intrinsik antimikrobiyal direnç gösterme özellikleri *Stenotrophomonas maltophilia* enfeksiyonlarının yönetimini güçleştirmektedir. Bu çalışmanın amacı, 1150 yataklı, üçüncü basamak bir hastanenin Mikrobiyoloji Laboratuvarı'nda kan kültürü örneklerinden etken olarak izole edilen *Stenotrophomonas maltophilia*'nın prevalansını ve Avrupa Klinik Mikrobiyoloji ve Enfeksiyon Hastalıkları Cemiyeti (European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing, EUCAST, 2023, v.13.1.) kriterlerine göre antibiyotik duyarlılıklarını retrospektif olarak değerlendirmektir. Bu amaçla, 1 Ocak 2021 ve 30 Haziran 2023 tarihleri arasında Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi Mikrobiyoloji Laboratuvarı'nda kan kültürlerinden izole edilen 104 *Stenotrophomonas maltophilia* suşu çalışmaya dahil edildi. Kan kültürlerinden antibiyotik duyarlılık test sonucu aynı olan ve *Stenotrophomonas maltophilia*'nın izole edildiği aynı setteki bir izolat dahil edildi ve aynı hastanın 14 güne kadar olan mükerrer izolatları ile kontaminasyonlar çalışma dışı tutuldu. Kan kültürleri Mikrobiyoloji Laboratuvarı'nda BACTEC-FX (Becton Dickinson, ABD) otomatize sistemi ile beş gün inkübe edildi. Üreme sinyali veren örneklerden Biyogüvenlik Düzeyi-2 şartlarında Gram boyama ve metilen mavisi ile boyama yapılarak incelendi. Ardından tek koloni ekim yöntemi ile %5 koyun kanlı agar, MacConkey agar ve çikolata agar besiyerlerine pasaj yapılarak 37°C'de 24-48 saat inkübe edildi. Üreyen mikroorganizmaların identifikasyon ve antimikrobiyal duyarlılık testleri konvansiyonel yöntemler ve VITEK 2 Compact ID/AST (bioMeriéux, Marcy-l'Étoile, Fransa) otomatize sistemi ile yapıldı. İlgili dönemde kan kültürlerinin %1.13'ünde *Stenotrophomonas maltophilia* etken olarak tanımlandı. İzolatların %58.6'sı erkek (n=61) ve kalanı kadın hastalara aitti. Hastaların yaş ortalaması 32.75 ve

medyan yaş 52.5 idi. İzolatların %48.1 oranı ile en çok görüldüğü bölüm yoğun bakım ünitesiydi ve bunu sırasıyla onkoloji (%18.3), diğer dahili birimler (hematoloji, enfeksiyon, nefroloji) (%16.3), pediatri (%15.4) ve cerrahi birimler (%1.9) takip etti. Kan kültürü örneklerinin EUCAST (v.13.1.) klinik sınır değerlerine göre *Stenotrophomonas maltophilia* izolatlarının antimikrobiyal duyarlılığı için araştırılan antibiyotikler trimethoprim-sulfamethoxazole (TMP-SXT) ve Türkiye'de henüz bulunmayan cefiderocoldür. Trimethoprim-sulfamethoxazole minimum inhibitör konsatrasyonu >4 mg/L olduğunda dirençli, ≤0.001 mg/L ise duyarlı kabul edilmektedir. Disk difüzyon testinde ise zon çapı <16 mm ise dirençli, ≥50 mm ise yüksek dozda duyarlıdır. Bu klinik sınır değerlere göre, izolatların %99.04'ünün (n=103) TMP-SXT'ye dirençli olduğu tespit edildi. Bir izolat ise yüksek dozda duyarlıydı. Dünyada direnç oranı %29.7 ile %96.3 arasında değişmektedir, ancak son yıllarda direnç oranının arttığı bildirilmektedir. *Stenotrophomonas maltophilia* kan dolaşımı enfeksiyonlarının yönetimi sınırlı tedavi seçenekleri sebebi ile güçtür. Bu enfeksiyonlarda Amerika Klinik ve Laboratuvar Standartları Enstitüsü (Clinical and. Laboratory Standards Institute, CLSI, M100-Ed33:2023) TMP-SXT ve cefiderocol ile beraber ticarcillin-clavulanate, ceftazidime, minocycline, levofloxacin ve chloramphenicol duyarlılık testi yapılmasını da önermektedir. Çalışmamızın sonuçları, hastanemizde kan kültürlerinde *Stenotrophomonas maltophilia* izolatlarının TMP-SXT'ye direncinin dünya ortalamasının üzerinde, endişe verici düzeyde (%99.04) olduğunu göstermektedir. Risk grubu yoğun bakım ünitesi, onkoloji ve hematoloji bölümlerinde yatan hastalardan oluşmaktaydı. Yerel ve ulusal düzeylerde etkene spesifik antimikrobiyal direncin eğilimini daha iyi karakterize etmek için lokal verilerin ve çok merkezli sürveyans çalışmalarına ihtiyaç vardır. Türkiye'de uygulanan antibiyotik duyarlılık testi içeriğinin lokal ve ulusal epidemiyolojik veriler ışığında etkene spesifik olarak güncellenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: *S. maltophilia*, non-fermenter Gram negatif basil, trimethoprim-sulfamethoxazole direnci, surveyans, nosokomiyal enfeksiyon, kan dolaşımı enfeksiyonu.

Is Stenotrophomonas Maltophilia Isolated From Blood Culture "Newly Emerging Pathogen of Concern"?

Abstract

Stenotrophomonas maltophilia, previously named as *Bacterium bookeri*, *Pseudomonas maltophilia* and *Xanthomonas maltophilia*, is a soil and aquatic, non-fermentative Gram negative bacillus belonging to the class *Gammaproteobacteria*. It can be isolated from clinical samples as an opportunistic pathogen in the presence of chronic respiratory disease such as Cystic Fibrosis, malignancy, neutropenia, and diseases that cause immune suppression such as solid organ transplantation. *Stenotrophomonas maltophilia* is the only species that infects humans among the 17 species of the genus *Stenotrophomonas*. The risk of infection increases in the case of prolonged hospitalization duration, mechanical ventilation, application of interventional medical devices such as central venous catheters, and use of broad-spectrum antibiotics. *Stenotrophomonas maltophilia* is the third most common non-fermentative Gram-negative bacillus after *Pseudomonas aeruginosa* and *Acinetobacter baumanii*. Its biofilm production and intrinsic antimicrobial resistance properties complicate the management of *Stenotrophomonas maltophilia* infections. The aim of this study was to determine the prevalence of *Stenotrophomonas maltophilia*, which was isolated as a pathogen from blood cultures in the Microbiology Laboratory of a tertiary hospital with 1.150 beds, and to evaluate antibiotic susceptibilities according to the European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (EUCAST, 2023, v.13.1.) criteria, retrospectively. For this purpose, 104 *Stenotrophomonas maltophilia* strains isolated from blood cultures in Microbiology Laboratory at Çukurova University Medical Faculty Balcalı Hospital between January 1, 2021 and June 30, 2023 were included in the study. The bacteria isolate from the same blood culture set, of which *Stenotrophomonas maltophilia* was isolated and had the same antibiotic susceptibility test result, was included to the study, and contaminations and duplicate isolates of the same patient up to 14 days were excluded from the study. Blood cultures were incubated for five days with the BACTEC-FX (Becton Dickinson, USA) automated system in the Microbiology Laboratory. Specimens that had a

signal of growth were examined by Gram staining and methylene blue staining under Biosafety Level-2 conditions. Then, they were passaged into the 5% sheep blood agar, MacConkey agar and chocolate agar media by single colony planting method, and incubated at 37°C for 24-48 hours. Identification and antimicrobial susceptibility tests of the isolates were performed using conventional methods, and the VITEK 2 Compact ID/AST (bioMeriéux, Marcy-l'Étoile, France) automated system. *Stenotrophomonas maltophilia* was identified in 1.13% of blood cultures during the study period. Of the isolates, 58.6% were male (n=61), and the rest of them belonged to female patients. The mean age of the patients was 32.75 years, and the median age was 52.5 years. The department with the highest rate of isolates with 48.1% was the intensive care unit, followed by oncology (18.3%), other internal medicine (hematology, infection, nephrology) (16.3%), pediatrics (15.4%), and surgery (1.9%). The antibiotics for the antimicrobial susceptibility of *Stenotrophomonas maltophilia* isolates according to the EUCAST (v.13.1.) criteria are trimethoprim-sulfamethoxazole (TMP-SXT) and cefiderocol, which is not yet available in Turkey. Trimethoprim-sulfamethoxazole is considered to be resistant when the minimum inhibitory concentration is >4 mg/L, and susceptible if it's ≤0.001 mg/L. In the disc diffusion test, if the zone diameter is <16 mm, it is resistant, and when it is ≥50 mm, it is considered to be susceptible, increased exposure. According to these clinical breakpoints, 99.04% of the isolates (n=103) were found to be resistant to TMP-SXT. One isolate was susceptible with increased exposure. The resistance rate varies between 29.7% and 96.3% worldwide, but it has been reported that the resistance rate has increased in recent years. *Stenotrophomonas maltophilia* bloodstream infections are difficult to manage due to the limited treatment options. The American Clinical and Laboratory Standards Institute (Clinical and Laboratory Standards Institute, CLSI, M100-Ed33:2023) recommends susceptibility testing for ticarcillin-clavulanate, ceftazidime, minocycline, levofloxacin and chloramphenicol together with TMP-SXT and cefiderocol in these infections. The results of our study showed that the resistance of *Stenotrophomonas maltophilia* isolates to TMP-SXT in blood cultures in our hospital was at an emerging level (99.04%), above the world average. The risk groups were consisted of patients hospitalized in the intensive care unit, oncology and hematology departments. Local data and multicenter surveillance studies are needed to better characterize the trend of agent-specific antimicrobial resistance at the local and national levels. The content of the antibiotic susceptibility test applied in Türkiye should be updated specifically for the agent in the light of local and national epidemiological data.

Keywords: *S. maltophilia*, non-fermenter Gram-negative bacillus, trimethoprim-sulfamethoxazole resistance, surveillance, nosocomial infection, bloodstream infection.

Presentation ID / Sunum No= 365

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4866-313X

Kardiyovasküler Hastalıklarda Yeni Kardiyak Biyobelirteçler

Assoc. Prof. Dr. Hatice Yıldırım Yaroğlu[1]

[1]Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Kök Hücre ve Rejeneratif Tıp AD.

Özet

Kardiyovasküler hastalıklar (KVH) dünya çapında önde gelen ölüm nedenidir ve kısmen dünya nüfusunun yaşlanması nedeniyle önceki yıllara kıyasla prevalansı artmaya devam etmektedir. Ateroskleroz, iskemik kalp hastalığı, koroner arter hastalığı, serebrovasküler hastalık, aort ve diğer arter hastalıkları KVH'ların büyük bir kısmından sorumludur. KVH'da morbidite veya mortaliteyi önlemek için yüksek riskli hastaları belirlemek önemlidir. Kardiyak biyobelirteçler genellikle kan örneklerinden tespit edilebilen dolaşımdaki proteinler veya moleküllerdir. Kardiyak biyobelirteçler, akut koroner sendromun zamanında doğru teşhisi ve yönetiminin yanı sıra prognoz açısından da büyük önem taşımaktadır. Erken dönemde teşhis, tedaviyi en kısa zamanda başlatmak ve miyokardiyal hasarı tersine çevirmek için son derece önemlidir. Günümüzde birçok biyobelirteç arasında en çok incelenenler miyokardiyal enzimler, çeşitli miyokardiyal proteinler, peptitler ve diğer birçok moleküldür. Bunun yanısıra yeni kardiyak biyobelirteç adayları olan Kalp Tipi Yağ Asidi Bağlayıcı Protein, Glikojen Fosforilaz İzoenzim BB, Beyin Natriüretik Peptid, Miyeloperoksidaz, İskemi Modifiye Albümin, Gebelikle ilişkili Plazma Proteini ve Fosfolipaz A2 ile ilgili çalışmalar, bir yandan risk belirlenmesinde kullanılırken öte yandan kardiyak olayların patofizyolojisinin daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacaktır. Bu yeni biyobelirteçlerle ilgili halen test yöntemlerinin geliştirilmesi ve klinik validasyon çalışmaları devam etmektedir. Bu süreçte testlerin analitik keskinlik, referans aralıkları, kalibratör nitelikleri, yöntem standardizasyonu ve preanalitik hata kaynakları belirlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyovasküler Hastalıklar, Biyobelirteçler

New Cardiac Biomarkers in Cardiovascular Diseases

Abstract

Cardiovascular diseases (CVD) are the leading cause of death worldwide and their prevalence continues to increase compared to previous years, partly due to the aging of the world population. Atherosclerosis, ischaemic heart disease, coronary artery disease, cerebrovascular disease, aortic and other arterial diseases are responsible for the majority of CVDs. It is important to identify high-risk patients to prevent morbidity or mortality in CVD. Cardiac biomarkers are circulating proteins or molecules that can usually

be detected from blood samples. Cardiac biomarkers are of great importance for the timely accurate diagnosis and management of acute coronary syndrome as well as prognosis. Early diagnosis is crucial to initiate treatment as soon as possible and reverse myocardial damage. Among many biomarkers, the most widely studied are myocardial enzymes, various myocardial proteins, peptides, and many other molecules. In addition, studies on new cardiac biomarker candidates such as Heart-type Fatty Acid Binding Protein, Glycogen Phosphorylase Isoenzyme BB, Brain Natriuretic Peptide, Myeloperoxidase, Ischaemia Modified Albumin, Pregnancy-associated Plasma Protein and Phospholipase A2 will help to better understand the pathophysiology of cardiac events while being used in risk assessment. Development of test methods and clinical validation studies on these new biomarkers are still ongoing.

Keywords: Cardiovascular Diseases, Biomarkers

Presentation ID / Sunum No= 323

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4358-8687

Klinik İzlemde Analitik Süreçlerin CA 19-9 Ölçümünde Etkisi: Heterofil Antikor İnterferansı

Dr. Ali Uncu[1]

[1]Eskişehir Şehir Hastanesi

Özet

GİRİŞ, Karbonhidrat antijeni 19-9 (CA 19-9) glikolipid yapıda, siyalile lakto-N-fukopentoz II gangliosit olarak ifade edilen bir serum tümör belirtecidir. CA 19-9 düzeyleri immünassay veya immunfloresans gibi farklı yöntemlerle ölçülebilmektedir. Hemoliz, ikter ve lipemi ölçüm sonuçlarını etkileyebilen nedenlerin başında gelmektedir. CA 19-9 ölçümlerinde carryover etkisi, kanca etkisi (hook etkisi) ve heterofil antikorlar da beklenenin dışında olumsuz sonuçlara neden olabilmektedir. Hasta takiplerinde immünassay ölçümlerde klinik ile uyumsuzluk düşünülen sonuçlarda interferans nedenlerinin düşünülmesi ve bu nedenler içinde heterofil antikor interferansının ekarte edilmesi gerekmektedir. Bizde çalışmamızda heterofil antikor interferansı saptadığımız vaka serimizi paylaşarak literatüre katkı sağlamayı amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmamızda İç Hastalıkları polikliniğinde CA 19-9 yüksekliği ile takip edilen ancak klinik uyumsuzluğu nedeniyle takibe takılan 4 farklı hastanın laboratuvar sonucu tarafımızca incelenmiştir. Klinik uyumsuzluk gösteren hasta numunelerini laboratuvarımızda kurulu immünassay sistemi ile aynı ve farklı immünassay sistemlerine sahip başka laboratuvarlarda çalışıldı. Hastalarda olası interferans nedenleri araştırıldı. Yapılan inceleme sonrasında heterofil antikor interferansı saptanan hastalardan yeni numune örnekleri alınarak heterofil antikor blokan tüplerde CA 19-9 düzeyleri yeniden çalışılmıştır. BULGULAR: Çalışmaya klinik ve laboratuvar uyumsuz toplam 4 hasta dahil edildi. Hastaların öz geçmiş klinik inceleme, görüntüleme yöntemleri ve diğer labaratuvar bulgular ile CA19-9 yüksekliğini açıklayacak bir etyoloji tespit edilmedi. Heterofil blokan antikor tüpü ile yapılan çalışma sonucu ile farklı immünassay yöntemiyle çalışılan test sonuçları birbiri ile benzer olarak ve klinik seyirle uyumlu olarak referans aralığı içinde ölçüldü. SONUÇ: Tümör belirteçleri kanser tedavisi sonrasında takipte anlamlıdır. CA 19-9 da bu belirteçlerden bir tanesidir. CA 19-9 seviyesinin, kanser hastalığının tekrarı veya yayılımı olmadığı durumlarda tedavi ve cerrahi öncesi duruma göre azalması beklenmektedir. Laboratuvar sonuçları ile klinik uyumsuzluğun olduğu (fizik muayene/ radyoloji/ şikâyet vb) durumlarda interfere edici nedenler göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Heterofil Antikor İnterferansı, CA 19-9

The Effect of Analytical Processes On the Measurement of CA 19-9 in Clinical Follow-Up: Heterophile Antibody Interference

Abstract

Carbohydrate antigen 19-9 is a glycolipid-structured blood tumor marker produced as sialylated lacto-N-fucopentose II ganglioside. CA 19-9 levels can be determined using several techniques such as immunoassay or immunofluorescence. Carryover effect, hook effect, and heterophile antibodies may also cause unwanted negative results in CA 19-9 assays. Consider the causes of interference in the results that are regarded to be inconsistent with the clinical in the immunoassay measures in patient follow-ups, and exclude heterophile antibody interference among these reasons. We hoped to contribute to the literature by providing our case series in which we discovered heterophile antibody interference. Materials and Methods: We analyzed the laboratory results of four distinct patients who were followedup on in the Internal Medicine outpatient clinic with CA 19-9 elevation but were not followed up on due to clinical incompatibility. The patients' potential sources of influence were evaluated. Following the evaluation, additional samples were collected from individuals who had heterophile antibody interference, and CA 19-9 levels were re-analyzed in heterophile antibody-blocking tubes. RESULTS: The study comprised four patients with clinical and laboratory discrepancy. With the history of the patients, clinical examination, imaging modalities, and other laboratory data, no explanation was found to explain the height of CA19-9. The findings of the heterophile blocking antibody tube study and the test results of different immunoassay methods were measured within the reference range, which was similar to each other and consistent with the clinical course. CONCLUSION: Tumor markers are important in cancer treatment follow-up. One of these markers is CA 19-9. In the absence of cancer recurrence or metastasis, the level of CA 19-9 is expected to decrease compared to pre-treatment and postoperative conditions. Interfering reasons should be investigated when there is clinical disagreement with laboratory results

Keywords: Heterophile Antibody Interference, CA 19-9

Presentation ID / Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6714-3343

Lenfödem Etiyopatogenezinde Anoikisin Potansiyel Rolünün Biyoenformatik Analizlerle Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Gökhan Yıldız[1]

[1]Karadeniz Technical University School of Medicine Department of Medical Biology

Özet

Lenfödem, dokular arası alandaki fazla sıvının lenfatik sistem tarafından toplanamaması nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Lenfatik sistemdeki gelişim kusurlarıyla ortaya çıkan primer lenfödemin etiyolojisindeki genler ve mutasyonlar tanımlanmış olmakla birlikte lenfödemin moleküler etiyopatogenezi bilinmemektedir. Bu çalışmada, lenfödem ile ilişkilendirilen genlerin listesinden yola çıkarak biyoenformatik analizlerle lenfödemin etiyopatogenezinde rol oynayan moleküler mekanizmalar belirlenmeye çalışıldı. Human Phenotype Ontology (HPO) veri tabanında mutasyonları lenfödem ile ilişkili olduğu belirtilen 69 gen belirlendi. Bu gen listesi ve Enrichr aracı kullanılarak gen seti zenginleşme analizleri (GSEA) gerçekleştirildi. Gene Ontology (GO) veri tabanı kullanılarak gerçekleştirilen GSEA sonuçları en çok zenginleşen ilk 10 terim arasında "Anoikis" (GO:0043276) ve "Focal adhesion" (GO:0005925) mekanizmalarının bulunduğunu ortaya koydu (düzeltilmiş p değerleri sırasıyla $2{,}29\text{x}10^{-6}$ ve $3{,}3\text{x}10^{-3}$). Kyoto Encylopedia of Genes and Genomes (KEGG) veri tabanındaki Apoptosis ve Focal Adhesion yolakları kullanılarak terimlerde zenginleşen proteinlerin bulunduğu yolak haritaları oluşturuldu. Son olarak, hsa-miR-451a ve hsa-miR-494-3p'nin bu yolaklardaki transkriptleri hedefledikleri belirlendi (düzeltilmiş p değerleri sırasıyla $3{,}58\text{x}10^{-6}$ ve $6{,}42\text{x}10^{-6}$). Sonuç olarak bu çalışmayla, hücre dışı ortama tutunan hücrelerin bağlantılarının kopmasıyla ortaya çıkan hücre ölüm biçimi olan anoikisin lenfödemin ortaya çıkmasıyla ilişkili olabileceğini ve hsa-miR-451a ve hsa-miR-494-3p'nin lenfödem etiyolojisinde rolü olabileceğini ortaya koyan veriler elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lenfödem, Anoikis, Fokal Adezyon, HSA-MIR-451A, HSA-MIR-494-3P

Identification of the Potential Role of Anoikis in Etiopathogenesis of Lymphedema Through Bioinformatics Analyzes

Abstract

Lymphedema results from excess fluid accummulation in the interstitial space due to impaired lymphatic drainage. Although genes and mutations in the etiology of primary lymphedema, which arises from developmental defects in the lymphatic system, have been identified, the molecular etiopathogenesis of

lymphedema is unknown. In this study, it is tried to determine the molecular mechanisms involved in the etiopathogenesis of lymphedema via bioinformatics analyzes based on the list of genes associated with lymphedema. 69 genes whose mutations are associated with lymphedema in the Human Phenotype Ontology (HPO) database, were identified. Gene set enrichment analyzes (GSEA) were performed using this gene list and Enrichr tool. GSEA results using Gene Ontology (GO) database revealed that "Anoikis" (GO:0043276) and "Focal adhesion" (GO:0005925) mechanisms were among the top 10 most enriched terms (adjusted p values were $2.29x10^{-6}$ and $3.3x10^{-3}$, respectively). By using the Apoptosis and Focal Adhesion pathways in the Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes (KEGG) database, pathway maps with proteins enriched in terms were prepared. Finally, hsa-miR-451a and hsa-miR-494-3p were determined to target transcripts in these pathways (adjusted p values $3.58x10^{-6}$ and $6.42x10^{-6}$, respectively). As a result, with this study, data were obtained showing that anoikis, a form of cell death that occurs when the connections of cells attached to the extracellular environment are broken, may be associated with the emergence of lymphedema, and that hsa-miR-451a and hsa-miR-494-3p may have a role in the etiology of lymphedema.

Keywords: Lymphedema, Anoikis, Focal Adhesion, HSA-MIR-451A, HSA-MIR-494-3P

Presentation ID / Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1177-2351

LNCaP ve PC3 Prostat Kanseri Hücre Hatlarında Abiraterone ve Docetaxel Tedavilerinin Apelin/Apelin Reseptörü Aksisi Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Hakan Soylu[1]

[1]Düzce Üniversitesi

Özet

Prostat kanseri erkeklerde gözlenen en yaygın ikinci kanser tipidir. Dünyada kansere bağlı ölümlerin beşinci önde gelen nedenidir. Prostat kanserinin gelişimi ve ilerlemesi yüksek androjen seviyesi ile ilişkilidir. Androjen baskılayıcı tedaviler, androjen konsantrasyonunu azaltarak veya androjenlerin prostat kanseri hücrelerini etkilemesini önleyerek prostat kanserinin ilerlemesini durdurmak için kullanılır. Ancak androjen baskılayıcı tedavilere rağmen prostat kanseri hala büyüyebilir ve yayılabilir. Bu kanser artık metastatik kastrasyona dirençli prostat kanseri olarak isimlendirilir. Bu agresif prostat kanserinin tedavisinde dosetaksel ve abirateron asetat kullanılmaktadır. Bu tedaviler de bir süre sonra mortalite artışını engelleyememektedir. Bu ajanların etkinliğini artırabilmek için etkiledikleri hücresel mekanizmaların aydınlatılması önemlidir. Apelin/apelin reseptör yolağı birçok kanserde anjiyogenez, invazyon ve metastaza katkı sağlamaktadır. Bu çalışmada da, dosetaksel ve abirateron asetatın apelin/apelin reseptör yolağı üzerine etkileri araştırılması amaçlandı. İn vitro koşullarda, androjene duyarlı LNCaP ve androjene duyarlı olmayan PC3 hücre hatlarına önceki çalışmalarımızda dozu belirlenmiş olan abirateron asetat ve dosetaksel ile 72 saat kültüre edildi. Daha sonra hücrelerde APELİN ve APELİN RESEPTÖRÜ ekspresyonu değişimleri immünofloresan ve western blot yöntemleriyle incelendi. LNCaP hücreleri apelin ekspresyonu abirateron, dosetaksel ve abirateron+dosetaksel gruplarında kontrole göre azaldı. LNCaP hücreleri apelin reseptör ekspresyonu abirateron ve abirateron+dosetaksel gruplarında kontrole göre azaldı. PC3 hücrelerinin apelin ekspresyonu abirateron ve abirateron+dosetaksel gruplarında kontrolden daha yüksekti. PC3 hücrelerinin apelin reseptör ekspresyonu ise dosetaksel ve abirateron+dosetaksel gruplarında kontrole göre daha düşüktü. Abirateron asetat, androjene duyarlı prostat kanseri hücrelerinde androjen sentezini inhibe etmenin yanı sıra apelin ve apelin reseptörünü baskılayarak metastazı ve anjiyogenezi inhibe edebileceği gözlenmiştir. Ayrıca, androjene duyarsız prostat kanseri hücrelerinde abirateron asetatın, apelin ekspresyonunu artırarak invazyon, metastaz ve anjiyogenezi destekleyebileceği düşünülmüştür. Dolayısıyla androjene duyarsız hastaların tedavisi apelin inhibitörleri ile desteklenebilir. Dosetakselin ise androjene duyarsız prostat kanseri hücrelerinde apelin reseptör ekspresyonunu azaltarak metastazı ve anjiyogenezi baskılayabileceği düşünüldü. Elbette apelin ve apelin reseptör inhibitör ve aktivatörlerinin klinikte bu ajanlarla birlikte kullanılabilmesi için birçok yeni in vivo çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Prostat, Kanser, Apelin, Apelin Reseptörü, Abirateron Asetat, Dosetaksel

Investigation of the Effects of Abiraterone and Docetaxel Treatments On Apelin/Apelin Receptor Axis in Lncap and PC3 Prostate Cancer Cell Lines

Abstract

Prostate cancer is the second most common cancer observed in men. It is the fifth leading cause of cancer-related death in the world. The development and progression of prostate cancer is associated with high androgen levels. Androgen-suppressing therapies are used to stop the progression of prostate cancer by reducing the concentration of androgens or preventing androgens from affecting prostate cancer cells. But despite androgen-suppressing treatments, prostate cancer can still grow and spread. This cancer is now called metastatic castration-resistant prostate cancer. Docetaxel and abiraterone acetate are used in the treatment of this aggressive prostate cancer. These treatments cannot prevent the increase in mortality after a while. In order to increase the effectiveness of these agents, it is important to elucidate the cellular mechanisms they affect. The apelin/apelin receptor pathway contributes to angiogenesis, invasion, and metastasis in many cancers. In this study, it was aimed to investigate the effects of docetaxel and abiraterone acetate on the apelin/apelin receptor pathway. In vitro, androgen-sensitive LNCaP and androgen-insensitive PC3 cell lines were cultured for 72 hours with abiraterone acetate and docetaxel, the doses of which were determined in our previous studies. Then, the changes in the expression of Apelin and Apelin receptor in cells were examined by immunofluorescence and western blot methods. LNCaP cells apelin expression decreased in abiraterone, docetaxel and abiraterone+docetaxel groups compared to control. LNCaP cells apelin receptor expression decreased in abiraterone and abiraterone+docetaxel groups compared to control. Apelin expression of PC3 cells was higher in abiraterone and abiraterone+docetaxel groups than in control. Apelin receptor expression of PC3 cells was lower in docetaxel and abiraterone+docetaxel groups compared to control. It has been observed that abiraterone acetate may inhibit metastasis and angiogenesis by suppressing apelin and the apelin receptor, as well as inhibiting androgen synthesis in androgen-sensitive prostate cancer cells. In addition, it was thought that abiraterone acetate might promote invasion, metastasis and angiogenesis by increasing apelin expression in androgen-insensitive prostate cancer cells. Therefore, the treatment of androgen-insensitive patients can be supported with apelin inhibitors. It was thought that docetaxel might suppress metastasis and angiogenesis by decreasing apelin receptor expression in androgen-insensitive prostate cancer cells. Of course, many new in vivo studies are needed before inhibitors and activators of apelin and apelin receptor might be used together with these agents in the clinic.

Keywords: Prostate, Cancer, Apelin, Apelin Receptor, Abiraterone Acetate, Docetaxel

Presentation ID / Sunum No= 282

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0825-1851 / 0000-0001-8104-6198 / 0000-0002-6740-6422

Mevsimsel Değişikliklerin Ölüm Yaşları Üzerindeki Etkilerinin E-Nabız Verileri Üzerinden Değerlendirilmesi

Dr. M. Mahir Ülgü[1], Dr. Şuayip Birinci[1], Dr. Niyazi Erdem Yaşar[2]

[1]Sağlık Bakanlığı
[2]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Demografi ve halk sağlığı araştırmalarının önemli bir unsuru olan ölüm yaşlarının araştırılması, e-Nabız gibi kaynaklardan elde edilen verilerin dahil edilmesi ile derinlik kazanmaktadır. Bu çalışma, e-Nabız Türkiye sağlık kayıtlarının verilerini kullanarak mevsimsel dalgalanmaların, cinsiyet farklılıklarının belirli bir zaman diliminde ölüm yaşları üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Materyal ve yöntemler: Bu çalışmanın analizi, kullanıcı verileri incelenerek, e-Nabız'a kayıtlı kişiler üzerinden yapılmıştır. 1 Ocak 2016 ve 31 Aralık 2022 tarihleri arasındaki kesitsel zamanda e-Nabız verileri retrospektif olarak incelendi. Kişilerin ölüm yaşları belirlendi, cinsiyet ve mevsimsel özelliklerine göre gruplarak niteliksel değişkenler için frekansları (yüzde), niceliksel veriler için standart sapmaları verildi. Analiz için Statistical Package for Social Sciences (SPSS, Version 25.0, Chicago, IL.) kullanıldı. Sonuçlar: Cinsiyet bazında yapılan analizde, ölüm yaş ortalamaları arasında belirgin farklılık görülmektedir. Erkekler için ortalama yaş 68,48±18,56 iken, kadınlar için 6,06 fark ile ortalama yaş 74,54±18,29 olarak bulunmuştur. Mevsimlere göre yapılan analizde, ilkbahar mevsiminde ortalama yaş 71,4±18.61 yaz mevsiminde ise ortalama yaş 70,47±19,56 sonbahar mevsiminde yaş ortalaması 70,75±18,54 olarak kaydedilirken, kış mevsiminde ortalama yaş 72,12 ±18,05 olarak tespit edilmiştir. Bu veriler, cinsiyet ve mevsimlerin yaş dağılımlarına ve değişkenliğine etki ettiğini göstermektedir. İncelenen yıllar arasındaki ölüm yaşlarına ilişkin verilere bakıldığında, ortalama yaş değerleri arasında artış eğilimi görülmektedir. 2016'da ortalama yaş 70,17±19,4 iken, bu değer 2022'de 72,13±18,44'e yükselmiştir. Bu veriler, incelenen yıllar arasında yaş dağılımlarında bir artış ve değişkenliğin olduğunu göstermektedir. Çıkarımlar: Çalışmamız cinsiyetin ve mevsimsel değişikliğin ölüm yaş dağılımları üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca yıllar içerisinde ölüm yaş ortalamasının arttığı gözlenmektedir. Sonuç olarak bu araştırma e-Nabız verilerinin ölüm yaşlarının araştırılmasına dahil edilmesinin önemini vurgulamaktadır. e-Nabız'ın içgörüleriyle desteklenen demografik eğilimlerin, mevsimsel değişikliklerin ve cinsiyet farklılıklarının sinerjik kullanımı, ölüm dinamiklerine ilişkin daha bütünsel bir bakış açısı sağlamaktadır. Dahası incelenen zaman dilimi sonrasında refahın iyileştirilmesini teşvik etmesi nedeniyle halk sağlığı stratejileri üzerinde etkileri göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ölüm Yaşları, Beklenen Yaşam Süresi, E-Nabız Türkiye Sağlık Kayıtları, Mevsimsel Değişimler, Bireysel Sağlık Kayıtları, Halk Sağlığı Stratejileri.

Presentation ID / Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Molecular Docking and ADME Properties of Hydroxycinnamic Acids As Multi-Target-Directed Ligands Against Alzheimer's Disease

Dr. Seda Şirin[1]

[1] *Gazi University, Faculty of Science, Department of Biology, Ankara, Türkiye*

**E-mail: sdasirin@hotmail.com*

Abstract

One of the most frequent types of dementia is Alzheimer's disease (AD). The amyloid-cascade hypothesis, tau protein hypothesis, cholinergic hypothesis, and oxidative stress hypothesis are all linked to AD. Currently, the majority of AD medications on the market are cholinesterase inhibitors. However, the efficacy of these medications is limited since they might have negative side effects and do not entirely stop the progress of AD. Researchers are now interested in naturally derivated and multi-target-directed ligands for the treatment of AD. Hydroxycinnamic acids have a variety of actions, including anti-inflammatory, antioxidant, neuroprotection, and anti-amyloid aggregation. All of these multi-target actions are connected with the treatment of AD. The aim of this study is to analyze the ADME properties and molecular docking of hydroxycinnamic acids (chlorogenic acid, rosmarinic acid, ferulic acid, caffeic acid, cinnamic acid, *p*-coumaric acid, and sinapic acid) as multi-target-directed ligands against AD. In this context, ADME properties of hydroxycinnamic acids were carried out by using the SwissADME online tool developed by Daina et al. (2017). The binding affinity of the ligands and the target proteins (APP, BACE, GSK-3β, AChE, BChE, SOD, CAT, and GPx) were carried out by using the CB-Dock2 online tool by Liu et al. (2022). The SwissADME results show that the physicochemical properties, lipophilicity, water solubility, pharmacokinetics, druglikeness, and medicinal chemistry of hydroxycinnamic acids are mostly within the acceptable range. The molecular docking results show that the ligands have strong binding affinity to the AD related target proteins and that they may function on those proteins. The SwissADME and molecular docking results from showed that hydroxycinnamic acids (especially chlorogenic acid and rosmarinic acid) can be used as a multi-target-directed ligands in the treatment of AD.

Keywords: ADME Properties, Alzheimer's Disease, Hydroxycinnamic Acids, Molecular Docking, Multi-Target-Directed-Ligands.

Presentation ID / Sunum No= 283

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-9113-6721

Oreksin-A ve Kisspeptin Nöronları Arasındaki Etkileşimin İmmünohistokimyasal Olarak Araştırılması

Researcher Feride İrem Öztürk[1], Asst. Prof. Dr. Duygu Gök Yurtseven[1], Prof. Dr. Özhan Eyigör[1]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Feride İrem Öztürk*

Özet

Amaç: Oreksin-A besin alımını tetikleyen, kisspeptin ise baskılayan birbirine zıt etkili iki peptittir. Bu peptitler hipotalamusta yerleşik nöron grupları tarafından sentezlenmekte ve salıverilmektedir. Oreksin-A nöronlarının çoğunluğu lateral hipotalamus/perifornikal alanda lokalize iken, kisspeptin nöronları arkuat çekirdek (ARC), anteroventral periventriküler çekirdek (AVPV) ve preoptik periventriküler çekirdekte (PeV) yoğunlaşmıştır. Enerji metabolizması ile üreme sistemi arasındaki etkileşimin varlığı bilinmesine rağmen, besin alımında rol alan oreksin-A nöronları ile üreme sisteminin kontrolünde yer alan kisspeptin nöronları arasında bu etkileşimin var olabileceğini gösteren çalışmaya literatürde rastlanmamıştır. Bu çalışmada, oreksin-A ve kisspeptin nöronlarının birbirleri üzerindeki olası pre-sinaptik sonlanmalarının immünohistokimyasal yöntemlerle gösterilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmada 200-300 gr ağırlığında Sprague Dawley cinsi erişkin erkek (n=5) ve dişi (n=5) sıçanlar kullanılmıştır. Denekler hiçbir uygulamaya maruz bırakılmadan %4'lük paraformaldehitin kullanıldığı transkardiyak perfüzyon fiksasyon yöntemi ile sakrifiye edilmiştir. Kontrol deneklerin beyin dokularından vibratom aracılığı ile 50 µm kalınlığında koronal kesitler alınmıştır. İndirekt immünperoksidaz yöntemiyle, lateral hipotalamusta yer alan oreksin-A nöronları diaminobenzidin ile kahverengi, kisspeptin nöronlarına ait aksonal uzantılar ise nikel yoğunlaştırılmış diaminobenzidin ile siyah olarak işaretlenmiştir. Literatüre uygun şekilde, en az bir kisspeptin pozitif akson sonlanmasıyla teması olan oreksin-A nöronları "innerve nöron" olarak kabul edilmiş ve bu nöronların tüm oreksin-A nöronlarına oranı hesaplanmıştır. Bulgular: Lateral hipotalamusta (LH) lokalize olan oreksin-A nöronları üzerindeki kisspeptin nöronlarına ait sonlanmaların apozisyonları değerlendirildiğinde, erkek deneklerde %83,27±1,37 dişi deneklerde ise %82,07±2,84 oranında innervasyonun olduğu saptanmıştır. Her iki grup arasındaki farklılığın benzer olduğu fakat istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir (p=0,715). Sonuç: Çalışmamız sonucunda, LH'da lokalize oreksin-A nöronlarının çok büyük kısmının kisspeptinerjik nöron terminallerinden innervasyonlar aldığı ve bu yolla beslenmenin düzenlenmesi ile genital sistem arasındaki merkezi ilişkinin olabileceği düşünülmüştür. *Bu çalışma, 'TÜBİTAK–2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Desteği Programı (2021 yılı, 2. dönem)' kapsamında desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Oreksin-A, Kisspeptin, Besin Alımı, İmmünohistokimya, Sıçan.

Immunohistochemical Investigation of the Interaction Between Orexin-A and Kisspeptin Neurons

Abstract

Orexin triggers food intake, while kisspeptin suppresses it. These two peptides are oppositely effective and are synthesized and released by neuron groups located in the hypothalamus. The majority of orexin-A neurons are localized in the lateral hypothalamus (LH)/perifornical area, kisspeptin neurons are concentrated in ARC, AVPV, and PeV. Although the existence of the interaction between energy metabolism and the reproductive system is known, no study has been found in the literature that shows this interaction between orexin-A neurons and kisspeptin neurons. In this study, it was aimed to demonstrate the possible pre-synaptic terminations of orexin-A and kisspeptin neurons on each other using immunohistochemical methods. In this study, adult male (n=5) and female (n=5) Sprague Dawley rats weighing between 200-300 grams were used. Rats were sacrificed using the transcardiac perfusion fixation method with 4% paraformaldehyde without any exposure to any application. Coronal sections with a thickness of 50 µm were obtained from the brain tissues of the control subjects using a vibratome. Dual immunoperoxidase immunohistochemistry with orexin-A and kisspeptin antibodies was performed on sections obtained. According to the literature, orexin-A neurons that have at least one kisspeptin-positive axonal termination in contact with them are accepted as 'innervated neurons', and the ratio of these neurons to all orexin-A neurons has been calculated. When the appositions of kisspeptin neurons on orexin-A neurons localized in the LH were evaluated, it was determined that there was 83.27±1.37% innervation in male rats and 82.07±2.84% innervation in females. The difference between the two groups was found to be similar but not statistically significant (p=0.715). According to our study, it is thought that the majority of orexin-A neurons localized in the LH receive innervations from kisspeptinergic neuron terminals, and this way, there may be a central relationship between the regulation of feeding and the reproductive system.

Keywords: Orexin-A, Kisspeptin, Food Intake, Immunohistochemistry, Rat.

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3190-4486

Rotenon Kaynaklı Karaciğer Hasarında Terazosin' in Etkisinin Histokimyasal ve İmmnünohistokimyasal Yöntemlerle Gösterilmesi

Assoc. Prof. Dr. Meltem Özgöçmen[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi
**Corresponding author: Meltem Özgöçmeen*

Özet

Rotenon, Leguminosae familyasına ait Lonchocarpus ve Derris cinsi bitkilerin köklerinden üretilen pistisit ve insektisit grubu bir pestisittir. Pestisidler gibi toksik maddeler büyük oranda karaciğerde detoksifikiye edilir. Toksik maddeler nedeni ile karaciğerin detoksifikiye yeteneği azalır, protein sentezi inhibe olması sonucunda karaciğer hücrelerinde hasarlar oluşur. Terazosin, benign prostat hiperplazisi ve yüksek tansiyon tedavisi için kullanılan bir ilaçtır. Bu çalışmada Rotenon kaynaklı oluşturulan karaciğer hasarında Terazosinin etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Deney, 25-35 gr ağırlığındaki, 40 adet Swiss erkek fareler kullanırak, Kontrol, DMSO, Rotenon, Rotenon + Terazosin ve Terazosin şeklinde 5 ayrı grup olarak tasarlanmıştır. Deney sonunda (3 hafta sonra) fareler sakrifiye edilerek karaciğer dokuları alınıp histokimyasal ve immünohistokimyasal (TNF-α ve iNOS immün boyanmaları) analizlerle değerlendirilmiştir. Kontrol, DMSO ve Terazosin'in uygulandığı gruplarla, Rotenon uygulanmış grup arasında anlamlı farklar bulunmuştur ($p<0,05$). Kontrol grubu, DMSO ve Terazosin gruplarına ait karaciğer dokuları normal histolojik yapıdayken, Rotenon ve Rotenon + Terazosin gruplarına ait karaciğer dokularında histopatolojik bulgular gözlenmiştir ($p<0,05$). Rotenon + Terazosin grubundaki bulgular, Rotenon grubuna kıyasla anlamlı derecede azalmıştır ($p<0,05$). Gruplar arasındaki TNF-α ve iNOS pozitif boyanma derecelerindeki farklar histopatolojik bulgu dereceleriyle aynı şekilde gözlemlenmiştir ($p<0,05$). Çalışmanın sonunda, Rotenon kaynaklı karaciğer toksisitesinde Terzaosinin koruyucu etkiye sahip olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: iNOS, Karaciğer Toksisitesi, Rotenon, Terazosin, TNF- α

Presentation ID / Sunum No= 249

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6435-0785

SARS-CoV-2'ye Spesifik Farklı Prensipli Bağlanan ve Nötralizan Antikor Testlerinin Tanısal Performanslarının Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Banu Tufan Koçak[1], Prof. Dr. Bekir Kocazeybek[2]

[1]T.C. Health Ministry Erenkoy Mental Health, Neurology Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey.
[2]Istanbul-University-Cerrahpasa, Medical Microbiology Department

Özet

Amaç: Şiddetli akut solunum sendromu geçiren kişilerin serum örneklerinde şiddetli akut solunum sendromu koronavirüs 2'ye (SARS-CoV-2) karşı gelişmiş immünoglobulin G'nin tespitine yönelik enzime bağlı immünosorbent testi (ELISA), kemilüminesans enzim immünoanalizleri ve Lateral-flow analizine dayalı testlerin tanısal performanslarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntemler: CoronaVac aşısı, BNT162b2 aşısı olan veya 2019 yılında koronavirüs hastalığı tanısı konulan kişilerden 28 gün sonra alınan serum örnekleri çalışmaya dahil edildi (n=100). SARS-CoV-2'nin spike protein S1 alt ünitesinin reseptör bağlanma bölgesine karşı nötralize edici antikorlar, 3 farklı prensipli antikor testi (enzime bağlı immünosorbent testi (ELISA), kemilüminesans enzim immünoanalizleri ve Lateral-flow yöntemi) (ARCHITECT IgG II Quant testi, Abbott, ABD/SARS-CoV-2 NeutraLISA, Euroimmun, Lübeck, Almanya/ NeutraXpress™, JOYSBIO Bioteknoloji Co. Ltd., Tianjin Çin) ile incelenmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde Statistical Package for Social Sciences v21 paket programı (IBM Corp., Armonk, NY, ABD) kullanıldı. Sonuçlar: Surrogate neutralizing antibody ELISA referans yöntem alınarak, Lateral flow analiziyle bağlanan antikor sonuçları değerlendirildiğinde duyarlılık %93, özgüllük %80 saptanırken, Lateral flow analiziyle nötralizan antikor sonuçları değerlendirildiğinde ise duyarlılık %74, özgüllük ise %84 olarak saptandı. Kemilüminesan mikropartikül immünolojik test (CMIA) referans yöntem alınarak, lateral-flow analiziyle nötralize edici antikor sonuçları değerlendirildiğinde duyarlılık %63,2 ve özgüllük %100 idi. Lateral flow analizi ile antikor bağlanma testinde ise duyarlılık %78,9, özgüllük ise %100 olarak belirlendi. Tartışma: Çalışmamızın sonuçlarına göre lateral-flow analizine dayalı testlerin tanısal performansı tatmin edici değildir. Humoral immün yanıtın immünolojik yöntemlerle değerlendirilmesinde duyarlılığı ve özgüllüğü yüksek, nötralizasyon testiyle uyumlu testlerin tercih edilmesinin gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, LFA, Cmia, Elisa, SARS-CoV-2

Evaluation of Diagnostic Performance of Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus 2-Specific Differential Principles Antibody Tests

Abstract

Objective: We aimed to evaluate the diagnostic performance of tests based on enzyme-linked immunosorbent assay, chemiluminescent microparticle immunoassay, and lateral flow assay methods for detecting severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 immunoglobulin G with serum samples of people who received the severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 vaccine or have been previously infected. Methods: The serum samples were taken 28 days after were CoronaVac vaccine, BNT162b2 vaccine, or diagnosed with coronavirus disease 2019, were included in the study (n = 100). Neutralizing antibodies against the receptor-binding region of the spike protein S1 subunit of severe acute respiratory syndrome coronavirus 2, with antibody tests against 3 different principles (chemiluminescent microparticle immunoassay, enzyme-linked immunosorbent assay, lateral flow assay) (ARCHITECT IgG II Quant test, Abbott, USA/SARS-CoV-2 NeutraLISA, Euroimmun, Lübeck, Germany/ NeutraXpress™, JOYSBIO Biotechnology Co. Ltd., Tianjin China) were studied. Statistical Package for Social Sciences v21 package program (IBM Corp., Armonk, NY, USA) was used for the statistical evaluation of the data. Results: When the surrogate neutralizing antibody enzyme-linked immunosorbent assay was compared with the lateral flow assay neutralizing antibody test, the sensitivity was 74.7% and the specificity was 84%. In the lateral flow assay binding antibody test, the sensitivity was 93.3% and the specificity was 80%. When the chemiluminescent microparticle immunoassay was compared with the lateral flow assay neutralizing antibody test, the sensitivity was 63.2% and the specificity was 100%. In the lateral flow assay binding antibody test, the sensitivity was 78.9% and the specificity was 100%.

Keywords: COVID-19, LFA, CMIA, Elisa, SARS-CoV-2

Presentation ID / Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9150-8069

Serum CTRP-1, CTRP-3 and Kallistatin Levels in Patients With Knee Osteoarthritis

Exp. Dr. Engin Şebin[1], Prof. Dr. Abdulkadir Yıldırım[2], Prof. Dr. Mahir Uğur[3], Assoc. Prof. Dr. Serap Yıldırm[4]

[1]Erzurum Şehir Hastanesi
[2]Atatüt Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya AD.
[3]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizik Tedavi Rehabilitasyon AD.
[4]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi AD.
**Corresponding author: Engin Şebin*

Abstract

Aim: This study aimed to investigate serum CTRP-1, CTRP-3, and kallistatin levels, analyze the relationship of these potential biomarkers with the radiological stage in patients with knee osteoarthritis (OA), and compare them with a healthy control group. Methods: Sixty patients diagnosed with osteoarthritis according to the American College of Rheumatology (ACR) criteria and 30 health controls were included in the study. A Visual Analogue Scale (VAS) rated between 0-10 was used to determine the patients' severity of knee pain. The Western Ontario and Mc Master Universities Osteoarthritis Index (WOMAC) was used to evaluate the pain, stiffness, and function. Serum CTRP-1, CTRP-3, and kallistatin levels were compared between the two groups. Results: The age distribution of the participants was between 40 and 70 years. Serum CTRP-1 levels measured in the patient group were significantly higher compared to the control group (831±236 vs. 652±111) (p=0.001). Although kallistatin (15.2±7.6 vs. 17.7±8.0) and CTRP-3 (33.2±7.3 vs. 36.0±12.2) levels were somewhat lower in the patient group compared to the control group, the difference was not statistically significant (p=0.160 and p=0.251, respectively). Compared to the control group, a significant increase in CTRP-1 levels was observed in all radiological stages in the patient group. Conclusion: CTRP-1 can be considered as an indicator in the diagnosis of early and advanced OA. However, we concluded that the studied markers were not useful in discriminating early and late OA.

Keywords: CTRP-1, CTRP-3, and Kallistatin in Knee Osteoarthritis

Presentation ID / Sunum No= 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Silibinin, TFK-1 Hücre Hattında Proinflamatuar Kemokin Il-8 Düzeylerini Düşürür

Asst. Prof. Dr. Merve Özel Yetkin[1]

[1]Erciyes Üniversitesi

Özet

Giriş: Kolanjiyokarsinom (CCA), intrahepatik veya ekstrahepatik biliyer sistemin safra kanalı epitel hücrelerinden (kolanjiyositler) kaynaklanan, dünya çapında giderek artan kötü prognozlu bir tümördür. Kolanjiokarsinoma kemoterapötik ajanlar ve radyasyon tedavisi gibi mevcut tüm tedavilere direnç göstermektedir. CCA'nın risk faktörleri arasında kronik inflamasyon söz konusudur. Bu nedenle inflamatuvar yolakların hedeflenmesi CCA'ya karşı potansiyel bir terapötik strateji sunacaktır. İnterlökin-8 (IL-8), tümör büyümesi, invazyon ve metaztası teşvik eden proinflamatuar bir CXC kemokindir. IL-8 konsantrasyonlarının meme, kolon, yumurtalık, prostat kanseri ve melanom hastalarında yüksek seviyede olduğu rapor edilmiştir. Silibinin, Silybin tohumunun kabuğundan ekstrakte edilen anti-inflamatuar aktiviteye sahip bileşenlerden biridir. Bununla birlikte, son yıllarda karaciğer, prostat, meme ve oral kanserde proliferasyonu, apoptozu, inflamasyonu, anjiyogenezi engellediği bildirilmiştir. Kolanjiyokarsinomun malign derecesinin yüksek olduğu ve tedavi seçeneklerinin sınırlı olduğu çok iyi bilinmektedir. Bu nedenle bu çalışmada kolanjiyokarsinom tedavisinde silibininin IL-8 düzeylerine olan etkisini değerlendirdik. Materyal ve Metod: Hücre canlılığı Muse Cell Analizörü ile ölçüldü. IL-8 düzeyleri ELISA yöntemiyle belirlendi. Sonuç: Silibinin istatistiksel olarak hücre çoğalmasını azalttı ve IC50 değeri 200µM olarak bulundu. Silibininin TFK-1 hücre hattında IL-8 düzeylerini istatistiksel olarak azalttığını bulduk ($p<0.001$). Sonuç: IL-8 ekspresyonu birçok kanser türünde sağlıklı dokulara kıyasla önemli ölçüde daha yüksektir. Silibinin tedavisiyle IL-8 seviyelerinin inhibisyonu, anti-inflamatuar ve anti-kanser aktivitesinin göstergesidir. CCA'da silibinin mekanizmasının aydınlatılması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kolanjiokarsinoma, Silibinin, Il-8

Silibinin Decreases the Proinflammatory Chemokine Il-8 Levels in TFK-1 Cell Line

Abstract

Introduction: Cholangiocarcinoma (CCA) is a tumor with a poor prognosis that is increasing worldwide and originating from bile duct epithelial cells (cholangiocytes) of the intrahepatic or extrahepatic biliary system. CCA is resistant to all available treatments, such as chemotherapeutic agents and radiation therapy. Chronic inflammation is among the risk factors for CCA. Therefore, targeting inflammatory pathways will offer a potential therapeutic strategy against CCA. Interleukin-8 (IL-8) is a proinflammatory CXC chemokine that promotes tumor growth, invasion, and metastasis. It has been reported that IL-8 concentrations is high in breast, colon, ovarian, prostate cancer and melanoma patients. Silibinin is one of the ingredients with anti-inflammatory activity extracted from Silybin seed. However, in recent years it has been reported to inhibit proliferation, apoptosis, inflammation, and angiogenesis in liver, prostate, breast and oral cancers. It is well known that cholangiocarcinoma has a high malignant grade and treatment options are limited. Therefore, in this study, we evaluated the effect of silibinin on IL-8 levels in cholangiocarcinoma. Method: Cell viability was measured by Muse Cell Analyzer. IL-8 levels were determined by ELISA method. Results: Silibinin statistically decreased cell proliferation and the IC50 value was found to be 200μM. We found that silibinin statistically decreased the levels of IL-8 in TFK-1 cell line ($p<0.001$). Conclusions: IL-8 expression is significantly higher in many types of cancer compared to healthy tissues. Inhibition of IL-8 levels by silibinin treatment is indicative of its anti-inflammatory and anti-cancer activity. More studies are needed to elucidate the mechanism of silibinin in CCA.

Keywords: Cholangiocarcinoma, Silibinin, IL-8

Presentation ID / Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1629-9794

Skolyozda Eğriliğin Konkav ve Konveks Tarafında Bulunan Akciğer Hacimlerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Ahmet Payas[1], Dr. Sabri Batın[2]

[1]Amasya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı
[2]Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Bölümü

Özet

Amaç: Skolyozda görülen omurga deformitesi, torakal hacmi, hava yolu direncini ve diaphragma fonksiyonunu etkileyebilir. Skolyozda omurgayla beraber kostalarında yer değiştirmesi, respiratuar kasların fonksiyonunu olumsuz yönde etkilemektedir. Bu durum skolyozda akciğerlerin genişlemesini sınırlandırarak, solunum kapasitesini kısıtlanmasına neden olmaktadır. Amacımız skolyozda eğriliğin konkav ve konveks tarafında bulunan akciğerler hacimlerini sağlıklı kişilerle karşılaştırarak en fazla etkilenen akciğer bölümünü tespit etmektir. Metot: Retrospektif olarak planlanan çalışmada, 15 IS'li birey ile 15 sağlıklı birey bulunmaktadır. Katılımcıların bilgisayarlı tomografi (BT) görüntüleri üzerinde eğriliğin konkav ve konveks tarafında bulunan akciğer hacimleri Insight Segmentation and Registration Tool Kit (ITK-SNAP) programı yardımıyla mm3 cinsinden ölçüldü. Elde edilen veriler IBM SPSS 23.0 programında yapıldı ve istatistiksel olarak $p<0.05$ anlamlı kabul edildi. Bulgu: Başlangıç özellikleri açısından iki grup arasında anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Sağ ve sol akciğer hacim verileri gruplar arasında çok yüksek anlamlı fark bulundu ($p<0.001$). Skolyoz grubunda kontrol grubuna göre sol (konkav taraf) akciğer hacmi %51, sağ (konveks taraf) akciğer hacmi ise %48 oranında azalmıştı ($p<0.001$). Sonuç: Skolyozlu bireylerde sağklıklı bireylere göre her iki akciğerde etkilenmektedir. Ancak eğriliğin konkav tarafında bulunan akciğerin en fazla etkilendiği görülmektedir. Sunulan çalışma skolyoz tedavisinde etkili pulmoner rehabilitasyon programı oluşturmada rol üstleneceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Skolyoz, Akciğer, Hacim, Konkav Taraf, Konveks Taraf

Comparison of Lung Volumes On the Concave and Convex Sides of the Curvature in Scoliosis

Abstract

Objectives: Spinal deformity seen in scoliosis, can affect thoracic volume, airway resistance, and diaphragmatic function. The displacement of the ribs together with the spine in scoliosis negatively affects the function of the respiratory muscles. This situation limits the expansion of the lungs in

scoliosis and causes the respiratory capacity to be limited. Our aim is to determine the most affected lung part in scoliosis by comparing the volumes of the lungs on the concave and convex side of the curve with those of healthy people. Methods: The study, which was planned retrospectively, included 15 individuals with IS and 15 healthy individuals. Lung volumes on the concave and convex sides of the curve on the participants' computed tomography (CT) images were measured in mm3 with the help of the Insight Segmentation and Registration Tool Kit (ITK-SNAP). Obtained data were made in IBM SPSS 23.0 program and $p<0.05$ was considered statistically significant. Results: There was no significant difference between the two groups in terms of baseline characteristics ($p>0.05$). There was a very high significant difference between the right and left lung volume data groups ($p<0.001$). Compared to the control group, the left (concave side) lung volume was 51% and the right (convex side) lung volume was reduced by 48% in the scoliosis group ($p<0.001$). Conclusion: Both lungs are affected in individuals with scoliosis compared to healthy individuals. However, it is seen that the lung located on the concave side of the curvature is most affected. We think that the presented study will play a role in creating an effective pulmonary rehabilitation program in the treatment of scoliosis.

Keywords: Scoliosis, Lung, Volume, Concave Side, Convex Side

Presentation ID / Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3375-7926

Teucrium Polium'un Yeni Sentezlenmiş Çinko Oksit Nanopartiküllerinin Antibakteriyel Aktivitesinin Araştırılması

Assoc. Prof. Dr. Berna Erdal[1], Asst. Prof. Dr. Miray Ege[2], Asst. Prof. Dr. Ebru Temiz[3], Assoc. Prof. Dr. İbrahim Bozgeyik[4], Assoc. Prof. Dr. İsmail Koyuncu[5], Asst. Prof. Dr. Cengiz Temiz[6], Assoc. Prof. Dr. Esra Bozgeyik[7], Prof. Dr. Mahfuz Elmastaş[8]

[1]Department of Medical Microbiology, Faculty of Medicine, Tekirdag Namik Kemal University, Tekirdag, Turkey
[2]Department of Pharmacognosy, Faculty of Pharmacy, Adiyaman University, Adiyaman, Turkey
[3]Program of Medical Promotion and Marketing, Vocational School of Health Services, Harran University, Sanliurfa, Turkey
[4]Department of Medical Biology, Faculty of Medicine, Adiyaman University, Adiyaman, Turkey
[5]Department of Medical Biochemistry, Faculty of Medicine, Harran University, Sanliurfa, Turkey
[6]Science and Technology Research and Application Center, Zonguldak Bulent Ecevit University, Zonguldak, Turkey
[7]Department of Medical Services and Techniques, Vocational School of Health Services, Adiyaman University, Adiyaman, Turkey
[8]Department of Biochemistry, Faculty of Pharmacy, University of Health Sciences, Istanbul, Turkey
**Corresponding author: Berna ERDAL*

Özet

It is obvious that the widespread use of antibiotics has led to the emergence of antibiotic-resistant strains among both Gram-positive and Gram-negative microorganisms. In recent years, alternative therapeutic agents have been investigated to control and prevent the spread of infections. In this study, it was aimed to investigate the antibacterial activities of *Teucrium polium* nanoparticles (TP-ZnO-NPs). Synthesis and characterization of TP-ZnO-NPs were performed as *Bozgeyik et al. previously described. Antibacterial activity of *Teucrium polium* nanoparticles was determined by using disk diffusion method. *Escherichia coli* ATCC 25922, *Proteus vulgaris* ATCC 3851, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853 and *Klebsiella pneumoniae* ATCC 13883 from Gram-negative bacteria; *Bacillus cereus* ATCC 11778, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923, *Listeria monocytogenes* ATCC 7644 and *Micrococcus luteus* ATCC 10240 from Gram-positive bacteria were used as standard microorganisms. Gentamicin (10 µg Oxoid™) discs was used as positive control. Inhibition zone diameters (millimeter) were measured at the end of incubation. Each test was performed three times. *Teucrium polium* nanoparticles exhibited antibacterial activity against both Gram-negative and Gram-positive bacteria at 400 µg/ml concentrations. *P. vulgaris* (8 mm), *K. pneumoniae* (8 mm) and *B. cereus* (8 mm) were the most resistant bacteria, whereas *E. coli* (15 mm) and *M. luteus* (15 mm) were the most sensitive bacteria. In addition, antibacterial activity was detected in *E. coli* and *M. luteus* at 200 µg/ml

concentrations of *Teucrium polium* nanoparticles. *Teucrium polium* nanoparticles were found to have an antibacterial effect against all bacteria tested at low concentrations as µg/ml. This result suggests that nanoparticles provide antibacterial properties to *Teucrium polium*. The development of antibacterial agents containing *Teucrium polium* nanoparticles in the treatment of infectious diseases may be the subject of future studies.

*Bozgeyik I, Ege M, Temiz E, Erdal B, Koyuncu I, Temiz C, Bozgeyik E, Elmastas M. Novel zinc oxide nanoparticles of *Teucrium polium* suppress the malignant progression of gastric cancer cells through modulating apoptotic signaling pathways and epithelial to mesenchymal transition. Gene. 2023 Feb 15; 853: 147091.

Anahtar Kelimeler: *Teucrium polium* nanopartikülleri, Antibakteriyel, Disk Difüzyon

Investigation of Antibacterial Activity of Novel Zinc Oxide Nanoparticles of Teucrium Polium

Abstract

Antibiyotik kullanımının yaygınlaşmasının hem Gram pozitif hem de Gram negatif mikroorganizmalar arasında antibiyotiğe dirençli suşların ortaya çıkmasına neden olduğu açıktır. Bu çalışmada *Teucrium polium* nanopartiküllerinin (TP-ZnO-NPs) antibakteriyel aktivitelerinin araştırılması amaçlanmıştır. TP-ZnO-NP'lerin sentezi ve karakterizasyonu, daha önce *Bozgeyik ve arkadaşlarının tarif ettiği gibi yapıldı. *Teucrium polium* nanopartiküllerinin antibakteriyel aktivitesi disk difüzyon yöntemi kullanılarak belirlendi. Gram-negatif bakterilerden *Escherichia coli* ATCC 25922, *Proteus vulgaris* ATCC 3851, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853 ve *Klebsiella pneumoniae* ATCC 13883; Gram-pozitif bakterilerden *Bacillus cereus* ATCC 11778, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923, *Listeria monocytogenes* ATCC 7644 ve *Micrococcus luteus* ATCC 10240 standart mikroorganizmalar olarak kullanıldı. Pozitif kontrol olarak gentamisin (10 ug Oxoid™) diskleri kullanıldı. İnhibisyon zon çapları (milimetre) inkübasyonun sonunda ölçüldü. Her test üç kez yapıldı. *Teucrium polium* nanopartikülleri, 400 µg/ml konsantrasyonlarda hem Gram negatif hem de Gram pozitif bakterilere karşı antibakteriyel aktivite sergiledi. En dirençli bakteriler *P. vulgaris* (8 mm), *K. pneumoniae* (8 mm) ve *B. cereus* (8 mm), en duyarlı bakteriler ise *E. coli* (15 mm) ve *M. luteus* (15 mm) olmuştur. Ek olarak, *Teucrium polium* nanopartiküllerinin 200 µg/ml konsantrasyonlarında *E. coli* ve *M. luteus*'ta antibakteriyel aktivite tespit edilmiştir. *Teucrium polium* nanopartiküllerinin µg/ml gibi düşük konsantrasyonlarda test edilen tüm bakterilere karşı antibakteriyel etkiye sahip olduğu bulundu. Bu sonuç, nanopartiküllerin *Teucrium polium*'a antibakteriyel özellikler sağladığını düşündürmektedir. Enfeksiyon hastalıklarının tedavisinde *Teucrium polium* nanopartiküllerini içeren antibakteriyel ajanların geliştirilmesi, gelecekteki çalışmaların konusu olabilir.

*Bozgeyik I, Ege M, Temiz E, Erdal B, Koyuncu I, Temiz C, Bozgeyik E, Elmastas M. Novel zinc oxide nanoparticles of *Teucrium polium* suppress the malignant progression of gastric cancer cells through modulating apoptotic signaling pathways and epithelial to mesenchymal transition. Gene. 2023 Feb 15; 853: 147091.

Keywords: *Teucrium polium* nanoparticles, Antibacterial, Disc Diffusion

Presentation ID / Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2106-9130

Tip 2 Diabetes Mellitus Hastalarında Eritrosit Dağılım Genişliği-Yüksek Yoğunluklu Lipoprotein Kolesterol Oranının Glisemik İndeks İle İlişkisi

Dr. Murat Akşit[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Biyokimya, İzmir, Türkiye*

Özet

Giriş: Diyabetes mellitus (DM), dünyada pandemik seviyelere ulaşma eğilimi göstermiştir. Kronik inflamasyon, immünolojik inflamatuar mekanizmalar yoluyla tip 2 diyabetin gelişmesinde ve ilerlemesinde önemli bir role sahiptir. Eritrosit Dağılım Genişliği (RDW), altta yatan bir inflamatuar durumu yansıtabilen yeni bir prognostik belirteçtir. Birçok çalışma, yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterolün (HDL-C) antiinflamatuar etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Bu çalışmanın amacı, tip 2 diyabetli (T2DM) hastalarda RDW-HDL oranı (RHR) ile hemoglobin A1C (HbA1c) ve glukoz arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Yöntem: Bu çalışma retrospektif bir çalışma olup, 2023 Ocak-Haziran ayları arasında hastanemize başvuran aynı anda glukoz, HbA1c Lipid paneli ve hemogram istemi olan kişilerin verileri ile yapıldı. Bu kişiler American Diabetes Association kriterlerine göre değerlendirildi ve gruplara ayrıldı (Kontrol, prediabetes (PD) ve DM). Dağılımların normalliği, Kolmogorov-Smirnov testi kullanılarak test edildi. Kruskal-Wallis H testi verilerin karşılaştırılması için kullanıldı. Glisemik İndeks ile RHR değerleri arasındaki ilişkinin analizinde Spearman korelasyon testi kullanıldı. Veriler medyan (minimum-maksimum) olarak ifade edildi. Bulgular: Bu çalışmaya toplam 4348 katılımcı dahil edilmiştir. Katılımcıların 1201'i kontrol, 1368'i PD ve 1779'u DM idi. Katılımcıların yaş ortancaları 59 (47-69) olup, 2457'si kadın 1891'i ise erkek bireylerden oluşmaktaydı. Kontrol, PD ve DM gruplarında RHR verileri sırasıyla 0,28 (0,23-0,34), 0,30 (0,25-0,35) ve 0,31 (0,26-0,38) olup, üç grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p<0,001$). RHR ile glukoz ve HbA1c ile arasında pozitif korelasyon bulundu (sırasıyla, $r= 0,068$, $r= 0,108$) ($p<0,001$). Sonuç: Bu çalışma diyabetli hastalarda RHR ile glisemik indeks arasında istatistiksel olarak anlamı bir ilişki olduğunu göstermiştir. Bu nedenle RHR, DM hastalarının yönetimi için bir belirteç görevi görebilir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diabetes Mellitus, Glisemik İndeks, RDW, HDL-C

The Relationship of Erythrocyte Distribution Width-High Density Lipoprotein Cholesterol Ratio With Glycaemic Index in Type 2 Diabetes Mellitus Patients

Abstract

Introduction: Diabetes mellitus (DM) has tended to reach pandemic levels worldwide. Chronic inflammation has an essential role in the development and progression of type 2 diabetes through immunological inflammatory mechanisms. Erythrocyte Distribution Width (RDW) is a new prognostic marker that may reflect an underlying inflammatory state. Many studies have shown that high-density lipoprotein cholesterol (HDL-C) has an anti-inflammatory effect. The aim of this study was to evaluate the relationship between RDW-HDL ratio (RHR) and haemoglobin A1C (HbA1c) and glucose in patients with type 2 diabetes (T2DM). Method: This study is a retrospective study and was performed with the data of people who were admitted to our hospital between January-June 2023 and had simultaneous glucose, HbA1c Lipid panel and haemogram requests. They were evaluated according to the American Diabetes Association criteria and divided into groups (control, prediabetes (PD) and DM). The normality of distributions was tested using the Kolmogorov-Smirnov test. The Kruskal-Wallis H test was used to compare the data. The Spearman correlation test was used to analyse the relationship between Glycaemic Index and RHR values. Data were expressed as median (minimum-maximum). Results: A total of 4348 participants were included in this study. Of the participants, 1201 were controls, 1368 were PD, and 1779 were DM. The median age of the participants was 59 (47-69) and consisted of 2457 females and 1891 males. In control, PD and DM groups, RHR data were 0.28 (0.23-0.34), 0.30 (0.25-0.35) and 0.31 (0.26-0.38), respectively, and there was a statistically significant difference between the three groups ($p<0.001$). A positive correlation was found between RHR and glucose and HbA1c (respectively, $r= 0.068$, $r= 0.108$) ($p<0.001$). Conclusion: This study showed that there is a statistically significant relationship between RHR and glycemic index in patients with diabetes. Therefore, RHR may serve as a marker for the management of DM patients.

Keywords: Type 2 Diabetes Mellitus, Glycemic Index, RDW, HDL-C

Presentation ID / Sunum No= 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3703-3952

Tip-2 Diabetes Mellitus Tedavisinde Beksagliflozin

Dr. Algül Dilara Dokumacı[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Sodyum-glukoz kotransporter-2 (SGLT2) inhibitörleri, renal proksimal tübülde glukozun reabsorbsiyonunun %90'ından fazlasından sorumlu olan SGLT2'yi inhibe ederek üriner glukoz kaybı ve buna bağlı olarak plazma glukozunun azalmasını sağlayan antidiyabetik ajanlardır. SGLT2 inhibitörü ilaçlar arasında, dapagliflozin, empagliflozin, kanagliflozin, ertugliflozin ve sotagliflozin yer almakta olup, bu sınıfın yeni üyesi olan beksagliflozin, FDA tarafından Ocak 2023'de tip-2 diyabet tedavisi için onaylanmıştır. Bu çalışmanın amacı, beksagliflozin ile ilgili yapılan klinik çalışmaların incelenerek tedavideki etkinliğinin ve güvenliliğinin araştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Literatür tarama yöntemi kullanılmıştır. Bulgular: Tip-2 diyabet tedavisinde beksagliflozin'in etkinlik ve güvenliliğinin araştırıldığı klinik çalışmalarda, beksagliflozin'in, plaseboya göre düzeltilmiş olarak, açlık plazma glukoz seviyelerinde 1.5 mmol/L, sistolik kan basıncında 4.7 mmHg, diyastolik kan basıncında 2.1 mmHg düşüş ve vücut ağırlığında 1.6 kg azalma sağladığı gösterilmiştir. Sitagliptin ve glimeprid ile gerçekleştirilen karşılaştırmalı etkinlik çalışmalarında, beksagliflozin'in bu ilaçlara benzer etkinliğe sahip olduğu ve glimeprid'e göre daha az hipoglisemik olayla ilişkili olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, yan etkiler açısından plasebo ile karşılaştırıldığında, hipoglisemi, genital mikotik infeksiyon, idrar yolu enfeksiyonu, diyare, baş ağrısı, bulantı, poliüri, diyabetik ketoasidoz gibi yan etkiler açısından plaseboya göre anlamlı farklılık olmadığı saptanmıştır. Sonuç: Bu bulgular, tip 2 diyabetik hastalarda beksagliflozin kullanımının plaseboya benzer bir yan etki profili ile daha iyi klinik ve laboratuvar ölçümleri ile ilişkili olduğu ve beksagliflozinin tip-2 diyabet tedavisindeki etkinliğini ve güvenliliğini desteklediğini düşündürmektedir. Ancak, beksagliflozin'in uzun süreli etkinlik ve güvenliliğin araştırılması için daha fazla klinik çalışmaya ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beksagliflozin, SGLT2 İnhibitörleri, Tip-2 Diyabet, Etkinlik

Bexagliflozin in the Treatment of Type-2 Diabetes Mellitus

Abstract

Objective: Sodium-glucose cotransporter-2 (SGLT2) inhibitors are antidiabetic agents that inhibit urinary glucose loss and consequent decrease in plasma glucose by inhibiting SGLT2, which is responsible for more than 90% of glucose reabsorption in the renal proximal tubule. SGLT2 inhibitor

drugs include, dapagliflozin, empagliflozin, kanagliflozin, ertugliflozin and sotagliflozin, a new member of this class, bexagliflozin, was approved by the FDA for the treatment of type-2 diabetes in January 2023. The aim of this study is to investigate the efficacy and safety of treatment by examining the clinical studies on bexagliflozin. Materials and Methods: Literature review method was used. Results: In clinical trials investigating the efficacy and safety of bexagliflozin in the treatment of type-2 diabetes, it was shown that bexagliflozin, adjusted for placebo, provided a 1.5 mmol/L decrease in fasting plasma glucose levels, 4.7 mmHg in systolic blood pressure, a 2.1 mmHg decrease in diastolic blood pressure and a 1.6 kg decrease in body weight. In comparative efficacy studies with sitagliptin and glimeprid, it was determined that bexagliflozin had similar efficacy to these drugs and was associated with fewer hypoglycemic events than glimepride. Also, compared to placebo in terms of side effects, there was no significant difference compared to placebo in terms of side effects such as hypoglycemia, genital mycotic infection, urinary tract infection, diarrhea, headache, nausea, polyuria, diabetic ketoacidosis. Conclusion: These findings suggest that the use of bexagliflozin in type 2 diabetic patients is associated with better clinical and laboratory measurements with a side effect profile similar to placebo and that beksagliflozin supports the efficacy and safety of the treatment of type-2 diabetes. However, more clinical studies are needed to investigate the long-term efficacy and safety of bexagliflozin.

Keywords: Bexagliflozin, SGLT2 Inhibitors, Type-2 Diabetes Mellitus, Efficacy

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8564-1824

Venlafaksin İçin Tandem Kütle Spektrometrik Yöntem Geliştirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Duygu Eryavuz Onmaz[1]

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Konya, Türkiye
**Corresponding author: Duygu Eryavuz Onmaz*

Özet

Amaç: Venlafaksin yaygın kullanılan bir antidepresandır. Ayrıca sosyal anksiyete ve katapleksi tedavinde kullanılmaktadır. Etkisini hem serotonin hem de norepinefrin geri alımını inhibe ederek göstermektedir. Venlafaksin, trisklik antidepresanlara göre daha düşük antikolinerjik, sedatif ve kardiyovasküler yan etki sıklığına, ancak daha yüksek gastrointestinal şikayetlere, uyku bozukluğuna ve cinsel işlev bozukluğuna neden olmaktadır. Venlafaksin ayrıca anormal kanama, değişen trombosit fonksiyonuna ve anafilaksi/anafilaktoid reaksiyona, Stevens-Johnson sendromu, toksik epidermal nekroliz gibi ölümcül cilt rahatsızlıklarına neden olabilmektedir. Dolayısıyla etkin ve güvenilir bir tedavi için venlafaksin düzeylerinin ölçümü önemlidir. Bizim bu çalışmadaki amacımız venlafaksin düzeylerinin kantitasyonu için bir tandem mass spektrometrik yöntem geliştirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Venlafaksin pozitif elektrosprey iyonizasyon modunda Shimadzu HPLC sistemi ile eşlenik ABSciex API 3200 tandem kütle spektrometresi (Applied Biosystems/MDS Sciex) ile dedekte edildi. Mobil faz olarak mobil faz A (%0.1 formik asit içeren su) ve B (%0.1 formik asit içeren asetonitril) karışımı gradient elüsyonla uygulandı. Kromatografik ayrım Phemonenex C18 kolon ile sağlandı. Ana/yavru iyon geçişleri venlafaksin ve iç standart donepezil için sırasıyla 278.2/58.0 ve 380.2/91.1'idi. Ön işlem prosedürleri ise kısaca metanol ile protein presipitasyonunu takiben örneklerin azot altında konsantrasyonu ve cihaza enjeksiyonuna dayanmaktaydı. Bulgular: Geliştirilen yöntem 2.5- 5000 ng/mL aralığında lineerdi (r2>0.99). Çalışma-içi ve çalışmalar arası %CV değerleri %8'in altındaydı. Yöntemin geri kazanımı %96.4-%98.7 arasında değişirken, matriks etkisi ise %12'den düşüktü. Total analiz süresi her bir örnek için 5 dakikaydı. Sonuç: Venlafaksin düzeylerinin ölçümü için, ekonomik, basit, hızlı ve sağlam bir tandem kütle spektrometrik yöntem geliştirilmiştir. Yöntemin venlafaksin ile ilgili ileri farmakokinetik çalışmalarda güvenle kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Venlafaksin, Kütle Spektrometresi, İlaç Düzeyi Takibi, Yan Etki

Development of a Tandem Mass Spectrometric Method for Venlafaxine

Abstract

Aim: Venlafaxine is a widely used antidepressant. It is also used in the treatment of social anxiety and cataplexy. It shows its effect by inhibiting the reuptake of both serotonin and norepinephrine. Venlafaxine causes a lower frequency of anticholinergic, sedative and cardiovascular side effects, but a higher frequency of gastrointestinal complaints, sleep disturbance and sexual dysfunction compared to tricyclic antidepressants. Venlafaxine can also cause fatal skin conditions such as abnormal bleeding, altered platelet function and anaphylaxis/anaphylactoid reaction, Stevens-Johnson syndrome, toxic epidermal necrolysis. Therefore, measurement of venlafaxine levels is important for an effective and safe treatment. Our aim in this study is to develop a tandem mass spectrometric method for the quantitation of venlafaxine levels. Material and method: Venlafaxine was dedected by ABSciex API 3200 tandem mass spectrometer (Applied Biosystems/MDS Sciex) coupled to the Shimadzu HPLC system in positive electrospray ionization mode. A mixture of mobile phase A (water containing 0.1% formic acid) and B (acetonitrile containing 0.1% formic acid) was applied as mobile phase by gradient elution. Chromatographic separation was achieved with a Phemonenex C18 column. Precursor/product ion transitions were 278.2/58.0 and 380.2/91.1 for venlafaxine and internal standard donepezil, respectively. Pre-treatment procedures were based on briefly protein precipitation with methanol, followed by concentration of samples under nitrogen and injection into the instrument. Results: The developed method was linear in the range of 2.5-5000 ng/mL. The intra-and inter-assay CV% values were below 8%. The recovery of the method ranged from 96.4% to 98.7%, while the matrix effect was lower than 12%. Total analysis time was 5 minutes for each sample. Conclusions: An economical, simple, fast and robust tandem mass spectrometric method has been developed for the measurement of venlafaxine levels. We consider that the method can be used safely in advanced pharmacokinetic studies on venlafaxine.

Keywords: Venlafaxine, Mass Spectrometry, Drug Level Monitoring, Side Effects

Presentation ID / Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9603-5838

Yaş, Cinsiyet ve Mevsimsel Faktörlerin D Vitamini Seviyelerine Etkisi: Bulgular ve Öneriler

Asst. Prof. Dr. Fatma Hande Karpuzoğlu[1]

[1]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı

Özet

Giriş: D vitaminin klasik işlevi kalsiyum ve fosfor dengesini düzenlemek ve kemik gelişimini artırmaktır. Eksikliğinde, raşitizm, kırıklar, çeşitli kanser türleri, kardiyovasküler hastalıklar gibi çeşitli hastalıkların riski artar. Dolaşımda çoğunlukla 25 hidroksi vitamin D [25(OH)D], olarak bulunur ve en iyi göstergesi [25(OH)D]'dir. [25(OH)D] düzeyleri, yaşa, cinsiyete, mevsimsel değişikliklere, kullanılan cihaz ve yönteme göre değişiklik gösterebilir. Çalışmamızda laboratuvar verilerini kullanarak Türk toplumunda 25(OH)vitD3 seviyelerini değerlendirmeyi ve toplum tabanlı referans aralıklarını belirlemeyi amaçladık. Metot: Çalışmamızda, İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Merkez Biyokimya Laboratuvarları'ndan 2019 ile 2023 yılları arasında Laboratuvar informatik sisteminde kayıtlı laboratuvar verileri kullanılmıştır (n=203357). Referans aralıkları aşa, cinsiyete ve mevsimsel değişikliklere göre Bhattacharya yöntemi ile hesaplanmıştır. Bulgular: Çocuklarda serum 25(OH)vitD3) referans aralıkları 1 yaş için: 24.5 – 56.6 ng/mL, 2 yaş için: 22.5 – 55.4 ng/mL 3 yaş için: 21.5- 55.7 ng/mL 4 yaş için: 19.1 – 47.9 ng/mL 5 yaş için: 17.0 – 47.3 ng/mL ve 6 yaş için:16.6-48 ng/mL, 7-10 yaş için: 16-42.9 ng/mL olarak belirlenmiştir. Kadınlar için serum 25(OH)vitD3) referans aralıkları:11-15 yaş için: 14.8-35.5 ng/mL, 16-39 yaş için: 15-39 ng/mL, 40-49 yaş için: 16.8-43.6 ng/mL, 50-59 yaş için:17.2-51.3 ng/mL ve 60-80 yaş için 18.0-47.3 ng/mL olarak belirlenmiştir. Erkek hastalar için serum 25(OH)vitD3) seviyeleri referans aralıkları 11-15 yaş için: 15.6-40.7 ng/mL, 16-39 yaş için: 15.8-39.3 ng/mL, 40-49 yaş için: 14.6-51.8 ng/mL, 50-59 yaş için:16-48 ng/mL ve 60-80 yaş için 16.5-47.4 ng/mL olarak belirlenmiştir. Mevsimlere göre referans aralıkları Bahar: Mart-Mayıs ayları arası için 14.5-40.1 ng/mL, Yaz: Haziran-Ağustos ayları arası için 16.7-41.6 ng/mL, sonbahar: Eylül-Kasım ayları arası için 14.8-40.7, kış: Aralık-Şubat ayları arası için 15.0 – 35.3 ng/mL olarak belirlenmiştir. Sonuçlar: Sonuç olarak ilk 3 yaşta D vitamini desteği, 25(OH)D referans aralıklarını istenilen düzeylerde olmasını sağladığı görülmektedir. Özellikle 11-39 yaş arasındaki bireylerde D vitamini seviyeleri düşmektedir. Mevsimsel değişikliklerin etkisi de göz önünde bulundurularak her yaş için D vitamini düzeylerinin düzenli takibi ve gerektiğinde desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: 25 Hidroksi Vitamin D, "25(OH)D", Referans Aralık, Bhattacharya Yöntemi, İndirekt Yöntem

The Effect of Age, Sex and Seasonal Factors On Vitamin D Levels: Findings and Recommendations

Abstract

Introduction: The main function of vitamin D is to regulate calcium and phosphorus balance and promote bone development. Insufficiency increases the risk of diseases such as rickets, fractures, cancer and heart disease. Predominantly circulating as 25-hydroxyvitamin D [25(OH)D], its main precursor, levels vary depending on age, sex, season and measurement methods. Our study aims to assess 25(OH)D3 levels in the Turkish population using laboratory data to establish community-specific reference ranges. Methods Laboratory data (n=203,357) from the central biochemistry laboratories of Istanbul University Faculty of Medicine from 2019 to 2023 were used. Reference ranges were calculated using the Bhattacharya method, taking into account age, sex and seasonal variations. Results: The reference ranges for serum 25(OH)D3 in children were: 1 year: 24.5 - 56.6 ng/mL, 2 years: 22.5 - 55.4 ng/mL, 3 years: 21.5 - 55.7 ng/mL, 4 years: 19.1 - 47.9 ng/mL, 5 years: 17.0 - 47.3 ng/mL, 6 years: 16.6 - 48 ng/mL, 7-10 years: 16 - 42.9 ng/mL. In women, the reference ranges for 25(OH)D3 were 11-15 years: 14.8 - 35.5 ng/mL, 16-39 years: 15 - 39 ng/mL, 40-49 years: 16.8 - 43.6 ng/mL, 50-59 years: 17.2 - 51.3 ng/mL, 60-80 years: 18.0 - 47.3 ng/mL. In men 11-15 years: 15.6 - 40.7 ng/mL, 16-39 years: 15.8 - 39.3 ng/mL, 40-49 years: 14.6 - 51.8 ng/mL, 50-59 years: 16 - 48 ng/mL, 60-80 years: 16.5 - 47.4 ng/mL. Seasonal ranges were Spring: 14.5 - 40.1 ng/mL, summer: 16.7 - 41.6 ng/mL, autumn: 14.8 - 40.7 ng/ml Winter: 15.0 - 35.3 ng/mL. Conclusion: In conclusion, early life vitamin D supplementation aligns 25(OH)D reference ranges within desirable limits, especially up to 3 years of age. Individuals aged 11-39 years have lower levels. Given the seasonal variations, consistent monitoring and targeted supplementation across all age groups is essential to maintain optimal vitamin D levels.

Keywords: 25 Hydroxy Vitamin D, "25(OH)D", Reference Range, Bhattacharya Method, Indirect Method

Presentation ID / Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000151913625

14 Months Old Baby Have a Green Stick Fracture

Assoc. Prof. Dr. Tahir Ataözden [1]

[1]Kafkas Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Sağlığı Merkezi

Özet

14 aylık bebekte kondil yeşil dal kırığı ile birlikte Kafkas üniversitesi Dişhekimliği fakültesi Diş tedavisi merkezine gelen bir bebeğin ilk tedavisinin ardından yaşı itibariyle kooperatif olmamasından panoramik xry alınamamıştır bilgisayarlı tomografi de sol kondilde yeşil dal Kırığı tespit edildi ve barton bandajı ardından mekano terapi ye başlandı ilk 3 gün annesini ememiyen bebek yumuşak gıdalarla beslendi ağrısı parasetamol şuruplarla elimine edildi 3.gun sonu emmeye başladı ve yapılan düzenli takiplerde emme,de faaliyet gösteren kaslar sayesinde kondil başının düzelmeye başladığı görüldü 6 ay conservatif olarak takip edildi ve sonuç kondil tam olarak eski haline döndü sadece 1_1,5 mm kadar basit bir oklizyon çizgisinde kayma tespit edildi Tüm fonksiyonları mukemmeldi

Anahtar Kelimeler: Yeşil Dal,kondil Kırığı,mekano Terapi

14 Months Old Baby Have a Green Stick Fracture

Abstract

14 months old baby boy patient whit the left mandibular condyle green stick Fracture arrive Caucasian University Dental treatment centre .İt has been in May 2022. The patient was fallen from bike to the ground beside the family and trauwma had been occured. Couse of that effect he couldnt has mother,s breastfeeding,cant suck mum.after examination left mandibular condyle Fracture detected.why we couldnt get panoromic couse the baby was not cooperative .we have önlü computed tomography fırst base treatment was choosed to applie barton bandage to correct occlusion we dişçide to use only mechano therapy ...LOGİN. ..... ., Mandibular condyle Fracture are Common over the face Zone %29 %40 a ratio are inculeded condyle also it contains beetwen %20 and %62 percent of all mandibula child Fracture are less than adults age is going to increase broken rate pathology of pediatri bone is not complete İts evulation so that too flexible İts seen that for the green stick Fracture in babies and childeren under 6 years old if the type of Fracture is not dislocated non surgical treatment is prefered .we have fallowed our patient for 6 mounths in our clinic because of the obligation to suck his mother, this mechanical movements helped by the way of mussels to correct for the flexible bone coming. back to

old shape before trauwma. A normal limit of the emphasis mouth opening was 30 mm .he visided as periodically the occlusion line was observed that it movedFracture

Keywords: Condyle, Green Stick,mechano Therapy

Presentation ID / Sunum No= 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0452-252X

Ağız Gargaralarının Universal Rezin Kompozitlerin Renk Stabilitesi, Yüzey Pürüzlülüğü ve Mikrosertliği Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Ra. Cansu Dağdelen Ahısha[1], Ra. Ayşenur Çelik[1], Assoc. Prof. Dr. Sinem Akgül[1]

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Cansu Dağdelen Ahısha*

Özet

Amaç: Nanoteknoloji alanındaki son gelişmeler ile daha karmaşık renk sistemleri yerine tek renk sistemli kompozit rezinler piyasaya sürülmüştür. Kompozit rezinlerdeki son gelişmelere rağmen hala zaman içerisinde yüzey özelliklerinde farklılık ve bozulma, su emilimi, polimerizasyon büzülmesi ve renklenme gibi restorasyonun klinik olarak başarısızlığına sebep olabilecek dezavantajları bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı farklı ağız gargaralarının (Andorex, Listerine) bir nanofil (Omnichroma) ve iki nanohibrit (Charisma diamond one, G-aenial A'chord) üniversal rezin kompozitin yüzey pürüzlülüğüne, renk stabilitesine ve mikrosertliğe etkisini araştırmaktır. Gereç ve yöntemler: Her bir kompozit rezin için 30 adet örnek, 6 mm çapında ve 2 mm derinliğinde disk şeklinde pleksiglass kalıplar kullanılarak hazırlandı. Örnekler rastgele 3 gruba ayrıldıktan sonra 37°C de yapay tükürük içinde 24 saat bekletildi. Takiben örnekler 24 saat gargaralarda (Listerin, Andorex) ve kontrol grubu çin distile suda bekletilmiş ve gargaralara 1 yıllık maruziyete eş değer etki sağlanması hedeflenmiştir. Çalışmada kullanılan restoratif materyallerin başlangıç renk, yüzey pürüzlülüğü ve mikrosertlik ölçümleri 37°C 'de 24 saat yapay tükürük içinde bekletildikten sonra, ikinci ölçümler ise, örnekler hazırlanıp 24 saat gargarada bekletildikten sonra gerçekleştirildi. Veriler tek yönlü varyans analizi ve Tukey çoklu karşılaştırma testi ile analiz edildi. Bulgular: Kompozitlerin mikrosertlik, yüzey pürüzlülüğü ve renk değişim değerleri arasındaki fark karşılaştırıldığında, tüm kompozitlerde ağız gargaralarında bekletilme ile değişimin istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür. Yüzey pürüzlülüğü tüm gruplarda gargaralara maruziyet ile artarken, mikrosertlik azalma göstermiştir. En fazla renk değişimi Andorex'te görülmüştür. Andorex'te A'chord grubunun renk değişimi Omnichroma ve Charizma grubunun renk değişiminden anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç: Kompozit rezinlerin ve ağız gargaralarının yapısal özelliklerine göre ağız içerisinde restorasyonların gargaralara maruziyeti sertlikte azalma, kompozit rezin yüzeyinde renklenme ve yüzey pürüzlülüğünde artış ile sonuçlanabilmektedir. Gargaraların kullanımında klinsyenlerin bu konunun bilincinde olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ağız Gargaraları, Mikrosertlik, Renklenme, Universal Kompozit, Yüzey Pürüzlülüğü.

The Effects of Mouthwashes On the Color Stability, Surface Roughness and Microhardness of Universal Resin Composites

Abstract

Aim: With the latest improvements in nanotechnology, monoshade resin composite systems have been introduced instead of complex color systems. Despite the recent developments in resin composites, disadvantages that may cause clinical failure such as alterations in surface properties and deterioration over time, water sorption, polymerization shrinkage and discoloration are still exist. The aim of this study was to evaluate the effect of different mouthwashes (Andorex, Listerine) on the surface roughness, color stability and microhardness of one nanofilled (Omnichroma) and two nanohybrid (Charisma diamond one, G-aenial A'chord) universal resin composites. Materials and methods: 30 specimens were prepared using disc-shaped plexiglass molds with a diameter of 6 mm and a depth of 2 mm for each resin composites. After specimens were randomly divided into 3 groups, they were kept in artificial saliva at 37°C for 24 hours. Subsequently, the specimens were kept in mouthwashes (Listerin, Andorex) and distilled water (control group) for 24 hours and to provide equivalent exposure to 1-year of the mouthwashes. Following initial color, Roughness and microhardness measurements, second measurements were performed after immersion in solutions. Data were analyzed with one-way analysis of variance and Tukey's multiple comparison test. Results: When the differences of microhardness, surface roughness and discoloration values of the composites was compared, it was observed that the change was statistically significant in all composites with mouthwash exposure. Roughness increased with exposure to mouthwashes in all groups, while microhardness decreased. The highest discoloration was seen in Andorex. The discoloration of A'chord group in Andorex was found to be significantly higher than the discoloration of Omnichroma and Charizma groups ($p<0.05$). Conclusion: Depending on the structural properties of resin composites and mouthwashes, clinical exposure of restorations to mouthwashes may result discoloration, decrease in hardness, and increase in surface roughness. Clinicians should be aware of this situation during using mouthwashes.

Keywords: Discoloration, Microhardness, Mouthwashes, Surface Roughness, Universal Composite.

Presentation ID / Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5477-9943

Cairo Sınıf I Diş Eti Çekilmesi Bulunan Hastanın Periodontal Tedavisi ve Takibi: Olgu Sunumu

Researcher Muhammet Burak Yavuz[1]

[1] *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye.*

Özet

Amaç: Bu olgu raporunun amacı, hastanın 14 numaralı dişinde görülen yanlış fırçalama kaynaklı Cairo sınıf I diş eti çekilmesinin periodontal tedavisinin sunulmasıdır. Yöntem: Periodontoloji kliniğine yönlendirilen yirmi iki yaşındaki erkek hastanın sağ üst çene bölgesinde hassasiyet ve sızlama şikayeti mevcuttu. Alınan anamnezde hastanın sistematik bir rahatsızlığı bulunmadığı öğrenildi. Sigara kullanım hikayesi bulunmayan hasta, herhangi bir ilaç kullanmamaktadır. Klinik muayenede ağız içerisinde diş taşı ve plak tespit edildi. Birinci seansta hastanın diş yüzeyi temizliği gerçekleştirildi ve hastaya oral hijyen eğitimi verildi. Yanlış fırçalama alışkanlığını bırakan hastanın 2. seans kontrol randevusunda oral hijyeni sağlayabildiği görüldü. Aktif hassasiyet şikayetinin olduğu 14 numaralı dişinde Cairo sınıf I diş eti çekilmesi tespit edildi ve periodontal mukogingival cerrahi planlandı. Cairo sınıf I diş eti çekilmesi bölgesine bağ dokusu grefti+ koronale konumlandırılmış flep ameliyatı yapıldı. Palatinal bölgedeki sekonder yara yüzeyine hastanın kanından santrifüj ile elde edilen platelet rich fibrin çapraz sütur ile sabitlendi. Bağ dokusu basit dikiş (5.0 polyglycolide) ile koronale pozisyonlandırılan flep askı sütur (4.0 polypropylene) ile konumlandırıldı. Hastaya 500mg parasetamol ağrı kesici ve %0.12 klorheksidin diglukonat gargara reçete edildi. Sonuç: Cerrahi alandaki iyileşme sorunsuz seyretti. Cairo sınıf I diş eti çekilmesi bölgesinde tam kapanma sağlandı. Dikişler 12. günde alındı. Hastanın ameliyattan sonra 3.gün, 7.gün, 12.gün, 21.gün, 60.günlerde kontrolleri yapıldı. Kontrol seanslarında herhangi bir şikayet, diş eti çekilmesinin tekrarlaması yada periodontal bir sorunla karşılaşılmadı.

Anahtar Kelimeler: Diş eti çekilmesi, Mukogingival cerrahi, Periodontal tedavi

Cario Class I Periodontal Treatment and Follow-up of a Patient With Gingival Recession: A Case Report

Abstract

Aim: The purpose of this case report is to present the periodontal treatment of Cairo class Ⅰ gingival recession caused by incorrect brushing in tooth 14 of the patient. Method: A twenty-two-year-old male patient who was referred to the periodontology clinic had complaints of tenderness and tingling in the right upper jaw region. In the anamnesis, it was learned that the patient did not have any systemic disease. The patient, who has no history of smoking, does not use any medication. In the clinical examination, dental calculus and plaque were detected in the mouth. In the first session, the patient's tooth surface was cleaned and oral hygiene training was given to the patient. It was observed that the patient, who gave up the wrong brushing habit, was able to maintain oral hygiene in the second session control appointment. Cairo class Ⅰ gingival recession was detected in tooth #14 with active sensitivity complaint and periodontal mucogingival surgery was planned. Connective tissue graft + coronally positioned flap surgery was performed in the Cairo class Ⅰ gingival recession area. Platelet-rich fibrin obtained from the patient's blood by centrifugation was fixed to the secondary wound surface in the palatal region with cross suture. The connective tissue was positioned with a simple suture (5.0 polyglycolide) and coronally positioned flap suspending suture (4.0 polypropylene). The patient was prescribed 500mg paracetamol pain reliever and 0.12% chlorhexidine digluconate mouthwash. Conclusion: Healing in the surgical field was uneventful. Complete closure was achieved in the Cairo class Ⅰ gingival recession area. Stitches were removed on day 12. The patient was followed up on the 3rd, 7th, 12th, 21st, and 60th days after the operation. No complaints, recurrence of gingival recession or periodontal problems were encountered in the control sessions.

Keywords: Gingival recession, Mucogingival surgery, Periodontal treatment

Presentation ID / Sunum No= 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9336-5572

Çocuk Diş Hekimlerinin Ön Bölge Pediatrik Zirkon Kuron Uygulama Yaklaşımları: Bir Anket Çalışması

Asst. Prof. Dr. Simge Vural Yılmazel[1]

[1]Ankara Medipol Üniversitesi

Özet

Amaç: Pediatrik zirkon kuronlar madde kaybı fazla olan süt ön bölge dişler için alternatif bir restoratif materyal olmakla birlikte tüm çocuk diş hekimleri tarafından tercih edilmemektedir. Çalışmamızda kullanım yaygınlığının, kullanmama sebeplerinin veya hekimlerin bu konudaki endişeleri araştırılması amaçlanmıştır. Materyal metod: Pedodontistlerin demografik verileri, klinikte zirkonyum kuron uygulama durumları, endikasyonlarını etkileyen durumlar, endişelerinin araştırılmasına yönelik hazırlanmış anket çocuk diş hekimlerine online olarak gönderilmiştir. Yapılan power analiz sonucu 68 olarak hesaplanmıştır. Bulgular: Katılımcılar ön bölge restorasyonları için en uygun restoratif materyal olarak zirkonyum kuronları belirtmesine rağmen çalışmaya katılanların %51 i klinik rutininde bu uygulamayı yapmadığını belirtmişlerdir. Bunun nedeni arasında hekimlerin büyük kısmının maliyetin bir dezavantaj olduğunu belirttiği dikkat çekmektedir. Bunu uygulama için gerekli kesim miktarı ve uygulama süresinin uzunluğu takip etmektedir. Bu uygulamayı tercih etmedeki en büyük etkenin ise estetik beklentiler olduğu görülmektedir. Çalışma yerlerine göre uygulama sıklığı değerlendirildiğinde ise sağlık bakanlığında çalışan hekimlerin hiçbirinin pediatrik zirkon uygulamadığı görülmüşken muayene/klinik çalışanlarının uygulamayı yaptıkları görülmektedir. Uzun dönemde pediatrik zirkonlar için hekimlerin endişeleri sorgulandığında ise hekimlerin % 42'sinin zirkon kuronların desimante olmasından endişe duydukları görülmüştür. Sonuç: Uzun dönem bulguları kısıtlı olan bu uygulama için daha fazla çalışmanın yapılması, hekimlerin endişelerinin giderilmesi için faydalı olacaktır. Ayrıca sıklıkla karşılaştığımız erken çocukluk çağı çürüğü veya travma gibi fazla madde kaybının görüldüğü olgularda kullanılabilecek alternatif bir materyaldir. Bu nedenle Sağlık Bakanlığının tedavi protokolüne de eklenmesinin faydalı olacağı kanaatindeyim.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Diş Hekimliği, Pediatrik Zirkon Kuron, Anterior Bölge Dental Restorasyonlar

Pediatric Dentists' Approaches to Application of Anterior Pediatric Zircon Crowns: A Survey Study

Abstract

Aim: Pediatric zirconia crowns are an alternative restorative material for primary anterior teeth with high material loss, but are not preferred by all pediatric dentists. In our study, it was aimed to investigate the prevalence of use, the reasons for not using it, or the concerns of physicians on this issue. Material method: Our survey study, which was prepared to investigate pedodontists' clinical zirconium crown application situations, conditions affecting their indications, and concerns, was sent to pediatric dentists online. The result of the power analysis was calculated as 68. Results: Although the participants stated zirconium crowns as the most suitable restorative material for anterior restorations, 51% of the participants stated that they did not perform this application in their clinical routine. Among the reasons for this, it is noteworthy that most of the physicians stated that the cost is a disadvantage, followed by the amount of preparation required for the application and the length of the chair time. It is seen that the biggest factor in preferring this application is aesthetic expectations. When the frequency of application is evaluated according to their workplace, it is seen that none of the physicians working in the Ministry of Health. When physicians' concerns about pediatric zirconia were questioned in the long term, it was observed that 42% of physicians were concerned about decimation of zirconia crowns. Conclusion: Further studies for this application, which has limited long-term findings, would be beneficial to relieve the concerns of physicians. In addition, it is an alternative material that can be used in cases where excessive substance loss is observed, such as early childhood caries or trauma. For this reason, I believe that it would be beneficial to include the Ministry of Health in the treatment protocol.

Keywords: Pediatric Dentistry, Pediatric Zirconia Crown, Anterior Region Dental Restorations

Presentation ID / Sunum No= 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1238-3056

Çocuk Diş Hekimliğinde Holistik Yaklaşımlar - Holistik Çocuk Diş Hekimliği

Ph.d. Cand. Nur Irmak Erakman Yel[1], Prof. Dr. Günseli Güven Polat[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: Nur Irmak Erakman Yel*

Özet

Sağlık sektörü, gelişen teknoloji ile geçmişten günümüze muazzam bir ilerleme kaydetmekte ve insanların sağlığın yaşam üzerindeki önemi ile ilgili farkındalığı gün geçtikçe artmaktadır. Bu durum da hastalıkların sadece semptomlarının tedavisini değil kaynağının bulunup tedavi edilmesi ve hastalıkların en başında oluşmadan önlenmesi konusunda çalışmaların artmasına sebep olmuştur. Fakat bu çalışmalar beraberinde artık teknoloji ve kimyasallar ile yapaylaşan dünyada ‘’doğal olana’’ yönelmede bir arayış ortaya çıkarmıştır. Sağlık alanında öneme sahip olan diş hekimliğinde de bu arayış çerçevesinde modern ve geleneksel tedavilerin harmanlandığı belirli prensipler edinilmiştir. Holistik- tamamlayıcı diş hekimliği de bu prensiplerden biridir. Holistik diş hekimliği, temelleri 1800’lü yıllara dayanan fakat hala gelişmekte olan bir oluşumdur. Holistik diş hekimliğinin bir parçası olan holistik çocuk diş hekimliği de günümüzde hem geçmişten gelen doğal, geleneksel tedavileri hem de gelişen teknoloji ile çeşitli modern tedavi yöntemlerinin kombinasyonunu içermektedir. Çocuklar için koruyucu, doğal, biyouyumlu, toksik olmayan bir yaklaşımdır. Çocuk diş hekimliği hasta profili bakımından en hassas, minimal invaziv yöntemlerle ve biyouyumlu materyaller kullanılarak çocukların tedavi edilmesi gereken bir bölüm olup, özellikle holistik yaklaşımlarla çocukları, büyüme- gelişme, koruyucu- önleyici yaklaşımlar, stres yönetimi ve genel ruh-beden sağlığı açısından bütüncül ele alan, holistik -tamamlayıcı diş hekimliğinin uygulanabilir olduğu bir alandır. Diş hekimliğinin altın kurallarından biri olan önce zarar verme ilkesine uygun yöntemleri barındıran holistik uygulamaların özellikle en hassas hasta profili olan çocuklarda uygulanabilirliğinin yaygınlaştırılmasında fayda vardır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Diş Hekimliği, Doğal, Holizm, Holistik Çocuk Diş Hekimliği

Holistic Approaches in Pediatric Dentistry - Holıstıc Pediatric Dentistry

Abstract

The healthcare sector has been making tremendous progress from the past to the present day, thanks to advancing technology, and people's awareness of the significance of health on life has been steadily increasing. This situation has led to a focus not only on treating the symptoms of diseases but also on identifying and treating their root causes, as well as preventing diseases from occurring in the first place. However, this has also prompted a quest for returning to the "natural" in a world increasingly dominated by technology and chemicals. In the field of dentistry, which holds importance in the realm of health, certain principles have been established by blending modern and traditional treatments within the framework of this search. One of these principles is holistic dentistry. Holistic dentistry is an ongoing formation with roots dating back to the 1800s. Holistic pediatric dentistry, as a part of holistic dentistry, combines both natural and traditional treatments passed down from the past and various modern treatment methods driven by advancing technology. It is an approach that is protective, natural, biocompatible, and non-toxic for children. Pediatric dentistry is a sensitive branch in terms of patient profile and necessitates the treatment of children using minimal invasive methods and biocompatible materials. It particularly focuses on holistic approaches that encompass children as a whole, considering aspects such as growth and development, preventive measures, stress management, and overall mental and physical well-being. Applying holistic-complementary dentistry principles is feasible in this field. It aligns with one of the fundamental principles of dentistry, "do no harm," and it would be beneficial to promote the applicability of holistic practices, especially for the most sensitive patient group – children.

Keywords: Holism, Holistic Pediatric Dentistry, Natural, Pediatric Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3435-1856

Dişeti Çekilmesi Tedavisi İçin Uygulanan Periodontal Plastik Cerrahi Yöntemleri: Derleme

Dr. Melis Yılmaz[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

Amaç: Yumuşak doku sınırının mine-sement birleşiminin apikaline doğru yer değiştirmesi olarak tanımlanan diş eti çekilmesi, popülasyonun geniş bir kısmını etkileyen hem estetik hem de dişeti sağlığı yönünden önemli bir sorundur. Son yıllarda özellikle klinisyenler tarafından doğal diş ve implantların etrafındaki yumuşak doku kaybını tedavi edebilmek amacı ile mukogingival cerrahiye artan bir ilgi bulunmaktadır. Bu nedenle bu derlemenin amacı geçmişten bugüne dişeti çekilmesi ile ilgili yapılan tedavi yöntemlerinin avantajlarını, dezavantajlarını ve estetik sonuçlarını değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Bu derlemeye 1971 ile 2023 (50 yıl) yılları arasında İngilizce olarak yayınlanan tam metnine erişilebilen, klinik araştırmalar, vaka raporları ile derleme makaleleri dahil edilmiştir. Editöre mektup, sistematik derleme ve meta-analiz raporları incelemeye dahil edilmemiştir. Arama yapılan ana veri tabanları PubMed, EMBASE ve Web of Science'tır.Makaleler için arama anahtar sözcükleri, başlıkta veya özette yer alan dişeti çekilmesi, periodontal plastik cerrahi, oral sağlık, periodontal hastalık terimleridir. Tam metin taraması ve incelemeleri için alınan çalışmaların referans listeleri potansiyel olarak uygun çalışmalar için el ile ayrıca araştırılmıştır. Bulgular: Dişeti çekilmesinin sınıflamasına göre uygulanan çeşitli yöntemler arasında koronale pozisyone flep, laterale pozisyone flep, serbest dişeti grefti, tünel operasyonu, mine matriks türevleri, kolejen matriks ve aselüler dermal matriks kullanımı bulunmaktadır. Sonuç: Tekli dişeti çekilmelerinde koronale pozisyone flep tek başına yeterli olabilecekken çoklu çekilmelerde bağ doku grefti ile desteklenmesi işlemin başarısını arttıran önemli bir unsurdur. Aynı zamanda var olan çekilmenin tedavisi için hastanın oral hijyen alışkanlıkları ve estetik beklentisi de göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Periodontal Plastik Cerrahi, Oral Sağlık, Periodontal Hastalık

Periodontal Plastic Surgery Methods for Gingival Recessions: Review

Abstract

Aim: Gingival recession, defined as the displacement of the soft tissue border towards the apical of the cemento-enamel junction, is an important problem in terms of both aesthetics and gingival health,

affecting a large part of the population. In recent years, there has been an increasing interest in mucogingival surgery to treat soft tissue loss around natural teeth and implants. Therefore, the aim of this review is to evaluate the advantages, disadvantages and aesthetic results of treatment methods related to gingival recession from past to present. Materials and Methods: English published articles between 1971 and 2023, such as clinical trials, case reports and review articles are included. Letter to editor, systematic review and meta-analysis reports not included in the review. The main databases searched are PubMed, EMBASE, and Web of Science. Search keywords for articles are gingival recession, periodontal surgery, oral health and periodontal disease. Reference lists of studies received for full-text searches and reviews were additionally manually searched for potentially eligible studies. Results: Various methods applied according to the classification of gingival recession include coronally positioned flap, lateral positioned flap, free gingival graft, tunnel operation, enamel matrix derivatives, collagen matrix and acellular dermal matrix. Conclusion: While the coronal position flap alone may be sufficient in single gingival recessions, supporting it with a connective tissue graft in multiple recessions is an important factor that increases the success of the procedure. Additionally, patient's oral hygiene habits and aesthetic expectations should be considered for the treatment of existing recession.

Keywords: Gingival Recession, Periodontal Plastic Surgery, Oral Health, Periodontal Disease

Presentation ID / Sunum No= 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8541-6483

Effect of Chlorhexidine and Boric Acid On Dentin Shear-Bond Strength

Exp. Dr. Mehmet Semih Velioğlu[1], Ma. St. Büşra Abka[2], Assoc. Prof. Dr. E. Elif Mutafcılar Velioğlu[3], Prof. Dr. Sema S. Hakkı[3], Prof. Dr. Sema Belli[4]

[1]Beyhekim Oral And Dental Health Center
[2]Selcuk University, Faculty Of Dentistry
[3]Selcuk University, Faculty Of Dentistry, Department Of Periodontology
[4]Selcuk University, Faculty Of Dentistry, Department Of Endodontics
**Corresponding author: Mehmet Semih VELİOĞLU*

Abstract

Aim:The aim of this study was to evaluate the effects of CHX and BA as cavity disinfection agents on the shear bond strength of composite resins to coronal dentin.Materials and Methods:Forty-eight extracted, noncarious third molars were used in this study.The occlusal enamels of each tooth was removed in order to expose superficial dentin.Standard smear layer was created later by using 600,800 and 1200-grit silicon carbide(SiC) abrasive papers under tap water.Teeth were randomly divided into three groups according to the cavity disinfection agent used as follows(n=16):Group 1:control(saline solution),Group 2:CHX(0.2 %),Group 3:BA(0.75%).Dentin surfaces were treated with the test solutions for 60 seconds. A bonding agent(GC Premio Bond, GC Corporation,Tokyo,Japan) was applied and resin composite(GC Bulkfill Injectable,GC Corporation,Tokyo,Japan) build-ups were created by using polyethylene tubes(1mm diameter and 2mm length).Shear bond strength test was applied to the first group of samples until fracture in Instron machine(1mm/min).The rest of the samples were stored in distilled water (37oC) for three months before shear bond strength test.The data was calculated as MPa and was statistically analyzed by using one-way ANOVA test.Results:Mean values of the tested groups were 33,003(±15,273)MPa,32,580(±10,494)MPa and 35,650(±11,184)MPa respectively.No significant difference was found among the groups($p>0.05$).Mean shear bond strength values at the end of 3 months were 43,007(±14,134)MPa,34,560(±11,708)MPa and 41,127(±15,670)MPa respectively.A significant difference was found among the groups ($p<0.05$).CHX group showed statistically significant difference when compared to BA and Control Group($p<0,05$).Boric acid group showed similar shear bond strength with the Control group ($p>0,05$).Conclusion:Disinfection of cavity with boric acid did not effect the shear bond strength of composite to dentin even at the end of 3 months therefore would be a suitable alternative as a substitute for CHX.However clinical and long-term laboratory studies are required to evaluate the effects of BA on the clinical performance of adhesives.

Keywords: Cavity Disinfection, Chlorhexidine, Boric Acid, Shear Bond Strength

Presentation ID / Sunum No= 357

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2706-1914

Endodonti de Kullanılan Güncel İrrigasyon Solüsyonları

Asst. Prof. Dr. Cevat Emre Erik[1]

[1]Özel Akademi Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği
**Corresponding author: Cevat Emre Erik*

Özet

Endodonti de irrigasyon mekanik, kimyasal ve biyolojik olarak incelenmelidir. İrrigasyon ile mekanik ve kimyasal olarak: Kök kanallarındaki enfekte debrisin çıkarılması, kanal lubrikasyonu, smear tabakasının oluşumunun engellenmesi veya oluşan smear tabakasının çözünmesi amaçlanır. İrrigasyon solüsyonlarının biyolojik fonksiyonu ise kullanılan irrigantların antimikrobiyal etkisiyle meydana çıkar ve bu durum her bir irrigasyon solüsyonu için çok özeldir. İrrigasyon solüsyonlarının biyolojik ve benzersiz özelliklerinden bazıları, Anaerobik ve fakültatif mikroorganizmalardan elde edilen planktonikler ve biofilmler üzerine etki edebilmeli, endotoksinlerini inaktive edebilmeli, canlı dokulara temas ettiğinde toksik etki göstermemeli, periodontal ve çevre dokular için kostik olmamalı ve anafilaktik reaksiyon potansiyeli minimum olmalıdır. Bu bilgiler ışığında Endodonti de her geçen gün ideal irrigasyon solüsyonu arayışı devam etmekte ve yeni bir solüsyon veya karışım bulunmakta bunlarla ilişkili araştırmalar yayınlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endodonti, İrrigasyon

Current Irrigation Solutions Used in Endodontis

Abstract

In endodontics, irrigation should be examined mechanically, chemically and biologically. Mechanically and chemically with irrigation: It is aimed to remove infected debris in root canals, canal lubrication, prevent the formation of smear layer or dissolve the formed smear layer. The biological function of irrigation solutions is revealed by the antimicrobial effect of the irrigants used, and this situation is very specific for each irrigation solution. Some of the biological and unique features of irrigation solutions are, It should be able to act on planktonics and biofilms obtained from anaerobic and facultative microorganisms, inactivate their endotoxins, should not have a toxic effect on contact with living tissues, should not be caustic for periodontal and surrounding tissues, and the potential for anaphylactic reaction should be minimal. In the light of this information, the search for the ideal irrigation solution in

Endodontics continues every day and there is a new solution or mixture and researches related to them are published.

Keywords: Endodontics, Irrigation

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7682-2498

Estetik Bölgede Tip 2 Çekim Soketine Anında İmplant Uygulanarak Çıkış Profilinin Oluşturulması: Bir Olgu Sunumu ve 24 Aylık Takibi

Inst. Şeyma Çardakcı Bahar[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Meslek Yüksekokulu, Ankara

Özet

Diş çekimini takip eden ilk 4-6 ay içerisinde,bukkal kemik konturunun ortalama olarak yarısının kaybedilmesi, özellikle anterior bölgedeki implant yerleşiminde zorluklara ve restoratif aşamada önemli estetik problemlere neden olmaktadır. Bu bölgedeki kayıpları azaltmak ve restorasyonun en kısa sürede tamamlanabilmesi için hemen implantasyon, soket koruma gibi ileri tedavi yöntemlerinin kullanımı sıklıkla gündeme gelmektedir. Krette oluşacak olan boyutsal azalmanın engellemesi ile, hem sert hem de yumuşak dokuların uyumlu olduğu, sağlıklı ve estetik bir görünümün elde edilmesi hedeflenmektedir. Hastanın estetik beklentilerinin artması ve uzun dönem dişsiz kalmayı reddetmesi üzerinede immediat implant yükleme ve komşu dişlerle uyumlu dişeti çıkış profilinin oluşturulması protokolüne yönelinmiştir.Kliniğimize başvuran sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan, 30 yaşındaki kadın hastamıza yapılan klinik ve radyografik muayenede 12 ve 22 nolu dişlerinde restore edilemeyecek derecede fazla madde kaybı olduğu görülmüştür.Atravmatik diş çekimlerini takiben 22 numarada bukkal gap tarnow ve ark. tarif ettiği yönteme göre mineralize kortikokansellöz allogreft kullanılarak dual zone tekniğiyle dişeti marjinine kadar dolduruldu. 22 numaralı dişe 1.vakadaki yöntem uygulanırken 12 nolu dişin bukkalindeki dehisensin tamiri amacıyla dişin bukkalinde bir tünel hazırlanarak xenograft ve kollajen membranla kontur ogmentasyonu uygulandı. Ameliyat öncesi hastadan ölçü alınarak 22 numara için CAD/CAM geçici kron hazırlanırken, 12 numaralı diş bölgesinde hastanın eski kronu geçici kron olarak kullanıldı. 4 aylık iyileşme sürecinin ardından daimi restorasyon yapımına geçildi. Ti-base ve zirkonyum abutment üzerine tam seramik kronlar üretildi. Bu vakada özellikle maksiller anterior bölgede doku konturunu iyileştirmek ve peri-implant estetiği sağlamak amaçlandı. 24 aylık takip sonunda herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı. Özetle,hastanın estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılandı.

Anahtar Kelimeler: Allogreft, Dual Zone, Ogmentasyon, çıkış Profili

Rehabilitation of Type 2 Extraction Socket in the Esthetic Region With Immediate Implant Application: A Case Report and 24-Month Follow Up

Abstract

Within the first 4-6 months following tooth extraction, the loss of approximately half of the buccal bone contour can lead to difficulties in implant placement, particularly in the anterior region, and significant aesthetic problems during the restorative phase. By preventing the dimensional reduction that would occur naturally, the aim is to achieve a healthy and aesthetic appearance with compatible hard and soft tissues. Due to increased aesthetic expectations from the patient and her refusal to remain edentulous for an extended period, a focus was placed on the immediate implant loading protocol and the establishment of a compatible gingival contour with adjacent teeth. A 35-year-old female patient, who is systemically healthy and a non-smoker, visited our clinic. In the clinical and radiographic examinations, it was observed that there was excessive material loss in teeth #12 and #22 that could not be treated. Following atraumatic tooth extractions, the buccal gap of tooth #22 was filled up to the gingival margin using a mineralized corticocancellous allograft according to the dual-zone technique described by Tarnow et al. For tooth #12, which exhibited buccal dehiscence, a tunnel was prepared on the buccal side to perform contour augmentation using xenograft and a collagen membrane. Prior to the surgery, measurements were taken from the patient to prepare a CAD/CAM temporary crown for tooth #22, while the patient's old crown was used as a temporary solution for tooth #12. After a 4-month healing period, permanent restoration was initiated. Full-ceramic crowns were fabricated on Ti-base and zirconium abutments. In this case, it was aimed to improve the tissue contour and provide peri-implant aesthetics, especially in the maxillary anterior region. No complications were encountered at the end of the 24- month follow-up. As a result, the aesthetic and functional expectations of the patients were met.

Keywords: Periimplant Aesthetic, Allograft, Dual Zone, Augmentation

Presentation ID / Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4909-4701

Farklı Çürük Risk Gruplarının Ağız Sağlığıyla İlgili Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Fatih Bedir[1], Ra. Melike Bilce[1]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
**Corresponding author: Fatih Bedir*

Özet

Amaç: Diş çürüğü, karyojenik karbonhidratların bakteriyel fermantasyonuyla oluşan asidik yan ürünlerin diş sert dokusunda meydana getirdikleri lokalize yıkımdır. Ayrıca, diş çürükleri yüksek prevalansa sahip önlenebilir kronik bir hastalık olmasının yanında, oral kavitedeki ağrının ve diş kaybının primer sebebidir. Bu çalışmanın amacı ise, farklı çürük risk gruplarına sahip yetişkin bireylerin çürük tecrübelerinin ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi [oral health-related quality of life (OHRQoL)] üzerine etkisinin değerlendirilmesidir. Materyal ve metot: Bu çalışmaya Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvuran 84 hasta dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, eğitim durumu gibi sosyodemografik verilerinin yanında ağız sağlığı alışkanlıklarıyla ilgili verileri de kaydedildi. Ayrıca çürüklerin OHRQoL üzerine etkisinin değerlendirilebilmesi amacıyla ağız sağlığı etki profili (Oral Health Impact Profile-14, OHIP-14) ölçeğini içeren bir anketi doldurmaları istendi. Hastaların dental muayeneleri yapılarak çürük, çekilmiş, dolgulu diş sayıları (DMFT) kaydedildi. Hastalar DMFT indeksine göre büyükten küçüğe sıralandı. En yüksek DMFT indeksine sahip 1/3 kısım yüksek çürük riskine sahip bireyler olarak kabul edildi. En düşük DMFT indeksine sahip 1/3 kısım düşük çürük riskine sahip bireyler olarak kabul edildi. Verilerin incelenmesinde tanımlayıcı ve frekans analizleriyle, Student's t-testi, tek yönlü ANOVA testleri kullanıldı. Anlamlılık düzeyi olarak 0.05 olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya 33 erkek ve 51 kadın hasta katıldı ve yaş ortalamaları 34.24 ± 11.3'idi. Çürük risk gruplarına göre OHIP-14 toplam puanları (OHIP-14 SC) arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p = 0.018$). Yüksek çürük risk grubuna sahip hastalar diğer risk gruplarındaki hastalara göre daha yüksek OHIP-14 SC değerine sahipti. Cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, aylık gelir, sigara kullanım sıklığı, diş fırçalama sıklığı ve diş hekimi ziyaret sıklığı ile OHIP-14 SC değeri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. OHIP-14 SC ile hastaların kendi değerlendirdikleri yaşam kalitesi arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardı ($p = 0.000$). Sonuç: Yüksek çürük riski, OHRQoL üzerine olumsuz etkiye sahiptir. Çürük riski arttıkça OHIP-14 SC değeri artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ağız Sağlığı, Çürük Riski, Ohıp-14, Yaşam Kalitesi

Evaluation of Oral Health-Related Quality of Life of Different Caries Risk Groups

Abstract

Objective: Dental caries is the localized destruction of hard tooth tissue by acidic by-products of bacterial fermentation of cariogenic carbohydrates. Dental caries are a preventable chronic disease with a high prevalence. It is also the primary cause of oral cavity pain and tooth loss. This study aimed to evaluate the effect of caries experience on oral health-related quality of life (OHRQoL) in adults with different caries risk groups. Materials and methods: This study included 84 patients who were admitted to the Restorative Dentistry Clinics. In addition to sociodemographic data such as age, gender, and educational status, data on oral health habits were also recorded. They were also asked to complete a questionnaire that included the Oral Health Impact Profile-14 (OHIP-14) scale to assess the impact of caries on OHRQoL. Dental examinations were performed, and the number of decayed, extracted, and filled teeth (DMFT) was recorded. Patients were ranked according to their DMFT-index, from greater to lesser. The 1/3 with the highest DMFT-index was considered as individuals with a high risk of caries. Descriptive and frequency analyses, Student's t-test and one-way ANOVA tests were used to analyze the data. Results: Thirty-three male and 51 female patients participated in the study with a mean age of 34.2±11.3 years. The difference between OHIP-14 total scores (OHIP-14/SC) according to caries risk groups was statistically significant (p=0.018). Patients in the high caries risk group had higher OHIP-14/SC values than patients in other risk groups. The differences between gender, marital status, educational status, monthly income, frequency of smoking, frequency of tooth brushing, frequency of dental visits, and OHIP-14/SC value were not statistically significant. There was a statistically significant difference between the OHIP-14/SC and patients' self-assessed quality of life (p=0.000). Conclusions: High caries risk has a negative impact on OHRQoL. OHIP-14/SC value increases as the caries risk increases.

Keywords: Oral Health, Caries Risk, Ohıp-14, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No= 257

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8994-7262

Farklı Polisaj Tekniklerinin Üç Boyutlu Yazıcı ile Üretilen Daimi Reçinenin Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi

Ph.d. Cand. Dalndushe Abdulaı[1], Prof. Dr. Seda Cengİz[1], Prof. Dr. Ayşegül Köroğlu[1]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi
**Corresponding author: Dalndushe ABDULAI*

Özet

Amaç: Bu in-vitro çalışmanın amacı beş farklı polisaj tekniklerinin üç boyutlu yazıcı ile üretilen daimi reçinenin yüzey pürüzlülğüne etkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmada Saremco print CROWNTEC (Saremco Dental AG) daimi kron reçinesi kullanıldı. SLA üretim teknolojisine sahip üç boyutlu yazıcıda toplamda yetmiş beş örnek hazırlandı. Her bir polisaj sistemi için rastgele olacak şekilde örnekler beş gruba ayrıldı: (a) Eve Diacomp polisaj pat (Eve Ernst Vetter) (b), Sof-lex polisaj disk (3M Espe) (c), Universal polisaj pat (Ivoclar Vivadent) (d), Intensive polisaj pat (Intensive) (e), Intensive polisaj lastik (Intensive) (n=15). Tüm polisaj sistemleri üretici firmaların önerileri doğrultusuna göre kullanıldı. Ortalama yüzey pürüzlülük (Ra) ölçümleri profilometre cihazı, yüzey görüntüleme işlemleri ise alan emisyonlu taramalı elektron mikroskobu (FESEM) kullanılarak yapıldı. Veriler SPSS V23 paket programı ile analiz edildi. Pürüzülülük değerlerinin karşılaştırılmasında Shapiro-Wilk ve Kruskal Wallis testi kullanıldı. Bulgular: Polisaj teknikleri karşılaştırıldığında Eve Diacomp polisaj patı ile polisaj yapılan örnekler en düşük pürüzlülük değerini gösterirken, Sof-lex polisaj diskleri ile polisaj yapılan örnekler en yüksek pürüzlülük değeri göstermiştir. Elde edilen pürüzlülük ortanca değerleri gruplara göre istatistiksel olarak farklılık göstermektedir ($p<0,001$). Sonuç: Tek aşamalı polisaj teknikleri ile çok aşamalı polisaj tekniğe göre daha pürüzsüz yüzeyler elde edildiğini görülmüştür. Tek aşamalı polisaj teknikleri kullanım kolaylığı ve işlem süresinin kısalması gibi avantajlar sayesinde tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Polisaj, Yüzey Pürüzlülüğü, Üç Boyutlu Yazıcı, Reçine

The Effect of Different Polishing Techniques On the Surface Roughness of the Three-Dimensional Printed Permanent Resin

Abstract

Aim: The aim of this in-vitro study was to investigate the effect of five different polishing techniques, on the surface roughness of the permanent resin manufactured with a three-dimensional printer. Material and Methods: In this study, Saremco print CROWNTEC (Saremco Dental AG) permanent crown resin was used. A total of seventy-five specimens were manufactured in a three-dimensional printer with SLA production technology. The specimens were randomly divided into five groups for each polishing system: (a) Eve Diacomp polishing paste (Eve Ernst Vetter) (b), Sof-lex polishing disc (3M Espe) (c), Universal polishing paste (Ivoclar Vivadent) (d), Intensive polishing paste (Intensive) (e), Intensive polishing rubber (Intensive) (n=15). All polishing techniques were used according to the manufacturer's recommendations. Mean surface roughness (Ra) measurements were conducted using a profilometer, and surface imaging was performed using field emission scanning electron microscopy (FESEM). Data were analyzed with SPSS V23 package program. Shapiro-Wilk and Kruskal Wallis tests were used to compare the roughness values. Results: When the polishing techniques were compared, the samples polished with Eve Diacomp polishing paste showed the lowest roughness value, while the samples polished with Sof-lex polishing discs showed the highest roughness value. The roughness median values obtained differ statistically according to the groups ($p<0.001$). Conclusions: It has been observed that smoother surfaces are obtained with one-step polishing techniques compared to multi-step polishing techniques. One-step polishing techniques can be preferred due to advantages such as ease of use and duration of treatment.

Keywords: Polishing, Surface Roughness, Three-Dimensional Printer, Resin

Presentation ID / Sunum No= 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-8509-3523

İdiyopatık Osteosklerozun Nadir Görülen Komplikasyonu: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Mehmet Özgür Özemre[1], Ra. Lutfiye Baysal[1]

[1]Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Çenelerde gözlenen idiyopatik osteoskleroz (İO), etiyolojisi bilinmeyen bir lokal radyopasite olarak tanımlanmaktadır. Bu lezyonların çoğu asemptomatik olmakla birlikte çoğu zaman başka nedenlerle alınan radyograflarda tesadüfen saptanırlar. Literatürde İO yerine, yoğun kemik adası, enostoz veya fokal periapikal osteopetrosis gibi çeşitli isimler de kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, İO'nun nadir görülen bir komplikasyonu olarak gözlenen eksternal kök rezorpsiyonu olgusunu sunmaktır. 31 yaşında erkek hasta, sol üst arka bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı ve sigara kullanmadığı öğrenildi. Klinik muayenede, sol üst birinci ve ikinci molar dişinde çürük ve ağrı olduğu gözlendi. Panoramik ve periapikal radyograflarda sol alt birinci molar dişinin kök apeksi üzerine süperpoze, düzensiz ve belirgin sınırlı radyoopasite izlendi. Mezial kök apeksinde rezorpsiyon ile uyumlu görüntü izlendi ve üç boyutlu değerlendirilebilmesi için konik ışınlı bilgisayarlı tomografi tetkiki istendi. Bu olguda, İO radyografik muayene sırasında tesadüfen saptandı. Hastaya 6 ay sonrası için takip randevusu verildi. Sonuç olarak, bu olgu sunumunda idiyopatik osteosklerozun nadir görülen bir komplikasyonu olarak eksternal kök rezorpsiyon olgusu açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik Osteoskleroz, Eksternal Kök Rezorpsiyonu, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi .

A Rare Complication of Idiopatic Osteosclerosis: A Case Report

Abstract

Idiopathic Osteosclerosis (IO) in the jaws is described as a localized radiopacity of unknown origin. Most of these lesions are asymptomatic and are discovered on radiographs taken for some other reason. This condition has been reported with a variety of names including dens bone island, enostosis and focal periapical osteopetrosis. The purpose of the present study is to report a case of external rooth resorption caused by IO. A 31-year-old male, doesn't smoke and without known sistemic pathology was referred to our department for the pain in the left maxillary region. An intraoral examination revealed pain in the left maxillary first and second molar tooth that presented without restoration. The radiographic

examination showed an isolated round mass with uniform radiopacity but without a surrounding radiolucent rim, below the left mandibular first molar teeth and is associated with external root resorption of the mesial root. For further evaluation cone beam computerized tomography assesment requested. In this case, IO was detected incidentally. The follow-up appointment was made for the patient 6 months later. In conclusion, the present report describes a rare case of external root resorption caused by IO.

Keywords: Idiopathic Osteosclerosis, Eksternal Root Resorption, Cone Beam Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5477-9943

İlaca Bağlı Diş Eti Büyümesinin Mukogingival Cerrahi ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Researcher Muhammet Burak Yavuz[1]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu olgu raporunun amacı, maxillar anterior bölgesinde bulunan kesici dişlerin çevresindeki diş eti büyümeli hastanın periodontal tedavi aşamalarının sunulmasıdır. Olgu: Diş eti büyümesi sebebiyle periodontoloji kliniğine sevk edilen 16 yaşında erkek hastanın epilepsi rahatsızlığı için sodyum valproat ve valproik asit etkin maddelerini içeren antiepileptik bir ilaç kullandığı öğrenilmiştir. Ayrıntılı anamnezinde altı yıldır ilacı kullanan hastanın son üç senedir epilepsi nöbeti geçirmediği öğrenilmiştir. Hasta üst çenesindeki dişlerinin az göründüğünden, ağız kokusundan ve diş etlerindeki kanamadan şikayetçidir. Öncelikle tıp hekiminden konsültasyon istenerek kullandığı ilacın bıraktırılması veya değiştirilmesi hakkında görüş ve periodontal cerrahi işlem için hekim onayı alındı. Konsültasyon cevabında kullandığı ilacın değiştirilemeyeceği ve bırakılamayacağı ancak periodontal cerrahi işlem için herhangi bir sakınca olmadığı öğrenildi. Hastaya birinci seansında diş yüzeyi temizliği gerçekleştirildi ve hastaya oral hijyen eğitimi verildi. Oral hijyen motivasyonu sağlandıktan sonra hastanın periodontal cerrahi tedavisi planlandı. Maksilla anterior bölgesindeki diş eti büyümesi lokal anestezi altında ağrı kontrolü sağlandıktan sonra gingivektomi işlemi ile uzaklaştırıldı. Ardından gingivoplasti tedavisi uygulanarak diş eti konturlarına uygun formları verildi. Cerrahi alandaki iyileşme sorunsuz seyretti. Kanama, ağrı ve tekrarlayan bir diş eti büyümesi tespit edilmedi. 6 aylık kontrolünde periodontal durumun stabil olduğu görüldü. Sonuç: Bu tür olgularda bazı sistemik rahatsızlıklar için kullanılan ilaçların diş eti büyümesi yapabileceği hekimler tarafından bilinmelidir. Nüksü engellemek için hastanın oral hijyen motivasyonunu bozmadan devam ettirmesi ve cerrahi sonrası uzun süreli takip edilmesine dikkat edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İlaca Bağlı Diş Eti Büyümesi, Epilepsi, Periodontal Tedavi

Treatment of Drug-Induced Gingival Growth With Mucogingival Surgery: A Case Report

Abstract

Objective: The aim of this case report is to present the periodontal treatment stages of a patient with gingival enlargement around the incisors in the maxillary anterior region. Case: It was learned that a 16-

year-old male patient, referred to the periodontology clinic due to gingival enlargement, used an antiepileptic drug containing sodium valproate and valproic acid active substances for his epilepsy. In his detailed anamnesis, it was learned that the patient, who had been using the drug for six years, had not had an epileptic seizure in the last three years. The patient complains of less visible teeth in the upper jaw, bad breath and bleeding in the gums. First of all, consultation was requested from the medical doctor, and the physician's approval was obtained for the periodontal surgery procedure and his opinion on the discontinuation or change of the medication he was using. In the consultation response, the doctor gave approval for the periodontal surgery procedure. Tooth surface cleaning was performed in the first session and oral hygiene training was given to the patient. After oral hygiene motivation was provided, periodontal surgical treatment of the patient was planned. Gingival enlargement in the anterior region of the maxilla was removed by gingivectomy after pain control was achieved under local anesthesia. Then, gingivoplasty treatment was applied and forms suitable for the gingival contours were given. Healing in the surgical field was uneventful. No bleeding, pain or recurrent gingival enlargement was detected. At the 6-month follow-up, the periodontal status was found to be stable. Conclusion: Physicians should know that drugs used for some systemic disorders may cause gingival enlargement in such cases. In order to prevent recurrence, care should be taken to maintain the oral hygiene motivation of the patient without compromising and to follow up for a long time after surgery.

Keywords: Drug-Induced Gingival Enlargement, Epilepsy, Periodontal Treatment

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4508-946X

İmplant Cerrahisinde Tek Aşamalı Kret Split Horizontal Alveolar Genişletme Tekniği: Bir Olgu Sunumu

Ra. Muhammet Yasin Pektaş[1], Ra. Nur Pektaş[2], Asst. Prof. Dr. Olgun Topal[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D.
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D.

Özet

1.5-2 mm'lik sağlıklı implant çevresi kemiğe sahip bir implantı uygulayabilmek için için 5 mm'den az genişliği bulunan alveoler kemiğinin genişletilmesini gerekmektedir. Bu olgu sunumunda horizontal olarak yetersiz alveolar kemik genişliğinin yönetilmesi için kret splint horizontal alveolar genişletme yöntemi kullanıldı. Olgu Sunumu: Alt üst total dişsizliğinin tedavisi için kliniğimize başvuran 47 yaşındaki hastanın klinik ve radyografik muayenesi neticesinde full mouth implant uygulamasına karar verildi. Radyografik tetkikler sonucunda maksillanın horizontal genişliğinin yetersiz olduğu tespit edildi ve ameliyat esnasında kret split alveolar genişletme tekniği yapılıp aynı seansta implant uygulaması yapılmasına karar verildi. Lokal anestezi altında kret tepesi insizyonunu takiben tam kalınlıklı flep kaldırıldı. Dişsiz bölgeye alveolar genişletmede ilk olarak kemik kesisi yapıldı. Bu işlem için 15 numaralı bistüri ucu kullanıldı. Daha sonra 2 mm'den başlayan ve kademeli olarak 3mm ve 4mm' e genişleyen 3 adet osteotomun sırasıyla oklüzal düzleme dik bir şekilde yerleştirilip osteotomi çekiciyle üzerine vurulmasıyla kret split işlemi yapıldı. Kret split tekniğiyle genişleyen kemiğe implantlar yerleştirildi ve flep süturlerle kapatıldı. İlk operasyondan 6 ay sonra iyileşme başlıkları takmak için tekrar flep kaldırılan maksilladaki implantların osteointegre olduğu, boyun rezorbsiyonu olmadığı ve genişleyen kemiğin sağlıklı bir şekilde iyileştiği görüldü. Sonuç: Maksiller alveol kemiğinin horizontal yetersizliğinde kret split yöntemiyle horizontal genişletme uygulamak güvenli ve başarılı bir yöntemdir. Tek aşamalı Kret split tekniğinin toplam tedavi süresini kısaltması sebebiyle iki aşamalı tekniğe nazaran önemli bir avantajı bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alveol Kemiği, İmplant Cerrahisi, Kret Split

Single Stage Split Crest Horizontal Alveolar Expansion Technique in Implant Surgery: A Case Report

Abstract

In order to apply an implant with 1.5-2 mm healthy peri-implant bone, the alveolar bone with a width of less than 5 mm must be expanded. In this case report, the ridge splint horizontal alveolar expansion method was used to manage insufficient horizontally alveolar bone width. Case Report: As a result of the clinical and radiographic examination of the 47-year-old patient who applied to our clinic for the treatment of upper and lower total edentulism, it was decided to apply a full mouth implant. As a result of radiographic examinations, it was determined that the horizontal width of the maxilla was insufficient and it was decided to perform the ridge split alveolar expansion technique during the operation and implant application in the same session. The full-thickness flap was lifted after the crest-top incision under local anesthesia. Initially, a bone incision was made in the alveolar enlargement of the edentulous area. For this procedure, scalpel tip number 15 was used. Then, the crest split procedure was performed by placing 3 osteotomes starting from 2 mm and gradually expanding to 3 mm and 4 mm, respectively, and placing them perpendicular to the occlusal plane and hitting them with an osteotomy hammer. Implants were placed in the expanding bone with the crest split technique and the flap was closed with sutures. 6 months after the first operation, it was observed that the implants in the maxilla were osteointegrated, there was no neck resorption, and the enlarged bone healed in a healthy way. Conclusion: In horizontal insufficiency of the maxillary alveolar bone, horizontal expansion with the crest split method is a safe and successful method. The single-stage split crest technique has a significant advantage over the two-stage technique, as it shortens the total treatment time.

Keywords: Alveolar Bone, Implant Surgery, Split Crest

Presentation ID / Sunum No= 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6025-1843

Konjenital Maksiller Lateral Kesici Diş Eksikliği Olan Hastalarda Ortodontik Tedavi Öncesi ve Sonrası İskeletsel, Dişsel ve Yumuşak Doku Profil Değişikliklerinin Karşılaştırılması

Ra. Tuğba Şenel[1], Asst. Prof. Dr. Orhan Çiçek[1]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Tuğba Şenel*

Özet

Bu çalışmanın amacı, konjenital bilateral maksiller lateral kesici eksikliği olan hastaların ortodontik tedavi öncesi ve sonrası iskeletsel, dişsel ve yumuşak doku profil değişikliklerinin karşılaştırılmasıdır. Toplam 53 hastanın (ortalama yaş 16 ± 3.5) dahil edildiği çalışmada, boşluk açılan (n=18), boşluk kapatılan (n=17) ve kontrol (n=18) olarak üç grup oluşturuldu. Tedavi öncesi(T0) ve sonrasına(T1) ait lateral sefalogramlar üzerinde 14 açısal ve 14 doğrusal ölçüm yapıldı. Nicel bağımsız verilerde tek-yönlü Anova ve t-testi kullanılırken nicel bağımlı verilerde bağımlı örneklem t-testi, Wilcoxon testi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak belirlendi. Çalışma gruplarında, T1'de T0'a göre iskeletsel ölçümlerde (SNA, SNB, ANB, GoGn/SN) anlamlı farklılık görülmedi. U1/NA açısında çalışma gruplarında anlamlı artışlar gözlendi. U1/NA mesafesindeki artışlar boşluk açma grubunda anlamlı bulunurken, boşluk kapama grubunda anlamlı bulunmadı. İnterinsizal açıda boşluk açma grubunda anlamlı bir azalma görülürken, boşluk kapama grubunda anlamlı farklılık görülmedi. Nazolabial açı, üst dudak uzunluğu ve üst dudak kalınlığında gruplar arasında ve T1'de T0'a göre anlamlı farklılık gözlenmedi. Üst dudak açısında boşluk açma grubunda anlamlı artma gözlenirken, boşluk kapama grubunda anlamlı azalma görüldü. A'-TVL mesafesinde boşluk açma grubunda anlamlı değişim görülmezken, boşluk kapama grubunda anlamlı artış görüldü. Konjenital maksiller lateral kesici eksikliklerinin boşluk açma ve kapama yöntemleriyle tedavisinin dişlerin konumlarında ve yumuşak doku profilinde değişikliklere yol açtığı sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Maksiller Lateral Kesici Eksikliği, Boşluk Açma, Boşluk Kapama, Ortodontik Tedavi, Lateral Sefalometri, Karşılaştırma

Comparison of Skeletal, Dental and Soft Tissue Profile Changes Before and After Orthodontic Treatment in Patients With Congenitally Missing Maxillary Lateral Insisors

Abstract

The aim of this study was to compare the skeletal, dental and soft tissue profile changes of patients with congenitally missing bilaterally maxillary lateral incisors before and after orthodontic treatment. A total of 53 patients (mean age 16 ± 3.5 years) were divided into three groups as space opening (n=18), space closure (n=17), and control (n=18). On the lateral cephalograms before(T0) and after(T1) treatment, 14 angular and 14 linear measurements were performed. Statistical significance was considered as $p<0.05$, and one-way Anova and t-test and paired t-test and Wilcoxon test were used for quantitative independent and dependent data, respectively. In the study groups, there was no significant difference in skeletal measurements (SNA, SNB, ANB, GoGn/SN) in T1 compared to T0. Significant increases were found in the study groups in U1/NA angle. Increases in U1/NA distance were significant in the space opening group, but not in the space closure group. No significant difference was observed in nasolabial angle and upper lip length and thickness both between the groups and in T1 compared to T0. While the upper lip angle increased significantly in the space opening group, it decreased significantly in the space closure group. While the A'-TVL distance did not change significantly in the space opening group, it increased significantly in the space closure group. It was concluded that treating congenitally missing maxillary lateral incisors with space opening and closure methods caused changes in soft tissue profiles and in the positions of the teeth.

Keywords: Congenitally Missing Maxillary Lateral Incisors, Space Opening, Space Closure, Orthodontic Treatment, Lateral Cephalometric, Comparison

Presentation ID / Sunum No= 321

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: G.A. 0000-0002-3339-1568, O.T. 0009-0001-5162-621X, M.M.A 0000-0002-2346-1622

Kronik Oroantral Fistülün Bukkal Yağ Pedi ile Kapatılması: Olgu Sunumu

Dr. Mustafa Mert Açıkgöz[1], Ph.d. Cand. Oğuz Temizel[1], Prof. Dr. Gülsüm Ak[1]

[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı
Üniversitesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Oğuz Temizel*

Özet

Bukkal yağ pedi ile kez Lorenz Heister tarafından 1727'de glandüler tabiata sahip anatomik bir yapı olarak tanımlanmış ve "glandula molaris" olarak isimlendirilmiştir. 1801'de Marie-Francois-Xavier Bichat tarafından yağ dokusu olarak tanımlandıktan sonra "bukkal yağ pedi" veya "Bichat yağ dokusu" olarak isimlendirilmesi değişmiştir. Oroantral fistül kapama, eksizyon sonrası defeklerin kapatılması, mukozal defektlerin kapatılması, primer yarıkların onarımında, sinüs lifting işleminde membran olarak, anterior ve orta kafa tabanı defektlerinde ve zigomatik implantların etrafında kullanım endikasyonu bulunmaktadır. Olgu sunumumuzda 70 yaşındaki erkek hasta, 12 yıldır kapanmayan oroantral fistül şikâyeti ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Hastanın sistemik bir rahatsızlığı ve alerjisi bulunmamaktadır. Hasta başvuru tariihinden önce bölgeden birkaç defa operasyon geçirdiğini ancak fistülün kapanmadığını belirtmiştir. Yapılan intraoral ve panoramik radyografi incelemesinde oroantral fistül bulunduğu belirlenmiştir. Lokal anestezi altında tam kalınlıklı mukoperiosteal flep kaldırılmış, fistül yolu tamamen çıkartılmıştır. Bukkal yağ pedi künt ve keskin diseksiyonlarla açığa çıkartılarak serbestleştirilmiştir. Palatinal ve mezial bölgeden askı dikişlerle pasif bir şekilde sabitlenen yağ dokusu üzerine flep primer şekilde kapatılmıştır. Postoperatif 1 hafta ve 1.ay kontrollerinde oroantral fistülün tamamen kapandığı görülmüştür. Sonuç olarak bukkal yağ dokusu kronik oroantral fistül kapama için kullanılacak alternatif bir yöntemlerden biridir.

Anahtar Kelimeler: Oroantral Fistül, Bukkal Yağ Pedi, Sinüs Kapama

Closure of Chronic Oroantral Fistula With Buccal Fat Pad: A Case Report

Abstract

The buccal fat pad was once defined by Lorenz Heister in 1727 as an anatomical structure of glandular nature and was named "glandula molars". After it was described as adipose tissue by Marie-Francois-

Xavier Bichat in 1801, its terminology as "buccal fat pad" or "Bichat adipose tissue" was changed. It is indicated for use in oroantral fistula closure, closure of defects after excision, closure of mucosal defects, repair of primary clefts, as a membrane in sinus lifting, anterior and middle skull base defects and around zygomatic implants. In our case report, a 70-year-old male patient applied to the Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, complaining of an oroantral fistula that had not closed for 12 years. The patient has no systemic disease or allergy. The patient stated that he had undergone several operations in the region before admission, but the fistula did not close. Intraoral and panoramic radiography examinations revealed an oroantral fistula. Under local anaesthesia, the full-thickness mucoperiosteal flap was lifted, and the fistula tract was completely excised. The buccal fat pad was exposed and freed by blunt and sharp dissections. The flap was closed primarily on the adipose tissue, passively fixed with suspenders from the palatal and mesial region. In the postoperative one-week and one-month controls, it was observed that the oroantral fistula was completely closed. In conclusion, buccal adipose tissue is one of the alternative methods to be used for chronic oroantral fistula closure.

Keywords: Oroantral Fistula, Buccal Fat Pad, Sinus Closure

Presentation ID / Sunum No= 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7896-1165

Maksiller Sinüs Septalarının Alveolar Proçes Pnömatizasyonu ile İlişkisi

Dr. Cansu Köseoğlu Seçgin[1]

[1]TC Sağlık Bakanlığı Tepebaşı Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Özet

Amaç: Maksiller sinüs septalarının alveolar proçes pnömatizasyonu varlığı ile ilişkisinin değerlendirilmesidir. Gereç ve yöntem: Çalışmada retrospektif olarak 190 hastanın (380 maksiller sinüs) konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüsü alanında 11 yıl deneyimi olan Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanı tarafından incelenerek yapılmıştır. Gözlemci içi uyumun değerlendirilebilmesi için 50 hastanın görüntüsü 30 gün sonra tekrar incelenmiş olup kappa analizi kullanılmıştır. Maksiller sinüslerde septa varlığı ile alveolar proces pnömatizasyonu arasındaki ilişki ki-kare analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Yaşları 18 ile 82 arasında olan (ortalama 41, standart deviasyon 15,956) 190 hastada (113 kadın, 77 erkek) toplam 380 maksiller sinüsün konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri değerlendirilmiştir. 137 maksiller sinüste septa izlenmiş olup bunların 41'inde alveolar proçes pnömatizasyonu görülmüştür. Maksiller sinüste septa varlığı ile alveolar proçes pnömatizasyonu arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0,005$). Sonuç: Maksiller sinüste septa varlığı izlendiğinde beraberinde alveolar proçes pnömatizasyonu da olabileceği düşünülmeli ve bölge dikkatle incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Maksiller Sinüs, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Anatomik Varyasyon

Abstract

Aim: To evaluate the relationship between the maxillary sinus septa and the presence of alveolar process pneumatization. Materials and methods: In the study, cone beam computed tomography images of 190 patients (380 maxillary sinuses) were retrospectively analyzed by an Oral, Dental and Maxillofacial Radiology specialist with 11 years of experience in the field. Images of 50 patients were re-examined 30 days later and kappa analysis was used to assess intra-observer agreement. The relationship between the presence of septa in the maxillary sinuses and the pneumatization of the alveolar process was evaluated by chi-square analysis. Results: Cone beam computed tomography images of a total of 380 maxillary sinuses in 190 patients (113 females, 77 males) aged 18 to 82 years (mean 41, standard deviation 15.956) were evaluated. Septa were observed in 137 maxillary sinuses, and alveolar process pneumatization was observed in 41 of them. A statistically significant correlation was found between the presence of septa in the maxillary sinus and alveolar process pneumatization ($p<0.005$). Conclusion:

When the presence of septa in the maxillary sinus is observed, it should be considered that there may be alveolar process pneumatization and the region should be carefully examined.

Keywords: maxillary sinus, cone-beam computed tomography, anatomic variation

Presentation ID / Sunum No= 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4508-946X

Maksiller Sinüse Yapılan Oral Cerrahi Sonrası Oluşan Oro-Antral Açıklığın Bichat Yağ Dokusuyla Kapatılması: Bir Olgu Sunumu

Ra. Muhammet Yasin Pektaş[1], Ra. Nur Pektaş[2], Asst. Prof. Dr. Olgun Topal[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D.
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D.
**Corresponding author: Muhammet yasin Pektas*

Özet

Oro-antral açıklıklar ağırlıklı olarak posterior maksiller dişlerin çekimi sonrası görülür. Oral cerrahi işlemleri sonrası, travma, radyasyon tedavisi, enfeksiyon, kist veya neoplazma komplikasyonları nedeniyle de ortaya çıkabilirler. Kapanmadıkları takdirde oro-antral fistül (OAF)' e dönerler. Oro-antral fistül ağız boşluğu ile maksiller sinüs arasında görülen patolojik bağlantıdır. 5 mm'ye kadar olan bir fistül kendiliğinden iyileşebilir ancak daha büyük bir fistül cerrahi müdahale gerektirir. 5 mm'den küçük OAF, sinüs enfeksiyonu bulguları gösteriyorsa cerrahi olarak kapatmayı gerektirebilir. OAF tedavi edilmediği takdirde ağrıya, enfeksiyonlara yol açabilir ve hastanın yaşam kalitesini düşürür. Bu olguda 25 ve 26 numaralı dişlerinin çekimi yapılan akabinde sinüsünde bulunan patolojik dokunun eksize edildiği hastanın oluşan oro-antral açıklığının bichat yağ flebi ile kapatılması anlatıldı.

Anahtar Kelimeler: Bichat Yağ Dokusu, Oro-Antral Açıklık, Sinüs Plasti

Closure of the Oro-Antral Cominication With Bichat Fat Pad After Oral Surgery to the Maxillary Sinus: A Case Report

Abstract

Oro-antral cominications are predominantly seen after extraction of posterior maxillary teeth. They can also occur after oral surgical procedures, trauma, radiation therapy, infection, cyst or neoplasm complications. If they do not close, they return to oro-antral fistula (OAF). Oro-antral fistula is the pathological connection between the oral cavity and the maxillary sinus. A fistula up to 5 mm can heal on its own, but a larger fistula requires surgical intervention. OAF less than 5 mm may require surgical closure if showing signs of sinus infection. If OAF is not treated, it can lead to pain, infections and reduce the patient's quality of life. In this case, the closure of the oro-antral opening of the patient, whose

teeth 25 and 26 were extracted and the pathological tissue in the sinus was excised, was explained with a bichat fat flap.

Keywords: Bichat Fat Pad, Oro-Antral Cominication, Sinus Plasty

Presentation ID / Sunum No= 362

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2722-4082

Nadir Görülen Edinilmiş Dudakta Arteriyovenöz Malformasyon Olgusunun Eksizyon İle Tedavisi

Dr. Itır Şebnem Bilici[1]

[1]*Itır Şebnem Bilici Muayenehanesi*

Özet

Vasküler malformasyonlar anjiyovasküler ve lenfovasküler yapıların anormal proliferasyonundan oluşan vasküler kaynaklı bir grup tümörden oluşur. Arteriyovenöz malformasyonlar (avm) kapiller ağ içermez, yüksek kan akışlı arter-ven anastamozundan oluşur. Avmler konjenital ya da edinilmiş olabilirler. Edinilmiş avmler hormonal değişiklikler ya da travmaya bağlı olarak ortaya çıkabilirler ve ağız boşluğunda görülmeleri çok nadirdir. Avmler kalıcı ve ilerleyicidirler, travmaya bağlı olarak kanamaya yol açabilirler, ölümcül ve iyi huyludurlar, iyi eksize edilmediklerinde daha da büyük olacak şekilde tekrarlarlar. Bu olguda histopatoloji ile teşhis edilmiş çok nadir olarak görülen edinilmiş bir dudakta avm olgusundan bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Dudakta Arteriyovenöz Malformasyon, Arteriyovenöz Malformasyon, Avm

Presentation ID / Sunum No= 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1621-755x

Optik Sinir Kılıfı Çapının Ultrasonik Ölçümü, Türk Subpopulasyonunda Anatomik Çalışma

Ra. Banu Aydın[1], Assoc. Prof. Dr. Oğuzhan Demirel[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Özet

AMAÇ: Kafa içi basıncın (ICP) saptanması, kafa travması, hidrosefali, subaraknoid kanama ve intrakraniyal hematom gibi çeşitli nörolojik patolojilerin tanı ve tedavisi için klinik ortamda önemli bir bileşen haline gelmiştir. Optik sinir kılıfı çapının (ONSD) ölçülmesi, yüksek ICP saptanmasında hızlı ve non-invaziv bir yöntemdir. Ancak, bildirilen normal ONSD aralığı farklılık ve tutarsızlıklar göstermektedir. Çalışmanın amacı, Türk subpopulasyonunda normal ONSD aralığını belirlemektir. YÖNTEM: ONSD göz küresinin 3 mm gerisinden ultrason ile değerlendirildi. Verilerin istatistiksel analizi $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde yapıldı. BULGULAR: Çalışmaya 42 kadın, 38 erkek olmak üzere 80 hasta dahil edildi. Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalamaları 28.2±11.63 (kadınlar 26.81±8.90, erkekler 29.79±14.13) olarak bulundu. Optik sinir kılıfı çapı (ONSD) ortalaması 5.33±0.46 mm olarak tespit edildi. Bu değer kadınlarda ve erkeklerde sırasıyla 5.22±0.45 mm ve 5.45±0.45 olarak bulundu ve erkeklerde ortalama ONSD, kadınlara kıyasla anlamlı derecede yüksekti ($p=0.026$, $p<0.05$). Hastaların boy ve kilo ortalamaları 170.32±9.21 cm ve 70.2±15.63 kg olarak belirlendi. ONSD ortalaması ve boy arasında pozitif yönlü zayıf ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki tespit edildi ($r=0.305$, $p=0.005$, $p<0.05$). ONSD ortalaması ve kilo arasında pozitif yönlü zayıf ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki tespit edildi ($r=0.316$, $p=0.004$, $p<0.05$). Vücut kitle endeksi (BMI) ortalaması 24.09 kg/m2 olarak tespit edildi. Erkek ve kadın hastalar arasında BMI açısından anlamlı fark yoktu ($p=0.14$, $p>0.05$). Yaş değerleri ile ONSD ortalaması arasında ve BMI değerleri ile ONSD ortalaması arasında anlamlı ilişki tespit edilmedi. SONUÇ: ONSD kafa içi basıncın ölçümünde kullanılan non-invaziv bir yöntemdir. Bu değer erkeklerde kadınlara kıyasla daha yüksektir. Bununla birlikte, bu değer birçok faktörden etkilenebilmektedir ve yapılacak daha ileri çalışmalarla farklı hasta gruplarında bu değerin normal aralıkları değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kafa İçi Basıncı, Optik Sinir Kılıfı Çapı, Ultrasonografi

Ultrasonic Measurement of Optic Nerve Sheath Diameter, Anatomical Study in Turkish Subpopulation

Abstract

PURPOSE: Detection of intracranial pressure (ICP) has become one of the important clinical manifestations for the diagnosis and treatment of pathologies in various regions such as head trauma, subarachnoid hemorrhage and intracranial hematoma. Measurement of optic nerve sheath diameter (ONSD) is a rapid and non-invasive method for detecting high ICP. However, the reported normal ONSD range is variable and inconsistent. The aim of the study is to determine the normal ONSD range in the Turkish subpopulation. MATERIALS & METHODS: ONSD evaluated by ultrasound 3 mm behind the eyeball. Statistical analysis of the data was performed at $p<0.05$ significance level. RESULTS: 42 female and 38 male, were included in the study. The mean age of the patients participating in the study was 28.2±11.63 (female 26.81±8.90, male 29.79±14.13). The mean ONSD was 5.33±0.46 mm. This value was found to be 5.22±0.45 mm and 5.45±0.45 mm in females and males, respectively, and the mean ONSD in males was significantly higher than in females ($p=0.026$, $p<0.05$). The mean height and weight of the patients were determined as 170.32±9.21 cm and 70.2±15.63 kg. A positive, weak and statistically significant relationship was found between the ONSD mean and height ($r=0.305$, $p=0.005$, $p<0.05$). A positive, weak and statistically significant relationship was found between the ONSD mean and weight ($r=0.316$, $p=0.004$, $p<0.05$). The mean body mass index (BMI) was found to be 24.09 kg/m2. There was no significant difference between males and females in terms of BMI ($p=0.14$, $p>0.05$). No significant relationship was found between age values and the mean ONSD, and between BMI values and the mean ONSD. CONCLUSION: ONSD is a non-invasive method used to measure ICP. This value is found higher in males. However, this value can be affected by many factors and the normal ranges of this value should be evaluated in different patient groups with further studies.

Keywords: Intracranial Pressure, Optic Nerve Sheath Diameter,ultrasound

Presentation ID / Sunum No= 287

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4832-8438

Peri-Implant Keratinize Diş Eti Eksikliğinin Serbest Diş Eti Grefti ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Researcher Cemre Ekşi[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi*

Özet

Amaç: İmplant sağlığının korunabilmesi için implantların çevresinde yeterli keratinize diş eti genişliğinin ≥2 mm olduğu kabul edilir. Keratinize diş eti eksikliği, plak birikimi, mukozal inflamasyon, diş eti çekilmesi, klinik ataşman ile marjinal kemik kaybı ve periimplantitis riskinin artışıyla ilişkilidir. Bu olgu sunumunun amacı, peri-implant inflamasyon bulguları ve keratinize diş eti eksikliği bulunan implant çevresinde serbest diş eti greftinin klinik olarak etkinliğini değerlendirmektir. Olgu sunumu: Sistemik olarak sağlıklı, 56 yaşındaki kadın hasta alt çenedeki implantlarının çevresindeki diş etlerinde şişlik, kanama ve sızı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayenede hastanın hibrit protezlere sahip olduğu ve alt protezindeki peri-implant dokularda psödocep varlığı ve keratinize diş eti eksikliği tespit edilmiştir. Hastanın protezleri çıkarıldıktan sonra Faz 1 periodontal tedavi uygulanarak oral hijyen eğitimi verilmiştir. 14 gün sonra diş etlerindeki psödocepler gingivektomi/gingivoplasti işlemi yapılarak elimine edilmiştir. 6 haftalık iyileşme sürecinin ardından keratinize diş eti eksikliğini tedavi etmek amacıyla palatal donör sahadan serbest diş eti grefti alınarak bukkal yüzeyde keratinize diş eti eksikliği bulunan peri-implant dokulara uygulanmıştır. Yapılan periodontal cerrahi işlemleri takiben hastanın inflamasyon bulgularında azalma, cep derinliğinde azalma ve keratinize diş eti kazancında artış sağlanmıştır. Yapılan 2 yıllık takipte herhangi bir komplikasyon gelişmezken keratinize diş eti genişliğinin korunduğu görülmüştür. Sonuç: Keratinize diş eti eksikliği olan peri-implant bölgede apikale pozisyone flep ile yapılan serbest dişeti grefti, keratinize diş eti genişliğini artırmak ve periodontal inflamasyonu azaltmak için başarılı ve güvenilir bir yöntemdir. Peri-implant hastalıkların önlenmesi için diş hekimleri peri-implant keratinize diş etinin önemi hakkında daha fazla bilgiye sahip olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gingivektomi, Peri-Implant Keratinize Diş Eti Eksikliği, Serbest Diş Eti Grefti

Treatment of Peri-Implant Keratinized Gingiva Deficiency With Free Gingival Graft: A Case Report

Abstract

Aim: It is accepted that there is sufficient keratinized gingival width around the implants to be ≥2 mm in order to maintain the health of the implants. Keratinized gingival deficiency is associated with an increased risk of plaque deposition, mucosal inflammation, gingival recession, clinical attachment and marginal bone loss, and periimplantitis. The aim of this case report is to evaluate the clinical efficacy of free gingival graft around the implant with signs of periimplant inflammation and lack of keratinized gingiva. Case report: A systemically healthy, 56-year-old female patient was admitted to our clinic with complaints of swelling, bleeding and pain in the gums around her mandibular implants. In the intraoral examination, it was determined that the patient had hybrid prostheses and the presence of pseudoceps in the peri-implant tissues of the lower prosthesis and the lack of keratinized gingiva. After the patient's prostheses were removed, Phase 1 periodontal treatment was applied and oral hygiene training was given. After 14 days, pseudoceps in the gums were eliminated by gingivectomy/gingivoplasty. After a 6-week healing period, a free gingival graft was taken from the palatal donor site and applied to the peri-implant tissues with keratinized gingival deficiency on the buccal surface in order to treat the keratinized gingival deficiency. Following the periodontal surgical procedures, the patient's signs of inflammation decreased, pocket depth decreased and keratinized gingival gain increased. In the 2-year follow-up, no complications developed, and it was observed that the width of the keratinized gingiva was preserved. Conclusion: Free gingival graft with apically positioned flap in the peri-implant region with keratinized gingival deficiency is a successful and reliable method to increase the width of the keratinized gingiva and reduce periodontal inflammation. Dentists should know more about the importance of peri-implant keratinized gingiva for the prevention of peri-implant diseases.

Keywords: Gingivectomy, Peri-Implant Keratinized Gingiva Deficiency, Free Gingival Graft

Presentation ID / Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6897-0773

Periodontal İnflamasyon&NO İlişkisi

Dr. Öğr. Üyesi Zeliha Güney[1]

[1]Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Özet

% 45-50'lik yüksek prevalansa sahip, en yaygın altıncı hastalık olarak karşımıza çıkan periodontitis, 300'den fazla mikroorganizma türü içeren disbiyotik plak biyofilmi ile ilişkili, kronik, multifaktöriyel, inflamatuar bir hastalıktır. Mikroorganizmlar indirekt olarak virulans faktörleri vasıtasıyla konak kaynaklı destrüktif mekanizmaların aktive olmasına neden olurlar ve bu durum doku yıkımının en önemli sebeplerindendir. Polimorfonükleer lökositler, monositler, lenfositler, fibroblastlar gibi konak hücreleri, lipopolisakkaritler gibi bakteriyel yapılar tarafından aktive olarak, pro-enflamatuar sitokinleri, prostaglandin E2'yi ve nitrik oksiti (NO) üretirler. NO düşük konsantrasyonlarda önemli fizyolojik görevlere sahip, fazla miktarda ve kontrol mekanizması olmadan üretimi ise hücreler için oldukça zararlı olan bir moleküldür. İmmün sistem ve dolaşım sisteminin fizyolojik prosesinin önemli bir regülatörüdür. Dahası, trombosit agregasyonunun adhezyon ve aktivasyonunun önlenmesinde, süperoksit iyonlarının toksik aktivitesinin ortadan kaldırılmasında görev alıp, antikoagülan ve antiaterojenik molekül olarak rol oynamaktadır. NO konak savunmasında ve homeostazda önemli bir molekül olmasına rağmen, birçok enflamatuar ve otoimmün hastalıkların patogenezinde de karşımıza çıkmaktadır. NO'nun immün yanıttaki birçok rolünün yanında, lipopolisakkarit, TNF-α, IL-1 ve diğer sitokinlerin etkinliklerine, lökosit ve epitelyal hücre adezyonunun düzenlenmesine, T hücre proliferasyonunun inhibisyonuna, natural killer hücrelerinin aktivasyonuna aracılık etmek gibi rolleri bulunmaktadır. Bütün bu özellikler, NO'nun immün fonksiyonla yakın ilişkisinin olduğunu vurgular niteliktedir. İnflame gingival dokularda indüklenebilir nitrik oksit sentaz expresyonunun artmış olduğunu belirtmiş olup polimorfonükleer lökositler aracılığıyla NO miktarının arttığı düşünülmektedir. iNOS enziminin ekspresyon ve üretim miktarı artmış hasar miktarı ile orantılıdır. NO'nun düşük seviyede üretimi normal biyolojik aktivitelerde görülürken, aşırı üretimi hücre ölümü ve doku hasarından sorumlu tutulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, İnflamasyon, Nitrik Oksit

Relationship Between Periodontal Inflammation and NO

Abstract

Periodontitis, which is the sixth most common disease with a high prevalence of 45-50%, is a chronic, multifactorial, inflammatory disease associated with dysbiotic plaque biofilm containing more than 300 microorganism species. Microorganisms cause the activation of host-derived destructive mechanisms indirectly through virulence factors, and this is one of the most important causes of tissue destruction. Host cells such as polymorphonuclear leukocytes, monocytes, lymphocytes, fibroblasts are activated by bacterial structures such as lipopolysaccharides, producing pro-inflammatory cytokines, prostaglandin E2 and nitric oxide (NO). NO is a molecule that has important physiological functions in low concentrations, and its production in large amounts without a control mechanism is very harmful for cells. It is an important regulator of the physiological process of the immune system and circulatory system. Moreover, it plays a role as an anticoagulant and antiatherogenic molecule by preventing the adhesion and activation of platelet aggregation, eliminating the toxic activity of superoxide ions. Although NO is an important molecule in host defense and homeostasis, it is also encountered in the pathogenesis of many inflammatory and autoimmune diseases. In addition to its many roles in the immune response, NO has roles such as mediating the activities of lipopolysaccharide, TNF-α, IL-1 and other cytokines, regulation of leukocyte and epithelial cell adhesion, inhibition of T cell proliferation, and activation of natural killer cells. All these features emphasize that NO has a close relationship with immune function. He stated that the expression of inducible nitric oxide synthase was increased in inflamed gingival tissues, and it is thought that NO amount increased through polymorphonuclear leukocytes. The amount of expression and production of the iNOS enzyme is proportional to the amount of increased damage. While low level production of NO is seen in normal biological activities, Its overproduction is implicated in cell death and tissue damage.

Keywords: Periodontitis, Inflammation, Nitric Oxide

Presentation ID / Sunum No= 296

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8195-820X

Periodontal Tedavi Sonrası Ağrı Algısının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ebru Sarıbaş[1]

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç Bu çalışmanın amacı supragingival diştaşı temizliği yapılmış hastalardaki ağrı seviyesinin ve cinsiyet, eğitim düzeyi, daha önce diş hekimine gitme durumu, komplikasyon görülme durumu, fırçalama ve diş hekimine gitme sıklığı ile olası ilişkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Materyal Metod Çalışmaya, supragingival detertraj yapılmış 114'ü kadın 54'ü erkek toplam 170 birey katıldı. Hastalara tedaviden sonra görsel analog skalası (Visual Analogue Scale 'VAS') verildi ve hissettikleri ağrı düzeyini işaretlemeleri istendi. Cinsiyet, eğitim düzeyi, daha önce diş hekimine gitme durumu, komplikasyon görülme durumu, fırçalama ve diş hekimine gitme sıklığı ile ilgili bilgiler kaydedildi. Bulgular Kadınların VAS skoru erkeklere göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). VAS skorları bakımından eğitim düzeyleri ve komplikasyon görülme durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Sonuç Kadınların ağrı seviyesinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Periodontal Tedavi, Cinsiyet

Evaluation of Pain Perception After Periodontal Treatment

Abstract

Aim The aim of this study was to determine the level of pain in patients who underwent supragingival scaling and its possible relationship with gender, education level, previous visit to the dentist, incidence of complications, frequency of brushing and dental visits. Material Method A total of 170 individuals, 114 female and 54 male, who underwent supragingival detertment, participated in the study. After the treatment, the patients were given a visual analogue scale (Visual Analogue Scale 'VAS') and were asked to mark the level of pain they felt. Information about gender, education level, previous visit to the dentist, incidence of complications, frequency of brushing and going to the dentist were recorded. Results The VAS score of women was found to be significantly higher than that of men ($p<0.05$).

There was no statistically significant difference between education levels and complication incidence in terms of VAS scores ($p>0.05$). Conclusion It has been found that women have a higher level of pain.

Keywords: Pain, Periodontal Treatment, Gender

Presentation ID / Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1038-8507

Rapid Palatal Ekspansiyon ile Maksiller Darlık Tedavisi ve Dentofasiyal Etkisi

Dr. Büşra Seda İmamoğlu[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Rapid palatal ekspansiyon (RPE) ya da rapid maksiller ekspansiyon (RME) hastalarda 4 mm ve üzerinde genişletme gereken iskeletsel maksiller darlıkta tercih edilmektedir. Etkisi daha çok iskeletseldir fakat minor oranda dental etki de meydana gelmektedir. RME endikasyonları genel olarak, birçok dişin çapraz kapanışta olduğu unilateral veya bilateral posterior crossbite olan vakalar, yarık dudak ve damak hastaları, nazal direncin azaltılması, fonksiyonel çene ortopedisi, ortognatik cerrahiye hazırlık aşaması, sınıf III anomalilerde maksiller sutural sistemin hareketlendirilmesi ve gülümsemenin genişletilmesi gereken vakalar olarak sıralanabilir. RME tedavisi sırasında dental, iskeletsel ve yumuşak dokuda değişimler meydana gelmektedir. Bu derlemenin amacı, maksiller transversal yetmezlik olgularında rapid maksiller ekspansiyon apareyinin meydana getirdiği dentofasiyal etkileri incelemektir. Genişletme ile birlikte median palatal süturda açılma meydana gelir, bu da kendini maksiller santraller arasında diastema olarak gösterir. Daha sonra bu diastema gingival liflerin çekme etkisi ile spontan kapanır. Oklüzal plandan bakıldığında anterior posteriordan daha fazla genişler ve aynı şekilde frontal planda damak kubbesinin oral kaviteye bakan kısmı nazal kaviteye yakın kısmına göre daha fazla genişler. Maksilla hafif öne ve aşağı hareket eder, sefalometrik A noktası anteriora taşınır. Maksiller molar dişlerde hafif bukkal kron tippingi ve ekstrüzyon gözlendiğinden alt yüz yüksekliğinde artış meydana gelir. İskeletsel olarak, maksilla aşağı ve öne doğru hareket eder. Maksiller posterior dişlerin ekstrüzyonları ile mandibula posterior rotasyon yapar. Alt ön yüz yüksekliği ve mandibuler düzlem açısı artar. Ayrıca RME tedavisi sonrası, nazal genişlik ortalama 2 mm artar ve nazal hava yolu direncinde %45 azalma olduğundan bahsedilmektedir. Maksiller darlık olguları ciddi bir ortodontik anomalidir ve etiolojisi doğru şekilde tespit edildikten sonra tedavisi gerçekleştirilmelidir. Doğru planlama ile yapılan rapid maksiller ekspansiyon tedavisi ile hastaların hem iskeletsel hem de yumuşak doku profillerinde iyileşme elde etmek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Dentofasiyal Etki, Maksiller Darlık, Rapid Maksiller Ekspansiyon.

Treatment of Maxillary Insufficiency With Rapid Palatal Expansion and Dentofacial Effect

Abstract

Rapid palatal expansion (RPE) or rapid maxillary expansion (RME) is preferred in patients with skeletal maxillary stenosis requiring 4 mm or more expansion. Its effect is more skeletal, but minor dental effects also occur. RME indications are generally, Cases with unilateral or bilateral posterior crossbite in which many teeth are in crossbite, reduction of nasal resistance, functional jaw orthopedics, cases where the maxillary sutural system should be mobilized in class III anomalies and the smile should be widened. During RME treatment, changes occur in dental, skeletal and soft tissue. The purpose of this review, To examine the dentofacial effects of rapid maxillary expansion appliance in cases of maxillary transversal insufficiency. With the expansion, the median palatal suture opens, which manifests itself as a diastema between the maxillary centrals. Later, this diastema closes spontaneously with the pulling effect of the gingival fibers. When viewed from the occlusal plane, the anterior expands more than the posterior, and in the frontal plane, the portion of the palatal vault facing the oral cavity expands more than the portion close to the nasal cavity. The maxilla moves slightly forward and downward, the cephalometric point A is moved anteriorly. In maxillary molars, slight buccal crown tipping and extrusion are observed, resulting in an increase in lower face height. Skeletonally, maxilla moves downward and forward. With the extrusions of the maxillary posterior teeth, the mandible is rotated posteriorly. In addition, after RME treatment, nasal width increases by an average of 2 mm and there is a 45% decrease in nasal airway resistance. Cases of maxillary stenosis are a serious orthodontic anomaly and treatment should be performed after the etiology has been accurately determined. It is possible to improve both skeletal and soft tissue profiles of patients with rapid maxillary expansion treatment with proper planning.

Keywords: Dentofacial Effect, Maxillary Insufficiency, Rapid Maxillary Expansion.

Presentation ID / Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7266-8593

Readability Analysis of Internet-Based Information on Early Childhood Caries

Uzm. Dt. Semih Ercan Akgün[1]

[1]Ministry of Health, Bafra Oral and Dental Health Hospital
**Corresponding author: Semih Ercan Akgün*

Abstract

Aim: This study aimed to determine the readability level of information on the Internet regarding Early Childhood Caries (ECC). Methods: Using the keyword 'Early childhood caries', a search was conducted on websites using the four most frequently used search engines (Bing, Yahoo, Yandex, and Google). After evaluating the first five page results of the search engines and following the exclusion criteria out of 216 sites, 36 sites were included in the study. Website ownership is grouped as Private Dental Clinics (PDC), Specialist Dentists (SD), and Dentists (DT). The contents obtained from the sites were evaluated according to the Atesman Readability Formula (ARF). Normality was evaluated using the Shapiro-Wilk test. The relationship between Atesman scores was examined using the Kruskal-Wallis test. The significance level was set at p=0.05. Results: Of the 36 websites, 25 (69%) belonged to SD, seven (19%) to PDC, and four (11%) to DT. The average sentence length of the contents obtained from the websites was 14.5 (8.1-26.8) and the word length was 2.68 (2.48-2.89). According to the ARF, the scoring of the sites was determined as 51.35 (21.2-76.4). There was no significant difference in the number of words, number of sentences, word length, sentence length, and ARF values between the study groups (p>0.05). Conclusions: It has been seen that the contents created for the purpose of informing the patients about 'Early childhood caries' on Turkish websites have reading difficulties at the high school level. Although these texts are of high quality and have sufficient content, the desired effects on the readers will not be seen if they are not understood by the patients. For patient education and information texts to be easier to read, it would be beneficial for patients and their relatives to be evaluated using readability tools before they are published.

Keywords: Early Childhood Caries, Internet, Readability

Presentation ID / Sunum No= 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1038-8507

Sınıf II Malokluzyona Sahip Adölesan Hastanın Twin-Force Apareyi ile Ortodontik Tedavisi

Dr. Büşra Seda İmamoğlu[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Büşra Seda İmamoğlu*

Özet

Amaç: Sınıf II malokluzyonlar ortodontide en fazla karşılaşılan problemlerden biridir ve en sık sebebi mandibular retrognatidir. Dental, iskeletsel veya her ikisinin kombinasyonu şeklinde meydana gelmektedir. İskeletsel kaynaklı Sınıf II malokluzyonların tedavisinde hareketli veya sabit fonksiyonel ortodontik apareyler kullanılmaktadır. Twin-force apareyi sabit hibrit fonksiyonel apareyler sınıfına girmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, mandibular retrognatiye sahip Sınıf II malokluzyonlu adölesan hastanın tedavisinde Twin-force apareyinin etkinliğini değerlendirmektir. Olgu Sunumu: 15 yaşında konjenital mandibular ikinci premolarların eksikliği sebebiyle kliniğimize başvuran adölesan kız hastanın lateral sefalometrik röntgen incelemesi sonucunda iskeletsel Sınıf II malokluzyona sahip olduğu tespit edilmiştir. Ortodontik tedavisine Roth 0.018 × 0.025 inç slot braketlerin bondingi ile başlanmıştır. Sagittal aktivasyon ve mandibular büyümenin uyarılması için kullanılan Twin-force tedavisi 6 ay sürdü. Twin-force apareyi çıkarıldıktan sonra konjenital eksik olan ikinci premolar dişlerin yerleri ise mandibular birinci molar dişlerin mesializasyonu ile kapatılmıştır. Adölesan kız hastanın Sınıf II malokluzyonun Twin-force ile tedavisi, kısa sürede Sınıf I molar oklüzyon, ideal bir overjet ve overbite ile sonuçlanmıştır. Sonuç: Twin-force apareyi mandibular uzunluk ve pozisyonda önemli değişiklikler olmadan anterior maksiller yer değiştirmenin kısıtlanmasını, fasiyal büyümede değişiklik ve mandibular kesici dişlerde önemli derecede bukkal tipping olmaksızın maksillomandibular ilişkinin iyileştirilmesini destekler. Twin-force ile Sınıf II düzeltimi, esas olarak dentoalveolar değişikliklerin bir sonucu olarak meydana gelmektedir. Laboratuvar çalışması gerekmeden kolay uygulanabiliyor olması ve hasta kooperasyonundan bağımsız 24 saat boyunca kuvvet uygulamasından dolayı sıklıkla tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sabit Ortodontik Tedavi, Sınıf Iı Malokluzyon, Twin-Force Apareyi.

Orthodontic Treatment of Adolescent Patient With Class II Malocclusion With Twin-Force Appliance

Abstract

Objective: Class II malocclusions are one of the most common problems in orthodontics and the most common cause is mandibular retrognathia. It occurs as dental, skeletal, or a combination of both. Removable or fixed functional orthodontic appliances are used in the treatment of Class II malocclusions of skeletal origin. Twin-force appliances are classified as fixed hybrid functional appliances. The aim of this case report is, To evaluate the effectiveness of the Twin-force appliance in the treatment of an adolescent patient with Class II malocclusion with mandibular retrognathia. Case Report: A 15-year-old adolescent girl who applied to our clinic due to the absence of congenital mandibular second premolars was found to have skeletal Class II malocclusion as a result of lateral cephalometric X-ray examination. Orthodontic treatment was started with the bonding of Roth 0.018 × 0.025 inch slot brackets. Twin-force therapy, used for sagittal activation and stimulation of mandibular growth, lasted 6 months. After removing the twin-force appliance, the congenitally missing second premolars were closed by mesialization of the mandibular first molars. Twin-force treatment of an adolescent female patient's Class II malocclusion resulted in Class I molar occlusion, an ideal overjet and overbite in a short time. Conclusion: The twin-force appliance supports restriction of anterior maxillary displacement without significant changes in mandibular length and position, improvement of maxillomandibular relationship without changes in facial growth and significant buccal tipping of mandibular incisors. Class II correction with twin-force occurs mainly as a result of dentoalveolar changes. It is frequently preferred because it can be applied easily without the need for laboratory work, and because it applies force for 24 hours independent of patient cooperation.

Keywords: Fixed Orthodontic Treatment, Class Iı Malocclusion, Twin-Force Appliance.

Presentation ID / Sunum No= 324

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3339-1568 / 0000-0002-2346-1622 / 0009-0002-0256-1509

Sinüs Lifting ve İmmediyat İmplantasyon Uygulamasında L-PRF Kullanımı: Olgu Sunumu

Dr. Mustafa Mert Açıkgöz [1], Ph.d. Cand. Mert Şirinler [1], Prof. Dr. Gülsüm Ak [1]

[1]İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet

Trombositten zengin fibrin (PRF), tıbbi alanda doku iyileşmesi ve rejenerasyonunu desteklemek amacıyla kullanılan, kanın biyokimyasal olarak işlenmesine gerek kalmadan hazırlanmasını kolaylaştırmak için uyarlanmış ikinci nesil bir trombosit konsantresidir. Cerrahi bölgeye en uygun, yabancı madde içermeyen, otojen, çözünebilir bir biyolojik materyaldir. PRF, heterojen bir fibrin matrisi ile çevrelenmiş trombosit, sitokinler, lökositler ve dolaşımdaki kök hücrelerden oluşur. Bu yöntemde, hastanın kendi kanından elde edilen trombositten zengin bir fibrin ağı, santrifüj yardımı ile oluşturulur. PRF, trombositten zengin plazma (PRP) yöntemine benzerken, daha doğal bir yapı oluşturarak doku iyileşmesini teşvik etme amacını taşır. PRF tedavisi, özellikle diş hekimliği, cerrahi girişimler, cilt tedavileri ve ortopedik sorunlar gibi çeşitli tıbbi alanlarda kullanılmaktadır. Hastanın kendi biyomateryali kullanıldığı için yan etkileri azdır. Santrifüj zaman ve hızına bağlı olarak alt tipleri bulunmaktadır. Olgu sunumumuzda L-PRF alt tipi kullanılarak sinüs lifting ve immediyat implant yapımından bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: PRF, İmmediat İmplantasyon, Oral Cerrahi

Use of L-Prf in Sinus Lifting and Immediate Implantation: A Case Report

Abstract

Platelet-rich fibrin (PRF) is used to support tissue healing and regeneration in the treatment area. It is a second-generation platelet concentrate adapted to facilitate the filling of blood without the need for biochemical maintenance. It is an autogenous, soluble biological ingredient, most suitable in the surgical area and foreign matter smuggling. PRF consists of platelets, cytokines, leukocytes, and circulating roots surrounded by a heterogeneous fibrin matrix. This method forms a fibrin network rich in platelets obtained from their blood with reproductive support. While PRF is similar to the platelet-rich plasma (PRP) method, it aims to create a more natural structure and promote tissue healing. PRF treatment is used in various areas, such as dentistry, surgical interventions, skin treatments and orthopaedic

problems. Side effects are reduced for the patient's biomaterial. Subspecies exist depending on centrifugation time and speed. Our case report will discuss sinus lift and immediate implant using the L-PRF subtype.

Keywords: PRF, Immediate İmplantation, Oral Surgery

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9071-5696 / 0000-0002-9556-7311

Stafne Defekt: 2 Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Dr. Özlem Akkemik[1], Prof. Dr. Aydan Açıkgöz[2]

[1]Barış Tıbbi Görüntüleme Merkezi
[2]İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Stafne defekt, mandibulada nadir görülen kemik depresyonudur. Lokalizasyonu farklı varyantlar göstermekle beraber çoğunlukla mandibula posteriorda, mandibular kanalın altında izlenir. Radyografik olarak kistlere benzemekle beraber, epitel astarı yoktur, psödokist olarak kabul edilir. Konjenital bir anamoli değildir. Genellikle 40 yaşından sonra ve sıklıkla erkeklerde görülür. Zamanla büyüyebilir. Asemptomatik defektin patogenezi bilinmemektedir. Rutin radyolojik muayene sırasında tesadüfen tespit edilir. Vaka sunumu Bu çalışmada kliniğimize başvuran iki olguyu sunacağız. Olgulardan biri kliniğimizde çekilen panoramik radyografide tesadüfen saptandı. Diğer olgu ise özel klinikten bilgisayarlı tomografiye yönlendirilmiş ve mevcut rapor ile kliniğimize başvurmuştur. Bu olguda protetik nedenlerden konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile görüntüleme yapıldı. Her iki olguda da lezyon radyografik olarak homojen, iyi tanımlanmış oval, uniloküler radyolusensi olarak gözlendi. Sonuç: Stafne defekt'inin karakteristik radyolojik özelliklerinin iyi bilinmesi yanlış değerlendirmelerin önüne geçecektir. Bu durum, hastaların gereksiz gelişmiş görüntüleme yöntemlerinden, cerrahi girişimlerden ve artmış tedavi maliyetlerinden korunmaları açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Stafne Defekt, Panoramik Radyografi, KIBT, Mandibula

Stafne Defect: Report of Two Cases and Review of the Literature

Abstract

Stafne defect is a rare bone depression in the mandible. Although its localization shows different variations, it is mostly observed in the posterior mandible, below the mandibular canal. Although radiographically similar to cysts, there is no epithelial lining and is considered a pseudocyst. It is not a congenital anomaly. It is usually seen after the age of 40 and often in men. It can grow over time. The pathogenesis of the asymptomatic defect is unknown. It is detected incidentally during routine radiological examination. Case report: In this study, we will present two cases who applied to our clinic. One of the cases was detected incidentally in the panoramic radiograph taken at our clinic. The other case was referred to computed tomography from the private clinic and applied to our clinic with the

current report. In this case, imaging was performed with cone-beam computed tomography for prosthetic reasons. In both cases, the lesion was radiographically observed as homogeneous, well-defined oval, unilocular radiolucency. Conclusion: Understanding the characteristic radiological features of Stafne defects can prevent misinterpretations. This is crucial to protect patients from unnecessary advanced imaging methods, surgical interventions, and increased treatment costs.

Keywords: Stafne Defect, Panoramic Radiography, CBCT, Mandible

Presentation ID / Sunum No= 310

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0471-5236

Yetişkin Ortodonti Hastalarında 2 ve 4 Premolar Çekimli Tedavinin Faringeal Hava Yolu ve Dentoiskeletal Etkilerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Esra Genç[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD

Özet

Amaç: Bu çalışmada yetişkin hastalardaki 2 ve 4 premolar çekimli tedavileri her bir cinsiyet için ayrı ayrı inceleyerek faringeal hava yolu ve dentoiskeletal etkilerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Çalışma 18-35 yaş arası 60 erişkin birey (26 erkek, 34 kadın) ile gerçekleştirilmiştir. Bireyler çekimsiz (n=30), 2 premolar çekimli (n=14) ve 4 premolar çekimli (n=16) olmak üzere 3 gruba ayrılmıştır. 1. premolar dişlerin çekildiği çekimli gruplar ile çekim yapılmadan tedavi gören kontrol gruplarındaki her bir bireye ait sefalometrik radyografilerde tedavi öncesi (T0) ve sonrası (T1) dentoiskeletal ve faringeal hava yolu ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Bulgular: T0-T1 zaman aralığında 2 çekimli ve çekimsiz gruplardaki sefalometrik verilerde istatistiksel fark bulunmamışken, 4 çekimli grupta interinsizal açıda (U1-L1) görülen artış istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0,05$). 4 çekimli grupta anlamlı şekilde nazofaringeal hava yolu (PNS-ad2) artışı ve anterior yönde hyoid kemik hareketi (CV3ai-H) gözlenmişken, 2 çekimli grupta alt orofaringeal hava yolu (IAS) daralması ve posterosuperior yönde hyoid kemik hareketi gözlenmiştir ($p<0,05$). Çekimsiz grupta ise alt orofaringeal hava yolu daralması ile anteroinferior yönde hyoid kemik hareketi gözlenmiştir($p<0,05$). Erkeklerde 2 çekimli grupta anlamlı şekilde nazofaringeal hava yolu artışı, orofaringeal hava yolu daralması ve superior yönde hyoid kemik hareketi gözlenmiştir ($p<0,05$). Çekimsiz ve 4 çekimli gruplarda ise hyoid kemik sırayla inferior ve anterior yönde hareket etmiştir ($p<0,05$). Kadınlarda 2 çekimli grupta hyoid kemik posterior yönde hareket ederken, 4 çekimli grupta ise nazofaringeal hava yolu artışı ile orta orofaringeal hava yolu (MAS) daralması mevcuttur ($p<0,05$). Sonuç: 4 premolar çekimli bireylerde nazofaringeal hava yolu genişlerken 2 premolar çekimli ve çekimsiz gruplarda alt orofaringeal hava yolu daralmıştır. 4 çekimli, 2 çekimli ve çekimsiz hastalarda sırasıyla anterior, posterosuperior ve anteroinferior yönde hyoid kemik hareketi gözlenmiştir ve bu değişimler cinsiyetlere göre değişim göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yetişkin Ortodontik Tedavi, Faringeal Havayolu, Obstrüktif Uyku Apnesi, Hyoid Kemik, Premolar Çekimi

Comparison of Pharyngeal Airway and Dentoskeletal Effects of 2 and 4 Premolar Extraction Treatments in Adult Orthodontic Patients

Abstract

Aim:In this study, it was aimed to compare the pharyngeal airway and dentoskeletal effects of 2 and 4 premolar extraction treatments in adult patients separately for each gender. Material and Methods:The study was conducted with 60 adult individuals(26 males, 34 females) aged 18-35 years. Individuals were divided into 3 groups as non-extraction (n=30), 2 premolar extracted(n=14) and 4 premolar extracted(n=16). Pre-treatment(T0) and post-treatment(T1) dentoskeletal and pharyngeal airway measurements were performed on the cephalometric radiographs of each individual in the extraction groups where the first premolar teeth were extracted and in the control groups treated without extraction. Results:While there was no statistical difference in the cephalometric parameters in 2-extraction and non-extraction groups in the T0-T1 time interval, the increase in the interincisal angle(U1-L1) in 4-extraction group was statistically significant($p<0.05$). While a significant increase in the nasopharyngeal airway(PNS-ad2) and anterior hyoid bone movement(CV3ai-H) was observed in 4-extraction group, in 2-extraction group, lower oropharyngeal airway(IAS) narrowing and hyoid bone movement in the posterosuperior direction were observed($p<0.05$). In the non-extracted group, inferior oropharyngeal airway narrowing and hyoid bone movement in the anteroinferior direction were observed($p<0.05$). A significant increase in the nasopharyngeal airway, narrowing of the oropharyngeal airway and superior hyoid bone movement were observed in 2-extraction group in male($p<0.05$). In the non-extracted and 4-extraction groups, the hyoid bone moved in the inferior and anterior directions, respectively($p<0.05$). While the hyoid bone moves posteriorly in 2-extraction group in female, there is an increase in the nasopharyngeal airway and narrowing of the middle oropharyngeal airway(MAS) in 4-extraction group($p<0.05$). Conclusion:While the nasopharyngeal airway was widened in individuals with 4-extractions, the inferior oropharyngeal airway was narrowed in both 2-extraction and non-extraction groups. Hyoid bone movement was observed in anterior, posterosuperior and anteroinferior directions in 4- extraction, 2-extraction and non-extraction patients, respectively, and these changes vary according to gender.

Keywords: Adult Orthodontics, Pharyngeal Airway, Obstructive Sleep Apnea, Hyoid Bone, Premolar Extraction

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8180-2328

Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Medya Bağımlılığı İle Postürleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Msc, Pt Dilara Özen Oruk[1], Researcher Ömer Cankay Dibekci[1], Researcher Cansel Özcan[1], Researcher Elif Simay Küçükyılmaz[1], Researcher Eylül Yaşa[1], Prof. Dr. Kılıçhan Bayar[1]

[1] Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Health Sciences, Muğla, Türkiye

Özet

Günümüzün en büyük sorunlarından biri genç erişkin bireylerin zamanının büyük bir çoğunluğunu sosyal medya kullanarak geçirmeleridir. Bu durum gençlerin zaman kaybına yol açmakla birlikte, sosyal medya kullanımının yanlış postürde gerçekleştirilmesi, telefon, bilgisayar vb. cihazların ekranına uzun süre uygun olmayan pozisyonlarda bakılması çeşitli muskuloskeletal problemlere de yol açmaktadır. Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılıklarının postürleri üzerine olan etkilerini belirlemeyi amaçlayan tanımlayıcı nitelikteki araştırmamız Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi'nde öğrenim göre 35 kadın 39 erkek olmak üzere yaş ortalaması 19,05±0,72 olan 75 üniversite öğrencisi üzerinde gerçekleştirildi. Öğrencilerin sosyal medya bağımlılıklarını değerlendirmek için Sosyal Medya Bağımlılık Ölçeği Öğrenci Formu, postürlerini değerlendirmek için PostureScreen Mobile® aplikasyonu kullanıldı. Katılımcıların toplamda 73,59±21,548 puan ortalaması ile "Düşük bağımlı" grubunda yer aldıkları bulundu. Sanal tolerans ve sanal bilgilenme alt başlıklarında "Orta bağımlı", sanal iletişim ve sanal problem alt başlıklarında "düşük bağımlı" oldukları saptandı. Normal dağılıma uyan veriler tek yönlü varyans analizi ile değerlendirildi ve sosyal medya bağımlığı ile postüral değerler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı görüldü ($p>0.05$). Bu kapsamda daha geniş kapsamlı çalışmaların yapılması ve gençlerin doğru postür konusunda bilgilendirilerek duruş bozukluklarından kaynaklı muskuloskeletal hastalıkların önüne geçilmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: İletişim Platformu, İnternet Bağımlılığı, Sanal, Postür

Presentation ID / Sunum No= 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2932-4215

Bazı Bisküvi Örneklerinde Malondialdehit Bileşiğinin *İn Vitro* Biyoerişilebilirlik Yönünden Değerlendirilmesi

Dr. Halime Uğur[1]

[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İstanbul/Türkiye*
halime.halimeugur@gmail.com

Özet

Malondialdehit (MDA), çoklu doymamış yağ asitlerinin peroksidasyonu sonucu oluşan üç karbonlu bir dialdehittir. Küresel anlamda, uzun yıllardır önemli bir lipid oksidasyon belirteci olarak kullanılmaktadır. Oldukça reaktif olan bu bileşik, proteinler veya DNA gibi önemli makromoleküllerin modifikasyonuna neden olan amino grupları ile kolaylıkla reaksiyona girmektedir. Bu çalışmanın amacı, birçok kronik hastalığa zemin oluşturan oksidasyon ürünlerinden biri olan MDA'nın, tüketim düzeyi yüksek bir ürün olan bisküvilerin bazı çeşitlerindeki miktarını ve biyoerişilebilirliğini belirlemektir. Çalışmaya, İstanbul'daki marketlerde satışa sunulan 8 farklı bisküvi çeşidi dahil edilmiştir. Örneklerdeki MDA miktarları HPLC yöntemi ile belirlenmiştir. Bisküvilerde başlangıçtaki MDA miktar aralığı 51,9-106,9 µg/100 g iken, sindirim sonrasında 144,2-300,1 µg/100 g olarak bulunmuştur. Hem başlangıç hem de sindirim sonrası en yüksek MDA miktarına sahip olan 8 numaralı örneğin diğerleri ile kıyaslandığında en yüksek protein miktarına sahip olduğu görülmüştür. Bisküvilerdeki MDA biyoerişilebilirlikleri incelendiğinde ise aralığın %174,6-361,8 olduğu saptanmıştır. En yüksek biyoerişilebilirliği olan 7 numaralı örneğin, diğerlerine göre daha yüksek lif içerirken daha düşük protein miktarına sahip olduğu bulunmuştur. Besinlerdeki karbonhidrat, protein, yağ, şeker, glikoz, fruktoz, lif, fenolik bileşikler gibi bileşenlerin MDA oluşumunu etkilediği bilinmektedir. Özellikle yüksek yağlı ürünlerin işlenmesi ve depolanması sırasında oluşan lipid oksidasyonunun neden olduğu MDA, ürünün lipid miktarı ve çoklu doymamış yağ asitleri ile doymuş yağ asitleri arasındaki oranının artması ile yükselmektedir. Sonuç olarak incelenen tüm örneklerde, etikete göre doymuş yağ oranının doymamış yağ oranına göre daha düşük olduğu bildirilmiştir. Örneklerin tamamında sindirim sonrası MDA miktarlarının artması ve dolayısıyla biyoerişilebilirliklerinin yüksek olması, doymamış yağ içeriği oranının daha fazla olması ile ilişkilendirilebilir. Ayrıca bisküvilerdeki besinsel bileşenlerden bağımsız olarak ısıtma, pişirme süresi, saklama sıcaklığı, nem ve pH gibi özelliklerin de MDA düzeylerini artırabildiği düşünülmektedir. Bu nedenle yüksek tüketim oranına sahip işlenmiş gıdalardan olan bisküvilerdeki MDA miktarının belirlenmesi ve biyoerişilebilirliğinin incelenmesinin; bu gıdalardaki yağ oranı ve çeşidi, işleme prosesleri ve saklama koşulları açısından daha doğru seçimler yapılabilmesini kolaylaştıracağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bisküvi, İşlenmiş Gıda, Oksidasyon, Malondialdehit, Biyoerişilebilirlik

Assessment of *In Vitro* Bioaccessibility of Malondialdehyde Compound in Some Biscuit Samples

Abstract

Malondialdehyde (MDA) is a three-carbon dialdehyde formed as a result of peroxidation of polyunsaturated fatty acids. Globally, it has been used as an important lipid oxidation marker for many years. This highly reactive compound easily reacts with amino groups that cause modification of important macromolecules such as proteins or DNA. The aim of this study is to determine the amount and bioaccessibility of MDA, which is one of the oxidation products that cause many chronic diseases, in some varieties of biscuits, which is a product with a high consumption level. Eight different types of biscuits sold in markets in Istanbul were included in the study. The amounts of MDA in the samples were determined by HPLC method. While the initial MDA amount range in biscuits was 51.9-106.9 µg/100 g, it was found to be 144.2-300.1 µg/100 g after digestion. It was observed that sample 8, which had the highest amount of MDA both at the initial and after digestion, had the highest amount of protein when compared to the others. When the MDA bioaccessibility in biscuits was examined, the range was found to be 174.6-361.8%. Sample 7, with the highest bioaccessibility, was found to contain higher fiber and lower protein amount than the others. It is known that components such as carbohydrates, protein, fat, sugar, glucose, fructose, fiber, phenolic compounds in foods affect the formation of MDA. MDA, which is caused by lipid oxidation that occurs especially during the processing and storage of high-fat products, increases with the rise in the lipid content of the product and the ratio between polyunsaturated fatty acids and saturated fatty acids. As a result, in all samples examined, it was reported that the saturated fatty acids ratio according to the label was lower than the unsaturated fatty acids ratio. The increase in the amount of MDA after digestion in all of the samples and therefore the high bioaccessibility may be associated with the higher ratio of unsaturated fatty acids content. In addition, it is thought that properties such as heating, cooking time, storage temperature, humidity and pH can increase MDA levels, independent of the nutritional components in biscuits. For this reason, it is thought that determining the amount of MDA and examining its bioaccessibility in biscuits, which are processed foods with a high consumption rate, will facilitate more accurate choices in terms of fat content and type, processes and storage conditions in these foods.

Keywords: Biscuit, Processed food, Oxidation, Malondialdehyde, Bioaccessibility

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1307-0676

Diyet Polikliniğine Başvuran Bireylerin Besin İlaç Etkileşimi Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi

Assoc. Prof. Dr. Ayça Akbal Akyel[1]

[1] *Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Özet

Çalışma, özel bir araştırma hastanesinin diyet polikliniğine başvuran, 18 yaş üstü 128 birey üzerinde yürütülmüştür. Araştırmaya katılan bireylerin vücut ağırlığı, boy uzunluğu, demografik özellikleri, besin ilaç etkileşimine ait sorular ve besin-ilaç etkileşimine ilişkin bilgi düzeylerini içeren bir anket formu yüz yüze görüşme yöntemiyle uygulanmıştır. Katılımcıların besin ilaç etkileşimine ilişkin bilgi düzeyleri 10 soru ile belirlenmiş ve puanlar 0 ile 10 arasında değerlendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS Windows 17.0 paket programı kullanılmıştır. Çalışmanın amacı, diyet polikliniğine başvuran bireylerin besin ilaç etkileşimi hakkındaki bilgi düzeylerini belirlemektir. Bireylerin %52.9'unun kullandığı ilaçların bazı besinlerle etkileşime girdiğini bildikleri saptanmış ve bu bilgiyi doktordan (%67.4), diyetisyenden (%30.4) ve televizyondan (%2.2) edindikleri tespit edilmiştir. Bireylerin besin ilaç etkileşimi bilgi puanları toplam 10 puan üzerinden ortalama 2.6±1.89'dır (en az 1,en çok 9). Çalışmaya katılan bireylerin %58.6'sı ortalama bilgi puanın altında kalmıştır. Kadın bireylerin ortalama bilgi puanları 2.9±1.89, erkek bireylerin ise 2.1±1.83'tür. Bilgi puanları açısından cinsiyetler arasındaki fark istatistiksel açıdan önemli bulunmuştur .İlaç kullananların sadece %50.7'sinin bilgi puanı ortalamanın üstünde tespit edilmiştir .Çalışmaya katılan bireylerin yarısı besin ilaç etkileşimi hakkında doktor veya diyetisyen tarafından bilgilendirilmiş olduklarını belirtmelerine rağmen ortalama besin ilaç bilgi puanlarının düşük olduğu saptanmıştır. Cinsiyet ve sosyoekonomik durum bireylerin besin ilaç etkileşimi bilgi düzeyleri üzerinde önemli bir faktördür. Besin ilaç etkileşimi ile ilgili eğitimlerin uzman kişiler tarafından verilmesi hedeflenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Besin-İlaç, Diyet, Bilgi Düzeyi

Determination of the Level of Knowledge About Food-Drug Interaction of Individuals Applying to the Diet Outpatient Clinic

Abstract

The study was conducted on 128 individuals over the age of 18 who were admitted to the diet outpatient clinic of a private research hospital. A questionnaire form containing the body weight, height length, demographic characteristics, questions about food drug interaction and knowledge levels about food-drug interaction of the individuals participating in the study was applied by face-to-face interview method. The level of knowledge of the participants regarding the interaction of food Decongestants was determined with 10 questions and the scores were evaluated between 0 and 10. SPSS Windows 17.0 package program was used in the evaluation of the data. The aim of the study is to determine the knowledge levels of individuals admitted to the diet outpatient clinic about the interaction of nutritional drugs. Although half of the individuals participating in the study stated that they had been informed about the nutrient drug interaction by a doctor or dietitian, it was found that the average nutrient drug information scores were low.Gender and socioeconomic status are an important factor on the level of knowledge of nutritional drug interaction of individuals. It should be aimed that trainings about food drug interaction should be given by specialists.

Keywords: Food-Medicine, Diet, Level of Knowledge

Presentation ID / Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7073-2907

Marketlerde Satılan Et ve Süt/Süt Benzeri Ürünler ile Bitkisel Alternatiflerinin Besin Etiketlerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Hatice Merve Bayram[1], Prof. Dr. Arda Öztürkcan[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi
**Corresponding author: Hatice Merve Bayram*

Özet

Bitki bazlı ürünler son yıllarda giderek artan bir tüketim eğrisi göstermektedir. Bununla birlikte bitki bazlı ürünlerin, besin bileşimleri ve sağlık üzerindeki etkileri farklılık gösterebilir. Ayrıca hayvansal bazlı ürünlerle karşılaştırılarak besin değerleri hakkında da bilgi sağlanması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'deki marketlerde satılan et ve süt ürünleri ile bitkisel bazlı alternatiflerinin enerji ve besin ögelerinin karşılaştırılmasıdır. Bu çalışma kesitsel bir çalışma olup, Ekim 2022-Şubat 2023 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. İstanbul'da bulunan hipermarketlerde yer alan et ve süt ürünleri ile bitkisel alternatiflerinin besin etiket bilgilerinin fotoğrafı çekilerek Microsoft Excel 2016 programına kaydedilmiştir. Veriler SPSS 24.0 programı ile değerlendirilmiştir. Çalışmaya toplam 135 paketli ürün dahil edilmiştir. Badem sütü, fındık sütü, Hindistan cevizi sütü, soya sütü, yulaf sütü ile inek sütü karşılaştırıldığında enerji ($p<0.001$), doymuş yağ ($p<0.001$), karbonhidrat ($p<0.001$), şeker ($p<0.001$), protein ($p<0.001$) ve lif (p: 0.03) değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır. Bitkisel etler (vegan burger, vegan et, vegan köfte), dana eti ve tavuk etinin enerji ve besin ögeleri incelendiğinde ise toplam yağ (p: 0.005), doymuş yağ (p: 0.001), karbonhidrat (p: 0.043), şeker (p: 0.003) ve protein (p: 0.048) değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Tam yağlı inek peyniri ile vegan peynirler karşılaştırıldığında ise toplam yağ (p: 0.005), doymuş yağ (p: 0.026) ve tuz (p: 0.036) değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır. Bitkisel bazlı ürünler, hayvansal bazlı muadillerine kıyasla, daha yüksek protein oranları sağlamamaktadır. Bitkisel bazlı sütlerin besin bileşimi de yapıldıkları temel besine bağlı olarak büyük ölçüde değişlik göstermektedir. Bununla birlikte, bitkisel bazlı ürünlerin, ilgili olmalarına rağmen, besin etiketinde genellikle işleme veya ekolojik etki hakkında bilgi vermediği de unutulmamalıdır. Bitkisel bazlı ve hayvansal bazlı ürünler arasındaki besin kalitesi, içerik ve işleme açısından farklılıkları daha iyi anlayabilmek için piyasada bulunmaya başlayan bitki bazlı ürünler üzerinde daha fazla çalışma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bitkisel Bazlı Ürünler, Hayvansal Bazlı Ürünler, Vegan, Vejetaryen, Market Analizi

Determination of Nutrition Labels of Meat and Milk/dairy-Like Products and Plant-Based Alternatives Sold in Supermarkets

Abstract

Plant-based products show an increasing consumption trend in recent years. However, the nutritional composition and health effects of plant-based products may differ. It is also necessary to provide information about nutritional values by comparing them with animal-based products. This study aimed to compare the energy and nutrient content of meat and milk/dairy-like products and plant-based alternatives sold in Turkish supermarkets. The study was cross-sectional and conducted between October 2022 and February 2023 in Istanbul. Nutritional label information of products were photographed and recorded in Microsoft Excel 2016. Data were analyzed using SPSS 24.0. A total of 135 packaged products were included in the study. A statistically significant difference was found between almond milk, hazelnut milk, coconut milk, soya milk, oat milk, and cow's milk in terms of energy ($p<0.001$), saturated fat ($p<0.001$), carbohydrate ($p<0.001$), sugar ($p<0.001$), protein ($p<0.001$) and fiber (p: 0.03). When the energy and nutrients of plant-based meats (vegan burgers, meat, and meatballs), beef, and chicken were analyzed, a statistically significant difference was found between total fat (p: 0.005), saturated fat (p: 0.001), carbohydrate (p: 0.043), sugar (p: 0.003) and protein (p: 0.048). There was a statistically significant difference was found in total fat (p: 0.005), saturated fat (p: 0.026), and salt (p: 0.036) between cow cheese and vegan cheese. Plant-based products do not provide higher protein than animal-based counterparts. The nutritional composition of plant-based milks also varies greatly depending on the base food from which they are made. However, it should also be noted that plant-based products, although relevant, often do not provide information on processing or ecological impact on the nutrition label. More studies need to be conducted on plant-based products that are becoming commercially available in order to better understand the differences in nutritional quality, content, and processing between plant-based and animal-based products.

Keywords: Plant-Based Products, Animal-Based Products, Vegan, Vegetarian, Market Analysis

Presentation ID / Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1563-6039 / 0000-0001-9683-3813

Spirulina Supplementi Kullanan ve Kullanmayan Bireylerde Yorgunluğun ve Zihinsel Dayanıklılığın Değerlendirilmesi

Ma. St. Lara Özkasap[1], Assoc. Prof. Dr. İnci Banu Ayça[1]
1Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı
2Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Sağlık Bilimleri Anabilim Dalı
**Corresponding author: Lara Özkasap*

Özet

Spirulina siyanobakteriler (mavi-yeşil algler) grubunda yer alan bir organizmadır. İçeriğinde bulunan vitaminler, temel amino asitler, yağ asitleri ve mineraller ile protein bakımından zengin olması sebebiyle günümüzde popüler bir gıda takviyesi olarak kullanılmaktadır. Gıda takviyeleri, bireylerin günlük beslenme düzenlerinde yeterli miktarda tüketemedikleri temel besin öğelerinin kolay erişilebilir yapıda sunulmasıdır. Yapılan çalışmalar, bireylerin günlük yaşamlarındaki performanslarını arttırmak ve yorgunluk belirtilerini azaltmak amacıyla da gıda takviyesi aldıklarını belirtmektedir. Bu çalışma Spirulina Supplementi (SP) kullanan ve kullanmayan bireylerin fiziksel ve mental yorgunluk ile zihinsel dayanıklılıklarının karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır. Araştırmamıza SP kullanan 73 (yaşları 32.0±9.0 yıl) ve SP kullanmayan 68 (yaşları 29.6±7.9 yıl) toplam 141 gönüllü katılmıştır. Fiziksel ve Mental Yorgunluk Adın ve ark. (2022)'nn Türkçe'ye uyarladığı Yetişkinler için Chalder Yorgunluk Ölçeği kullanılarak, Zihinsel Dayanıklılık ise Erdoğan (2016)'nın Türkçe'ye uyarladığı Zihinsel Dayanıklılık Ölçeği (ZDÖ) kullanılarak değerlendirilmiştir. Çalışmayla ilgili etik kurul onayı Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan alınmıştır. İstatistiksel analiz SPSS 25.0 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Verilerin normallik dağılımı basıklık ve çarpıklık verileri kullanılarak değerlendirilmiş ve verilerin normal dağılım (±1) gösterdiği tespit edilmiştir (Hair, 2019). SP kullanan ve kullanmayan bireylerin yorgunluk ve zihinsel dayanıklılık verileri Bağımsız Örneklem T Testi ile karşılaştırılmış, fiziksel yorgunluk parametresi için SP kullanan ve SP kullanmayan bireylerde anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Mental yorgunluk ve zihinsel dayanıklılık parametrelerinde herhangi fark bulunamamıştır ($p<0.05$). Sonuç olarak SP kullanan bireylerin SP kullanmayan bireylere göre daha az fiziksel yorgunluk belirtisi hissettiğini söylememiz mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Spirulina Supplementi, Yorgunluk, Zihinsel Dayanıklılık

Evaluation of Fatigue and Mental Endurance in Individuals Using and Not Using Spirulina Supplements

Abstract

Spirulina is an organism in the group of cyanobacteria (blue-green algae). It is used as a popular food supplement today because it is rich in vitamins, essential amino acids, fatty acids, minerals and protein. Food supplements are the easily accessible presentation of basic nutrients that individuals cannot consume in sufficient amounts in their daily diets. Studies indicate that individuals take food supplements in order to increase their performance in their daily lives and reduce fatigue symptoms. This study was conducted to compare the physical and mental fatigue and mental endurance of individuals using and not using Spirulina Supplement (SP). A total of 141 volunteers, 73 (age 32.0±9.0 years) using SP and 68 (age 29.6±7.9 years) not using SP, participated in our study. The Chalder Fatigue Scale for Adults adapted to Turkish by Adın et al. (2022), was employed to assess Physical and Mental Fatigue, while Mental Toughness was evaluated by Erdogan (2016) using the Turkish adaptation of the Mental Toughness Scale (MTS). Ethics committee approval for the study was obtained from the Clinical Research Ethics Committee of Marmara University Faculty of Medicine. Statistical analysis was performed using SPSS 25.0 package program. The normality distribution of the data was evaluated using the kurtosis and skewness data, and it was determined that the data showed a normal distribution (±1) (Hair, 2019). The fatigue and mental resilience data of individuals using and not using SP were compared with Independent Sample T Test, and a significant difference was found for the physical fatigue parameter between individuals using SP and those not using SP ($p<0.05$). No difference was found in the parameters of mental fatigue and mental endurance ($p<0.05$). As a result, it is possible to say that individuals who use SP feel less physical fatigue symptoms than individuals who do not use SP.

Keywords: Spirulina Supplement, Fatigue, Mental Toughness

Presentation ID / Sunum No= 355

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5410-7231

Üniversite Öğrencilerinde Yeme Farkındalığı, Sezgisel Yeme ve Hedonik Açlık Durumu ile Mental İyi Oluş ve Diyet Kalitesi İlişkisi: Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Gamze Yurtdaş Depboylu[1]

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet

Amaç: Bu araştırmada, üniversite öğrencilerinde yeme farkındalığının, hedonik açlık durumunun ve sezgisel yemenin mental iyi oluş ve diyet kalitesi ile ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Metot: Bu araştırma, İzmir Katip Çelebi Üniversitesinde öğrenim gören çalışmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 244 öğrenci ile yürütülmüştür. Çalışma verileri online anket kullanılarak elde edilmiştir. Katılımcıların diyet kaliteleri Akdeniz Diyet Kalite İndeksi (KIDMED) anketi ile belirlenmiştir. Hedonik açlık durumlarını belirlemek amacıyla "Besin Gücü Ölçeği", sezgisel yeme durumlarını değerlendirmek için "Sezgisel Yeme Ölçeği-2" kullanılmıştır. Yeme davranışı farkındalık seviyesini ölçmek için Yeme Farkındalığı Ölçeği-30 (YFÖ-30) uygulanmıştır. Katılımcıların mental iyilik durumları değerlendirmek için Warwick-Edinburgh mental iyi oluş ölçeği kullanılmıştır. Antropometrik ölçümler (boy uzunluğu, vücut ağırlığı) beyana dayalı olarak alınmıştır. Bulgular: Katılımcıların %29,1'inin diyet kalitesi düşük, %51,2'sinin orta ve %19,7'sinin yüksekti. Normal vücut ağırlığına sahip olan katılımcıların hedonik açlık skorları zayıflardan yüksekti ($p<0,005$). Mental iyi oluş, diyet kalitesi ($r=0,177$, $p=0,005$), sezgisel yeme ($r=0,341$, $p<0,001$) ve yeme farkındalığı ($r=0,291$, $p<0,001$) ile pozitif yönde ilişkiliyken, hedonik açlık ($r=-0,208$, $p=0,001$) ile negatif yönde ilişkiliydi. KIDMED skoru ile sezgisel yeme ($r=0,175$, $p=0,006$) ve yeme farkındalığı ($r=0,305$, $p=<0,001$) arasında pozitif yönlü güçlü ilişki saptandı. Lineer regresyon analizi sezgisel yeme skorunda her birim artışın mental iyi oluş halini, 0,235 puan ($\beta = 0,235$, $p<0,001$) kadar artırdığını ancak yeme farkındalığın mental iyi oluş ile ilişkili olmadığını gösterdi. Sonuç: Üniversite öğrencilerinde sezgisel yeme davranışı iyi bir mental sağlık, artmış diyet kalitesi ile ilişkilidir. Diyet kalitesini artırmak için sezgisel yeme ve yeme farkındalığı yaklaşımlarının bir arada kullanılarak yeni yeme davranışı stratejilerinin geliştirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sezgisel Yeme, Yeme Farkındalığı, Mental İyi Oluş, Diyet Kalitesi, Hedonik Açlık

The Relationship Between Eating Awareness, Intuitive Eating and Hedonic Hunger With Mental Well-Being and Diet Quality in University Students: A Pilot Study

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to determine the relationship between eating awareness, hedonic hunger status and intuitive eating in university students with mental well-being and diet quality. Method: This study was conducted with 244 students studying at Izmir Katip Çelebi University who voluntarily accepted to participate in the study. Study data were obtained using an online questionnaire. The diet quality of the participants was determined by the Mediterranean Diet Quality Index (KIDMED) questionnaire. The "Power of Food Scale" was used to determine status of hedonic hunger, and the "Intuitive Eating Scale-2" was used to evaluate intuitive eating. The Eating Awareness Scale-30 (EAS30) was applied to measure the level of awareness of eating behavior. The Warwick-Edinburgh mental well-being scale was used to evaluate the mental well-being of the participants. Anthropometric measurements (height, body weight) were taken based on the statement. Results: The diet quality was "low" in 29.1%, "moderate" in 51.2% and high in 19.7% of the participants. Hedonic hunger scores of participants with normal body weight were higher than those of undeweight participants ($p<0.005$). Mental well-being was positivelly correlated with diet quality ($r=0.177$, $p=0.005$), intuitive eating ($r=0.341$, $p<0.001$), and eating awareness ($r=0.291$, $p<0.001$), but negatively corralated with hedonic hunger ($r=-0.208$, $p=0.001$). A strong positive correlation was found between KIDMED score and intuitive eating ($r=0.175$, $p=0.006$) and eating awareness ($r=0.305$, $p=<0.001$). Linear regression analysis showed that each unit increase in intuitive eating score increased mental well-being by 0.235 points ($\beta = 0.235$, $p<0.001$), but eating awareness was not associated with mental well-being. Conclusion:Intuitive eating behaviour is associated with good mental health and improved diet quality in university students. It is important to develop new eating behaviour strategies by using intuitive eating and eating awareness approaches together to improve diet quality.

Keywords: Intuitive Eating, Eating Awareness, Mental Well-Being, Diet Quality, Hedonic Hunger

Presentation ID / Sunum No= 297

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9111-8060

Yenidoğanlarda Benign Pigmente Koroidal ve Retinal Pigment Epiteli Lezyonları

Dr. Armağan Özgür[1]

[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Pigmente fundus lezyonları yenidoğanların rutin göz taramalarında nadir olarak fark edilebilen benign tümörlerdir. Bu çalışmada rutin göz taramalarında fark edilen pigment fundus lezyonları olan hastaların oküler ve demografik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Materyal Metod: Ağustos 2021- Ağustos 2023 yılları arasında, Ankara Bilkent Şehir Hastanesinde rutin göz taraması sırasında pigmente fundus lezyonları saptanan bebekler çalışmaya dahil edildi. Bebeklerin demografik özellikleri, oküler bulguları ve sistemik hastalıkları kaydedildi. Pigmente lezyonların karakteristik özellikleri, yerleşim yerleri, büyüklükleri ve yaygınları değerlendirildi. Bulgular: Taramaya alınan 1332 bebekten 8 bebekte (%0,006) pigmente fundus lezyonları saptandı . Bebeklerin 5'i kadın, 3'ü erkekti. Bebeklerin ortalama doğum haftaları 37 ± 2 hafta, ortalama doğum kiloları 2809,8 ± 672 gram idi. Bebeklerde ek sistemik hastalık bulunmamaktaydı. 2 bebekte oksijen ihtiyacına bağlı yoğun bakımda kalma öyküsü vardı. 4 bebekte koroidal nevüs, 2 bebekte unifokal konjenital retina pigment epiteli hiperplazisi, 1 bebekte multifokal konjenital retina pigment epiteli hiperplazisi, 1 bebekte izole koroidal melanositozis izlendi. Lezyonların büyükleri 0,25-6 optik disk çapı arasında idi. Sonuç: Rutin yenidoğan göz taramalarında nadir de olsa pigmente fundus lezyonları ile karşılaşılabilmektedir. En çok karşılaşılan patoloji koroidal nevüs ve konjenital retina pigment epiteli hiperplazileridir. Yenidoğan göz taramalarından dikkatli fundus değerlendirilmesi hastalıkların erken tanısında önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan Göz Taraması, Yenidoğanlarda Koroidal Nevüs, Konjenital Retina Pigment Epiteli Hiperplazisi

Presentation ID / Sunum No= 344

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9320-0391

Memede VMAT Tekniğiyle Radyoterapi: Farklı Vmat Yaklaşımlarının Performans Karşılaştırması

Researcher Selami Eken[1]

[1]kahramanmaraş sütçü imam üniversitesi
**Corresponding author: selami eken*

Özet

Amaç, Bu çalışmada, kliniğimizde uyguladığımız meme radyoterapisi tekniklerinden, kabul edilebilir doz seviyelerini sağlayan çeşitli Volümetrik Yoğunluk Ayarlı Ark Tedavisi (VMAT) tekniklerini karşılaştırmayı amaçlıyoruz. Yöntem Klinikte daha önce sol meme radyoterapisi almış olan rastgele 15 hasta seçildi. Bu hastaların seçiminde aksilla (AX), süperklavikuler alan (SCF) ve göğüs duvarı (GD) bölgelerinin üçünün de olması kriter olarak belirlendi. Eclipse™ V13 tedavi planlama sistemi kullanıldı. Tedavi dozu 50 Gy olarak belirlendi ve ark açıları, tüm alanlar için saat yönünde (CW) 315-180 derece arası, saat yönünün tersinde (CCW) ise 180-315 derece arası tercih edildi. Tedavi alanlarının açıklığı, ışınladıkları bölge kadar açıldı.GD alt sınır ile üst sınır arası, 1.bölge. GD üst sınır ile SCF üst sınır arası, 2. Bölge. 2. Bölgeyi orta noktadan ikiye böldüğümüzde, üst bölge 3, alt bölge 4. bölge olarak belirlendi. Plan çeşitleri, 1. ve 2. bölgenin tamamını kapsayan tek merkezli 2 ark (A), aynı bölge de tek merkezli 4 ark (B). 3 ayrı merkezde, 1. Bölge 2 ark, 2. Bölge 2 ark, 1+2. Bölge 2 ark (C). 3 ayrı merkezde, 1. Bölge 2 ark, 3.bölge 2 ark, 4. Bölge 2 ark (D). Değerlendirme kriteri olarak, RTOG-1005 belirlendi. Hedef hacimlerin %90'ı, verilmek istenen dozun %100'ünü alacak şekilde düzenlendi. Kalp ortalama dozu, aynı taraf akciğer (V20Gy, V5Gy), karşı akciğer (V10Gy, V5Gy) ve hedef içindeki maksimum doz karşılaştırıldı. Bulgurlar A ve B tekniklerinde korunması gereken organların dozlarının tamamı çok yüksek değerlerde çıkmışlardır. B ve C tekniğinde, kalp ortalama dozu, sol akciğer V5Gy dozu ve sağ akciğer V10 dozlarında birbirlerine çok yakın çıkmışlardır. D ve C teknikleri arasında da dikkate değer fark bulunmuştur. Sonuçlar değerlendirildiğinde, en düşük organ dozları, temel değerlendirme kriterlerine en yakın dozlar ve kabul edilebilir maksimum doz değerleri, sırasıyla D,C,B,A tekniklerinde bulunmuştur. Sonuç, Meme radyoterapisinde kullanılan VMAT tekniklerinden, kliniğimizde denediğimiz yöntemler ve bu çalışmamızın sonuçlarına göre, D tekniğinin tercih edilmesini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: VMAT, Meme, Radyoterapi

Presentation ID / Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9032-6877

Migren ve Obesite

Dr. Gülhan Sarıçam[1]

[1]Pursaklar Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Gülhan Sarıcam*

Özet

Migren, yaygın bir prevelansı olan, 4-72 saat sürebilen, tekrarlayıcı, nörobiyolojik bir baş ağrısı bozukluğudur. Son yıllarda obezite, artan migren prevalansı ve atak sıklığı ile ilişkilendirilmiştir. Obezite birkaç kronik ağrı sendromu ile ortaya çıkar ve yapılan çalışmalarda obezitenin migren sonuçları üzerinde potansiyel bir rolü olduğunu öne sürülmektedir. Biz bu çalışmada, migreni olan hastalarda vücut kitle indeksi oranlarını ve ağrı şiddeti ile ilişkisini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Bu çalışmaya, migren tanısı ile takip ettiğimiz 80 hasta ve 40 sağlıklı gönüllü dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, ağrı şiddeti ve vücut kitle indeksleri (VKİ) kayıt edildi. Bulgular: Migren tanılı hastaların yaş ortalamaları 34,2 yıldı ve %77,5 (n=62)' i kadındı. Hastaların %17,5 (n=14)'i auralı migrendi. Migrenli hastalarda ağrıya bağlı işlev kaybı Migraine Disability Assessment (MIDAS)'a göre hafif (grade 1-2) ve orta-ağır (grade 3-4) olarak sınıflandırıldı. Migrenli hastaların VKİ değerleri, kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksekti. (p=0,027) MİDAS hafif ve orta-ağır grupları ile VKİ arasında anlamlı ilişki bulunamadı. (p>0,05) Sonuç: Çalışmamızda migrenli hastaların büyük kısmı kadındı ve aurasız migren oranı yüksekti. Migrenli hastaların VKİ oranlarını, kontrol grubundan anlamlı derecede yüksek saptadık, fakat migrene bağlı fonksiyon kaybı ile VKİ arasında bir ilişki bulamadık. Migrenin ekonomik ve toplumsal etkisinin büyüklüğü göz önüne alındığında migren ile obeziteyi birbirine bağlayan mekanizmaların daha iyi anlaşılmasını sağlayarak, patofizyolojisini aydınlatmanın büyük önem taşıdığını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Migren, Obezite, Vücut Kitle İndeksi

Migraine and Obesity

Abstract

Migraine is a recurrent, neurobiological headache disorder with a widespread prevalence, lasting 4-72 hours. Obesity occurs with several chronic pain syndromes, and studies have suggested that obesity has a potential role in migraine outcomes. In recent years, obesity has been associated with increased

migraine prevalence and frequency of attacks. In this study, we aimed to investigate body mass index ratios and their relationship with pain intensity in patients with migraine. Methods: 80 patients with migraine and 40 healthy volunteers were included in this study. Demographic characteristics, pain intensity and body mass index (BMI) of the patients were recorded. Results: The mean age of patients with migraine was 34.2 years and 77.5% (n=62) were female. 17.5% (n=14) of the patients had migraine with aura. Pain-related dysfunction in patients with migraine was classified as mild (grade 1-2) and moderate-severe (grade 3-4) according to Migraine Disability Assessment (MIDAS). BMI values of patients with migraine were significantly higher than the control group. (p=0.027) No significant relationship was found between the MIDAS mild and moderate-severe groups and BMI. (p>0.05) Conclusion: In our study, the majority of patients with migraine were women and the rate of migraine without aura was high. We found the BMI ratios of migraine patients to be significantly higher than the control group, but we could not find a relationship between migraine-related loss of function and BMI. Considering the magnitude of the economic and social impact of migraine, we think that it is of great importance to illuminate its pathophysiology by providing a better understanding of the mechanisms linking migraine and obesity.

Keywords: Migraine, Obesity, Body Mass Index

Presentation ID / Sunum No= 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4024-7900

65 Yaş Üstü Travmatik Olmayan Acil Servis Hastalarında Hastane İçi Mortalite ile İlişkili Parametrelerin Analizi

Dr. Levent Seyhan[1], Assoc. Prof. Dr. Turgay Yılmaz Kılıç[2], Dr. Yeşim Eyler[2]

[1]Göksun Devlet Hastanesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Yaşlı nüfus arttıkça acil servise başvuran yaşlı hasta sayısı da artıyor. Bizim bu çalışmadaki amacımız, acil servise travma dışı nedenlerle başvuran 65 yaş ve üstü hastalarda hastane içi mortalite ile ilişkili olabilecek parametreleri belirlemektir. Metot: Bu çalışma 01.01.2019-31.12.2019 tarihleri arasında hastanemiz acil servisine travma dışı nedenlerle başvuran 65 yaş üstü hastalarla retrospektif olarak yapıldı. Hastaların demografik bilgileri, acil servise başvuru zamanları, laboratuvar tetkikleri, acil servis sonuçları ve hastane sonuçları incelendi. Tüm değişkenlerin mortalite ile ilişkisi araştırıldı. Ölçüm değişkenlerinin analizinde bağımsız gruplarda normal dağılım gösteren gruplar için T Testi, normal dağılım göstermeyen gruplar için ise Mann Whitney U Testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi. Tüm analizler %95 güven aralığında yapıldı ve 0,05 ve altındaki P değerleri anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 21527 hastanın ortanca yaşı 72 ve %46,9'u erkek idi. Hastaların %56,6'sı mesai dışı saatlerde başvurdu. Çalışmada acil servise başvuran hastaların %82'si taburcu, %9,1'i servis yatışı, %17,4'ü yoğun bakım yatışı ve %0,6'sı vefat olarak sonlandı. Hastane içi mortalite oranı %1,6 (n:337) olarak tespit edildi. Yaş gruplarına göre bakıldığında mortalite oranı 65-84 yaş arası grupta %1,4 (259/18913) ve 85 yaş üstü grupta %3 (78/2614) olarak tespit edildi. 85 yaş üstü olma ($p<0.001$) ve mesai dışı saatlerde başvurma ($p=0.004$) hastane içi mortalite ile ilişkili bulundu. Cinsiyet ve ölüm arasında ise istatistiki anlamlılık saptanmadı ($p=0.27$). Hastane içi mortalite ile ilişkili laboratuvar parametreleri beyaz küre, nötrofil, hemoglobin, INR, laktat, troponin, prokalsitonin, üre, kreatinin, kalsiyum, CRP, baz açığı ve bikarbonat düzeyi olarak tespit edildi. Sonuç: Acil servise travma dışı şikayetlerle başvuran 65 yaş ve üstü hastalarda ilk ölçülen beyaz küre, laktat, troponin, üre ve kalsiyum değerleri hastane içi mortalitenin önemli göstergeleridir.

Anahtar Kelimeler: Geriatrik Hasta, Mortalite, Acil Servis

Analysis of Parameters Associated With in-Hospital Mortality in Non-Traumatic Emergency Service Patients Aged 65 and Over

Abstract

Introduction: The aim of this study is to determine the parameters that may be associated with in-hospital mortality in patients aged 65 and over who admitted to emergency department (ED) for non-traumatic complaints. Method: This study was conducted retrospectively with patients aged 65 and over who admitted to the ED between 01.01.2019 and 31.12.2019. Demographic information, time of admission, laboratory tests, ED outcomes and hospital outcomes of the patients were examined. The relationship of all variables with mortality was investigated. In the analysis, T Test was used in independent groups for normally distributed groups and Mann Whitney U Test was used for non-normal groups. Significance level was accepted as $p < 0.05$. All analyzes were performed at 95% confidence interval, and P values of 0.05 and below were considered significant. Results: The median age of 21527 patients included in the study was 72 and 46.9% were male. 56.6% of the patients admitted to the ED after working hours. Of the patients admitted to the ED, 82% were discharged, 9.1% were hospitalized, 17.4% were admitted to the intensive care unit, and 0.6% died. In-hospital mortality rate was 1.6% (n:337). Mortality rate by age groups, It was found to be 1.4% in the 65-84 age group and 3% in the group over 85 years old. Being over 85 years of age ($p<0.001$) and attending out of working hours ($p=0.004$) were associated with in-hospital mortality. No statistical significance was found between gender and death ($p=0.27$). Laboratory parameters associated with in-hospital mortality were determined as white blood cell, neutrophil, hemoglobin, INR, lactate, troponin, procalcitonin, urea, creatinine, calcium, CRP, base deficit and bicarbonate level. Conclusion: The first measured white blood cell, lactate, troponin, urea and calcium values are important indicators of in-hospital mortality in patients over 65 years of age who applied to the emergency department with non-traumatic complaints.

Keywords: Geriatric Patient, Mortality, Emergency Department

Presentation ID / Sunum No= 306

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1490-8840

Acil Servise Fiziksel İstismar Nedeniyle Başvuran Yaşlı Hastaların Demografik Özelliklerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Ahmet Kayalı[1], Exp. Dr. Ecem Ermete Güler[1]

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: ahmet kayalı*

Özet

Giriş: Dünya nüfusundaki yaşlı oranının artışı ile beraber yaşlı istismarı ve darp oranında da artış beklenmektedir. 2017 yılındaki veriler incelendiğinde, 2016 yılında dünya çapında her 6 yaşlı bireyden 1'i (%15.7) istismara uğramıştır. Yaşlı istismarındaki artışa rağmen bu konu ile ilgili verilerde eksiklik olduğu düşünülmektedir. Bu durum istismara uğrayan yaşlı bireylerin yarısından fazlasının istismarları hakkında konuşmamayı tercih etmesi ile açıklanmaktadır. Detaylı anamnez ve farkındalık yaşlı hastalardan gerçek anamnez alınmasına yardımcı olabilir. Yaşlı istismarı hakkında acil servis hekimlerinin farkındalığının arttırılması amaçlı bu çalışma planlanmıştır. Materyal Metot: Çalışmamız retrospektif olarak, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Tıp Kliniği'nde gerçekleştirilmiştir. 5 yıl içerisinde acil servise başvuran 65 yaş üstü darp vakalarının hasta dosyası taraması ve adli rapor incelemesi yapılmıştır. Elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Çalışmamızda 5 yıllık süreçte hastanemize darp ile başvuran 65 yaş üstü hastalar değerlendirilmiş olup en sık etkilenen bölge olarak baş-boyun bölgesi (%33,6) gözlenmiştir. ikinci sırada yüz bölgesi (30,8), üçüncü sırada toraks bölgesi (12,3) bulunmuştur. Hastalara koyulan en sık tanı yumuşak doku zedelenmesidir (59,7). Ayrıca, elde edilen sonuçlarda hastaların %98,1 oranla hayati risk teşkil etmediği görülmüştür. Sonuç: Yaşlı popülasyonunun artmasıyla birlikte yaşlı istismarı ve darp oranlarının yükselmesi kaçınılmaz bir sonuçtur. Çalışmamızda yaşlılara yapılan fiziksel şiddetin çok yüksek bir oranda hayati risk teşkil etmediği görülmüştür. Ki bu da adli açıdan ağır cezalara karşılık gelmeyen minör travmaların tekrarlanma olasılığını arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, İstismar, Darp

Investigation of Demographic Characteristics of Elderly Patients Presenting to the Emergency Department Due to Physical Abuse

Abstract

Background: With the increase in the proportion of elderly in the world population, the rate of elder abuse and assault is also expected to increase. When the 2017 data is analyzed, 1 out of every 6 elderly people (15.7%) were abused worldwide in 2016. Despite the increase in elder abuse, it is thought that there is a lack of data on this issue. This is explained by the fact that more than half of abused older people prefer not to talk about their abuse. Detailed anamnesis and awareness may help to obtain real anamnesis from elderly patients. This study was planned to increase the awareness of emergency physicians about elderly abuse. Materials and Methods: Our retrospective study was conducted in the Emergency Medicine Clinic of İzmir Katip Çelebi University Atatürk Training and Research Hospital. Within 5 years, patient files and forensic reports of assault cases over 65 years of age admitted to the emergency department were reviewed. The data obtained were statistically evaluated. Results: In our study, we evaluated patients over the age of 65 years who were admitted to our hospital with assault in a 5-year period. The most commonly affected region was the head and neck region (33.6%), followed by the face (30.8%) and thorax (12.3%). The most common diagnosis was soft tissue injury (59.7%). In addition, the results showed that 98.1% of the patients did not pose a risk to life. Conclusion: With the increase in the elderly population, it is an inevitable result that the rates of elder abuse and assault increase. In our study, it was observed that physical violence against the elderly did not pose a life risk at a very high rate. This increases the likelihood of recurrence of minor traumas that do not correspond to severe penalties in forensic terms.

Keywords: Elderly, Abuse, Assault

Presentation ID / Sunum No= 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9558-4832

Acil Serviste Pediatrik Testis Torsiyonu Şüpheli Hastaların Ayırıcı Tanısında Renkli Doppler Ultrasonografinin Güvenilirliği

Asst. Prof. Dr. Seval Komut[1]

[1]Faculty of Medicine, Hitit University

Özet

Amaç: Pediatrik testiküler torsiyon olgularının acil servisteki yönetiminde renkli doppler ultrasonografinin etkinliği, terapötik cerrahinin zamanlamasını etkileyebileceği ve farklı popülasyonlardaki değişken tanısal etkinlik performansı nedeniyle halen tartışmalıdır. Buna rağmen pek çok acil serviste pediatrik torsiyon şüpheli olguların ayırıcı tanısında öncelikli tanısal yöntem olarak doppler ultrasonografiye başvurulmaktadır. Bu çalışmanın amacı bu önemli görüntüleme yönteminin pediatrik hasta grubundaki tanısal etkinliğini ortaya koymaktır. Metod: Acil servise başvurusu bulunan ve testis torsiyonu şüphesiyle renkli doppler ultrasonografi incelemesi yapılan pediatrik olgular retrospektif olarak incelendi. Testiküler kanlanmanın varlığı, varsa paterni, varikosel, epididimit, kordon kisti, mikrolitiazis ve kriptoorşizm gibi tanılar hastaların yaş gruplarına göre analiz edildi. Bulgular: Araştırmada toplam 113 hasta verisi analiz edildi. Hastaların %25.7 (n=29)'si 0-1 yaş grubunda, %13.3 (n=15)'ü 2-5 yaş grubunda, %26.5 (n=30)'i 6-10 yaş grubunda, %31 (n=35)'i 11-15 yaş grubunda, %3.5 (n=4)'i 16-18 yaş grubunda idi. Hastaların %75 (n=66.4)'inde kanlanma yoktu, %33.6 (n=38)'sında kanlanma vardı. Hastaların %14.2 (n=16)'sinde hidrosel, %8 (n=7.1)'inde epididimit, %3.5 (n=4)'inde varikosel, %10.6 (n=12)'sında inmemiş testis, %1.8 (n=2)'inde torsiyon, %3.5 (n=4)'inde spermatik kord kisti, %1.8 (n=2)'inde mikrolitiazis, %5.3 (n=6)'ünde hidrosel ve epididimit ek bulguları saptandı. Yaş grupları ile kanlanma oranları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı. ROC analizi sonuçlarına göre sağ ve sol testis volüm parametreleri kanlanma ayrımında anlamlı idi. Sonuç: Pediatrik olguların önemli bölümünde özellikle de prepubertal dönemde her iki testiste renkli Doppler ultrasonografi ile saptanabilecek kanlanma mevcut olmayabilir. Bu nedenle yalnızca Doppler sonuçlarına göre hasta yönetimi yanlış pozitif veya negative sonuçlara neden olabilir. Bu durum, gereksiz cerrahiye neden olabileceği gibi acil cerrahi gereken olgularda tedavinin gecikmesine de sebep olabilir. Bu nedenle pediatrik akut skrotum şüpheli olgularda anamnez ve fizik muayene, görüntüleme yöntemlerinden bağımsız olarak vazgeçilmez rolünü korumalıdır.

Anahtar Kelimeler: Testis, Torsiyon, Acil Servis, Doppler

Reliability of Color Doppler Ultrasonography for the Differential Diagnosis of Patients With Suspected Pediatric Testicular Torsion in the Emergency Department

Abstract

Objective: The efficacy of color Doppler ultrasonography in the management of pediatric testicular torsion cases in the emergency department is still controversial because it may affect the timing of therapeutic surgery and the variable diagnostic efficiency performance in different populations. The aim of this study is to reveal the diagnostic efficacy of this important imaging method in the pediatric patient group. Method: Pediatric cases who applied to the emergency department and underwent color Doppler ultrasonography examination with the suspicion of testicular torsion were analyzed retrospectively. Diagnoses such as the presence of testicular blood supply, pattern if any, varicocele, epididymitis, cord cyst, microlithiasis, and cryptorchidism were analyzed according to the age groups of the patients. Results: A total of 113 patient data were analyzed in the study. There was no blood flow in 75% (n=66.4) of the patients, and 33.6% (n=38) of the patients had blood flow. Hydrocele in 14.2% (n=16) of the patients, epididymitis in 8% (n=7.1) of the patients, varicocele in 3.5% (n=4), cryptorchidism in 10.6% (n=12), 1.8% (n=2) torsion, 3.5% (n=4) spermatic cord cyst, 1.8% (n=2) microlithiasis, 5.3% (n=6) had additional findings of hydrocele and epididymitis. There was a statistically significant difference between age groups and blood flow rates. According to the ROC analysis results, right and left testicular volume parameters were significant in the differentiation of blood supply. Conclusion: In the majority of pediatric cases, there may not be blood in both testicles that can be detected by color Doppler ultrasonography. Therefore, patient management based on Doppler results alone may cause false positive or negative results. This situation, It may cause unnecessary surgery as well as delay the treatment in cases requiring urgent surgery. Therefore, anamnesis and physical examination should maintain their indispensable role in cases with suspected pediatric acute scrotum, regardless of imaging methods.

Keywords: Testis, Torsion, Emergency Department, Doppler

Presentation ID / Sunum No= 229

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9043-9687

Acil ve Yatan Hastalar İçin İstenen Çocuk Kardiyoloji Konsültasyonlarının Retrospektif Değerlendirmesi

Exp. Dr. Merve Maze Aydemir[1]

[1]Şırnak Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada pediatri poliklinik başvurusunda acil düşünülen ve yataklı hastalardan istenen çocuk kardiyoloji konsültasyonlarının değerlendirilmesi amaçlandı. Materyal ve Metod: 09.12.2022-09.08.2023 tarihleri arasında çocuk kardiyoloji konsültasyonu istenen hastalar çalışmaya alındı. Hastalar fizik muayene, elektrokardiyografi ve ekokardiyografi ile değerlendirildi. Bulgular: Belirtilen tarih aralığında 180 konsültasyon istemi mevcuttu, bunlardan yatış süresince tekrarlayan değerlendirmeler çalışma dışı tutuldu. 128 hasta çalışmaya dahil edildi. Olguların yüzde %53'ü erkek (n=69) ve ortanca yaş 4,6 ay (0 gün- 55yaş) idi. Çocuk kardiyolojiye en sık yönlendirilme nedenleri üfürüm %43, önceki kardiyak öykü %9, sendromik hasta %6 ve siyanoz %6 idi. Yapılan ekokardiyografik değerlendirmelerde %26'sında normal ekokardiyografi bulguları, %25 hastada tedavi gerektirmeyen PFO saptandı. Hastaların %28'inde(n=37) konjenital kalp hastalığı saptandı, bu hastalardan 4 tanesine acil cerrahi müdahale gerekliliği nedeniyle ileri merkeze sevk edilerek opere olmaları sağlandı. Diğerleri medikal tedavi ile izleme alındı. 7 hastada edinsel patolojiler saptandı (akut romatizmal ateş:1, enfektif endokardit:1, miyokardit:5) uygun medikal tedavileri başlandı. 3 hastada supraventriküler taşikardi ve 1 hastada Wolf-Parkinson-White tanısı ile medikal tedavi başlanarak ablasyon için ileri merkeze yönlendirildi. İki hasta erişkin kardiyoloji polikliniğinden yönlendirildi, biri takipsiz Fontan hastası diğeri ise büyük arterlerin düzeltilmiş transpozisyonu tanısı konan bir erişkin hasta oldu ve takibe alındılar. Sonuç: Pediatrik kardiyoloji özellikle küçük yaş gruplarında acilleri olan kritik bir branştır. İstenen konsültasyonlar patolojik muayene bulgularına dayandığında oldukça kritik müdahaleleri erken dönemde sağlayabilmekte, kısıtlı imkanları olan bir devlet hastanesinde dahi hayat kurtarıcı olabilmektedir. Genel pediatri hekimlerinin dikkati ve hızlı konsültasyonu hızlı tanı imkânı sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Elektrokardiyografi, Ekokardiyografi, Kalp Hastalığı, Pediatri

Retrospective Evaluation of Pediatric Cardiology Consultations Requested for Emergency and Inpatients

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to evaluate the pediatric cardiology consultations requested from inpatients and considered as an emergency at the pediatric outpatient clinic application. Materials and Methods: Patients who requested pediatric cardiology consultation between 09.12.2022 and 09.08.2023 were included in the study. The patients were evaluated with physical examination, electrocardiography and echocardiography. Results: There were 180 consultation requests within the specified date range, of which recurrent evaluations during the hospitalization were excluded from the study. 128 patients were included in the study. 53% of the cases were male (n=69) and the median age was 4.6 months (0 days-55 years). The most common reasons for referral to pediatric cardiology were murmur 43%, previous cardiac history 9%, syndromic patient 6%, and cyanosis 6%. Echocardiographic evaluations revealed normal echocardiographic findings in 26% of the patients, and PFO that did not require treatment in 25% of the patients. Congenital heart disease was detected in 28% (n=37) of the patients, and 4 of these patients were referred to an advanced center due to the need for urgent surgical intervention, and they were operated on. Others were followed up with medical treatment. Acquired cardiac pathologies were detected in 7 patients (acute rheumatic fever:1, infective endocarditis:1, myocarditis:5) and appropriate medical treatments were initiated. Medical treatment was initiated with the diagnosis of supraventricular tachycardia in 3 patients and Wolf-Parkinson-White in 1 patient, and they were referred to an advanced center for ablation. Two patients were referred from the adult cardiology outpatient clinic, one was Fontan's patient without follow-up and the other was an adult patient diagnosed with corrected transposition of the great arteries and was followed up. Conclusion: Pediatric cardiology is a critical branch with emergencies especially in younger age groups. When requested consultations are based on pathological examination findings, they can provide very critical interventions in the early period and can be life-saving even in a public hospital with limited facilities. The attention and quick consultation of general pediatricians can provide rapid diagnosis.

Keywords: Electrocardiography, Echocardiography, Pediatrics, Heart Disease

Presentation ID / Sunum No= 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8930-1122

Adana İli Lise Çağı Çocuklarında Sosyal Medya Kullanımının Okul Ders Başarısına Etkisi

Dr. İbrahim Altun[1], Assoc. Prof. Dr. Adnan Barutçu[1], Prof. Dr. Nurdan Evliyaoğlu[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Sosyal Pediatri Bilim Dalı, Adana, Türkiye

Özet

Amaç: Adana il merkezinde lise çağı çocuklarında internet ve sosyal medya kullanım sıklığı ve sosyal medya kullanımının okul ders başarısına etkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Adana ili merkez ilçelerindeki özel ve devlet liselerinde öğrenim gören öğrenciler çalışmaya alındı. Çalışmaya 24 lise katıldı. Katılan okulların toplam öğrenci sayısı 15538 olarak tespit edildi. 3034 anket geçerli kabul edildi. Araştırmada veri toplama aracı olarak öğrencilerin demografik özelliklerini, internet ve sosyal medya kullanım özelliklerini ve öğrencilerin bir dönemlik (Türkçe, Matematik, Fen Bilimleri [Fizik, Kimya, Biyoloji], Yabancı dil [İngilizce], Tarih, Coğrafya) derslerinin dönem sonu notlarının kaydedildiği anket formu kullanıldı. Veriler kayıt altına alınarak istatistiksel analiz yapıldı. Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 15,4±1,3 (13-20) idi. 1350 kişi (%44,5) erkek, 1684 kişi (%55,5) kız idi. Öğrencilerin cinsiyet, sınıf, ilçe, kurum, anne ve baba eğitim durumu, kardeş sayısı ve aile aylık maddi gelir miktarı gibi özellikleri karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu. Öğrencilerin %89.8'i internete erişebildiği gözlendi. %30.3'ünün sosyal medya hesabı yoktu. En çok kullandıkları sosyal medya uygulamaları Instagram (%66,3) ve Youtube (%49,0) idi. Tüm ders notu ortalamalarının sınıflara göre karşılaştırılmasında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı. Sosyal medyada günde 4 saatin üstünde vakit geçirmenin dönem sonu not ortalamasına negatif etkisi olduğu saptandı. Sosyal medya kullanan öğrencilerin Türk dili ve edebiyat dersi ile Matematik ders not ortalaması daha düşüktü. Fen bilimleri ders not ortalamaları ise birbirlerine benzerdi. Yabancı Dil, Tarih ve Coğrafya dersi not ortalamalarının ise daha yüksek olduğu tespit edildi. Sonuç: İnternete erişimin ders notları üzerinde pozitif etkisi olmakla birlikte sosyal medya kullanımının farklı dersler üzerine etkisi değişkenlik göstermektedir. Günlük sosyal medya kullanım süresinin 4 saatin üstünde olmasının ders başarısını olumsuz etkilediği saptanmış olup günlük kullanıma öğrenciler ve ebeveynler açısından bu doğrultuda dikkat edilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, İnternet Kullanımı, Lise, Çocuk, Okul Başarısı

Presentation ID / Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0964-5572

Adıyaman İlinde Otoimmün Hastalık Varlığının Değerlendirilmesi

Dr. Fedli Emre Kılıç[1]

[1]Adıyaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Otoimmün hastalıklar, kişinin bağışıklık sisteminin yanlış bir şekilde kendi vücuduna saldırması sonucu ortaya çıkar. Son yıllarda genetik ve çevresel faktörlerin etkisiyle immün sistem hücrelerinde self toleransın azalmasına bağlı olarak otoimmün hastalıkların prevalansında artış görülmektedir. Bu çalışmamızda Adıyaman ilindeki ilkokul ve ortaokul öğrencilerinin ailelerine otoimmün hastalıklardan en sık görülen Hashimoto tiroiditi (HT), Çölyak hastalığı (ÇH) ve Tip 1 Diyabetus mellitus (DM) varlığı ile ilgili bir anket çalışması yapılmış olup, ilimizdeki çocuklarda bu hastalıkların prevalansı saptanmaya çalışılmıştır. Materyal metot: 6-14 yaş arası çocuklara beyanları esas olmak üzere yaşı, cinsiyeti, kilosu, otoimmün hastalık varlığı, doğum şekli, miad doğum olup olmadığı, evde sigara içilme durumu gibi sorular sorulmuş olup bu veriler excel dosyasına kaydedildi. Otoimmün hastalığı olanlar, grup 1, otoimmün hastalığı olmayanlar, grup 2 olarak kodlandı. Dosyalardan elde edilen bulgular SPSS 25 paket programı ile değerlendirildi. Nominal veriler sayı (n) ve yüzde (%) ile gösterildi. Bağımsız gruplarda kategorik değişkenlerin analizinde Ki-kare testi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmamıza 535 kişi katılmıştır. Otoimmün hastalığı olanlar 10 (%1,86) kişi olup, bunlardan 5'inde HT, 3'ünde ÇH ve 2'inde DM saptanmıştır. Grup 1'in ortalama medyan yaşı, 9 yıl (6,75-14) iken, grup 2'nin, 7 yıl (7-13) olup çocukların yaşı ile otoimmün hastalık varlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p=0,29$). Grup 1'in %40'ı prematüre iken, grup 2'nin %10,9'u prematüre olup çocuğun doğum haftası (prematüre, miad) ile otoimmün hastalık varlığı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı. ($p=0,019$). Sonuç: İlimizdeki çocuklarda otoimmün hastalık varlığı ile ilgili yapılmış ilk prevalans çalışmasıdır. Çalışmamızda otoimmün hastalıklardan en sık görülen üç tanesinin varlığı araştırılmış olup, bunlardan HT, %0,93, ÇH, %0,56 ve DM, %0,37 oranında saptanmıştır. Çalışmamızda prematüre doğan bebeklerde otoimmün hastalık varlığının daha fazla görüldüğü saptanmıştır. Bu bulgu, prematüritenin otoimmün hastalık için bir risk faktörü olabileceğini göstermesi açısından anlamlıdır. Ülkemizde otoimmün hastalık konusunda daha geniş kapsamlı çalışmalar yapılmasını öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Otoimmün Hastalık, Prevelans

Presentation ID / Sunum No= 360

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6113-3259

Akromegali Hastalarında Trigliserit/Glikoz İndeksi ile Homa-IR'in İnsulin Direncini Öngörmedeki Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Yusuf Karadeniz[1]

[1]Karaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Yusuf Karadeniz*

Özet

Çalışmanın Konusu: Akromegali, genellikle hipofiz adenomundan salgılanan fazla miktarda büyüme hormonuna (GH) bağlı gelişen klinik bir sendromdur. Akromegali nadir görülen ancak morbidite ve mortalite artışına sebep olan önemli bir hastalıktır. Büyüme hormonu fazlalığı, glukoz intoleransı, diyabetes mellitus, hipertansiyon, maliğniteler ve kardiyovasküler hastalıklara neden olmaktadır. GH ve IGF-1 artışıyla glikoz intoleransı ve diabetes mellitusa bağlı hiperglisemi akromegalinin sık görülen bir komplikasyonudur. Akromegalide glukoz intoleransının ana belirleyicisi insülin direncidir. İnsulin direncini göstermede yaygın olarak kullanılan yöntem HOMA-IR (Homeostatic Model Assessment for Insulin Resistance)'dir. HOMA-IR klasik olarak akromegalide insülin direncini göstermede iyi bir indeks olarak kabul edilir. TyG indeksi de insulin direncini tespit etmede iyi bir sensitivite ve spesifiteye sahip bir yöntemdir. Bu anlamda TyG indeksi, insülin direnci ile ilişkili durumların riskini değerlendirmede en az HOMA-IR kadar, hatta daha fazla öngörücü olduğu da çeşitli çalışmalarda gösterilmiştir. Yöntem: Ocak 2000-Mart 2022 tarihleri arasında Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Endokrinoloji Bölümünde akromegali tanısı ile takip edilen 45 hasta ve endokrinoloji polikliniğine başvurup akromegali, diyabet, hipertansiyon gibi kronik hastalıkları olmayan 54 kontrol grubu çalışmaya dahil edildi. Hastalarda HOMA-IR [açlık kan glukozu (mg/dL)×insülin (İU/mL)/405)] ve TyG indeksleri [açlık trigliserid (mg/dL)×açlık glikoz (mg/dL)/2]] hesaplanıp insulin direncini öngörmedeki etkinlilikleri karşılaştırıldı. Hastalara ve kontrollere ait demografik, laboratuvar ve klinik veriler hasta dosyalarından kaydedildi. Bulgular: Akromegali ve kontrol grubunda yaş, cinsiyet, VKİ, bel ve kalça çevresi açısından gruplar benzer saptandı ($p>0.05$). HbA1c, trigliserit ve TyG indeksi akromegali grubunda kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek saptandı ($p<0.05$). Diğer parametreler gruplar arasında benzer saptandı ($p>0.05$) (Tablo 1). TyG indeksi akromegali grubunda anlamlı yüksek saptanmış olup Şekil 1'de grafik olarak gösterilmiştir. Sonuç: Akromegali hastalarında insülin direncini öngörmede TyG indeksi anlamlı düzeyde yüksek saptanırken, HOMA-IR benzer düzeyde saptandı. TyG indeksi Akromegali hastalarında insülin direncini gösteren iyi bir biyobelirteçtir.

Anahtar Kelimeler: TyG İndeksi, Homa-Ir, Akromegali, İnsülin Direnci

Presentation ID / Sunum No= 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6385-0059

Akut Bronşiolit Tanısıyla Çocuk Yoğun Bakım Ünitemizde Yatan Hastaların Nazal Sürüntü Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Dr. Eda Dilara Bay[1], Assoc. Prof. Dr. Süleyman Bayraktar[2]

[1]SBÜ Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]SBÜ Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Yoğun Bakım Kliniği

Özet

Giriş: Akut bronşiolit, küçük havayollarında meydana gelen inflamatuar obstrüksiyon sonucu ortaya çıkan ve 2 yaşın altındaki çocuklarda alt solunum yollarının en sık görülen hastalığıdır. Etiyolojisinde %50 oranında respiratuar sinsityal virüs (RSV) saptanır. Bu çalışmanın amacı akut bronşiolit olgularının geriye dönük olarak taranarak etkenlerin saptanma oranı, mevsimsel dağılımı, hastaların yoğun bakım yatış süreleri ve antibiyotik kullanımları gibi özelliklerinin incelenmesidir. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada İstanbul Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi çocuk yoğun bakım kliniğinde ağustos 2022 ve ağustos 2023 tarihleri arasında takip edilen 1 ay-2 yaş arasındaki 37 akut bronşiolit hastası geriye dönük olarak değerlendirilmiştir. Tartışma: Çalışmada değerlendirilen 37 çocuğun 12'si (%32,44) kız, 25'i (%67,56) erkekti. Olguların yaşları 1 ile 22 ay arasında değişmekle birlikte ortalama yaş 8,48 ± 6,15 aydı. Çalışmaya alınan olguların 6'sında (%16,2) RSV saptanırken, 1'inde (%2,7) RSV, influenza ve adenovirüs etkenleri birlikte saptandı. 30 (%81,1) hastada ise RSV, adenovirüs, influenza ve Covid-19 etkenlerinden hiçbiri pozitif bulunamadı. Hastaların 3'üne (%8,1) nazal kanül ile oksijen tedavisi verilmiş, 3'üne (%8,1) mekanik ventilatör ile 2'sine (%5,4) non-invaziv ventilatör ile 29'una (%78,3) ise yüksek akımlı nazal oksijen ile solunum desteği verilmişti. ÇYB'de yatış süreleri en kısa 2 gün en uzun 10 gün olmak üzere ortalama 4,35 ± 2,26 gündü. Mevsimsel dağılıma bakıldığında hastaların %83,8'inin sonbahar ve kış aylarında çocuk yoğun bakım ünitesinde takip edildiği saptandı. Hastaların %94,6'sına yatışları sırasında antibiyotik tedavisi başlandığı görüldü. Sonuç: Akut bronşiolit vakalarında etkenlerin sıklıkla viral olduğu göz önüne alındığında bu olgularda bakılan nazal viral sürüntü panellerinin genişletilmesi ve duyarlılığı yüksek testlerin tercih edilmesi hastaların etkene yönelik tedavisini kolaylaştıracağından yoğun bakım yatış sürelerinin kısalması, akılcı antibiyotik ve antiviral kullanımının sağlanması açısından önemlidir. Ayrıca, etkenlerin doğru belirlenmesi profilaksi adımları ve toplum sağlığı açısından da yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akut Bronşiolit, Nazal Sürüntü, RSV, Çocuk Yoğun Bakım

Presentation ID / Sunum No= 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6369-7218

Akut İskemik İnme Hastalarında Huzursuz Bacak Sendromu Sıklığı ve İlişkisi

Dr. Gözde Baran[1]

[1]Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Huzursuz bacak sendromu (HBS) hastanın günlük yaşam kalitesini etkileyen ve toplumda görece sık görülen bir rahatsızlıktır. Primer ve sekonder nedenli olabilir. Sekonder nedenlerden biri olan inme, literatürde az sayıda da olsa bildirilmiştir. Bu çalışmada amaç, akut iskemik inme hastalarında HBS sıklığını ve inme sonrası yeni ortaya çıkan HBS hastalarını belirlemektir. Gereç ve Yöntem: Şikayetlerinin ilk 48 saati içerisinde başvuran ve akut iskemik inme tanısı alan hastalar prospektif olarak çalışmaya alındı. HBS tanısı alan hastalarda inme öncesi HBS öyküsü olanlar ile akut inme sonrası HBS semptomları ortaya çıkanlar belirlendi. HBS'si olan ve olmayan hastaların klinik ve laboratuvar parametreleri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması 61±14, 58'i (%55,7) erkek 104 akut iskemik inme hastası alındı. Hastaların 54'ü motor, 21'i duyusal, 17'si duyusal ve motor, 10'u vizüel, 2'si baş ağrısı kliniğiyle başvurdu. Lezyon; hastaların 45'inde subkortikal, 33'ünde kortikal, 12'sinde beyin sapı, 8'inde serebellum ve 6'sında ise multiple arter sulama alanındaydı. 104 hastanın 17'sinde HBS olduğu görüldü. Yalnızca 1 hastada HBS iskemik inme ile birlikte başlamıştı, diğer 16 hastada ise inme öncesinde de vardı. HBS'si olan 17 hastanın 8'inde subkortikal, 6'sında kortikal, 2'sinde beyin sapı infarktı ve 1'inde ise serebellumda infarkt olduğu izlendi. HBS olan ve olmayan gruplar arasında vasküler risk faktörleri, hemoglobin, demir, demir bağlama kapasitesi ve ferritin değerleri açısından istatistiksel farklılık görülmedi. Sonuç: Çalışmamızda HBS ile inme arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır. Ancak literatüre paralel şekilde genel popülasyona göre inme geçiren hastalarda HBS semptomlarının daha sık olması inmenin etiyolojisindeki vasküler risk faktörlerinin HBS gelişiminde de etkili olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut İskemik İnme, Huzursuz Bacak Sendromu

Prevalence and Association of Restless Leg Syndrome in Acute Ischemic Stroke Patients

Abstract

Introduction and Objective: Restless legs syndrome (RLS) is a relatively common disorder affecting the patient's quality of daily life. It may have primary and secondary causes. Stroke, one of the secondary

causes, has been reported in the literature, albeit in small numbers. The aim of this study was to determine the prevalence of RLS in acute ischemic stroke patients and the newly emerging RLS patients after stroke. Materials and Methods: Patients admitted within the first 48 hours of their complaints and diagnosed with acute ischemic stroke were prospectively included in the study. Patients with a history of RLS before stroke and those with RLS symptoms after acute stroke were identified. Clinical and laboratory parameters of patients with and without RLS were compared. Results: The study included 104 acute ischemic stroke patients with a mean age of 61±14 years, 58(55.7%) of whom were male. Of the patients, 54 presented with motor, 21 with sensory, 17 with sensory and motor, 10 with visual, and 2 with headache. The lesion was subcortical in 45 patients, cortical in 33, brainstem in 12, cerebellum in 8 and multiple artery irrigation area in 6. RLS was observed in 17 of 104 patients. Only 1 patient had onset of RLS with ischemic stroke and the other 16 patients had RLS before stroke. Of the 17 patients with RLS, 8 had subcortical infarcts, 6 had cortical infarcts, 2 had brainstem infarcts and 1 had cerebellum infarcts. There were no statistical differences in vascular risk factors, hemoglobin,iron,iron binding capacity and ferritin levels between the groups with and without RLS. Conclusion: In our study, no significant relationship was found between RLS and stroke. However, parallel to the literature, the fact that RLS symptoms are more common in stroke patients compared to the general population suggests that the vascular risk factors in the etiology of stroke may also be effective in the development of RLS.

Keywords: Acute Ischemic Stroke, Restless Leg Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0230-8442

Akut Koroner Sendrom Hastalarında Monosit ile Yüksek Yoğunluklu Lipoprotein Oranı ve Syntax Skoru Arasındaki İlişki

Dr. Ömer Furkan Demir[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Ömer Furkan Demir*

Özet

Amaç: Akut koroner sendromlu (AKS) hastalarda, perkütan koroner girişim (PKG) öncesi bakılan monosit-yüksek yoğunluklu lipoprotein oranı (MHR) ile SYNTAX skoru arasındaki ilişkinin tahmin edilmesi, böylece koroner arter hastalığı ciddiyetinin tahmin edilmesi. Method: Çalışmamıza hastanemizde akut koroner sendrom nedeniyle yatırılan ve perkütan koroner girişim uygulanan ardışık 131 hastayı dahil ettik. Başvuru anında hesaplanan MHR ile SYNTAX skoru arasındaki ilişki tek değişkenli ve çok değişkenli lineer regresyon analizleri ile değerlendirildi. Sonuçlar: Çalışmaya dahil edilen hastalarda SYNTAX skoruna göre 2 gruba ayrıldı (0-32 ve >32 olarak). Grupları demografik özelliklerine göre karşılaştırdığımız zaman, SYNTAX'ı yüksek olan grupta yaşın anlamlı oranda yüksek olduğu görüldü (62 ± 9 vs 70 ± 8, p:0,001) (tablo-1). Diğer demografik özellikler arasında anlamlı fark görülmedi. Hastaların sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonları (LVEF) karşılaştırıldığı zaman, SYNTAX'ı yüksek olan grupta LVEF değeri anlamlı düşük saptandı (p:0,010). Laboratuvar parametreleri olarak bakıldığı zaman, SYNTAX'ı yüksek olan grupta hemogram değeri anlamlı olarak düşük saptandı (p:0,009). eGFR değeri, SYNTAX'ı yüksek olan grupta anlamlı olarak düşük saptandı (p:0,001). Ayrıca, MHR oranına bakıldığı zaman, SYNTAX'ı yüksek olan grupta MHR değeri anlamlı oranda düşük saptandı (p:0,003). SYNTAX üzerine etkili parametreler olan yaş, eGFR, hemoglobin ve MHR arasında univariate ve multivariate analizler yapıldığı zaman, bu anlamlılığın kaybolduğu görüldü. Tartışma: Bu çalışma, AKS ile gelen hastalarda PKG öncesi hesaplanabilen MHR'nin, hastaların koroner arter hastalığı ciddiyetinin bir göstergesi olduğunu göstermiştir. Böylece MHR değerlerine dayanarak, hastalarda daha erken invaziv girişim planlanama imkanı oluşabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Syntax, Monosit HDL Kolesterol Oranı, Akut Koroner Sendrom

The Relationship Between Monocyte to High Density Lipoprotein Ratio and Syntax Score in Patients With Acute Coronary Syndrome

Abstract

Objective: To estimate the relationship between the monocyte-high-density lipoprotein ratio (MHR) measured before percutaneous coronary intervention (PCI) and the SYNTAX score in patients with acute coronary syndrome (ACS), thus estimating the severity of coronary artery disease. Method: We included 131 consecutive patients who were hospitalized in our hospital for acute coronary syndrome and underwent percutaneous coronary intervention in our study. The relationship between MHR calculated at the time of admission and the SYNTAX score was evaluated with linear regression analyses. Results: Patients included in the study were divided into 2 groups according to their SYNTAX score (0-32 and >32). When we compared the groups according to their demographic characteristics, it was seen that the age was significantly higher in the group with high SYNTAX (62 ± 9 vs 70 ± 8, p:0.001) (table-1). There was no significant difference between other demographic characteristics. When the left ventricular ejection fractions (LVEF) of the patients were compared, the LVEF value was found to be significantly lower in the group with high SYNTAX (p:0.010). When considered as laboratory parameters, the hemogram value was found to be significantly lower in the group with high SYNTAX (p:0.009). eGFR value was found to be significantly lower in the group with high SYNTAX (p:0.001). In addition, when the MHR ratio was examined, the MHR value was found to be significantly lower in the group with high SYNTAX (p:0.003). When univariate and multivariate analyzes were performed between age, eGFR, hemoglobin and MHR, which are the effective parameters on SYNTAX, this significance was found to be lost. Discussion: This study showed that MHR, which can be calculated before PCI in patients presenting with ACS, is an indicator of the severity of coronary artery disease. Thus, based on MHR values, it will be possible to plan an invasive intervention earlier in patients.

Keywords: Syntax, Monocyte to High-Density Lipoprotein Cholesterol Ratio, Acute Coronary Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4958-7266

Akut Miyokardiyal Enfarktüs Sonrası Sigaraya Yeniden Başlamayı Etkileyen Faktörler

Dr. Gökhan Gökalp[1], Dr. Nail Burak Özbeyaz[1]

[1]Ankara Pursaklar Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Gökhan Gökalp*

Özet

Amaç: Sigara özellikle genç ve orta yaş popülasyonda akut miyokardiyal enfarktüs (AMI) bazen tek başına tetikleyici faktörlerinden biridir. AMI sonrası sigara bırakma sıklığı çalışmalar arasında büyük farklılıklar gösterse de sigarayı bırakan hastalarda yeniden başlama oranı oldukça yüksektir. Bu çalışmanın amacı AMI sonrası sigarayı bırakan hastalarda, sigara içmenin nüksetme prevelansı ve prediktörlerini değerlendirmektir. Yöntem: Çalışmamız retrospektif, gözlemsel bir çalışmadır. Hastanemiz kardiyoloji polikliniğinde AMI' den sonraki ilk hafta kontrollerinde sigara içmeyi bırakan hastaların hastane kayıt sisteminde verileri incelenmiştir. Bu hastaların 1 yıl kontrollerindeki sigara içme durumları değerlendirilmiştir. 1 yıl sonunda hala sigara içmeyenler ile sigaraya yeniden başlayan hastalar karşılaştırılmıştır. Bulgular: Toplam 1335 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların %59,6 (n=739)' sı sigaraya yeniden başladığı görüldü. Relaps ve non-relaps grupların bazal demografik özellikleri Tablo 1' de gösterilmiştir. Sigara yeniden başlayanlar daha genç ve erkek hastalardan oluşuyordu (58.3±11.8vs63.2±12.4,p:0.027) (531(%71.8)vs311(%52.2),p:0.001). STEMI hastalarında relaps daha fazlaydı (389(%52.7)vs311(%52.2),p:<0.001). Kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH) olanlarda relaps anlamlı şekilde fazlaydı (84(%11.3)vs43(%7.3),p:<0.001). Akut MI sonrası EF>%40 olan ve antidepresan ilaç kullananlar hastalarda da relaps fazlaydı (431(%58.3)vs272(%45.7),p:0.007) (194(%26.1)vs124(%20.8),p:0.001). Sigara kullanım süresinde her iki grupta fark yok iken günlük sigara kullanımı arttıkça relaps daha fazlaydı. Sonuç: Çalışmamızda genç, antidepresan kullanan, KOAH ve ejeksiyon fraksiyonu > %40 olan hastalar ile günlük sigara kulanım sayısı fazla olan hastalarda AMI sonrası ilk yıl içinde yeniden sigaraya başlamak için daha riskli olduğu görülmüştür. Özellikle bu hasta grubuna daha yakın takip ve daha yoğun sigara bırakma terapisi verilmesinin önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Akut Miyokardiyal Enfarktüs, Sigara Bırakma

Factors Affecting Resumption of Smoking After Acute Myocardial Infarction

Abstract

Objecitive: Smoking is sometimes a single trigger factor for acute myocardial infarction (AMI), especially in the young and middle-aged population. Although the frequency of smoking cessation after AMI varies greatly between studies, the rate of relapse in patients who quit smoking is quite high. The aim of this study was to evaluate the prevalence and predictors of relapse of smoking in patients who quit smoking after AMI. Metod: Our study is a retrospective, observational study. The data of the patients who quit smoking in the first week after AMI in the cardiology outpatient clinic of our hospital were examined in the hospital registry system.The smoking status of these patients at 1-year controls was evaluated. At the end of 1 year, patients who did not smoke and those who started smoking again were compared. Results: A total of 1335 patients were included in the study. t was observed that 59.6% (n=739) of the patients started smoking again. Baseline demographic characteristics of the relapsed and non-relapsed groups are shown in Table 1. Smoking relapsers consisted of younger and male patients (58.3±11.8vs63.2±12.4,p:0.027) (531(71.8%)vs311(52.2%),p:0.001).Relapse was more common in STEMI patients (389(52.7%) vs311(52.2%),p:<0.001). Relapse was significantly higher in patients with chronic obstructive pulmonary disease (COPD) (84(11.3%)vs43(7.3%),p:<0.001). Patients with EF >40% after acute MI and those using antidepressant drugs had a higher rate of relapse (431(58.3%) vs272(45.7%),p:0.007) (194(26.1%) vs124(20.8%),p:0.001). While there was no difference in the duration of smoking in both groups, relapses were higher as daily smoking increased. Conclusion: In our study, it was observed that young patients who use antidepressants, have chronic obstructive pulmonary disease and do not develop heart failure are at higher risk to start smoking again in the first year after AMI. We think that it is important to give closer follow-up and more intensive smoking cessation therapy especially to this patient group.

Keywords: Acute Myocardial Infarction, Smoking Cessation

Presentation ID / Sunum No= 199

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0511-9185

Akut Pankreatit Sonucu Gelişen Karaciğer Hasarında Kannabinoidlerin Etkisi

Researcher Dilara Yıldırım[1], Prof. Dr. Emine Yılmaz Can[2], Dr. Yusuf Elma[2], Prof. Dr. Banu Doğan Gün[3]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tıbbi Farmakoloji Ana Bilim dalı
[2]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Ana Bilim Dalı
[3] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: DİLARA YILDIRIM*

Özet

Amaç: Bu çalışma kannabinoidlerin, akut pankreatit sonucu gelişen karaciğer hasarı üzerine olası terapötik etkilerini araştırmak amacıyla planlanmıştır. Yöntem: Sıçanlarda akut pankreatit modeli oluşturmak için serulein (60 mikrogram/kilogram dozunda, intraperitoneal) birer saat arayla toplam 5 kez uygulanmıştır. Model oluşturulmadan 30 dakika önce,nonselektif kannabinoid reseptör agonisti Kannabidiol (10 mg/kg dozunda, i.p.) tedavi ajanı olarak verilmiştir. Karaciğer ve pankreas dokularında histolojik incelemeler, nükleer faktör-kappa B (NF-kB) immünohistokimyasal analizleri ile doku ve serumda biyokimyasal incelemeler yapılmıştır. Bulgular: Serum lipaz değeri patoloji grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artmıştır. Karaciğer ve pankreasta MDA düzeyi, patoloji grubunda kontrol grubuna göre yükselmiş fakat bu yükselme istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Kannabidiol, pankreasta SOD (süperoksit dismutaz) seviyesini yükseltmiş ancak bu yükselmenin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görülmüştür. Pankreas dokusunda asiner hücre otofajisi oluşumu patoloji grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artmıştır ve asiner hücre nekrozunun görülme oranı patoloji grubunda kontrol grubuna göre artmış fakat istatistiksel olarak anlamlı değildir. Kannabidiol, pankreasta NF-κB reaksiyon yüzdesi azaltmıştır bu azalış istatistiksel olarak anlamlı iken, reaksiyon yoğunluğu da azalma göstermiştir. istatistiksel olarak anlamlı değildir. Karaciğer portal alanda inflamasyon oranı, spotty nekroz ve karaciğer NF-κB reaksiyon yoğunluğu patoloji grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artmıştır. Kannabidiol'ün, portal alanda ki infalamasyonu azalttığı görülmüş fakat bu azalış istatistiksel olarak anlamlı değildir.Kannabidoller, karaciğerde spotty nekrozu oranını azaltmıştır ve bu azalış istatistiksel olarak anlamlıdır. Sonuç: Bu çalışma ile kannabinoidlerin akut pankreatite bağlı uzak organ hasarı olarak gelişen karaciğer patolojilerinde koruyucu etkiye sahip olduğu ve gelecekte akciğer hastalıklarının tedavisinde kullanılabileceği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Akut Pankreatit, Karaciğer Hasarı, Kannabinoidler, Kannabidiol, NF-κb

The Effect of Cannabinoids on Liver Injury Induced by Acute Pancreatitis

Abstract

Objective: This study was planned to investigate the possible therapeutic effects of cannabinoids on liver injury caused by acute pancreatitis. Methods: In order to create an acute pancreatitis model in rats, cerulein (60 micrograms/kilogram dose, intraperitoneal) was administered 5 times with one hour intervals. Cannabidiol (10 mg/kg, i.p.), a nonselective cannabinoid receptor agonist, was administered 30 minutes before the model was created. Histological examinations of liver and pancreatic tissues, nuclear factor-kappa B (NF-kB) immunohistochemical analyses and biochemical examinations in tissues and serum were performed Results:. Serum lipase level increased statistically significantly in the pathology group compared to the control group. MDA levels in the liver and pancreas were increased in the pathology group compared to the control group, but this increase was not statistically significant. Cannabidiol increased SOD (superoxide dismutase) level in pancreas, but this increase was not statistically significant. The formation of acinar cell autophagy in pancreatic tissue increased statistically significantly in the pathology group compared to the control group and the rate of acinar cell necrosis increased in the pathology group compared to the control group, but was not statistically significant. Cannabidiol decreased the percentage of NF-κB reaction in the pancreas, this decrease was statistically significant, while the reaction intensity also decreased. not statistically significant. Inflammation rate in the liver portal area, spotty necrosis and liver NF-κB reaction intensity increased statistically significantly in the pathology group compared to the control group. Cannabidiol decreased the rate of inflammation in the portal area but not at a statistically significant level. Cannabidiol decreased spotty necrosis in the liver and this decrease was statistically significant. Conclusion: This study demonstrated that cannabinoids have a protective effect on liver pathologies that develop as distant organ damage due to acute pancreatitis and may be used in the treatment of lung diseases in the future.

Keywords: Acute Pancreatitis, Liver Injury, Cannabinoids, Cannabidiol, NF-κB

Presentation ID / Sunum No= 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1678-763X

Anormal Patella Yüksekliği ile Kondromalazi ve Menisküs Patolojileri Arasında İlişki Var Mıdır?

Assoc. Prof. Dr. Melike Elif Kalfaoğlu[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Patellanın anormal yüksekliği patella baja ve patella alta olarak isimlendirilmekte olup ekstansör disfonksiyona neden olarak önemli morbidite ile sonuçlanabilir. Anormal patella yüksekliğini değerlendirmede en yaygın kullanılan parametre Insall Salvati oranıdır. Anormal yerleşimli patella kıkırdak lezyonları, patellar tendinopati, tekrarlayan patella sublaksasyonları ve menisküs yırtıklarına önemli katkıda bulunan bir faktör olduğu farklı çalışmalarda ayrı ayrı gösterilmiştir. Kondromalazi patella, patellanın eklem hiyalin kıkırdağının dejenerasyonudur. Patellar kondromalazi değerlendirmesinde artroskopi altın standart kabul edilse de Manyetik rezonans Görüntüleme (MRG) kondromalazi değerlendirmesinde yaygın olarak kullanılan non invaziv yöntemdir. Çalışmamızdaki amacımız anormal patella yüksekliği ile kondormalazi ve menisküs patolojilerinin ilişkisini bir arada değerlendirmektir. Yöntem: Etik kurul onayı (2023/43) alındıktan sonra hastanemizde Ocak 2021-Mart 2023 tarihleri arasında diz MRG yapılan 86 olgu değerlendirildi. Anormal patella yüksekliğini değerlendirmede Insall Salvati oranı kullanıldı. MRG'de menisküs lezyonlarının sınıflandırması İngiliz Diz Menisküs Cerrahi Derneği'nin kriterlerine göre yapıldı. Menisküs dejenerasyonu Lotysch ve ark'larının MRG derecelendirme sistemini kullanarak sınıflandırıldı. Kondromalazi değerlendirmesi Modifiye Outerbridge evreleme sistemine göre yapıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 86 olgudan 41'inde (%32.6) anormal yerleşimli patella saptandı. Anormal patella yüksekliği olanların %78'inde, olmayanların %42 sinde kondromalazi tespit edildi (p=0.001). Anormal patella yüksekliği olanlarda menisküs dejenerasyonu medial menisküste %58 (p<0.001), lateral menisküste %49 (p=0.005) olarak tespit edildi. Anormal patella yüksekliği olanlarda kondromalazi ve menisküs dejenerasyon prevalansı; olmayanlara göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu.Spearman korelasyon analizinde anormal patella yüksekliği ile kondromalazi (r=0.36, p=0.001), medial menisküs dejenerasyonu (r=0.50, p<0.001), ve lateral menisküs dejenerasyonu (r=0.30, p=0.004) arasında anlamlı pozitif korelasyon saptandı. Sonuç: Anormal patella yüksekliği olan bireylerde, menisküs dejenerasyonu ve kondromalazi oldukça yaygın görülmektedir. MRG'de anormal yerleşimli patellanın tespit edilmesi eşlik edebilecek olası kondral ve meniskal lezyon sıklığının artmış olması nedeniyle tanı ve tedavinin yönlendirilmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anormal Patella Yüksekliği, Menisküs Dejenerasyonu, Kondromalazi, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Is There Any Correlation Between Abnormal Patellar Height and Chondromalacia and Meniscus Pathologies?

Abstract

Background: Abnormal patellar positioning, termed patella baja and patella alta, can lead to significant morbidity due to extensor dysfunction. The Insall-Salvati ratio is commonly used to assess abnormal patellar height. Malpositioned patella has been linked to cartilage lesions, patellar tendinopathy, recurrent patellar subluxations, and meniscus tears in various studies. Chondromalacia patella is characterized by patellar articular cartilage degeneration and is often evaluated using non-invasive Magnetic Resonance Imaging (MRI). The objective of this study is to collectively assess the relationship between abnormal patellar height and chondromalacia and meniscus pathologies. Method: Following ethical committee approval (2023/43), 86 cases undergoing knee MRI at our hospital from January 2021 to March 2023 were assessed. The Insall-Salvati ratio determined abnormal patellar height. Meniscus lesion classification adhered to criteria from the British Knee Meniscus Surgery Association. Meniscal degeneration was classified using Lotysch et al.'s MRI grading system. Chondromalacia evaluation followed the Modified Outerbridge classification system. Results: Among the 86 cases, 41 (32.6%) showed abnormal patellar positioning. Of those with abnormal height, 78% had chondromalacia, while 42% without it displayed the condition ($p=0.001$). Abnormal patellar height correlated with 58% medial meniscus ($p<0.001$) and 49% lateral meniscus degeneration ($p=0.005$). Prevalence of chondromalacia and meniscal degeneration was significantly higher in those with abnormal patellar height. Spearman's analysis revealed significant positive correlations between abnormal patellar height and chondromalacia ($r=0.36$, $p=0.001$), medial meniscus degeneration ($r=0.50$, $p<0.001$), and lateral meniscus degeneration ($r=0.30$, $p=0.004$). Conclusion: Abnormal patellar height often corresponds with meniscal degeneration and chondromalacia. Identifying malpositioned patella via MRI is vital for effective diagnosis and treatment due to potential increased occurrence of accompanying chondral and meniscal lesions.

Keywords: Abnormal Patellar Height, Meniscal Degeneration, Chondromalacia, Magnetic Resonance Imaging

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6575-9198

Association Between Red Cell Distribution Width With Dipper and Non-Dipper Hypertension

Dr. Serdar Gökhan Nurkoç[1]

[1]Yozgat Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Serdar Gökhan Nurkoç*

Abstract

Aim: High red cell distribution width (RDW) and non-dipper hypertension (HT) are closely related to adverse cardiovascular outcomes and higher inflammatory status. Non-dipper HT is a lack of nocturnal blood pressure (BP) fall. we aimed to investigate whether there is any relationship between RDW and dipper HT and non-dipper HT status. Methods: This single-center study retrospectively enrolled 300 consecutive patients who visited the Cardiology Outpatient Clinic between January 2021 and January 2023 with the complaint of high BP and went through 24-hour ambulatory blood pressure monitoring (ABPM). The patients were separated into different groups according to the circadian rhythm of BP (dipper and non-dipper groups) obtained through 24-h ABPM. Results: Non-dipper HT patients had higher RDW levels than dipper HT patients (13.85±1.50 and 12.98±1.34, p< 0.001). Any possible factors detected as determinants in univariate analyses were evaluated by analyzing multivariate logistic regression to detect independent markers of the non-dipping pattern. Higher levels of RDW (OR: 2.053, 95%CI: 1.474-2.859, p < 0.001) were found to be independently associated with the presence of the non-dipping pattern. In ROC curve analysis, RDW over a cut-off level of 13.15 predicted a non-dipping HT pattern with a sensitivity of 66.3% and a specificity of 58.2% (AUC: 0.689, 95% confidence interval (CI): 0.626-0.751, p < 0.001). Conclusion: This study demonstrates that non-dipper HT has higher RDW levels than dipper HT.

Keywords: Non-Dipper Hypertension, Dipper Hypertension, Red Cell Distribution Width

Presentation ID / Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1470-356X

Ateş Yakınması ile Sağlık Kurumuna Başvuran Olguların İrdelenmesi

Dr. Banu Karaca[1]

[1]Katip Celebi University Ataturk Research And Training Hospital
**Corresponding author: BANU KARACA*

Özet

Giriş: Ateş enfeksiyöz ve non enfeksiyöz süreçlerde görülebilen bir semptomdur. Bakteriyel, viral, mantar ve parazit enfeksiyonlarının yanında non-enfeksiyöz süreçlerden kollajen doku hastalıkları, maligniteler gibi hastalıklarda da görülebilmektedir. Etiyoloji yaşanılan bölge, sosyoekonomik durum, immun durum, komorbiditeler ve yaşa bağlı olarak farklılık gösterir. Bu çalışmada bir üniversite eğitim araştırma hastanesine acil ve poliklinik düzeyinde ateş şikayeti ile başvuran olguların irdelenmesi amaçlandı. Materyal metod: 10/07/2023-13/08/2023 tarihleri arasında üçüncü basamak eğitim ve araştırma hastanesi enfeksiyon hastalıkları polikliniğine ateş şikayeti ile başvuran ve acil servisten ateş nedeniyle danışılan 103 hasta retrospektif olarak elektronik hastane kayıtlarından incelendi. Sonuçlar: Çalışma grubunun 56(%54.3)'sı kadındı. Yaş ortalaması 58.5 olarak hesaplandı. Hastaların 55(%53.3)'i acil servis, 48(%46.6)'i poliklinikten başvurduğu görüldü. Başvuru sırasındaki şikayetler Tablo-1 de verilmiştir. Tablo-1:Ateş ile başvuran hastalarda semptomların dağılımı Şikayet Sayı (n,%) Şikayet Sayı (n,%) Disüri 18(%17.4) Halsizlik, iştahsızlık 45(%43.6) Urgency 11(%10.6) Bilinç değişikliği 22(%21.3) Pollaküri 2(%1.9) Boğaz ağrısı 1(%0.9) Yan ağrısı 17(%16.5) Öksürük 16(%15.5) Karın ağrısı 29(%28.1) Balgam 10(%9.7) Bulantı-kusma 36(%34.9) Döküntü 4(%3.8) İshal 7(%6.7) Enfekte ülser 3(%2.9) Eklem ağrısı 13(%12.6) Başağrısı 1(%0.9) %33 olguda hipertansiyon, %31'inde diyabet, %17.4'ünde malignite, %14.5'inde immunsupresyon, %13.9'unda ise kronik böbrek hastalığı olduğu görüldü. Dört (%3.8) hastada hayvan teması ve taze peynir tüketme öyküsü vardı. Fizik muayenede sık görülen bulgular 20(%19.4) akciğerde ral, 21(%20.3) batında hassasiyet, 13(%12.6) olguda ise kostovertebral açı hassasiyeti olarak saptandı. 62(%60.1) olguda lökositoz, 90(%87.3) olguda C reaktif protein yüksekliği, 12(%11.6) prokalsitonin yüksekliği görüldü. Akciğer grafisinde ve bilgisayarlı tomografide (BT) pnömonik infiltrasyon ve buzlu cam görünümü 10(%9.7), batın BT de pyelonefrit bulguları 9(%8.7 ve yine batın BT de intra-abdominal enfeksiyon 7(%6.7) olguda vardı. İdrar kültüründe E coli 14(%13.5), Klebsella spp. 6(%3.8), Candida albicans 2(%4.8), kan kültüründe E coli 5(%4.8), Klebsiella spp. 3(%2.9), balgam kültüründe Klebsiella spp. 1(%0.9), yara apse kültüründe gram pozitif kok 2(%1.9) ve Mycobacterium tuberculosis1(%0.9) oranında saptandı. Odak dağılımı yüksek oranda üriner sistem enfeksiyonu 30(%29.1), 12(%11.6) pnömoni, 15(%14.5) yumuşak doku enfeksiyonu idi. Non enfeksiyöz nedenlerden ileus, aorta psödoanevrizması, pulmoner emboli, vaskülit, Crohn, 1(%0.9)'er olguda saptandı. 91(%88.9) hastaya ampirik antibiyoterapi başlandı, en sık beta laktam 70 (%67.9), kinolon 27(%20.7), glikopeptid 11(%10.6) ve metronidazol 8(%7.7) başlandığı görüldü. Tartışma: Ateş en sık enfeksiyon hastalıklarının seyrinde görülmektedir çalışmamızda en sık enfeksiyöz

patolojiler üriner enfeksiyon, pnömoni ve yumuşak doku enfeksiyonları idi. Bunun yanında bir çok enfeksiyon dışı patolojilerde de ateş görüldü. Etiyolojinin belirlenmesinde hastaların yaş, immun durum, ek hastalıkları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ateş, Enfeksiyon, Etiyoloji

Evaluation of Patients Presenting With Fever to a Healthcare Setting

Abstract

Introduction: Fever is a symptom that can be observed in both infectious and non-infectious processes. Besides bacterial, viral, fungal, and parasitic infections, it can also occur in non-infectious conditions such as collagen disorders and malignancies. The etiology of fever varies based on factors like the affected region, socioeconomic status, immune status, comorbidities, and age. This study aimed to examine cases presenting with fever to a university teaching and research hospital in both emergency and outpatient settings. Materials and Methods: Between July 10, 2023, and August 13, 2023, a total of 103 patients who presented with fever to the infectious diseases outpatient clinic and were referred from the emergency department of a tertiary care hospital were retrospectively analyzed using electronic medical records. Results: Among the study group, 56 (54.3%) were female. The mean age was calculated as 58.5. Of the patients, 55 (53.3%) visited the emergency department, while 48 (46.6%) visited the outpatient clinic. The distribution of symptoms at the time of admission is provided in Table-1. Table-1: Distribution of symptoms in patients presenting with fever Symptom Number (n, %) Symptom Number (n, %) Dysuria 18 (17.4%) Fatigue, anorexia 45 (43.6%) Urgency 11 (10.6%) Altered consciousness 22 (21.3%) Pollakiuria 2 (1.9%) Sore throat 1 (0.9%) Flank pain 17 (16.5%) Cough 16 (15.5%) Abdominal pain 29 (28.1%) Sputum 10 (9.7%) Nausea-vomiting 36 (34.9%) Rash 4 (3.8%) Diarrhea 7 (6.7%) Infected ulcer 3 (2.9%) Joint pain 13 (12.6%) Headache 1 (0.9%) Hypertension was present in 33% of cases, diabetes in 31%, malignancy in 17.4%, immunosuppression in 14.5%, and chronic kidney disease in 13.9%. Four (3.8%) patients had a history of animal contact and consumption of fresh cheese. Common findings on physical examination were rales in 20 (19.4%) cases, abdominal tenderness in 21 (20.3%), and costovertebral angle tenderness in 13 (12.6%) cases. Leukocytosis was observed in 62 (60.1%) cases, elevated C-reactive protein in 90 (87.3%), and elevated procalcitonin in 12 (11.6%). Pneumonic infiltration and ground-glass opacities were observed in chest X-rays and computed tomography (CT) scans of 10 (9.7%) cases, abdominal CT showed pyelonephritis findings in 9 (8.7%) cases, and intra-abdominal infection in 7 (6.7%) cases. Urine culture revealed E. coli in 14 (13.5%) cases, Klebsiella spp. in 6 (3.8%), Candida albicans in 2 (4.8%), blood culture showed E. coli in 5 (4.8%), Klebsiella spp. in 3 (2.9%), sputum culture showed Klebsiella spp. in 1 (0.9%), wound abscess culture showed gram-positive cocci in 2 (1.9%), and Mycobacterium tuberculosis in 1 (0.9%). The primary focus was urinary system infection in 30 (29.1%), pneumonia in 12 (11.6%), and soft tissue infection in 15 (14.5%) cases. Non-infectious causes including ileus, aortic pseudoaneurysm, pulmonary embolism, vasculitis, and Crohn's disease were observed in 0.9% of cases each. Empirical antibiotic therapy was initiated in 91 (88.9%) patients, with beta-lactams being the most commonly prescribed (67.9%), followed by quinolones (20.7%), glycopeptides (10.6%), and metronidazole (7.7%). Discussion: Fever is commonly observed in the course of infectious diseases. In our study, the most common infectious pathologies associated with fever were urinary tract infections, pneumonia, and soft tissue infections. Additionally, fever was also present in various non-infectious conditions. Determining the etiology of fever depends on factors such as age, immune status, and underlying medical conditions.

Keywords: Fever, Aetiology

Presentation ID / Sunum No= 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6991-5749

Atriyal Fibrilasyonlu Hastalarda Sol Atriyal Trombüs ile Aktive Parsiyel Tromboplastin Zamanı Arasındaki İlişki

Exp. Dr. Ahmet Oğuz Aslan[1], Exp. Dr. Ahmet Özderya[2]

[1]Trabzon Ahi Evren Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Trabzon Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Arkaplan ve amaç: Bu çalışmanın amacı atrial fibrilasyon(AF) hastalarında transözafagiel ekokardiyografi(TEE) ile sol atrial trombüs(LAT) saptanması ile active partial thromboplastin time(aPTT)' arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Method: Çalışmamız için Ocak 2023 ile Nisan 2023 tarihleri arasında kliniğimizde ritm kontrolü yapılması için kardiyoversiyon planlanan 110 AF hastası incelenmiştir. 24 saat içerisinde unfraksiyone heparin almış 10 hasta çalışmadan dışlanmıştır. Geriye kalan TEE yapılan 100 hasta(yaş=65.01±9.59 yıl) çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalar trombüs saptanan ve saptanmayan olmak üzere iki gruba ayrılarak istatistiksel analiz yapılmıştır. Bulgular: LAT saptanan grupta yaş(p=0.046), koroner arter hastalığı(p=0.004), kalp yetmezliği(p<0.001), sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu(p<0.001) ve aPTT[24.9 (14-52.1), 27.55 (22.1-55.4) , p=0.001] istatistiksel olarak farklı saptandı(Tablo-1). İki grup arasında vitamin K antagonisti ve new oral antikoagülan kullanımları arasında fark saptanmadı. aPTT ile LAT varlığı arasındaki korelasyon spearman korelasyonu ile tespit edildi(p= 0.001, Korelasyon Katsayısı: -0.329). Univariable regresyon analizinde aPTT, LAT saptanmasının bağımlı bir prediktörü olarak bulundu[OR=0.915(Cl95% 0.860-0.973), p=0.005]. ROC analizinde LAT saptamada aPTT'nin gücü incelendiğinde, AUC=0.691, 95%Cl: 0.590-0.792, p=0.001, cut-off=25.7 %61.7 sensitivite, %60.4 spesifite) bulundu(Figure 1). Sonuç: Bu çalışmada kardiyoversiyon planlanan AF hastalarına TEE yapılmadan önce bakılan aPTT değerinin düşük olmasının LAT saptanması açısından bir öngörücü olduğunu tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: Aktive Parsiyel Tromboplastin Zamanı , Sol Atrial Trombüs, Transözofageal Ekokardiyografi

The Relationship Between Left Atrial Thrombus and Active Partial Thromboplastin Time in Patients With Atrial Fibrillation

Abstract

Background: The aim of this study is to investigate the relationship between the detection of left atrial thrombus (LAT) by transesophageal echocardiography (TEE) and active partial thromboplastin time (aPTT) in patients with atrial fibrillation (AF). Methods: For our study, 110 AF patients who were scheduled for cardioversion for rhythm control in our clinic between January 2023 and April 2023 were examined. Ten patients who received unfractionated heparin within 24 hours were excluded from the study. The remaining 100 patients (age=65.01±9.59 years) who underwent TEE were included in the study. Statistical analysis was performed by dividing the patients into two groups as those with and without thrombus. Result: In the group with LAT, age (p=0.046), coronary artery disease (p=0.004), heart failure (p<0.001), left ventricular ejection fraction (p<0.001) and aPTT[24.9 (14-52.1), 27.55 (22.1-55.4) , p=0.001] was found to be statistically different (Table-1). There was no difference between the two groups in the use of vitamin K antagonists and new oral anticoagulants. The correlation between aPTT and the presence of LAT was determined by spearman's correlation (p= 0.001, Correlation Coefficient: -0.329). aPTT in Univariable regression analysis, It was found to be a dependent predictor of LAT detection [OR=0.915(CI95% 0.860-0.973), p=0.005]. When the power of aPTT in LAT detection in ROC analysis is examined, AUC=0.691, 95%Cl: 0.590-0.792, p=0.001, cut-off=25.7 61.7% sensitivity, 60.4% specificity) (Figure 1). Conclusion: In this study, we determined that the low aPTT value measured before TEE in AF patients who were scheduled for cardioversion is a predictor for the detection of LAT.

Keywords: Activated Partial Thromboplastin Time, Left Atrial Thrombus, Transesophageal Echocardiography

Presentation ID / Sunum No= 346

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3018-8369

Bebeklerde Kulak Şekil Bozuklukları Bir Acil Durum Mudur?

Dr. Yasar Hüseyin Onganlar[1]

[1]Yaşar H. Onganlar Özel Muayenehane
**Corresponding author: Yasar Hüseyin ONGANLAR*

Özet

Bebeklerin kulakları, gelişimin önemli bir yönünü oluşturan organlardır. Kulak yapısı ve şekli, hem işitme fonksiyonu hem de estetik açıdan büyük bir önem taşır. Bebeklerde kulak şekil bozuklukları, kulak yapısının normale göre sapması sonucu ortaya çıkan durumlar olarak tanımlanabilir. Bu bozukluklar, genetik faktörler, anne karnında gelişim sırasındaki etkiler veya doku yetersizlikleri gibi çeşitli nedenlerle meydana gelebilir. Kulak şekil bozuklukları, helikal rim, Stahl's kulağı, fincan kulak, kepçe kulak, konkal Kruz ve lidding Deformitesi olarak sıralanabilir. Bu kulak şekil bozuklukları, genellikle estetik açıdan kaygı yaratabilir. Ancak, ileriki yaşlarda psikolojik sorunlara da neden olabileceği unutulmamalıdır. Özellikle çocukların ve gençlerin sosyal ilişkileri ve özsaygıları, dış görünüşlerinin algılanmasında etkilenmektedir. Kulak şekil bozukluklarının bu yaşam dönemlerinde bireylerin özgüvenini zedeleyebileceği ve olumsuz duygusal etkilere yol açabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Son yıllarda uygulanan kulak kalıplama yöntemleri, kulak şekil bozukluklarının tedavisinde oldukça olumlu sonuçlar elde edilmesini sağlamaktadır. Özellikle bebeklik döneminde gerçekleştirilen bu yöntemler, yenidoğan döneminde, yani ilk 2-3 haftalık süre içinde başlanması gereken önemli bir tedavi yaklaşımıdır. Kulak şekil bozukluklarının en başarılı sonuçlarını elde etmek için erken dönemde müdahale edilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Bu tür işlemler en geç 2 aylık döneme kadar başlanabilir, çünkü bu süre zarfında bebeklerin kulak kıkırdağı hafızası oluşmaktadır. Kulak kalıplama yöntemi ile şekil verilse dahi, kıkırdağın bu hafızası nedeniyle, tedavi sonrası bile kulak şekil bozukluğunun tekrar eski haline dönme ihtimali bulunmaktadır. Bu yüzden, kulak kalıplama işlemlerinin en erken dönemde, mümkün olan en yakın zamanda başlanması oldukça kritik bir faktördür.

Anahtar Kelimeler: Bebek Kulak Şekil Bozuklukları, Bebek Kulak Kalıplama, Yenidoğan

Are Infant Ear Shape Abnormalities Considered An Urgent Condition?

Abstract

Infants' ears are essential organs that play a significant role in development. The structure and shape of the ears hold great importance not only in terms of hearing function but also aesthetically. Ear shape abnormalities in infants can be defined as conditions where the ear structure deviates from the norm. These abnormalities may arise due to various factors such as genetic influences, developmental effects during fetal stages, or insufficient tissue development. Ear shape irregularities can be categorized as helical rim, Stahl's ear, cup ear, protruding ear, conchal crus, and lidding deformity. While these abnormalities can often raise aesthetic concerns, it should not be overlooked that they could potentially lead to psychological issues in later years. Especially in the lives of children and adolescents, their social interactions and self-esteem can be influenced by how their external appearance is perceived. It should be noted that during these life stages, ear shape irregularities could undermine individuals' self-confidence, leading to negative emotional effects. In recent years, the application of ear molding techniques has yielded highly positive outcomes in the treatment of ear shape abnormalities. Particularly in infancy, these methods have proven effective when initiated during the neonatal period, within the first 2-3 weeks of life. Early intervention is of paramount importance to achieve optimal results in addressing ear shape irregularities. Such procedures can ideally commence until the infant reaches a maximum age of 2 months, as this period is when the ear cartilage starts developing its memory. Despite shaping the ear through molding techniques, the inherent memory of the cartilage could cause the irregularity to revert even after treatment. Therefore, initiating ear molding procedures as early as possible, ideally during the earliest stages, emerges as a critical factor.

Keywords: Baby Ear Deformities, Baby Ear Molding, Newborn

Presentation ID / Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 4820 0373

Behçet Hastası Bir Çocukta Mezenşimal Kök Hücre Nakli Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Cengiz Zeybek[1]

[1]Gülhane Eğitim ve Araştorma Hastanesi Etlik ANKARA

Özet

Behçet hastalığı, etiyolojisi bilinmeyen vaskülitik bir sendromdur. Bu sendromda cilt, mukozalar, eklemler, gözler, sinir sistemi ve gastrointestinal sistem (GIS) tutulabilir. Behçet hastalığında GIS tutulumu atak ve remisyonlarla karakterizedir. Ülserasyon en çok ileum, çekum ve kolonda olur. Behçet hastalığı, özellikle vasküler, sinir sistemi ve GIS tutulumlarında yaşamı tehdit edebilir. Mezenşimal kök hücreler (MKH), esas olarak kemik iliği stromal hücreleri olup genel anlamda "destek hücresi" özelliği taşırlar. Her ne kadar MKH'ler farklı dokulurdan elde edilseler bile benzer farklılaşma ve terapotik etki potansiyeli gösterirler. Bu hücreler her üç germ yaprağından köken alan hücrelere farklılaşma yeteneğine sahiptirler. MKH'lerin organizmaya intra-arteriyel ya da intravenöz yollarla verildiğinde hasarlı dokulara yerleştiği gösterilmiştir. Hasarlı dokularda MKH'ler, salgıladıkları anti-inflamatuar sitokinler aracılığı ile zarar görmüş dokulardaki hücreleri korurken (anti-inflamatuar ve anti-apopitotik etki) aynı zamanda bulundukları mikroçevre ile etkileşim sonucunda farklılaşarak iyileşmeye katkı sağlarlar. Erişkin Behçet hastalarında MKH uygulaması bacak ülserleri olan hastada başarılı olarak bildirilmişken retinal vasküliti olan hastalarda başarısız bulunmuş ancak bu durum hastalığın geç ve ilerlemiş safhası ile ilişkili olabileceği bildirilmiştir. Biz GIS tutulumu ön planda olan 7 yaşındaki Behçet hastamıza pek çok immunsüpresif ve biyolojik ajan kullanımından sonra hastayı remisyona sokamayınca MKH uygulamasına karar verdik. İki yaşında oral aftları başlayan hastaya 4 yaşında eritema nodosum ve pozitif paterji testi ile Behçet hastalığı tanısı kondu. GIS semptomları ve bulguları olan hastada zamanla sırasıyla süperior sagittal sinüs trombozu, pulmoner arter trombozu, sağ atriumda tromboz saptandı. Tüm hastalık süresince hastaya pek çok immunsüpresifler ve biyolojik ajanlar kullanıldı. Hastaya Sağlık Bakanlığından izin alınarak MKH uygulaması yapıldı. Ancak ilk iki dozun uygulanmasına rağmen hastanın klinik ve laboratuvar (akut faz reaktanları, homosistein düzeyleri gibi) değerlerinde bir değişiklik olmadı. Üçüncü doz MKH'ler uygulanamadan abondan GIS kanaması nedeniyle hastamız exitus oldu. MKH uygulamasının hastalığın erken evresinde uygulamasına dair daha geniş çalışmaların yapılması gerektiğine inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Behçet Hastalığı, Mezenşimal Kök Hücre Nakli

Presentation ID / Sunum No= 352

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-0373-0904

BI-RADS 4 Meme Lezyonlarında Patoloji Sonuçlarımız

Exp. Dr. Sevgi Ünal[1]

[1]İzmir Atatürk Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Meme kanseri kadınlarda dünyada en çok görülen kanserdir. 2013 yılında Amerikan Radyoloji Koleji (ACR) meme lezyonlarının risk değerlendirmesinde standardizasyon için Meme Görüntüleme Raporlama ve Veri Sisteminin (BI-RADS) beşinci baskısını yayınladı. ACR BI-RADS 4 lezyonların malign olasılığı %3-94 'tür. Bu oran geniş bir aralıktır. ACR BI-RADS kategori 4 lezyonlar BI-RADS 4a, 4b, 4c olarak alt kategorilere ayrılmıştır. Kategori 4a lezyonlarının malignite olasılığı % 3-10, kategori 4b % 11-50 ve kategori 4c % 51-94'tür. Bu, BI-RADS kategori 4 lezyonlarının oldukça değişken bir meme kanseri oranı ve yüksek oranda iyi huylu (% 61,2) patolojik tanı ile ilişkili olduğu ve bu da yüksek oranda gereksiz biyopsi ile sonuçlanabileceği anlamına gelir. Bu çalışmada hastanemizde yapılan BIRADS 4 lezyonların patoloji sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladım. Hastanemiz meme kliniğinde Ocak 2023-Mart 2023 tarihleri arası BIRADS 4 olarak kategorize edilen 52 hasta çalışmaya dahil edildi. 40 yaş altında USG ile 40 yaş üstüne usg ve mamografi ile değerlendirme yapıldı. Meme lezyonu retrospektif olarak tarandı. Ultrason eşliğinde meme trucut biyopsisi uygulanan hastaların biyopsi sonuçları ve mamografide kalsifikasyon saptanan ve BIRAS 4 olarak kategorize edilen hastaların eksizyonel biyopsi sonuçları kaydedildi. Çalışmaya 52 hasta BIRADS 4 kategorisinde dahil edildi. Bu hastaların 47'sine USG eşliğinde trucut biyopsi yapıldı. Kalsifikasyon içeren 5 lezyona eksizyonel biyopsi yapıldı. Bu hastaların 23'ü malign (%53,8) 28'i benigndi (%44,2). Bir tanesi yüksek riskli meme lezyonu olarak tanımlanan atipili duktal proliferatif lezyondu. Benign lezyonların 4'ü fibroadenom, 5'i sklerozan adenozis, 2'si mastitdi. Diğerler benign lezyonlar fibrokistik meme dokusuydu. Malign lezyonlardan 19'u invaziv karsinomdu, 4'ü duktal karsinoma instuydu.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, BIRADS 4, Ultrasonografi, Trucut Biyopsi

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID ID: 0000-0001-5670-219X

Bir Olgu: Guyon Kanalı Sendromu (Distal Ulnar Tünel) ve Ulnar Sinir Tuzaklanma Yerinin Lokalize Edilmesinde EMG'nin Önemi.

Asst. Prof. Dr. Mehmet Sabri Erdöl[1], Asst. Prof. Dr. Arif Çakır[1], Assoc. Prof. Dr. Mehmet Fırat Yağmur[2]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi
[2]Özel Levent Hastanesi
**Corresponding author: Mehmet Sabri Erdöl*

Özet

Özet: Ulnar sinirin el bileği ön medial kesiminde fibroösseoz tünelde tuzaklanması durumu guyon kanalı sendromu olarak adladırılmaktadır. Motor ve duyusal, sadece motor ve nadiren de olsa sadece duyusal bertilerle seyreden üç tipi vardır. En sık nedenleri kist ve el bileği travması (meslekle ilişkili tekrarlayıcı hereketler) olup diğerleri lipom, artrit, ulnar arter kisti ve nöromadır ancak bazende idiopatik olabilmektedir. Nedene yönelik cerrahi tedavi ve atel tedavileri vardır. Olgu: 45 yaşında erkek, yirmi yıldır garsonluk yapan, iki ay önce başlayan sol el 4. ve 5. parmaklarında koluna yayılan uyuşma şikayetleri nedeniyle yapılan muayenesinde 4. ve 5. el parmaklarının palmar yüzünde hipoestezi ve aljezi bulguları vardı. Rutin kan tahlilleri normaldi. El bileği MRG'de kapitatum volar kesiminde hafif kontüzyonel meduller ödem ve trianguler fibrokartilaj santral (TFCC) diskte dejenerasyon rapor edildi. Rutin ileti incelemelerinde ulnar sinir duyusal aksiyon potansiyeli düşük amplitüdlü iken ulnar dorsal kutanöz sinir yanıtları normaldi. Amacımız: Guyon kanalında ulnar sinir tuzak nöropatisi yerini lokalize etmek için rutin ulnar sinir ileti çalışmalarıyla birlikte amaca yönelik incelemenin yapılması gerektiğini vurgulamaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Guyon Kanalı Sendromu, Emg Buguları, Protokoller

Presentation ID / Sunum No= 290

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0925-925X

Bruselloz Tanılı 114 Hastanın İrdelenmesi

Dr. Yavuz Çekli[1]

[1]*Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Bruselloz dünyadaki yaygın zoonotik hastalıklardan biri olup, hafif belirtilerden ağır klinik tablolara kadar değişebilen, akut veya kronik seyredebilen, birçok hastalığı taklit edebilen enfeksiyon hastalığıdır. Akut hastalık sıklıkla halsizlik, yorgunluk, ateş, gece terlemesi gibi şikayetlerle başlar. Ateş ve hepatosplenomegali, sakroiliit, spondilodiskit, skrotal şişlik ve lenfadenopati sık görülen bulgulardır. Bu çalışmada kliniğimizde takip edilen bruselloz tanılı hastaların değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Son 7 yıl içerisinde kliniğimizde bruselloz nedeniyle tedavi verilen, Brusella Wright aglütinasyon testi ≥1/160 titrede olan hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Hasta bilgilerinin elde edilmesinde hastane bilgi işletim sisteminden yararlanılmıştır. Bulgular: Son 7 yıl içerisinde kliniğimizde bruselloz nedeniyle tedavi verilen 114 hasta çalışmaya alınmıştır. Hastaların ortalama yaşı 45,8±15,7'dir. Hastaların 64'ü (%64,9) erkek, 50'si (%35,1) kadındır. Hastalar başvuru anındaki semptomları yönünden değerlendirildiğinde, 82'sinin (%72,9) halsizlik yorgunluk, 62'sının (%54,3) miyalji, 42'sinin (%36,8) bel ağrısı, 39'unun (%34,2) ateş, 10'unun (%8,7) ise kilo kaybı şikayeti olduğu saptanmıştır. Tanı anında ortalama C-reaktif protein (CRP) değeri 33,1±23,7 (1-145) mg/ dl, ortalama eritrosit sedimentasyon hızı (ESH) 29,5±21,8 (3-95) mm/saat idi. Manyetik rezonans görüntüleme ve/veya kemik sintigrafisi aracılığıyla tüm hastaların 27'sinde (%23,6) sakroiliit, 15'inde (%13,1) torakolomber spondilodiskit, 8'inde (%7) diz artriti, iki hastada koksofemoral artrit (%1,7) ve birer hastada ayak bileği artiriti (%0,8) ve psoas apsesi (%0,8) saptanmıştır. Bir hastada spondilodiskit ile sakroiliit, bir hastada ise sakroiliit ve psoas apsesi birlikte izlenmiş olup 62 (%54,3) hastada radyolojik tutulum saptanmamıştır. Başvuru esnasında bel ağrısı şikayeti olan 42 hastanın 34'ünde (%80,9) radyolojik olarak sakroileit veya spondilodiskit saptanmıştır. Sonuç: Çalışmamızda hastaların başvuru esnasında en sık halsizlik, yorgunluk, miyalji, bel ağrısı ve ateş şikayetleri olduğu tespit edilmiştir. Çalışmalar incelendiğinde brusellozda osteoartiküler tutulumun %2-77 oranında değiştiği gözlemlenmektedir. Bizim çalışmamızda da en sık sakroiliit ve spondilodiskit izlenmiştir. Bruselloz spesifik olmayan semptom ve bulgularla seyreden bir hastalık olup ateş veya osteoartiküler tutulum olan hastalarda hayvancılık veya mesleki maruziyet sorgulanmalı, şüpheli hastalarda gerekli tanı testleri istenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Brusellozis, Spondilodiskit, Sacroiliit

Evaluation of 114 Patients Diagnosed With Brucellosis

Abstract

Introduction: Brucellosis is one of the common zoonotic diseases in the world. Fever and hepatosplenomegaly, sacroiliitis and lymphadenopathy are common findings. In this study, it was aimed to evaluate the patients diagnosed with brucellosis followed in our clinic. Materials and Methods: Patients with a titer of ≥1/160 Brucella Wright agglutination test in our clinic within the last 7 years were included in the study. Hospital information operating system was used for patient information. Results: 114 patients treated for brucellosis were included in the study. The mean age of the patients was 45.8±15.7. Of the patients, 64 (64.9%) were male. Of the patients, 82 (72.9%) complained of fatigue, 62 (54.3%) myalgia, 42 (36.8%) low back pain, 39 (34.2%) fever. It was determined that 8.7% had a complaint of weight loss. At the time of diagnosis, mean C-reactive protein (CRP) value was 33.1±23.7 (1-145) mg/dl, mean erythrocyte sedimentation rate (ESR) was 29.5±21.8 (3-95) mm/hour . By magnetic resonance imaging and/or bone scintigraphy, 27 (23.6%) of all patients had sacroiliitis, 15 (13.1%) thoracolumbar spondylodiscitis, 8 (7%) knee arthritis, two patients coxofemoral arthritis and one patient each ankle arthritis (0.8%) and psoas abscess (0.8%) were detected in 1.7% Spondylodiscitis and sacroiliitis were observed together in one patient, and sacroiliitis and psoas abscess were observed together in one patient, and radiological involvement was not detected in 62 (54.3%) patients. Sacroiliitis or spondylodiscitis was detected in 34 (80.9%) of 42 patients who had low back pain at admission. Conclusion: It was determined that the patients most frequently complained of weakness, fatigue, myalgia during admission. Previous studies have shown that osteoarticular involvement in brucellosis is 2-77%. In our study, sacroiliitis and spondylodiscitis were observed most frequently. Livestock should be questioned in patients with fever or osteoarticular involvement, and diagnostic tests should be requested in suspected patients.

Keywords: Brucellosis, Spondylodiscitis, Sacroiliitis

Presentation ID / Sunum No= 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4801-966X

C-Reaktif Protein/Albümin Oranı, Aortik Sertlik ile İlişkilidir

Exp. Dr. Murat Oğuz Özilhan[1], Assoc. Prof. Dr. Sadık Kadri Açıkgöz[2]

[1]S. B. Ankara City Hospital
[2]Ankara City Hospital, Department of Cardiology
**Corresponding author: Murat Oğuz Özilhan*

Özet

Amaç: Aortik sertlik, kardiyovasküler mortalitenin bağımsız bir öngördürücüsüdür. Aortun yapısı, kan akışındaki basınç değişikliklerine karşı elastik bir direnç sağlamaktadır. İnflamasyon başta olmak üzere çeşitli faktörler aortun elastik yapısında deformasyona sebep olabilmektedir. C-reaktif protein (CRP), akut faz reaktanı olup vasküler yapılar için önemli bir biyobelirteçtir. Albümin ise negatif akut faz reaktanıdır. Hipoalbüminemi çeşitli kardiyovasküler hastalıklar ile yakından ilişkilidir. CRP/Albümin oranı ise son yıllarda özellikle inflamasyon ile ilişkili olabilecek patofizyolojik durumlarla ilişkili olabileceği gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı, CRP/Albümin oranı ile aortik sertlik arasındaki korelasyonun incelenmesidir. Yöntem: Çalışmamıza 99 hasta dahil edildi. Hastaların klinik, demografik ve ekokardiyografik parametreleri ile kan örneği parametreleri kaydedilmiştir. CRP/Albümin oranına göre median değer belirlenerek iki gruba ayrıldı. Ofis kan basıncı ölçümleri kılavuz önerileri doğrultusunda yapılarak kan basıncı ortalaması alındı. Aortik sertlik indeksi, kan basıncı ölçümü ile aortik kökün ekokardiyografik olarak sistolde ve diyastolde ölçülmesi ile hesaplanmaktadır. Bulgular: Grup 1 ve Grup 2'nin yaş ortalaması 58.80±12,97 vs. 62,43±11,82 idi (p = 0.040). CRP ile CRP/Albümin oranı Grup 2'de anlamlı olarak yüksek saptanmıştır (p = 0.001). Aortik sertlik indeksi Grup 2 de anlamlı daha yüksek saptanmıştır (8.40±2.35 vs. 9.33±2.69, p=0.010). Yapılan korelasyon analizinde CRP/Albümin oranı, ASI ile pozitif korelasyon göstermiştir. Sonuç: CRP/Albümin oranı yeni bir inflamatuvar belirteç olup aortik sertlik indeksi ile pozitif korelasyon saptanmıştır. Bu konuda daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Aortik Sertlik, C-Reaktif Protein, İnflamasyon

C-Reactive Protein/albumin Ratio is Associated With Aortic Stiffness

Abstract

Objective: Aortic stiffness is an independent predictor of cardiovascular mortality. The structure of the aorta provides elastic resistance to pressure changes in blood flow. Various factors, especially inflammation, can cause deformation in the elastic structure of the aorta. C-reactive protein (CRP) is an acute phase reactant and an important biomarker for vascular structures. Albumin is a negative acute phase reactant. Hypoalbuminemia is closely associated with various cardiovascular diseases. CRP/Albumin ratio has recently been shown to be associated with pathophysiologic conditions that may be related to inflammation. The aim of this study was to investigate the correlation between CRP/Albumin ratio and aortic stiffness. Methods: 99 patients were included in our study. Clinical, demographic, echocardiographic and blood sample parameters were recorded. The median value was determined according to CRP/Albumin ratio and divided into two groups. Office blood pressure measurements were performed according to guideline recommendations and blood pressure was averaged. Aortic stiffness index is calculated by echocardiographic measurement of the aortic root in systole and diastole with blood pressure measurement. Results: The mean age of Group 1 and Group 2 was 58.80±12.97 vs. 62.43±11.82 years (p = 0.040). CRP and CRP/Albumin ratio were significantly higher in Group 2 (p = 0.001). Aortic stiffness index was significantly higher in Group 2 (8.40±2.35 vs. 9.33±2.69, p=0.010). In the correlation analysis, CRP/Albumin ratio showed a positive correlation with ASI. Conclusion: CRP/Albumin ratio is a new inflammatory marker and positively correlated with aortic stiffness index. Further studies on this subject are needed.

Keywords: Aortic Stiffness, C-Reactive Protein, Inflammation

Presentation ID / Sunum No= 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6333-8779

Çalışanlarda Kas-İskelet Sorunları, Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Mesleki Tükenmişlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Araştırılması: Ön Çalışma

Dr. Zeynep Aykin Yigman[1], Dr. Funda Kocaay[2], Researcher Cansu Gevrek[3]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Etlik Entegre Sağlık Kampüsü
[2]Ankara Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı
[3]Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü
**Corresponding author: Zeynep Aykın Yığman*

Özet

Amaç: Çalışma yaşamına bağlı olarak kas-iskelet sistemi sorunları sıklıkla görülmektedir. Ağrı, yorgunluk, tükenmişlik ve fonksiyonel kısıtlılık gibi olası sonuçlar da kas-iskelet sistemi sorunlarıyla ilişkilidir. Bu çalışmanın amacı çalışanlarda kas-iskelet sistemi sorunları, demografik özellikler, fiziksel aktivite düzeyi ve tükenmişlik durumu arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Gereç ve yöntemler: Bu çalışma tek merkezli, kesitsel bir çalışma olarak tasarlandı. Araştırmaya 18-65 yaş arası ve en az 1 yıldır bir işte çalışan 82 katılımcı dahil edilmiştir. Son bir yıl içinde iş değiştiren veya otuz günden fazla ara veren, ilerleyici nörolojik hastalığı olan, travma/cerrahi öyküsü olan, malignite öyküsü olan katılımcılar çalışma dışı bırakıldı. Nordic Kas İskelet Sistemi Anketi, Maslach Tükenmişlik Envanteri, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi'nden elde edilen veriler ve katılımcıların demografik özellikleri değerlendirilerek istatistiksel analiz yapıldı. Bulgular: Katılımcıların %51,21'i kadın, %48,79'u erkekti. Ortalama yaş kadınlarda 33,36 (±6,03), erkeklerde 35,35 (±5,25) idi. Erkek ve kadın grupları arasında yaş, vücut kitle indeksi, tükenmişlik düzeyi ve fiziksel aktivite düzeyi açısından anlamlı fark yoktu. Katılımcıların son 12 ay ve 7 günde en sık yaşadıkları ağrı şikâyeti bel, boyun ve sırtın üst kısmıdır. Kadınlarda kas-iskelet sistemi sorunlarının daha sık görüldüğü saptandı. Korelasyon analizinde fiziksel aktivite ile tükenmişlik düzeyleri arasında pozitif bir ilişki olduğu belirlendi. Sonuç: Sonuçlarımıza göre çalışanlarda kas-iskelet sistemi sorunları potansiyel bir sağlık sorunudur. Potansiyel risklerin önlenmesi için çalışma koşulları düzenlemelerine ve önleyici müdahalelere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Tükenmişlik, Çalışanlar, Kas İskelet Sistemi Sorunları, Ağrı, Fiziksel Aktivite

Investigation of the Relationship Between Musculoskeletal Problems, Physical Activity Level and Occupational Burnout Levels in Employees: A Pilot Study

Abstract

Objectives: Musculoskeletal system problems are frequently seen depending on working life. Possible consequences such as pain, fatigue, burnout, and functional limitation are also associated with musculoskeletal problems. The aim of this study is to examine the relationships between musculoskeletal system problems, demographic characteristics, physical activity level and burnout status in employees. Materials and methods: This study was designed as a single-center, cross-sectional study. 82 participants between the ages of 18-65 and working in a job for at least 1 year were included in the study. Participants who changed jobs in the last year or took a break for more than thirty days, had progressive neurological disease, trauma/surgery history, and a history of malignancy were excluded from the study. Statistical analysis was performed by evaluating the data obtained from the Nordic Musculoskeletal System Questionnaire, Maslach Burnout Inventory, International Physical Activity Questionnaire and the demographic characteristics of the participants. Results: 51.21% of the participants were female, 48.79% were male. The mean age was 33.36 (±6.03) for women and 35.35 (±5.25) for men. There was no significant difference between the male and female groups in terms of age, body mass index, burnout level and physical activity level. The most frequent complaints of pain in the last 12 months and 7 days of the participants are the low back, neck, and upper back. It was observed that musculoskeletal system problems were more common in women. In the correlation analysis, it was determined that there was a positive correlation between physical activity and burnout levels. Conclusions: According to our results, musculoskeletal problems in employees are a potential health problem. Working conditions regulations and preventive interventions are needed to avoid potential risks.

Keywords: Burnout, Employees, Musculoskeletal Problems, Pain, Physical Activity

Presentation ID / Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2146-2290

Cardamom, Doksorubisin ile İndüklenmiş Nefropatide Böbrek Koruyucudur ve TRPM2 Kanallarının Ekspresyonunu Azaltır

Prof. Dr. Ali Gürel[1], Exp. Dr. Hasan Atlı[2], Assoc. Prof. Dr. Tuncay Kuloğlu[3], Prof. Dr. Ebru Önalan[4], Ra. Nalan Kaya[3], Prof. Dr. Hüseyin Çeliker[1]

[1]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji Kliniği, Elazığ
[2]Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç hastalıkları, Batman
[3]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Elazığ
[4]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Ana Bilim Dalı, Elazığ
**Corresponding author: HASAN ATLI*

Özet

GİRİŞ: Doksorubisin (DXR) toksik yan etkileri olan güçlü bir antineoplastiktir. DXR, önce glomerüler hasar ve ardından tubulointerstisyel hasar yoluyla DXR ile indüklenen nefropatiye (DİN) neden olur. Transient receptor potential melastatin 2 (TRPM2) kanalları Ca+2 kanalları gibi davranır veya plazma membranındaki Ca+2 kanallarını modifiye eder. Elettaria cardamomum (CAR) tohumları baharat olarak da kullanılan bir bitkidir. Hayvan çalışmaları, CAR'ın antihipertansif, gastroprotektif, spazmolitik, anti bakteriyel, anti trombosit ve antikanser özelliklere sahip olmasının yanı sıra antioksidan etkilere sahip olduğunu göstermiştir Bu çalışmada Cardamomun, DXR ile indüklenen nefropati üzerindeki koruyucu etkisini araştırdık. GEREÇ VE YÖNTEM: Her biri altı yetişkin erkek Wistar Albino sıçandan oluşan dört grup oluşturuldu. 14 günlük deney süresi boyunca grup I'e hiçbir uygulama yapılmadı, grup II'ye 15 mg/kg intraperitoneal (IP) dozda DXR, grup III'e 15 mg/kg IP dozda DXR ve günde 500 µl/kg oral CAR ve grup IV'e günde 500 µl/kg oral CAR verildi. Sonuçlar ortalama± standart sapma olarak sunuldu. Verilerin istatistiksel anlamlılığı student T "paired" ve tek yönlü ANOVA testleri ile elde edildi. 0.05'ten küçük p değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. BULGULAR: TRPM2 immünoreaktivitesi, TUNEL boyama ile apoptoz ve malondialdehit (MDA) seviyeleri belirlendi. DXR grubunun MDA düzeyleri kontrol ve CAR gruplarına göre anlamlı derecede yüksekti. DXR+ CAR grubunun MDA düzeyleri DXR grubuna kıyasla anlamlı ölçüde azalmıştır. TRPM2 immünoreaktivitesinin prevalansı kontrol ve CAR gruplarında +1 iken, DXR grubunda +3 idi ve DXR+ CAR grubunda +1'e geriledi. Böbrek dokusunda TUNEL boyamasıyla belirlenen apoptozis kontrol ve CAR gruplarında benzerdi, ancak kontrol grubuyla karşılaştırıldığında DXR grubunda anlamlı bir artış, DXR+ CAR grubunda ise anlamlı bir düşüş gözlendi. TARTIŞMA ve SONUÇ: CAR'ın MDA seviyelerini, apoptozu, TRPM2 ekspresyonunu azalttığını ve DIN'de potansiyel antioksidan etkilere sahip olduğunu ayrıca nefrotoksisiteyi önleyici bir ajan olarak kullanılabileceğini belirledik.

Anahtar Kelimeler: Doksorubisin, Nefropati, TRPM2, Cardamom

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0526-5943

Characteristics and Outcomes of Very Elderly Critically-Ill Patients in Turkiye

Dr. Suayip Birinci[1], Dr. Mehmet Yıldırım[2]

[1]Ministry of Health, Deputy Minister, Ankara, Türkiye
[2]Ministry of Health, Etlik City Hospital, Department of Internal Medicine, Medical Intensive Care Unit, Ankara, Turkiye
**Corresponding author: Mehmet Yildirim*

Abstract

Introduction: Although more than 15% of ICU patients are very elderly (≥80 years-old), survival of those remains poor1. n this study we aimed to demonstrate characteristics and outcomes of very elderly patients admitted to Turkish ICUs in 2022. Method: A one year (2022) retrospective cohort analysis of all intensive care unit (ICU) admissions in Turkiye was performed. Demographic data, comorbidities and admission diagnosis based on ICD-10 codes, APACHE II scores, mechanical ventilation and hemodialysis requirement, length of ICU stay and mortality of very elderly patients were recorded. Results: Out of 882,678 ICU admissions, 162,410 (18.4%) patients were 80 years old or older. The median age of elderly patients is 85 years [IQR=82-89 years] and 68,415 (42.1) were male. To evaluate disease severity on ICU admission, APACHE II scores were analysed in 149,132 patients and median APACHE II score was 15 [8-23]]. Hypertension (94.4%), cerebrovascular disease (57.5%), heart failure (51.7%), chronic respiratory disease (46.7%), diabetes (30.6%), malignancy (21.8%) and chronic kidney disease (16.1%) were the most common comorbidities. Regarding admission diagnosis, respiratory failure, cerebrovascular disease, acute kidney injury, sepsis, gastrointestinal hemorrhage, pulmonary embolism, myocardial infarctus, liver failure, diabetic ketoacidosis, intoxication were diagnosed 26.2%, 15.7%, 15.4%, 14.7%, 3.6%, 2.4%, 2.3%, 0.6%, 0.2%, 0.1% of all patients, respectively. Non-invasive mechanical ventilation and invasive mechanical ventilation requirement were 33.0% and 32.0%, respectively, on ICU admission. Tracheotomy was performed in 3,327 (2.0%) patients, 4,796 (3.0%) patiens underwent PEG and brain death was diagnosed in 75 patients (0.1%). Median length of ICU stay was 4 days [2-10] and 103,775 (63.9%) patients passed away. Conclusion: Almost 20% of critically-ill patients in Turkish ICUs in 2022 were very elderly and they had high disease severity. Here, we report the first large epidemiological study to exhibit the characteristics and outcomes of critically-ill very elderly patients in Turkiye.

Keywords: Elderly, Very Elderly, İntensive Care Unit, Mortality, Geriatrics

Presentation ID / Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3319-592X

Çocuk Hastalarda, Eskiden Beri Kullanılan Enfeksiyon Biyobelirteçleri İle Yeni Enfeksiyon Biyobelirteçleri Arasındaki İlişki

Assoc. Prof. Dr. Lida Bülbül[1], Exp. Dr. Neslihan Özkul Sağlam[1]

[1]SBÜ, Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği
**Corresponding author: Neslihan Özkul Sağlam*

Özet

Amaç: Çalışmamızda, enfeksiyon nedeni ile servise yatırılan çocuk hastalarda, eskiden beri kullanılan enfeksiyon biyobelirteçleri ile yeni enfeksiyon biyobelirteçleri arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Enfeksiyon nedeni ile yatış yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Kronik hastalığı olanlar çalışma dışı bırakıldı. Hastalarımızın tamamından, yatışta ve yatışın 5.gününde C reaktif protein (CRP), Prokalsitonin, Adrenomedulin, Presepsin, ve Tam Kan Sayımı (lökosit, nötrofil ve platelet) tetkikleri alındı. Biyobelirteçler alındığı güne göre 1 ve 2 olarak adlandırıldı. Bu biyobelirteçler arasındaki korelasyon varlığı araştırıldı. Tüm korelasyonlarda parametrik olmayan Spearman Korelasyon Katsayısı testi kullanıldı. Bulgular: Çalışmamıza 45 hasta alındı. Hastaların 18'i (%40) kadın, 27'si (%60) erkek idi. Hastalarımızın yatış nedenleri, Alt Solunum Yolu Enfeksiyonu (%68,9), Lenfadenit (%11,1), Selülit (%6,7), İdrar Yolu Enfeksiyonu (%4,4), Üst Solunum Yolu Enfeksiyonu (%2,2), Merkezi Sinir Sistemi Enfeksiyonu (%2,2), Nedeni Belli Olmayan Ateş (%2,2), ve Diğer (%2,2) olarak bulundu. Hastaların %46.7' sinde ateş tespit edilmişti. Presepsin 1, CRP 1 ve Prokalsitonin 1 arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptanamadı. Presepsin 1 ile Adrenomedulin 1 arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptandı ($p<0,001$). CRP 1, Prokalsitonin 1 ($p<0,001$), Lökosit 1 ($p<0,001$) ve Nötrofil 1($p<0,001$) ile istatistiksel olarak anlamlı korelasyon göstermekteydi. Presepsin 2, CRP 2 ve Prokalsitonin 2 arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptanamadı. Presepsin 2 ile Nötrofil 2 arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptandı ($p=0,028$). Adrenomedulin 2 ile Presepsin 2 arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptandı ($p<0,001$). CRP 2 ile Prokalsitonin 2 ($p<0,001$) ve Lökosit 2 ($p=0,021$) ile arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptandı. Sonuçlar: Çalışmamızın sonucunda, enfeksiyon tanısında eskiden beri kullanılmakta olan biyobelirteçlerin, yeni biyobelirteçlere üstünlüğünün devam ettiği görülmektedir. Ancak tedavinin devamında Presepsin 2 ile Nötrofil 2 arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptanmış olması nedeni ile, Presepsinin, Nötrofil düşüşünü ve iyileşmeyi öngörebileceği sonucuna ulaşılmıştır. Ancak konu ile ilgili daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Enfeksiyonları, Biyobelirteçler, CRP, Prokalsitonin, Adrenomedüllin, Presepsin

The Relationship Between Old Infection Biomarkers and New Infection Biomarkers in Pediatric Patients

Abstract

Objective: We aimed to evaluate the relationship between old infection biomarkers and new infection biomarkers in pediatric patients hospitalized for infection. Methods: Patients hospitalized due to infection were included in the study. From all of our patients, C-reactive protein (CRP), Procalcitonin, Adrenomedulin, Presepsin, and Complete Blood Count (leukocyte, neutrophil and platelet) tests were taken at admission and on the 5th day of hospitalization. Biomarkers were named 1 and 2 according to the day they were taken. Non-parametric Spearman Correlation Coefficient test was used for all correlations. Results: Forty-five patients were included. 18 (40%) of the patients were female and 27 (60%) were male. Reasons for hospitalization of our patients, Lower Respiratory Tract Infection (68.9%), Lymphadenitis (11.1%), Cellulitis (6.7%), Urinary Tract Infection (4.4%), Upper Respiratory Tract Infection (2.2%), Central Nerve System Infection (2.2%), Fever of Unknown Reason (2.2%), and Other (2.2%). No statistically significant correlation was found between Presepsin 1,CRP 1 and Procalcitonin 1. A statistically significant correlation was found between Presepsin 1 and Adrenomedulin 1 ($p<0.001$).CRP 1, It showed statistically significant correlation with Procalcitonin 1, Leukocyte 1 and Neutrophil 1 ($p<0.001$).No statistically significant correlation was found between Presepsin 2, CRP 2 and Procalcitonin 2.A statistically significant correlation was found between Presepsin 2 and Neutrophil 2 ($p=0.028$). A statistically significant correlation was found between Adrenomedulin 2 and Presepsin 2 ($p<0.001$). A statistically significant correlation was found between CRP 2 and Procalcitonin 2 ($p<0.001$) and Leukocyte 2 ($p=0.021$). Results:It is seen that the biomarkers that have been used for a long time in the diagnosis of infection continue to be superior to the new biomarkers. However, since a statistically significant correlation was found between Presepsin 2 and Neutrophil 2 in the continuation of the treatment, It was concluded that presepsin can predict Neutrophil decrease and recovery. However, more comprehensive studies on the subject are needed.

Keywords: Childhood İnfections, Biomarkers, CRP, Procalcitonin, Adrenomedullin, Presepsin,

Presentation ID / Sunum No= 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7348-7081

Çocuk İmmünolojisi ve Alerji Polikliniği' Ne Yapılan Konsültasyonlar: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Fatih Çiçek[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Çocuk İmmünolojisi ve Alerji Departmanı*

Özet

Amaç: Konsültasyon, tanı- tedavi sürecinde veya hastaya fayda sağlayabilecek diğer hizmetler için başka bir doktordan veya sağlık uzmanından yardım isteme eylemidir. Alerjik hastalıklarla ilgili karmaşık teşhis problemlerinde konsültasyon, yanlış teşhisin önlenmesi ve tıbbi kararların doğruluğunun arttırılması açısından çok önemlidir. Metod: Şubat 2022-Haziran 2023 tarihleri arasında Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Çocuk İmmünolojisi ve Alerji Polikliniği' ne yapılan 114 hastanın konsültasyonları retrospektif olarak incelendi. Hastanenin tıbbi veri kayıtları kullanılarak konsültasyonlar retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların yaşları ve cinsiyetleri, konsültasyon nedenleri, konsültasyon klinikleri, konsültasyon süreci sonrası konulan tanıları kaydedildi. Bulgular: Yaşları ortalaması 5,6/ yıl olan toplam 114 hastanın konsültasyon bilgileri gözden geçirildi. Hastaların 60' ı (% 52,6) erkekti. Konsültasyonların %47,4 (n=54)' ü pediatri kliniklerinden, %17,4 (=20) 'ü yan dal polikliniklerinden, % 12,3 (n=14)' ü çocuk acil polikliniklerinden, % 8,8 (n=10)' i kulak burun boğaz polikliniklerinden, % 7,1 (n=8)' i çocuk cerrahisi polikliniklerinden ve % 7 (n=8)' si anestezi polikliniklerinden istenmişti. Konsültasyonların en sık nedenleri ise %21 (n=24)' inde ürtiker-anjioödem, %14 (n=16)' ünde öksürük, %12,2 (n=14)' sinde sık enfeksiyon geçirme, % 10,6 (n=12)' sında hışıltı, % 8,8 (n=10)' inde sırasıyla doktor tanılı atopik dermatit, ilaç alerjisi şüphesi ve gıda alerjisi şüphesi, % 7 (n=8)' sinde döküntü-kaşıntı, % 5,2 (n=6)' sinde alerjik rinit şüphesi ve % 3,6 (n=4)' sında preoperatif değerlendirme idi. Konsültasyon süreci sonrasında hastaların % 22,8 (=26)' i akut ürtiker-anjioödem, % 14 (n=16)' ü astım, % 10,5 (n=12)' i sırasıyla atopik dermatit, ilaç reaksiyonu, gıda alerjisi, % 5,3 (n=6)' ü immün yetmezlik, % 3,5 (n=4)' i hışıltılı infant, % 2,6 (n=3)' sı alerjik rinit, % 1,8 (n=2)' i kronik akciğer hastalığı tanıları aldı. Sonuç: Konsültasyonlar, hastaların tanı ve tedavi sürecinin uygun şekilde yönetilmesinde önem arz etmektedir. Günümüzde 3. basamak sağlık merkezlerinde yandal uzman hekim sayılarının artması ve multidisipliner yaklaşımlar, tanı-tedavi sürecinde daha olumlu sonuçlar alınmasına imkan sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Konsültasyon, Çocuk Alerji, Çocuk İmmünolojisi, Pediatri

Consultations to the Pediatric Immunology and Allergy Clinic: A Single-Center Experience

Abstract

Introduction: Consultation is the action of seeking assistance from another physician or healthcare specialist during the diagnosis and treatment process or for other services that may benefit the patient. In cases involving complex diagnostic issues related to allergic diseases, consultation is of paramount importance for preventing misdiagnosis and enhancing the accuracy of medical decisions. Materials and Methods: Consultations of 114 patients conducted at the Kartal Dr. Lütfi Kırdar City Hospital Pediatric Immunology and Allergy Outpatient Clinic between February 2022 and June 2023 were retrospectively reviewed. Consultations were retrospectively assessed using the hospital's medical data records. The patients' ages, genders, reasons for consultation, consultation clinics, and diagnoses made after the consultation process were recorded. Results: The consultation information of a total of 114 patients with an average age of 5.6 years was reviewed. Sixty (52.6%) of the patients were male. Consultations were requested from various clinics as follows: 47.4% (n=54) from pediatric clinics, 17.4% (n=20) from sub-specialty clinics, 12.3% (n=14) from pediatric emergency clinics, 8.8% (n=10) from ear, nose, and throat clinics, 7.1% (n=8) from pediatric surgery clinics, and 7% (n=8) from anesthesia clinics. The most common reasons for consultations were as follows: urticaria-angioedema in 21% (n=24), acute-chronic cough in 14% (n=16), a history of frequent infections in 12.2% (n=14), wheezing in 10.6% (n=12), and doctor-diagnosed conditions including atopic dermatitis, suspected drug allergy, and suspected food allergy in 8.8% (n=10) each. Rash-itching was the reason in 7% (n=8), suspected allergic rhinitis in 5.2% (n=6), and preoperative assessment in 3.6% (n=4) of cases. Following the consultation process, patients received diagnoses including acute urticaria-angioedema in 22.8% (n=26), asthma in 14% (n=16), atopic dermatitis, drug reaction, and food allergy in 10.5% (n=12) each, immunodeficiency in 5.3% (n=6), wheezing infant in 3.5% (n=4), allergic rhinitis in 2.6% (n=3), and chronic lung diseases (bronchiectasis and cystic fibrosis) in 1.8% (n=2) of cases. Conclusion: Consultations play a crucial role in ensuring the appropriate management of patients' diagnosis and treatment processes. In today's healthcare landscape, the increase in the number of subspecialist physicians in tertiary care centers and the implementation of multidisciplinary approaches may facilitate more favorable outcomes in the diagnosis and treatment process.

Keywords: Consultation; Pediatric Allergy; Pediatric Immunology; Pediatrics

Presentation ID / Sunum No= 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-3116-6349

Çocuk Yoğun Bakım Ünitemizde Bir Yılda Trakeostomi Açılan Hastaların Değerlendirilmesi

Dr. Hazal Kızıl[1], Assoc. Prof. Dr. Süleyman Bayraktar[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haseki Eğitim Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Hazal Kızıl*

Özet

Giriş ve Amaç: Çalışmamızda çocuk yoğun bakım ünitemizde yatıp, trakeostomi açılan hastalarımızın trakeostomi endikasyonları, trakeostomi açılma süresi, komplikasyonlar ve aileye trakekostomi bakım eğitimi verilip, bakım için gerekli cihazların temin edilmesi hakkındaki deneyimlerimizi literatür eşliğinde paylaşmak ve karşılaştırmak amaçlanmıştır. Materyal ve Yöntem: Çocuk yoğun bakım ünitemizde Haziran 2022 ve Haziran 2023 tarihleri arasında trakeostomi açılan 19 hastaya ait demografik ve klinik veriler retrospektif olarak Hastane Bilgi Yönetim Sistemi kayıtları, hasta dosyaları ve hemşire gözlemleri taranarak elde edilmiştir. Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen 19 hastanın 14'ü(%73,69) erkek, 5i(%26,31) kız, yaşları 4 ay ile 204 yaş arasında değişmekte olup ortalaması 67,6 aydı. Hastalarımızın 14'üne (%73,69) nörolojik hastalık, 3'üne (%15,79) uzamış mekanik ventilasyon ihtiyacı, 1'ine(%5,26) laringomalazi, 1'ine (%5,26) kraniofasiyal malformasyon nedeniyle trakeostomi açıldı.Trakeostomi açılmadan önce bütün hastalarımız mekanik ventilasyon desteği almıştı,Hastalarımızın ventilatörde kalış süresi 85,05(1-939) gün olarak belirlendi. Perioperatif dönemde hastalarımızdan 2sinde(%10,53) pnömotoraks gelişti.Operasyon sonrası takiplerinde hastalarımızdan 2 sinde (%10,53) derin trakeal aspirat kültürlerinde bakteriyel üreme olup pnömoni ve pnömotoraks birlikte gözlendi, 4ünde (%21,05)ünde derin trakeal aspirat kültürlerinde bakteriyel üreme olup pnömoni gelişti.Hastalardan 17 si(%89,47)taburcu edilirken,2si(%10,53) takipleri sırasında ex oldu. Tartışma ve Sonuç: Çalışmamızda nörolojik hastalıkların, literatürdeki diğer çocuk yoğun bakım ünitelerinin verileriyle uyumlu olarak, en sık trakeostomi açılması gerektiren hastalık grubu olduğu görülmüştür. Trakeostomi yoğun bakımda mortalite ve morbiditesi düşük cerrahi bir uygulamadır. Ancak postoperatif komplikasyonların önlenmesi için yapılması gerekenlerle, trakeostomi açılan hastanın bakım için gerekli cihazlarının temin edilip bakım hizmeti verecek hasta yakınlarının eğitim süresi konuları üzerinde durulması gereklidir

Anahtar Kelimeler: Çocuk Yoğun Bakım, Trakeostomi, Aile Bakımı

Evaluation of Patients Who Had Tracheostomy in One Year in Our Pediatric Intensive Care Unit

Abstract

Introduction and Purpose: In our study, it was aimed to share and compare our experiences about tracheostomy indications, tracheostomy opening time, complications, providing tracheostomy care training to the family and providing the necessary devices for care in our pediatric intensive care unit patients in the light of literature. Materials and Methods: Demographic and clinical data of 19 patients who underwent tracheostomy in our pediatric intensive care unit between June 2022 and June 2023 were obtained retrospectively by scanning Hospital Information Management System records, patient files and nurse observations. Results: Of the 19 patients included in our study, 14 (73.69%) were boys, 5 (26.31%) were girls, their ages ranged from 4 months to 204 years, with a mean of 67.6 months. Of our patients, 14 (73.69%) had neurological disease, 3 (15.79%) due to prolonged mechanical ventilation need, 1 (5.26%) laryngomalacia, 1 (5.26%) due to craniofacial malformation tracheostomy was opened. All of our patients received mechanical ventilation support before tracheostomy was opened. The duration of our patients' stay in the ventilator was determined as 85.05(1-939) days. Pneumothorax developed in 2 of our patients (10.53%) in the perioperative period. In the post-operative follow-up, bacterial growth was observed in deep tracheal aspirate cultures in 2 of our patients (10.53%), and pneumonia and pneumothorax were observed together in 4 (21.05%) deep tracheal aspirate cultures. bacterial growth and pneumonia developed. While 17 (89.47%) of the patients were discharged, 2 (10.53%) died during their follow-up. Discussion and Conclusion: In our study, it was observed that neurological diseases were the most common group of diseases requiring tracheostomy, in line with the data of other pediatric intensive care units in the literature. Tracheostomy is a surgical procedure with low mortality and morbidity in the intensive care unit. However, it is necessary to focus on what needs to be done to prevent postoperative complications and the education period of the relatives of the patient who will provide care by providing the necessary devices for the care of the patient who has tracheostomy.

Keywords: Pediatric Intensive Care, Tracheostomy, Family Care

Presentation ID / Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4586-1595

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde Yatan Hastaların Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Edin Botan[1]

[1]SBÜ. Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Edin Botan*

Özet

Amaç: Çocuk yoğun bakım ünitesine (ÇYBÜ) yatırılan hastaların demografik bilgileri, klinik özellikleri, tedavi yöntemleri ve sonlanımlarının değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntemler: 1 Ocak 2022 ile 15 Haziran 2023 tarihleri arasında SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi ÇYBÜ'ne yatırılan hastaların kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Bulgular: 24 yataklı üçüncü basamak yoğun bakım ünitesinde takip edilen 1710 hastanın 968'i (%56.6) erkek, 742'sı (%43.4) kızdı. Hastaların ortalama yaşı 64.8 ± 50.4 (35 gün-16 yıl) ay,ortalama yoğun bakım yatış süresi 17.3 (1-210) gün, ortalama Pediatric Risk of Mortality (PRISM) III 25 ve Glaskow Koma Skoru (GKS) 7.8 (3-15) idi. Solunum sistemi hastalıkları (%37.8), nörolojik sistem hastalıkları (%32.6) ve travmalar (%20.1) en sık yatış nedenleriydi. Yatan hastaların mekanik ventilatörde (MV) takip edilme sıklığı %18.3'dü. 82 (%4.2) hastaya extrakorporal tedavi (hemodiyaliz, plazma değişimi ve extrakorporal membran oksijenasyon) yapıldı. İzlemde nörolojik (%12.3), hematolojik (%6.1) ve kardiyolojik (%3.8) komplikasyonları oluştu. İzlem sonunda hastaların 1596'sı(%93.3) pediatri kliniklerine, 22'si(%1.23) dış merkeze transfer edildi ve 92'si(%5.38) kaybedildi. En sık sevk nedeni ilgili branş yandal uzmanının olmamasıydı. En sık ölüm nedenleri solunum yetmezliği, sepsis ve çoklu organ yetmezliği gelişmiş olmasıydı. Daha öncesinde herhangi bir sağlık sorunu olmayıp kaybedilen hasta sayısı 26 idi. Bu hasta grubunda en sık ölüm nedeni travma ve sonrasında gelişen çoklu organ yetmezliği idi. Çoklu regresyon analizi ile MV gereksiniminin olması, çoklu inotrop ihtiyacının olması ve takiplerde sistemik komplikasyon gelişmesinin mortalite üzerine anlamlı etkisinin olduğu gösterildi. Sonuç: Çalışmamızda hastaların mortalite oranını, hastanın başvuru ve takibi sırasındaki GKS, PRISM III skoru, extrakorporal tedavi ve inotrop ihtiyacı belirleyici olmuştur. Bu çalışmada, mortalite sıklığı ülkemizden bildirilmiş benzer çalışmalara göre daha yüksek bulunmuş ve bunun nedeni yoğun bakıma alınan hastaların birden fazla sistem sıkıntısının olması ve komplike hastakların olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi, Mortalite, Sepsis, Extrakorporal Tedavi

Evaluation of Patients in the Pediatric Intensive Care Unit: A Single Center Experience

Abstract

Objective: It was aimed to evaluate the demographic information, clinical features, treatment methods and outcomes of patients hospitalized in the pediatric intensive care unit (PICU). Material and Methods: The records of patients who were hospitalized in SBU Van Training and Research Hospital PICU between January 1, 2022 and June 15, 2023 were retrospectively analyzed.Results: Of the 1710 patients followed in the 24-bed tertiary intensive care unit, 968 were male and 742 were female. The mean age of the patients was 64.8 ± 50.4 (35 days-16 years) months, the mean intensive care unit stay was 17.3 days, the mean Pediatric Risk of Mortality (PRISM) III 25 and Glasgow Coma Score (GCS) 7.8 was. Respiratory system diseases (37.8%), neurological system diseases (32.6%) and traumas (20.1%) were the most common reasons for hospitalization. The frequency of follow-up of hospitalized patients on mechanical ventilator (MV) was 18.3%. Extracorporeal treatment (hemodialysis, plasma exchange and extracorporeal membrane oxygenation) was performed in 82 (4.2%) patients. During the follow-up, neurological (12.3%), hematological (6.1%) and cardiological (3.8%) complications occurred. At the end of the follow-up, 1596 (93.3%) of the patients were transferred to pediatric clinics, 22 (1.23%) were transferred to another center and 92 (5.38%) died. The most common reason for referral was the absence of a minor specialist in the relevant branch. The most common causes of death were respiratory failure, sepsis, and multiple organ failure. The number of patients who died without any previous health problems was 26. The most common cause of death in this patient group was trauma and subsequent multi-organ failure. Multiple regression analysis showed that the need for MV, the need for multiple inotropes, and the development of systemic complications during follow-up had a significant effect on mortality. Conclusion: In our study, the mortality rate of the patients, GCS, PRISM III score, extracorporeal treatment and inotrope need at the time of admission and follow-up of the patient were decisive.

Keywords: Child, Pediatric Intensive Care Unit, Mortality, Sepsis, Extracorporeal Therapy

Presentation ID / Sunum No= 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1863-4605

Covid-19 Enfeksiyonlu Hastalardaki ST Segment Yükselmeli Miyokard Enfarktüsü Yüksek Mortalite ve Trombüs Yükü ile İlişkilidir

Exp. Dr. Gökhan Ergün[1], Prof. Dr. Selami Demirelli[1]

[1]Kayseri Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Coronavirus hastalığı 2019 (COVID-19) olan hastalarda ST segment yükselmeli miyokard enfarktüsün (STEMI) klinik, anjiyografik özellikleri ve sonuçları hakkında sınırlı bilgi bulunmaktadır.Bu çalışmanın amacı, COVID-19 pozitif STEMI'li ve COVID-19 negatif STEMI'li hastaların klinik, anjiyografik özelliklerin yanı sıra klinik sonuçları karşılaştırmaktır. Materyal ve metod: Mayıs 2020 ile Mayıs 2021 arasında yapılan ve tek merkezli gözlemsel bir çalışmadır. Çalışma popülasyonu aktif COVID-19 ile takip edilen 35 STEMI tanısı almış hasta ile COVID-19 enfeksiyonu olmayan 35 STEMI hastadan oluşmaktadır. Bulgular: Gruplar arasında cinsiyet, hipertansiyon, obstrüktif akciğer hastalığı, SYNTAX skoru ve miyokard enfarktüsünün (MI) lokalizasyonu farklılık saptanmadı.Glukoz seviyeleri, BUN, Kreatinin ve CRP seviyeleri COVID-19 grubunda anlamlı olarak yüksekti. LDL ve hemoglobin seviyeleri COVID-19 grubunda daha düşüktü ($p < 0.05$). Hastane içi ölüm ile işlem sonrası modifiye trombüs derecesi arasında pozitif, hastane içi ölüm ile işlem sonrası TIMI akışı arasında negatif korelasyon saptandı. (p: 0.001, r: 0.480). Sonuçlar: COVID-19 enfeksiyonu olan ve STEMI ile başvuran hastalarda post -prosedüral trombüs yükünün yüksek olduğunu ve TIMI skorunun daha kötü olduğunu saptanmıştır. Ayrıca COVID-19'lu STEMI hastalarının prosedürel zorlukları mevcuttur ve daha kötü klinik sonuçlarla ilişkili olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs Hastalığı, Miyokard Enfarktüsü, Trombüs Yükü, Klinik Sonuçlar.

ST Segment Elevated Myocardial Infarction Associated With High Mortality and Thrombus Burden in Patients With Covid-19 Infection

Abstract

Objectives: There is limited information regarding clinical, angiographic characteristics and outcomes of patients with Coronavirus disease 2019 (COVID-19) disease presenting with ST segment elevation myocardial infarction (STEMI). The aim of this study was to describe the clinical, angiographic characteristics as well as clinical outcomes in COVID-19 positive patients with STEMI comparing with COVID-19 negative STEMI patients. Material and methods: This was a single-center observational study conducted between May 2020 and May 2021. The study population consisted of 35 patients who

were fallowed with active COVID-19 were diagnosed STEMI and 35 STEMI patients without infection of COVID-19. Results: Groups were similar in terms of gender, hypertension, obstructive airways disease, SYNTAX scoreand localization of myocardial infarction (MI). Glucose levels, BUN, Creatinine and CRP levels were significantly higher in COVID-19 group. LDL and hemoglobin levels were lower in COVID-19 group ($p < 0.05$). There is positive correlation in in-hospital death and, modified thrombus grade post first device and negative correlation in in-hospital death and post-procedural TIMI flow (p: 0.001, r: 0.480). Conclusions: Our results demonstrate that patients presenting with STEMI and concurrent COVID-19 infection have hight post-procedural thrombus burden and worse Thrombolysis in Myocardial Infarction (TIMI) flow. STEMI patients with COVID-19 have procedural challenges and associated with poorer clinical outcomes.

Keywords: Coronavirus Disease, Myocardial Infarction, Thrombus Burden, Clinical Outcomes.

Presentation ID / Sunum No= 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2176-1912

Covıd-19 Hastalarında Folik Asit Düzeylerinin Mortalite Üzerine Etkisi

Dr. Ayten Girgin[1]

[1]Mudanya Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Ayten GİRGİN*

Özet

Folik asit DNA sentezi, hücre bölünmesi, metilasyon reaksiyonları, nörotransmitter sentezi için gerekli vitamindir [16]. Çeşitli bakteriyel ve viral enfeksiyonlarda folat seviyelerinde azalmanın olduğu daha önceki çalışmalarda bildirilmiştir [17,18,19,21]. Folat seviyeleri ile klinik sonuçlar arasında kanıtlanmış bir bağlantı olmamasına rağmen, COVID-19 hastalarında folat seviyelerinde düşüklük olduğu bazı çalışmalarda gösterilmiştir [22]. 1 Nisan - 10 Aralık 2020 tarihlerinde Bursa Şehir Hastanesi pandemi servisinde yatarak tedavi gören PCR (+) 744 hasta dahil edilmiştir. Folik asit düzeyleri: Grup 1: <2 pg/mL, Grup 2: 2 - 4 pg/mL, Grup 3: >4 pg/mL. SONUÇ :442 hasta erkek, 308 hasta kadındı. Hastaların yaş ortalaması 62,8 ± 14,8 yıl (min-max: 22 - 96). Toplam hastanede yatış süresi (COVID-19 kliniği + Yoğun Bakım) 13,92 ± 10,36 gün, COVID-19 kliniğinde yatış süresi 10,82 ± 7,33 gündü. Klinik yatış süresi ve toplam yatış süresi grup 3'te grup 2 ve grup 1'e kıyasla anlamlı derecede düşüktü ($p<0.001$). YBÜ'de yatış ile folik asit düzeyi arasında ilişki vardı ve grup 1'deki hastaların YBÜ'de kalış süresi diğer gruplardan daha uzundu ($p=0.006$). Ayrıca 1. grupta diğer iki gruba kıyasla daha yüksek mortalite gözlenmiştir ($p<0.001$). Folik asit düzeyi 2-4 pg/mL olan hastaların mortalite riski, folik asit düzeyi <2 pg/mL olan hastalara kıyasla 4,67 kat daha düşük bulunmuştur. YBÜ'ye kabul edilen hastalarda mortalite riski 64,289 kat daha yüksekti. Tartışma: Daha önce yayınlanan bir çalışmada şiddetli COVID-19 hastalarının folik asit düzeylerinin hafif ve orta şiddetteki COVID-19 hastalarına kıyasla önemli ölçüde düşük olduğu gösterilmiştir (27). Başka bir çalışmada ise, hastanede yatan COVID-19 hastalarında düşük folik asit seviyelerinin yaygın olmasına rağmen mortalite arasında anlamlı bir ilişki olmadığı bildirilmiştir (19). Deneysel çalışmalar folik asidin virüs replikasyonu için gerekli olan proteaz enzimini (3CLpro) ve virüsün hücreye girip enfekte olmasını sağlayan pro-protein konvertaz enzim (furin) aktivitesini inhibe ettiğini göstermiştir (28,29,30,31). Dolayısıyla, folik asidin daha iyi klinik sonuçlar üzerindeki etkinliği bu fonksiyonlarından kaynaklanıyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Folik Asit,

Presentation ID / Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1812-4135

COVID-19 Pandemisinde Dahiliye Yoğun Bakım Ünitesinde Yatan Hastalardaki Klinik Bulgular: Tek Merkezli Bir Retrospektif Çalışma

Dr. Aydan Taka Küçük[1]

[1]SBÜ Tepecik Eğitim ve araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Aydan Taka Küçük*

Özet

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, pandemi sürecinde iç hastalıkları yoğun bakım ünitemizde tedavi edilen hastaların klinik özelliklerini ve sonuçlarını değerlendirmektir. Hastalar ve Yöntemler: Etik onay alındıktan sonra, Ocak-Mart 2021 tarihleri arasında SBÜ Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi İç Hastalıkları Yoğun Bakım Ünitesine kabul edilen COVID-19 hastalarına ait veriler toplandı. Hastaların elektronik sağlık kayıtları geriye dönük olarak incelendi ve veriler SPSS yazılımı kullanılarak analiz edildi. Sonuçlar: 120 COVID-19 hastasının kabul verileri, yaş, cinsiyet, hastalığın klinik şiddeti, başvuru semptomları, eşlik eden hastalıklar, BT bulguları, APACHE (Akut Fizyoloji ve Kronik Sağlık Değerlendirmesi) ve Glaskow Koma Skoru (GCS), kan grubu, tam kan sayımı, biyokimya, D vitamini, immünoglobulin G-A-E-M düzeyleri, pıhtılaşma ve kan gazı parametreleri kaydedildi. Yatış süresi, tedavi ajanları, takip sürecinde komplikasyonlar ve solunum desteği (oksijen, non-invaziv mekanik ventilasyon (NIMV), entübasyon) ve hastaların akıbeti analiz edildi. Hastaların tüm parametreleri ile mortalite arasındaki ilişkiyi incelemek için parametrik olmayan testler uygulandığında, Mann-Whitney U testine göre APACHE skoru ile mortalite arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki gözlendi (M-W-U = 5243.500, $p < 0.001$). Ortalama APACHE skoru, hayatını kaybeden hastalarda (ortalama: 19.69), sağ kalanlara (ortalama: 15.42) göre daha yüksek bulundu. Benzer şekilde GCS ile mortalite arasında da anlamlı ilişki mevcuttu. Tartışma: Çalışma sonuçları literatürdeki tipik COVID-19 klinik semptom ve laboratuvar bulguları ile uyumlu olup, APACHE ve Glaskow Koma Skorlarının mortalite tahmincileri olarak değerli olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Yoğun Bakım Ünitesi (YBÜ), Apache Skoru, GKS (Glaskow Koma Skoru).

Clinical Findings in Patients Admitted to the Internal Medicine Intensive Care Unit During the COVID-19 Pandemic: A Single-Center Retrospective Study

Abstract

Introduction and Aim: The aim of this study is to evaluate the clinical characteristics and outcomes of patients treated in our internal medicine intensive care unit during the pandemic. Patients and Methods: Data from COVID-19 patients admitted to SBU Tepecik Training and Research Hospital Internal Medicine Intensive Care Unit between January and March 2021 were collected after obtaining ethical approval. Patients' electronic health records were retrospectively reviewed, and data were analyzed using SPSS software. Results: Data on admission of the 120 COVİD-19 patient, age, gender, clinical severity of the disease, presenting symptoms, comorbidities, CT findings, APACHE (Acute Physiology and Chronic Health Evaluation) and Glaskow Coma Scores (GCS), blood type, complete blood count, biochemistry, Vitamin D, immunoglobulin G-A-E-M levels, coagulation and blood gas parameters were recorded. Length of stay, treatment agents, complications during follow-up, and respiratory support (oxygen, non-invasive mechanical ventilation (NIMV), intubation) and destiny of the patients were analyzed descriptively. When nonparametric tests were performed to examine the relationship between patients all parameters and mortality, a statistically significant association was observed between APACHE score and mortality according to the Mann-Whitney U test (M-W-U = 5243.500, $p < 0.001$). The mean APACHE score was found to be higher in deceased patients (mean: 19.69) compared to survivors (mean: 15.42). Similarly, there was a significant relationship between GCS and mortality. Conclusions: The study results are consistent with typical clinical symptoms and laboratory findings of COVID-19 in the literature, demonstrating the value of APACHE and Glasgow Coma Scores as predictors of mortality.

Keywords: COVID19, ICU, Apache Score, GCS

Presentation ID / Sunum No= 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covıd-19 Tedavisinde Steroid Kullanımıyla İlişkili Bilateral Femur Başı Avasküler Nekrozu Gelişen Olgu

Dr. Pınar Eroğlu[1]

[1]*Ankara Gazi Mustafa Kemal Mesleki ve Çevresel Hastalıklar Hastanesi*

Özet

Akut COVID-19 enfeksiyonunun etkisi ortadan kalksa da günümüzde potansiyel sekel endişeleri artmaktadır. Şiddetli COVID-19 hastalarında steroidler yoğun bir şekilde kullanılmıştır. Ancak steroid maruziyetinin eklemlerde avasküler nekroza (AVN) yol açtığı bilinmektedir. Burada, COVID-19 salgını esnasında steroid tedavisiyle ilişkili olarak ortaya çıkan, konservatif yöntemlerle tedavi edilerek semptomlarında dramatik iyileşme sağlanan bilateral femur başı AVN olgusu sunuldu. Olgu: Sol uyluk iç yüzde ve kasıkta ağrı şikayetiyle başvuran 45 yaşındaki erkek hastanın kalça eklem hareket açıklıkları tamdı, sol kalça abdüksiyonu range sonu ağrılıydı. Nonsteroid antiinflamatuvar ilaç ve miyorelaksan tedavi sonrası 15. günde sol kalça ağrısı artmıştı. Sol kalça eklem hareket açıklıkları range sonu kısıtlı ve ağrılıydı. Sağ kalça muayenesi normaldi. Hastanın kalça manyetik rezonans görüntülemesinde, sol femur başının %50'sini etkileyen AVN ve femoral apekste milimetrik çökme, erken dönem evre 3 AVN ve sağ femur başında evre 2 AVN saptandı. Hastanın 1 yıl önce COVID-19 nedeniyle steroid tedavisi aldığı (8 mg IV deksametazon 3 gün, ortalama doz 28 mg/gün 55 gün oral metilprednizolon) öğrenildi ve steroid ilişkili bilateral femur başı AVN tanısı konuldu. Ortopedi tarafından sol kalçası için operasyon önerildi. Opere olmak istemeyen hastaya 4 ay koltuk değneğiyle yürümesi ve 2 ay istirahat önerildi. Ayrıca hastaya hiperbarik oksijen tedavisi (50 seans), eklem içine ozon enjeksiyonu (1 seans), yüksek yoğunluklu lazer uygulaması (10 seans), 3 ay oral alendronat 70 mg/hafta ve kalça çevresi izometrik güçlendirme ve kalça eklem hareket açıklığı egzersizleri uygulandı. Altı ay sonraki kontrolünde yardımcı cihazsız yürüyebilen hastanın ağrısı belirgin şekilde azalmıştı. Sonuç olarak olgumuzda COVID-19 tedavisinde kullanılan steroid ilişkili femur başı AVN'de geç evrede tanı konulsa bile konservatif tedavilerle başarı sağlanabildiği görülmektedir. Uyluk ve kalça ağrısıyla başvuran ve COVID-19 nedeniyle steroid kullanma öyküsü olan hastalarda femur başı AVN'nin erken tanısı açısından dikkatli olunmalı ve diğer kalça patolojilerinin ayırıcı tanısında akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Femur Başı Avasküler Nekrozu, COVID-19, Steroid Tedavisi

Bilateral Femoral Head Avascular Necrosıs in a Patient Associated With Steroid Use in COVID-19 Treatment

Abstract

Although the impact of COVID-19 infection has abated recently, the concerns regarding potential sequelae increases. Glucocorticoids which were used extensively in COVID-19 are known to cause avascular necrosis (AVN) of the joints. Herein, we present a case of bilateral femoral head AVN treated successfully with conservative methods. Case presentation: A 45-year-old male patient applied to clinic with pain in the left inner thigh and groin. The patient did not have limited range of motion (ROM) in hips, but left hip abduction was painful at the end of ROM. On the 15th day of nonsteroidal anti-inflammatory treatment, left hip pain increased. Magnetic resonance imaging revealed AVN affecting 50% of the left femoral head, millimetric collapse of the femoral apex, and early stage 3 AVN in the left and femoral head stage 2 AVN in the right hip. The patient had history of steroid therapy for COVID-19 one year ago (8 mg IV dexamethasone for 3 days, mean dose of 28 mg/day for 55 days oral methylprednisolone). Therefore, a diagnosis of steroid-related bilateral femoral head AVN was made. Surgery was recommended by orthopedics but the patient did not accept the intervention. The patient was recommended rest for 2 months and to walk with crutches as well as hyperbaric oxygen therapy (50 sessions), intra-articular ozone injection (1 session), high-intensity laser application (10 sessions), oral alendronate 70 mg/week for 3 months, isometric strengthening and ROM exercises. The patient, whose pain significantly decreased was able to walk without assistive device at the 6th month. Consequently, we achieved successful outcome with conservative methods in a patient with steroid-related AVN of the femoral head due to COVID-19 therapy. In patients who present with thigh and hip pain and a history of steroid use due to COVID-19, attention should be paid to early diagnosis of femoral head AVN.

Keywords: Avascular Necrosis of the Femoral Head, COVID-19, Steroid Treatment

Presentation ID / Sunum No= 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5687-8531

Diffüz Büyük B Hücreli Lenfomalı Hastalarda Tanı Sırasında Ekstranodal Tutulumun Prognoza Etkisinin Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Rafiye Ciftciler[1], Dr. Ali Erdinc Ciftciler[2]

[1]Selçuk University Faculty of Medicine, Department of Hematology
[2]Konya Numune Hospital, Department of General Surgery

Özet

Amaç: Diffüz büyük B hücreli lenfoma (DBBHL), erişkinlerde en sık görülen lenfoid malignitedir. Klinik davranış ve prognoz çeşitlidir ve büyük ölçüde ekstranodal lezyonların ilk ortaya çıktığı yere bağlıdır. Bu çalışmada ekstranodal tutulumu olan ve olmayan DBBHL hastalarının tanı anında prognozunu karşılaştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma retrospektif olarak yapılmıştır. DLBCL tanısı alan 60 hastanın klinik sonuçlarını analiz ettik. Dahil edilen hastalar şu şekildeydi: Tanı anında yaş >18, yeni tanı konulan DBBHL hastalar çalışmaya dahil edildi. Bulgular: Hastaların 29'u (%48,3) kadın, 31'i (%51,7) erkekti. Hastaların ortanca yaşı 58,5 (22-88) yıl idi. Tanı anındaki ferritin, albümin ve LDH değerleri açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmezken, ekstranodal tutulumu olan hastalarda sedimantasyon ve Ki67 indeksi istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu. Tanı anında ekstranodal tutulumu olan ve olmayan hastalar arasında Progresyonsuz Sağkalım (p:0,34) ve Genel Sağkalım (p:0,24) açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Sonuç: Ekstranodal tutulum, kan değerleri ile birlikte değerlendirildiğinde ve prognostik skor oluşturulduğunda anlamlı olacaktır. Çalışmamızın kısıtlılıkları retrospektif olması ve hasta sayısının az olmasıdır. Laboratuvar değerleri, ECOG performans skoru ve yeni laboratuvar değerleri ile yeni prognostik indeksler oluşturularak hastaların prognozu tahmin edilebilir. Tedavi rejimlerinin tanı anındaki prognoza göre belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Lenfoma, Ekstranodal Tutulum, Prognoz

Evaluation of the Effect of Extranodal Involvement On Prognosis At Diagnosis in Patients With Diffuse Large B-Cell Lymphoma

Abstract

Aim: Diffuse large B-cell lymphoma (DLBCL) is the most com-mon lymphoid malignancy in adults. Clinical appearance, behavior, and prognosis are all diverse and largely dependent on where extranodal lesions first manifest. In this study, we aimed to compare the prognosis of DLBCL patients with and

without extranodal involvement at diagnosis. Materials and Methods: This study has been performed in a retrospective manner. We analysed the clinical outcome of 60 patients diagnosed as DLBCL. The patients included were as follows: age >18 years at the time of diagnosis, newly diagnosed DLBCL Results: Twenty-nine (48.3%) of the patients were female and 31 (51.7%) were male. The median age of the patients was 58.5 (22-88) years. While no statistically significant difference was observed between the two groups in terms of ferritin, albumin and LDH values at diagnosis, the sedimentation and Ki67 index were found to be statistically significantly higher in patients with extranodal involvement. No statistically significant difference was found between patients with and without extranodal involvement at the time of diagnosis in terms of Progression-Free Survival (p:0.34) and Overall Survival (p:0.24) Conclusion: Extranodal involvement will be significant when evaluated together with blood values and a prognostic score is established. The limitations of our study are that it is retrospective and the number of patients is small. The prognosis of the patients can be predicted by creating new prognostic indices with laboratory values, ECOG performance score and new laboratory values. The weight of treatment regimens can be determined based on these prognostic indices.

Keywords: Lymphoma, Extranodal Involvement, Prognosis

Presentation ID / Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000173854419

Diyabetik Hastalarda Koroner Arter Hastalığının TG/HDL Oranı ile İlişkisi

Inst. Dr. Özden Seçkin Göbüt[1]

[1]Gazi Üniversitesi Kardiyoloji ABD

Özet

Amaç: Diyabet ateroskleroz için bağımsız bir risk faktörüdür. Diyabete eşlik eden dislipideminin de ateroskleroz riskini oldukça arttırdığı bilinmektedir. Ayrıca diyabetik hastaların, diyabetik olmayanlara göre olumsuz lipid profili gösterme olasılığı daha yüksektir. Birçok çalışma TG/HDL düzeyinin diğer lipid parametrelerinden daha üstün olduğunu desteklemiştir. Ancak diyabetik hastalarda ki gücü tartışmalıdır. Bu çalışmada diyabetik kararlı koroner arter hastalığı (KKAH) olan hastalarda TG/HDL'nin prediktif olup olmadığı değerlendirilmiştir. Yöntemler: Bu retrospektif kesitsel çalışmada son 4 ay içinde yapılan koroner anjiografi sonuçları tarandı. Çalışmaya sadece tip 2 diyabet risk faktörü olan, koroner anjiografide KKAH tespit edilen 80 hasta ile KKAH olmayan 52 hasta dahil edildi. Hastaların açlık lipid profil analizleri hastane veri tabanından elde edilerek kaydedildi. TG/HDL oranları hesaplandı. KKAH ile olan ilişkisi değerlendirildi. KKAH, koroner anjiografide herhangi bir koronerde en az >%20 darlık olarak tanımlandı. Sonuçlar: Çalışmada aterojenik lipid profilleri ile KKAH arasındaki ilişki araştırılmıştır. KKAH olan diyabetik hastalarda TG/HDL oranları 3.0 (1.8-4.9), KKAH olmayanlarda ise 2.6 (1.5-4.0) saptanmıştır. KKAH olan diyabetik hastalarda TG/HDL oranları anlamlı oranda yüksekti. (p=0,05) LDL-kolesterol değerleri arasında ise anlamlı fark yoktu. KKAH olan tip2 diyabetik hastalarda LDL-kol 114.2 ±39.7 mg/dl, KKAH olmayan tip2 diyabetik hastalarda ise LDL-kol 117.9 ±42.4 mg/dl saptandı. (p=0,51) Sonuç: Çalışmanın sonuçları diyabetik hastalarda TG/HDL düzeyinin kararlı koroner arter hastalığı açısından, LDL-kolesterolden dahi güçlü bağımsız prediktif bir değer olabileceğini düşündürmektedir. Ancak bu hipotezin desteklenmesi için daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Diabetes Mellitus, TG/HDL Oranı

The Relationship Between Coronary Artery Disease and Tg/hdl Ratio in Diabetic Patients

Abstract

AİM: Diabetes is an independent risk factor for atherosclerosis. It is known that dyslipidemia accompanying diabetes significantly increases the risk of atherosclerosis. In addition, diabetic patients

are more likely to have a negative lipid profile than non-diabetic patients. Many studies have supported that TG/HDL level is superior to other lipid parameters. However, its power in diabetic patients is controversial. In this study, it was evaluated whether TG/HDL is predictive in patients with diabetic stable coronary artery disease (CCAD). Methods: In this retrospective study, coronary angiography results performed within the last 4 months were scanned. The study included only 80 patients with type 2 diabetes risk factor, CAD detected in coronary angiography, and 52 patients without CAD. Fasting lipid profile analyzes of the patients were obtained from the hospital database and recorded. TG/HDL ratios were calculated. Its relationship with CCAH was evaluated. CCAH was defined as at least >20% stenosis in any coronary on coronary angiography. Results: The relationship between atherogenic lipid profiles and CCAD was investigated in the study. TG/HDL ratios were found to be 3.0 (1.8-4.9) in diabetic patients with CAD and 2.6 (1.5-4.0) in patients without CAD. TG/HDL ratios were significantly higher in diabetic patients with CCAD. (p=0.05) There was no significant difference between LDL-cholesterol values. LDL-chole 114.2 ±39.7 mg/dl in type 2 diabetic patients with CCAD, LDL-chole was found to be 117.9 ±42.4 mg/dl in type 2 diabetic patients without CCAD. (p=0.51) Conclusion: The results of the study suggest that TG/HDL level may be a strong independent predictive value even from LDL-cholesterol in terms of stable coronary artery disease in diabetic patients. However, more extensive studies are needed to support this hypothesis.

Keywords: Coronary Artery Disease, Diabetes Mellitus, TG/HDL Ratio

Presentation ID / Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9032-6877

Diyabetik Polinöropatide Tedavi Yaklaşımları

Dr. Gülhan Sarıçam[1]

[1]Pursaklar Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Gülhan Sarıcam*

Özet

Diyabet, küresel prevalansı %50 olduğu tahmin edilen, birincil ölüm ve hastalık nedenidir. Diyabetin en yaygın kronik komplikasyonlarından biri diyabetik periferik nöropatidir (DPN). DPN'de semptomlar tipik olarak distal alt ekstremitelerde ağrı, uyuşma ve parestezileri içermesine rağmen hala yeterince teşhis ve tedavisi yapılamamıştır. DPN yönetiminde ilk olarak yaşam tarzı değişikliği, yoğun glukoz kontrolü ve çok faktörlü kardiyovasküler risk müdahalesini içeren optimal diyabet tedavisi sağlanmalıdır. Daha sonra patogenetik yönelimli farmakoterapi ve semptomatik ağrı giderme sağlanmalıdır. Patogenetik mekanizmalara dayanarak planlanan tedavilerde semptomatik ağrı tedavisinden ziyade altta yatan nöropatik süreci olumlu yönde etkilemek amaçlanmıştır. DPN tedavisinde klinik kullanımda, antioksidan α-lipoik asit ve tiamin türevi, AGE inhibitörü benfotiamin, dünya çapında birçok ülkede lisanslanmıştır. DPN'nin semptomatik tedavisinde ise hastalarda polifarmasinin sık kullanımı göz önüne alınarak potansiyel ilaç etkileşimleri göz önünde bulundurulmalı ve ağrıda %30-49'luk bir azalma "klinik açıdan anlamlı" bir yanıt olarak kabul edilmelidir. En sık önerilen ilaç sınıfları arasında α2δ alt birim ligandları (pregabalin, gabapentin), serotonin ve norepinefrin geri alım inhibitörleri (tercihen duloksetin) ve trisiklik antidepresanlar (tercihen amitriptilin) yer alır. Bu derlemede, diyabet ömür boyu izleme, diyet ve ilaç tedavileri gerektiren, hastaların fiziksel ve zihinsel sağlıklarını etkileyen kronik bir hastalık olduğundan, bu hastalarda erken nöropati teşhisi ve doğru tedavi algoritmalarının önemini vurgulamayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Polinöropati, Ağrı, Tedavi

Treatment Approaches in Diabetic Polyneuropathy

Abstract

Diabetes is the primary cause of death and morbidity, with a global prevalence estimated at 50%. One of the most common chronic complications of diabetes is diabetic peripheral neuropathy (DPN). Although the symptoms in DPN typically include pain, numbness and paresthesias in the distal lower

extremities, it is still not adequately diagnosed and treated. In the management of DPN, optimal diabetes management should first be provided, including lifestyle modification, intensive glucose control, and multifactorial cardiovascular risk intervention. Pathogenetically oriented pharmacotherapy and symptomatic pain relief should then be provided. In the treatments planned based on pathogenetic mechanisms, it is aimed to positively affect the underlying neuropathic process rather than symptomatic pain treatment. In clinical use in the treatment of DPN, the antioxidant α-lipoic acid and its thiamine derivative, the AGE inhibitor benfotiamine, are licensed in many countries around the world. In the symptomatic treatment of DPN, potential drug interactions should be considered, considering the frequent use of polypharmacy in patients, and a 30-49% reduction in pain should be considered a "clinically significant" response. The most commonly recommended classes of drugs include α2δ subunit ligands (pregabalin, gabapentin), serotonin and norepinephrine reuptake inhibitors (preferably duloxetine), and tricyclic antidepressants (preferably amitriptyline). In this review, we aimed to emphasize the importance of early diagnosis of neuropathy and correct treatment algorithms in these patients, since diabetes is a chronic disease that requires lifelong monitoring, diet and drug treatments, and affects the physical and mental health of patients.

Keywords: Diabetic Polyneuropathy, Pain, Treatment

Presentation ID / Sunum No= 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8930-1122

Ebeveynlerin Bebeklerinin Uyku Alışkanlıkları ve Uyku Sorunları ile İlgili Görüşlerinin Değerlendirilmesi

Dr. Elçin Güvel Kılınç[1], Assoc. Prof. Dr. Adnan Barutçu[1], Prof. Dr. Nurdan Evliyaoğlu[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Sosyal Pediatri Bilim Dalı, Adana, Türkiye
**Corresponding author: Adnan Barutçu*

Özet

Amaç: Uyku, bebeklerin zamanlarının büyük bir kısmını kapsayan ve beynin gelişmesin sağlayan birincil aktivitedir. Çocukların sağlıklı gelişimi için uyku ve uykunun kalitesi çok önemlidir. Literatürde küçük çocuklardaki uyku güçlüğünün, yaşamın ilerleyen dönemlerinde ortaya çıkan sorunlarla ilişkili olduğu belirtilmiştir. Bu çalışma üniversitemiz Çocuk Sağlığı İzlem polikliniğine başvuran bebeklerdeki uyku alışkanlıkları ve uyku sorunlarını değerlendirmek amacıyla planlandı. Gereç ve Yöntem: Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Sosyal Pediatri Bilim Dalı Çocuk Sağlığı İzlem Polikliniği'ne başvuran 0-36 ay arasındaki 432 bebeğin uyku davranışları değerlendirildi. Çocukların ebeveynlerine hazırladığımız anket uygulandı ve uyku davranışları bu şekilde değerlendirildi. Anketler daha sonra kayıt altına alınarak istatistiksel analiz yapıldı. Araştırmamız tanımlayıcı-gözlemsel idi. Çalışmamıza katılan çocukların sosyo-demografik özellikleri (cinsiyet, yaş, doğum ağırlığı, annenin yaşı, annenin öğrenim durumu, anne mesleği, babanın yaşı, babanın öğrenim durumu, baba mesleği, kardeş sayısı, ailenin gelir düzeyi), uyku alışkanlıkları belirlendi. Bulgular: Bebeklerin yaşı ortanca 3 aydı ve %55,1'i erkek, %44,9'u kız idi. Anket sorularına cevap verenlerin %82,4'ü annelerdi ve annelerin %65,3'ü üniversite mezunu idi. İlk 6 ay sadece anne sütü ile beslenenlerin oranı %46,3, hiç anne sütü almayanlar ise %7,6 olarak bulundu. Yatmadan önce beslenme %65,5 oranında görüldü. Uyudukları ortama bakıldığında %54,9'u kendi yatağında ve en sık 5-15 dk (%51,6) içinde uykuya dalıyorlardı. Ebeveynlerin %66,2'si bebeklerinde uyku sorunu olduğunu bildirdi. Bu sorunlar arasında yatağa girmeyi reddetme (%34,7), uykuya dalmakta zorluk (%72,9) ve gece uyanma (%85,9) tespit edildi. Sonuç: Bebeklerin yaş, uyurken yakın temas, ebeveyn ile yatak paylaşımı uykuya dalma süresi, yatağı girmeyi reddetme ile uyku sorunu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Cinsiyet, ailenin eğitim düzeyi, kardeşinin olup olmaması, anne sütü alma süresi, babanın uyku rutinine katılması ya da uyku eğitimi alma durumu ile uyku sorunu arasında istatistik anlamlı olarak bir ilişki saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Bebek, Uyku Alışkanlıkları, Uyku Sorunları, Ebeveyn Görüşleri

Presentation ID / Sunum No= 334

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0143-4188, 0000-0002-8449-4778

Electrocardiographic Evaluation in the Children With Iron Deficiency Anemia

Dr. Ajda Mutlu Mıhçıoğlu[1], Dr. Özlem Terzi[2]

[1]University of Health Sciences, Bakırköy Dr. Sadi Konuk Training and Research Hospital, Department of Pediatrics, Division of Pediatric Cardiology
[2]University of Health Sciences, Bakırköy Dr. Sadi Konuk Training and Research Hospital, Department of Pediatrics, Division of Pediatric Hematology and Oncology
**Corresponding author: Ajda Mutlu Mıhçıoğlu*

Abstract

OBJECTIVE AND AIM: Iron deficiency anemia is an important health problem that is mostly prevalent in children. Aim of the study is to evaluate the electrocardiographic parameters of the children with iron deficiency anemia. MATERIAL AND METHODS: The patient group consisted of the patients with iron deficiency anemia who were evaluated in the pediatric hematology out patient clinic. The control group consisted of the patients who were evaluated for chest pain in the pediatric cardiology outpatient clinic who had normal echocardiographic and electrocardiographic findings. Electrocardiography was also performed in the study group and electrocardiographic parameters were compared between the groups. RESULTS: Sixty participants were included in the study. Thirty participants were included in the study group and 30 participants were included in the control group. Age and gender of the participants were similar between the groups. Hemoglobin, hematocrit, mean corpuscular volume, mean corpuscular hemoglobin concentration, red cell distribution width were different between the groups ($p<0.001$, for all). Electrocardiographic parameters including axis of P wave, axis of QRS wave and axis of T wave, duration of P wave and QRS wave, intervals of PR, QT, T peak to T end (Tp-e), corrected QT (Qtc), amplitudes of P, QRS and T waves were similar between the groups. There was a negative correlation between hemoglobin and QTc, P and T amplitudes ($p=0.031$, $p=0.006$, $p=0.043$, respectively). There was also a negative correlation between ferritin and duration of QRS, amplitudes of P and T waves ($p=0.034$, $p=0.012$, $p=0.001$, respectively). Patients with ferritin ≥12 ng/ml and <12 ng/ml had different P and T amplitudes ($p=0.040$, $p=0.008$, respectively). CONCLUSION: Iron deficiency anemia is an important risk factor for cardiovascular health. Anemia is associated with electrocardiographic changes. Therefore, iron deficiency anemia should be treated when diagnosed and these parameters should be evaluated again.

Keywords: Iron Deficiency Anemia, Electrocardiography, Children

Presentation ID / Sunum No= 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9414-4552

Elektrik Çarpmasının Neden Olduğu Kardiyojenik Hipotansiyon Sonrası Bilateral Frontal Lob Enfarktüsü

Assoc. Prof. Dr. Harun Arslan[1]

[1]Van YYÜ Tıp Fakültesi Radyoloji A.D

Özet

Elektrik yaralanması nadir olmakla birlikte morbidite ve mortalitesi nedeniyle önemlidir. Elektrik yaralanması birçok sistemik ve nörolojik semptomlara neden olur. İnsanlarda elektrik çarpması sonrası epileptik nöbet gelişimi çok nadir olarak bildirilmektedir. 16 yaşında erkek hasta elektrik çarpması sonucu acil servise getirilmiş. İlk muayenede hastanın bilinci kapalı ve Glasgow Koma Skalası skoru 6 olarak değerlendirilmiş . Hasta mekanik solunum desteğiyle yoğun bakım ünitesine alınmış. 6. günde kalp krizi geçiren hastaya 2 dakikalık kardiyopulmoner resüsitasyon başarıyla uygulanmış. Hastamızda kalp durması sonrası sekonder jeneralize nöbet gözlenmiş.Ve beyin manyetik rezonans görüntüleme istemi yapılmış. Bu nadir olgumuzda Kafa derisinde herhangi bir termal yaralanmanın olmadığı kardiyojenik hipotansiyon sonrası nöbetin, orta serebral arterlerin terminal bölgesinde yer alan iki taraflı frontal lobların hipotansif enfarktüsüne neden olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Elektrik Yaralanması, Epileptik Nöbet, Frontal Enfarktüs

Bilateral Frontal Lobe Infarction After Cardiogenic Hypotension Induced by Electrical Shock

Abstract

Although electrical injury is rare, it is important because of its morbidity and mortality.Electrical injury causes many systemic and neurological symptoms.The development of epileptic seizures after electric shock in humans has been reported very rarely.A 16-year-old male patient was brought to the emergency room after electrocution.At the first examination, the patient was unconscious and his Glasgow Coma Scale score was evaluated as 6 . The patient was taken to the intensive care unit with mechanical respiratory support.The patient, who had a heart attack on the 6th day, was successfully administered 2-minute cardiopulmonary resuscitation. In our patient, secondary generalized seizure was observed after cardiac arrest. Brain magnetic resonance imaging was requested.

In this rare case of ours, we think that post-cardiogenic hypotension seizure without any thermal injury to the scalp caused hypotensive infarction of the bilateral frontal lobes located in the terminal region of the middle cerebral arteries.

Keywords: Electrical Injury, Epileptic Seizure, Frontal Infarct

Presentation ID / Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4784-7810, 0000-0002-3567-9987

Enürezis Nokturna ile İlgili Yanlış İnançlar

Inst. Dr. Yaşar Bildirici[1], Exp. Dr. Mehmet Erhan Aydın[1]

[1]Eskişehir Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Mehmet Erhan Aydın*

Özet

GİRİŞ Enürezis, 5 yaşından büyük çocuklarda en az 3 aylık periyotta, istemli veya istemsiz kıyafetin veya yatağın idrarla ıslanması şeklinde tanımlanır ve çocuklarda en sık görülen ürolojik şikâyetlerden birisidir (1). Enürezis tedavisinde en önemli adımlardan bazıları, aileye ve çocuğa hastalığı anlatmak, ailenin anlayış ve desteğini sağlamak ve hastalığın düzeleceğine güven vermektir. Ülkemizde enürezis ile ilgili toplumumuza özgü sorunlar vardır. Bu sorunlar, hastalık ile ilgili yanlış bilgiler, tedavi ile ilgili yanlış inanışlar ve birtakım olaylarla ilişkilendirerek hastalıkta iyileşme beklentisidir. Bu çalışmanın amacı toplumumuza yerleşmiş enürezis ile ilgili yanlış inançların sıklığını araştırmaktır. MATERYAL METOD Çalışmaya Ocak 2022-Aralık 2022 tarihleri arasında üroloji polikliniğine başvuran ve ilk defa enürezis tanısı alan 6-17 yaş arası hastalar dahil edildi. Ek nörolojik hastalık ve üriner semptomu olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların ebeveynlerine enürezis ile ilgili toplumda yer edinen yanlış inanışlar soruldu (Tablo-1) ve cevaplar kaydedildi. BULGULAR Çalışmaya 135 hasta dahil edildi. Hastaların 99'u (%73,3) erkek, 36'sı (%26,7) kadındı. Yaş ortanca değeri 10 (6-17) idi. Anket soruları incelendiğinde 55 kişi (%40,7) çocuğun tembellikten altını ıslattığı, 48 kişi (%35,6) tedavi için verilen ilaçların kısırlık yaptığı cevabını verdiği görüldü. Erkek hasta ebeveynlerin cevaplarına bakıldığında 24 kişi (%24,2) sünnet olunca hastalığın düzeleceği, 35 kişi ise (%35,3) askere gidince hastalığın düzeleceğini düşünmekteydi. Kadın hasta ebeveynlerinde ise 13 kişi (%36,1) adet olunca hastalığın geçeceğine inanmaktaydı (Tablo-1). SONUÇ Enürezis nokturna, toplumumuz tarafından tam olarak anlaşılmayan ve toplumuza özgü sorunları olan bir hastalıktır. Hastalık ve tedavi hakkında bilgilendirme yapılarak toplum içindeki yanlış inançlar düzeltilebilir ve hastalığın tedavisine katkı sağlanabilir. Tablo-1: Enürezis ile ilgili yanlış inançlar ve hastaların ebeveynlerin verdiği cevapların değerlendirilmesi. ENÜREZİS İLE İLGİLİ YANLIŞ İNANÇLAR VERİLEN CEVAPLAR (n, %) 1. Çocuk tembellikten altını ıslatıyor. 55 (%40,7) 2. Tedavi için verilen ilaçlar kısırlık yapar. 48 (%35,6) 3. Sünnet olunca düzelir. (Erkek hastalara) 24 (%24,2) 4. Askere gidince düzelir. (Erkek hastalara) 35 (%35,3) 5. Adet olunca düzelir. (Kadın hastalara) 13 (%36,1)

Anahtar Kelimeler: Enürezis, Nokturna, Yanlış İnançlar, Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9132-6625

Evans Sendromu ve Sjögren Sendromu: Nadir Bir Görülen Birliktelik

Exp. Dr. Merve Nalbant[1]

[1]Düzce Atatürk Devlet Hastanesi

Özet

Daha önce hastalığı olmayan 65 yaşındaki kadın hasta halsizlik yorgunluk şikayetiyle acil servise başvurdu. Hastanın yapılan hemogramında Hb: 5.9 g/dl, MCV 103 fL, neutrofil 1.21 x10³/µl, platelet değeri 99 x10³/µl saptandı. Pansitopeni etyolojisi açısıdan değerlendirilen hastanın LDH 435 u/L, haptoglobin 0.94 g/L retikülosit % 11.21, direkt coombs pozitif olarak saptandı. Hastanın değerlendirilen periferik yaymasında poikilositoz- anizositoz ve tear drop eritrositler görüldü, şistozit yoktu. Hastanın boyun BT, toraks BT'sinde özellik yoktu. Batın BT'de dalak boyutu 21 cm olarak görüldü ve hemolize bağlandı. İmmünolojik tetkiklerinde ANA 1/160 pozitif anti- SSA pozitif, AFAS tetkikleri negatif olarak saptandı. Hastaya tükürük bezi biyopsisi yapıldı. Patoloji spesmeninde 4 odakta >50 lenfositten oluşan (fokus) lenfoid infiltrasyonu ve chilshom- mason evre 4 olarak raporlandı. Hasta bu bulgular altında sjögren sendromuna sekonder gelişen evans endromu olarak değerlendirildi Hastaya 80 mg /gün metilprednizolon başlandı. 1. Hafta sonunda hemoglobin, platelet ve nötrofillerde değerlerinde yükselme elde edildi. Hastanın steroid tedavisi tedricen azaltılarak 8 mg/güne düşüldü. Hastaya ayrıca steroid azaltıcı ajan olarak azatioprin başlandı. Hastanın tedavi ile en son 3. aydaki tetkiklerinde hb 11 g/dl, platelet 180 x10³/µl olarak hematoloji ve romatoloji kliniğinde takip edilmekte Evans sendromu (ES) otoimmun hemolitik anemi (OİHA) ve trombositopenin birlikte veya ardaşık olarak geliştiği daha az sıklıkta nötropeninde eşlik ettiği nadir görülen bir hastalıktır. Evans sendromu primer veya sekonder nedenlere bağlı gelişebilir. Ensık görülen sekonder nedenler hematolojik maligniteler, otoimmun hastalıklar, ve primer immun yetmezliklerdir. Otoimmün hastalık olarak en çok SLE ile birlikteliği bildirilmiştir. Sjögren sendromu ile birliteliği daha nadir görülmektedir. Hematolojik anormaliler sjögren sendromunda sicca semptomlarından önce görülebilir. Kortikosteroidler ve IVIG en sık kullanınan ajanlardır. Tedaviye dirençli hastalarda ek olarak en sık rituksimab ve immunsüpresif ajanlar (mikofenolat mofetil, danazol, siklosporin,azatioprin) eklenmektedir SS ve ES'nin birlikteliğinin nadirliği göz önüne alındığında ilişkili klinik özelliklerini anlamak prognozu belirlemek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Evans Sendromu, Sjögren Sendrmu, Otoimmün Hemolitik Anemi, Trombositopeni

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2139-9113

Fahr Sendromu

Dr. Bahattin Işık[1]

[1]Cumhurbaşkanlığı Sağlık Merkezi

Özet

GİRİŞ Fahr sendromu, bazal ganglionlarda, serebellumda bilateral simetrik kalsifikasyonlar ile seyreden ve nadir görülen nörodejeneratif bir hastalıktır(1).Fahr sendromunun görülme sıklığı 1/1.000.000'dan daha az olarak bildirilmektedir. Genellikle otuz ile atmış yaş arasında semptomatik hale gelen Fahr sendromu çocukluk çağlarında başlamaktadır(2,3). Fahr sendromunun 2/3'ünün semptomatik olduğu ve erkeklerde daha sık görüldüğü bildirilmiştir(2) . Patogenezinde kan-beyin bariyerinin yerel bir tahribatından kaynaklanan kalsiyumun perivasküler birikimi ya da değiştirilmiş nöronal metabolizma ile bağlantılı olabileceği düşünülmektedir. Klinikte karşımıza sıklıkla sakarlık, halsizlik, konuşma bozukluğu, ataksi, bradikinezi, diskinezi gibi hareket bozuklukları ile gelmektedir(1,2). Dikkat eksikliği, kişilik ve duygu durum bozuklukları, psikoz, bilişsel bozukluk gibi nöropsikiyatrik belirtiler de sık gözlenen belirtilerdir(4,5). Burada sunacağımız vaka da daha önce tanı almamış ve acile saldırgan ve ajite davranışlarla yakınları tarafından getirilmiş kadın hastadır. VAKA Bilinen hipotiroidi, hipoparatiroidi, hiperkolesterolemi, diyabet tanıları olan kadın hasta acil servise yakınları tarafından huzursuzluk ve saldırgan davranışları olmasuı üzerine getirildi. Hastanın yapılan nörolojik muayenesi normal, yer-zaman-mekan farkındalığı ve oryabtasyon kooperasyonu tam idi. Hastanın vitalleri alınıp olası hemogram, biyokimyasal bozukluklara karşı rutin tetkikleri istendi. Ara ara kasılmalarının da olması ve geçmişindeki tanılarına binaen tiroid ve parathormon değerleri de istendi. Hastanın kan tetkikklerinde kalsiyum, iyonize kalsiyum ve parathormon sırasıyla, 7,7 [D] mg/dL (8,7 - 10,4), 0,66 [D] mmol/L (1,15-1,35), <4,6 [D] ng/L (18,4-80,1) şeklindeydi ve diğer parametreleri normal değerler arasındaydı. Sonuçların bu şekilde olması üzerine nörolojik muayenesi doğal olmasına rağmen beyin tomografisi planlandı(Fahr ?). Çekilen beyin tomografiisnde dentat nükleus düzeyinde, bilateral bazal ganglionlarda, bilateral frontal, parietal, temporal subkortikal ve derin beyaz cevher düzeyinde kaba kalsifikasyonlar görülmesi üzerine hastanın tanısın fahr sendromu olduğu düşünüldü(Resim 1-4). İlgili klinik önerileri alındı. Replasmanları yapıldı. Önerilerle şifa ile taburcu edildi ve hasta poliklinik takiplerine girdi. SONUÇ Acil servise huzursuz olduğu yada farklı psikolojik beyanlarla getirilen ve tüm sistem muayeneleri doğal olan hastalarda yapılan detaylı anamnez fizik muayene ile böyle nadir gözükebilen tanıları koymak mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Fahr, Acil

Presentation ID / Sunum No= 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7802-4326

Genç Erişkinlerde Allerjik Rinitin Hastalık Başlangıç Yaşına Göre Değerlendirilmesi

Dr. Müge Olgaç[1]

[1]Seyrantepe Hamidiye Etfal S.U.A.M.

Özet

Giriş: Alerjik rinit (AR) çocukluk ve ergenlik döneminde daha yaygın olmak üzere her yaşta görülebilen bir hastalıktır. Erişkinlerde alerjik rinit çocukluk çağı (erken) başlangıçlı olabileceği gibi erişkin dönem (geç) başlangıçlı da olabilir. Bu çalışmada alerjik riniti olan genç erişkin hastaların AR başlangıç dönemlerine göre klinik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Çalışmaya 18-40 yaş arası alerjik rinitli hastalar dahil edildi. Hastaların demografik ve klinik özellikleri tedavileri ile beraber kaydedildi. Alerjik rinit şiddeti total semptom skoru (TSS-6) ve Visual Analogue Scale (VAS) skoru ile değerlendirildi. Atopi değerlendirmesi aeroalerjenlerle deri prik testleri ve/veya spesifik IgE ile yapıldı. Hastalar erken ve geç başlangıçlı AR olarak iki gruba ayrılarak özellikleri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 321 hastanın çoğu kadındı (%68.8). Yaş ortalaması 27.98 ±6.64 idi. 63 (%19.6) hastada eşlik eden astım vardı. Hastalık şiddetine göre 82 (%25.5)'si hafif AR, 239 (%74.5)'u orta/ağır AR idi. Ortalama TSS-6 skoru 7.33 ±2.91, VAS skoru 6.66 ±1.87 idi. Alerjen duyarlanmasına göre en sık alerjen ev tozu akarı (%79.8) iken, 105 (%32.7) hasta polisensitize idi. 85 (%26.5) hasta erken başlangıçlı AR, 236 (%73.5) hasta geç başlangıçlı AR grubunu oluşturdu. İki grup kıyaslandığında cinsiyet dağılımı, AR şiddeti, VAS skoru ve tedavi skorları açısından farklılık tespit edilmedi. Erken başlangıçlı AR hastalarında astım görülme sıklığı daha fazla olsa da istatistiksel olarak anlamlı değildi. Alerjen duyarlılıkları açısından değerlendirildiğinde küf mantarları ve evcil hayvan duyarlılıkları her iki grupta benzerdi. Akar duyarlılığı erken başlangıç grubunda daha sık saptanırken iken, polen duyarlılığı geç başlangıçlılarda daha sık saptandı (p= 0.01, 0.018 sırasıyla). Sonuç: Alerjik rinit çocukluk çağı ve erişkin dönem başlangıçlı olabilir. Hastalığın ağırlığı başlangıç zamanı ile ilişkili değildir. En sık duyarlanma evtozu akarı ile olup, erken başlangıçlı alerjik rinitlilerde anlamlı düzeyde sık rastlanmaktaydı. Bu bulgular ev tozu akarı maruziyetinin çocukluk döneminden itibaren azaltılmasının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Rinit, Çocukluk Çağı Başlangıçlı Alerjik Rinit, Erişkin Dönem Başlangıçlı Alerjik Rinit, Atopi, Ev Tozu Akarı

Presentation ID / Sunum No= 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1661-7024

Giresun Kadın Doğum Çocuk Hastanesinde İstenen Çocuk Kardiyoloji Konsultasyonlarının Değerlendirilmesi: Tek Hekimin 3 Aylık Deneyimi

Exp. Dr. Bekir Yükcü[1]

[1]Giresun Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada genel çocuk poliklinik başvurularında istenen çocuk kardiyoloji konsültasyonlarının değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntemler: Giresun Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesinde ayaktan veya yatan hastalar olmak üzere 18 yaşından küçük çocuklar çalışmaya alındı. Hastaların cinsiyetleri, yaşları, konsultasyon istenme nedenleri, ekokardiyografik ve elektrokardiyografik sonuçları kaydedildi. Sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışma döneminde 102 olgu mevcuttu. Olguların yüzde %58'si erkek (n=59) ve ortanca yaş 58 ay (1 gün-18 yıl) idi. Olguların çocuk kardiyolojiye en sık yönlendirilme nedenleri %38 olguda üfürüm, %10 olguda ateş ve %8 olguda cerrahi operasyon öncesi tarama şeklindeydi. Yapılan kardiyovasküler sistem fizik muayenesinde %15 olguda üfürüm ve %5 olguda diğer patolojik bulgular görüldü. Çekilen EKG'de %10 (n=10) olguda EKG anormallikleri saptandı. En sık gözlenen EKG anormallikleri 3 olguda supraventriküler ekstrasistol, 2 olguda sinus taşikardisi-bradikardisi şeklindeydi. Ekokardiyografik incelemede hastaların %65'sinde (n=66) normal kalp bulguları saptanırken, %35'inde (n=35) çeşitli bulgular tespit edildi. En sık tespit edilen bulgular atriyal septal defekt-patent foramen ovale (%18), patent duktus arteriosus (PDA) (%7) idi. Sonuç: Çocukta kalp hastalıkları farklı yakınmalar ile ortaya çıkabilmektedir. Çocuk kardiyoloji polikliniğine yönlendirilen olgularda kardiyovaskuler sistem muayenesinde patolojik muayene varlığı ve/veya EKG değişiklikleri olması ekokardiyografide patoloji olasılığını arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Konsultasyon, Kardiyoloji, Elektrokardiyografi, Ekokardiyografi

Evaluation of Pediatric Cardiology Consultations Requested At Giresun Obstetrics and Children's Hospital: A Single Physician's 3-Month Experience

Abstract

Objective: The aim of this study was to evaluate pediatric cardiology consultations requested in general pediatric outpatient admissions. Materials and Methods: Children under the age of 18, whether outpatients or inpatients at the Giresun Obstetrics and Pediatric Diseases Hospital, were included in the

study. The genders, ages, reasons for consultation, echocardiographic and electrocardiographic results of the patients were recorded. The results were statistically evaluated. Findings: During the study period, there were 102 cases. 58% of the cases were male (n=59) with a median age of 58 months (1 day-18 years). The most common reasons for referral to pediatric cardiology were murmurs in 38% of the cases, fever in 10%, and pre-surgical screening in 8%. Cardiovascular physical examination revealed murmurs in 15% of the cases and other pathological findings in 5%. Arrhythmia was detected in 10% (n=10) of the cases. The most commonly observed ECG abnormalities were supraventricular extrasystole in 3 cases and sinus tachycardia-bradycardia in 2 cases. The echocardiographic assessment was normal in 65% (n=66) of the patients, while various findings were detected in 35% (n=35). The most commonly detected findings were atrial septal defect-patent foramen ovale (18%), and patent ductus arteriosus (PDA) (7%). Conclusion: Heart diseases in children can manifest with different complaints. The presence of a pathological examination of the cardiovascular system and/or ECG changes in cases referred to the pediatric cardiology outpatient clinic increases the likelihood of pathology in echocardiography.

Keywords: Child, Consultation, Cardiology, Electrocardiography, Echocardiography

Presentation ID / Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6112-3950

GLIM Kriterleri Hematolojik Malignitelerin Seyrinde Yol Gösterici Midir?

Dr. Fatma Yılmaz[1], Dr. Merih Reis Aras[1], Assoc. Prof. Dr. Hacer Berna Afacan Öztürk[1], Dr. Habibe Nur Şahin[2], Assoc. Prof. Dr. Ahmet Kürşad Güneş[1], Prof. Dr. Murat Albayrak[1]

[1]Etlik Şehir Hastanesi,Hematoloji Kliniği
[2]Etlik Şehir Hastanesi,İç Hastalıkarı Kliniği
**Corresponding author: fatma yılmaz*

Özet

Giriş Hematolojik malignite tanılı hastalarda değişik derecelerde karşımıza çıkan malnütrisyon görülmektedir. Malnütrisyon riskinin belirlenmesinde kullanılan yaklaşımların hiçbirinin genel kabulü yoktur. Major global nutrisyon topluluklarının (Global Leadership Initiative on Malnutrition) geliştirdiği GLİM kriterlerinin kulanımının umut vaat edici sonuçları mevcuttur. Metod Lösemi, lenfoma ve otolog kök hücre nakli yapılmış olan multiple myelom tanısı olan toplam 67 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların nütrisyon durumunun taranmasında NRS-2002 kullanılmış olup , bu testte malnütrsiyon riski saptanan hastalarda GLİM kriterleri kullanılarak malnütrsiyon tanısı konup derecelendirilmesi yapılmıştır. Malnütisyon tespit edilen ve edilmeyen grupta takip edilen parametreler karşılaştırılmıştır. Sonuçlar Hastalar malnütrisyon enfeksiyonu olan ve olmayanlar olarak iki gruba ayrılarak analiz edildi, Ateş süresi, antibiyotik kullanım süresi, antifungal kullanım oranı malnütrisyonlu hastalarda malnütrisyonlu olmayan hastalara göre anlamlı olarak yüksekti. Trombosit (Plt) ve sodyum, yetersiz beslenen hastalarda, yetersiz beslenmeyen hastalara göre önemli ölçüde daha düşüktü. Tartışma Erken beslenme desteği malign tanılı hastalarının bağışıklığını ve tedaviye tolere edilebilirliğini artırılabilir. Malign tanılı hastalarda, hastalığın seyrini etkileyebilecek potansiyele sahip bu faktörün yönetiminde ortak bir yaklaşım algoritması geliştirilmesi en önemli noktalardan biridir. Malnütrisyon riskini minimuma düşürmek,zamanında kalori ve vitamin desteği sağlamak febril nötropeni, ateş süresi ve antifungal kullanımını doğrudan etkileyebilecek bir faktördür. Uzun vadede ise hastanın hastane yatış süresinde, kullanılacak antibiyoterapilerde ve maliyette azalma ile karşımıza çıkacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hematolojik Malignite, GLİM Kriterleri, Malnütrisyon

Presentation ID / Sunum No= 111

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000205824936

Güncel Nörobiyolojik Teoriler Perspektifinden Otizm Spektrum Bozukluğu, Dehb ve Cinsiyet Disforisi Komorbiditesinin Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Gresa Çarkaxhiu Bulut[1]

[1]Galata Üniversitesi
**Corresponding author: Gresa ÇARKAXHIU BULUT*

Özet

Arka plan ve Amaç: Cinsiyet disforisi (CD) ve Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) komorbiditesini konu alan son dönem araştırmalar, her iki tablonun etiyolojisinde rol oynayan ortak bir takım nörobiyolojik mekanizmalara işaret etmektedir. Sinir sistemi organizasyonun önemli ölçüde tamamlandığı intrauterin dönem, nörogelişimsel süreçlerin anlaşılmasında özellikle hedef alınan kritik bir aşama olarak ön plana çıkmaktadır. Modern teoriler, genetik faktörlerin yanı sıra hormonal çevre, androjen maruziyeti ve çeşitli gestasyonel faktörlerin bireyin nörobiyolojik mimarisini biçimlendirerek cinsiyet kimliği ve nörogelişimsel spektrum özelliklerinin şekillenmesinde önemli rol oynayabileceğini öne sürmektedir. Bu araştırmada, biyolojik cinsiyeti kadın olan CD'li bireylerde, OSB özelliklerinin yanı sıra bir diğer nörogelişimsel bozukluk olan dikkat eksikliği-hiperaktivite bozukluğu (DEHB) sıklığının araştırılması ve sağlıklı kontrollerle karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntemler Özelleşmiş bir klinikten tedavi takibi süren ve biyolojik cinsiyeti kadın olan 45 yetişkin CD'li birey ile kontrol grubunu oluşturmak üzere yaş ve eğitim durumunlarına göre eşleştirilmiş 45 kadın katılmcı çalışmaya dahil edilmiştir. Her iki gruptaki katılımcılardan, sosyodemografik veri formunun yanı sıra Otizm-Spektrum Anketi (OSA) ve 6 maddelik erişkin DEHB tarama formunu doldurmaları istenmiştir. Bulgular Bulgular, CD'li bireylerde OSB özelliklerinin daha yüksek oranda görüldüğünü ortaya koymaktadır. Öte yandan, CD'li bireylerin yaklaşık üçte biri potansiyel olarak DEHB özellikleri sergilemiş olmakla birlikte kontrol grubuyla belirgin fark göstermemiştir. ASD ve DEHB özellikleri tespit edilen bireyler arasında belirgin örtüşme gözlenmemiş olması, iki tablonun CD'li bireylerde olasılıkla ayrı etiyolojik mekanizmalar üzerinden ortaya çıktığını düşündürmektedir. Sonuç Bulgularımız, güncel intrauterin gelişim teorilerine paralel olarak, OSB'nin CD'li bireylerde daha yaygın olarak ortaya çıktığı gözlemini desteklemekte ve söz konusu tabloların çok yönlü doğasına vurgu yapmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet Disforisi, Otizm Spektrum Bozukluğu, Dikkat Eksikliği-Hiperaktivite Bozukluğu, Nörogelişimsel Bozukluklar

Investigation of the Comorbidity of Autism Spectrum Disorder, Adhd, and Gender Dysphoria From the Perspective of Current Neurobiological Theories

Abstract

Background and Objective: Recent research on the comorbidity of gender dysphoria (GD) and Autism Spectrum Disorder (ASD) indicates a shared set of neurobiological mechanisms involved in the etiology of both conditions. The intrauterine period, during which the organization of the nervous system is largely finalized, is a critical stage that is particularly targeted in understanding neurodevelopmental processes. Modern theories propose that in addition to genetic factors, the hormonal environment, androgen exposure, and various gestational factors may play an essential role in shaping gender identity and neurodevelopmental spectrum characteristics by influencing the neurobiological architecture of the individual. In this study, we aim to investigate the prevalence of attention deficit-hyperactivity disorder (ADHD), another neurodevelopmental disorder, as well as ASD characteristics in individuals with GD whose biological sex is female, and to compare them with healthy controls. Methods: Forty-five adults with GD from a specialized clinic, whose biological sex was female, and 45 female participants matched according to age and educational status to form the control group, were included in the study. Participants in both groups were asked to complete the Autism-Spectrum Questionnaire (ASQ) and the 6-item adult ADHD screening form, in addition to the sociodemographic data form. Results: The findings revealed that individuals with GD had a higher prevalence of ASD features. Conversely, approximately one third of individuals with GD potentially exhibited ADHD features, but this did not differ significantly from the control group. The lack of significant overlap between individuals with ASD and ADHD features suggests that the two conditions likely arise from distinct etiological mechanisms in individuals with GD. Conclusion: In alignment with current theories of intrauterine development, our findings support the observation that ASD is more prevalent in individuals with GD and underscore the multifaceted nature of these presentations.

Keywords: Gender Dysphoria, Autism Spectrum Disorder, Attention Deficit-Hyperactivity Disorder, Neurodevelopmental Disorders.

Presentation ID / Sunum No= 343

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5503-4468

Hashimoto Tiroiditinde Semptom Skorları ve Yaşam Kalitesi Ölçeklerinin Otoimmünite ile İlişkisi

Prof. Dr. Mustafa Şahin[1], Dr. Çağlar Keskin[1]

[1]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Bilim Dalı

Özet

Giriş-Amaç: Hashimoto tiroiditi (HT) yaygın bir otoimmun hastalıktır ve hipotiroidinin en sık nedenidir. Hashimoto tiroiditinde genel olarak semptomların hipotiroidizmle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada levotiroksin replasmanı altında ötiroid olan HT hastalarında, tiroid antikor düzeyleri ile hipotiroidi ilişkili semptom skorları (SS) ve SF-36 yaşam kalitesi ölçekleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amaçlanmıştır. Metod: Levotiroksin tedavisi kullanan 112 HT hastası ve 112 sağlıklı gönüllü çalışmaya dahil edildi. Hastaların laboratuar parametreleri, demografik verileri kesitsel olarak değerlendirildi. Tüm hastalara ve sağlıklı kontrollere hipotiroidi ilişkili genel semptomların sorgulandığı semptom sorgu anketi ve SF-36 yaşam kalitesi ölçeği uygulandı. SF-36 ölçeği değerlendirmesinde yüksek puanlar iyi sağlık durumu ile ilişkili iken semptom skorlarının değerlendirilmesinde düşük puanlar iyi sağlık durumu ile ilişkiliydi. Bulgular: HT ve sağlıklı kontrol grubu arasında ortalama yaş açısından farklılık yoktu (43.7±11.5, 42.1±9.9, p=0.269). HT grubunda sağlıklı kontrollere göre ortalama SS daha yüksek, SF-36 yaşam kalitesi ölçek skorları ise daha düşüktü (sırasıyla, 3.7 ± 1.8, 2.2 ± 1.5, p<0.001 ve 56.3 ±9.7, 66.4 ±10.8, p<0.001). HT grubunda, korelasyon analizlerinde anti TPO değerleri ile SS arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon tespit edildi (r:0.257, p=0.021). Anti TPO değerleri ve SF-36 skorlarıarasında anlamlı korelasyon yoktu. TSH, ST4 ve sT3 düzeyleri ile SS ve SF-36 skorları arasında anlamlı korelasyon bulunmadı. Sonuçlar: Çalışmamızda levotiroksin replasmanı altında ötiroid HT hastalarında, anti TPO düzeyleri ile hipotiroidi ilişkili semptom skorlarının ilişkisi gösterilmiştir. Bu çalışma medikal tedavi altında ötiroid olan HT hastalarında tiroid otoimmunitesinin kendisinin, fizyolojik iyilik hali üzerine etkisi olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Hashimoto Tiroiditi, Hipotiroidi, Semptom Skoru, Otoimmünite

Presentation ID / Sunum No= 289

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8873-3476

Hepatosellüler Kanserde, Difüzyon Ağırlıklı Görüntülerde ADC Ölçümü İle Karaciğer Kapsül İnvazyonu Arasındaki İlişki

Dr. Diğdem Kuru Öz[1], Dr. Melahat Kul[1]

[1]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Diğdem KURU ÖZ*

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Hepatosellüler kanserde (HCC), tümör diferansiasyonu yanı sıra mikro-makrovasküler invazyon ve kapsüler invazyon bilinen prognostik faktörlerdendir. Manyetik Rezonans Görüntülemede (MRG), difüzyon ağırlıklı görüntülerde yapılan kantitatif ölçümlerin (görünür difüzyon katsayısı (ADC)) tümör diferansiasyonu ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı opere edilen ve histopatolojik olarak kapsül invazyonu olan ve olmayan HCC lezyonlarında, ADC değerlerinde farklılık varlığını araştırmaktır. GEREÇ-YÖNTEM: Ocak 2017-Ağustos 2020 tarihleri arasında karaciğerde kitle nedeni ile opere edilen ve histopatolojik olarak HCC tanısı alan olgular, retrospektif olarak tarandı. Preoperatif dönemde dinamik Karaciğer MR incelemesi olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Kronik karaciğer hastalığı etyolojisinde yer alan faktörler, alfa-feto protein (AFP) değerleri, MELD skoru not edildi. MRG'de lezyonların aksiyel düzlemde uzun ve kısa boyutu, kapsül ile temas uzunluğu ve ADC değerleri ölçüldü. Makrovasküler invazyon varlığı değerlendirildi. Kapsül invazyonu olan ve olmayan iki grup arasında ADC değerleri arasında farklılık, Mann-Whitney U testi ile araştırıldı. BULGULAR: Çalışmaya 19 hasta (17 erkek, 2 kadın) dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 58.5±9.8 yıl idi. Etyolojide sırasıyla kriptojenik (7, %36,8), HBV (5, %26,3), HCV (3, %15,8), HBV+HCV (3, %15,8), NASH (1, %5.2), faktörler yer almaktaydı. On dokuz hastaya ait toplam 24 lezyon değerlendirildi. On bir lezyonda kapsül invazyonu var iken, 13 lezyonda kapsül invazyonu yoktu. Kapsül invazyonu olan grupta median ADC değeri 922 mm2/sn (aralık, 676-1155), kapsül invazyonu olmayan grupta median ADC değeri 1137 mm2/sn (aralık, 1064-1582) olup iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı ($p<0.004$). AFP değeri, kapsül invazyonu olan (16.47 ng/ml, aralık, 2.62-38.894) ve olmayan (3.75 ng/ml, aralık, 2.35-47.8) iki grup arasında anlamlı düzeyde farklı idi ($p<0.002$). Hastaların 6'sında (%31.5) makrovasküler invazyon vardı. SONUÇ: HCC'lerde, preoperatif ADC ölçümleri kapsül invazyonunu ön görmede kullanılabilecek biyobelirteç olabilir. Ancak sonuçlarımızın daha fazla hasta sayılı ve çok merkezli çalışmalar ile desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hepatosellüler Kanser, Manyetik Rezonans Görüntüleme, ADC

Presentation ID / Sunum No= 354

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1602-5240

Hipereozinofilik Sendrom Tanısı Alan Ağır Astımlı Hastada Mepolizumab Tedavisi

Asst. Prof. Dr. Füsun Fakılı[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi, Göğüs Hastalıkları AD
**Corresponding author: Füsun Fakılı*

Özet

Giriş: Ağır astımı olan hastalar her hastane ziyaretinde ayırıcı tanılar ve durumu kötüleştiren faktörler açısından değerlendirilmelidir. Ağır astım ve hipereozinofilik sendromun (HES) örtüştüğü ve mepolizumab! a iyi yanıt veren bir olgu sunulmaktadır. Vaka çalışması: Geç başlangıçlı ağır astım tanısı alan 23 yaşında erkek hastanın son iki yıldır sık sık astım atağı geçirme öyküsü vardı. Anti-immünoglobulin E (omalizumab) tedavisi, uzun etkili B2 agonisti-inhale kortikosteroid kombinasyonu ve montelukast sodyum ile tedavi ediliyordu. Astım krizi nedeniyle hastaneye başvurduğunda sistemik steroid tedavisi almıştı. Son acil başvurusunda perikardiyal efüzyon ve çok sayıda subsegmental trombüs saptanan hastaya pulmoner emboli tanısı konuldu. Son iki yıldır hipereozinofilisi olan ve diğer nedenler dışlanan hastaya HES tanısı konularak tedaviye mepolizumab eklendi. Bulgular: Uzun süreli tedavisi için hastaya inhale steroid ve B2 agonist kombinasyonu, montelukast sodyum, düşük molekül ağırlıklı heparin ve mepolizumab başlandı. Kontrolün ilk ayında astım atağının olmadığı ve astım kontrol testinin 21 puan olduğu görüldü. Solunum fonksiyon testinde 1 saniyedeki zorlu ekspiratuar hacim (FEV1) düzeyi %33'ten %77'ye çıktı. Sonuç: Şiddetli HES tedavisinde kortikosteroidler ilk tercihtir. Mepolizumab, şiddetli astım ve HES örtüşmesinde klinik yanıt için iyi bir seçenek olabilir.

Anahtar Kelimeler: Asthma, Hypereosinophilic Syndrome, Pulmonary Embolism, Mepolizumab, Hypereosinophilia

Mopelizumab Treatment in a Patient With Severe Asthma Diagnosed With Hypereosinophilic Syndrome

Abstract

Introduction: Patients with severe asthma should be evaluated for differential diagnoses and aggravating factors at each hospital visit. A case with overlapping severe asthma and hypereosinophilic syndrome (HES) and a good response to mepolizumab is presented. Case study: A 23-year-old male patient with a diagnosis of late-onset severe asthma had a history of frequent asthma attacks for the last two years. He was being treated with an anti-immunoglobulin E (omalizumab) therapy, long-acting B2 agonist-inhaled corticosteroid combination, and montelukast sodium. He had received systemic steroid treatments in his asthma attack hospital admissions. Pericardial effusion and several subsegmental thrombus were detected in the last emergency admission, and the patient was diagnosed with pulmonary embolism. The patient, who had hypereosinophilia for the last two years and other causes were excluded, was diagnosed with HES, and mepolizumab was added to the treatment. Results: For his long-term treatment, inhaled steroid and B2 agonist combination, montelukast sodium, low molecular weight heparin, and mepolizumab were started. In the first month of control, it was observed that there were no asthma attacks and the asthma control test was 21 points. In the pulmonary function test, the forced expiratory volume in 1 second (FEV1) level increased from 33% to 77%. Conclusion: Corticosteroids are the first choice in the treatment of severe HES. Mepolizumab may be a good option for clinical response in severe asthma and HES overlap.

Keywords: Asthma, Hypereosinophilic Syndrome, Pulmonary Embolism, Mepolizumab, Hypereosinophilia

Presentation ID / Sunum No= 1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2354-2975

Huzursuz Bacak Sendromu'nun Ürik Asit Düzeyi İle İlişkisi

Assoc. Prof. Dr. Buse Çağla Arı[1], Dr. Esma Kobak Tur[2]

[1]Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[2]Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği, İstanbul, Türkiye
**Corresponding author: Buse Çağla ARI*

Özet

Giriş: Huzursuz bacak sendromu (HBS), akşamları daha belirgin, hareketsizlikte ortaya çıkan, hareketle geçici olarak rahatlayan, rahatsız edici, bacakları hareket ettirme dürtüsüyle karakterize bir hareket bozukluğudur. Patofizyolojisi tam olarak anlaşılamamıştır ancak oksidatif stresin de etkin rol oynadığı ile ilgili çalışmalar mevcuttur. Ürik asit (UA), oksidatif stresle ile ilişkili bir laboratuvar parametresidir ve serumda düşük seviyede olması birçok nörodejeneratif hastalık için bir risk faktörüdür. Çalışmamızda, HBS hastalarında UA düzeylerini değerlendirerek, oksidatif stresin etiyopatogenezde etkili olduğu görüşü ilgili veri toplamayı amaçladık. Materyal ve Metot: Toplam 70 hasta ve 50 sağlıklı kontrol retrospektif olarak yapılan çalışmaya dahil edilmiştir. Hasta ve kontrollerin UA düzeyleri klinik özelliklerle karşılaştırılmıştır. Hastalık şiddeti Uluslararası HBS Çalışma Grubu Şiddet Ölçeği ile belirlenmiştir. Hastalar "hafif", "orta", "şiddetli", "çok şiddetli" olarak dört alt gruba ayrılmıştır. Hasta alt grupları ve kontrol grubu arasında UA düzeyleri incelenmiştir. Sonuçlar: 120 katılımcı üzerinde yapılan bu çalışmada %60.8'i kadın, %39.2'si erkekti. Ortalama yaş 39.36±14.91 idi. Hasta grubunun UA değeri kontrole göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük saptandı ($p=0.001$, $p<0.01$). Farklılığı belirlemek amacıyla yapılan ikili karşılaştırma sonuçlarına göre, kontrol grubundakilerin UA değeri RLS skoru "hafif", "orta" ve "şiddetli" olan hastalara göre anlamlı düzeyde yüksek saptanmıştır ($p=0.005$, $p=0.001$, $p=0.004$, $p<0.01$). Hasta grupları arasında ise RLS skorlarına göre olguların UA düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir ($p>0.05$). RLS skoru "çok şiddetli" olan olguların hastalık süresi, RLS skoru "hafif" ve "orta" olan olgulara göre anlamlı düzeyde yüksek saptanmıştır ($p=0.010$,$p=0.044$,$p<0.05$). UA'in biyobelirteç olarak kullanılabileceğinin değerlendirilmesi amaçlı ROC curve analizi yapılmıştır. ROC eğrisi analizine göre, UA cut-off noktası ≤4.7 saptanmış, özgüllüğünün %64, duyarlılığının %82.86 ve eğrinin altındaki alanın 0.781 olduğu ortaya konulmuştur ($p=0.001$). Gruplar ile UA cut-off değeri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır ($p=0.001$, $p<0.01$). Tartışma: Serum UA düzeyinin HBS patogenezinde etkin olduğu hipotezi çalışmamız ile desteklenmektedir. Gelecekteki çalışmalarda UA ve etkileri hakkında daha fazla bilgi edindikçe, patofizyolojideki rolü daha iyi tanımlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Huzursuz Bacak Sendromu, Willis-Ekbom, Ürik Asit, Oksidatif Stres

Presentation ID / Sunum No= 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1462-6867

İntrakardiyak Trombozlu Hastaların Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Zeliha Güzelküçük [1], Prof. Dr. Namık Yaşar Özbek[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi, Çocuk Hematoloji Onkoloji
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Hematoloji Onkoloji
**Corresponding author: Zeliha Güzelküçük*

Özet

Giriş: Çocuklarda tromboembolik olaylar yetişkinlere göre daha az görülmekle birlikte, kronik hastalığı olan çocuklara yönelik bakımların iyileştirilmesi nedeniyle tromboemboli ile ilişkili komplikasyonlar daha sık hale gelmiştir. İntrakardiyak tromboz, mortalite ve morbidite riski yüksek olan önemli bir komplikasyondur. Bu çalışma ile merkezimizde intrakardiyak tromboz tanısı alan hastaların klinik özellikleri ve tedavi sonuçlarının belirlenmesi hedeflenmiştir. Materyal Method : Hastaların demografik verileri, trombüs özellikleri, tedavi yöntemi ve sonuçları retrospektif olarak kaydedildi. Sonuçlar:Tromboz nedeniyle izlenen 588 hastanın 91'inde (% 15.4) intrakardiyak tromboz tespit edildi. Erkek / Kız : 45/46. Median yaş, 3,2 yıl (min – max: 1 ay -17.6 yıl). Altmış bir hastada (% 67) sağ atrium, 6 hastada (%6,6) sol ventrikül, 6 hastada (%6.6) mitral kapak, 5 hastada (%5.5) aort kapağı, 4 hastada (%4,4) triküspit kapak, 3 hastada (%3,29) sol atrium, 3 hastada (%3.29) sağ atrium inferior vena cava bileşkesi, 2 hastada (%2.19) sağ ventrikül, 1 hastada (% 1.09) pulmoner kapak iliskili tromboz görüldü. Elli hastada (%54.9) tromboz santral venöz kateter ile ilişkili, 41 (%45.1) hastada spontan tromboz gözlendi. Altı hastada (%6.6) ek olarak kardiyak yerleşim dışında tromboz görüldü. Yirmi dört hasta (%26.3) kongenital kalp, 19 hasta (%20.8) nörolojik hastalık, 16 hasta (%17.5) enfeksiyon, 9 hasta (%9.9) solid organ malignitesi, 8 hasta (%8.79) lösemi, 6 hasta prematürite (%6.59), 4 hasta (%4.39) dilate kardiyomyopati, 4 hasta (%4.39) romatolojik hastalık, 1 hasta (%1.09) yanık nedeni ile izlenmekteydi. Beş hastada tedavide doku plazminojen aktivatörü kullanıldı. Üç hastaya cerrahi trombektomi uygulandı. Tüm hastalarda tedavinin çeşitli basamaklarında düşük molekül ağırlıklı heparin kullanıldı. Tüm hastalar tedaviden fayda gördü. Trombozun median kaybolma süresi 31 gün (min-maximum: 7-180 gün) olarak hesaplandı. Tartışma:İntrakardiyak trombozlar çoğunlukla bir risk faktörü ilişkilendirilmiştir. Bizim çalışmamızda da enfeksiyon, konjenital kalp hastalığı, malignite, santral venöz kateter varlığı gibi risk faktörleri büyük çoğunluğu oluşturmaktaydı. Tromboz, literatür ile benzer şekilde en sık olarak sağ atriumda tespit edildi. Hastaların büyük çoğunluğuna medikal tedavi uygulandı ve başarı ile tedavi edildi. Sonuç olarak, trombozlu çocuk vakalarda kardiyak trombozlar önemli bir yer tutmaktadır. Bu nedenle, risk faktörü taşıyan hastalar kardiyak tromboza ait klinik belirti ve bulgular açısından yakın takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Tromboz, İntrakardiyak, Çocuk

Presentation ID / Sunum No= 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7494-4210

Nadir Bir Olgu; İzole Dalak İnfarktı

Assoc. Prof. Dr. Yasemin Korkut Kurtoğlu[1], Researcher Murat Zencirkıran[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Murat Zencirkıran*

Özet

Dalak infarktı, dalağa giden kan akımının kesintiye uğramasının sonucunda oluşan doku nekrozu ile meydana gelir. İnfarkt dalağın tamamında veya belirli segmentlerde görülebilir. İzole dalak infarktı çok nadir görülen bir tıbbi durumdur. Hastaların genellikle altta yatan hematolojik, vasküler veya kardiyak bir komorbiditesi bulunmaktadır. Bu olgu sunumunda, yetmiş sekiz yaşında serebro vasküler olay (SVO), atriyal fibrilasyon (AF), paratiroid adenomu, hipotiroidi ve koroner arter hastalığı(KAH) ek hastalıkları bulunan, sol yan ağrısı ile acil servise başvurup ürosepsis tanısı konularak yoğun bakım ünitesinde tedaviye alınan tedavisine palyatif serviste devam edilmekte iken persiste yan ağrısı nedeniyle yapılan ileri tetkiklerde izole dalak infarktı saptanan bir hastayı sunmak istedik.

Anahtar Kelimeler: Dalak İnfarktı, Atriyal Fibrilasyon, Yan Ağrısı

Presentation ID / Sunum No= 366

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3703-3952

Kardiyovasküler İlaçlara Bağlı Gelişen Advers İlaç Reaksiyonlarının Önlenmesinde Farmakogenetiğin Rolü

Dr. Algül Dilara Dokumacı[1], Dr. Azad Mammadov[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Algül Dilara Dokumacı*

Özet

Amaç: Advers ilaç reaksiyonları (AİR'ler), dünyada ölüm ve hastalıkların önde gelen 10 nedeninden biri olarak sıralanmaktadır. AİR'ler genotip, yaş, cinsiyet, ırk, patoloji, ilaç kategorisi, uygulama yolu ve ilaç-ilaç etkileşimlerine bağlı olarak farklı özellikler göstermektedir. Farmakogenetik, ilaç yanıtı değişkenliğinin %20-95'ini oluşturmakta ve AİR'lerin görülme sıklığı ve şiddetinde önemli bir rol oynamaktadır. AİR'lere neden olan en yaygın ilaç kategorisi kardiyovasküler ilaçlardır. Bu çalışmada, kardiyovasküler ilaçlara bağlı AİR'lerin önlenmesinde farmakogenetik testlerin potansiyel kullanımı ve maliyet etkinliği araştırılmıştır. Yöntem: Literatür tarama yöntemi kullanılmıştır. Bulgular: Kardiyovasküler hastalık ve ilişkili patolojilerin tedavisine yönelik ilaçların farmakogenetiği ile ilişkili yeni veriler, klinik ortamda terapötiklerin optimize edilmesi ve AİR'lerin azaltılması için yardımcı olmaktadır. Renin-anjiyotensin sistemine etki gösteren ajanların (ACE inhibitörleri, anjiyotensin II antagonistleri) ve diğer antihipertansif ilaçların (beta blokerler, kalsiyum kanal blokerleri, kardiyotonik ajanlar ve diüretikler), lipid modifiye edici ajanların, K vitamini antagonistleri dahil olmak üzere antitrombotik ilaçların (heparinler, trombosit agregasyon inhibitörleri, direkt trombin inhibitörleri ve faktör Xa inhibitörleri) farmakogenetik özellikleri ile ilişkili veriler, bu ilaçların doğru kullanımı için ilgili patojenik, mekanik, metabolik, taşıyıcı ve pleiotropik genler hakkında bilgi sağlamaktadır. Çalışmaların çoğunda (%78) varfarin-CYP2C9/VKORC1 veya klopidogrel-CYP2C19 incelenmiş ve bu testlerin maliyet etkinliğine dair destekleyici kanıtlar sunulmuştur. Çalışmaların %65'inden fazlasında kardiyovasküler hastalıkların tedavisinde farmakogenetik testlerin, ilaçlara ve koşullara göre değişkenlik gösterebilmekle birlikte, maliyet etkinliği olduğu belirtilmiştir. Sonuç: Kardiyovasküler hastalıkların tedavisinde AİR'ler mortaliteyi, hastaneye başvuruları, hastanede kalış sürelerini, sağlık bakım maliyetlerini arttırmaktadır. AİR'ler yalnızca reçeteleme kılavuzlarına uyulması, uygun izleme ve düzenli ilaç incelemesi ile değil, aynı zamanda klinik ortamda farmakogenetik testlerin uygulanmasıyla da azaltılabilir. Farmakogenetik testler, ilaçların etkinliğini ve güvenliliğini optimize etmek için etkili ipuçları sağlamakta ve birçok ilaç kategorisinin kullanıldığı kardiyovasküler hastalık yönetiminde kişiselleştirilmiş tedavilerin optimize edilmesi konusunda umut vaat etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Advers İlaç Reaksiyonları, Farmakogenetik, Kardiyovasküler Hastalıklar

The Role of Pharmacogenetics in the Prevention of Adverse Drug Reactions Due to Cardiovascular Drugs

Abstract

Objective: Adverse drug reactions (ADRs) are ranked as one of the top 10 leading causes of death and disease in the world. ADRs show different characteristics depending on genotype, age, sex, race, pathology, drug category, route of administration and drug-drug interactions. Pharmacogenetics accounts for 20-95% of drug response variability and plays an important role in the incidence and severity of AIRs. In this study, the potential use and cost-effectiveness of pharmacogenetic tests in the prevention of cardiovascular drug-induced ADRs were investigated. Methods: Literature review method was used. Results: New data on the pharmacogenetics of drugs for the treatment of cardiovascular disease and associated pathologies are helpful to optimize therapeutics and reduce ADRs in the clinical setting. Data on the pharmacogenetic properties of agents acting on the renin-angiotensin system (ACE inhibitors, angiotensin II antagonists) and other antihypertensive drugs (beta blockers, calcium channel blockers, cardiotonic agents and diuretics), lipid-modifying agents, antithrombotic drugs including vitamin K antagonists (heparins, platelet aggregation inhibitors, direct thrombin inhibitors and factor Xa inhibitors) provides information on pathogenic, mechanical, metabolic, carrier and pleiotropic genes relevant for its correct use. Most studies (78%) examined warfarin-CYP2C9/VKORC1 or clopidogrel-CYP2C19 and provided supporting evidence of the cost-effectiveness of these tests. In more than 65% of studies, pharmacogenetic testing in the treatment of cardiovascular diseases has been shown to be cost-effective. Conclusion: In the treatment of cardiovascular diseases, ADRs increase mortality, hospital admissions, length of hospital stay, and health care costs. ADRs can be reduced not only by adherence to prescribing guidelines, appropriate monitoring, and regular drug review, but also by the implementation of pharmacogenetic testing in a clinical setting. Pharmacogenetic testing provides effective clues for optimizing the efficacy and safety of drugs and shows promise in optimizing personalized therapies in the management of cardiovascular disease using many drug categories.

Keywords: Adverse Drug Reactions, Pharmacogenetics, Cardiovascular Disorders

Presentation ID / Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4678-7729

KOAH Alevlenme ve Astım Atak Tanısı ile Yatan Hastaların Bakteriyel PCR Sonuçları

Asst. Prof. Dr. Burcu Özdemir[1], Dr. Levent Özdemir[1], Dr. Savaş Gegin[1]

[1] Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları Kliniği, Samsun

Özet

AMAÇ:KOAH alevlenme ve astım atak tanıları ile yatan hastalarda burun boğaz sürüntülerini PCR yöntemi ile inceleyerek KOAH alevlenme ve astım atağa neden olan bakteriyel patojenleri belirlemeyi amaçladık. MATERYAL-METOT:Çalışma retrospektif kesitsel olarak 2022 eylül ile 2023 mayıs tarihleri arasında Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları Kliniğinde KOAH alevlenme ve astım atak tanısı ile yatarak tedavi edilen 911 hastanın solunum yolu örneklerinden alınan PCR test sonuçları incelenerek yapıldı. PCR test yöntemi ile solunum yolu örneklerinde değerlendirilen bakteriler Haemophilus influenzae, Moroxella catarrhalis, Streptococcus pneumonia, bordetella pertussis, legionella pneumophila ve chlamydia pneumonia şeklinde idi. BULGULAR: Göğüs hastalıkları kliniğinde Eylül 2021 den mayıs 2023 ye kadar değerlendirilen vaka sayısı 911 idi (Kadın:311 (%34,1), Erkek:600 (%65,9). Vakaların yaş ortalaması 65,8±13,7 (Kadın:67±15,3, Erkek:65,2±12,8) idi. 823 (%90,3) hastada komorbidite saptandı. Komorbidite olarak en sık hipertansiyon (%59,4), iskemik kalp hastalığı (%36,4), serebrovasküler hastalık (%14,6) saptandı. Vakaların 310'u (34) astım atak, 601'i (%66) KOAH alevlenme idi. Hastaların yatış tanılarına göre bakteriyel PCR'larına bakıldığında KOAH alevlenmede Haemophilus influenzae %8,7, Streptococcus pneumonia %5,3, astım atakta Haemophilus influenzae %6,5, Streptococcus pneumonia %3,5 olarak saptandı ($p>0.05$). Moroxella catarrhalis, Bordetella pertussis, Legionella pneumophila, Chlamydia pneumonia etken olarak saptanmadı. Haemophilus influenzae ve Streptococcus pneumonia aralık ve ocak ayında belirgin olarak yüksek saptandı. SONUÇ: Bakteriyel etkenlerin tetiklediği KOAH alevlenme ve astım atakta PCR yöntemi ile bakteriyel etken tayininin yapılması hızlı ve etkili bir yoldur.

Anahtar Kelimeler: KOAH, Astım, PCR

Presentation ID / Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8677-6090

Konjenital Pnömoninin Erken Tanısında Serum CRP/Albümin Oranlarının Prediktif Değeri

Dr. Banu Aydın[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi Tıp Fakültesi Ankara Hastanesi

Özet

Giriş:Yenidoğanlarda konjenital pnömoninin (KP) erken tanı ve tedavisi, mortalite ve morbiditelerin önlenmesi açısından önemlidir. KP'nin klinik belirtileri, yenidoğanın geçici takipnesi (YGT) gibi diğer durumları taklit edebilir. Ayırıcı tanıda laboratuvar bulguları her zaman yardımcı değildir. Yakın zamanda erişkinlerde yapılan çalışmalarda CRP/albumin oranının (CAO) iyi bir inflamatuvar belirteç olduğu bildirilmiştir. Yenidoğanlarda CAO ve KP arasındaki ilişkiyi araştıran çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada CAO'nun KP tanısındaki prediktif değerini araştırmak amaçlanmıştır. Materyal-Metod:Ocak 2020-Ocak 2023 tarihleri arasında yaşamın ilk 24 saatinde respiratuvar distres nedeniyle izlenen yenidoğanlar retrospektif olarak değerlendirildi. Respiratuvar distresi olan hastalar nihai tanılarına göre iki gruba ayrıldı: Grup1: KP tanılı olgular, Grup2: YGT tanılı olgular. Her iki gruptaki olguların YYBU'ne kabulde alınan kan gazı, tam kan sayımı parametreleri, kan kültürleri, serum CRP ve albümin düzeyleri incelendi, CAO hesaplandı. Ayrıca kayıtlardan tüm olguların solunum ve dolaşım destek tedavileri, izlemde gelişen komplikasyonlar değerlendirildi. Bulgular:Grup1'de 60, Grup2'de 51 olgu değerlendirildi. Sırasıyla Grup1 ve Grup2'de median gestasyonel yaş 37+2/7 (36+1/7-39+5/7 ve 37+1/7 (36+1/7-39+2/7) hafta, doğum ağırlıkları 3092±440 ve 3257±441 gramdı. Her iki grupta gestasyonel yaş ve doğum ağırlıkları benzerdi. Grup1'de olguların 19'unda (%31.7) PH, altısında (%10) pnömotoraks, dokuzunda (%15) pulmoner kanama saptandı. Olguların 39'unda (%65) inotrop destek ihtiyacı oldu. Grup2'de olguların hiçbirinde pulmoner komplikasyon gelişmedi. Her iki grupta olguların tamamı şifa ile taburcu edildi. YYBU'ne kabulde ölçülen lökosit, nötrofil, lenfosit ve CRP düzeyleri Grup1 ve Grup2'de benzerdi. Grup1'de serum albümin düzeyleri belirgin düzeyde düşüktü. Grup1'de serum albümin düzeyleri PH gelişenlerde daha düşük saptandı. Yatıştaki albümin düzeyleri ile inotrop skoru ve PH tedavi süresi arasında negatif ilişki bulundu. Grup1'de Grup2'ye göre CAO belirgin düzeyde yüksekti (0.94±0.47 vs 0.19±0.13, p=0.015). CAO'nun AUC değeri 0.612 (p=0.055, %95 CI:0.504-0.719), buna göre cutoff değeri 0.086 olarak hesaplandı. CAO'nun KP tanısında spesifitesi %56, sensitivitesi %63 bulundu. Yüksek CAO'nun pulmoner komplikasyonlarla ilişkisi saptanmadı. Sonuç: Çalışmamız konjenital pnömonili yenidoğanlarda CAO'nun klinik bulgularla birlikte erken tanıda kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pnömoni, Yenidoğan, C Reaktif Protein, Albümin

Presentation ID / Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1007-0574

Korunmuş Ejeksiyon Fraksiyonlu Kalp Yetersizliğinde Epikardiyal Yağ Dokusu ile Atriyal Fibrilasyon Arasındaki İlişki

Assoc. Prof. Dr. Hakan Güneş [1], Asst. Prof. Dr. Murat Kerkütlüoğlu[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Ana Bilim Dalı, Kahramanmaraş

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Korunmuş ejeksiyon fraksiyonlu kalp yetersizliği (KEF-KY) hastalarında atriyal fibrilasyon (AF) prevelansı yüksek olup %15-%41 arasında değişmektedir. Epikardiyal yağ dokusu (EYD), kalp ve koroner arterlerin etrafında yerleşmiş, birçok etkiye (parakrin, vazokrin, inflamatuar)sahip visseral bir yağ dokusu olarak tanımlanmıştır. Bu çalışmanın amacı, KEF-KY hastalarında EYD kalınlığı ile AF atakları arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. YÖNTEM: Çalışmaya sinüs ritminde olan 61 KEF-KY hastası dahil edildi. Hastaların standart transtorasik ekokardiyografi(TTE) değerlendirmeleri ve epikardiyal yağ dokusu ölçümleri kayıt altına alındı. Çalışma populasyonunun tamamına 24 saatlik Holter EKG monitorizasyonu yapıldı. Holter EKG kayıtlarında 30 saniyeden kısa ve ≥30 saniyelik AF ataklarının varlığı değerlendirildi. Hastalar Holter EKG takiplerinde AF atağı olan ve olmayan olmak üzere iki gruba ayrıldı. Her iki grubun, TTE bulguları ve laboratuvar parametreleri karşılaştırıldı. BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 61 hastanın 20'sinde AF atağı izlendi. AF atağı izlenen grubun EYD kalınlığının anlamlı yüksek olduğu izlendi (7.1±0.8'e karşı 8.3±0.9, p<0.001). AF'yi öngördüren EYD kalınlığının optimum cut-off değeri %89.5 duyarlılık ve %75.6 özgüllük ile >7.5 mm olarak bulundu (AUC: 0.878, %95 CI,0.730-0.950, p<0.001). Çok değişkenli lojistik regresyon analizinde, tek değişkenli analizde anlamlı olan parametreler ve EYD ile korele olan parametreler düzeltildikten sonra EYD kalınlığının >7.5 mm olmasının AF gelişimini ön gördürmeye devam ettiği bulunmuştur (OR=4.206,%95 CI,1.948-9.084, p<0.001). SONUÇ: Bu çalışmada EYD'nin KEF-KY hastalarında AF gelişimi için bağımsız bir prediktor olduğu ortaya konulmuştur. Atriyum duvarlarında, inflamatuar sürecin varlığı AF ile yakından ilişkilidir. EYD, lokal inflamasyona neden olduğu gibi hormonların, sitokinlerin ve kemokinlerin salınması gibi diğer visseral adipoz dokuların patofizyolojik özelliklerinin çoğuna sahip olan visseral bir yağ birikimidir. Epikardiyal yağ dokusunun hem genel hem de lokal inflamasyona yol açması AF gelişmesinin sebepleri arasında olabilir. Çalışmamızda da epikardiyal yağ dokusundaki artış AF ataklarının oluşumu ile yakından ilişkili bulunmuştur. Sonuç olarak, epikardiyal yağ dokusu KEF-KY hastalarında AF takibi için kullanılabilecek, TTE ile kolayca ölçülebilen, ucuz ve ulaşılabilir bir parametre olabilir.

Anahtar Kelimeler: Korunmuş Ejeksiyon Fraksiyonlu Kalp Yetersizliği, Epikardiyal Yağ Dokusu, Atrial Fibrilasyon

Relationship Between Epicardial Adipose Tissue and Atrial Fibrillation in Heart Failure With Preserved Ejection Fraction

Abstract

INTRODUCTION: The prevalence of atrial fibrillation (AF) in patients with heart failure with preserved ejection fraction (HFpEF) is high and ranges from 15% to 41%. Epicardial adipose tissue (EAT) has been defined as a visceral adipose tissue with many effects (paracrine, vasocrine, inflammatory) located around the heart and coronary arteries. The aim of the present study was to investigate the relationship between the thickness of the EAT and AF episodes in patients with HFpEF. METHODS: The study included 61 patients with HFpEF in sinus rhythm. Standard transthoracic echocardiography (TTE) evaluations and EAT measurements were recorded. The entire study population underwent 24-hour Holter ECG monitoring. The presence of AF episodes shorter than 30 seconds and ≥30 seconds were evaluated in Holter ECG recordings. Patients were divided into two groups as with and without AF episodes on Holter ECG monitoring. TTE findings and laboratory parameters of both groups were compared. RESULTS: AF episodes were observed in 20 of 61 patients included in the study. EAT thickness was significantly higher in the group with AF episode (7.1±0.8 vs. 8.3±0.9, p<0.001). The optimum cut-off value of EAT thickness predicting AF was determined as >7.5 mm with 89.5% sensitivity and 75.6% specificity (AUC: 0.878, 95% CI, 0.730-0.950, p<0.001). Multivariate logistic regression analysis revealed that an EAT thickness >7.5 mm predicts AF occurrence (OR=4.206, 95% CI, 1.948-9.084) after adjusting for significant univariate parameters. CONCLUSIONS: The study found that EAT is an independent predictor of AF in patients with HFpEF. The presence of an inflammatory process in atrial walls is closely associated with AF. EAT, which causes both general and local inflammation, may be among the reasons for AF. An increase in EAT was closely associated with AF episodes. This suggests that EAT may be a cheap and accessible parameter for AF follow-up in patients with HFpEF.

Keywords: Heart Failure With Preserved Ejection Fraction, Epicardial Adipose Tissue, Atrial Fibrillation

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2349-1602

Kritik Çocuk Hastaların Çocuk Yoğun Bakım Ünitesine Transportunun Değerlendirilmesi

Dr. Hasan Özen[1]

[1]SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Hasan Özen*

Özet

Amaç: Kritik hastalığı olan çocukların genellikle 3.düzey yoğun bakım merkezlerine nakil edilmesi gerekmektedir. Bu çalışmamızda üçüncü basamak çocuk yoğun bakım ünitemize (ÇYBÜ) sevk edilen hastaların nakil nedenleri, nakil sırasında meydana gelen komplikasyonları ve bunların klinik sonuçlarını görmeyi amaçladık. Yöntemler: Bu retrospektif çalışma, 24 üçüncü basamak ÇYBÜ yatağı bulunan bir bölge hastanesinde yapılmıştır. Bulgular: Çalışma süresince (1 Ocak 2022-31 Aralık 2022) 590 hasta ÇYBÜ'mize sevk edildi. Ortalama yaş 124 ay'dı . Hastaların çoğu (%92) kara yoluyla taşınmıştır, %8'i hava ambulansı ile taşınmıştır. Hastaların %52'si travma nedeniyle, %33'ü akciğer enfeksiyonu nedeniyle sevk edildi. Hastaların %20'sinde nakil sırasında komplikason gelişti. Sonuç: Hastaların değerlendirme sonuçlarında uygun hidrasyon, ve sık vital takibinin yapıldığı ve donanımlı ekip ve ekipmanla transportu yapılan kritik çocuk hastalarda komplikasyonların daha az görüldüğü sonucuna varılmıştır. ÇYBÜ taşımacılığı konusunda ulaşım ekiplerinin kalitesinin ve donanımının iyileştirmesi ve çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Yoğun Bakım, Transport, Kritik Çocuk Hasta

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8494-2980

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı Olan Hastalarda Paroksismal Atriyal Fibrilasyon Öngördürücüleri

Exp. Dr. Ferhat Siyamend Yurdam[1], Assoc. Prof. Dr. Bihter Şentürk[2], Assoc. Prof. Dr. Mehmet Kış[2]

[1]Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

Özet

Amaç: AF erişkinlerdeki en yaygın görülen kronik aritmidir. AF için risk faktörleri ileri yaş, erkek cinsiyet, hipertansiyon, diyabetes mellitus, koroner arter hastalığı, kalp kapak hastalığı, kalp yetmezliği, kronik böbrek yetmezliği, hipertroidi ve sigara kullanımıdır. Kronik obstruktif akciğer hastalığı (KOAH) progresif hava akımının kısıtlanması ile karakterize olan en yaygın hastalıklardan biridir ve AF için predispozan bir faktördür. KOAH' da paroksismal atriyal fibrilasyon (PAF) öngördürücü faktörlerin belirlenmesi riskli grupların belirlenmesi, AF riski taşıyan hastaların daha erken saptanması ve erken tedavi fırsatı için yararlı olabilir.Çalışmamızın amacı kardiyoloji kliniğine başvurup herhangi bir nedenden dolayı 24 saatlik holter EKG takılmış olan KOAH' lı hastalarda PAF' ın öngördürücü faktörlerinin araştırılmasıdır. Yöntem: Çalışmaya KOAH tanısı alan, 24 saatlik Holter EKG takılan ardışık 109 hasta dahil edilmiştir. Holter EKG'de PAF saptanmayanlar (Grup 1) ve saptananlar (Grup 2) şeklinde iki gruba ayrılarak incelendi. Paroksismal AF ile ilişkili anlamlı parametreler için regresyon analizi yapıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 109 hasta holter EKG sonucuna göre iki gruba ayrıldı: grup 1 (83 hasta) (sinüs ritm), grup 2 (26 hasta) (paroksismal atriyal fibrilasyon). Hastaların ortanca yaşı 66 (58-76) olup grup 2' de 75 (60-84) olup, grup 1' den 64 (53-72) yıl istatistiksel olarak anlamlı daha yüksekti (p=0.001). LVEF değeri grup 2' de %44 (39-48), grup 1' den %55 (48-60) daha düşüktü (p<0.001).Çok değişkenli regresyon analizinde, KOAH' lı hastalarda yaş (OR: 1.053, 95%CI: 1.004-1.104, p=0.032), ejeksiyon fraksiyonu (OR: 0.892, 95%CI: 0.807-0.987, p=0.028), orta-ciddi mitral darlık (OR: 0.076, 95%CI: 0.008-0.761, p=0.028) ve SII (OR: 1.003, 95%CI: 1.001-1.005, p=0.012) holter EKG' de paroksismal AF' nin bağımsız prediktörleri saptandı. Sonuç: KOAH tanısı olan hastalarda elektrokardiyografi normal olsa bile Holter EKG' de PAF tesbit edilebilir. Bu durum AF riski taşıyan KOAH' lı hastaların daha erken saptanması ve tedaviye başlanması ile AF komplikasyonlarını önleme açısından yararlı olabilir. KOAH' lı hastalarda ileri yaş, düşük LVEF ve yüksek SII paroksismal AF' nin öngördürücü parametrelerdir.

Anahtar Kelimeler: Paroksismal Atriyal Fibrilasyon, Kronik Obstruktif Akciğer Hastalığı, Holter Elektrokardiyografi, Öngördürücüler.

Predictors of Paroxysmal Atrial Fibrillation in Patients With Chronic Obstructive Pulmonary Disease

Abstract

Objective: AF is the most common chronic arrhythmia in adults.Risk factors for AF are advanced age, male gender, hypertension, diabetes mellitus, coronary artery disease, heart valve disease, heart failure, chronic kidney failure, hyperthyroidism, and smoking.COPD is one of the most common diseases characterized by progressive airflow limitation and is a predisposing factor for AF.Determining the predictive factors for paroxysmal atrial fibrillation (PAF) in COPD may be useful for identifying risky groups, early detection of patients at risk of AF, and the opportunity for early treatment.Methods: A total of 109 consecutive patients with a diagnosis of COPD who underwent 24-hour Holter ECG were included in the study. They were divided into two groups as those who did not have PAF on Holter ECG (Group 1) and those who were found (Group 2).Regression analysis was performed for significant parameters associated with paroxysmal AF.Results:109 patients included in the study were divided into two groups according to Holter ECG results: group 1(83 patients) (sinus rhythm), group 2(26 patients) (PAF). The median age of the patients was 66 (58-76) years and 75 (60-84) years in group 2, which was 64 (53-72) years statistically significantly higher than group 1 (p=0.001). LVEF value was 44% (39-48) lower in group 2 and 55% (48-60) lower than group 1 (p<0.001). In multivariate regression analysis, In patients with COPD, age (OR:1.053,95%CI:1.004-1.104,p=0.032), ejection fraction (OR:0.892,95%CI:0.807-0.987,p=0.028), moderate-severe mitral stenosis (OR:0.076,95%CI:0.008-0.76,p=0.028) and SII (OR:1.003,95%CI:1.001-1.005,p=0.012) were independent predictors of paroxysmal AF in Holter ECG.Conclusion:PAF can be detected in Holter ECG even if the electrocardiography is normal in patients with COPD.This may be beneficial in terms of early detection and initiation of treatment in patients with COPD who are at risk of AF and to prevent AF complications. Advanced age, low LVEF and high SII are predictive parameters of paroxysmal AF in patients with COPD.

Keywords: Paroxysmal Atrial Fibrillation, Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Holter Electrocardiography, Predictors.

Presentation ID / Sunum No= 369

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009 0003 9797 5559

Lokal Anestezi Sonrası Methemoglobinemi Gelişen Çocuk Hasta

Exp. Dr. Nazife Mengi[1], Assoc. Prof. Dr. Süleyman Bayraktar[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi, İstanbul, Türkiye

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ Methemoglobinemi, methemoglobin (metHb) düzeyinin kanda %1 üzerine çıkmasıdır. Hemoglobinin yapısında olan ferröz demirin (Fe+2), ferrik demir (Fe+3)'e okside olmasıyla methemoglobin oluşur. Oksijen hemoglobine bağlanamaz ve dokulara yeterli taşınamadığı için siyanoz meydana gelir. GEREÇ VE YÖNTEM Bu çalışmada, pes ekinovarus tanısıyla Ortopedi kliniği tarafından aşilotomi operasyonu yapılan ve takiben solunum sıkıntısı, siyanoz gelişmesi üzerine çocuk yoğun bakım ünitesine yatışı yapılarak methemoglobinemi teşhisi konulan 52 günlük bebek hasta sunulmuştur. BULGULAR Elli iki günlük erkek hastaya, pes ekinovarus teşhisiyle ortopedi kliniği tarafından lokal anestezi altında aşilotomi operasyonu yapılmış. Ortopedi servisinde postoperatif takibinin 1.saatinde oksijen saturasyonu (SaO2) %65 ve kalp tepe atımı (KTA) 170/dakika olması üzerine hastaya çocuk yoğun bakım ünitesi (ÇYBÜ) konsültasyonu istenildi. Tarafımızca değerlendirilen hastanın SaO2 %95, KTA 150/dakika olup kan gazında metHb düzeyi %22,4 tespit edildi. Operasyon sırasında kullanılan lokal anestezik ajana bağlı gelişen methemoglobin tanısıyla hastanın ÇYBÜ'ne yatışı yapıldı. Özgeçmişinde 39 gestasyon haftasında doğduğu, pes ekinovarus teşhisi nedeniyle yaşamının 5. gününden itibaren ortopedi polikliniği tarafından takipli olduğu öğrenildi. Fizik muayenesinde solunum sıkıntısı, takipne, siyanoz ve ikterik görünümü mevcut idi. Hemogram, biyokimya, koagulasyon, posteroanterior akciğer grafisi tetkikleri normal idi. High flow nasal oxygenation (HFNC) ile solunum desteği verilen hastaya askorbik asit 300 mg/gün 4 saatlik infüzyon olarak başlanıldı. İnfüzyon sonrası bakılan kan gazlarında metHb düzeyleri sırasıyla %19-14.2 geldi. ÇYBÜ yatışın 2. gününde oda havasında takibinde solunum sıkıntısı ve siyanozu olmayan, genel durumu iyi ve metHb düzeyi % 2 olan hasta takibine devam edilmek üzere ortopedi servisine devredildi. Hasta olası etyolojik nedenlerin araştırılması ve izlem için çocuk polikliniği ve çocuk hematoloji polikliniğine yönlendirildi. SONUÇ Normal koşullarda eritrositlerdeki NADH sitokrom b5 redüktaz enzimi ile metHb indirgenerek vücuttaki düzeyi %1'in altında tutulur. Bir yaş altı çocuklarda bu enzim düzeyi diğer yaş gruplarına göre daha düşüktür ve oksitleyici ajanlara (lokal anestezikler, sülfonamidler, dapson, fenasetin gibi) duyarlılıklarının artmasına bağlı methemoglobinemi gelişebilir.

Çocuklarda lokal anestezi sonrası siyanoz, solunum sıkıntısı gelişmesi durumunda methemoglobinemi tanısı her zaman akılda bulundurulmalı ve askorbik asit veya metilen mavisi tedavisinin yaşam kurtarıcı olabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Methemoglobinemi, Siyanoz, Solunum Sıkıntısı.

Child Patient Who Develops Methemoglobinemia After Local Anesthesia

Abstract

INTRODUCTION AND PURPOSE Methemoglobinemia is an increase in methemoglobin (metHb) levels above 1% in the blood. Methemoglobin is formed when ferrous iron (Fe+2), which is in the structure of hemoglobin, is oxidized to ferric iron (Fe+3). Cyanosis occurs because oxygen cannot bind to hemoglobin and cannot be adequately transported to the tissues. MATERIALS AND METHODS In this study, a 52-day-old baby patient, who was diagnosed with pes equinovarus and underwent achilotomy operation by the Orthopedics clinic and subsequently hospitalized in the pediatric intensive care unit due to the development of respiratory distress and cyanosis, was presented with the diagnosis of methemoglobinemia. FINDINGS A 52-day-old male patient, diagnosed with pes equinovarus, underwent an achilotomy operation under local anesthesia by the orthopedics clinic. In the first hour of the postoperative follow-up in the orthopedic service, the oxygen saturation (SaO2) was 65% and the heart rate (HR) was 170/minute, so a pediatric intensive care unit (PICU) consultation was requested. The SaO2 of the patient evaluated by us was 95%, HR was 150/min, and the metHb level was 22.4% in the blood gas. The patient was hospitalized in the PICU with the diagnosis of methemoglobin developed due to the local anesthetic agent used during the operation. In her history, it was learned that she was born at 39 weeks of gestation and was followed up by the orthopedic outpatient clinic from the 5th day of her life due to the diagnosis of pes equinovarus. Physical examination revealed respiratory distress, tachypnea, cyanosis and icteric appearance. Hemogram, biochemistry, coagulation, posteroanterior chest X-ray examinations were normal. The patient was given respiratory support with high flow nasal oxygenation (HFNC), and ascorbic acid was started as a 300 mg/day 4-hour infusion. MetHb levels in blood gases measured after the infusion were 19-14.2%, respectively. On the 2nd day of hospitalization in the PICU, the patient, who did not have respiratory distress and cyanosis, had a good general condition and had a metHb level of 2%, was transferred to the orthopedic service to be followed up. The patient was referred to the pediatric outpatient clinic and pediatric hematology outpatient clinic for investigation and follow-up of possible etiologic causes. CONCLUSION Under normal conditions, metHb is reduced by the NADH cytochrome b5 reductase enzyme in erythrocytes, and its level in the body is kept below 1%. This enzyme level is lower in children under one year of age compared to other age groups and methemoglobinemia may develop due to increased sensitivity to oxidizing agents (such as local anesthetics, sulfonamides, dapsone, phenacetin). If cyanosis and respiratory distress develop in children after local anesthesia, the diagnosis of methemoglobinemia should always be kept in mind, and it should not be forgotten that treatment with ascorbic acid or methylene blue can be life-saving.

Keywords: Child, Methemoglobinemia, Cyanosis, Respiratory Distress.

Presentation ID / Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6803-1239

Mavi Yeşil Görme, Cinsel Güç Arttırmak Amaçlı Yüksek Doz Sildenafil Kullanımı

Dr. Guner Yurtsever[1]

[1]İzmir Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Guner Yurtsever*

Özet

Giriş: Sildenafil erektil disfonksiyon ve pulmoner arteriyel hipertansiyon tedavisinde kullanılan bir ilaçtır. İlacın yüksek doz kullanımı ile ilgili sık bildirilen yan etkiler, baş dönmesi, baş ağrısı, taşikardi, göğüs ağrısı, ciltte kızarıklık kaşıntı ve oftalmik etkilerin görülebileceği belirtilmektedir. Literatürde sildenafil aşırı alımına bağlı mavi yeşil renk görmenin bildirildiği olgular nadirdir. Olgu Sunumu: Cinsel güç arttırmak amaçlı kısa aralıklarla yaklaşık 300 mg sildenafil içmiş olan hasta mavi yeşil renk görme ve sinus taşikardisi kliniğiyle kliniğimize başvurdu. Sildenafilinin yüksek doz kullanımından yaklaşık 2 saat sonra gelişen klinik bulgular ile takip edilen ve kliniğin spontan gerilediği 39 yaş erkek hasta sunuyoruz. Görme algısındaki ve çarpıntı şikayetlerinin düzelmesinden sonra yaklaşık 4 saat daha acil serviste monitörize takip edilen hasta herhangi bir komplikasyon veya sekel olmaksızın taburcu edildi. Sonuç: Sildenafil yüksek doz alımında hastalarda oftalmik sistem yan etkileri görülebilir. Predispozan faktör olarak vasküler veya santral sinir sistemini etkileyen bir neden yoksa renk değişiklikleri spontan gerileyebilmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Sildenafil, İlaç Doz Aşımı, Mavi Yeşil Görme, Erektil Disfonkiyon

Blue Green Vision, Use of High-Dose Sildenafil for Sexual Potency

Abstract

Introduction: Sildenafil is a drug used in the treatment of erectile dysfunction and pulmonary arterial hypertension. Commonly reported side effects related to high-dose use of the drug, It is stated that dizziness, headache, tachycardia, chest pain, skin rash, itching and ophthalmic effects can be seen. Cases in which blue-green vision due to sildenafil excessive intake has been reported in the literature are rare. Case Report: The patient, who had taken 6 tablets of 50 mg sildenafil at short intervals to increase sexual power, applied to our clinic with blue-green vision and sinus tachycardia. We present a 39-year-old male patient who was followed up with clinical findings that developed approximately 2 hours after high-

dose use of sildenafil, and the clinic spontaneously regressed. After the improvement in visual perception and palpitation complaints, the patient was followed up in the emergency department for approximately 4 hours and was discharged without any complications or sequelae. Conclusion: Ophthalmic system side effects may be seen in patients with high doses of sildenafil. If there is no reason affecting the vascular or central nervous system as a predisposing factor, color changes may regress spontaneously.

Keywords: Sildenafil, Drug Overdose, Blue-Green Vision, Erectile Dysfunction

Presentation ID / Sunum No= 338

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Metastatik Mide Kanserinde 3. Basamak Tedavi Tek Merkez Deneyimi

Exp. Dr. Gürkan Güner[1], Exp. Dr. Burak Yasin Aktaş[2]

[1] SBÜ. Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Burak Yasin Aktaş*

Özet

Mide kanseri dünya genelinde en sık görülen 6. kanser iken kansere bağlı ölümlerin ise en sık 4. nedenidir. Lokal ileri ve metastatik hastalıkta mortalite oranları yüksektir. Hastaların çoğunlukla semptomatik olması, yeterli klinik çalışma bulunmaması nedeniyle ilk iki basamaktan sonrası için standart hale gelmiş kemoterapi şeması bulunmamaktadır. Bununla birlikte 2 basamak tedavi sonrası performans durumu iyi olan ve tedavi ihtiyacı devam eden hastalara da günlük pratikte sıkça rastlanmaktadır. Bu çalışmada 2014-2023 tarihleri arasında Van Eğitim Araştırma Hastanesinde metastatik mide kanseri için 3. basamak kemoterapi alan hastalar retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmaya toplam 21 hasta dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 58.1 ve %61'i erkekti. 3 basamak tedavi olarak 6 hasta FOLFİRİ, 3 hasta haftalık paklitaksel-karboplatin, 3 hasta haftalık paklitaksel, 3 hasta dosetaksel, 2 hasta irinotekan, 2 hasta FOLFOX ve birer hasta EOX ve ECF tedavilerini aldı. 4 Hastada (%19) parsiyel yanıt izlendi. Medyan PFS 10 hafta ve ortanca genel sağ kalım 4,4 aydı. Objektif yanıt alınan 4 hastada medyan PFS 5,5 ay ve medyan OS 11 aydı. Sonuç olarak, metastatik mide kanseri olgularında 2 basamak tedavi sonrası uygun performans gösteren standart bir protokol bulunmamakla birlikte, objektif yanıt alınan hastalarda uzamış sağkalım gözlendi. Bu konuda yeni çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Metastatik Mide Kanseri

Single Center Experience of Third-Line Treatment in Metastatic Gastric Cancer

Abstract

Gastric cancer is the 6th most common cancer worldwide and the 4th most common cause of cancer-related deaths. Mortality rates are high in locally advanced and metastatic disease. Since the patients are mostly symptomatic and there are not enough clinical trials, there is no standardised chemotherapy scheme after the two lines of treatment. In addition, patients with good performance status after 2 lines

treatment and who continue to need treatment are frequently encountered in daily practice. In this study, patients who received third-line chemotherapy for metastatic gastric cancer in Van Training and Research Hospital between 2014 and 2023 were retrospectively examined. A total of 21 patients were included in the study. The mean age of the patients was 58.1 years and 61% were male. As a 3-step treatment, 6 patients received FOLFRI, 3 patients weekly paclitaxel-carboplatin, 3 patients weekly paclitaxel, 3 patients docetaxel, 2 patients irinotecan, 2 patients FOLFOX, and one patient EOX and ECF treatments. Partial response was observed in 4 patients (19%). The median PFS was 10 weeks, and the median overall survival was 4.4 months. Median PFS was 5.5 months and median OS was 11 months in 4 patients with objective response. In conclusion, although there is not a standard protocol in metastatic gastric cancer cases with suitable performance after 2 lines treatment, prolonged survival was observed in patients who had objective response. There is a need for new studies on this subject.

Keywords: Metastatic Gastric Cancer

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1132-3617

Mor İdrar Torbası

Exp. Dr. Safa Dönmez[1]

[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Safa DÖNMEZ*

Özet

GİRİŞ Mor idrar torbası sendromu (MİTS), kabızlık, idrar yolu enfeksiyonu ve eş zamanlı olarak mesane kateteri olan yaşlı kadınlarda tipik olarak görülen idrarın mor renkte değişikliği olarak tanımlanır. İdrar torbasının renk değişim nedeni ise mesane kateteri ve idrar torbasındaki sentetik materyal çökelekleriyle reaksiyona giren indigo (mavi) ve indiburin (kırmızı) pigmentlerinden kaynaklanır. MİTS, kabızlık ve kronik kateterizasyon öyküsü olan yaşlılarda idrar yolu enfeksiyonunun nadir görülen bir prezentasyonudur. Patofizyolojisi net değildir ama kostipasyona sekonder artan bakteriyel büyüme ve triptofanın karmaşık bir dizi reaksiyonu sonucunda idrar pigmentlerinin dönüşümü ile karakterize bir tablo diyebiliriz. VAKA Oryantasyon kooperasyon problemi olan 95 yaşında kadın hasta kabızlık ile getirildi. Sistem muayenesinde suprapubik hassasiyeti mevcut idi. Vital değerlerinde hipotansiyon(80/40 mmHg) ve taşikardisi (115vuru/dk) mevcuttu. Hastanın rutin kanları istendi. Mesane sondası takıldı. Takılan mesane sondada idrar torbasının mor rengine dönüştüğü gözlemlendi(resim 1). Kan değerlerinde beyaz küre sedim, prokalsitonin değerlerinin yüksek olduğu ve laktat böbrek fonksiyon değerlerinin de bozulma eğiliminde olduğu görüldü. Uzun süredir kabızlık problemi olması ve idrar torbasının mor renge dönmesi soncunda hastada mor idrar torbası sendromu ve dolayısı ile pseudomonas enfeksiyonu düşünülerek enfeksiyon önerileri alındı. Hasta ürosepsis ön tanısı yatırılarak tedavisine devam edildi. Alınan kültürlerinde de psödomonas ürediği görüldü. SONUÇ Sonuç olarak yaşlı kadın hasta ve uzun süredir kabızlık ile de gelse hastada altta yatan etyolojiler konusunda dikkatli ve alert olmak gerekmektedir. Takılan bir idrar sondası bizi direkt tanıya götürebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mor İdrar Torbası, Mesane Kateteri, İdrar Torbası, Psödomonas

Purple Urine Bag, Mesane Kateter, İdrar Torbası, Psödomonas

Abstract

INTRODUCTION Purple bladder syndrome (MITS) is defined as the purple discoloration of the urine typically seen in older women with constipation, urinary tract infection, and concomitant bladder

catheters. The reason for the color change of the urinary bladder is the indigo (blue) and indiburin (red) pigments that react with the synthetic material precipitates in the bladder catheter and urinary bladder. MITS is a rare presentation of urinary tract infection in the elderly with constipation and a history of chronic catheterization. Its pathophysiology is not clear, but we can say that it is a picture characterized by increased bacterial growth secondary to costipation and the transformation of urine pigments as a result of a complex series of reactions of tryptophan. CASE A 95-year-old female patient with orientation and cooperation problems was admitted with constipation. System examination revealed suprapubic tenderness. His vital values were hypotension (80/40 mmHg) and tachycardia (115 beats/min). The patient's routine blood was requested. Bladder catheter inserted. It was observed that the urinary bladder turned purple in the inserted bladder catheter (picture 1). It was observed that white blood cell sedim and procalcitonin values were high in blood values and lactate kidney function values tended to deteriorate. As a result of the long-term constipation problem and the purple color of the bladder, purple bladder syndrome and pseudomonas infection were considered in the patient, and infection recommendations were received. The patient was hospitalized with a preliminary diagnosis of urosepsis and his treatment was continued. Pseudomonas growth was also observed in the cultures taken. CONCLUSION As a result, it is necessary to be careful and alert about the underlying etiologies in the patient, even if the elderly woman is sick and comes with constipation for a long time. An inserted urinary catheter can lead us directly to the diagnosis.

Keywords: Purple Bladder Syndrome, Bladder Catheter, Urinary Bladder, Pseudomonas

Presentation ID / Sunum No= 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7494-4210

Kordomalı Hastaya Yaklaşım; Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Yasemin Korkut Kurtoğlu[1], Researcher Murat Zencirkıran[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Murat Zencirkıran*

Özet

Kordomalar primitif notokord artıklarından orijin alan, orta hat aksiyal iskelet sisteminde nadir olarak görülen malign primer kemik tümörleridir. Görülme insidansları tüm malign kemik tümörleri içinde %1-4 dür. Aksiyal aks boyunca sakrokoksigeal (%50), sfeno-oksipital bölge (%35) ve daha nadir olmak üzere vertebralarda (%15) yerleşim gösterirler. Kordomalar yavaş büyüyen, düşük dereceli tümörler olarak kabul edilmekte olup daha az sıklıkla uzak organ metastazı yapabilirler, daha çok lokal nüks gösterirler. Kordomalar 40-70 yaş arasında ve erkeklerde daha sık görülür. Yavaş büyüyen ve lokal invazyon yapan bu tümörlerin temel tedavisi cerrahidir. Yerleşim yeri veya kitle boyutunun büyüklüğü nedeniyle uygun cerrahi tedavi yapılamayan olgularda lokal nüksler izlenebilir. Bu olgu sunumunda, nüks kordoma gelişen 57 yaşında bir erkek hastayı sunmayı planladık. Hasta 3 yıl önce kordoma tanısı aldıktan sonra cerrahi, radyoterapi, kemoterapi tedavilerinin ardından nüks eden kordoma ve lezyon üzerinde gelişen dekübit yaraları nedeniyle servisimizde tedavi altına alındı.

Anahtar Kelimeler: Teratom, Metastatik Teratom, Dekübit Yarası

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6199-5417

Multiple Miyeloma, Hepatit C Pozitifliği ve Akut Koroner Sendromlu Hasta

Dr. Kemal Mağden[1]

[1]Sağlık Bakanlığı Gebze Fatih Devlet Hastanesi
**Corresponding author: KEMAL MAĞDEN*

Özet

Giriş: Multiple Miyeloma (MM) hiperkalsemi ve semptomları ile gelebilir. Diğer miyeloproliferatif hastalıklardaki gibi MM'da da tromboembolik olay sıklığı artmıştır. HCV pozitifliğinin tedaviye başlamayı geciktirmesinin yanı sıra MM'da gelişen akut böbrek yetmezliği de trombozisi artırabilir. İmmünsupressif tedavinin biran önce başlanması gelişebilecek komplikasyonları önleyebilir. Olgu: Z.C. 64 yaşında kadın hasta ağız kuruması, çok su içme ve yaygın eklem ağrıları ile prezante oldu. Fizik muayenede TA:90/50mmHg, N:68/dk, vücut ısısı:36.5 C,cilt turgor ve tonusu azalmış. Diğer sistem muayeneleri doğal. Laboratuvar: Hemoglobin:11,1gr/dl, lökosit:7000mcL, trombosit:245000mcL, CRP:0,40mg/dl, albümin:3,13gr/dl, sedimantasyon:39mm/h, ALT:30U/L, AST:31U/L, glukoz:112mg/dl, BUN:84mg/dl, kreatinin:2,3mg/dl, ürikasit:12,7mg/dl, Na:136mmol/L, K:4,5mmol/L, Cl:98mmol/L, Ca:15,8 mg/dl, P:4,8 mg/dl, Mg:1,98 mg/dl, PTH:15,5pg/dl bulundu. AntiHCV:10,76(pozitif), HCV RNA(+), IgA:11mg/dl, IgG:5251mg/dl, IgM:25mg/dl, Beta-2 mikroglobulin:8,8mg/l. Protein elektroforezi ve flow sitometri sonucu multiple miyelom ile uyumluydu. HCV virüs yükü:7510000 IU/ml, kemik iliği biyopsisinde parankimin tamamını (%90'ını) infiltre eden CD20(-), CD:38(+) atipik plazmositik infiltrasyon izlendi. Lambda monoklonalitesi izlendi. Tedavi: Hiperkalsemi nedeniyle hidrasyon, zolandronik asit, steroid tedavisi ve diüretik tedavi uygulandı. Hemodiyaliz ihtiyacı olmadı, HCV pozitifliği nedeniyle henüz immünsupressif tedavi başlanmayan hastaya takibinin 10. gününde akut koroner sendrom gelişmesi üzerine 2 adet stent uygulandı. Sonuç: HCV pozitifliği nedeniyle MM için henüz immün supressif tedavi başlanamayan hastada hiperviskozite ve hiperkalsemi akut koroner sendrom gelişimini kolaylaştırmış olabilir. Multiple miyelomlu hastalarda tromboembolik olayları ve koroner arter hastalığı gelişimini engellemek için proflaktik ilaç olarak günlük 100 mg asetilsalisilik asit kullanımı yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hiperkalsemi, Multiple Miyelom, Hcv Pozitifliği, Akut Koroner Sendrom

Patient With Multiple Myeloma, Hepatitis C Positive, and Acute Coronary Syndrome

Abstract

Introduction: Multiple Myeloma (MM) may present with hypercalcemia and its symptoms. As in other myeloproliferative diseases, the frequency of thromboembolic events is increased in MM. Delaying the initiation of treatment with HCV positivity, in addition to acute renal failure in MM may also increase thrombosis. Initiating immunosuppressive therapy as soon as possible can prevent possible complications. Case: Z.C. A 64-year-old female patient presented with dry mouth, drinking a lot of water, and widespread joint pain. On physical examination, BP: 90/50mmHg, N: 68/min, body temperature: 36.5 C, skin turgor and tone decreased. Other system examinations are normal. Laboratory: Hemoglobin: 11.1gr/dl, leukocytes:7000mcL, platelets:245000mcL, CRP:0.40mg/dl, albumin:3.13gr/dl, sedimentation:39mm/h, ALT:30U/L, AST:31U/L, glucose:112mg/dl, BUN:84mg/dl, creatinine:2.3mg/dl, uric acid:12.7mg/dl, Na:136mmol/L, K:4.5mmol/L, Cl:98mmol/L, Ca:15.8 mg/dl, P:4.8 mg/dl, Mg:1.98 mg/dl, PTH:15.5pg/dl were found. AntiHCV:10.76(positive), HCV RNA(+), IgA:11mg/dl, IgG:5251mg/dl, IgM:25mg/dl, Beta-2 microglobulin:8.8mg/l. Protein electrophoresis and flow cytometry results were consistent with multiple myeloma. HCV viral load: 7510000 IU/ml, bone marrow biopsy showed CD20(-), CD:38(+) atypical plasmocytic infiltration infiltrating the entire parenchyma (90%). Lambda monoclonality was observed. Treatment: To treatment of hypercalcemia, hydration, zolandronic acid, steroid therapy and diuretic therapy were applied. Hemodialysis was not needed, and because of HCV positivity, immunosuppressive therapy was not started to MM yet. On the 10th day of the follow-up, 2 stents were applied due to the development of acute coronary syndrome. Conclusion: Hyperviscosity and hypercalcemia may have facilitated the development of acute coronary syndrome in a patient who has not yet started immunosuppressive therapy for MM due to HCV positivity. Daily use of 100 mg of acetylsalicylic acid as a prophylactic drug may be beneficial in patients with multiple myeloma to prevent thromboembolic events and the development of coronary artery disease.

Keywords: Hypercalcemia, Multiple Myeloma, Hcv Positivity, Acute Coronary Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 367

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0545-1383

Nadir Görülen Akciğer Kanseri Tiplerinin-Genomik Özellikleri

Asst. Prof. Dr. Hatime Arzu Yaşar[1]

[1]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı
**Corresponding author: Hatime Arzu Yaşar*

Özet

Giriş: Biz bu çalışmamızda nadir görülen akciğer kanseri alt tipleri olan adenoskuamöz kanser, pleomorfik kanser ve sarkomatoid kanserde genomik dağılımı incelemeyi amaçladık. Materyal ve Metod: Araştırmaya, Amerikan Kanser Araştırması Birliği (AACR) projesi olan "GENIE Cohort v13.1" veri tabanından adenokanser, adenoskuamöz, sarkomatoid ve pleomorfik akciğer kanseri hastalarının verileri dahil edildi [3-6]. Hastaların demografik (yaş, cinsiyet, ırk) ve klinikopatolojik verileri anonimleştirilmiş olarak veri tabanından çıkarıldı. Bulgular: 24110 adet küçük hücreli dışı akciğer kanseri tanısı olan hastanın verisi incelendi. Bu hasta grubunda hastaların %76,4'ünde (N:16241) akciğer adenokanser, %0,7'sinde (N:162) akciğer adenoskuamöz kanser, %0.4'ünde (N: 98) akciğer sarkomatoid, %0,4'ünde (N: 93) pleomorfik akciğer kanseri tanısı mevcut idi. 16241 akciğer adenokanserli hastanın 18430 örneği incelendi. %59,5'i kadın, %40,1'i erkek idi. Ortanca yaş :67 (min-max : 39-88).. 156 adet adenoskuamöz kanserli akciğer hastasının 162 adet örneği mevcut idi. Adenoskuamöz kanserli hastaların %52,6'sı erkek hasta, %46,8'i kadın hasta idi. Ortanca yaş: 68 (min-max 40-68) idi. Sarkomatoid akciğer kanseri olan 95 hastanın 98 örneği mevcut idi. Vakaların %63,2'si erkek %36,8'i kadın hasta idi. Medyan yaş: 69 (min-max.36-88) idi. Pleomorfik akciğer kanseri tanısı olan 89 hastanın 93 örneği incelendi. Vakaların %52,8'ini erkek hastalar %46,12'sini kadın hastalar oluşturuyordu. Medyan yaş:68 (min-max:42-88) idi. Cinsiyet açısından adenokanser, adenoskuamöz kanser, pleomorfik ve sarkomatoid akciğer kanseri arasında farklılıklar mevcuttu($p<0,01$). Adenokarsinom, adenoskuamoz kanser, pleomorfik ve sarkomatoid kanserlerinde genomik dağılımı farklılık göstermektedir ($q<0,01$). EGFR akciğer adenokarsinomlarında anlamlı bir şekilde daha fazla alterasyona (%28,7) uğramaktadır. MET ise pleomorfik karsinomlarda daha fazla alterasyona uğramaktadır (%23,91). Sonuç: KHDAK tedavisinde, kılavuzlarda öncelikli olarak hedefe yönelik ilaç tedavileri önerilmektedir. Çalışmamızda nadir görülen akciğer kanseri tiplerinde akciğer adenokarsinomlarından farklı bir genomik değişiklik saptanmıştır. Çalışmamızda pleomorfik akciğer kanserlerinde MET alterasyonları daha sıklıkla görülmektedir. Daha ileri ve ayrıntılı çalışmalarla MET alterasyonlarının ayrıntılı tanımlanması ve sonrasında pleomorfik akciğer kanserleri için de hedefe yönelik ilaç tedavileri daha net bir şekilde tanımlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri, Genomik Alterasyon, Sarkomatoid Akciğer Kanseri, Pleomorfik Akciğer Kanseri, Adenoskuamöz Akciğer Kanseri

Rare Lung Cancer Types-Genomic Landscape

Abstract

Introduction: We aimed to examine the genomic landsape in rare lung cancer subtypes: adenosquamous, pleomorphic, and sarcomatoid cancer. Materials and Methods: Data of adenocarcinoma, adenosquamous, sarcomatoid, and pleomorphic lung cancer patients from the "GENIE Cohort v13.1" database, an American Association for Cancer Research (AACR) project, were included. Demographic and clinicopathological data of the patients were anonymized and extracted from the database. Results: Data of 24110 patients diagnosed with non-small cell lung cancer (NSCLC) were examined. In this population, 76.4% had adenocarcinoma, 0.7% had adenosquamous cancer, 0.4% had sarcomatoid carcinoma, 0.4% had pleomorphic adenocarcinoma. 18430 samples of 16241 lung adenocarcinoma patients were examined. 59.5% were women and 40.1% were men. Median age:67. There were 162 samples from 156 patients with adenosquamous cancer. Of the patients with adenosquamous cancer, 52.6% were male and 46.8% were female. Median age:68. 98 samples from 95 patients with sarcomatoid lung cancer were available. 63.2% of the cases were male and 36.8% were female. Median age:69. 93 samples of 89 patients diagnosed with pleomorphic lung cancer were examined. 52.8% of the cases were male patients and 46.12% were female patients. Median age:68. There were differences between adenocarcinoma, adenosquamous cancer, pleomorphic and sarcomatoid lung cancer in terms of gender ($p < 0.01$). Genomic alteration varies in adenocarcinoma, adenosquamous cancer, pleomorphic and sarcomatoid cancers ($q < 0.01$). EGFR is significantly more altered (28.7%) in lung adenocarcinomas.On the other hand, MET underwent more alteration in pleomorphic carcinomas (23.91%). Conclusion: In the treatment of NSCLC, targeted therapies are primarily recommended in the guidelines. In our study, a different genomic alteration was detected in rare types of lung cancer other than adenocarcinomas. In our study, MET alterations were seen more frequently in pleomorphic cancers. With further and detailed studies, identification of MET alterations and subsequent targeted therapies for pleomorphic cancers could be more clearly defined.

Keywords: Non-Small Cell Lung Cancer, Genomic Alteration, Sarcomatoid Lung Cancer, Pleomorphic Lung Cancer, Adenosquamous Lung Cancer

Presentation ID / Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6824-1017

ST Segment Yükselmesiz Miyokart İnfarktüsünde Sağ Kalp Fonksiyonlarının Kontrast Kaynaklı Nefropati ve Kısa Dönem Olumsuz Olaylar ile İlişkisi

Exp. Dr. Fatih Koca[1]

[1]Bursa Yüksek ihtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği
**Corresponding author: Fatih Koca*

Özet

AMAÇ: Kontrast kaynaklı nefropati (CIN) akut böbrek hasarının sebeplerinden biridir. Daha önce yapılan bazı çalışmalar sağ kalp fonksiyonlarının böbrek fonksiyonları ile ilişkili olabileceğini göstermiştir. Bu çalışmadaki amacımız, ST segment yükselmesiz miyokart infarktüslü (NSTEMI) hastalarda ekokardiyografi ile ölçülen sağ kalp fonksiyonlarının CIN ve kısa dönem olumsuz olaylar ile arasındaki potansiyel ilişkiyi araştırmaktı. METOT: Hastanemiz koroner yoğun bakım ünitesine yatış verilen 292 NSTEMI'li hasta çalışmaya dahil edildi. Koroner anjiyografi öncesi hastaların ayrıntılı sağ kalp fonksiyon parametreleri (sağ atriyum volüm indeksi, sağ ventrikül fraksiyonel alan değişimi, triküspit sistolik plan annüler sapma (TAPSE), triküspit E/e', ölçülebilen hastalarda pulmoner arter sistolik basıncı (PABs), TAPSE/PABs oranı, vena kava inferior çapları ve kollapsibilite indeksleri) ölçüldü. Hastalar hastane içi ve taburculuk sonrası 1. ayda olumsuz olaylar açısından (MACCE: başlıca kardiyovasküler-serebrovasküler olumsuz olaylar) takip edildi. Hastalar CIN (-) ve CIN (+) olmak üzere iki gruba ayrılarak istatistiksel olarak karşılaştırıldı. SONUÇLAR: Çalışmaya dahil edilen ardışık 292 hastanın yaş ortalaması: 60.98±11.95 (min-max: 26-94)' dur. CIN (-) ve CIN (+) grupları arasında, tüm sağ kalp fonksiyon parametreleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı. CIN (+) grupta hastane içi mortalite oranı ve bir aylık MACCE oranı istatistiksel olarak daha yüksek bulundu (p= 0.026, p=0.001 sırasıyla). KARAR: Bu sonuçlar göre NSTEMI' li hastalarda ekokardiyografik sağ kalp fonksiyonları ve CIN arasında bir ilişki yoktur. Bu hastalarda gelişen CIN hastane içi mortalite ve kısa dönem MACCE ile ilişkilidir. Bu nedenle NSTEMI'lı hastalarda CIN gelişimin önlenmesi ve geliştiği takdirde etkin tedavisi hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: kontrast kaynaklı nefropati, sağ ventrikül, TAPSE/ PABs, olumsuz olay, mortalite

The Relationship of Right Heart Functions With Contrast-Induced Nephropathy and Short-Term Adverse Events in Non-St Segment Elevation Myocardial Infarction.

Abstract

OBJECTIVES: Contrast-induced nephropathy is one of the causes of acute kidney injury. Some previous studies have shown that right heart functions may be related to kidney functions. Our aim in this study was to investigate the potential relationship between echocardiographic right heart functions with contrast-induced nephropathy and short-term adverse events in patients with non-ST elevation myocardial infarction (NSTEMI). METHODS: 292 patients with NSTEMI who were admitted to the coronary intensive care unit of our hospital were included in the study. Before coronary angiography, detailed right heart function parameters (right atrial volume index, right ventricular fractional area change, tricuspid annular plane systolic excursion (TAPSE), tricuspid E/e', systolic pulmonary arterial pressure (PAPs), TAPSE/PAPs ratio in measurable, vena cava inferior diameters and collapsibility indices) were measured. The patients were followed up for adverse events (MACCE: majör cardiovascular-cerebrovascular adverese events) in-hospital and in the 1st month after discharge. The patients were divided into two groups CIN (-) and CIN (+) and compared statistically. RESULTS: The mean age of 292 consecutive patients included in the study was 60.98±11.95 (min-max: 26-94). There was no statistically significant difference between CIN (-) and CIN (+) groups in terms of all right heart function parameters. The in-hospital mortality rate and one month MACCE rates were statistically higher in the CIN (+) group (p=0.026 and p=0.001 respectively). CONCLUSION: According to these results, there is no relationship between echocardiographic right heart functions and CIN in patients with NSTEMI. In these patients, CIN is associated with in-hospital mortality and short-term MACCE. Therefore, it is vital to prevent the development of CIN in patients with NSTEMI and to treat it effectively if it does.

Keywords: Contrast Induced Nephropathy, Right Ventricle, Tapse/ PABs, Adverse Event, Mortalitiy

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-3303-2015

Olgu Sunumu: Kendini Sınırlayan Otonom Nöbetli Epilepsi (SELEAS), Panayiotopoulos Sendromu

Dr. Arif Çakır[1], Dr. Mehmet Sabri Erdöl[1], Dr. Müge Özcan[2]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi
[2]Balıklı Rum Hastanesi vakfı
**Corresponding author: Arif Çakır*

Özet

Yeni epilepsi sınıflamasında kendini sınırlayan otonom nöbetli epilepsi (SeLEAS) olarak adlandırılan Panayiotopoulos sendromu, en yüksek insidansı 5 yaş civarında olan ve uykudan ağlama ile uyanma, kusma, solgunluk ve bilinç değişikliğinin bir kombinasyonu olarak karakterize olan otonomik bulgular ve/veya halüsinasyonlar görme veya görme alanı kusurları gibi görsel semptomlar şeklinde ortaya çıkan, iyi prognozlu bir epileptik bozukluktur. Ancak jeneralize nöbetler olmadan gastrointestinal ve/vaya görme semptomları ile prezente olduğunda kolaylıkla gözden kaçabilmektedir. Olgu: 7 yaşında kız çocuğu hasta. Erken bebeklikten bu yana geceleri ağlayarak uyanma ve kusma şikayetleri nedeniyle çocuk gastroenteroloğu tarafından takipli iken son 1 yıldır bulanık görme ve görsel halüsinasyonlar nedeniyle göz doktoru takibinde imiş. 1 yıl önce jeneralize bir nöbet geçirmiş olmasına rağmen ilk nöbet olarak değerlendirilmiş ve tedavi başlanmamış. Nörolojik muayenesi normaldi, rutin kan tetkikleri normaldi, kranial MRG normaldi. Uyku EEG incelemesinde iki yanlı temporal ve oksipital bölgelerde çok sık diken dalga-yavaş dalga deşarjları vardı. Hastada anti epileptik tedavi ile tüm şikayetler kayboldu. Amaç: Çocukluk çağında özellikle rutin tedavilerden sonuç alınamayan gastrointestinal şikayetleri olan ve/veya aralıklı olarak bulanık görme veya halüsinasyon görme şikayetleri olan hastalarda Panayiotopoulos'un çocukluk çağı oksipital epilepsisi olarak da bilinen kendini sınırlayan otonom nöbetli epilepsi (SeLEAS) hatırlamanın önemini vurgulamak istedik.

Anahtar Kelimeler: Kendini Sınırlayan Otonom Nöbetli Epilepsi, Panayiotopoulos Sendromu

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3212-1221

Perinöral Kist Nedeniyle Yürüme Güçlüğü Çeken Hastanın Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Programı Sonrası Günlük Yaşama Dönüşü: Olgu Sunumu

Dr. Seher Kocaoğlu[1]

[1]SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniği

Özet

Sakral perinöral kistler dorsal kök gangliyonu ile sinir kökünün birleşme noktasından kaynaklanmaktadır. Büyük çoğunluğu asemptomatiktir, fakat sinir kökü veya spinal kord basısı meydana gelirse semptomatik hale dönüşebilir. En sık gözlenen semptom ise sinir kökü basısına bağlı gelişen radikülopatidir. Bu çalışmada kalça ağrısı ve yürüme güçlüğü ile polikliniğimize başvuran bir sakral perinöral kist vakası sunulmuştur. Hasta AÜ 48 yaşında kadın. 8 aydır sol kalça ve kuyruk sokumunda ağrı tarifliyor Herhangi bir travma öyküsü yok. Alt ektremite nörolojik muayene doğal. Şikayeti olan bölgeyle uyumlu olarak sol kalça alt gluteal bölgede basmakla hassasiyet var. Yürüme desteksiz ama antaljik olarak tamamlayabiliyor. Lomber MRG raporu, L5-S1'de protrüzyon ve S2 vertebra korpus posteriorunda nodüler lezyon perinöral kist olarak yorumlanmıştır. Hasta bu süreçte NSAI ve myorelaxan kullanmış ancak tam fayda görmemiş. Beyin Cerrahisi konsültasyonu sonucu operasyon önerilmedi, medikal tedavi önerildi. Biz bu hastayı hemen Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon (FTR) programına aldık. FTR programı olarak hastaya 3 (üç) hafta süreyle ağrısı olan bölgeye yüzeyel ve derin ısıtıcı ve analjezik akım modeliteleri ve beraberinde egzersiz uyguladık. FTR programı sonrasında hastanın ağrıları azaldı, yürüme ve oturma aktivitelerini rahatlıkla yapabilir hale geldi. Günlük yaşam aktivitelerini rahat yapar hale geldi. Kalça ağrısı ve yürüme güçlüğü ile gelen ve Fizik tedavi programı ile düzelen bu vakamızı sizlerle paylaşmayı uygun gördük.

Anahtar Kelimeler: Sakral Perinöral Kist, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon

Return to Daily Life After Physical Therapy and Rehabilitation Program of a Patient With Walking Difficulty Due to Perineural Cyst: A Case Report

Abstract

Sacral perineural cysts arise from the junction of the dorsal root ganglion and the nerve root. The vast majority are asymptomatic, but can become symptomatic if nerve root or spinal cord compression occurs. The most common symptom is radiculopathy due to nerve root compression. In this study, a case of sacral perineural cyst who applied to our outpatient clinic with hip pain and difficulty in walking

is presented. Patient AU is a 48-year-old female. He has been describing pain in the left hip and coccyx for 8 months. The pain, which started with sitting and walking, is now relieved by sitting. No history of trauma. Neurological examination of the lower extremity is normal. There is tenderness by pressing in the lower gluteal region of the left hip in accordance with the complained area. He can complete walking unassisted but antalgic. Lumbar MRI report was interpreted as protrusion in L5-S1 and nodular lesion in posterior S2 vertebra corpus as perineural cyst.The patient used NSAI and myorelaxan in this process, but did not see the full benefit. As a result of neurosurgery consultation, surgery was not recommended, but medical treatment was recommended. We immediately received Physical Therapy and Rehabilitation (FTR) for this patient. As the FTR program, we applied superficial and deep heating and analgesic flow models to the area with pain for 3 (three) weeks, along with exercise. After the FTR program, the patient's pain decreased, and he could easily perform walking and sitting activities. It has become comfortable to perform daily life activities. We thought it appropriate to share this case with you, who presented with hip pain and walking difficulty and improved with the Physiotherapy program.

Keywords: Sacral Perineural Cyst, Physical Therapy and Rehabilitation

Presentation ID / Sunum No= 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0969-7708

Polianjitis ile Birlikte Olan Eozinofilik Granülomatozis Vakasının Başarılı Yönetimi

Asst. Prof. Dr. Cebrail Karaca[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Polianjitis ile birlikte olan eozinofilik granülomatozis (EGPA), eozinofilden zengin inflamasyon hâkim olduğu, küçük ve orta boy damarları etkileyen, nadir görülen bir sistemik vaskülittir. Astım, hemoptizi, hızlı ilerleyen glomerülonefrit ve periferik nöropati hastalığın yaygın prezentasyonlarıdır. Bu çalışma nadir görülen EGPA olgusunun başarılı yönetimi tartışılmıştır. VAKA 42 yaşında erkek hasta nefes darlığı, kilo kaybı nedeniyle değerlendiriliyor. Anamnez ve fizik muayene neticesinde elde ettiğimiz bulgular, akciğer ve böbrek tutulumunun olduğu, eozinofilinin dikkat çektiği bir hastalık kümesiydi. Bilgisayarlı tomografide akciğerde infiltratif tutulum görüldü. Serum kreatinin: 4,8 mg/dl, idrar tahlilinde hematüri, spot idrar protein kreatinin oranı 1 gr/gün, kan sayımında eozinofil 1000 /µL olarak saptandı. Hasta pulmono-renal sendrom olarak değerlendirildi. Hastalık tanısına yönelik uygun tetkikleri istendi. 3 gün süreyle pulse kortikosteroid tedavisi intravenöz (ıv) olarak uygulandı. Plazmaferez başlandı. İlerleyici böbrek hasarı nedeniyle hemodiyalize (HD) başlandı.Serolojik tetkiklerinde miyeloperoksidaza (MPO) spesifik antinötrofil sitoplazma antikorları (ANCA) pozitif olarak saptandı. ANCA ile ilişkili vaskülit tanısıyla ıv siklofosfamid tedavisi başlandı. Peksivas protokolü ile kortikosteroid dozu azaltıldı. 3 haftada bir olmak üzere toplamda 6 doz siklofosfamid uygulandı. Akciğer bulguları tamamen geriledi. Böbrek hasarı nedeniyle 3 ay HD bağımlı kalsa da bu süre sonunda böbrek hasarı sekelli olarak iyileşti ve HD gereksinimi kalmadı. SONUÇLAR AVV hızlı seyirli glomerülonefritlerin önde gelen sebeplerindendir. EGPA bu grupta daha az sıklıkla görülür. Hastaya böbrek biyopsisi olmadan, serolojik değerlendirme ile tanı konulmuştur. AVV yönetimindeki en önemli konu hastalık şüphesi olduğunda tedavinin hemen başlanmasıdır. Çünkü bu hastalık grubu progresif seyirle hayatı tehdit eder.

Anahtar Kelimeler: Polianjitis ile Birlikte Olan Eozinofilik Granülomatozis, Anca, Anca ile İlişkili Vaskülit, Hızlı Seyirli Glomerülonefrit.

Successful Management of Eosinophilic Granulomatosis With Polyangiitis

Abstract

Eosinophilic granulomatosis (EGPA) with polyangiitis is a rare systemic vasculitis affecting small and medium-sized vessels with eosinophil-rich inflammation. Asthma, hemoptysis, rapidly progressive glomerulonephritis, and peripheral neuropathy are common presentations of the disease. This study discusses the successful management of a rare case of EGPA. CASE A 42-year-old male patient is being evaluated for shortness of breath and weight loss. The findings we obtained as a result of anamnesis and physical examination, It was a cluster of diseases in which lung and kidney involvement and eosinophilia were noted. Computed tomography showed infiltrative involvement in the lung. Serum creatinine: 4.8 mg/dl, hematuria in urinalysis, spot urine protein creatinine ratio of 1 g/day, eosinophils 1000 /µL in blood count. The patient was evaluated for pulmonary-renal syndrome. Appropriate tests for the diagnosis of the disease were requested. Pulse corticosteroid therapy was administered intravenously (iv) for 3 days. Plasmapheresis was started. Hemodialysis (HD) was started due to progressive kidney damage. In serological examinations, myeloperoxidase (MPO) specific antineutrophil cytoplasm antibodies (ANCA) were positive. IV cyclophosphamide treatment was started with the diagnosis of ANCA-associated vasculitis. The corticosteroid dose was reduced with the Pesivas protocol. A total of 6 doses of cyclophosphamide were administered once every 3 weeks. Lung findings completely regressed. Although he remained HD dependent for 3 months due to kidney damage, at the end of this period the kidney damage was healed with sequelae, and HD was no longer required. RESULTS AVV is one of the leading causes of rapidly progressing glomerulonephritis. EGPA is less common in this group. The patient was diagnosed by serological evaluation without a kidney biopsy. The most important issue in the management of AVV is to start treatment immediately when the disease is suspected. Because this group of diseases threatens life with a progressive course.

Keywords: Eosinophilic Granulomatosis With Polyangiitis, Anca, Anca-Associated Vasculitis, Rapidly Progressing Glomerulonephritis.

Presentation ID / Sunum No= 337

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3784-5739

Polisitemia Vera Hastalarında Flebotomi Sıkılığı ile Sitoredüktif Tedavi İlişkisinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Alpay Yeşilaltay[1]

[1]Başkent Üniversitesi İstanbul Hastanesi

Özet

Çalışmamızda, toplumda sık görülebilen bir kronik myeloproliferatif hastalık olan Polisitemia Vera da flebotomi sıklığını değerlendirmeyi amaçladık. Klonal, kronik bir myeloproliferatif hastalık olan Polisitemia vera (PV) genellikle sinsi başlangıçlıdır. Eritrositlerde ve total kan volümünde mutlak artış ile karakterizedir. Genellikle lökositoz, trombositoz ve splenomegali mevcuttur. Hastaların çoğunda 9. kromozom üzerindeki Janus-tipi tirozin kinaz-2 (JAK2) geninde somatik bir nokta mutasyonu eşlik etmektedir. Kromozom 9p üzerinde lokalize Janus-tipi tirozin kinaz 2 (JAK2) V617F mutasyonu en sık izlenen mutasyondur. PV hastalarında tehlike sadece artmış tromboembolik risk değildir.Bu hasta grubu aynı zamanda mevcut eritrosit kitlesi ve artmış hemotokrit değerinden bağımsız, artmış lösemik transformasyona eğilimlidir.Bu durum beraberinde kemik iliğinde artmış myelofibrozise dönüşme riskini de taşır.Bu nedenle hastaların tedavi ve takip sıklıkları önemlidir.Dikkat edilmesi gereken en önemli unsur, tedavide flebotomi ile sitoredüktif tedavinin uygun şekilde ayarlanmasıdır. Tedavi yaklaşımı yaşa bağlı farklılık gösterir.>60 yaş üzeri riskli hastalarda, sitoredüktif tedavi ile birlikte flebotomi ,<60 yaş, tromboemboli öyküsü olmayan, düşük riskli hastalarda yanlızca flebotomi tercih edilebilir.İleri yaş hastalar flebotomi sonrası demir eksikliği açısından riskli olduğundan, sitoredüktif tedavi ile birlikteliği önemlidr. Bu çalışmaya 2013-2023 yılları arasında Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi İstanbul Hastanesi Hematoloji kliniğinde takip ve tedavi edilen Polisitemia Vera tanılı 190 hasta dahil edildi.10 yıllık takip sürecinde toplam 54 hastaya (%28,4) flebotomi yapıldığı saptandı.Flebotomi yapılan grupta bu süreçte sadece 7 hastada (%3,6) çoklu flebotomi (toplamda 8 kez ve üzeri) ihtiyacı olduğu görüldü. Sonuç olarak hastalarımızda uygun dozda sitoredüktif tedavi ile flebotomi ihtiyacında azalma olduğunu gözlemledik.

Anahtar Kelimeler: Polisitemia Vera, Flebotomi, Myeloproliferatif Hastalık

Abstract

In our study, we aimed to evaluate the frequency of phlebotomy in polycythemia vera, a chronic myeloproliferative disease that can be seen frequently in the community. Polycythemia vera (PV), a clonal, chronic myeloproliferative disease, usually has an insidious onset. It is characterized by absolute increase in erythrocytes and total blood volume. Leukocytosis, thrombocytosis and splenomegaly are

usually present. Most patients are associated with a somatic point mutation in the Janus-type tyrosine kinase-2 (JAK2) gene on chromosome 9. The Janus-type tyrosine kinase 2 (JAK2) V617F mutation localized on chromosome 9p is the most frequently observed mutation. The danger in PV patients is not only the increased thromboembolic risk.This patient group is also prone to increased leukemic transformation, independent of the existing erythrocyte mass and increased hematocrit value.This carries with it the risk of conversion to increased myelofibrosis in the bone marrow.Therefore, the frequency of treatment and follow-up of patients is important.The most important factor to be considered is the appropriate adjustment of phlebotomy and cytoreductive therapy in treatment. In high-risk patients >60 years of age, phlebotomy with cytoreductive therapy may be preferred, in low-risk patients <60 years of age with no history of thromboembolism, phlebotomy alone may be preferred. Since elderly patients are at risk for iron deficiency after phlebotomy, the combination with cytoreductive therapy is important. This study included 190 patients with Polycythemia Vera who were followed and treated in the Hematology Clinic of Başkent University Faculty of Medicine Istanbul Hospital between 2013 and 2023.During the 10-year follow-up period, a total of 54 patients (28.4%) underwent phlebotomy. In the phlebotomy group, only 7 patients (3.6%) needed multiple phlebotomy (8 times or more in total). In conclusion, we observed a decrease in the need for phlebotomy with appropriate doses of cytoreductive therapy in our patients.

Keywords: Polycythemia Vera, Phlebotomy, Myeloproliferative Disease

Presentation ID / Sunum No= 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9261-7125

Postmenopozal Kadınlarda Memenin Arteriyel Kalsifikasyonu ile Beyinde Beyaz Cevher Hiperintensiteleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Dr. Merve Erkan[1]

[1]SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Merve Erkan*

Özet

Amaç: Memenin arteriyel kalsifikasyonu (MAK), meme arterlerinde meydana gelen dejeneratif kalsifik değişiklikleri temsil eden, tarama mamografisinde rastlantısal bir bulgudur. Literatürde MAK'ın klinik-subklinik ateroskleroz ve felç ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Beyin manyetik rezonans görüntüleme (MRG) taramalarındaki beyaz cevher hiperintensiteleri (BCH), serebral küçük damar hasarının göstergesi olup artan inme, bilişsel gerileme, depresyon ve ölüm riskinin habercisidir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı mamografide tespit edilen MAK ile beyin MRG'de BCH arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Kliniğimizde 6 ay içerisinde tarama mamografisi ve çeşitli nedenlerle beyin MRG çekilen 45 yaş üstü toplam 178 kadın hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Bu kadınların tümü en az 12 aydır amenore hastasıydı. Mamogramlar MAK varlığı açısından değerlendirildi. Beyin MRG'de beyaz cevher değişikliklerini değerlendirmek için T2-ağırlıklı görüntüler kullanıldı. Derin beyaz cevher hiperintensiteleri (DBCH) noktasal odaklar, odaklarda birleşme eğilimi ve büyük birleşen odaklar şeklinde, periventriküler beyaz cevher hiperintensiteleri (PVBCH) ince bant, düzgün halo ve derin beyaz cevhere uzanan irregüler hiperintensiteler şeklinde derecelendirildi. Beyin MRG'de odaklarda birleşme eğilimi ve büyük birleşen odaklar şeklindeki DBCH ve derin beyaz cevhere uzanan irregüler PVBCH pozitif BCH olarak değerlendirildi. Bulgular: 26 (%14.6) hastada MAK tespit edildi. Genel olarak 178 vakanın 34(%19.1) 'ünde BCH pozitifti. Yaş, vücut kitle indeksi (VKİ) ve MAK varlığı dışında temel demografik ve laboratuvar verileri BCH (+) ve BCH (-) hastalarda benzerdi. BCH (-) ve BCH (+) gruplarda sırasıyla 12 (%8.3) ve 14 (%41.2) hastada MAK tespit edildi ($p<0,01$). Çok değişkenli lojistik regresyon analizi, MAK varlığı (olasılık oranı [OR], 3,328, %95 güven aralığı [CI]), 2,052-19,435, $p = 0,01$) ve yaşın (OR, 1,084, %95 GA, 1,006–1,128, $p = 0,04$) BCH'nin bağımsız belirleyicileri olduğunu gösterdi. Sonuç: Çalışmamızda MAK'ın BCH ile ilişkili olduğunu gösterdik. Mamografik MAK bulgusu, yüksek morbidite ve mortalite oranlarıyla ilişkili inme riski yüksek olan postmenopozal kadınlar için yararlı bir belirteç olabilir. Bu durumun varlığı klinisyenlerin daha fazla dikkatini çekmeli ve mamografi raporlarında MAK varlığı belirtilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Memenin Arteriyel Kalsifikasyonu, Beyaz Cevher Hiperintensiteleri, İnme

Evaluation of the Relationship Between Breast Arterial Calcification and Brain White Matter Hyperintensities in Postmenouposal Women

Abstract

Aim: Breast arterial calcification (BAC) is an incidental finding on screening mammography that represents degenerative calcific changes occurring in the mammary arteries. It has been shown in the literature that the BAC is related to clinical and subclinical atherosclerosis, and stroke. White matter hyperintensities (WMH) on brain magnetic resonance imaging (MRI) scans, indicators of cerebral small vessel damage, are markers of poor brain and cardiovascular health, pointing to an increased risk of stroke, cognitive decline, depression and death. Therefore, the objective of this study was to determine the relationship between BAC detected on mammography and WMH on brain MRI. Material and Method: A total of 178 postmenopausal female patients above 45 years of age who within a 6-month period, had undergone screening mammography and brain MRI for various reasons were assessed retrospectively at our clinic. All these women had been amenorrheic for at least 12 months. Mammograms were evaluated for presence of BAC. MRI scans were used to evalute the white matter changes on T2-weighted images. We defined and graded as follows: punctuate, patchy, or confluent deep white-matter hyperintensity (DWMH) and caps, bands, and irregular periventricular white matter hyperintensity (PVWMH). Patchy and confluent DWMH and irregular PVWMH were considered as positive WMH on brain MRI. Results: BAC was detected in 26 (14.4%) patients. Overall, 34 (19.1%) of 178 cases were positive for WMH. Except age, BMI and presence of BAC the baseline demographic and laboratory data were similar in patients with and without WMH. BAC was detected in 12 (8.3%) and 14 patients (41.2%) in the WMH (-) and WMH (+) groups, respectively ($p < 0.01$). Multivariate logistic regression analysis showed that the presence of BAC (odds ratio [OR], 3.328, 95% confidence interval [CI]), 2.052-19.435, $p = 0.01$), and age (OR, 1.084, 95% CI, 1.006–1.128, $p = 0.04$) are independent determinants of WMH. Conclusion: In our study, we showed that BAC is associated with WMH. The mammographic finding of BAC may be a useful marker of postmenouposal women at higher risk for stroke, which is associated with high morbidity and mortality rates, should receive more of clinicians' attention and its presence should never be omitted from the report.

Keywords: Breast Arterial Calcification, White Matter Hyperintensities, Stroke

Presentation ID / Sunum No= 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1571-0254

Prediyaliz Kronik Böbrek Hastalığında Prognostik Belirteç Olarak Sistemik İmmün Enflamasyon İndeksi ve Pan-Immün İnflamasyon Değeri

Exp. Dr. Raziye Yazıcı[1]

[1]SBÜ Konya Beyhekim Eğitim ve Arastırma Hastanesi
**Corresponding author: Raziye Yazıcı*

Özet

Amaç: Kronik inflamasyon, kronik böbrek hastalığının (KBH) ilerlemesine katkıda bulunur. Bazı yeni inflamatuvar belirteçlerin prognostik rolleri çoğunlukla kanser hastalarında ve daha az oranda KBH'de araştırılmıştır. Bu çalışmada, prediyaliz KBH hastalarında inflamatuvar belirteçler {sistemik immün inflamasyon indeksi (SII), pan-immün inflamasyon değeri (PIV) içeren} ile uzun dönem klinik sonuçlar arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Bu retrospektif çalışmaya Ocak 2015 ile Ocak 2016 tarihleri arasında nefroloji polikliniğine başvuran 184 KBH (evre 3-5) hastası dahil edildi. Hastaların başlangıç NLR (nötrofil/lenfosit oranı), PLR (trombosit/lenfosit oranı), SII {(nötrofil x trombosit)/lenfosit} ve PIV {(nötrofil x trombosit x monosit)/lenfosit} hesaplandı. Uzun vadeli klinik sonuçlar için (yaklaşık yedi yıllık takip süresi boyunca), hastaların Ocak 2023 tarihindeki klinik durumları {prediyaliz KBH, renal replasman tedavisinin (RRT) başlatılması veya ölüm} kaydedildi. Bulgular: 184 hastanın %53,3'ü erkek idi; tüm hastaların yaş ortalaması 54,2±11,2 yıl idi. Takip döneminde 58 hasta (%31,5) prediyaliz KBH idi; 22 hasta (%12) öldü; hastaların 84'üne (%45,7) diyaliz başlandı ve 20 hastaya (%10,9) nakil uygulandı. RRT uygulanan veya ölen hastaların grubunda, PLR, NLR, PIV, SII parathormon ve fosfor düzeyleri daha yüksekti (sırasıyla p=0,004, p=0,000, p=0,004, p=0,000, p<0,001 ve p<0,001) ve serum albümin, kalsiyum, hemoglobin ve eGFR değerleri daha düşüktü (her biri için p=0,000). SII ve PIV ile korele olan faktörleri belirlemek için yapılan linear regresyon analizinde, SII, serum albümin düzeyi ile negatif (β=-0,458, t=-7,077, p=0,000) ve fosfor düzeyi ile pozitif (β=0,168, t=2,592, p=0,010) koreleydi. PIV, albümin ile negatif korelasyon gösterdi (β=-0,501, t=-7,804, p=0,000). Sonuç: Bulgularımız, RRT yapılan veya ölen hastalarda, başlangıç PLR, NLR, PIV, SII, parathormon ve fosfor düzeylerinin daha yüksek olduğunu; albümin, kalsiyum, hemoglobin ve eGFR değerlerinin daha düşük olduğunu gösterdi. SII değeri, albümin ve fosfor düzeyleriyle koreleydi; PIV ise albümin düzeyi ile koreleydi. Prediyaliz KBH hastalarında bu belirteçlerin prognostik rolü olabilir. Bu inflamatuar belirteçlerin prognostik rolünü tanımlamak için daha büyük örneklem grubuna sahip prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sistemik İmmün İnflamasyon İndeksi, Pan-Immün İnflamasyon Değeri, Kronik Böbrek Hastalığı, Prognoz

Systemic Immune Inflammation Index and Pan-Immune-Inflammation Value As Prognostic Markers in Predialysis Chronic Kidney Disease

Abstract

Aim: Chronic inflammation contributes to chronic kidney disease (CKD) progression. Prognostic roles of some novel inflamatory markers were investigated mostly in cancer patients and to a lesser extent in CKD. In this study, we aimed to investigate the relationship between inflamatory markers {including systemic immune-inflammation index (SII), pan-immune-inflammation value (PIV)} and long-term clinical outcome in predialysis CKD patients. Methods: In this retrospective study, 184 CKD patients (stage 3-5) admitted to nephrology outpatient clinic between January 2015 and January 2016 were included. Patients' baseline NLR (neutrophil/lymphocyte ratio), PLR (platelet/lymphocyte ratio), SII {(neutrophil x platelet)/lymphocyte}, PIV {(neutrophil x platelet x monocyte)/lymphocyte} were calculated. For long-term clinical outcomes (during approximately seven-year follow-up period), patients' clinical status {nondialysis CKD, initiation of renal replacement therapy (RRT) or death} in January 2023 were recorded. Results: Of 184 patients, 53.3% were male; mean age was 54.2±11.2. During follow-up period, 58 patients (31.5%) were predialysis CKD; 22 patients (12%) died; dialysis was initiated in 84 patients (45.7%); 20 patients (10.9%) underwent transplantation. PLR, NLR, PIV, SII parathormon and phosphorus levels were higher ($p=0.004$, $p=0.000$, $p=0.004$, $p=0.000$, $p<0.001$ and $p<0.001$ respectively) and serum albumin, calcium, hemoglobin and eGFR values were lower ($p=0.000$ for each) in patients who underwent RRT or died. In linear regression analysis to determine the correlates of SII and PIV, SII was negatively correlated with serum albumin level ($\beta=-0.458$, $t=-7.077$, $p=0.000$) and positively correlated with phosphorus level ($\beta=0.168$, $t=2.592$, $p=0.010$); PIV was negatively correlated with albumin ($\beta=-0.501$, $t=-7.804$, $p=0.000$). Conclusion: Our findings showed that baseline PLR, NLR, PIV, SII, parathormon and phosphorus levels were higher; albumin, calcium, hemoglobin and eGFR values were lower in patients who underwent RRT or died. SII was correlated with albumin and phosphorus; PIV was correlated with albumin. These markers might have prognostic role in predialysis CKD patients. To define the prognostic role of these inflammatory markers, future prospective studies with larger sample size are needed.

Keywords: Systemic Immune-Inflammation Index, Pan-Immune-Inflammation Value, Chronic Kidney Disease, Prognosis

Presentation ID / Sunum No= 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9756-2285

Primer Hiperparatiroidizmde Tiroid Karsinomu Sıklığı: Üçüncü Basamak Merkezde, Retrospektif Analiz

Dr. Elif Güneş[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Primer hiperparatiroidizme (PHPT) eşlik edebilen tiroid nodülleri günümüzde odaklanmış paratiroidektomi planlanlanan PHPT hastalarında klinik zorluklara yol açabilir. Bu çalışmanın amacı PHPT hastalarına eşlik eden, tiroid nodullerinin sıklığını ve preoperatif ve post operatif dönemde tanı konulan tiroid kanser (TC) sıklığını belirlemektir. Gereç ve yöntemler: Eylül 2020 ile Temmuz 2023 tarihleri arasında ameliyat edilen 195 (163 kadın, 32 erkek, ortalama yaş 58.3+11.2) PHPT hastasının perioperatif ve post operatif bulguları retrospektif olarak incelendi. Şüpheli ultrasonografi özellikleri olan ≥1 cm nodüllere ince iğne aspirasyon biyopsisi (İİAB) yapılmıştır. Bulgular: PHPT ve TC'nin birlikte görülme oranı %3.6 (7/195) idi. TC olanlar ile olmayanların yaşları arasında fark yoktu (sırasıyla: 61 yıl [çeyrekler arası aralık (ÇEA): 16], 57 yıl [ÇEA: 17], p=0.36). Kadınlarda TC sıklığı %3.7(6/163),erkeklerde TC sıklığı %3.1 (1/32) olup benzerdi p=0.88). Bu çalışmada 195 hastanın 132'sinde (%67.7) tiroid nodülü vardı. Kadınlarda tiroid nodül sıklığı daha fazlaydı (sırasıyla, %71.8, %46.9, p=0.006). Eşlik eden tiroid nodül boyutu >1 cm olan hasta sıklığı %65.2 (86/132) idi. Tiroid nodül boyutu >1 cm olan hastalarda preoperatif olarak İİAB ile tesbit edilen PHPT ve TC'nin birlikte görülme sıklığı %2.3 (2/86) idi. Postperatif olarak tesbit edilen PHPT ve TC'nin birlikte görülme sıklığı % 2.6 (5/195) idi. Tümör çapı ameliyat öncesinde İİAB ile tespit edilen grupta daha büyükken, ameliyat sonrasında tespit edilen grupta daha küçüktü (sırasıyla, 17.5 mm [aralık :13], 4.0 mm [ÇEA: 3.5], p=0.051). Sonuç: Tiroid nodülü sıklığı kadınlarda daha fazla olmasına rağmen, TC sıklığı açısından kadın ve erkekler arasında fark yoktu. Post operatif TC grubunun tümör çapının preop TC grubuna kıyasla anlamlı ölçüde daha küçük olması ve bu tümörlerin insidental tesbit edilmesi PHPT'nin TC'nin aşırı teshisine yol açtığı düşüncesini destekleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Primer Hiperparatiroidi, Tiroid Kanseri, Tiroid Nodülü,

Frequency of Thyroid Carcinoma in Primary Hyperparathyroidism: A Retrospective Analysis in a Tertiary Care Center

Abstract

Background: Thyroid nodules that may accompany primary hyperparathyroidism (PHPT) may cause clinical difficulties in PHPT patients currently scheduled for focused parathyroidectomy.The aim of this study was to determine the frequency of thyroid cancer (TC) in PHPT patients. Methods: Perioperative and postoperative findings of 195 (163 females, 32 males) PHPT patients operated between September 2020 and July 2023 were retrospectively analyzed. Fine needle aspiration biopsy (FNAB) was performed in ≥ 1 cm nodules with suspicious ultrasonographic features. Results: The rate of coexistence of PHPT and TC was 3.6% (7/195). There was no difference between the ages of those with and without TC (respectively: 61 years [interquartile range (IQR): 16], 57 years [IQR: 17], p=0.36). The prevalence of TC was 3.7% (6/163) in women and 3.1% (1/32) in men (p=0.88).In this study, 132 of 195 patients (67.7%) had thyroid nodules. The frequency of thyroid nodules was higher in women (71.8%, 46.9%, p=0.006, respectively). The frequency of patients with concomitant thyroid nodule size >1 cm was 65.2% (86/132). In patients with thyroid nodule size >1 cm, the preoperative prevalence of PHPT and TC detected by FNAB was 2.3% (2/86). The postoperative coexistence of PHPT and TC was 2.6% (5/195). The tumor diameter was larger in the group detected by IAB preoperatively and smaller in the group detected postoperatively (17.5 mm [range: 13], 4.0 mm [IQR: 3.5], p=0.051, respectively). Conclusion: Although the frequency of thyroid nodules was higher in women, there was no difference in the frequency of TC between men and women. The significantly smaller tumor diameter of the post-operative TC group compared to the pre-op TC group and the incidental detection of these tumors may support the idea that PHPT leads to overdiagnosis of TC.

Keywords: Primary Hyperparathyroidism, Thyroid Cancer, Thyroid Nodule,

Presentation ID / Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7689-4552

Primer Sjögren Sendromunda Aktivasyon Belirteci Olarak İmmatür Granülosit Değeri Tayini

Exp. Dr. Duygu Felek [1]

[1]Sorgun Devlet Hastanesi, d.kocamemik @gmail.com

Özet

Giriş: Primer Sjögren Sendromu lenfositik infiltrasyonlarla giden otoimmün bir hastalıktır. Otoimmünitenin nasıl meydana geldiği henüz aydınlatılamamıştır. Otoantikor ve sitokin üretimi ile B lenfositler kaynaklı veya otoimmüniteden koruyucu mekanizmaların bozulması ile T hücrelerde patoloji geliştiği düşünülmektedir. İmmatür granülositler; myeloid seri öncüllerinin özellikle inflamasyon döneminde yükseldiği bir parametredir. Çalışmada Primer Sjögren Sendromu'nda aktivasyon belirteci olarak immatür granülositlerin kullanımının uygunluğu değerlendirilecektir. Metot: Çalışmada Primer Sjögren Sendromu tanılı bireylerin yeni tanı aldığı tedavisiz dönemdeki immatür granulosit değerleri ve kontrol grubunun verileri retrospektif olarak kaydedildi. Verilerin analizinde iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi kullanıldı. Bulgular: Kliniğimize son 5 yıl içerisinde başvuran 28 Primer Sjögren Sendromu ve 26 kontrol grubu olmak üzere 54 birey dahil edildi. 51 birey (%94,4) kadın, 3 (%5,6) birey erkektir. Çalışmaya alınan 54 bireyin minimum yaş 17 , maximum yas 72 olup ortalama yaş 44,51±13,55 olarak bulundu. Primer Sjögren hastalarının yeni tanı, henüz tedavi almamış tetkikleri ile kontrol grubunun karşılaştırılmasında; Primer Sjögren Sendromlu bireylerde immatür granülositlerin yüzde olarak kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu saptandı (p=0,026). Primer Sjögren Sendromunda immatür granülosit yüzdesi inflamasyon belirteci olarak kullanılabilir bir parametre olabilir. Sonuç: Primer Sjögren Sendromunda tedavi öncesi immatür granülosit yüzdesi sağlıklı gruba göre yüksek bulundu. Hastalık aktivasyon göstergesi olarak immatür granülosit kullanımının anlamlı olduğu gözlendi. İmmatür granülositlerin Primer Sjögren Sendromunda inflamasyonu göstermede klinik pratikte kullanılabilir bir parametre olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Primer Sjögren Sendromu, Otoimmünite, İmmatür Granülosit

Determination of Immature Granulocyte Value As An Activation Marker in Primary Sjögren's Syndrome

Abstract

Introduction: Primary Sjögren's Syndrome is an autoimmune disease with lymphocytic infiltrates. How autoimmunity occurs has not yet been clarified. It is thought that pathology develops in T cells due to the production of autoantibodies and cytokines, originating from B lymphocytes or disruption of protective mechanisms from autoimmunity. Immature granulocytes; It is a parameter in which myeloid series precursors increase especially during the inflammation period. In this study, the appropriateness of using immature granulocytes as an activation marker in Primary Sjögren's Syndrome will be evaluated. Method: In the study, the immature granulocyte values of individuals diagnosed with Primary Sjögren's Syndrome in the treatment-free period and the data of the healthy control group were recorded retrospectively. The significance test of the difference between the two means was used in the analysis of the data. Results: A total of 54 individuals, 28 with Primary Sjögren's Syndrome and 26 in the control group, who applied to our clinic in the last 5 years, were included. 51 individuals (94.4%) are female and 3 (5.6%) individuals are male. The minimum age of 54 individuals included in the study was 17, the maximum age was 72, and the mean age was 44.51±13.55. In the comparison of the newly diagnosed, untreated tests of primary Sjögren's patients with the control group; The percentage of immature granulocytes was found to be higher than the control group (p=0.026). Percentage of immature granulocytes may be a useful parameter as a marker in primary Sjögren's Syndrome. Conclusion: The percentage of immature granulocytes before treatment was found to be higher than the healthy group in primary Sjögren's Syndrome. It was observed that the use of immature granulocytes as an indicator of disease activation was significant. It was concluded that it is a parameter that can be used in clinical practice in demonstrating inflammation in primary Sjögren's Syndrome.

Keywords: Primary Sjögren's Syndrome, Autoimmunity, Immature Granulocyte

Presentation ID / Sunum No= 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9387-0029

Renal Tübüler Asidoz'lu Çocukların Demografik, Klinik ve Laboratuvar Özellikleri

Dr. Aybüke Yazıcı[1], Prof. Dr. Nilgün Çakar[2]

[1]Muş Devlet Hastanesi,Yenidoğan Kliniği
[2]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Romatoloji Kliniği
**Corresponding author: Aybüke Yazıcı*

Özet

Amaç: Renal tübüler asidozlu çocukların klinik ve laboratuvar özelliklerinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Çalışmamıza primer renal tübüler asidoz (RTA) tanısı ile izlenen hastalar dahil edildi. Başvuruda hastalığın tanımlayıcı özellikleri, fizik muayene bulguları, laboratuvar tetkikleri, tedaviler kayıt edildi. Hastaların ilk 1 yıl 3 ay arayla yapılan laboratuvar incelemeleri, ilaç dozları, standart bir stadiometreyle ölçülmüş olan boy ve ağırlıkları kaydedildi, boy ve ağırlık SDS' leri (Z- skoru) belirlenerek büyüme hızları saptandı. Bulgular: Primer RTA tanısıyla izlenmiş 50 hastanın 31'i (%62) distal RTA, 19'u (%38) proksimal RTA tanısı ile izlenmekteydi. Distal RTA'ların medyan (min-maks) tanı yaşı 3 ay (1-174 ay), proksimal RTA'ların 10 ay (2-33 ay) idi. İzlem süresi distal RTA grubunda medyan (min-maks) 96 ay (6-204 ay), proksimal RTA grubunda 89 ay (6-180 ay) idi. Distal RTA'lı hastalarda ailede RTA öyküsü, proksimal RTA'lı hastalardan daha yüksek bulundu (p=0.013). Distal RTA grubunda nefrokalsinozis ve sağırlık proksimal RTA grubuna göre daha sık tespit edildi (p=0.001). Göz patolojilerinin ise proksimal RTA grubunda daha sık olduğu görüldü (p<0.001). Distal RTA 'lı hastalarda tanının gecikmesi durumunda vücut ağırlığı ve boy SDS'si kötüleşmekteydi (p<0.05). Sonuç: Erken tanının, hastaların büyüme ve gelişmelerini olumlu yönde etkilediği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Renal Tübüler Asidoz, Büyüme, Klinik, Laboratuvar

Demographic, Clinical, and Laboratory Characteristics of Children With Renal Tubular Acidosis

Abstract

Objective: To examine the clinical and laboratory characteristics of children with renal tubular acidosis (RTA). Material and Methods: The study included patients followed up for primary RTA between 1991 and 2012. Clinical characteristics at presentation, physical examination findings,

laboratory test results, and treatments were recorded. The patients' laboratory results, drug doses, height, and weight were recorded every 3 months for the first year of follow-up. Standard deviation scores (Z-scores) of height and weight for age were determined and the patients' growth rates were evaluated. Results: Of 50 patients followed up for primary RTA, 31 (62%) had distal RTA and 19 (38%) had proximal RTA. The median age at diagnosis was 3 months (range, 1-174 months) for patients with distal RTA and 10 months (range, 2-33 months) for patients with proximal RTA. The median follow-up times in these two groups were 96 months (range, 6-204 months) and 89 months (range, 6-180 months), respectively. Family history of RTA was more common among patients with distal RTA than those with proximal RTA ($p=0.013$). Nephrocalcinosis and deafness were detected more frequently in the distal RTA group ($p=0.001$), while ocular pathologies were more common in the proximal RTA group ($p<0.001$). In patients with distal RTA, older age at diagnosis was associated with lower weight and height Z-scores ($p<0.05$). Conclusion: Early diagnosis was found to have a positive effect on the growth of patients with primary RTA.

Keywords: Renal Tubular Acidosis, Growth, Clinic, Laboratory

Presentation ID / Sunum No= 303

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9804-0454

Rezeksiyon Materyallerinde Laennec Fibrozis Skorlarının Değerlendirilerek Klinik Evre ve Hepatosellüler Nodüler Lezyonların Varlığı İle Karşılaştırılması

Inst. Dr. Ayşe Armutlu[1], Prof. Dr. Gülen Akyol[2]

[1]Koç Üniversitesi Tıbbi Patoloji A.B.D
[2]Gazi Üniversitesi Tıbbi Patoloji A.B.D

Özet

AMAÇ:Siroz, etyolojisi ve kliniği çeşitlilik gösteren son dönem karaciğer hastalığıdır.Güncel histolojik evreleme sistemleri sirozu tek bir kategoride değerlendirmektedir.Son yıllarda dekompanzasyon gelişen hastalarda bazı belirleyici histolojik bulgular olduğu vurgulanmış ve sirozun histolojik alt klasifikasyonuna ihtiyaç duyulmuştur.Bu çalışmada sirotik rezeksiyon materyallerinde Laennec fibrozis skorlarının(LFS) klinik evre, radyolojik parametreler ve hepatosellüler nodüler lezyonların varlığı ile ilişkisi araştırılmıştır. GEREÇ ve YÖNTEM:Siroz tanısı alan 43 total hepatektomi, kısmi rezeksiyon ve wedge biyopsi örnekleri retrospektif olarak değerlendirilerek LFS yapıldı. Metavirden modifiye Laennec sistemi ile siroz hafif(4A:ince septumlar), orta(4B:en az iki kalın septum ve az sayıda küçük nodül) ve ağır(4C:en az bir çok kalın septum ve çok sayıda küçük nodül) şeklinde sınıflara ayrılmaktadır.Vakalara ait tüm lamlar değerlendirilerek, dominant skor ve eşlik ediyorsa ikinci skor verilerek 5 alt grup (4A,4A+4b,4B,4B+4c ve 4C) ve en yüksek skor dikkate alınarak 3 alt grup (4A,4B,4C) yapıldı.Her iki grup ile hastaların klinik evresi, Doppler USG verileri ve hepatosellüler nodüler lezyon varlığı istatistiksel olarak araştırıldı.BULGULAR:Vakaların 34'ü erkek 9'u kadın, ortalama yaş 46,1(3-88)'di. Etyoloji 18 hastada HBV(%42,9), 4 hastada HCV(%9,5), 5 hastada HBV+HDV/HBV+HCV(%11,9), 2 hastada steatohepatit(%4,8), 2 hastada otoimmün hepatit(%4,8)ve 11 hastada diğer(%26,2) nedenlerdi.LFSları %37,2 4A, %44,2 4A+4b, %7 4B, %4,7 4B+4c ve %7 4C olarak bulundu.Kırküç siroz vakasından 17'sinde toplamda 35 adet (7 makrorejeneratif nodül, 4 displastik odak, 10 displastik nodül, 2 erken HSK ve 12 ileri HSK) nodüler lezyon saptandı.LFS 5 alt grup ve 3 alt grup ile hastaların klinik evreleri arasında anlamlı fark ve anlamlı ilişki saptanırken, radyolojik bulguları ve hepatosellüler nodüler lezyon varlığı arasında anlamlı fark saptanmadı. Ayrıca LFS 3 alt grubun klinik bulgularla daha yüksek düzeyde istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği dikkati çekti. SONUÇ:Rezeksiyon materyallerinde LFS yapıldığında, yüksek skorların materyaldeki dağılım yüzdesinden bağımsız olarak kliniğe yansıyan alt grupları temsil ettiği görülmüştür.Dolayısıyla rezeksiyon materyalleri skorlanırken dominant skor ne olursa olsun, tanı kriterlerini karşılayan en yüksek skor fibrozis skoru olarak verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Siroz, Laennec, Hepatosellüler Karsinom

Re-Classification of Cirrhosis by Laennec Scoring System and Comparison With Clinical Stage and Presence of Hepatocellulary Nodular Lesions

Abstract

Background: Cirrhosis is the end result of chronic liver disease which has etiologic and clinic diversity.Current histologic staging systems evaluate cirrhosis in a single category.Recently, some histologic features has been noticed in cirrhotic patients with decompansation.Therefore a new histologic classification of cirrhosis has been needed. Metod: In this study, 43 resection materials having cirrhosis had been enrolled and The Laennec fibrosis scores(LFS) were applied.The Laennec system subclassifies cirrhosis as mild (4A, thin septa), moderate (4B, at least two broad septa) and severe (4C, one very broad septum and many minute nodules).All the slides of cases were re-evaluated and 5 group (dominant score and second score)(4A, 4A+4B, 4B, 4B+4C, 4C) and 3 group (highest score) were determined.The relationship between LFSs and clinical stage, presense of hepatocellular nodules were statistically investigated. Results: The median age of the patients (34 men, 9 women) was 46.1 (3-88). Chronic hepatitis was the most common cause of cirrhosis in this cohort (Hepatit B: 42.9%, Hepatit C: 9.5%, HBV+HDV/HCV+HDV: 11.9%). Stages 4A, 4A+4b, 4B, 4B+4c, 4C were identified in 37,2%, 44,2%, 7%, 4,7% and 7% of patients, respectively. 35 nodular lesions (7 macroregenerative nodule, 4 displastic focus, 10 displastic nodule, 2 early hepatocellular carcinoma(HCC) and 12 progressed HCC) were detected in 43 cirrhosis. Laennec scores in both groups (3 and 5) significantly correlated with clinical stage but not correlated with presense of hepatocellular nodules. In addition, it was noted that the LFS 3 subgroup showed a statistically significant difference with clinical findings at a higher level. Conclusion: When LFS was performed on resection materials, it was observed that high scores represented clinically relevant subgroups, independent of the percentage of distribution in the material.Therefore, in resection materials, regardless of the dominant score, the highest score that meets the diagnostic criteria should be given as the Laennec fibrosis score.

Keywords: Cirrhosis, Laennec, Hepatocellular Carcinoma

Presentation ID / Sunum No= 363

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4828-7576

Risk Factors of Pancreatic Enzyme Elevation in Critical Patients With Non-Acute Pancreatitis

Dr. Bişar Ergün[1], Dr. Ömer Emgin[2]

[1]Tekirdağ Dr. İsmail Fehmi Cumalıoğlu Şehir Hastanesi
[2]Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Bişar ERGÜN*

Abstract

Background/objectives: Acute pancreatitis is associated with high morbidity and mortality. Early and accurate diagnosis is crucial in improving outcomes. The diagnosis requires the presence of two of the three following criteria: 1) typical abdominal pain with acute onset, 2) elevation in serum lipase or amylase to three times or greater than the upper limit of normal, and 3) characteristic findings of acute pancreatitis on imaging. In addition to the difficulties in diagnosing acute pancreatitis in the critically ill population, nonspecific elevations in lipase and amylase levels have also been reported. Methods: All critically ill patients whose amylase and lipase levels were analyzed at admission between 01.06.2022 and 01.08.2023 were included in this retrospective cohort study. Patients with a definitive diagnosis of acute pancreatitis, patients with an active diagnosis of biliary tract infection or choledocholithiasis, patients with a previous history of acute or chronic pancreatitis, patients who have recently undergone ERCP, patients diagnosed with alcohol addiction and patients hospitalized due to COVID-19 were excluded. Any elevation of amylase and/or lipase was defined as elevation of pancreatic enzyme. Results: A total 74 patients included in the study. Forty-five (47.3%) patients were female. Twenty-one (28.4%) patients had a pancreatic enzyme elevation on admission. The rate of patients admitted with the diagnosis of sepsis were higher in elevated enzyme group than in no-elevated enzyme group (28.6% vs. 7.5%, p=0.026). Age, gender, comorbidities, and APACHE II, SOFA, and CCI scores were similar between the two groups. Procalcitonin and lactate levels were higher in the elevated enzyme group than in no-elevated enzyme group (0.53 [0.13–4.53] vs. 0.18 [0.71–0.61] ng/mL, p = 0.047) and (2.40 [1.40–4.45] vs. 1.50 [0.90–2.25] mmol/L, p = 0.016) respectively. Conclusion: Sepsis is the main reason of elevated pancreatic enzymes in the absence of acute pancreatitis.

Keywords: Amylase, Lipase, Pancreatitis, Sepsis

Presentation ID / Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7725-707X

Romatoid Artrit İlişkili İnterstisyel Akciğer Hastalıklarının Klinik Özelliklerinin Geriye Yönelik Değerlendirilmesi

Dr. Ahmed Cihad Genç[1], Dr. Zeynep Öztürk[2], Dr. Ahmet Burak Kara[3], Dr. Fevziye Türkoğlu Genç[1], Prof. Dr. Yusuf Aydemir[4], Prof. Dr. Yasemin Gündüz[3], Prof. Dr. Emel Gönüllü[2]

[1]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
[2]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Romatoloji Bilim Dalı, Sakarya, Türkiye
[3]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
[4]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
**Corresponding author: Ahmed Cihad Genç*

Özet

Giriş ve amaç: Romatoid artrit (RA), en yaygın görülen inflamatuar artrit şekli olarak, nüfusun yaklaşık %1'ini etkilemektedir. RA teşhisi konulan bireylerin arasında, %10 ila %40 arasında değişen önemli bir oran, romatoid artrit ilişkili interstisyel akciğer hastalığı (RA-İAH) ile seyredebilir. RA ve İAH'ın birlikteliği, artmış mortalite oranlarına katkıda bulunan riskli bir faktör olarak belirlenmiştir. Dahası, RA-İAH genellikle sinsice seyretmekte olup, zamanında teşhis edilmesi klinik önem taşımaktadır. Bu nedenle amacımız, RA-İAH değerlendirmesi yapılan hastalarda gözlemlenen klinik özelliklerin retrospektif bir analizini gerçekleştirmektir. Materyal ve metod: Bir yıl içinde RA-İAH açısından değerlendirilen toplam 87 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu çalışma, dahil edilen hastaların demografik ve klinik verilerini analiz etmek için kesitsel ve tanımlayıcı bir yaklaşım kullanılarak retrospektif dizayn ile yürütüldü. Bulgular: 87 RA hastasının sekizi RA-İAH teşhisi aldı, bunların dördü erkek ve dördü kadındı. Sekiz hastanın ikisi non-spesifik interstisyel pnömoni, beşi tipik interstisyel pnömoni ve biri RA ile uyumlu nodüllere sahipti. RA-İAH teşhisi konulan sekiz hastanın beşi teşhisten önce metotreksat kullanmaktaydı. Selofan ral varlığında RA-İAH rastlanma ihtimali 6,9 kat yüksek bulundu. İAH grubundaki hastalardaki spirometrik testlerde rezidüel hacim ve total kapasite, diğer gruba kıyasla daha düşük bulunmuştur. Sonuç: Artmış mortaliteye yol açabilen ve sinsi seyreden RA-İAH'ın gecikmiş teşhis riskini azaltmak için, belirli risk faktörlerine sahip RA hastalarının düzenli olarak risk faktörlerine yönelik klinik olarak değerlendirilmesi önerilmektedir. RA hastalarının yıllık karbonmonoksit difüzyon kapasitesi ve spirometri fonksiyon testlerini içeren değerlendirmelere tabi tutulmaları hastalık yönetim planına dahil edilmesi tavsiye edilir. Gerektiğinde yüksek çözünürlüklü bilgisayarlı tomografi gibi daha ileri tetkikler de yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İnterstisyel Akciğer Hastalığı, Karbonmonoksit Difüzyon Kapasitesi, Romatoid Artrit, Spirometri Fonksiyon Testi

Presentation ID / Sunum No= 312

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9132-6625

Romatoid Artritli Hastada İlk Bulgusu Makrofaj Aktivasyon Sendromu Olan COVİD-19 Olgusu

Exp. Dr. Merve Nalbant[1]

[1]Düzce Atatürk Devlet Hastanesi
**Corresponding Author: Merve Nalbant*

Özet

69 yaşındaki kadın hastaya artriti olması nedeniyle 7 sene önce romatoid artrit tanısı konulmuş ve hastaya metotreksat 15 mg ve prednizolon 10 mg tedaviye başlanmış. Hastanın ağrıları devam etmesi nedeniyle sonrasnda leflunomid tedavisine geçilmiş. Hasta eklemlerde ağrı, hasizlik, yorgunluk şikayetleri ile başvurdu. Eklemde aktif artirti yoktu. Boğaz ağrısı, öksürük, balgam şikayeti yoktu. orofarenks muayenesi normal, akciğer sesleri doğal, ral, ronkus yoktu. Laboratuvar tetkiklerinde hb: 6. 29 g/dL, MCV 105 fL WBC 1,8 x10³, neutrofil 0.94 x10³ platelet değerleri 79 x10³ du. Ferritin >1600 ng/ml, LDH 350 U/L, CRP 3.0 mg/dL, fibrinojen 211mg/dL, rf negatif anti ccp pozitif olan hasta makrofaj aktivasyon sendromu olarak değerlendirildi. Yapılan toraks, boyun ve batın BT'sinde özellik yoktu. Kan ve idrar kültüründe üremesi olmadı. Yapılan kemik iliği biyopsisinde hemofagositoz bulgusu henüz yoktu. COVİD -19 PCR testi pozitif saptandı. Hastada MAS nedeni covid-19 sendromuna bağlandı fakat hastada akciğer tutulumu yoktu. Hastaya 3 gün 1000 mg metilprednizolon IV verildi, sonrasında 60 mg/kg olarak devam edildi. Hastaya IVIG tedavisi 5 gün verildikten sonra kan değerlerildi düzelme elde edildi. Makrofaj aktivasyon sendromu (MAS) akut ve hızlı seyreden, sitopeni, artmış sitokin ekspresyonu ve hiperferritinemi le karakterize sistemik inflamatuar bir hastalıktır. Artmış sitokin salınımına bağlı sitokin fırtınası olarak da tanımlanmaktadır. MAS primer veya sekonder nedenlere bağlı görülebilmektedir. Sekonder MAS genellikle hematolojik maligniteler, enfeksiyonlar ve otoimmun/otoinflamatuar hastalılara bağlı gelişir. MAS, romatolojik hastalıklarda en sık juvenil romatoid artirt, SLE ve erişkin still hastalığuna sekonder görülür. COVİD -19 enfeksiyonunda sitokin fırtınasında artış görülür. Bu durum akciğer tutulumu olanlarda daha fazla görülmesine rağmen hastamızda tek bulgu olarak MAS gelişmişti. Romatolojk hastalıklarda enfeksiyona sekonder MAS tetkiklenebilir. Bizim hastamızda da COVİD-19 enfeksiyonu bağlı MAS geliştiği düşünülmektedir. MAS romatolojk hastalıklarda önemli ve bazen atlanabilien bir durum olabilmektedir bu yüzden romatoloji kliniğinde herzaman akılda tutulması gereken bir hastalıktır

Anahtar Kelimeler: Makrofaj Aktivasyon Sendromu, Covid-19, Romatoid Artrit

Presentation ID / Sunum No= 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8882-0692

Romatoid Artritli Hastalarda Sigara Bırakma Oranlarının ve Sigara Bırakmayla İlişkili Faktörlerin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Adem Ertürk[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Romatoloji Bilim Dalı, Afyonkarahisar

Özet

Giriş: Sigara romatoid artrit (RA) patogenezinde ve hastalığın progresyonunda en iyi tanımlanmış çevresel faktördür. Bu çalışmada RA hastalarının sigara bırakma oranlarının ve sigarayı bırakmadaki etkili faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hastanesinde Romatoloji polikliniğinde Eylül 2022- Mart 2023 tarihleri arasında takipli çalışmaya katılmayı kabul eden RA hastaları çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri, sigara içme durumları, günlük ortalama sigara paket sayısı, sigarayı bırakan hastaların sigarayı bırakma nedenleri ve sigarayı bırakma yöntemleri sorgulandı. Bulgular: Çalışmaya 153 RA hastası dahil edildi. Hastaların 86'sı (%56,2) kadın, 67'si (%43,7) erkekti. 39 (%25,4) hasta aktif olarak sigara içmekteydi. 60 (%39,2) hasta bir dönem sigara içmiş ve sigarayı bırakmış, 54 (%35,2) hasta hiç sigara içmemişti. Sigarayı bırakan hastalarda sigarayı bırakma nedenleri: Romatolog harici herhangi bir doktorun sigarayı bırakmasını önermesiyle sigarayı bırakan hasta sayısı 5 (%8,3), romatolog tavsiyesi ile bırakanların sayısı 23 (%38,3), kullandığı RA ilaçlarının bağışıklık sistemini baskıladığı ve/veya kansere yatkınlık yapabileceğinden dolayı endişelendiği için sigarayı bırakan hasta sayısı 7 (%11,6), sigaranın hastalığını ilerleteceğini düşündüğü için bırakan hasta sayısı 9 (%15), RA dışında diğer ko-morbiditeler nedeniyle sigarayı bırakan hasta sayısı 6 (%10), sosyal medya veya internet üzerinden araştırma sonucu sigarayı bırakan hasta sayısı 6 (%10), ailesinde kanser olduğu için sigarayı bırakan hasta sayısı 4 (%6,6) idi. Çalışmaya dahil edilen 153 RA hastası içerisinden sigara kullanıp kullanmadığı sorgulanmayan hasta sayısı 24 (%15,6) idi. Sonuç: Çalışmamızda sigarayı bırakan hastalar üzerinde etkisi en fazla olan faktör romatoloji hekiminin sigarayı bırakma önerisi olmuştur. Bunun dışında hastalık ve kullandığı ilaçlar hakkında sigaranın olumsuz etkilerine dair hastaların farkındalığı sigara bırakma nedenleri arasında önemli yer almıştır. İlginç olarak hastaların %15,6'da sigara kullanımının değerlendirilmediği görülmüştür. Sigarayı bırakmak isteyen hastalar için birçok farmakolojik ve farmakolojik olmayan yaklaşımlar vardır. Romatologlar tarafından tüm RA hastalarının sigara kullanma alışkanlıklarının sorgulanması ve sigara bırakma konusunda hastaları bilgilendirmelerinin hastalığın progresyonu ve tedavi başarısı açısından olumlu etkilerinin olacağı tahmin edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Romatoid Artrit, Sigara Bırakma, Klinik Progresyon

Evaluation of Smoking Cessation Rates and Factors Associated With Smoking Cessation in Patients With Rheumatoid Arthritis

Abstract

Introduction: Smoking is the best-defined environmental factor in the pathogenesis and progression of rheumatoid arthritis (RA). This study aimed to evaluate the smoking cessation rates of RA patients and the influential factors in quitting smoking. Methods: RA patients who agreed to participate in the follow-up study between September 2022 and March 2023 in the Rheumatology outpatient clinic of Afyonkarahisar Health Sciences University Hospital were included in the study. The demographic data of the patients, their smoking status, the average number of cigarette packs per day, the reasons for quitting smoking and the methods of quitting smoking were questioned. Results: 153 RA patients were included in the study. Of the patients, 86 (56.2%) were female and 67 (43.7%) were male. 39 (25.4%) patients were active smokers. 60 (39.2%) patients smoked for a while and quit smoking, 54 (35.2%) patients had never smoked. Reasons for quitting smoking in patients who quit smoking: The number of patients who quit smoking with the recommendation of any doctor other than a rheumatologist was 5 (8.3%), the number of those who quit with the recommendation of a rheumatologist was 23 (38.3%), quitting smoking because they were worried that the drugs they used might suppress the immune system and/or predispose to cancer. The number of patients was 7 (11.6%), the number of patients who quit because they thought that smoking would progress their disease 9 (15%), the number of patients who quit smoking due to co-morbidities other than RA 6 (10%), those who quit smoking as a result of research on social media or the internet The number of patients was 6 (10%), and the number of patients who quit smoking due to a family history of cancer was 4 (6.6%). Conclusion: Emphasizing the importance of smoking cessation in RA patients will contribute positively to the disease.

Keywords: Rheumatoid Arthritis, Smoking Cessation, Clinical Progression

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Safety of the Percutaneous Track Embolızatıon in High Risk Percutaneous Biopsy

Dr. Behlül İgüs [1], Prof. Dr. Fatih Boyvat[2]

[1]Başkent Üniversitesi İstanbul Hastanesi
[2]Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi
**Corresponding author: BEHLÜL İGÜS*

Abstract

Introduction Percutaneous needle biopsy (PNB) of solid organs is widely performed in daily practice. The use of ultrasound guided biopsy decrease the hemorrhagic complications reported in less then %2. Anticoagulants,hypervascular mass and uncorrectable coagulopathy disorders associated with increase of hemorrhagic complications. These biopsies are considered too risk of bleeding complications when performed standard conditions. In this study we aimed to demonstrate the safety and efficiency of use track embolisation of Glue (Histoacryl) /Lipiodol mixture in coaxial system. Methot and Material Between January 2022 and February 2023, 24 high-risk PNB were performed. PNB was performed under ultrasound guidance. Local anesthesia was performed skin to target the biopsy location, 17G coaxial needle was inserted to target the biopsy location. 18G Full automatic biopsy needle was advanced to the target area, and multiple samples were obtained. Track embolization was started with the 17G coaxial need flushed 5cc dextrose and 0,5cc Glue (Histoacry) / 0.5cc lipiodol combination (1:1 ratio) was slowly injected with the removal of the coaxial needle in real-time ultrasound imaging. Result Patients consist of liver mass (n:18), spleen mass (n:3) and omental mass (n:3). Track embolisation needed due to uncorrectable coagulopathy in 13 patients and hypervascular mass in 11 patients. No bleeding complication was observed. 8 patients had a pain after biopsy controlled with medication. Conclusion Track embolisation is effective at optimising the safety margin. Thus, potentially enabling high-risk biopsies coagulopathy disorders and hypervascular mass can be done safetly and with the use of the coaxial system offers multiple sample to achieve the pathological results.

Keywords: Percutaneous Biopsy, Track Embolization.

Presentation ID / Sunum No= 353

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9472-1340

Sağlık Çalışanlarının El Hijyenine İlişkin Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Nurbanu Sezak[1]

[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları Ve Klinik Mikrobiyoloji AD

Özet

Sağlık bakımı ilişkili enfeksiyonlar (SBİE), ülkemizde ve tüm dünyada önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir. El hijyeni uygulamaları, SBİE önlenmesinde en etkili, en ucuz ve en kolay uygulanabilir yöntemlerden biridir. Bu çalışmada, 150'si yoğun bakımda olmak üzere 300 yataklı, üniversite ile afiliye bir eğitim ve araştırma hastanesinin sağlık çalışanlarına uygulanan el hijyenine ilişkin tutum ve davranışlara yönelik anket uygulamasının sonuçları paylaşılmıştır. Anket çalışmasına katılan 324 kişinin %71'i kadındır. Katılımcıların %45'i 20-39 yaş aralığında, %55'i 40-59 yaş aralığında ve %%49'u 15 yıldan uzun süredir bu kurumda çalışmaktadır. Katılımcıların %10'u lise, %57'si lisans, %23'ü yüksek lisans ve %10'u doktora düzeyinde eğitime sahiptir. Katılımcıların %97'si el hijyeni konusunda yapılan eğitimlerin hizmet içi eğitimlerinin önemli bir parçası olduğunu düşünmektedir. Ancak %56 katılımcı, el hijyeni uygulamasında servis koşullarının uygunluğunun önemli bir parametre olduğunu düşünmektedir. Katılımcıların %55'i el hijyeni konusunda diğer sağlık çalışanlarına rol model olma görevlerinin olduğunu düşünürken %3'ü böyle bir sorumluluk hissetmediğini ve %6'sı kararsız olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların %70'i iş yoğunluğuna rağmen el hijyenine önem verdiğini belirtirken %9'u işi tamamlamanın daha önemli olduğun belirtmiştir. Sağlık çalışanlarının %70'i el hijyeninin mortaliteyi azaltmakta etkin bir yöntem olduğunu düşünürken %7'si bu fikre katılmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %40'ı deneyimli sağlık çalışanlarının el hijyeni uygulamalarını örnek aldığını belirtmektedir. Temas öncesi el hijyeni uygulayanların oranı %80 iken temas sonrası bu oran %96 olarak saptanmıştır. Eldiven çıkardıktan sonra el hijyeni uygulayanların oranı %88 olarak saptanmıştır. Sonuç olarak, el hijyeni konusunda hizmet içi eğitim programlarının aralıklı olarak tekrarlanması, bu eğitimlerde temas öncesi el hijyeninin öneminin vurgulanması,doğru eldiven kullanımının hatırlatılması, çalışılan birimlerde rol model olabilecek kişilerin belirlenmesi ve el hijyeni için malzeme desteğinin sürekliliğinin sağlanmasının SBİE önlenmesi konusunda önemli parametreler olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Bakımı İlişkili Enfeksiyon, Korunma, El Hijyeni

Evaluation of Attitudes and Behaviors Regarding Hand Hygiene of Healthcare Professionals

Abstract

Hand hygiene practices are one of the most effective methods for prevention of HAI. The results of the questionnaire applied to the health workers are shared. 71% of the 324 people who participated in the survey were women. 45% of the participants are between the ages of 20-39, 55% are between the ages of 40-59 and 49% have been working in this institution for more than 15 years. 10% of the participants have high school, 57% undergraduate, 23% graduate and 10% doctoral level education. 97% of the participants think that hand hygiene training is an important part of their in-service training. However, 56% of the participants think that the suitability of service conditions is an important parameter in hand hygiene practice. While 55% of the participants thought that they had a duty to be a role model for other healthcare professionals regarding hand hygiene, 3% stated that they did not feel such a responsibility and 6% were undecided. While 70% of the participants stated that they gave importance to hand hygiene despite the workload, 9% stated that it was more important to complete the work. While 70% of the healthcare professionals thought that hand hygiene is an effective method to reduce mortality, 7% stated that they did not agree with this idea. 40% of the participants state that experienced health workers take hand hygiene practices as an example. While the rate of those who applied hand hygiene before contact was 80%, this rate was 96% after contact. The rate of those who applied hand hygiene after removing gloves was determined as 88%. As a result, it was concluded that intermittent repetition of training programs, identifying people who can be role models in the units where they work, and ensuring material continuity are important parameters for the prevention of HAI.

Keywords: Health Care Associated Infections, Prevention, Hand Hygiene

Presentation ID / Sunum No= 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3026-5822 / 0000-0002-0417-3588

Şanlıurfa İl Merkezindeki Erişkin Bireylerde Kızamık Seroprevalansı ve İlişkili Faktörler

Dr. Ahmet Gündüzalp[1], Burcu BEYAZGÜL[2]

[1]Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, E-mail: dr.ahmetgunduzalp@gmail.com
2 Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, E-mail: brckara86@hotmail.com

Özet

Giriş ve Amaç: Şanlıurfa il merkezindeki erişkin bireylerde kızamık seroprevalansının belirlenmesi ve ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Gereç ve Yöntem: Araştırma kesitsel tiptedir. Araştırma, Mart 2023- Nisan 2023 tarihleri arasında Şanlıurfa il merkezinde yürütüldü. Çalışmanın evrenini Şanlıurfa il merkezindeki Aile Sağlığı Merkezleri'ne (ASM) başvuran 18 yaş üstü bireyler oluşturdu. Çalışmanın yapılacağı ASM'lerin belirlenmesi için 30 küme örnekleme yöntemi kullanıldı. Bu çalışmada her kümeye alınacak kişi sayısı 7 ve toplam örneklem büyüklüğü 210 olarak belirlendi. Şanlıurfa'daki 3 merkez ilçedeki toplam 80 ASM'den birim sayısına orantılı bir şekilde rastgele olarak 30 ASM seçildi. Katılımcılardan araştırmacı tarafından kan alındı. Kan örnekleri daha sonrasında özel bir hastane tarafından özel bir laboratuvara test edilmesi amacıyla gönderildi. Bulgular: Araştırmaya 210 yetişkin dahil edildi. Katılımcıların %51'i kadındır. Araştırmaya katılan bireylerin %47.6'sı ilkokul ve altı öğrenim düzeyindedir. Araştırmaya katılan yetişkin bireylerin kızamık seropozitifiliği %87.6, kızamık seronegatifliği %8.6 olarak saptandı. Katılımcılar 3'lü yaş gruplarına göre bakıldığında, 18-21 yaş aralığında kızamık seropozitiflik düzeyinin en düşük düzeyde olup %52.63 olduğu saptandı. Oluşturulan lojistik regresyon modelinde, yetişkinlerde kızamık seropozitifliği durumunu, 33 yaş ve altında olmak 10 kat azaltmaktadır. Sonuç: Bu araştırma Şanlıurfa il merkezindeki erişkin nüfusta kızamık seropozitifliğinin %87.6 olduğunu gösterdi. Bu durum, bize bu çalışmada en duyarlı yaş grubu olan 18-21, daha sonrasında 22-25 yaş aralığındaki bireylere catch-up aşılama yöntemi ile ekstra doz kızamık aşısı uygulanmasının yeniden değerlendirilmesinin gerekli olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kızamık, Seroprevalans, Bağışıklama, Aşılama, Erişkin

Measles Seroprevalence and Associated Factors in Adults in Şanlıurfa City Center

Abstract

Objective: It is aimed to determine measles seroprevalence in adult individuals in Şanlıurfa city center and to evaluate related factors. Materials and Methods: The research is of cross-sectional type. The

research was carried out in Şanlıurfa city center between March 2023 and April 2023. The population of the study consisted of individuals over the age of 18 who applied to the Family Health Centers (FHC) in the city center of Şanlıurfa. 30 cluster sampling method was used to determine the FHCs where the study would be conducted. In this study, the number of people to be included in each cluster was determined as 7 and the total sample size was 210. 30 ASMs were randomly selected out of a total of 80 ASMs in 3 central districts in Şanlıurfa, proportional to the number of units. Blood was drawn from the participants by the researcher. The blood samples were then sent by a private hospital to a private laboratory for testing. Results: 210 adults were included in the study. 51% of the participants are women. The measles seropositivity of the adults participating in the study was 87.6%, and the measles seronegativity was 8.6%. When the participants were examined according to the age groups of 3, it was found that the measles seropositivity level was at the lowest level in the 18-21 age group and was 52.63%. In the created logistic regression model, measles seropositivity status in adults, Being 33 years or younger reduces it 10 times. Conclusions: This study showed that measles seropositivity in the adult population in Şanlıurfa city center was 87.6%. This situation makes us think that it may be necessary to re-evaluate the administration of extra-dose measles vaccine with the catch-up vaccination method to individuals aged 18-21 and then 22-25, the most susceptible age group in this study.

Keywords: Measles, Seroprevalence, Immunization, Vaccination, Adult

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7160-4050

St Elevasyonsuz Miyokard İnfarktüsü (NSTEMI) Hastalarında Sol Ventrikül Global Longitudinal Strainin (GLS) Kontrast Nefropatisi ve Hastane İçi Mortalite ile İlişkisi

Exp. Dr. Fatih Levent [1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma hastanesi Kardiyoloji kliniği

Özet

GİRİŞ: ST elevasyonsuz myokard infatktüsü (NSTEMI) sonrası kontrast nefropatisi (KN) riski yüksek kalmaya devam etmektedir.Biz bu çalışmada korunmuş sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (SVEF) olan NSTEMI hastalarında, son dönemden yaygın kullanılan ekokardiyografik parametre olan sol ventrikül global longitudinal strainin (GLS) koroner girişim sonrası gelişen KN ve hastane içi mortalite ile ilişkisini araştırdık.METOD :Çalışma tek merkezli kesitsel bir çalışmadır.Ocak 2022- ocak 2023 tarihleri arasında NSTEMI tanısı ile yatış yapılan ve SVEF'u %40'ın üzerinde saptanan 226 hasta çalışmaya dahil edildi.Hastaların demografik, klinik ve laboratuvar değerleri, KN ve hastane içi mortalite durumları kaydedildi.Koroner girişim öncesi GLS değerleri hesaplandı.KN için bağımsız öngördürücü parametreler değerlendirildi. Hastane içi mortalite gelişen ve gelişmeyen hasta gruplarının GLS değerleri karşılaştırıldı.SONUÇLAR: Çalışmaya dahil edilen 226 hastanın, (ortalama yaş: 59,65 + 12,24, %65 erkek) 83'ünde (%36,7) KN görülürken 6'sında (%2,7) hastane içi mortalite görüldü.KN görülen grupta anlamlı olarak hipertansiyon,diyabet ve beta bloker kullanımı daha fazlaydı(sırasıyla p: <0.001,p:0.003 ve p:0.045).Regresyon analizinde sadece hipertansiyon varlığı KN için bağımsız öngördürücü olarak bulundu (HR: 2.639, 95% CI: 1.413-4.891 p: 0.002). Hastane içi mortalite gelişen hastalarda ortalama GLS değeri anlamlı olarak daha düşüktü (-10.70 ± 2.27 vs -14.18 ± 3.92 p:0.032).KARAR:Korunmuş SVEF'lu NSTEMI hastalarında koroner işlem sonrası gelişen KN ile sol ventrikül GLS arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.GLS değeri hastane içi mortalite gelişen hastalarda anlamlı olarak daha düşüktür.Bu hasta populasyonunda sadece hipertansiyon KN için bağımsız öngördürücü olarak tespit edilmiştir

Anahtar Kelimeler: Nstemı,kontrast Nefropatisi, Global Longitudinal Strain, Hastane İçi Mortalite,

Association of Left Ventricular Global Longitudinal Strain (GLS) With Contrast Nephropathy and İn-Hospital Mortality in Patients With Non-St Elevation Myocardial Infarction (NSTEMI)

Abstract

INTRODUCTION:The risk of contrast induced nephropathy (CIN) after non-ST elevation myocardial infarction (NSTEMI) has remained high. In this study, we aimed to investigate the relationship of left ventricular global longitudinal strain (GLS), a widely used echocardiographic parameter in the current practice, with in-hospital mortality and CIN following coronary intervention in patients with NSTEMI with preserved left ventricular ejection fraction (LVEF).METHOD: The study was a cross sectional one and conducted in a single center. 226 patients who were hospitalized with the diagnosis of NSTEMI and whose LVEF was found to be above 40% between January 2022 and January 2023 were included in the study. Demographic,clinical,laboratory parameters and CIN and in-hospital mortality status of the patients were recorded. The GLS values were calculated before the coronary interventions. The independent predictors for CIN were investigated.The GLS values were compared between the patiens who developed in hospital mortality and survived.RESULTS:Of the 226 patients included (mean age: 59.65 + 12.24, 65% male), 83 (%36,7) developed CIN and 6 (%2.7) deceased in hospital.The rates of hypertension, diabetes and beta blocker use were significantly higher in the CIN(+) group (p: <0.001, p:0.003 and p:0.045, respectively). In the regression analysis, only the presence of hypertension was found to be an independent predictor for CIN (HR: 2.639, 95% CI: 1.413-4.891 p: 0.002). The mean GLS value was significantly lower in the patients who developed in-hospital mortality (-10.70 ± 2.27 vs -14.18 ± 3.92 p:0.032).CONCLUSION:In patients diagnosed with NSTEMI and preserved LVEF, no significant relationship was found between CIN developed after coronary procedure and left ventricular GLS.GLS value was significantly lower in patients who developed in-hospital mortality.Only hypertension was found to be an independent predictor for CIN in this patient population.

Keywords: Nstemı, Contrast İnduced Nephropathy,global Longitudinal Strain, İn-Hospital Mortality

Presentation ID / Sunum No= 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6058-5501

ST Yükselmeli Miyokart Enfarktüsü Nedeniyle Primer Perkütan Koroner Girişim Yapılan Hastalarda Koroner Kan Akımı İle Serum Prokalsitonin Düzeyi Arasındaki İlişki

Dr. Görkem Kuş[1], Dr. İsa Öner Yüksel[1]

[1]Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği

Özet

ST yükselmeli miyokart enfarktüsü (STYME) nedeniyle hastaneye başvuran hastalarda primer perkütan koroner girişim (PKG) önerilen revaskülarizasyon stratejisidir. Primer PKG'nin çok önemli avantajlarına rağmen, hastaların belli bir kısmında ''no-reflow'' olarak tanımlanan mekanik damar tıkanıklığının olmamasına rağmen yetersiz doku perfüzyonu gözlenmektedir ve bu durum yaygın miyokardiyal nekroz, sol ventrikül sistolik disfonksiyonu, malign aritmi, artmış mortalite ve morbidite ile ilişkilidir. Prokalsitonin (PCT) sistemik inflamasyon belirtecidir. Yapılan bazı çalışmalarda başvuru anındaki artmış PCT konsantrasyonları koroner arter hastalığı olanlarda, kardiyovasküler mortalite ile ilişkili bulunmuştur. Çalışmamızda STYME nedeniyle PKG yapılan hastalarda no-reflow gelişme riski ile başvuru anındaki PCT düzeyleri ile arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık. Aralık 2014 ve Aralık 2015 tarihleri arasında Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil servisine başvuran ve STYME tanısıyla primer PKG uygulanan 200 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalara koroner anjiyografi yapılmadan, başvuru anındaki PCT düzeyleri ölçüldü. Hastalar no-reflow ve normal flow olarak 2 gruba ayrıldı. PKG sonrasında 58 (%29,7) hastada no-reflow fenomeni gözlendi. No-reflow'u predikte ettirmesi açısından Roc egrisi ile yapılan analizde prokalsitonin için cut-off değeri 0,0750 µg/l olarak bulundu (eğri altındaki alan: 0,904 %95 güven aralığı: 0,854-0,953. p<0,001 sensitivite: %83 spesifite: %88).Serum PCT düzeyi no-reflow gelişen grupta, gelişmeyen gruba göre daha yüksek bulundu [ortalama değer: 0,10 µg/l ve ortalama değer: 0,05 µg/l P<0.001]. Yapılan multivariate analizde serum PCT düzeyi (odds oranı: 36.739, p <0.001) ile birlikte total stent uzunluğu (p: 0,004), ejeksiyon fraksiyonu (p: 0,009) ve CRP düzeyi (p: 0,001) de no-reflow gelişimi için bağımsız prediktörler olarak bulundu. Sonuç olarak, STYME nedeniyle primer PKG yapılan hastalarda, başvuru anındaki artmış PCT düzeyi no-reflow gelişimiyle bağımsız olarak ilişkilidir. PCT düzeyi, no-reflow gelişimini öngördürmede diğer inflamasyon belirteçlerine göre daha üstündür.

Anahtar Kelimeler: Prokalsitonin, Perkütan Koroner Girişim, No-Reflow

The Relationship Between Coronary Blood Flow and Serum Procalcitonin Levels in Patients With Acute St-Elevation Myocardial Infarction Who Underwent Primary Percutaneous Intervention

Abstract

Primary percutaneous coronary intervention (PPCI) is the recommended revascularization strategy for patients presenting with ST-elevation myocardial infarction (STEMI). Despite major advances in PPCI, a proportion of patients develop inadequate myocardial perfusion without angiographic evidence of mechanical vessel obstruction after PPCI, defined as the ‘’no-reflow phenomenon’’and is related to large myocardial necrosis, left ventricular systolic dysfunction, malignant ventricular arrhythmias, increased mortality and morbidity in patients with STEMI. Procalcitonin (PCT) is a marker of systemic inflamation. Some studies found that higher PCT concentrations on admission were associated with cardiovascular mortality in patients with CAD. In our study, we aimed to investigate the relationship between the risk of developing no-reflow phenomenon in patients with STEMI treated PCI and serum PCT level at admission.Between December 2014 and December 2015, 200 patients who admitted to Antalya Research and Education Hospital emergency department with STEMI and performed PPCI were considered for enrollment in the study. PCT levels were measured on admission before performing coronary angiography. Patients were divided into the two groups: no-reflow and normal flow. No-reflow was observed in 58 (%29,7) patients. In receiver operating characteristics (ROC) curve analysis, the cut-off value of PCT was 0.0750 µg/l for the prediction of no-reflow (AUC: 0,904, %95 CI: 0,854-0,953. p<0,001 sensitivity: %83 specificity: %88). PCT levels were significantly higher in patients who developed no-reflow than in those who did not. [median value: 0,10 µg/l vs median value: 0,05 µg/l P<0.001]. In multivariate analysis, serum PCT (> 0,0750 µg/l) value was an independent predictor of no-reflow (OR: 36.739, p <0.001) together with total length of stent (p: 0,004),CRP levels (p: 0,001), ejection fraction (p: 0,009).As a result, higher levels of PCT on admission is associated independently development of no-reflow after PPCI in STEMI patients and PCT level is superior than other inflammatory markers to predict no-reflow development.

Keywords: Procalcitonin, Percutaneous Coronary Intervention, No-Reflow

Presentation ID / Sunum No= 292

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1078-9095

ST Yükselmesi Olmayan Miyokard Enfarktüsü Geçiren Hastalarda Bir Yıllık Mortaliteyi Öngörmede Monosit/HDL Oranının Prognostik Değeri

Exp. Dr. Mesut Gitmez[1]

[1]Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, non ST elevasyonlu miyokard enfarktüsü (NSTEMI) hastalarında hastaneye başvuru esnasında bakılan monosit-HDL oranının (MHR) 1 yıllık mortaliteyi öngörmedeki değerini araştırmak ve GRACE risk skoru ile karşılaştırmaktır. Materyal ve Metod: Bu çalışma, Ocak 2021 ile Aralık 2021 tarihleri arasında NSTEMI tanısı ile hastanemize başvuran ve primer perkütan koroner girişim (PPKG) uygulanan ardışık 375 hasta üzerinde gerçekleştirildi. Hastaların demografik, klinik ve laboratuvar verileri retrospektif olarak elde edildi. MHR, monosit sayısının HDL kolesterol seviyesine bölünmesi ile hesaplandı. GRACE risk skoru ise online kalkülasyon aracı kullanılarak hesaplandı. Hastaların 1 yıllık mortalitesi kaydedildi. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 61,23±13,51 yıl idi ve %60.8'i erkekti. 1 yıllık mortalite 22 kişi (%5.9) olarak tespit edildi. Mortalite gurubundaki hastalarda, non-mortalite gurubu ile kıyaslandığında MHR oranı daha yüksek bulundu ($p<0.001$). MHR ile GRACE risk skoru arasında pozitif korelasyon saptandı ($r=0.32$, $p<0.001$). MHR'nin 1 yıllık mortaliteyi öngörmedeki değerini belirlemek için receiver-operator characteristic (ROC) curve analizi yapıldı (AUC=0,773, %95 CI:0,649-0,896, P<0,001). MHR oranı bağımsız olarak 1 yıllık mortaliteyi öngören faktör olarak belirlendi. Sonuç: Bu çalışmada NSTEMI hastalarında hastaneye başvuru esnasında bakılan MHR'nin PPKG sonrası komplikasyonlar, hastane içi mortalite ve 1 yıllık mortalite ile ilişkili olduğunu ve GRACE risk skoru ile korele olduğunu gösterdik. MHR'nin NSTEMI hastalarında risk stratifikasyonunda kullanılabilecek basit, ucuz ve kolayca ulaşılabilir bir biyomarker olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: ST Yükselmesi Olmayan Miyokard İnfarktüsü, Monosit/HDL Oranı, Mortalite, Grace Risk Skoru

The Prognostic Value of Monocyte-To-Hdl Ratio in Predicting One-Year Mortality in Patients With Non-ST Elevation Myocardial Infarction

Abstract

Objective: The aim of this study was to investigate the prognostic value of monocyte-to-HDL ratio (MHR) in predicting one-year mortality in patients with non-ST elevation myocardial infarction (NSTEMI) and to compare it with the GRACE risk score. Material and Method: This study was conducted on 375 consecutive patients who were admitted to our hospital with the diagnosis of NSTEMI and underwent primary percutaneous coronary intervention (PPCI) between January 2021 and December 2021. The demographic, clinical and laboratory data of the patients were obtained retrospectively from patient files and hospital information system. MHR was calculated by dividing the monocyte count by the HDL cholesterol level. GRACE risk score was calculated using the online calculation tool. The one-year mortality of the patients was recorded. Results: The mean age of the patients was 61.23±13.51 years and 60.8% were male. The 1-year mortality was found to be 22 (5.9%). The MHR rate was higher in patients in the mortality group compared to the non-mortality group ($p<0.001$). A positive correlation was found between MHR and GRACE risk score ($r=0.32$, $p<0.001$). Receiver-operator characteristic (ROC) curve analysis was performed to determine the value of MHR in predicting 1-year mortality (AUC=0.773, 95% CI:0.649-0.896, $P<0.001$). The MHR rate was independently determined as the factor predicting 1-year mortality. Conclusion: In this study, we showed that MHR measured at admission was associated with PPCI complications, in-hospital mortality and one-year mortality in NSTEMI patients and correlated with GRACE risk score. We think that MHR is a simple, cheap and easily accessible biomarker that can be used for risk stratification in NSTEMI patients. However, more prospective and multicenter studies are needed on this subject.

Keywords: Non-ST-Elevation Myocardial İnfarction (Nstemı), Monocyte/HDL Ratio, Mortality, Grace Risk Score

Presentation ID / Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0475-6203

Subakut Tiroiditli Hastalarda Hematolojik İnflamatuar Parametrelerin, Glukoz Lenfosit Oranının ve Prognostik Nutrisyonel İndexin Değerlendirilmesi

Dr. Ramazan Dayanan[1]

[1]Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları

Özet

GİRİŞ: Subakut tiroidit (SAT) boyun ağrısı, hassas bir diffüz guatr ve öngörülebilir bir tiroid fonksiyon değişimi seyri ile karakterizedir. Periferik kandaki lenfosit sayısı ve serum albümini ile değerlendirilen prognostik nutrisyon indeksi (PNI), beslenme durumunu, immün durumu ve inflamasyon durumunu entegre eden bir biyobelirteçtir. PNI, kalp yetmezliği ve COVID-19 gibi birçok hastalığın prognozu için kademeli olarak yeni bir belirleyici haline gelmiştir. Bu çalışmada SAT hastalarındaki hematolojik inflamatuar parametreler, glukoz lenfosit oranı ve prognostik nutrisyonel indexin tanı anındaki kullanılabilirliğinin değerlendirilmesi amaçlandı. GEREÇ VE YÖNTEM: Bu kesitsel çalışmaya merkezimize Nisan 2021- Nisan 2023 tarihleri arasında başvuran 60 subakut tiroidit hastası 60 sağlıklı kontol olgusu alındı. İstatistiki yöntemler olarak Mann Whitney U testi ve T- testi kullanıldı. Ek hastalığı olanlar çalışmaya alınmadı. BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 60 subakut tiroidit hastası ve 60 sağlıklı kontrol grubunun tanımlayıcı özellikleri ve laboratuar parametreleri tablo 1 de özetlenmiştir. Hasta ve kontrol grubunda sırasıyla, glukoz lenfosit oranı 5.38 (4.99-6.06), 5.10 (4.82-5.42) p=0.005, SII 1035 (779-1627), 509 (365-686) p<0.001, PNI 49.3±4.6, 54.1±4.5 p<0.001, nötrofil lenfosit oranı 2.80 (2.32-4.29), 1.96 (1.57-2.56) p<0.001, platelet lenfosit oranı 154 (128-216), 116 (87-158) p<0.001 olup tüm parametreler için istatistiksel olarak anlamlıydı (Tablo 2). TARTIŞMA VE SONUÇ: T lenfosit aktivasyonunun inflamatuar ve otoimmün mekanizmayı tetikleyerek otoimmün tiroid hastalıkların patofizyolojisinde rol oynadığı bildirilmiştir. Son zamanlarda, nötrofil-lenfosit oranı (NLO), monosit-lenfosit oranı (MLO) ve trombosit-lenfosit oranı (PLO) ve Sistemik inflamasyon indeksi (SII) bazı otoimmün hastalıklarda inflamasyonun şiddetini değerlendirmek için yeni inflamatuar belirteçler olarak kullanılmıştır. Subakut Tiroiditte adaptif immün sistem hücreleri olan lenfositlerin erken apoptozu, immünregülasyon disfonksiyonuna neden olup otoimmuniteyi de tetikleyebilir. Mevcut çalışmada subakut tiroidit hastalarında glukoz lenfosit oranı, sistemik immün inflamasyon indexi, platelet lenfosit oranı ve nötrofil lenfosit oranı artarken prognostik nutrisyonel indexin azaldığı gösterildi ve bu durum bu parametrelerin tanıda yardımcı olarak kullanılabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Subakut Tiroidit, Sistemik İnflamasyon İndeksi, Glukoz Lenfosit Oranı, Prognostik Nutrisyonel İndex

Presentation ID / Sunum No= 226

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8205-1850 / 0000-0003-4322-6694

Takayasu Arteritinde Stroke ve Trombektomi

Dr. Nurcan Kat[1], Dr. Tirdad Setayeshi[1]

[1]SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Takayasu arteriti (TA), ekstrakranial serebral arterler dahil olmak üzere, aortu, ana dallarını ve pulmoner arteri etkileyen kronik bir vaskülittir. İnme TA'lı hastalarda önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir. Bu olgu sunumunda inme geçiren genç, kadın TA'lı hastada zamanında yapılan trombektominin önemini vurguladık. Olgu: 2017 yılında TA tanısı alan talasemi taşıyıcısı 22 yaşında kadın hasta. 2019 yılında hasta, ilaçların yan etkileri olduğunu düşünerek tedaviyi sonlandırmış. Haziran 2023'de sol tarafında uyuşma ve sol bacakta güçsüzlük şikayeti ile acile gelen hastanın bilinci konfüze, sol alt ve üst ekstremite de ise pleji mevcuttu. Difüzyon MR'da sağ frontal, parietal, kısmen temporal ve insular kortikal ve subkortikal alanda enfarkt tespit edildi.1 gün sonra nöbet geçirmesi, difüzyon MR'da yeni enfarkt alanlarının olması ve BT anjiografide sağ middle cerebral arter (MCA) enfarktı ve CCA oklüzyonu tespit edilmesi üzerine 3. saatte işlem kararı alındı. İşlem sırasında CCA oklüzyonu geçilerek MCA'ya ulaşıldı ve trombüs alındı. Sağ Arteria Cerebri Anterior A2 segmentinde ve MCA M2 seviyesinde trombüs görülmesi üzerine bu düzeylerde de trombektomi uygulandı. Ardından sol CCA kateterize edilip balon kullanılarak açıldı. Nöroloji inme merkezinde 11 gün takip edildi. Kontrol BT anjiografi ve difüzyon MR'da yeni enfarkt alanı/oklude damar olmadığı tespit edildi. Hastanın son klinik değerlendirmesinde sol üst ekstremite kas gücü 3/5 idi ve mobilizeydi. Tartışma ve Sonuç: Serebrovasküler hastalık TA'nın olası sonuçlarından biridir. TA hastalarında inme riski, normal populasyondan önemli ölçüde daha yüksektir. TA'lı kişilerin %10-20'sinin inme insidansına sahip olduğu tahmin edilmektedir. Yaygın intrakranial trombüs görülen bu olguda, erken dönem trombektomi yapılması ile hastanın minimal sekel ile hayata katılması sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Takayasu Arteriti, Stroke, Trombektomi

Stroke and Thrombectomy in Takayasu Arteritis

Abstract

Introduction: Takayasu arteritis(TA) is a chronic vasculitis that affects the aorta, its main branches, and the pulmonary artery, including the extracranial cerebral arteries. Stroke is an important cause of morbidity and mortality in patients with TA. In this case report, we emphasized the importance of timely thrombectomy in a young female patient with TA who had a stroke. Case: A 22-year-old female patient with a thalassemia carrier diagnosed with TA in 2017. She had stopped her treatment in 2019. In June 2023, she came to the emergency room with the complaint of numbness and plegia in her left lower and upper extremities. She was confused. Infarction was detected in the right frontal, parietal, partially temporal, insular cortical and subcortical areas in diffusion MR. She had a seizure 1 day later, new infarct areas were found in diffusion MR, and right middle cerebral artery (MCA) infarction and CCA occlusion were detected in CT angiography, and the procedure was decided at the 3rd hour. In the procedure, the MCA was reached by passing through the CCA occlusion and the thrombus was removed. Thrombectomy was also performed to the right Arteria Cerebri Anterior A2 segment and at the MCA M2 level. Then the left CCA was catheterized and stenosis was opened using a balloon. She stayed in the stroke center for 11 days. Control CT angiography and diffusion MRI revealed no new infarct area/occluded vessel. At her last clinical evaluation, her left upper extremity muscle strength was 3/5 and she was mobilized. Discussion/Conclusion: Cerebrovascular disease is one of the possible consequences of TA. In TA patients, ıt is estimated that 10-20% of people with TA have a stroke incidence higher than in normal population. In this case with diffuse intracranial thrombus, early thrombectomy was performed and the patient survived with minimal sequelae.

Keywords: Takayasu Arteritis, Stroke, Thrombectomy

Presentation ID / Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1597-8418

Tip 1 Diyabetes Mellitus Olgularımızın Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Eda Mengen[1], Researcher Makbule Çöküş[1], Prof. Dr. Seyit Ahmet Uçaktürk[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Endokrinolojisi, Ankara

Özet

Amaç: Tip 1 diyabetes mellitus (T1DM), pankreatik beta hücrelerinin otoimmün yıkımı sonucunda insülin üretimindeki yetersizlik gelişmesi ile karakterize bir hastalıktır. Bu çalışma tip 1 diyabetli çocuklarda ilk başvuruda klinik ve laboratuvar verilerini değerlendirmek amacıyla planlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Yeni tanılı Tip 1 Diabetes Mellitus ile takip ve tedavi edilen hastalara ait klinik ve laboratuvar verileri hasta kayıtlarından geriye dönük olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmada 53 (%52) kız, 49 (%48) erkek olmak üzere toplam 102 hastanın dosya kaydı verilerine ulaşıldı. Hastaların %52,9'u (54 hasta) prepubertal dönemde, %47,1'i (48 hasta) pubertal dönemde başvurmuş olarak saptandı. Hastaların yaş ortalamaları 9,97±4,49 yıl olup cinsiyetler arasında anlamlı bir fark görülmedi. Olguların tanı anındaki glikozile hemoglobin (HbA1c) düzeylerine bakıldığında ortalama 12,41±2,39 (7,4-18,5) idi. Tanı sıklığı mevsimsel olarak en düşük yaz aylarında ve en yüksek kış aylarında değişiklik göstermiştir. Başvuru anındaki klinik tabloları incelendiğinde %59,8'nin (n=61) diyabetik ketoasidoz (DKA) ile başvurduğu saptandı. Hastaların %26,5'inde (n=27) ketozis olmadan hiperglisemi ve %13,7'sinde de (n=14) ketozis vardı. 81 hasta da (%79,41) herhangi bir otoimmun antikor pozitifliği saptanmadı. Sonuç: Zaman içinde tip 1 DM insidansında görülen artış çevresel ve gen-çevre etkileşimlerine bağlanmaktadır. Çalışmamızın sonuçlarına tip 1 DM'li hastaların DKA tablosu ile başvuru oranları yüksek olarak saptanmıştır. Tip 1 diyabetli hastaların daha erken tanı alması mortalite ve morbidite oranının düşmesine sebep olmaktadır. Bu nedenle hekimlerin ve ailelerin diyabet konusunda bilgilendirilmesi çok önem arz etmektedir. Sosyoekonomik olanakların arttığı ve sağlık merkezlerine ulaşılabilirliğin arttığı oranda tip 1 DM'de erken tanı ve tedavi olanaklarının da artacağı kanaatindeyim.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 Diyabetes Mellitus, Diyabetik Ketoasidoz, Mevsim

Presentation ID / Sunum No= 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0642-6793

Tip 1 Nörofibromatozisli Çocuklarda Kranial MR Bulguları-Tek Merkez Deneyimi

Dr. Derya Bako[1], Dr. Hadi Geylani[2], Dr. Ulaş Yalım Uncu[3]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Radyolojisi Bilim Dalı
[2]SBÜ Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Hematolojisi ve Onkolojisi
[3]SBÜ Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji

Özet

Giriş: Tip 1 Nörofibromatozis (NF1), nörofibromin genindeki mutasyonlar sonucunda ortaya çıkan bir bozukluktur. Hiperpigmente maküller, nörofibromlar ve gözde Lisch nodülleri hastalığın en önemli işaretleridir. Beyindeki tutulum FASI'ler (fokal artmış sinyal yoğunluğu alanları), tümörler, sfenoid kemik displazisi, vasküler bozukluklar veya hacim artışı şeklinde görülebilir. Çalışmamızın amacı NF1 tanısı almış çocuklarda kranial MR bulgularının sunulması, patolojilerin tipleri, lezyonların yerleşimleri ve özelliklerinin belirtilmesidir. Yöntem: Nisan 2018 ila Haziran 2023 tarih aralığında, Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesinde kranial MR incelemesi gerçekleştirilen NF1 li çocukların kranial ve orbita MR incelemeleri retrospektif olarak değerlendirildi. Olguların demografik özellikleri, kranial lezyonların tipi, yerleşimi, lezyonların zaman içerisindeki değişkenliği, eşlik eden tümör mevcudiyeti kayıt altına alındı. Bulgular: 51 hastaya toplamda 152 MRG incelemesi gerçekleştirilmişti. 4 olgunun MR görüntülemelerinde patolojik bulgu saptanmadı, bu olguların tamamı 2 yaşından küçüktü. 47 olgunun kranial ve orbita incelemelerinden en az birinde patolojik bir bulgu mevcuttu. Bu olguların tamamında FASI saptandı, sıklık sırasına göre globus pallidus (%89), peridentat alanlar ve talamusta (%78), beyin sapında (%72), hipokampüslerde (%72) yerleşimliydi. FASI'lerin %11'sinde hafif ekspansiyon mevcuttu, ekspansiyon izlenen FASI lerin %46'si beyin sapı yerleşimliydi. Kontrol MR görüntülemeleri olguların %80 inde mevcuttu. Kontrol incelemelerinde, hastaların %40 ı stabil seyrederken, %25 inde lezyonlarda gerileme, %15 inde boyut artışı dikkati çekti. 7 olguda optik gliom mevcuttu. 4 hastada sfenoid kanat displazisi ve eşlik eden ekzoftalmus, 3 hastada mega korpus kallozum, 1 olguda rostral agenezi görüldü. Tartışma ve Sonuç: Görüntüleme yöntemleri kuşkusuz ki tip NF1 olgularının takiplerinde ve tedavi stratejisi belirlenmesinde mihenk taşı konumundadır. Ancak her ne kadar süreçte çok önemli rol oynasa da tanı kriterleri arasında yer bulamamıştır. Oysa ki FASI ler uzun süredir bilinen lezyonlardır, tipik MR görünüm ve yerleşimleri tanı koymaya imkan sağlamaktadır. Nitekim çalışmamıza dahil edilen olguların da % 91 inde mevcuttur. Tipik yerleşim yerlerinde görüntülenmesi durumunda NF1 tanı kriterleri arasına eklenmesinin faydalı olabileceği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Nörofibromatozis, Çocuk, Kranial MR

Presentation ID / Sunum No= 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0846-5908

Tip 2 Diyabet Hastalarında Dulaglutid Tedavisinin Trombosit Fonksiyonları Üzerine Etkisi

Exp. Dr. Serap Çetiner[1]

[1]Özel Muayenehane

Özet

Amaç: Tip 2 Diyabetes Mellitus (T2DM) ciddi komplikasyonlarla seyrederek morbidite ve mortaliteye yol açan metabolik bir hastalıktır. Diyabetli hastalarda kardiyak, periferik ve serebral vasküler hastalık insidansı yüksektir. Diyabetik hastalarda trombosit morfolojisi ve fonksiyonunda değişiklik olduğu, ortalama trombosit hacmi (MPV)'nin anlamlı derecede yüksek olduğu daha önceki çalışmalarda gösterilmiştir. Bizim çalışmamızın amacı da glukagon benzeri peptit-1 (GLP-1) analoglarından olan dulaglutidin kullanımıyla diyabetin kontrol altına alınmasının, trombosit morfolojisi ve fonksiyonunda değişiklik yapıp yapmadığını araştırmaktır. Yöntem: Çalışmamıza T2DM olan 30-74 yaş arası 23 erkek ve 22 kadın olmak üzere 45 hasta alındı. Hastaların tümünün tedavilerine dulaglutid eklendi. Dulaglutid tedavisi öncesi ve sonrası olmak üzere hastaların kilo, VKİ (vücut kitle indeksi), AKŞ (açlık kan şekeri), HbA1C (hemoglobin A1C), trombosit sayısı, MPV ve PDW (trombosit dağılım genişliği) değerleri karşılaştırıldı. Bulgular: Tüm hastalarda 6 aylık kilo kaybı ortalama 7,82±3,82 kg olarak bulunmuştur. Dulaglutid tedavisi sonrası HbA1C ortalamaları tedavi öncesinden istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulunmuştur (p=0,0001). HbA1C tedavi öncesi 8,02±1,79 iken dulaglutid eklendikten sonra ortalama 6,59±1,02 olarak bulunmuştur. Tedavi Sonrası PLT ortalamaları, PDW ortalamaları ve MPV ortalamaları tedavi öncesinden istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulunmuştur, sırasıyla (p=0,0001), (p=0,0001), (p=0,0001). Sonuç: Bir GLP-1 analogu olan dulaglutid tedavisi diyabetin kontrol altına alınmasında, kilo vermede etkili olup trombosit fonksiyonlarında da düzelme sağlayarak ileride oluşabilecek tromboza bağlı diyabetik komplikasyonları önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diyabetes Mellitus, Dulaglutid, Trombosit, Ortalama Trombosit Hacmi, Trombosit Dağılım Genişliği

Presentation ID / Sunum No= 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Transaminaz Yüksekliği ile Başvuran Konjenital Brusella Olgusu

Dr. Büşra Bilim Türkcan[1]

[1]S.B.Ü. Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Bruselloz ülkemizde endemik olarak görülen bir hastalıktır. Transplesantal geçiş ile, meme çatlaklarından ve anne sütü ile bulaş sonucu konjenital bruselloz görülmektedir. Bruselloz genellikle sistemik hastalığa yol açarak bulgu vermektedir (1,2). Amaç: Transaminaz yüksekliği ve hepatosplenomegali ile başvuran 35 günlük bebekte saptanan konjenital bruselloz olgumuzu sunarak, konjenital brusellozun farklı başvuru tipine dikkat çekmektir. Bulgular: 2950 gr 37+6 w C/S ile doğan erkek bebek, 1. Ay kontrolünde bakılan transaminaz yüksekliği ve hepatosplenomegali nedeni ile tarafımıza yönlendirildi. Annede brusella aglütinasyon pozitifliği saptanması üzerine bebekten brusella aglütinasyon ve kan kültürü gönderildi. Pozitiflik saptandı, bebek yatırılarak lomber ponksiyon yapıldı ve anne sütünde brusella bakıldı. BOS 'ta bakılan brusella agglutinasyon, kültür ve PCR negatif saptandı. Sadece anne sütü ile beslenen bebeğimizin anne sütünde brusella agglutinasyon pozitif geldi. Annenin tedavisi düzenlendi. Bebeğe ıntravenöz seftriakson, gentamisin ve oral rifampisin ile kotrimaksazol tedavileri başlandı. Hastanın takiplerinde transaminaz yüksekliğinin ve hepatosplenomegalisinin 1. haftada gerilediği görüldü. Konjenital enfeksiyonlar açısından göz muayenesi yapıldı, normal geldi. Hastanın ıntravenöz antibiyoterapisi 14 güne tamamlandı, oral rifampisin ve kotrimaksazol ile taburcu edildi. Oral tedavisi 8 haftaya tamamlandı. Takiplerde brusella agglutinasyon 3.ayda 1/40 titreye geriledi. 7.ay kontrolünde negatifleşti. Sonuç: Busellozun sık görüldüğü ülkelerde yenidoğanlar da için risk altındadır. Bu nedenle gebelerin iyi pişmiş süt ve süt ürünleri tüketmeleri konusunda bilinçlenmesi önemlidir (3). Hastamızda olduğu gibi transaminaz yüksekliği ve hepatosplenomegali ile başvuran yenidoğanlarda brusellozun endemik olduğu bölgelerde, konjenital brusella ayırıcı tanıda mutlaka düşünülmelidir. 1. Sözen TH. Bruselloz. In: Willke Topçu A, Söyletir G, Doğanay M (eds). İnfeksiyon Hastalıkları ve Mikrobiyolojisi. Ankara: Nobel Tıp Kitabevleri, 2002:636-42.2.Mosayebi Z, Movahedian AH, Ghayomi A, Kazemi B. Congenital brucellosis in a preterm neonate. Indian Pediatr 2005,42:599-601.3. Elshamy M, Ahmed A. The effects of maternal brucellosis on pregnancy outcome. J Infect Dev Ctries 2008,2:230-4

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Konjenital Bruselloz, Transaminaz Yüksekliği

Presentation ID / Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0898-764X

Ultrason Eşliğinde Enjeksiyon Yapılan Karpal Tünel Sendromlu Hastalarda Out of Plane ve in Plane Enjeksiyon Tekniklerinin Enjeksiyon Sırasındaki Ağrı ve Fonksiyonellik Üzerindeki Etkisi: Randomize, Çift Kör Çalışma

Dr. Alper Mengi[1], Dr. Gül Tuğba Bulut[2]

[1]Edirne Sultan 1. Murat Devlet Hastanesi, Algoloji Kliniği, Edirne
[2]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı, İstanbul

Özet

Amaç: Bu çalışmada karpal tünel sendromu (KTS) enjeksiyonu sırasında hastaların hissettikleri ağrının ve enjeksiyon sonrası gelişen istenmeyen etkilerin iki farklı enjeksiyon tekniği arasında karşılaştırılması amaçlanmıştır. Diğer amaç, enjeksiyon sonrası 1.ay sonunda ağrı/uyuşukluk derecesi, semptom şiddet ve fonksiyonellik derecesi ve median sinir çapı bakımından enjeksiyon teknikleri arasında fark olup olmadığını ve bu parametrelerin hastaların enjeksiyon sırasında hissettikleri ağrı (ESHA) ile ilgisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Bu randomize çift kör çalışmaya, hafif-orta KTS nedeniyle ultrasonografi (USG) eşliğinde el bileğine enjeksiyon yapılan 50 hasta dahil edildi ve hastalar 2 gruba ayrıldı. Grup 1'e el-bilek seviyesi düzeyinde in plane enjeksiyon yöntemi kullanılarak steroid ve lokal anestezik karışımı uygulanırken, grup 2'ye aynı işlem out of plane yöntemle uygulanmıştır. Tüm katılımcılar, enjeksiyon öncesi ve enjeksiyon sonrası 1.ay sonunda gündüz/gece el bilek ve parmak ağrı/uyuşukluk derecesi (vizüel analog skala (VAS) ile), semptom şiddet ve fonksiyonellik derecesi (Boston Karpal Tünel Sendromu Anketi (BKTSA) ile) ve median sinir kesit alanı (MSKA) açısından değerlendirilmiştir. Katılımcılar enjeksiyon sonrası 1. saat sonunda ESHA ve enjeksiyon sonrası 1. ay sonunda istenmeyen etkiler açısından sorgulanmıştır. Bulgular: Grup 1'de hastaların ESHA şiddeti anlamlı olarak daha fazla idi($p=0.017$). Tüm değişkinlerde zamanla değişim anlamlıyken($p<0.05$), gruplar arasında istatistiksel olarak fark yoktu($p>0.05$). Grup1'de BKTSA semptom şiddeti skoru yüzdelik değişimi daha fazlayken($p=0.008$), diğer parametrelerdeki değişim benzerdi($p>0.05$). İki grupta benzer istenmeyen yan etkiler saptandı. Grup 1'de hastaların enjeksiyon sırasında hissettikleri ağrı ile VAS gece ve BKTSA semptom şiddet skoru yüzdelik değişimi arasında anlamlı ilişki saptandı. Diğer parametrelerde ve diğer grupta anlamlı bir ilişki yoktu. Sonuç: In plane enjeksiyon yöntemi ile enjeksiyon sırasında daha fazla ağrı hissedilirken, enjeksiyon sonrası 1. ayda semptomlar daha az olabilir.

Anahtar Kelimeler: Karpal Tünel Sendromu, Ultrasonografi, Enjeksiyon, Median Sinir

The Effect of Out of Plane and in Plane Injection Techniques On Injection Pain and Functionality in Patients With Carpal Tunnel Syndrome Undergoing Ultrasound-Guided Injection: A Randomized, Double-Blind Study

Abstract

Objective: To compare the pain felt by the patients during carpal tunnel syndrome (CTS) injection and the adverse effects after the injection between two different injection techniques. The other aim is to evaluate whether there is a difference between the injection techniques in terms of the degree of pain/numbness, symptom severity/functionality, and median nerve area at the end of the first month after the injection, and to evaluate the relation of these parameters with the pain felt during the injection (PFDI). Materials and Methods: This randomized double-blind study, 50 patients who underwent ultrasound-guided wrist injection for mild-to-moderate CTS were included and patients were divided into 2 groups. While steroid and local anaesthetic was applied to group 1 using the in-plane injection method, the same procedure was applied to group 2 with the out-of-plane method. All participants evaluated the severity of day/night wrist and finger pain/numbness (by visual analog scale (VAS)), symptom severity/functionality (by Boston Carpal Tunnel Questionnaire (BCTQ)), and median nerve cross-sectional area (MNCSA) before (T1) and at the end of the first month(T2). Participants were questioned about PFDI at the end of the first hour after the injection and the adverse effects at T2. Results: PFDI severity in group 1 was significantly higher($p=0.017$). While the change over time was significant in all variables($p<0.05$), there was no statistical difference between the groups($p>0.05$). While the percentage change in BCTQ symptom severity score was higher in group 1($p=0.008$), the change in other parameters was similar($p>0.05$). Similar adverse effects were detected in the two groups. In Group 1, a significant correlation was found between PFDI and the percentage change in the VAS night and BCTQ symptom severity score. Conclusion: While more pain is felt during the injection with the in-plane method, the symptoms may be less in the first month after the injection.

Keywords: Carpal Tunnel Syndrome, Ultrasonography, İnjection, Median Nerve

Presentation ID / Sunum No= 295

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1067-9008

Ultrasonografide Fetal Ekojenik İntrakardiyak Fokus Bulgusunun Sıklığı ve Lokalizasyonunun Değerlendirilmesi ve Maternal Yaş ile İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Burcu Akman[1]

[1]Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Burcu Akman*

Özet

Amaç: İkinci trimester döneminde (18-25 hafta) yapılan obstetrik ultrasonografide (USG), ekojenik intrakardiyak fokusun (EİF) USG bulgularını, lokalizasyonlarını ve frekansını değerlendirmektir. Materyal ve Metod: Çalışmaya retrospektif olarak Mayıs-Temmuz 2023 tarihleri arasında Radyoloji bölümümüze başvuran, ikinci trimester döneminde obstetrik USG'leri yapılan toplam 245 gebe dahil edilmiştir. Çalışmamızda USG taramaları radyolojide 17 yıllık deneyime sahip bir radyolog tarafından gerçekleştirildi. Bulgular: On üç (%5.3) hastada USG'de fetal EİF tespit edildi. USG'de fetal EİF, ventriküler papiller kaslarda kemik kadar parlak küçük bir nokta şeklinde izlenmektedir. Çalışmamızda, EİF en sık sol ventrikülde izlendi [11/13, (84.6%)]. Bir (%7.7) fetusta sağ ventrikülde ve bir (%7.7) fetusta fetal sol atriumda yerleşimliydi. Ortalama boyutu 2,09±0,35 mm ölçülmüş olup, 1,7-2,8 mm aralığındaydı. Fetal EİF'li gebelerde ortalama yaş 25,54 ±4,68 iken, EİF izlenmeyen gebelerde ortalama yaş 27,84 ±4,86 idi. Her iki grup arasında yaş açısında istatiksel anlamlılık saptanmadı (p= 0,055). Tartışma: Literatürdeki vakaların çoğunluğunda (yaklaşık %90'ında) EİF, sol ventriküldeki papiller kaslarda tespit edilmiştir. Çalışmamızda da fetal EİF en sık sol ventrikülde (84.6%) gözlendi. EİF, rutin USG taramalarda gebeliklerin yaklaşık % 4-5'inde görülebilir. Bizim çalışmamızda da %5.3 gebede izlenmiş olup literatürle uyumluydu. Sonuç: Çalışmamızda, fetal ekojenik intrakardiyak fokus frekansı ve lokalizasyonu literatürdeki diğer çalışmalarla uyumlu bulunmuş olup, fetal EİF varlığı ile maternal yaş arasında istatiksel anlamlılık saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Ekojenik İntrakardiak Fokus, Obstetrik Ultrasonografi, USG

Evaluation of the Frequency and Localization of Fetal Echogenic Intracardiac Focus Finding in Ultrasonography and its Relationship With Maternal Age

Abstract

Objective: To evaluate the ultrasonography (US) findings, localizations, and frequency of echogenic intracardiac focus (EIF) in obstetric US performed during the second trimester (18-25 weeks). Materials and Methods: The study included 245 pregnant women who applied to our Radiology Department between May and July 2023 and received obstetric US during the second trimester, retrospectively. In our study, US scans were performed by a radiologist with 17 years of experience in radiology. Results: Fetal EIF was detected in the US in 13 (5.3%) patients. In the US, fetal EIF is observed as a small spot as bright as bone in ventricular papillary muscles. Fetal EIF was most frequently observed in the left ventricle [11 (84.6%)], in our study. It was located in the right ventricle in one (7.7%) fetus and in the left atrium in one (7.7%) fetus. Its mean size was measured as 2.09±0.35 mm and ranged from 1.7 to 2.8 mm. While the mean age in pregnant women with fetal EIF was 25.54 ± 4.68, the mean age in pregnant women without EIF was 27.84 ± 4.86. There was no statistical significance between the two groups in terms of age (p= 0.055). Discussion: EIF was seen in the papillary muscles of the left ventricle in the majority (about 90%) of the cases in the literature. Also, our investigation found it most frequently in the left ventricle (84.6%). EIF can be seen in approximately 4-5% of pregnancies on routine US scans. In our study, it was observed in 5.3% of pregnant women and was compatible with the literature. Conclusion: In our study, fetal echogenic intracardiac focus frequency and localization were found to be compatible with other studies in the literature, and no statistical significance was found between the presence of fetal EIF and maternal age.

Keywords: Keywords: Echogenic Intracardiac Focus, Obstetric Ultrasonography, US

Presentation ID / Sunum No= 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1982-5569

Üniversite Öğrencileri Arasında İnternet Bağımlılığının ve İlişkili Psikopatolojinin Değerlendirilmesi

Dr. Arda Kazım Demirkan[1]

[1]Liv Hospital Samsun
**Corresponding author: Arda Kazım Demirkan*

Özet

Amaç: İnternet, günümüz gençliğinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir, ancak bu etkileşim bağımlılık risklerini beraberinde getirmektedir. Bu çalışma, üniversite öğrencileri arasında internet bağımlılığının seviyelerini ve psikopatolojik etkilerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışmanın örneklemini üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Katılımcıların demografik verileri toplandı. Katılımcılar, internet bağımlılığını değerlendirmek için Young İnternet Bağımlılığı Ölçeği - Kısa Formunu ve psikopatoloji seviyesini belirlemek için SCL-90-R ölçeğini tamamladılar. Bulgular: Ortalama yaşları 20.2 ± 1.6 olan 115 katılımcının %53.9'u kadın ve %46.1'i erkek idi. Katılımcıların internet bağımlılığı ortalama puanı 32.4 ± 8.2 idi. İnternet bağımlılığı toplam puanı ile SCL-90-R alt ölçekleri arasında, anksiyete alt ölçeği hariç olmak üzere, pozitif, zayıf ila orta derecede bir korelasyon olduğu gözlendi. Sonuç: Çalışma, üniversite öğrencileri arasında internet bağımlılığı ile çeşitli psikopatolojik boyutlar arasındaki ilişkiyi vurgulamaktadır. Bu korelasyonların farkında olmak, dijital bir çağda öğrencilerin iyi oluşunu sağlamak için kritiktir. Gelecekteki araştırmalar bu ilişkileri daha da aydınlatmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Internet, Bağımlılık, Psikopatoloji

Evaluating Internet Addiction and Associated Psychopathology Among University Students

Abstract

Objective: The internet has become an integral part of today's youth, but this interaction brings with it risks of addiction. This study aims to evaluate the levels of internet addiction and its psychopathological effects among university students. Methods: The sample of the study consisted of university students. Demographic data of the participants were collected. Participants completed the Young Internet Addiction Scale - Short Form to assess internet addiction and the SCL-90-R scale to screen for psychopathology level. Results: Of the 115 participants with a mean age of 20.2 ± 1.6 (53.9%) women

and 53 (46.1%) men. Internet addiction mean score of the participants was 32.4 ± 8.2. It was observed that there was a positive, weak to moderate correlation between the Internet addiction total score and the SCL-90-R subscales, excluding the anxiety subscale. Conclusion: The study underscores the association between internet addiction and various psychopathological dimensions among university students, excluding anxiety. Recognizing these correlations is crucial for ensuring students' well-being in a digital age. Future research should further elucidate these relationships.

Keywords: Internet, Addiction, Psychopathology

Presentation ID / Sunum No= 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Vasküler Parkinsonizm ve İdyopatik Parkinson Hastalığında Transkranial Doppler Ultrason ile Serebrovasküler Hemodinamik Parametrelerin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Doğa Vurallı[1], Prof. Dr. Bijen Nazlıel[1], Prof. Dr. Hatice Ayşe Bora Tokçaer[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Doğa Vurallı*

Özet

Amaç: Serebrovasküler hastalık bir sekonder parkinsonizm nedenidir. Asimetrik başlangıçlı seyreden bir vasküler parkinsonizmi (VP) idiyopatik Parkinson hastalığından (PH) ayırmak zordur. VP ve PH ayrımında yeni yöntemlere ihtiyaç duyulmaktadır. Transkranial Doppler ultrason serebral hemodinamik parametrelerin değerlendirilmesinde güvenilir bir yöntemdir. Yöntem: 19 PH hastası, 12 VP hastası ve 20 sağlıklı gönüllüde, eksternal internal karotid arter (ICA), orta serebral arter (MCA), anterior serebral arter (ACA), vertebral arter (VA) ve baziler arterin (BA) pik sistolik hız, ortalama kan akım hızı (Vm), rezistivite indeks (RI) ve pulsatilite indeks (PI) değerleri ölçüldü. Bulgular: VP hastalarında kontrol grubuna göre ICA, MCA, ACA, VA ve BA Vm değerleri daha düşük, aynı arterlerde RI ve PI değerleri daha yüksek olarak saptandı. VP hastalarında PH hastalarına göre ACA, ICA ve VA Vm değerleri daha düşük, aynı arterlerde PI ve RI değerleri daha yüksek olarak saptandı. Sonuç: Hem ekstrakranial hem de intrakranial arterlerde yüksek PI ve RI değerleri ve düşük Vm değerleri, özellikle distal vasküler dirençte artış ve serebral kan akımında azalmanın VP ile ilişkili olduğunu göstermektedir. VP hastalarında ACA'da, MCA'ya göre daha belirgin hemodinamik değişiklikler izlenmektedir. Daha büyük bir VP ve PH hastası popülasyonunda, transkranial doppler ultrason ile yapılacak bir çalışma ile özellikle ACA başta olmak üzere her bir arter için belirlenecek bir PI cut-off değerinin VP'yi PH'den ayırmaya yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Vasküler Parkinsonizm, İdyopatik Parkinson Hastalığı, Ortalama Kan Akım Hızı, Pulsatilite İndeks, Transkranial Doppler Ultrason

Evaluation of Cerebrovascular Hemodynamic Parameters With Transcranial Doppler Ultrasound in Vascular Parkinsonism and İdiopathic Parkinson's Disease

Abstract

Abstract: Cerebrovascular disease is one of the causes of secondary parkinsonism. It is hard to differentiate vascular parkinsonism with an asymmetrical onset from idiopathic Parkinson's disease (PD). New methods are needed to increase the accuracy of the diagnosis. Transcranial Doppler Ultrasound is a reliable method to evaluate cerebral hemodynamic parameters. Methods: Mean blood flow velocity (Vm), peak systolic velocity, resistivity index (RI) and pulsatility index (PI) of extracranial segment of internal carotid artery (ICA), middle cerebral artery (MCA), anterior cerebral artery (ACA), vertebral artery (VA) and basilar artery (BA) were measured in 19 PD, 12 VP patients and 20 healthy volunteers. Results: Lower Vm values and higher RI and PI values were measured in VP patients in ICA, MCA, ACA, VA and BA compared to the control group. Lower Vm and higher RI and PI values were measured in ACA, ICA and VA in VP patients compared to PD patients. Conclusion: Higher PI and RI values and lower Vm values in both extracranial and intracranial arteries showed that an increase in distal vascular resistance and a decrease in cerebral blood flow were associated with VP. A more prominent hemodynamic alterations were observed in ACA compared to MCA in VP patients. TCD studies in larger populations, in which a cut-off value for PI for each artery is determined may help differentiating VP from PD.

Keywords: Vascular Parkinsonism, Idiopathic Parkinson's Disease, Mean Blood Flow Velocity, Pulsatility Index, Transcranial Doppler Ultrasound

Presentation ID / Sunum No= 298

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yarık Damak ve Yarık Dudak Anomalisi Olan Yenidoğanların Değerlendirilmesi

Dr. Şehribanu Işık[1]

[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Dudak ve damak yarıkları, baş- boyun bölgesinin en sık görülen konjenital malformasyonlarından biridir. Bu anomali, bir sendromun parçası olarak veya izole bir malformasyon olarak ortaya çıkabilir. Literatürde dudak damak yarığının gözlendiği 500'den fazla genetik sendrom tanımlanmıştır. Eşlik eden konjenital malformasyonlar, hastaların izlemini ve gereken tedavileri daha karmaşık hale getirebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, yenidoğan yoğun bakım kliniğinde yatarak takip edilen yarık dudak ve damak hastalarında görülen ek malformasyonların ve sendromların oranlarının belirlenmesi ve sınıflandırılmasıdır. Yöntem: Hastanemiz yenidoğan yoğun bakım kliniğinde 2013-2019 tarihleri arasında takip edilen yarık damak dudak hastalarının verileri geriye dönük incelendi. Hastaların tanıları, eşlik eden malformasyon ve sendromlar belirlendi. Bulgular: Yapılan incelemelerde yarık dudak ve damak nedeni ile yenidoğan yoğun bakımda izlenen toplam 102 hasta saptandı. Hastaların %8'inde yarık dudak, %44'ünde yarık damak, %48'inde yarık damak-dudak anomalisi izlendi. Hastaların %55'i izole yarık dudak ve/veya damak anomalisine sahip bebeklerdi. Diğer %45'inde herhangi bir sistemi etkileyen malformasyon ya da sendrom varlığı saptandı. Yarık dudak hastalarının %25'i, yarık damak hastalarının %49'u, yarık damak-dudak hastalarının %44.5'una bir sendrom ya da malformasyon eşlik etmekte idi. Çalışmaya alınan 102 hastanın 24'ünde (%23.5) izlem veya tedavi gerektiren ek malformasyon olduğu saptandı. Bu malformasyonlar, etkilenen organ sistemlerine göre incelendiğinde en sık santral sinir sistemi (n: 5) ve kardiyak malformasyonlar (n:5) saptandı. Ardından iskelet sistemi (n:4), ürogenital sistem (n:4), göz (3), gastrointestinal sistem (2) ve solunum sistemi (1) anomalileri izlendi. Hastaların 22'sinin (%21.5) sendromik olduğu saptandı. En sık Pierre Robin Sekansı (6) ve Trizomi 13 (5) izlenirken, CHARGE sendromu (2), velokardiyofasiyal sendrom (1), Fraser sendromu (1), Fryns sendromu (1), Klippel feil (1), Meckel gruber (1), Warderburg (1), monozomi 5 (1), trizomi 21 (1) ve trizomi 18 (1) saptanan diğer sendromlar idi. Sonuç: Yarık damak dudak malformasyonuna konjental ek anomalilerin eşlik edebileceği unutulmamalıdır. Bu hastalar ek yapısal anormallikler için dikkatli bir şekilde değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan Yoğun Bakım, Yarık Damak Dudak, Sendrom, Malformasyon

Evaluation of Newborns with Cleft Palate and Cleft Lip Anomaly

Abstract

Objective: Cleft lip and palate is one of the most common congenital malformations of the head and neck region. This anomaly may occur as part of a syndrome or as an isolated malformation. More than 500 genetic syndromes with cleft lip and palate have been described in the literature. Concomitant congenital malformations may complicate the follow-up and treatment of patients. The aim of this study was to determine and classify the rates of additional malformations and syndromes seen in patients with cleft lip and palate who were followed up as inpatients in the neonatal intensive care unit. Method: The data of cleft lip and palate patients followed up in the neonatal intensive care unit of our hospital between 2013 and 2019 were retrospectively analyzed. Diagnoses, associated malformations and syndromes were determined. Results: A total of 102 patients were identified. Cleft lip was observed in 8%, cleft palate in 44%, and cleft palate-lip anomaly in 48% of the patients. 55% of the patients were infants with isolated cleft lip and/or palate anomalies. The other 45% had malformations or syndromes affecting any system. A syndrome or malformation was associated with 25% of cleft lip patients, 49% of cleft palate patients and 44.5% of cleft palate and lip patients. Of the 102 patients included in the study, 24 (23.5%) were found to have additional malformations. When these malformations were analyzed according to the affected organ systems, central nervous system (n: 5) and cardiac malformations (n: 5) were found most frequently. Skeletal system (n:4), urogenital system (n:4), eye (3), gastrointestinal system (2) and respiratory system (1) anomalies followed. It was found that 22 (21.5%) of the patients were syndromic. The most common syndromes were Pierre Robin Sequence (6) and Trisomy 13 (5), while CHARGE syndrome (2), velocardiofacial syndrome (1), Fraser syndrome (1), Fryns syndrome (1), Klippel feil (1), Meckel gruber (1), Warderburg (1), monosomy 5 (1), trisomy 21 (1) and trisomy 18 (1) were the other syndromes detected. Conclusion: It should be kept in mind that cleft palate lip malformation may be accompanied by additional congenital anomalies. These patients should be carefully evaluated for additional structural abnormalities.

Keywords: Neonatal intensive care, cleft palate lip, syndrome, malformation

Presentation ID / Sunum No= 209

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1431-5663

Yaşlanma ve Tiroid Fonksiyonları Arasındaki İlişkiyi Keşfetmek

Exp. Dr. Enver Çiftel[1]

[1]Sivas Numune Hastanesi
**Corresponding author: Enver Çiftel*

Özet

GİRİŞ: 65 yaş ve üzeri bireyler olarak tanımlanan yaşlı nüfus, benzeri görülmemiş bir oranda artıyor. Bu demografik değişim, modern sağlık hizmetlerinin ve iyileşen yaşam standartlarının kayda değer bir başarısı olan artan yaşam beklentisine bağlanıyor. Dünya Sağlık Örgütü'ne (WHO) göre, 2050 yılına kadar 60 yaş ve üzeri insan sayısının 2,1 milyara (6 kişiden biri) ulaşacağı tahmin ediliyor, bu sayı, 2015 yılında 703 milyon olup (11 kişiden biri) kaydedilen rakamın iki katından fazla (1). Yaşlanma, insan vücudunda birçok değişikliği beraberinde getiren doğal ve kaçınılmaz bir süreçtir. Yaşlanmanın önemli yönlerinden biri, tiroid bezi ve işleyişi üzerindeki etkisidir. Tiroid bezi, metabolizmanın, enerji üretiminin ve çeşitli vücut fonksiyonlarının düzenlenmesinde önemli bir rol oynar. Bireyler yaşlandıkça, yaşlanma ile tiroid sağlığı arasındaki karmaşık ilişki daha belirgin hale gelir ve sıklıkla çeşitli fizyolojik ve hormonal değişikliklere yol açar. Bu bildiri, yaşlanma ile tiroid fonksiyonu arasındaki bağlantıyı ele alıyor ve bu değişikliklerin genel refahı nasıl etkileyebileceğini araştırıyor. TARTIŞMA ve SONUÇ: Hem hipertiroidinin hem de hipotiroidinin tedavisinde yaşlı bireyin altta yatan sağlık durumu, özellikle altta yatan kardiyovasküler hastalıklar göz önünde bulundurulmalıdır (2). Randomize kontrollü çalışma sonuçlarına göre kalıcı subklinik hipotiroidizmi olan ve TSH konsantrasyonu <7 mIU/L olan yaşlı bireyler levotiroksin ile tedavi edilmemelidir (3). Kalıcı subklinik hipotiroidizmi olan, TSH konsantrasyonu ≥7 mIU/L olan veya önemli semptomları olan yaşlı bireylerden oluşan alt grupların levotiroksin ile tedavi edilip edilmeyeceği ise tartışmalıdır (4). Bireyler yaşlandıkça tiroid fonksiyonundaki potansiyel değişikliklerin ve bunların sonuçlarının farkında olmak önemlidir. Düzenli tiroid fonksiyonunun izlenmesi ve sağlık hizmeti sağlayıcılarıyla açık iletişim, tiroidle ilgili sorunların erken tespitine ve yönetilmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hormonlar, Tiroid, Yaşlanma

Presentation ID / Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9495-526X

COVID-19 Salgını Döneminde Gebeliği Riskli Olan ve Olmayan Gebelerin Stresle Başa Çıkma Düzeylerinin Karşılaştırılması ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Tuğçe Sönmez[1], Assoc. Prof. Dr. Aslı Sis Çelik [2]

[1] Tarsus Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Mersin, Türkiye
[2] Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum- Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye
**Corresponding author: Tuğçe Sönmez*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı COVID-19 salgını döneminde gebeliği riskli olan ve olmayan gebelerin stresle başa çıkma düzeylerini karşılaştırmak ve etkileyen faktörleri belirlemektir. Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı nitelikte olan araştırma, 203 gebe ile yapılmıştır (101 riskli gebe, 102 riskli olmayan gebe). Veriler "Tanıtıcı Özellikler Formu" ve "Stresle Başa Çıkma Tarzı Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Bulgular: Gebeliği riskli olan gebelerin yaş ortalamasının 30.80±5.46 olduğu, şu anki gebelik haftası ortalamasının 34.13±5.14 olduğu ve %73.3'ünün Covid-19 salgını nedeniyle stres yaşadığı tespit edilmiştir. Gebeliği riskli olmayan gebelerin yaş ortalamasının 29.07±5.54 olduğu, şu anki gebelik haftası ortalamasının 34.56±6.23 olduğu ve %54.9'unun Covid-19 salgını nedeniyle stres yaşadığı tespit edilmiştir. Gebeliği riskli olan ve olmayan gebelerin Stresle Başa Çıkma Tarzı Ölçeği'nin alt boyutlarından aldıkları puan ortalamaları karşılaştırıldığında, Sosyal desteğe başvurma yaklaşımı, Çaresiz yaklaşım ve Boyun eğici yaklaşım alt boyut puan ortalamalarına göre gruplar arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p \leq 0.001$). Sonuç: Yüksek riskli gebeliği olan kadınların pandemi döneminde gebelikte yaşadıkları bir sorun nedeniyle hastaneye gitmeyi ertelemelerinin stresle başa çıkma yaklaşımlarını etkilediği tespit edildi. Ancak yüksek riskli gebeliği olmayan kadınlarda stresle başa çıkmanın pandemi döneminde gebelerin daha fazla risk altında olduğunu düşünme, Covid-19'un bebeğe zarar vereceğini düşünme, Covid nedeniyle stres yaşama, Covid-19 döneminde gebelikte yaşanan bir sorun nedeniyle hastaneye gitmeyi geciktirmek gibi faktörlerin etkilediği tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Başa Çıkma, COVID-19, Stres, Risk, Gebe

Comparison of Stress-Coping Levels of Pregnant Women With and Without High-Risk Pregnancy and Determination of the Affecting Factors During the Covid-19 Pandemic

Abstract

Objective: The purpose of this study is to compare stress coping levels of pregnant women with and without high-risk pregnancy and determine the affecting factors during the COVID-19 pandemic. Methods: This descriptive, cross-sectional, and relational screening study was conducted with 203 pregnant women. Data were collected through the descriptive characteristics form and the Stress-Coping Style Scale. Results: The average age of women with high-risk pregnancy was 30.80±5.46 with a current average of 34.13±5.14 gestational week, and 73.3% of women were found to experience stress due to the Covid-19 pandemic. The average age of women with no high-risk pregnancy was 29.07±5.54 with a current average of 34.56±6.23 gestational week, and 54.9% of women were found to experience stress due to the Covid-19. The comparison of the Stress-Coping Style Scale sub-scale mean scores of women with/without high-risk pregnancy showed that the difference between the groups was statistically significant according to the Seeking Social Support Approach, Desperate Approach, and Submissive Approach sub-scale mean scores ($p \leq 0.001$). Conclusion: Stress-coping approach of women with high-risk pregnancy were found to be affected by delaying going to the hospital due to a problem experienced during pregnancy in the pandemic period. However, stress-coping in women without high-risk pregnancy were found to be affected by factors such as thinking that pregnant women were more at risk during the pandemic, thinking that the Covid-19 would harm the baby, experiencing stress due to the Covid-19, and delaying going to the hospital due to a problem experienced during pregnancy in the pandemic period.

Keywords: Coping, COVID-19, Stress, Risk, Pregnant Women

Presentation ID / Sunum No= 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9925-1122

Sosyal Medyanın Gebe Bilgilendirmesi Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Ayşenur Turan[1], Ph.d. Cand. İffet Güler Kaya[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Amaç: Araştırmanın amacı, sosyal medyanın gebe bilgilendirmesi üzerindeki etkisinin incelenmesidir. Metod: Araştırma kesitsel olarak Ocak-Mart 2023 tarihleri arasında Medipol Üniversitesi Pendik Hastanesinde yapılmıştır. Araştırmaya bu hastaneye kadın hastalıkları ve doğum polikliniğine gebelik takibi ve doğum içi gelen ve monografik örneklem yöntemi ile belirlenen 372 gebe baz alınmıştır.Çalışmaya araştırmayı kabul eden yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak sözel iletişim kurabilen,18 ve 40 yaş aralığında, sağlıklı gebeliği olan ve gebeliği henüz sonlanmamış olan, geçmişte psikiyatrik bir hastalık tanısı olmayan ve araştırmaya katılmaya gönüllü olan sağlıklı gebeler dahil edilmiştir.Veriler araştırmacılar tarafında geliştirilen anket formu ve " Gebelikte Karar Alma Ölçeği " ile toplanmış, istatistik programı SPSS 22.0 kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Gebelerin yaş dağılımları %23,4 ü 20-25 yaş, %46,2 26-30 yaş, %24,7 31-35 yaş,%6,5' i ilköğretim, %34,4' ün lise, %59,1' i lisans ve üstü olduğu belirlenmiştir .Gebelerin %52,4 ü 1 gebelik, %32,3 2 gebelik, %15,3 3 ve üstü gebelik önceki gebelik öykülerinde ise %4,3 kürtaj, %10,8 si düşük %1,6 sı ölü doğum geçirmiştir. Gebelerin %55,1 gebelikte sosyal medya internet kullanımında artma olduğunu en sık kullandıkları sosyal medya uygulamaları %93,8 Instagram, ardından %3,2 Twitter olarak belirlenmiştir. Gebelerin sosyal medyadan bilgi alım durumları incelendiğinde %83,9 evet, %12,4 Rastlarsam okuyorum/izliyorum şeklinde cevaplamışlardır. Gebelerin %25,0 i ise sağlık profesyoneli ile iletişimde sıkıntı yaşadığı için sosyal medyadan bilgi almaktadır. Sosyal medya veya internetten bilgi almasının başlıca nedeni, %82,7 si kendisi gibi benzer süreçlerden geçenlerin deneyimlerinden faydalanmasıdır. en çok araştırma yapılan başlıca konu ise %61,0 i gebelikte beslenmedir. Gebelerin %19,9 sadece takip edilen hesapları bilgi kaynağı almaktadır. %63,4 ünde ise sosyal medya hesaplarının uzman kişilere ait olması güven vermektedir. Sosyal medyada karşılaşılan yanlış bilgilerden endişelenme durumu %47,0 hayır, %27,2 evet, %25,8 bazen olarak belirtilmiştir. Gebelerin %55,1 evet, %39,2 kısmen olarak takip ettikleri hesapların anne bebek bakımına katkısı olduğunu düşünmektedirler. Sonuç: Bu çalışmada yaş, eğitim, meslek, henüz ilk gebelikte olma ve gebelik ayının, gebelerin sosyal medya kullanımına etkisi bulunamamıştır. Gebelerin sosyal medya ve inetrnette araştırdıkları her bilgiye güvenmedikleri ancak sağlık profesyonelleri tarafından bilgilerin paylaşılması durumunda güven duydukları sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca güvendikleri uzman kişileri en çok İnstagram üzerinden takip ettiği bulunmuştur. Gebe kadınların sağlık profesyonellerinden yeterli bilgi edinemediklerini ifade etikleri durumlarda bilgi ihtiyaçlarını gidermek için internete veya sosyal medyaya başvurmamışlardır. Bu durum gebelerin sosyal medyaya yönelmesi bakımından önemlidir. İnternet ya da sosyal medyada yer alan bilgiler her zaman uzman kişiler tarafından paylaşılmadığı için yanlış ve endişe verici bilgi içermektedirler. Bu yüzden sağlık profesyonelleri olan ebe ve hemşireler gebelerin sıklıkla bilgi almak için tercih ettiği

internette de yer alan bilgilerin yanlış ve güvenilir olmayan bilgiler içerebileceği konusunda gebeleri bilgilendirmeli, doğru bilgiye nasıl erişilebileceği hakkında yönledirmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Karar Verme, Hamilelik, Bilgi, İnternet, Sosyal Medya

The Effect of Social Media On Informing Pregnant

Abstract

Objective: The objective of the research is the effect of social media on informing pregnant woman. Methods: Thestudy was cross-sectionally carried out in Medipol University Pendik Hospital between January and March 2023. The study was based on 372 pregnant women who came to this hospital with pregnancy follow-up and delivery and were determined by monographic sampling method. Healthy pregnant women who can communicate, between the ages of 18 and 40, who have a healthy pregnancy and whose pregnancy has not yet been terminated, who have not been diagnosed with a psychiatric disease in the past, and who volunteered to participate in the study were included. Data were collected using a questionnaire developed by the researchers and the "Decision Making Scale in Pregnancy" The statistical program was analyzed using SPSS 22.0. Results: Age distribution of pregnant women, 23.4% 20-25 years old, 46.2% 26-30 years old, 24.7% 31-35 years old, 6.5% primary school, 34.4% high school, 59%, It was determined that 1 of them was undergraduate or higher. 52.4% of the pregnants were 1 pregnancy, 32.3% 2 pregnancies, 15.3% 3 and more pregnancies, 4.3% abortion, 10.8% miscarriage in the previous pregnancy history 1.6 of them had stillbirth. It was determined that 55.1% of pregnant women increased their use of social media internet during pregnancy, and the most frequently used social media applications were Instagram by 93.8%, followed by Twitter by 3.2%. When the status of pregnant women receiving information from social media is examined, 83.9% answered yes, 12.4% answered as I read/watch i I come across it. 25.0% of pregnant women get information from social media because they have difficulties in communicating with health professionals. The main reason for getting information from social media or the internet is that 82.7% of them benefit from the experiences of those who have gone through similar processes. The most researched main subject is nutrition during pregnancy with 61.0%. 19.9% of pregnant women only receive information from the accounts that are followed. In 63.4%, the fact that social media accounts belong to experts gives confidence. Worrying about false information encountered on social media was stated as 47.0% no, 27.2% yes, 25.8% sometimes. 55.1% of pregnant women yes, 39.2% partially think that the accounts they follow contribute to mother-baby care. Conclusion: In this study, age, education, occupation, being in the first pregnancy and the month of pregnancy were not found to have an effect on the use of social media by pregnant women. It has been concluded that pregnant women do not trust every information they search for on social media and the internet, but they trust when the information is shared by health professionals. In addition, it was found that they followed the experts they trusted most on Instagram. In cases where pregnant women stated that they could not obtain sufficient information from health professionals, they did not use the internet or social media to meet their information needs. This is important for pregnant women to turn to social media. Since the information on the internet or social media is not always shared by experts, they contain false and alarming information. Therefore, midwives and nurses, who are health professionals, should inform pregnant women that the information on the internet, which pregnant women often prefer to get information, may contain false and unreliable information, and should guide them about how to access correct information.

Keywords: Decision Making, Pregnancy, Information, Internet, Social Media

Presentation ID / Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5894-5256

2023 Maraş Depremini Yaşayan Ortaokul Çocuklarında 2D:4D Oranı ile Travmatik Stress ve Dikkat Dağınıklığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Rukiye Çiftçi[1], Asst. Prof. Dr. Rabia Taşdemir[1], Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Cihan[2]

[1]Gaziantep Islam Science and Technology University
[2]Gaziantep University

Özet

Doğal bir olay olan depremin şiddeti ve yıkılıcığı yüksek olduğunda öğrencileri travmatik strese maruz bırakabileceği, bu sebepledikkat dağınıklılığı problemleri yaşayabilir. Çalışmamızdaki amaç depremde en çok etkilenen illerinden Gaziantep'in İslahiye ve Nurdağı ilçelerinde eğitim gören 10-13 yaş arası ilköğretim çocuklarında 2D:4D oranının travma sonrası stres, uyku ve dikkat dağınıklığı ile olan ilişkisini belirlemeyi amaçladık. Çalışmada 10-13 yaş arası (162 kız-103 erkek) öğrenci katıldı. Çalışmaya katılan öğrenci velilerinden olur formu imzalatıldıktan sonra öğrencilerin el ölçümleri alındı (2D:4D, el uzunluğu ve el genişliği). Öğrencilerinin stres durumunu değerlendirmek için Travma Sonrası Stres Bozukluğu Belirtileri Ölçeği-Kendini Değerlendirme ölçeği (TSBÖ), dikkat durumunu değerlendirmek için Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Kendi Bildirim Ölçeği'ni (DEHBÖ) kullandık. Çalışma bulgularında sağ 2d/4d oranı ile sol 2d ve sol 2d/4d ölçümleri arasında pozitif yönde orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardı ($p<0,05$). Sol 2d uzunluğu ile sol 4d arasında pozitif yönde yüksek düzeyde istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardır ($p<0,05$). Sol 2d uzunluğu ile sol 2d/4d ölçümleri arasında pozitif yönde düşük düzeyde istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardı ($p<0,05$). TSBÖ ile DEHBÖ arasında pozitif yönde orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardır ($p<0,05$). TSBÖ puanı artarsa DEHBÖ puanı artacaktır. TSBÖ puanı azalırsa DEHBÖ puanı azalacaktır. Çalışmamızın sonucunda TSBÖ ile DEHBÖ ölçekleri puanları arasında ilişki vardır ancak el uzunluklarının ölçekler üzerinde herhangi bir etkisi bulunmadığını tespit ettik. Deprem sonrası travma düzeyinin yüksek çıkası zaten beklenen bir durumdur. Travma durumunda DEHBÖ' de etkilenecektir.

Anahtar Kelimeler: Maraş Depremi, Ortaokul Çocukları, 2D:4D Oranı, Travma Sonrası Stres Bozukluğu Belirtileri Ölçeği, Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Kendi Bildirim Ölçeği

Investigation of the Relationship Between 2D:4D Ratio and Traumatic Stress and Distraction in Secondary School Children Who Experienced the 2023 Maraş Earthquake.

Abstract

When the intensity and destructiveness of an earthquake, which is a natural event, is high, it may expose students to traumatic stress, so they may experience distraction problems. The aim of our study was to determine the relationship of 2D:4D ratio with post-traumatic stress, sleep and distraction in primary school children between the ages of 10-13 who were educated in İslahiye and Nurdağı districts of Gaziantep, which were the provinces most affected by the earthquake. Students aged 10-13 (162 girls-103 boys) participated in the study. After the consent form was signed by the parents of the students participating in the study, the hand measurements of the students were taken (2D:4D, hand length and hand width). We used the Post Traumatic Stress Disorder Symptoms Scale-Self-Assessment Scale (PTDI) to assess the stress status of students, and the Attention Deficit and Hyperactivity Disorder Self-Report Scale (ADHD) to assess attention. In the study findings, there was a moderately statistically significant positive correlation between the right 2d/4d ratio and the left 2d and left 2d/4d measurements ($p<0.05$). There was a statistically significant positive correlation between left 2d length and left 4d ($p<0.05$). There was a low level of statistically significant positive correlation between left 2d length and left 2d/4d measurements ($p<0.05$). There was a statistically significant positive and moderate correlation between PTSD and ADHD ($p<0.05$). If the PTSS score increases, the ADHD score will increase. If the PTSS score decreases, the ADHD score will decrease. As a result of our study, there is a relationship between PTSD and ADHD scale scores, but we found that hand length did not have any effect on the scales. It is an expected situation that the trauma level is high after the earthquake. In the event of trauma, ADHD will also be affected.

Keywords: Maraş Earthquake, Secondary School Children, 2D:4D Ratio, Post Traumatic Stress Disorder Symptoms Scale, Attention Deficit Hyperactivity Disorder Self-Report Scale

Presentation ID / Sunum No= 273

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6802-6301

Acil Servis Hizmetlerinin Kullanımının ve Yaygınlığının Sağlık Harcamaları Üzerindeki Etkisine Yönelik Çok Değişkenli Analiz

Dr. Erkan Boğa[1]

[1]Republic of Türkiye Ministry of Health Esenyurt Necmettin Kadıoğlu Hospital, Istanbul

Özet

Bu çalışmada, acil servis hizmetlerinin kullanımının ve yaygınlığının sağlık harcamaları üzerindeki etkisinin çok değişkenli olarak analiz edilmesi amaçlandı. Araştırmada Sağlık Bakanlığı istatistik yıllıklarından, Türkiye için 2002-2021 yılları arasındaki raporlardan acil servislere yönelik acil istasyon sayısı, acil servis başına nüfus, acil servis başına vaka sayısı, aşılanma, kişi başı sağlık harcamasının rakamsal değeri ve Gayrisafi Yurtiçi Hasıla (GSYİH) içerisindeki yüzdesi veri seti olarak alındı. Spearman's rho korelasyon analizi sonuçlarına göre kişi başı sağlık harcaması ile sadece aşılanma arasında istatistiksel olarak pozitif yönlü ve anlamlı ilişki vardı ($r=0.472$, $p<0.01$). Ancak kişi başı sağlık harcamasının GSYİH içerisindeki yüzdesi ile acil istasyon sayısı ($r=-0.769$, $p<0.01$), acil servis başına nüfus ($r=0.536$, $p<0.05$), acil servis başına vaka ($r=-0.764$, $p<0.01$) ve aşılanma ($r=-0.554$, $p<0.05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardı. Çok değişkenli analiz için yapılan Genelleştirilmiş Lineer Model (Logit) sonuçlarına göre ise kişi başı sağlık harcamalarının GSYİH içerisindeki payı üzerinde acil istasyon sayısı (B: -0.001, $p<0.01$) ve aşılanmanın (B: 0.028, $p<0.01$) etkisi istatistiksel olarak anlamlıydı. Sonuç olarak acil servislere yönelik her ne kadar rakamsal anlamda yapılan çalışmalar yetersiz olsa da, GSYİH oranla oldukça etkili sonuçlar elde edilmiştir. Bu bakımdan kısa vadede acil servislere başvurular ve acil servis kullanımları sağlık sistemi içerisinde bir yük ya da triyaj yüzünden bir sorun gibi görünse de, uzun vadede sağlık harcamalarını azaltıcı etkiye sahiptir. Bu nedenle, sağlık hizmetlerinde acil servislerin sayı, etkinlik ve nitelik bakımından desteklenmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Kamu Sağlığı, Sağlık Harcamaları

Multivariate Analysis of the Impact of the Use and Prevalence of Emergency Services On Health Expenditures

Abstract

In this study, it was aimed to analyze the multivariate effect of the use and prevalence of emergency services on health expenditures. In the research, the statistics of the Ministry of Health, the reports for Turkey between 2002-2021, the number of emergency stations for the emergency services, the

population per emergency service, the number of cases per emergency service, vaccination, the numerical value of the health expenditure per capita and the percentage of them in the Gross Domestic Product (GDP). Bought as a set. According to the results of Spearman's rho correlation analysis, there was a statistically positive and significant relationship between per capita health expenditure and only vaccination ($r=0.472$, $p<0.01$). However, there was a statistically significant relationship between the percentage of health expenditure per capita in GDP and the number of emergency stations ($r=-0.769$, $p<0.01$), population per emergency department ($r=0.536$, $p<0.05$), cases per emergency department ($r=-0.764$, $p<0.01$), and vaccination ($r=-0.554$, $p<0.05$). According to the results of the Generalized Linear Model (Logit) made for multivariate analysis, the effect of the number of emergency stations (B: -0.001, $p<0.01$) and vaccination (B: 0.028, $p<0.01$) on the share of health expenditures per capita in GDP was statistically significant. . As a result, although the number of studies on emergency services is insufficient, very effective results have been obtained in proportion to GDP. In this respect, although admissions to emergency services and use of emergency services may seem like a burden in the health system or a problem due to triage in the short term, they have a reducing effect on health expenditures in the long run. For this reason, emergency services in health services should be supported in terms of number, efficiency and quality.

Keywords: Emergency Service, Public Health, Health Expenditures

Presentation ID / Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7724-9750

Deneysel Tıkanma Sarılığı Modelinde L-Karnitin'in Bakteri Translokasyonu Üzerine Etkileri

Asst. Prof. Dr. İsa Sözen[1], Prof. Dr. İbrahim Barut[2], Assoc. Prof. Dr. Mehmet Zafer Sabuncuoğlu[1], Assoc. Prof. Dr. Efkan Uz[3], Prof. Dr. Kemal Kürşat Bozkurt[1], Prof. Dr. Selçuk Kaya[4]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Özel Muayehane
[3] Özel Muayehane
[4]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş – Amaç Tıkanma sarılığı multiorgan yetmezliğine sebep olabilecek bir sepsis tablosudur. Tedavi edilmediği takdirde mortalite ve morbiditesi oldukça yüksektir. Bu oranın yükselmesinde en önemli nedenlerden biriside bakteriyel translokasyondur. Tıkanma sarılığında bakteriyel tranlokasyonun etkisinin artmasında en önemli faktör endotoksemidir. Bu çalışmada da deneysel tıkanma sarılığı modeli geliştirilen ratlarda Lkarnitin'in bakteriyel translokasyonu önlemedeki etkinliği araştırılmıştır. Gereç - Yöntem Otuz sekiz adet Wister Albino grubu erkek rat, rastgele seçilerek 3 gruba ayrıldı. Kontrol grubu(n=8) 'na sadece laparotomi yapıldı. Tıkanma sarılığı grubu (n=15) 'na ise koledok bağlanarak sarılık oluşturuldu. Tıkanma sarılığı+ L- karnitin grubu(n=15)'na ise koledok bağlanıp sarılık oluşturularak 10 gün boyunca günde 1 kez 50 mg/kg dozundan l-karnitin kuyruk veninden verildi. Çalışmanın 1. ve 10. günlerinde biokimyasal parametreler için 1 cc kan alındı.10. gününde kan ve doku kültürleri için kan, mezenter lenf doku, dalak ve karaciğerden doku örnekleri alındı. Yine 10. günde histopatolojik değerlendirme için karaciğerden doku örneği alındı. Biyokimyasal parametrelerden IL-6, IL-8, TNF-alfa ve CRP çalışıldı. Mikrobiyolojik olarak 1. ve 10. günlerde kan ve doku örneklerinde üreme olup olmadığı çalışıldı. Histopatolojik olarak ise karaciğerde olması beklenen değişikler incelendi. Sonuçlar, SPSS for Windows programı kullanılarak değerlendirildi ve $P<0.05$ sonuçlar anlamlı kabul edildi. Sonuçlar Çalışmada elde edilen sonuçlar göstermiştirki, tıkanma sarılığında bakteriyel translokasyona bağlı mortalite artmaktadır. Bakteriyel translokasyonun önlenmesinde bir antioksidan olan L-karnitinin biyokimyasal ve mikrobiyolojik olarak kısmi etkisi vardır. Histopatolojik olarak ise etkisi saptanamamıştır. Bakteriyel translokasyonu önlemede L-karnitin'in etkinliğinin gösterilebilmesi için daha fazla sayıda ratla, daha uzun süreli bir çalışmaya ihtiyaç vardır. L-karnitin bakteriyel translokasyonu önlemede etkili bir ajan olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Bakteriyel Translokasyon, Deneysel Tıkanma Sarılığı, L-Karnitin, Tıkanma Sarılığı

Effects of L-Carnitine On Bacterial Translocation in An Experimental Model of Obstructive Jaundice

Abstract

Introduction Purpose Obstructive jaundice is a sepsis picture that can cause multiorgan failure. not treated Otherwise, the mortality and morbidity rates are very high. The most important reasons for this increase One is bacterial translocation. In increasing the effect of bacterial translocation in obstructive jaundice The most important factor is endotoxemia. In this study, the effectiveness of Lcarnitine in preventing bacterial translocation was investigated in rats with an experimental obstructive jaundice model. Material - Method Thirty-eight Wister Albino male rats were randomly selected and divided into 3 groups. To the control group (n=8) Only laparotomy was performed. In the obstructive jaundice group (n=15), jaundice was created by connecting the choledoch. In the obstructive jaundice+ L-carnitine group (n=15), the common bile duct is attached and jaundice is created for 10 days. 1-carnitine at a dose of 50 mg/kg was administered once a day from the tail vein. On days 1 and 10 of the study 1 cc of blood was taken for biochemical parameters.10. blood, mesenteric lymph for blood and tissue cultures Tissue samples were taken from tissue, spleen and liver. Again on the 10th day for histopathological evaluation Tissue samples were taken from the liver. Biochemical parameters IL-6, IL-8, TNF-alpha and CRP were studied. Microbiologically, on the 1st and 10th days, it was studied whether there was any growth in the blood and tissue samples. The changes expected in the liver were examined histopathologically. Results, SPSS for Windows software and $P<0.05$ results were considered significant. Results The results obtained in the study showed that, obstructive jaundice due to bacterial translocation mortality is increasing. L-carnitine, an antioxidant in the prevention of bacterial translocation It has a partial effect biochemically and microbiologically. Histopathologically, the effect was not detected. In order to demonstrate the effectiveness of L-carnitine in preventing bacterial translocation, with a larger number of rats, A longer study is needed. L-carnitine is an effective agent in preventing bacterial translocation. can be considered as

Keywords: Bacterial Translocation, Experimental Obstructive Jaundice, L-Carnitine, Obstructive Jaundice

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8180-2328

Engelli Çocuğa Sahip Ailelerin, Engelli Çocukları ile Sağlıklı Çocuklarına Karşı Tutum ve Davranışlarının Karşılaştırılması

Msc, Pt Dilara Özen Oruk[1], Researcher Emine Nur Ertunç[1], Researcher Ceren Çakmak[1], Researcher Çağlanur Çatalçam[1], Researcher Ebrar Beyza Daştan[1], Assoc. Prof. Dr. Bülent Öngören[1], Prof. Dr. Kılıçhan Bayar[1]

[1] Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Health Sciences, Muğla, Türkiye

Özet

Ebeveyn, çocuklar ve kan akrabalarından oluşan toplumun en küçük birimi olan aile, kendini oluşturan bireylerin kişisel özellikleri, yer aldığı bölgenin çevresel ve kültürel özelliklerinden etkilenmektedir. Aile tüm bu etkilenimler ile kazandığı özellikleri, çocuk üyelere aktarmakta yani çocuklar sonradan üyesi olduğu aile biriminden etkilenerek kendi kimliğini kazanmaktadır. Aileye katılan çocuklar sağlıklı olabileceği gibi engelli de dünyaya gelebilir ve bu durum ebeveynler ve sağlıklı kardeş de olmak üzere tüm aileyi birçok açıdan etkiler ve değişimlere neden olur. Engelli çocuğa sahip ailelerin, engelli çocukları ile sağlıklı çocuklarına karşı tutum ve davranışlarının karşılaştırılmasını amaçlayan tanımlayıcı nitelikteki çalışmamıza Muğla ili merkezinde yer alan Özel Eğitim ve Rehabilitasyon merkezlerinde tedavi gören ve sağlıklı kardeşi bulunan engelli çocukların aileleri (45 anne, 23 baba olmak üzere toplam 68 ebeveyn) dahil edildi. Ebeveynlerin medeni durumu, mesleği, eğitim durumu ve ekonomik durumu gibi sosyodemografik özellikleri kaydedildi. Anne ve babaya uygulanan 2 farklı ölçek (Aile Değerlendirme Ölçeği, Anne Babalık Stilleri ve Boyutları Ölçeği) ile ailelerin, aile işlevlerini hangi konularda yerine getirebildiği ve anne babalık tutumları değerlendirildi. Anne ve babanın değerlendirilmesi hem engelli çocuk hem de sağlıklı çocuk için ayrı ayrı yapıldı. Katılımcıların "gereken ilgiyi gösterme" ve "davranış kontrolü" alt başlıklarına ait değerlerinin olumlu düzeye yakın olduğu görülürken (sırasıyla 2,40 (1,71 – 3,28) ve 2,11 (1,11 – 3,44)), problem çözme (1,30 (1,00 – 3,83)), iletişim (1,44 (1,00 – 3,88)), roller (1,81 (1,27 – 3,72)) ve duygusal tepki verebilme (1,50 (1,00 – 3,50)) alt başlıklarına ait değerlerin olumlu düzeyde olduğu saptandı. Anne babalık stilleri ve boyutları ölçeği skorlarının gruplar arası karşılaştırması sonucunda yetkin (p:0.243), yetkeci (p:0.332) ve izin verici (p:0.949) alt başlıklarının hiçbirinde sağlıklı ve engelli çocuklara yönelik ebeveynlik stillerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Anne Babalık, Ebeveyn, Engelli, Özel İhtiyaç

Presentation ID / Sunum No= 342

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8991-202X

Ev Ortamında Ebeveyn Gözetimi Altında Uygulanan Hareket Gözlem Tedavisinin Hemiparetik Serebral Palside El Becerisi ve Kullanımı Üzerine Etkisi: Olgu Sunumu

Ph.D. Cand. Hilal Başak Can[1], Assoc. Prof. Dr. Gönül Acar[2]

[1]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Özet

Hareket Gözlem Tedavisi (HGT), hemiparetik serebral palsili (HSP) çocuklarda üst ekstremite fonksiyonunu iyileştirmek amacıyla bir video klip yoluyla birinci perspektiften sunulan amaca yönelik hareketlerin izlenip sonrasında taklit edilmesiyle uygulanabilen bir rehabilitasyon yöntemidir. Bu çalışmanın amacı, ebeveyn gözetimi altında ev ortamında uygulanan HGT'nin 8 yaşındaki HSP'li çocuğun el becerisi ve kullanımı üzerine etkisini göstermekti. Olguya konvansiyonel fizyoterapiye ek olarak 3 hafta, haftada 5 gün toplam 15 seans ebeveyn gözetiminde HGT uygulandı. Ebeveyne HGT'nin evde nasıl uygulanacağıyla ilgili bir kılavuz verildi ve ilk seans fizyoterapist eşliğinde ZOOM Cloud Meetings uygulamasıyla gerçekleştirildi. Çocuk Kaba Motor Fonksiyon Sınıflama Sistemine göre seviye II, El Becerileri Sınıflandırma Sistemine göre düzey III ve House Fonksiyonel Sınıflandırma Sistemine göre seviye 5 idi. Tedavi öncesinde ve tedavi sonrasında kutu ve blok testi ve Minnesota el beceri testi ile çocuğun el becerisi ve Çocukların El Kullanım Deneyimi Anketi (ÇEDA) ve ABILHAND-Kids ile el kullanımı değerlendirildi. Tedavi öncesinde kutu ve blok testi sonucu etkilenmemiş el için 29 ve etkilenmiş el için 20 iken tedavi sonrası sırasıyla 32 ve 26 idi. Minnesota el beceri testi yerleştirme alt testinin tamamlanma süresi tedavi öncesinde etkilenmemiş el için 144 saniye ve etkilenmiş el için 229 saniye iken tedavi sonrası sırasıyla 125 saniye ve 215 saniye idi. Minnesota el beceri testi döndürme alt testinin tamamlanma süresi tedavi öncesinde 309 saniye iken tedavi sonrası 269 saniye idi. ÇEDA kavrama etkinliği puanı tedavi öncesi 40 iken tedavi sonrası 41, yaşıtlarına göre zaman kullanımı puanı tedavi öncesi 44 iken tedavi sonrası 56 ve aktivite yaparken rahatsızlık hissi deneyimi puanı tedavi öncesi 45 iken tedavi sonrası 59 idi. ABILHAND-Kids puanı tedavi öncesi 26 iken tedavi sonrası 27 idi. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası sonuçlar karşılaştırıldığında ebeveyn gözetimi altında uygulanan HGT'nin el becerisi ve kullanımında olumlu yönde değişikliklere neden olduğu gözlendi. HGT'nin HSP'li çocukların rehabilitasyon programına eklenmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemiparetik Serebral Palsi, Hareket Gözlem Tedavisi, Rehabilitasyon

Presentation ID / Sunum No= 333

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0702-0878

Genç Kadınlarda Depresyonun Antropometrik Ölçümlerle ve Beslenme Alışkanlıklarıyla İlişkisinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Fatma Tayhan[1], Asst. Prof. Dr. Gözde Ede[1]

[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet

Giriş ve Amaç: Obezite ve depresyon gelişmiş ülkelerde görülme sıklığı giderek artan iki önemli sağlık sorunudur. Kadınlarda depresyon görülme sıklığı daha yüksek olup vücut ağırlığı artışı ile ilişkili olduğu bildirilmiştir. Bu araştırmanın amacı, genç kadınlarda depresyon düzeyinin antropometrik ölçümler ve beslenme alışkanlıklarına etkisini değerlendirmektir. Bireyler ve Yöntem: Çalışmaya 18-25 yaş aralığında 240 kadın (depresyon riski altında olan 120 kadın, depresyon riski altında olmayan 120 kadın) dahil edilmiştir. Bireylerin sosyodemografik özellikleri ve beslenme alışkanlıklarını sorgulamak için kullanılan anket yüz yüze görüşme yöntemi ile uygulanmıştır. Bireylerin depresyon durumunu belirlemek için Beck Depresyon Ölçeği kullanılmış ve antropometrik ölçümler araştırmacılar tarafından yapılmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması gruplar arasında farklı değildir ($p>0,05$). Çalışmaya katılan depresyon riski altında olan kadınların öğün atlama oranı depresyon riski altında olmayanlara göre anlamlı olarak daha yüksektir (sırasıyla %75,0 ve %62,5). Depresyon riski altında olan kadınların sağlıksız beslendiğini düşünme oranı depresyon riski altında olmayanlara göre daha yüksektir (sırasıyla %65,0 ve %50,0, $p<0,05$). Depresyon riski altında olan kadınların alkol kullanma oranının depresyon riski altında olmayanlara göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir (%17,5 ve %5,0 ve , $p<0,05$). Genç kadınların bel/kalça oranı depresyon pozitif prediktör olarak bulunmuştur ($\beta=0,132$, $p=0,043$). Sonuç ve Öneriler: Depresyon riski altında olan kadınların sağlıksız beslenme eğilimi daha yüksek olup, abdominal obezite depresyon için anlamlı ve bağımsız bir risk faktörü olarak bulunmuştur. Bu nedenle genç kadınların depresyon riski açısından taranması ve depresyonu olanların da antropometrik ölçümleri ile beslenme alışkanlarının değerlendirilmesi önemlidir. Obezite tipi ve vücut kompozisyonu depresyonun şiddetini belirleyen önemli faktörler olması nedeniyle beslenme danışmanlığı planlanırken birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Genç Kadınlar, Depresyon, Antropometrik Ölçümler, Beslenme Alışkanlıkları

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3928-2207

Geriatrik Bireylerde Konstipasyon: Biblioshiny-R ile Bibliometrik Analiz

Researcher Semiha Yenişehir[1], Prof. Dr. İlkim Çıtak Karakaya[2]

[1]Muş Alparslan Üniversitesi
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Özet

Amaç: Web of Science (WoS) veritabanında indekslenen geriatrik bireylerde konstipasyon ile ilgili yayınların tematik yapısını araştırmak ve bibliyometrik parametrelerini tanımlamaktır. Yöntem: İlgili yayınların tematik yapısını ve görselleştirme tekniklerini değerlendirmek için R tabanlı bir uygulama (Biblioshiny for bibliometrix) ve VOSviewer yazılımı kullanıldı. WoS veritabanında, "constipation" and ("geriatric" or "elderly") kelimeleri kullanılarak İngilizce makalelerin başlıklarında arama yapıldı. Bulgular: 1980-2023 yılları arasında yayınlanmış 1771 atıflı toplam 120 makale bu çalışmaya dahil edildi. En yaygın araştırma alanı sadece 29 (%24,17) makale ile "Geriatrics Gerontology" idi. Anahtar kelime analizi, çalışmaların çoğunlukla "epidemiology" ve "prevalence" ile ilgili olduğunu ve tedavi/başa çıkma yöntemleri açısından ağırlıklı olarak "laxatives" ve "abdominal massage" kelimelerini içerdiğini gösterdi. Doküman başına ortalama atıf sayısının 22,59 olduğu, toplam atıf sayısı 2002 (5,8) ve 2010 (5,9) yıllarında en fazla sayıya ulaştığı bulundu. Uluslararası ortak yazarlık, yayınların yalnızca %8,33'ünde mevcuttu. ABD en fazla yayın ve atıf alan ülke ve Çin ise birden fazla ülke ile en fazla yayına sahip ülke oldu. Türkiye ilgili ülke sıralamasında altıncı sırada yer aldı. Ancak, Türkiye'den yapılan tüm yayınlar, herhangi bir uluslararası işbirliğinin olmadığını gösteren "tek ülke yayınları" idi. Sonuç: WoS veri tabanı bulguları, geriatrik popülasyonda konstipasyonun, başta durumun etkin tedavi/başa çıkma yöntemleri olmak üzere birçok açıdan kapsamlı bilgi eksikliği olan bir çalışma alanı olduğuna işaret etmektedir. Bu konunun atıf alma potansiyeli yüksek olmasına rağmen son yıllarda azalan atıf oranları uluslararası işbirlikleriyle yürütülen yenilikçi çalışmalara ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bibliometrik, Biblioshiny, Fonksiyonel Bağırsak Hastalıkları, Yaşlı

Constipation in Geriatric Individuals: A Bibliometric Analysis Using Biblioshiny-R

Abstract

Aim: The aim was to investigate the thematic structure of publications on constipation in geriatric subjects indexed in the Web of Science (WoS) database and to describe their bibliometric parameters.

Methods: An R-based application (Biblioshiny for bibliometrix) and VOSviewer software were used to evaluate the thematic structure and visualization techniques of the related publications. The WoS database was searched for the titles of English-language articles including “constipation” and (“geriatric” or “elderly”) words. Results: A total of 120 articles with 1771 citations, published between 1980 and 2023 years were included in this study. The most common research area was the “Geriatrics Gerontology” with only 29 (24.17%) articles. The keyword analysis showed that the studies were mostly related with the “epidemiology” and “prevalence” of the condition, and included mainly “laxatives” and “abdominal massage” as treatment/management methods. The average number of citations per document was 22.59, and the peak number of total citations was recorded in the years 2002 (5.8) and 2010 (5.9). International co-authorship existed in only 8.33% of publications. The USA was the most relevant country with the highest number of publications and citations, and China had the highest number of publications with multiple countries. Turkey was in the sixth rank among the most relevant countries. However, all publications from Turkey were “single country publications”, showing lack of any international collaboration. Conclusion: WoS database findings point out that constipation in geriatric population is a study area with lack of comprehensive knowledge in many aspects, especially in the effective treatment/management methods of the condition. Although this subject has a high potential of citation, decreased rates of citation in recent years may indicate the need for innovative studies conducted with international collaborations.

Keywords: Bibliometrics, Biblioshiny, Elderly, Functional Bowel Disease

Presentation ID / Sunum No= 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4951-0613

Huzurevinde Kalan Bireylerde Akılcı İlaç Kullanımı Bilgi Düzeyinin ve Sağlık Okuryazarlığının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Nursel Üstündağ Öcal[1], Researcher Meryem Nur Vursun[1]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi
**Corresponding author: Nursel ÜSTÜNDAĞ ÖCAL*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Huzurevinde Kalan Bireylerde Akılcı İlaç Kullanımı Bilgi Düzeyinin ve Sağlık Okuryazarlığının Değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, huzurevinde kalan bireylerde akılcı ilaç kullanım bilgi düzeyinin ve sağlık okuryazarlığının değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak planlanmıştır. Çalışma Yozgat Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğüne Bağlı Huzurevlerinde kalan yaşlı bireylerde ve özel huzurevinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma için örneklem seçimi yapılmamakta olup, Araştırmaya katılmayı gönüllü olarak onam veren kişiler çalışmaya alınmıştır. Araştırmaya katılmak istemeyenler, duyma problemi olan bireyler çalışma dışı tutulmuştur. Çalışmanın yapılabilmesi için gerekli kurum izni ve Etik Kurul izni alınmıştır. Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A projesi kapsamında kabul edilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından hazırlanan sosyo-demografik veri formu (20 Soru), Akılcı İlaç Kullanım Ölçeği (21 soru), Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği- 32 (TSOY32 soru) olmak üzere, araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Bulgular: Çalışma toplam 108 birey ile tamamlanmıştır. Katılımcıların %46.3'ü kadın, %53.7'si erkeklerden oluşmaktadır. Yaş ortalaması 76.27± 10.01'dir. Katılımcıların %8.3'ü evli, %32.4'ü boşanmış, %50.9'unun eşi vefat etmiş ve %8.3'ü ise evlenmemiştir. Katılımcıların %64.8'i okuryazar, %14.8'i okuryazar değil, %14.8'i ilkokul mezunu, %1.9'u ortaokul mezunu, %2.8'i lise mezunu, %0.9'u ise yüksekokul mezunudur. Katılımcıların %62'sinin en az bir kronik hastalığı mevcut olup, %81.5'i düzenli ilaç kullanmaktadır. Katılımcıların huzurevinde kaldıkları zaman incelendiğinde %21.3'ü 1 yıldan az, %59.3'ü 2-4 yıl, %19.4'ü ise 5 yıl ve daha fazla süre kaldıklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların akılcı ilaç kullanım ölçeğinden almış oldukları puan incelendiğinde, ortalama 34.47 olarak tespit edilmiştir. Katılımcıların Sağlık Okuryazarlığından almış oldukları puan ise 21.11 olarak saptanmıştır. Kadın ve erkek cinsiyette sağlı okuryazarlığı ölçeği puanı arasında anlamlı bir farklılık olduğu ($p<0,05$) ve erkeklerin sağlık okuryazarlığı puan ortalamasının kadınlara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Akılcı İlaç kullanımı ölçeğinde ise kadın ve erkek cinsiyet üzerinde anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir. Sonuç: İlaç; alıcının yararına etkili olmak üzere fizyolojik olarak bir fonksiyon bozukluğunu, patolojik bir sorunu düzeltmek amacı ile hazırlanmış madde olarak ifade edilmektedir. Hekim tarafından reçete edilen doğru ilacın, doğru şekilde, hasta için doğru dozda alınamaması durumunda hastanın tedavisi başarısız olmakla birlikte bazı durumlarda ilaç toksisitesine yol açıp ciddi reaksiyonların gelişmesine neden olmaktadır. Bu durumlardan dolayı ilaçların riskli grup olarak ele alabileceğimiz yaşlı bireylerde dikkatli kullanılması önemlidir. Sağlık okuryazarlığı bireye sağlıkla ilgili bilgi verilmek istendiğinde kişinin bilgiyi anlaması, yorumlaması ve uygun davranışları

göstermesi olarak tanımlanmaktadır. Katılımcıların akılcı ilaç kullanımı bilgi düzeyi ve sağlık okuryazarlığı düşük olarak tespit edilmiş olup bu konuda bilgilendirme ve eğitimlerin yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, Akılcı İlaç, Sağlık Okuryazarlığı

Evaluation Of Rational Drug Use Knowledge Level And Health Literacy In Elderly Staying In Nursing Homes

Abstract

Aim: This study aimed to evaluate the level of knowledge and health literacy on rational drug use among individuals staying in nursing homes. Materials and Methods: This research was planned as a descriptive and cross-sectional study in order to evaluate the rational drug use knowledge level and health literacy of individuals staying in nursing homes. The study was carried out on elderly individuals staying in nursing homes affiliated with Yozgat Provincial Directorate of Family, Labor and Social Services and private nursing homes. There is no sample selection for the research, and people who voluntarily consented to participate in the research were included in the study. Those who did not want to participate in the study and individuals with hearing problems were excluded from the study. Necessary institutional permission and Ethics Committee permission were obtained to conduct the study. This study was accepted within the scope of TUBITAK 2209-A project. The data were collected by the researcher using a face-to-face interview technique, including the socio-demographic data form (20 questions), the Rational Drug Use Scale (21 questions), and the Turkish Health Literacy Scale-32 (TSOY32 questions). Results: The study was completed with a total of 108 individuals. 46.3% of the participants were women and 53.7% were men. The mean age was 76.27± 10.01. 8.3% of the participants are married, 32.4% are divorced, 50.9% have a deceased spouse and 8.3% are unmarried. 64.8% of the participants are literate, 14.8% are illiterate, 14.8% are primary school graduates, % 1.9% are secondary school graduates, 2.8% are high school graduates, and 0.9% are college graduates. 62% of the participants have at least one chronic disease, and 81.5% use regular medication. When the time they stayed in the nursing home was examined, 21.3% of the participants stated that they stayed for less than 1 year, 59.3% of them for 2-4 years, and 19.4% of them for 5 years or more. The average score of the participants from the rational drug use scale was found to be 34.47. The score that the participants received from Health Literacy was determined as 21.11. It was determined that there was a significant difference between the health literacy scale score of men and women ($p<0.05$) and that the average health literacy score of men was higher than that of women. In the Rational Drug Use Scale, there was no significant difference between male and female genders. Result: Medicine; It is defined as a substance prepared to correct a physiological dysfunction or a pathological problem in order to be effective for the benefit of the recipient. If the right drug prescribed by the physician cannot be taken in the right dose for the patient, the patient's treatment fails, but in some cases, it leads to drug toxicity and leads to the development of serious reactions. Because of these situations, it is important to use drugs carefully in elderly individuals, whom we can consider as a risky group. Health literacy is defined as the individual's understanding, interpretation and appropriate behavior when asked to provide health-related information. The rational drug use knowledge and health literacy of the participants were found to be low, and it is important to provide information and training on this subject.

Keywords: Old Age, Rational Drug Use, Health Literacy.

Presentation ID / Sunum No= 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4974-6543

Menstrüel Ağrı Şiddeti ile Yorgunluk, Depresyon, Anksiyete, Stres ve Fiziksel Aktivite Düzeyi Arasındaki İlişki

Dr. Emine Baran[1]

[1]Hitit University
**Corresponding author: Emine Baran*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde menstrüel ağrı şiddeti ile yorgunluk, depresyon-anksiyete-stres ve fiziksel aktivite düzeyi arasındaki ilişkiyi araştırmaktı. Yöntem: Çalışmaya üniversitelerde öğrenimine devam eden 18-30 yaş arasında, menstrüasyonun başlangıcından sonra 6-8 gün geçmiş kadın öğrenciler dahil edildi. Katılımcıların son menstrüel ağrı şiddetleri ve son bir haftadaki yorgunluk düzeyleri görsel analog skalası ile değerlendirildi. Katılımcılara Depresyon, Anksiyete, Stres Ölçeği (DASS-21) uygulandı ve fiziksel aktivite düzeyleri Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-kısa form (UFAA) ile değerlendirildi. Bulgular: Katılımcıların (n=59) yaş ve vücut kütle indeksi ortalaması sırasıyla 20.7±1.8 yıl ve 21.8±3.1 kg/m2 idi. Katılımcıların menstrüel ağrı şiddetleri ile yorgunluk düzeyi arasında pozitif yönde, zayıf derecede (r=0.260, p=0.046), menstrüel ağrı şiddeti ile DASS-21 arasında pozitif yönde, orta derecede (r=0.421, p=0.002), menstrüel ağrı şiddeti ile UFAA arasında negatif yönde, orta derecede (r=-0.656, p<0.001) istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardı. Tartışma: Bu çalışmanın sonuçları üniversite öğrencilerinde menstrüel ağrı şiddeti arttıkça yorgunluk ve depresyon-anksiyete-stres düzeylerinin artabileceğini ve fiziksel aktivite düzeyinin azalabileceğini göstermektedir. Üniversite öğrencilerinde menstrüel ağrının azaltılmasına yönelik yaklaşımlar, öğrencilerin fiziksel ve psikolojik iyileşmelerini de beraberinde getirebilir. Bu konuda daha geniş örneklem büyüklüğüne sahip ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Menstrüel Ağrı, Yorgunluk, Depresyon, Anksiyete, Stres, Fiziksel Aktivite

The Association Between Menstrual Pain Severity and Fatigue, Depression, Anxiety, Stress and Physical Activity Levels

Abstract

Objective: The aim of this study was to investigate the relationship between menstrual pain severity and fatigue, depression-anxiety-stress and physical activity levels in university students. Method: Female university students aged 18-30 years, 6-8 days after the onset of menstruation were included in the study. The participants' last menstrual pain severity and fatigue level in the last week were assessed using a visual analog scale. The Depression, Anxiety, Stress Scale (DASS-21) was administered and physical activity levels were assessed with the International Physical Activity Questionnaire-short form (IPAQ-short form). Results: The mean age and body mass index of the participants (n=59) were 20.7±1.8 years and 21.8±3.1 kg/m2, respectively. There was a weak positive correlation between menstrual pain severity and fatigue level (r=0.260, p=0.046), moderate positive correlation between menstrual pain severity and DASS-21 (r=0.421, p=0.002), and a moderate negative correlation between menstrual pain severity and UFAA (r=-0.656, p<0.001). Discussion: The results of this study suggest that as menstrual pain severity increases, fatigue and depression-anxiety-stress levels may increase and physical activity levels may decrease in university students. Approaches to reduce menstrual pain in university students may lead to physical and psychological improvement in students. There is a need for further studies with larger sample sizes on this topic.

Keywords: Menstrual Pain, Fatigue, Depression, Anxiety, Stress, Physical Activity

Presentation ID / Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8964-6876

Multipl Sklerozlu Bireylerde Yorgunluk, Kognisyon ve Anksiyete Seviyelerinin Motor İmgeleme Üzerine Etkisi: Kontrollü Çalışma

Researcher Batuhan Dönmez[1], Asst. Prof. Dr. Nilay Yürekdeler Şahin[1], Prof. Dr. Sibel Canbaz Kabay[2]

[1]İzmir Bakırçay Üniversitesi
[2]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Batuhan Dönmez*

Özet

Motor imgeleme, bir hareketi gerçekleştirmeden önce zihinsel olarak canlandırma sürecidir. Amaç: Çalışmamızın birincil amacı Multipl Sklerozlu bireylerde ve sağlıklı bireylerde yorgunluk, kognisyon ve anksiyete düzeyleri ile motor imgeleme yeteneği arasındaki ilişkinin araştırılmasıydı. Araştırmanın ikincil amacı ise, Multipl Sklerozlu bireyler ile sağlıklı bireyler arasında yorgunluk, kognisyon, anksiyete düzeylerinin ve motor imgeleme yeteneklerinin karşılaştırılmasıydı. Yöntem: Araştırmaya 36 MS tanılı ve 36 sağlıklı birey dahil edildi. Bireylerin sosyodemografik bilgileri ve klinik verileri kaydedildi. Bireylerde yorgunluk Modifiye Yorgunluk Etki Ölçeği (MYEÖ) ile depresyon ve anksiyete Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HADÖ) ile kognitif düzey İşitsel Modalitede Adımlandırılmış Dizisel Toplama Testi (PASAT) ile motor imgeleme yeteneği Hareket İmgeleme Anketi-3 (HİA-3), Kinestetik ve Görsel İmgeleme Anketi (KGİA) ve Mental Kronometre (TUGΔ) ile değerlendirildi. Bulgular: Multipl Sklerozlu bireyler ile sağlıklı bireyler arasında, mental kronometre (TUGΔ) değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmazken ($p>0,05$), KGİA ve HİA ortalama skorları açısından karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı ($p<0,05$). Multipl Sklerozlu bireyler ile sağlıklı bireyler arasında yorgunluk düzeyleri açısından istatiksel olarak anlamlı fark saptanırken ($p<0,05$), kognisyon ve anksiyete düzeyleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). MS Grubunda yorgunluk ve motor imgeleme yeteneği arasındaki ilişki incelendiğinde MYEÖ skoru ile KGİA skoru arasında negatif yönde ($r=-0,653$ $p<0,05$) anlamlı bir korelasyon bulundu. MS Grubunda anksiyete ve motor imgeleme yeteneği arasındaki ilişki incelendiğinde HADÖ ve KGİA skorları arasında negatif yönde ($r=-0,342$ $p<0,05$) anlamlı bir korelasyon bulundu. Sonuç: Çalışmamız MS'li bireylerde motor imgeleme yeteneğinin etkilenmiş olabileceği ve yorgunluk, anksiyete gibi semptomların motor imgeleme yeteneğini ile ilişkisi olabileceğine dair ip uçları vermektedir. Bununla birlikte MS'li bireylerde genellikle göz ardı edilen bir kavram olan motor imgeleme yeteneğini değerlendirme ve rehabilitasyon programlarına alınmasının yerinde bir seçim olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Motor İmgeleme, Kognisyon, Yorgunluk, Anksiyete.

The Effect of Fatigue, Cognition and Anxiety Levels On Motor Imagery in Individuals With Multiple Sclerosis: A Controlled Study

Abstract

Motor imagery is the process of mentally simulating a movement before its actual execution. Purpose: The primary aim of our study was to investigate the relationship between fatigue, cognition, anxiety levels and motor imagery ability in individuals with Multiple Sclerosis (MS) and healthy subjects. The secondary aim was to compare fatigue, cognition, anxiety levels and motor imagery abilities between individuals with MS and healthy subjects. Methods: 36 participants diagnosed with MS and 36 healthy individuals were included in the study. Sociodemographic information and clinical data of participants were recorded. Fatigue was evaluated with the Modified Fatigue Impact Scale (MFIS), depression and anxiety were evaluated with the Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS), cognitive level was evaluated with the Paced Auditory Serial Addition Test (PASAT) and motor imagery ability was evaluated with the Movement Imagery Questionnaire-3 (MIQ-3), Kinesthetic and Visual Imagery Questionnaire (KVIQ), and Mental Chronometry (TUGΔ). Results: There was no significant difference in terms of mental chronometry (TUGΔ) values between individuals with MS and healthy individuals ($p>0.05$), while there was significant difference between groups when comparing mean scores of KVIQ and MIQ ($p<0.05$). There was significant difference in terms of fatigue levels between individuals with MS and healthy individuals ($p<0.05$), while there was no significant difference in terms of cognition and anxiety levels ($p>0.05$). When examining the relationship between fatigue and motor imagery ability in the MS Group, there was significant negative correlation between MFIS score and KVIQ score ($r=-0.653$, $p<0.05$). When investigating the relationship between anxiety and motor imagery ability in the MS Group, there was significant negative correlation between HADS scores and KVIQ scores ($r=-0.342$, $p<0.05$). Conclusion: Our study provides clues that the motor imagery ability in individuals with MS might be affected, and there could be a relationship between symptoms like fatigue and anxiety and motor imagery ability. Moreover, considering the often overlooked concept of motor imagery ability in individuals with MS, it is believed to be a judicious choice to include its assessment and incorporation into rehabilitation programs.

Keywords: Multiple Sclerosis, Motor Imagery, Cognition, Fatigue, Anxiety.

Presentation ID / Sunum No= 294

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0444-3717

Psikiyatrik Tanı Almış Kadın Hastalarda Üreme Sağlığı Tutumu ve Psikolojik İyi Oluş

Asst. Prof. Dr. Hatice Polat[1], Asst. Prof. Dr. Zeynep Bal[2], Asst. Prof. Dr. Esra Okyay[3]

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi
[2]Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
[3]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Özet

Giriş: Bu araştırma psikiyatrik tanı almış kadın hastalarda psikolojik iyi oluşun üreme sağlığı tutumuyla ilişkisini belirmek amacıyla yapıldı. Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte olan araştırma Şubat 2022-Temmuz 2022 tarihleri arasında, Türkiye'nin doğusunda bir ilde bulunan kamu hastanesinin psikiyatri polikliniğine başvuran DSM-V tanı ölçütlerine göre psikiyatrik tanı almış 193 kadınla yürütüldü. Veriler kişisel bilgi formu, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİOÖ) ve Evli Kadınların Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumlarını Belirleme Ölçeği (ÜSBÖ) kullanılarak toplandı. Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların, %30.1'unda depresif bozukluk, %26.9'sinde anksiyete bozukluğu, %19.2'unda bipolar affektif bozukluk, %16.6'sinde psikotik bozukluk, %5.2'inde obsesif kompulsif bozukluk, %2'sinde kişilik bozukluğu vardı. PİOÖ toplam ile ÜSBÖ toplam ve alt boyutları (üreme sağlığını ilgilendiren konularda doktora gitme davranışı, üreme organı ve meme kanserinden korunma, üreme sağlığını korumaya yönelik genel sağlık davranışları, genital yol enfeksiyonlarından korunma ve istenmeyen gebeliklerden korunma) arasında pozitif yönde ilişki bulundu (sırasıyla r=0.572, r=0.474, r=0.318, r=0.406, r=0.543, r=0.317, p<0.001). Sonuç: Bu araştırmanın bulgularına göre kadınların psikolojik iyi oluşu arttıkça üreme sağlığını koruyucu tutumlarının pozitif yönde arttığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Üreme Sağlığı, Psikolojik İyi Oluş

Psychological Well-Being and Reproductive Health Attitude in Female Patients With Psychiatric Diagnosis

Abstract

Introduction: This study was carried out to determine the relationship between psychological well-being and reproductive health attitude in female patients with a psychiatric diagnosis. Materials and Methods: This descriptive and correlational study was conducted with 193 women who were diagnosed with a psychiatric diagnosis according to DSM-V diagnostic criteria, who applied to the psychiatry outpatient

clinic of a public hospital in a city in eastern Turkey between February 2022 and July 2022. Data were collected using a personal information form, Psychological Well-Being Scale (PWB), and The Scale for Determining Reproductive Health Protective Attitudes of Married Women (RHPAS). Results: Of the women who participated in our study, 30.1% had depressive disorder, 26.9% anxiety disorder, 19.2% bipolar affective disorder, 16.6% pyschotic disorder, 5.2% obsessive compulsive disorder, and 2% personality disorder. A positive correlation was found between total PWB and RHPAS total and sub-dimensions (behavior to go to the doctor in matters concerning reproductive health, protection from reproductive organ and breast cancer, general health behaviors to protect reproductive health, protection from genital tract infections and protection from unwanted pregnancies) ($r= 0.572$, $r=0.474$, $r=0.318$, $r=0.406$, $r=0.543$, $r=0.317$, $p<0.001$). Conclusion: According to the findings of this study, it was determined that as the psychological well-being of women increased, their protective attitudes towards reproductive health increased positively.

Keywords: Women, Reproductive Health, Psychological Well-Being

Presentation ID / Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-6295-6610

Sağlık Bilimleri Kanıta Dayalı Uygulama Anketi'nin Türkçe Geçerlilik ve Güvenirliği

Ma. St. Aysenur Şahin[1], Asst. Prof. Dr. Manolya Acar[2]

[1]Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye
[2]Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü Ankara, Türkiye

Özet

Çalışmamızın amacı Sağlık Bilimleri Kanıta Dayalı Uygulama (SB-KDU) Anketi'nin Türkçeye dil uyarlamasının yapılması ve Türkiyede'ki fizyoterapistler üzerinde geçerliliğin ve güvenirliğin incelenmesidir. Çalışmaya Türkiye'de bulunan, en az 6 aylık klinik ya da akademik deneyime sahip olan, yaş ortalaması 28,50±3,99 yıl olan 268 fizyoterapist dahil edildi. İlk uygulamada geçerliği test etmek için, Türkçe dil uyarlamasını gerçekleştirdiğimiz SB-KDU Anketi ile sosyodemografik bilgi ve KDU kullanımı bilgilerini içeren değerlendirme formu, Çalışanlar için Yaşam Kalitesi Ölçeği (ÇYKÖ), Değişime Karşı Direnç Ölçeği (DKDÖ), Maslach Tükenmişlik Ölçeği (MTE) ve Bilgi Okuryazarlığı Özyeterlik Ölçeği (BOÖYAÖ) Google Forms aracılığı ile doldurulması için fizyoterapistlere ulaştırıldı. Çalışmaya katılan fizyoterapistler arasından basit rastgele seçim yöntemiyle seçilen 35 fizyoterapiste ilk değerlendirme yapıldıktan iki hafta sonra test-tekrar güvenirliğini sağlamak için SB-KDU anketi tekrar uygulandı. Ölçeğin iç tutarlılık (Cronbach alfa) katsayısı 0.985 bulundu. Ölçek maddelerinin madde-toplam korelasyonları 0,528 ile ile 0,867 arasında değerler aldı. 2.değerlendirme korelasyon katsayısı 0,992 idi. KMO değeri 0,968 ve Barlett testi anlamlı ($p<0,05$) bulundu. Uyum indeksleri ($\chi 2/sd$) 2.331, RMSEA 0.071, SRMR 0.062, IFI 0.907, CFI 0.906, GFI 0.862 ve TLI 0.917 olarak bulundu. SB- KDU Anketinin toplam puanı ile ÇYKÖ toplam puanı arasında pozitif, DKDÖ toplam puanı arasında negatif, MTE toplam puanı arasında negatif, BOÖYAÖ toplam puanı arasında pozitif yönlü istatistik olarak anlamlı bir ilişki vardı ($p<0,05$). Sonuç olarak, SB-KDU Anketi Türkçe versiyonu, fizyoterapistlerin KDU kullanım bilgi, beceri, inanç ve tutumlarını ölçen, pratik, geçerli ve güvenilir bir ölçektir. Bu anketin fizyoterapsitlerin KDU'u yeterliliğini arttırıp anlamlandıracağı, sağlık hizmetlerinin kötüye, aşırı ve yetersiz kullanımını önlemeye yardımcı olacağı ve sağlık profesyonellerinin yetiştirilmesinde KDU'nun eğitim müfredatındaki önemini arttıracağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Fizyoterapi, Kanıta Dayalı Uygulama, Sağlık Bilimleri, Ölçek

The Validity and Reliability of the Turkish Version of the Health Sciences Evidence-Based Practice Questionnaire

Abstract

The purpose of this study is to adapt the Health Sciences Evidence-Based Practice (HS-EBP) Questionnaire into Turkish and examine its validity and reliability among physiotherapists in Turkey. 268 physiotherapists with a mean age of 20.35±5.12 years, at least 6 months of clinical or academic experience in Turkey were included in the study. To test the validity in the first application, physiotherapists were provided with the Turkish version of the HS-EBP Questionnaire, along with a form including sociodemographic information and EBP usage data, Quality of Professional life (QPL), the Resistance to Change Scale (RCS), the Maslach Burnout Inventory (MBI), and the Information Literacy Self-Efficacy Scale (ILSSS), all of which were filled out via Google Forms. A subsample of 35 physiotherapists randomly selected from participants underwent a retest of the HS-EBP Questionnaire after two weeks to establish test-retest reliability. The internal consistency (Cronbach's alpha) coefficient of the scale was found to be 0.985, and the item-total correlations ranged from 0.528 to 0.867. The correlation coefficient for the second evaluation was 0.992. The Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) value was 0.968, and the Bartlett test was significant ($p<0.05$). The fit indices ($\chi 2/sd$) were 2.331, RMSEA 0.071, SRMR 0.062, IFI 0.907, CFI 0.906, GFI 0.862, and TLI 0.917. There was positive statistically significant correlation between HS-EBP Questionnaire total score and QPL total score, a negative correlation between RCS total score, a negative correlation between MBI total score, and a positive correlation between ILSSS total score ($p<0,05$).In conclusion, the HS-EBP Questionnaire is a practical, valid, and reliable scale that measures the knowledge, skills, beliefs, and attitudes of physiotherapists towards EBP. We believe that this questionnaire will increase suffiency and make sense of EBP, help prevent abuse, overuse, and underuse of health services, and increase the importance of EBP in the education curriculum in training of health professionals.

Keywords: Physiotherapy, Evidence-Based Practice, Health Sciences, Scale

Presentation ID / Sunum No= 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9120-7071

Spontan Regrese Prematürite Retinopatili Çocukların Uzun Dönem Görsel Motor Bütünlük, Motor Gelişim ve Refraktif Bulguları

Asst. Prof. Dr. Seval Kutlutürk Yıkılmaz[1], Assoc. Prof. Dr. Gökhan Çelik[2], Assoc. Prof. Dr. Murat Günay[3], Dr. Osman Kızılay[2], Prof. Dr. Z. Candan Algun[4]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Zeynep Kamil Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul, Türkiye
[3]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Trabzon, Türkiye
[4]İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Amaç: Spontan regresyon gösteren prematüre retinopati (PR) tanısı almış 2-6 yaşlarındaki çocukların görsel motor bütünlük, görsel algı, motor koordinasyon, motor gelişim ve refraktif bulgularını değerlendirmekti. Materyal ve Method: Zeynep Kâmil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Polikliniği'nde 2012-2016 yılları arasında takip ve tedavisi yapılmış tüm bebeklerin dosyaları retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya prematüre doğumlu, Regrese PR tanılı ve nörolojik, kalıtsal, metabolik veya sistemik bir hastalığı olmayan ortalama yaşları 58,50±10,22 (Min:36, Max:71) ay olan 30 (Kız: 13, Erkek:17) çocuk dahil edildi. Değerlendirme yöntemleri olarak Beery - Buktenica Gelişimsel Görsel Motor Bütünlük Testi, Peabody Gelişimsel Motor Skala - 2 ve Otorefraktometre kullanıldı. Bulgular: Çocukların postnatal PR muayene sonuçlarına göre %80'inde Evre 1, Zone 3, %20 sinde Evre 2, Zone 2 tutulumu mevcuttu ve herhangi bir tıbbi tedavi almamışlardı. Kaba motor becerilerde %23,4'ü, ince motor becerilerde %23,3'ü, görsel motor bütünlük ve görsel algı becerilerinde %40'ı, motor koordinasyon becerilerinde %43,3'ü yaşıtlarının altında özellike gösterdi. Sağ gözleri referans alındığında %6,7'sinde Emetrop, %76,6'sında Miyopi ve %16,7'sinde Hipermetropi görüldü. Çocukların yaşları ile görsel motor bütünlük, motor koordinasyon yaş eşdeğerlikleri arasında anlamlı farklılık bulundu (p=0,009, p=0,000). Sonuç: Regrese PR hikayesi olan çocukların erken çocukluluk ve okul öncesi dönemde görsel motor bütünlük, görsel algı, motor koordinasyon ve motor gelişim gelişimsel gerilik görülebileceği ve refraksiyon kusurları açısından mutlaka değerlendirilmeleri gerektiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Gelişimsel Bozukluklar, Görsel Motor Bütünlük, Motor Gelişim, Prematüre Retinopatisi

Long-Term Visual Motor Integration, Motor Development and Refractive Outcomes in Children With Spontaneously Regressed Retinopathy of Prematurity

Abstract

Objective: To evaluate the visual motor integration, visual perception, motor coordination, motor development, and refractive outcomes of children aged 2-6 years diagnosed with retinopathy of prematurity (ROP) with spontaneous regression. Materials and Methods: The files of all infants who were followed up and treated at Zeynep Kamil Gynecology and Pediatrics Training and Research Hospital Eye Polyclinic between 2012 and 2016 were retrospectively analyzed. The study included 30 (Girl: 13, Boy: 17) children with a mean age of 58.50±10.22 (Min: 36, Max: 71) months, born prematurely, diagnosed with regressed ROP, and without any neurological, hereditary, metabolic, or systemic disease. Beery - Buktenica Developmental Visual Motor Integration Test, Peabody Developmental Motor Scale - 2, and Auto refractometer were used as assessment methods. Results: According to the postnatal ROP examination results of the children, 80% had Stage 1, Zone 3, 20% had Stage 2, Zone 2 involvement and they did not receive any medical treatment. 23.4% in gross motor skills, 23.3% in fine motor skills, 40% in visual motor integration and visual perception skills, 43.3% in motor coordination skills were below their peers. Emetropia was seen in 6.7%, myopia in 76.6%, and hyperopia in 16.7% when their right eyes were taken as reference. A significant difference was found between the ages of the children and the age equivalences of visual motor integration and motor coordination ($p=0.009$, $p=0.000$). Conclusion: It was concluded that children with a history of regressed ROP may have developmental retardation in visual motor integration, visual perception, motor coordination, and motor development in early childhood and pre-school period, and they should be evaluated in terms of refractive errors.

Keywords: Developmental Disorders, Motor Development, Retinopathy of Prematurity, Visual Motor Integration

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

TİP 2 Diyabetik Hastalarda Solunum Fonksiyonları ve Fonksiyonel Egzersiz Kapasitesi İle Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki

Ph.c. Canc. Ayşen Karaman[1], Assoc. Prof. Dr. Gülbin Ergin[2]

[1]Doğu Akdeniz Üniversitesi
[2]İzmir Bakırçay Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı tip 2 diyabetli hastalarda solunum fonksiyonları ve fonksiyonel egzersiz kapasitesi ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya 39 (21K,18E) tip 2 diyabetli olgu dahil edildi. Tüm olguların demografik bilgileri kaydedildi. Maksimum inspiratuar basınç (MIP), maksimum ekspiratuar basınç (MEP) ve akciğer hacmi spirometre ile değerlendirildi. Fonksiyonel egzersiz kapasitesi 6 dakika yürüme testi (6 DYT) ile değerlendirildi. Yaşam kalitesi için Kısa Form-12 anketi kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya alınan olguların yaş ortalaması 57,28±6,32yıl ve BKİ ortalaması 30,77±7,26'dır. Elde edilen veriler incelendiğinde SF-12 Fiziksel Skoru ile 6 dk yürüme mesafesi arasında pozitif yönde orta kuvvette (r=0,410, p=0,010) ilişki olduğu belirlendi. SF-12 Mental Skoru ile MEP değerleri arasında negatif yönde orta kuvvette (r= -0,349, p=0,29) ilişki olduğu saptandı (p<0,05). SF-12 Fiziksel ve Mental skorları ile diğer parametreler arasında ilişki bulunmadı (p>0,05). Sonuç: Tip 2 diyabetli olgularda fonksiyonel kapasite azaldıkça yaşam kalitesinde azalma olmaktadır. Ancak solunum parametreleri ile yaşam kalitesi arasında ilişki bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diyabet, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, İnsülin

Relationship Between Respiratory Functions, Functional Exercise Capacity and Quality of Life in Type 2 Diabetic Patients

Abstract

Aim: This study aims to examine the relationship between respiratory functions and functional exercise capacity and quality of life in patients with type 2 diabetes. Method: 67 individuals with an average age of 54.68 ± 7.41 were included. Of these individuals, 39 were Type 2 Diabetic (Group 1), and 28 were healthy (Group 2) individuals. Demographic data of subjects were recorded. Maximum inspiratory pressure (MIP), maximum expiratory pressure (MEP), and lung volume were evaluated by spirometry. Functional exercise capacity was assessed by a 6-minute walk test (6 MWT). A short form-12 (SF-12)

questionnaire was used for quality of life (QoL). Results: The mean age of the individuals included in the study was 57.28±6.32 years and the mean BMI was 30.77±7.26. When the data obtained were examined, it was determined that there was a positive moderate (r=0.410, p=0.010) relationship between the SF-12 Physical Score and the 6-minute walking distance. A moderately strong negative correlation (r= -0.349, p=0.29) was found between SF-12 Mental Score and MEP values ($p<0.05$). No correlation was found between SF-12 Physical and Mental scores and other parameters ($p>0.05$). Conclusion: In our study, it was determined that respiratory functions, functional exercise capacity and quality of life decreased in people with type 2 diabetes. In addition, it was observed that there was a decrease in the quality of life as the functional capacity decreased. However, no relationship was found between respiratory parameters and quality of life.

Keywords: Type 2 Diabetes, Physical Therapy and Rehabilitation, Respıratory Functions

Presentation ID / Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6511-9203

Türkiye'nin Devlet Okullarında Dil ve Konuşma Bozukluklarının Değerlendirilmesi

Dr. Mariam Kavakcı[1], Dr. Elife Barmak[1]

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt University

Özet

Dil, öğrenme ve sosyal ilişkilerde önemli bir role sahip olan, fikir, duygu ve bilgilerin paylaşılmasını sağlayan insan iletişiminin ifadesidir. Dil ve konuşma becerilerindeki gecikmeler, okul yıllarında çocuklar için potansiyel engeller oluşturabilir ve hatta ömür boyu sürecek sonuçlar doğurabilir. Dil ve konuşma bozuklukları, sosyal, duyusal ve zihinsel beceriler gibi gelişimin diğer yönlerini de etkileyebilir. . Dil ve konuşma bozukluklarının erken teşhisi ve tedavisi, akademik ve sosyal sonuçların iyileştirilmesi için kritik öneme sahiptir. Bu çalışma, Türkiye'deki iki devlet okulunda okul çağındaki 158 çocuk üzerinde bir tarama ve gerektiğinde bir değerlendirme yapmıştır. Taranan toplam örneklemden 46 çocuk (%29) daha fazla değerlendirme için işaretlendi. Çocukların bu alt örneğine resmi dil ve konuşma testleri uygulandı. Resmi değerlendirmelere göre 21 çocuğun (%13) dil ve/veya konuşma bozukluğu olduğu tespit edildi. Bu çarpıcı bulgular, dil ve konuşma bozukluklarının gözden kaçabileceği devlet okullarında tarama ve değerlendirmenin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dil, Konuşma, Öğrenci, Okullar

Assessment of Speech and Language Disorders in Turkish Public Schools

Abstract

Language is the expression of human communication, which has an important role in learning and social relations, allowing ideas, feelings and information to be shared. Delays in speech and language skills may present potential barriers for children during the school years an even have lifelong consequences. Speech and language disorders can further affect other aspects of development such as social, sensory, and cognitive skills. Early identification and treatment of speech and language disorders is critical for improved academic and social outcomes. The present study conducted a screening and when warranted, an assessment of 158 school-age children in two public schools in Türkiye. Out of the total sample screened, 46 children (29%) were flagged for further assessment. Formal tests of speech and language were administered to this subsample of children. Twenty-one children (13%) were found to have a speech and/or language disorder based on the formal assessments. These striking findings highlight the

importance of screening and assessment in public schools where speech and language disorders may be overlooked.

Keywords: Speech, Language, Student, Schools

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7510-4336

Yaşlılarda Düzenli Boş Zaman Fiziksel Aktiviteleri ile Kırılganlık Düzeyi Arasındaki İlişki

Asst. Prof. Dr. Nazan Öztürk[1], Prof. Dr. Filiz Abacıgil[2], Dr. Ozan Seven[3]

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Söke Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu/ Evde Bakım Hizmetleri Programı, Aydın
[2] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi/ Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri Bölümü Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Aydın
[3]Sağlık Bakanlığı Germencik Devlet Hastanesi, Aydın
**Corresponding author: Nazan Öztürk*

Özet

Amaç: Yaşlı bireylerde düzenli yapılan boş zaman fizik aktiveleri ile kırılganlık düzeyinin ilişkisini belirlemektir. Materyal metod: Çalışma kesitsel tipte olup, bir hastane polikliniğine başvuran 65 yaş üzeri yaşlılarda gerçekleştirilmiştir. Çalışma 295 kişinin verisi ile tamamlanmıştır. Veri toplama araçları, demografik özelliklerin toplandığı bir bilgi formu, Frail kırılganlık ölçeği ile uluslararası fiziksel aktivite ölçeği (kısa form)dir. Düzenli boş zaman fizik aktivitenin belirlenmesinde, Chang ve ark. nın tanımladığı şekliyle "Son altı ayda, haftada beş gün veya üzerinde, günde 30 dakika veya üzerinde, solunumu hızlandıracak düzeyde olan ve boş zamanlarda yapılan fiziksel aktiviteler" olarak sorgulanmıştır. Tanımlayıcı istatistikler sayı, yüzde, ortalama±standart sapma, medyan (minimum-maksimum) olarak sunulmuştur. Ölçüm verilerinde normal dağılıma uygunluk analizi için Shapiro-Wilk testi kullanılmış, uymayan değişkenler için Mann-Whitney U testi ile Kruskal Wallis testi yapılmıştır. Kategorik veri analizinde ki-kare testi kullanılmıştır. Bulgular:Katılımcıların yaş ortalamaları 74,5±7,4 (65-93), BKI ortalamaları 28,3±4,7 (18,2-49,9), %56,3'ü kadın, %75,3'ü ilkokul ve altı eğitimlidir. Yaşlıların %77,6'sı kronik hastalığı olduğunu, %53,2'si ev işi, bahçe işi, yürüyüş gibi düzenli boş zaman aktivitesi yaptığını belirtmiştir. Katılımcıların %30,6'sı kırılgan, %47,8'i kırılganlık öncesi dönemdedir. Kırılganlık ile ilişkili faktörlere bakıldığında, daha önce düşme öyküsü olanların %40,3'ünde kırılganlık görülürken, düşme öyküsü olmayanlarda kırılganlık % 25,5'dir ($p<0,05$). Düzenli boş zaman aktivitesi yapanların %22,1'inde kırılganlık görülürken, yapmayanlarda kırılganlık %39'dur ($p<0,05$). Ayrıca toplam fiziksel aktivite MET değeri ile yürüme MET değerinin kırılgan yaşlılarda daha düşük olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Düzenli boş zaman aktiviteleri ile ilişkili faktörlere bakıldığında kadınlarda, kronik hastalığı olmayanlarda ve genç yaşlılarda bu aktivitelerin daha fazla yapıldığı görülmüştür ($p<0,05$). Kırılganlığı önlemek için yaşlı yetişkinlere boş zaman aktiviteleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Boş Zaman Aktivite, Fiziksel Aktivite, Yaşlılar, Kırılganlık

The Relationship Between Regular Leisure-Time Physical Activities and Frailty Level in Elderly

Abstract

Objective: The aim is to determine the relationship between regular leisure physical activities and frailty levels in elderly individuals. Materials and Methods: The study is of a cross-sectional nature and was conducted on elderly individuals aged 65 and above who presented to a hospital outpatient clinic. The study was completed with data from 295 participants. Data collection tools included an information form gathering demographic characteristics, the Frailty Scale, and the International Physical Activity Scale (short form). In determining regular leisure physical activity, it was queried as described by Chang et al., "Physical activities performed during leisure time in the last six months, on five or more days a week, for 30 minutes or more per day, at a level that accelerates respiration." Descriptive statistics were presented as numbers, percentages, mean ± standard deviation, median (minimum-maximum). The Shapiro-Wilk test was used for normal distribution analysis of measurement data, and the Mann-Whitney U test and Kruskal-Wallis test were conducted for variables that did not fit the normal distribution. The chi-square test was used for categorical data analysis. Results: The participants' mean age was 74.5±7.4 (65-93), mean BMI was 28.3±4.7 (18.2-49.9), 56.3% were female, and 75.3% had an elementary school education or lower. 77.6% of the elderly individuals reported having a chronic illness, and 53.2% engaged in regular leisure activities such as housework, gardening, and walking. 30.6% of the participants were frail, and 47.8% were pre-frail. When examining factors associated with frailty, 40.3% of those with a history of falls exhibited frailty, while frailty was observed in 25.5% of those without a history of falls ($p<0.05$). Among those who engaged in regular leisure activities, 22.1% were frail, compared to 39% frailty among non-participants ($p<0.05$). Additionally, it was determined that total physical activity MET value and walking MET value were lower in frail elderly individuals ($p<0.05$). When examining factors associated with regular leisure activities, it was observed that these activities were more frequently performed among women, individuals without chronic diseases, and younger elderly individuals ($p<0.05$). Engaging elderly adults in leisure activities is recommended to prevent frailty

Keywords: Leisure Activities, Physical Activity, Elderly, Frailty

Presentation ID / Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7604-8022

Adolesanların Televizyondaki Yiyecek-İçecek Reklamlarına Maruziyetlerinin Besin Seçimlerine Etkisi

Researcher Dilek Ülgen[1], Prof. Dr. Ayşe Ergün[2], Dr. Leyla Erdim[3]

[1]Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Marmara Üniversitesi
[3]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa
**Corresponding author: Leyla Erdim*

Özet

Giriş/amaç: Televizyon kanallarında yapılan yiyecek ve içecek reklamlarının çoğunlukla sağlıksız (ör, şekerli kahvaltılık gevrekler, fast food yiyecekler, şekerlemeler, gazlı içecekler vb.) olduğu görülmektedir. Bu yiyeceklerin çoğu vitamin ve mineralden yetersiz, besin değeri düşük ve kalorisi yüksek özelliktedir. Çocuk ve adolesanların televizyondaki yiyecek-içecek reklamlarına maruz kalması onların reklam ürünlerine ilgi duymasına, deneme isteklerinin ve satın alma davranışlarının artmasına yol açabilmektedir. İşlenmiş hazır yiyecek ve içeceklerin fazla tüketimi birçok sağlık sorununa temel oluşturabilmektedir. Çalışma adolesanların televizyonda gösterilen yiyecek ve içecek reklamlarına maruziyetlerinin besin seçimlerine olan etkisini incelemek amacıyla yapıldı. Materyal ve metot: Bu tanımlayıcı araştırma Ekim 2018-Haziran 2019 tarihleri arasında İstanbul'un bir ilçesindeki 6 devlet ortaokulunda okuyan 655 5.-8. sınıf öğrencileri (9-15 yaş) ile yapıldı. Etik kurul izni ve kurum izni alındı. Öğrencilerin besin seçimlerini etkileyen televizyon izleme ve yiyecek-içecek reklamlarına ilişkin özellikleri Bilgi Formu ile toplandı. Bulgular: Öğrencilerin %90,1'inin televizyon izleme alışkanlığı vardı. Katılımcıların %38'inin hafta içi günlük televizyon izleme süresi 2 saat ve daha fazla iken bu süre hafta sonu %42,7 bulundu. Öğrencilerin %62,7'sinin televizyondaki reklamları izleme alışkanlığı vardı. %54,6'sı yiyecek-içecek reklamlarına ilgi duymakta, %75,6'sı hoşuna giden bir yiyecek-içecek ürününü satın almak istemekteydi. Öğrenciler, en beğendikleri yiyecek reklamlarının çikolata, kek, şeker, tatlı ve pasta (%58), içecek reklamlarının ise kola (%35,6) olduğunu belirtti. Öğrencilerin reklamını gördükten sonra ilk sırada satın aldıkları yiyecek ve içecek ürünlerinin sırasıyla çikolata, kek, şeker, tatlı ve pasta (%60,8) ile kola (%35,6) olduğu belirlendi. Sonuç: Bulgulara göre, uzun süre televizyona ve yiyecek-içecek reklamlarına maruz kalmanın araştırma kapsamındaki öğrencileri yanlış besin seçimine ittiği söylenebilir. Sağlık profesyonellerinin sağlıklı beslenme ve obezite önleme programlarına besin seçimi ve reklamların etkisi konusunu eklemesi sorunun çözümünde yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Adolesan, Televizyon, Yiyecek-İçecek Reklamları, Besin Seçimi

Presentation ID / Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8165-2577

Applications of Artificial Intelligence in Surgical Nursing

Asst. Prof. Dr. Hülya Saray Kılıç [1]

[1]Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi
**Corresponding author: Hülya Saray Kılıç*

Abstract

Artificial intelligence (AI) is a software system that mimics advanced human behaviors. Thus, it aims to achieve the most accurate and precise result based on programmed instructions within the scope of high accuracy or problem-based learning. With the advent of the Fourth Industrial Revolution in today's world, advanced technologies are being implemented in various fields, including the healthcare sector. Thus, it enables the rapid and accurate generation and interpretation of data. Within advanced healthcare systems, care providers actively harness technologies such as artificial intelligence, machine learning, and robotics to enhance quality. Anticipations also suggest indispensability of these advancements for nurses in the surgical domain. Various advancements are evident in numerous aspects, including the preparation of the surgical site, monitoring the cleanliness of the operating room, assisting the surgeon, easy access to patient information, ensuring material control, managing entry-exit procedures of the operating room, utilizing sensors to prevent patient falls in the postoperative period, evaluating the patient's pain level, and thereby providing notifications to the nurse. Particularly, AI applications are being utilized, notably in the realm of surgical patient pain management and in training pertaining to pain control. Therefore, it is essential for surgical nurses to be knowledgeable about artificial intelligence applications, as this knowledge can facilitate their adaptation to emerging technologies and guide software developers in transferring their everyday practices to AI applications. In doing so, they can make a significant contribution to humanity, alongside their personal and professional growth. This paper aims to explore AI applications in the field of surgical care and propose novel ideas in this regard concerning surgical nurses. As a result, it is crucial for surgical nurses to gain awareness of AI applications in surgical treatment and care. Additionally, creating a platform for discussing new ideas in this context can be recommended.

Keywords: Surgical Nursing, Artificial Intelligence, Surgical Care

Presentation ID / Sunum No= 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0550-3195

Birinci Sınıf Hemşirelik Öğrencilerinin Problem Çözme Becerileri ve Hemşirelik Tanılarını Algılama Düzeylerini Geliştirme Üzerine Bir Çalışma

Asst. Prof. Dr. Gülsün Özdemir Aydın[1], Dr. Ela Yılmaz Coşkun[2]

[1]İstanbul Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Esasları ABD
[2]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Giriş: Hemşirelik eğitiminin temel amacı öğrencileri problem çözme becerisi kazandırarak sağlıklı hasta bireyin bakımında hemşirelik sürecinin kullanımını kolaylaştırmaktır. Amaç: Çalışma birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinde hemşirelik sürecinin öğretilmesinde kullanılan vaka çalışmalarının öğrencilerin problem çözme becerisi ve hemşirelik tanılarını algılama düzeyleri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla planlandı. Yöntem: Ön test son test yarı deneysel bir çalışma olarak planlanan bu araştırma, 133 birinci sınıf hemşirelik öğrencisi ile gerçekleştirildi. Öğrenciler ile grup vaka çalışmalarına başlamadan önce "Öğrenci Bilgi Formu, Hemşirelik Tanılarını Algılama Ölçeği ve Problem Çözme Becerisi Envanteri" uygulandı. Beş hafta boyunca öğrencilerle grup vaka çalışmaları yaptırıldı ve ardından son testte de aynı ölçekler kullanılarak veriler toplandı. Elde edilen bulgular SPSS 21 paket programı ile değerlendirildi. İstatistiksel analizlerde ise tanımlayıcı analizlerin yanı sıra eşleştirilmiş t testi kullanıldı. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 18.91±1.03 (Min.=17, Max.=23) ve %69.92'si kız idi. Ön test sonuçlarına göre öğrencilerin Hemşirelik Tanılarını Algılama puan ortalamaları toplam 2.77±0.61 iken, son testte 2.39±0.46 idi. Problem Çözme Becerileri puan ortalamaları ise ön testte 105.73±18.65, son testte 108.12±18.26 idi. Öğrencilerin, Hemşirelik tanılarını algılamaları vaka çalışmaları sonrasında, olumlu yönde gelişme göstermiş, ön test ve son test puan ortalamaları arasında da istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır. Problem çözme beceri puanları arasında ise istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır. Sonuç: Çalışmada öğrencilerin hemşirelik tanılarına yönelik algıları gelişmesine rağmen problem çözme becerilerinde istendik düzeyde gelişme olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu kapsamda, vaka çalışmalarının sayısının arttırılması, klinik uygulama öncesi ve sonrası vaka çalışmalarının tekrarlanması, standardize/simüle hasta kullanımı ve simülasyon gibi interaktif öğretim yöntemlerinin denenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencisi, Problem Çözme, Hemşirelik Tanısı.

Problem Solving Skills of First Year Nursing Students and a Study On Improving Perception Levels of Nursing Diagnoses

Abstract

Background:The main purpose of nursing education is to facilitate the use of the nursing process in the care of healthy patients by providing students with problem-solving skills. Aim:The study was planned to determine the effect of case studies used in teaching the nursing process in first-year nursing students on students' problem-solving skills and perception levels of nursing diagnoses. Method: This research, which was planned as a pre-test post-test quasi-experimental study, It was conducted with 133 first-year students. “Student Information Form, Nursing Diagnosis Perception Scale and Problem Solving Skills Inventory” were administered to the students before group case studies started. Group case studies were conducted with students for five weeks, and then data were collected using the same scales in the post-test. The findings were evaluated with the SPSS 21 package program. Paired t-test was used in addition to descriptive analysis for statistical analysis. Results:The mean age of the students participating in the study was 18.91±1.03 and 69.92% of them were girls. According to the pre-test results, the mean score of Perception of Nursing Diagnoses of the students was 2.77±0.61 in total, while it was 2.39±0.46 in the post-test.Problem Solving Skills mean scores were 105.73±18.65 in the pre-test and 108.12±18.26 in the post-test. Students' perception of nursing diagnoses showed a positive improvement after the case studies, and a statistically significant difference was found between pretest and posttest mean scores.No statistically significant difference was found between the problem solving skill scores. Conclusion: In the study, it was concluded that although students' perceptions of nursing diagnoses improved, there was no improvement in their problem-solving skills at the desired level. In this context, it can be recommended to increase the number of case studies, to repeat case studies before and after clinical practice, to try interactive teaching methods such as standardized/simulated patient use and simulation.

Keywords: Nursing Student, Problem Solving, Nursing Diagnosis.

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7530-0601

Cerrahi Drenler ve Hemşirelik Bakımı

Assoc. Prof. Dr. Altun Baksi[1], Researcher Zehra Yanık[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi

Özet

Cerrahi drenler, genellikle profilaktik ve terapötik amaçla kullanılan tüplerdir. Profilaktik amaçlı uygulanan drenajlar, birikmesi öngörülen fazla kan ve serumu uzaklaştırmak, irin ve eksüdayı çıkarmak ve safra yollarına takılan t tüpü gibi kontrollü bir fistül oluşturmak amacıyla kullanılmaktadır. Terapötik amaçli uygulanan drenaj ise, biriken irini, kanı, eksüdayı, asiti ve havayı boşaltmak için kullanılır. Cerrahi drenler genellikle tiroid, meme, koltuk altı, abdominal ve eklem replasmanlarından sonra kullanılır. Temiz cerrahi prosedürlerden sonra profilaktik dren kullanımı rutin olarak önerilmemektedir. Cerrahi yara yönetiminde dren uygulaması ve takibi, yara iyileşmesi ve yara yeri komplikasyonlarının önlenmesi için önemlidir. Dren kullanımına bağlı çeşitli problemler "doku travması, doku irritasyonu, perforasyon, hemoraji, herni, enfeksiyon, ağrı, hareket kısıtlılığı, migrasyon, vakum özelliğinin kaybolması, drenin kırılması vb" oluşabilmektedir. Cerrahi yara enfeksiyonu riskini azaltmak için sıklıkla dren ana insizyondan birkaç santimetre uzaktaki ayrı bir delikten yerleştirilir. Drenler drenaj durduğunda veya yaklaşık 25 mL'den/günde, 1 mL'den/saatte az olduğunda çıkarılmalıdır. Drenler yavaş yavaş geri çekilerek (tipik olarak günde 2 cm) "kısaltılabilir" ve böylece bölgenin kademeli olarak iyileşmesine izin verilir. Cerrahi drenler yapılacak girişime, ihtiyaca, özelliklerine (aktif/pasif basınçlı, açık/kapalı) veya yapım malzemesine (silastik, kauçuk) göre tercih edilmektedir. Dren çeşitlerinin takibi özelliklerinden dolayı farklı müdahaleleri gerektirmektedir. Hemşireler uygun dren takibi için dren çeşitlerini ve özelliklerini bilmeli ve kanıta dayalı uygulamalar doğrultusunda bilgilerini güncellemelidir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Dren, Cerrahi Yara, Cerrahi Girişim, Ameliyat, Hemşirelik, Bakım

Surgical Drains and Nursing Care

Abstract

Surgical drains are tubes which commonly used for prophylactic and therapeutic purposes. Prophylactic drains are used to remove anticipated excess blood and serum, drain pus and exudate, and create a controlled fistula, such as a T-tube in the biliary system. Therapeutic drains are used to evacuate accumulated pus, blood, exudate, ascites, and air. Surgical drains are typically used after thyroid, breast,

axillary, abdominal, and joint replacement surgeries. However, the routine use of prophylactic drains after clean surgical procedures is not recommended. The application and monitoring of drains in surgical wound management are crucial to promote wound healing and prevent wound site complications. Various problems can arise due to drain usage, such as tissue trauma, tissue irritation, perforation, hemorrhage, hernia, infection, pain, limited mobility, migration, loss of vacuum function, drain breakage, etc. To reduce the risk of surgical site infections, drains are often placed through a separate hole a few centimeters away from the main incision. Drains should be removed when drainage stops or when it reduces to less than approximately 25 mL per day or 1 mL per hour. Drains can be "shortened" by gradually withdrawing them (typically 2 cm per day), so, it allows to heal gradually in the area. The selection of surgical drains depends on the specific procedure, needs, characteristics (active/passive pressure, open/closed system), or material used (silastic, rubber). Different types of drains require various interventions due to their specific features. Nurses should be aware of the different types and characteristics of drains and update their knowledge based on evidence-based practices to ensure proper drain management.

Keywords: Surgical Drains, Surgical Wound, Surgical İntervention, Surgery, Nursing, Care

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7530-0601

Cerrahi Pansumanlar ve Hemşirelik Bakımı

Assoc. Prof. Dr. Altun Baksi[1], Researcher Zehra Yanık[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi

Özet

Türkiye' de Sağlık Bakanlığı istatistiki verilerine göre 2021 yılında 4.704.094 cerrahi girişim gerçekleştirilmiştir. Ülkemizde 2017 verilerine göre yara komplikasyonlarından birisi olan Cerrahi Alan Enfeksiyonu (CAE) hızı %0.72'dir. CAE'lerin yaklaşık %60'a kadar önlenebilir olduğu kabul edilmektedir. Cerrahi yara yönetiminde önemli bir yere sahip olan pansumanlar, yara yeri iyileşmesi ve komplikasyonların önlenmesi için çok önemlidir. Pansuman seçimi yara değerlendirilmesi "doku tipi, periwound koşulu, yara eksudası, ağrı seviyesi ve yara boyutu" ile başlar ve en uygun pansuman tipine karar verilir. Seçilen yara pansumanı ideal pansuman özelliklerini taşımalı ve pansuman değişim kriterlerine uyulmalıdır. Literatürde cerrahi yaraların yara iyileşmesindeki inflamasyon sürecini engellememesi için ilk 48 saatte yara pansumanının açılmaması gerektiği belirtilmektedir. Temiz yaralar için ilk 48 saatte pansuman yapılması gerekliyse steril salin kullanılmalıdır. İlk 48 saatten sonra yapılan pansumanlarda eğer immün sistemde bir rahatsızlık yoksa musluk suyu kullanılması önerilmektedir. Eğer CAE gelişmiş ise gelişmiş pansuman teknikleri (aljinat, hidrojel, hidrokolloid, köpük, hidrofiber, kollajen, iyot ve gümüş emdirilmiş pansumanlar vb.) kullanılmakta ve bu gelişmiş pansuman çeşitlerini tanımak sağlık çalışanlarına yara yönetiminde yol göstermektedir. Kanıt temelli hemşirelik uygulamaları ile etkin bir yara bakımı gerçekleştirilmesi hemşirelerin önemli rol ve fonksiyonları arasındadır. Ayrıca hemşirelerin konu hakkında bilgi ve uygulamalarının araştırılması önemlidir. Hemşireler ve hemşirelik öğrencilerine yara bakımı, yara bakım ürünleri ve pansumanlar hakkında uygun eğitim programları düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Pansuman, Cerrahi Yara, Cerrahi Girişim, Ameliyat, Hemşirelik, Bakım

Surgical Dressings and Nursing Care

Abstract

According to the statistical data of the Ministry of Health in Turkey, 4,704,094 surgical interventions were performed in the year 2021. In Türkiye, as to 2017 data, the rate of Surgical Site Infections (SSI), which is one of the wound complications is 0.72%. It is accepted that SSIs can be prevented up to approximately 60%. Dressings, which have an important role in surgical wound management, are crucial

for wound healing and preventing complications. The selection of a dressing starts with wound assessment, considering factors such as "tissue type, periwound condition, wound exudate, pain level, and wound size" and the most appropriate type of dressing is determined. The chosen wound dressing should have ideal dressing characteristics and the dressing changing criteria should be adhered. In the literature, it is emphasized that dressings should not be opened within the first 48 hours to not prevent the inflammation process in wound healing of surgical wounds. If dressing is necessary within the first 48 hours for clean wounds, sterile saline should be used. After the first 48 hours, if there is no immune system disorder, tap water is recommended for dressing changes. If an SSI has developed, advanced dressing techniques (such as alginate, hydrogel, hydrocolloid, foam, hydrofiber, collagen, iodine, and silver-impregnated dressings, etc.) are used, and knowing these advanced dressing types guides healthcare professionals in wound management. Implementing evidence-based nursing practices for effective wound care is among the important roles and functions of nurses. Additionally, it is essential to investigate nurses' knowledge and practices about the subject. Suitable educational programs about wound care, wound care products, and dressings should be organized for nurses and nursing students.

Keywords: Surgical Dressing, Surgical Wound, Surgical Intervention, Surgery, Nursing, Care.

Presentation ID / Sunum No= 320

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6085-5831

COVID-19 Pandemisinde Akut İnme Bakımı

Asst. Prof. Dr. Gülcihan Arkan Üner[1]

[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye
**Corresponding author: Gülcihan ARKAN ÜNER*

Özet

COVID-19 pandemisi sağlık sistemlerinin yeniden yapılandırılmasına neden olan en önemli halk sağlığı sorunlarından biridir. Pandemi nedeniyle toplumun yaşam rutinlerde meydana gelen değişimlerin dünya çapındaki başlıca ölüm nedenleri arasında yer alan inmenin bakımı üzerinde de etkileri olduğu bildirilmektedir. İnmenin zamana duyarlı bir tıbbi acil durum olması nedeniyle hastaların hastaneye kabullerinde ve tedavilerindeki gecikmeler ciddi ve kalıcı sonuçlara neden olabilir. Hemşirelerin akut inme bakımının her aşamasında önemli sorumlulukları bulunmaktadır. Bu nedenle hemşireler, küresel kriz zamanlarında bireylerin inme gibi bir acil durumda tıbbi bakıma başvurabilmeleri, etkili ve kaliteli bakımın sürdürülmesi ve bireylere inmenin belirti ve semptomları hakkında bilgi ve farkındalığın sağlanması için COVID-19 pandemisinin akut inme bakımı üzerindeki etkilerini bilmeleri önemlidir. Bu derlemede, COVID-19 pandemisinin akut inme bakımı üzerindeki etkilerinin literatür doğrultusunda incelenmesi amaçlanmıştır. Yapılan çalışmalarda, COVID-19 pandemisinde inme geçiren hastaların sağlık kurumlarına başvuruda gecikmeler yaşaması, acil servis inme başvurularında azalma, inme şiddetinin daha fazla, daha kötü klinik sonuçlarının olması, hastane yatış sürelerinin kısalması, inme reperfüzyon tedavilerinin sayısının azalması, COVID-19'lu inme hastalarında hastane içinde mortalite oranının yüksek olması, halka yönelik inme eğitimlerinin durdurulması veya azaltılması gibi hastane öncesi bakım sistemi ve hastane içi iş akışı da dahil olmak üzere inme bakımının her yönü üzerinde önemli etkileri olduğu belirtilmektedir. Sonuç olarak, pandemi sırasına yeterli bakım alamayan, hastaneye başvurmayan, pandemi sırasında tedavi edilmeyen inme hastalarında pandemi sonrasında bile inme sonuçlarının devam edebileceği belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pandemi, İnme, Akut İnme Bakımı, Hemşirelik

Presentation ID / Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0830-1233

Ergenlerin Akran İlişkileri ile İnternet Bağımlılığı Düzeyleri Arasındaki İlişki

Researcher Hatice Kazanasmaz[1], Asst. Prof. Dr. Esin Cerit [2]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü Mezunu
[2]Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı, ergenlerin akran ilişkileri ile internet bağımlılığı düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Yöntem: Bu araştırma, ilişkisel tarama modelinin kullanıldığı betimsel desende yapılmış bir çalışmadır. Araştırma, 03.04.2023-05.06.2023 tarihleri arasında Yozgat il merkezinde bulunan liselerde öğrenim gören 200 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Yozgat merkezde bulunan 16 liseden küme örnekleme yöntemiyle bir özel lise, bir fen lisesi, bir Anadolu lisesi, bir meslek lisesi ve bir Anadolu imam hatip lisesi örnekleme dahil edilmiştir. Liselerde her kademeden yaklaşık eşit sayılarda olacak şekilde 40 öğrenci belirlenmiştir. G *Power 3.1 istatistik programında çalışma sonuçları kullanılarak yapılan post hoc analiz sonunda örneklemin gücü saptanmıştır. Akran İlişkileri Ölçeği ve İnternet Bağımlılığı Ölçeği puan ortalamaları arasında yapılan korelasyon analizi (r:0.21) sonuçlarına göre etki büyüklüğü 0,50 olarak belirlenen çalışmanın gücü %100 olarak hesaplanmıştır. Verilerin toplanmasında Akran İlişkileri Ölçeği ve İnternet Bağımlılığı Ölçeği kullanılmıştır. Akran İlişkileri Ölçeği toplam puanının ergenlerin internet bağımlılığı düzeyleriyle ilişkisini belirleyebilmek amacıyla Pearson Korelasyon Analizi ve Basit Doğrusal Regresyon Analizi yapılmıştır. Bulgular: Ergenlerin, İnternet Bağımlılığı Ölçeği puan ortalaması: 22.54±7.54, Akran İlişkileri Ölçeği puan ortalaması:60.96±13.83'tür. Akran İlişkileri Ölçeği ile İnternet Bağımlılığı Ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı, pozitif yönde çok zayıf bir ilişki olduğu ve İnternet Bağımlılığı Ölçeği puan ortalamasının Akran İlişkileri Ölçeği puan ortalamasının %12'sini yordadığı saptanmıştır ($p<0.05$). Sonuç: Araştırmanın sonucunda ergenlerin internet bağımlılığı düzeyleri arttıkça, akran ilişkilerinde iyileşme olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnternet Bağımlılığı, Akran İlişkisi, Ergen

The Relationship Between Peer Relationships and Internet Addiction Levels of Adolescents

Abstract

Purpose: The aim of this study is to determine the relationship between adolescents' peer relationships and internet addiction. Methods: This research is a descriptive study in which the relational scanning model is used. The research was conducted on 200 students studying at high schools in Yozgat city center between 03.04.2023 and 05.06.2023. One private high school, one science high school, one Anatolian high school, one vocational high school and one Anatolian imam hatip high school were included in the sample from 16 high schools located in the center of Yozgat, using cluster sampling method. In high schools, 40 students were determined, with approximately equal numbers from all grades. The power of the sample was determined at the end of the post hoc analysis using the results of the study in the G *Power 3.1 statistical program. According to the results of the correlation analysis (r:0.21) performed between the Peer Relationship Scale and the Internet Addiction Scale mean scores, the power of the study, whose effect size was 0.50, was calculated as 100%. Peer Relationship Scale and Internet Addiction Scale were used to collect data. Pearson Correlation Analysis and Simple Linear Regression Analysis were performed in order to determine the relationship between the total score of the Peer Relationship Scale and the internet addiction levels of adolescents. Results: Adolescents' Internet Addiction Scale mean score was 22.54±7.54, Peer Relationship Scale mean score was 60.96±13.83. It was determined that there was a significant, positive and very weak relationship between the Peer Relations Scale scores and the Internet Addiction Scale scores and the Internet Addiction Scale scores explained 12% of the Peer Relations Scale scores ($p<0.05$). Conclusion: As a result of the study, it was determined that as the internet addiction levels of the adolescents increased, there was an improvement in their peer relations.

Keywords: Internet Addiction, Peer Relationship, Adolescent

Presentation ID / Sunum No= 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4352-101X

Hemşirelerin COVID-19 Pandemisinde Algılanan Stres Düzeyleri ve Dini Başa Çıkma Durumlarının İncelenmesi

Inst. Dr. Hasan Evcimen[1], Asst. Prof. Dr. Necmettin Çiftci[1], Assoc. Prof. Dr. Sonay Bilgin[2]

[1]MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ
[2]ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
**Corresponding author: Hasan Evcimen*

Özet

Amaç: Bu çalışma, COVID-19 pandemisinde hemşirelerin algıladıkları stres ile dini başa çıkma durumları arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Bu çalışma betimsel ilişkisel bir çalışmadır. Materyal metot: 01/01/2021 ile 01/11/2021 tarihleri arasında Türkiye'nin doğusunda bulunan bir hastanede çalışan hemşireler ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemi "evreni bilinen örneklem formülü" ile belirlenmiş ve neticede 166 hemşire araştırmaya dahil edilmiştir. Verilerin toplanmasında Tanımlayıcı Bilgi Formu, Algılanan Stres Ölçeği ve Dini Başa Çıkma Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS 25 programında sayı, yüzde ve ortalama değerleri hesaplanmıştır. Ayrıca istatistiksel yöntemlerden bağımsız örneklem t-testinin yanında veriler tek yönlü ANOVA ve Pearson korelasyon analizi yapılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin %54,8'i 18-25 yaş arasındadır ve %72,3'ü kadındır. Hemşirelerin PSS-14 puan ortalaması 30,72±7,07, pozitif dini başa çıkma puanı ortalaması 3,35±0,59 ve negatif dini başa çıkma puanı ortalaması 2,44±0,94 idi. Hemşirelerin algıladıkları stres ile pozitif dini başa çıkma arasında negatif, zayıf ve anlamsız bir ilişki olduğu bulundu (r:-0.088 p>0.05). Hemşirelerin algıladıkları stres durumları ile olumsuz dini başa çıkma tutumları arasında da pozitif, zayıf ve anlamsız bir ilişki olduğu belirlendi (r:0.047 p>0.05). Sonuç: Hemşirelerde orta düzeyde algılanan stres saptanmıştır. Hemşirelerin olumlu dini başa çıkma durumları iyi iken, olumsuz dini başa çıkma durumları orta düzeydedir. Hemşirelere yönelik stres yönetimi ve başa çıkma stratejilerine yönelik bir programın geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, COVID-19, Algılanan Stres, Dini Başa Çıkma Durumu

Investigation of Nurses' Perceived Stress Levels and Their Religious Coping Conditions in the COVID-19 Pandemic

Abstract

Aim:. This study aims to examine the relationship between nurses' perceived stress and religious coping conditions in the COVID-19 pandemic. This study is a descriptive relational study. Methods: This study was carried out among nurses working in a hospital situated in the eastern region of Turkey during the period from January 1, 2021, to January 11, 2021. The research sample comprised of 166 nurses, determined using the "sampling formula with a known universe." Descriptive Information Form, Perceived Stress Scale and Religious Coping Scale were used to collect data. The gathered data were analyzed in the SPSS 25 software, employing statistical measures such as numbers, percentages, means, as well as statistical tests including independent sample t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation analysis. Results: 54.8% of the nurses participating in the study are between the ages of 18-25, and 72.3% of the participants are women. The mean score for nurses on the Perceived Stress Scale (PSS-14) was 30.72±7.07. Additionally, the mean score for positive religious coping was 3.35±0.59, while this score for negative religious coping was 2.44±0.94. The analysis revealed a weak and non-significant negative relationship (r: -0.088, p>0.05) between nurses' perceived stress levels and their engagement in positive religious coping. Furthermore, it was observed that there is a weak and non-significant positive relationship (r: 0.047, p>0.05) between nurses' perceived stress levels and their tendency towards negative religious coping. Conclusion: A moderate level of perceived stress was found in nurses. While positive religious coping condition of nurses is good, their negative religious coping condition is moderate. It is suggested that a program for stress management and coping strategies be developed for nurses.

Keywords: Nurse, COVID-19, Perceıved Stress, Religious, Coping Conditions.

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9401-0044

Hemşirelerin Kültürlerarası İletişimde Kaygı Düzeyleri ve İlişkili Faktörler

Asst. Prof. Dr. Cevriye Özdemir[1], Asst. Prof. Dr. Ali Kaplan[1]

[1]Kayseri Üniversitesi

Özet

Amaç: Hemşirelerin, çeşitli kültürlerden sağlıklı/hasta bireylere bütüncül bakım sağlayabilmeleri için bireyler ve aileleriyle etkili bir iletişim kurabilmeleri önemlidir. Bu nedenle bu çalışmada hemşirelerin kültürlerarası iletişimde kaygı düzeyleri ve ilişkili faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türde yapılan araştırmanın örneklemini İç Anadolu Bölgesinde yer alan iki kamu hastanesinde çalışan 314 hemşire oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Tanımlayıcı Özellikler Bilgi Formu ve Kültürler Arası İletişim Kaygısı Ölçeği kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin %54,1'i 25 yaş ve altı, %64,3'ü kadın, %76,4'ü bekâr, %54,5'i lisans mezunudur. Hemşirelerin Kültürlerarası İletişim Kaygısı Ölçeği'nden aldıkları toplam puan ortalamasının 33,14±8,13 olduğu bulunmuştur. Elde edilen verilere göre, öğrenim durumu, aile ilişkileri, anadilden başka bir dil konuşma ya da anlama ve farklı kültürden insanlar ile yaşama/bir arada bulunma ile Kültürlerarası İletişim Kaygısı Ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Sonuç: Çalışma sonucuna göre hemşireler orta düzeyde kültürlerarası iletişim kaygısı yaşamaktadır. Hemşirelerin kültürlerarası iletişim kaygısını etkileyen faktörlerin belirlenmesi ve azaltılması noktasında destekleyici programların düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Kültür, Kültürlerarası İletişim, Kaygı

Nurses' Anxiety Levels and Associated Factors in Intercultural Communication

Abstract

Aim: It is important for nurses to be able to communicate effectively with individuals and their families in order to provide holistic care to healthy/sick individuals from various cultures. Therefore, in this study, it was aimed to determine the anxiety levels and related factors of nurses in intercultural communication. Method: It is very important for nurses to be able to communicate effectively with healthy/sick individuals and their families from various cultures in order to provide holistic care. Therefore, in this study, it was aimed to determine the anxiety levels of nurses and related factors in intercultural communication. Results: 54.1% of the nurses participating in the study were 25 years old and under, 64.3% were women, 76.4% were single, 54.5% were undergraduates. It was found that the

total mean score of the nurses from the Intercultural Communication Anxiety Scale was 33.14±8.13. According to the data obtained, it has been determined that there is a statistically significant relationship between educational status, family relations, speaking or understanding a language other than mother tongue, living/coexistence with people from different cultures and the Intercultural Communication Anxiety Scale score ($p<0.05$). Conclusion: According to the results of the study, nurses have a moderate level of intercultural communication anxiety. It is recommended to organize supportive programs in order to determine and reduce the factors affecting the intercultural communication anxiety of nurses.

Keywords: Nurse, Culture, Intercultural Communication, Anxiety

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2914-197X

Hemşirelerin Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının Çalışma Yaşamı ve Hemşirelik İmajıyla İlişkisinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Evrim Bayraktar[1]

[1]Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Toplumsal cinsiyet kavramı toplumun kadını ve erkeği algılayış biçimini, davranış tarzını ve bu davranışlardan beklentilerle ilgili değerler, yargılar, rolleri içerir. Sağlık çalışanları arasında toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden en çok etkilendiği düşünülen hemşirelerin toplumsal cinsiyet rol ve tutumlarının, hemşirelik mesleğine bakışa etkisini değerlendirmek önemlidir. Toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin çalışmalar genelde öğrenci popülasyonunda yapılmıştır. Literatür incelendiğinde sağlık çalışanlarının toplumsal cinsiyet rollerine yönelik çalışmalar sınırlı sayıdadır. Bu çalışma, hemşirelerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumlarının çalışma yaşamı ve hemşirelik imajıyla ilişkisini incelemek amacıyla yapılmıştır ve tanımlayıcı araştırma tipine uygun olarak yapılmıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden 220 hemşire ile çalışma tamamlanmıştır. Veriler kişisel bilgi formu, Toplumsal Cinsiyet Rolleri Tutum Ölçeği ve Hemşirelik Mesleğine Yönelik İmaj Ölçeği(HMYİÖ) ile toplanmıştır. Bu çalışmada hemşirelerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumlarının eşitlikçi bir tutuma sahip olduğu saptanmıştır. Bazı değişkenlerin de hemşirelerin sahip olduğu tutumu etkilediği belirlenmiştir. HMYİÖ' den aldıkları puan ortalamalarına göre orta düzeyde hemşirelik imajına sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik İmajı, Toplumsal Cinsiyet

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1241-9370

Hemşirelik 3.cü Sınıf Öğrencilerinin Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar (CYBH) Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin İncelenmesi: Kesitsel Çalışma

Dr. Ayla Güllü[1], Asst. Prof. Dr. Nihal Aloğlu[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Özet

Amaç: Cinsel yolla bulaşan hastalıklar (CYBH) önemli sağlık sorunlarından biridir. Kesin tedavinin mevcut olamayabildiği CYBH için enfeksiyonların bulaşmasının önlenmesi birincil hedeftir. Özellikle hemşirelik öğrencilerinin CYBH hakkında yüksek seviyede bilgi sahibi olması CYBH'ın bulaşmasının önlenmesinde önemli bir unsurdur. Bu çalışmanın amacı, hemşirelik 3.cü sınıf öğrencilerinin CYBH ile ilgili bilgi düzeylerinin tanımlanmasıdır. Yöntem: Kesitsel araştırma tasarımı kullanılan bu çalışma, Kadın Hastalıkları ve Doğum dersini almış olan 3. sınıf ta bulunan 114 hemşirelik öğrencisi ile yürütülmüştür. Veriler 15-30 Aralık 2022 tarihleri arasında toplanmıştır. Katılımcıların cinsel yolla bulaşan hastalıklar hakkındaki bilgi seviyelerinin belirlenmesinde toplam 36 maddesi bulunan 'Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar ile İlgili Bilgi Testi' kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans, yüzde, Mann-Whitney U testi ve Kruskal Wallis-H testi kullanılmıştır. Bulgular: Öğrencilerin %63.9'u kadın, %72.3'ü 18-24 yaş aralığındadır. Kadın öğrencilerin CYBH hakkındaki bilgi seviyeleri erkek öğrencilerden anlamlı olarak daha yüksektir ($p=0.033$).Yaş, medeni durum ve birlikte yaşanılan kişi gibi değişkenler CYBH hakkındaki bilgi seviyesini anlamlı olarak etkilememiştir ($p>0.05$). Öğrencilerin CYBH Bilgi Testi toplam puanı 29.81 ± 4.04 olarak tespit edilmiştir. Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin ve özellikle bu bölümdeki erkek öğrencilerin cinsel yolla bulaşan hastalıklar ve önlenmesi konusundaki farkındalıklarının artırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar, Hemşirelik, Öğrenci

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8242-0110

Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Uygulamalara Yönelik Tutumları ve Akademik Başarı Düzeylerini Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Ali Kaplan[1], Asst. Prof. Dr. Cevriye Özdemir[1]

[1]Kayseri Üniversitesi
**Corresponding author: Ali KAPLAN*

Özet

Amaç: Klinik öğrenme hedeflerine ulaşabilmek için hemşirelik öğrencilerinin klinik uygulamalara yönelik tutumlarının değerlendirilmesi ve bu değerlendirme sonuçlarının eğitim öğretim sürecine entegre edilmesi gereklidir. Bu yüzden bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin klinik uygulamalara yönelik tutumlarını ve akademik başarı düzeylerini etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte yapılan çalışmanın verileri Haziran-Temmuz 2023 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmanın örneklemini Türkiye'de bir ilde yer alan bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde 2022-2023 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 166 öğrenci oluşturmuştur. Verilerinin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu ve Hemşirelik Öğrencileri için Klinik Uygulamalara Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Bulgular: Öğrencilerin mezun olduğu lise, hemşirelik bölümünü isteyerek tercih etme, okul yaşantısından memnun olma ve lisansüstü eğitim yapmak isteme durumları ile klinik uygulamalara yönelik tutum düzeyleri ve genel akademik not ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardır. Sevdiği için hemşirelik mesleğini tercih eden öğrencilerin klinik uygulamalara yönelik tutumları daha yüksektir. Ayrıca öğrencilerin genel akademik not ortalamaları ile klinik uygulamalara yönelik tutum düzeyleri arasında da pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Sonuç: Hemşirelik eğitmenlerinin ve klinik hemşirelerinin öğrencilerin klinik uygulamalara yönelik tutumlarını etkileyen bu faktörlere ilişkin olumlu stratejiler geliştirmesi ve uygun ortam sağlamaları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencisi, Hemşirelik, Klinik Uygulamalar, Tutum, Akademik Başarı

Determination of Nursing Students' Attitudes Towards Clinical Practices and Factors Affecting Academic Achievement Levels

Abstract

Objective: In order to achieve clinical learning objectives, it is necessary to evaluate nursing students' attitudes towards clinical practice and to integrate the results of this evaluation into the education and training process. Therefore, in this study, it was aimed to determine the factors affecting the attitudes of nursing students towards clinical practices and their academic achievement levels. Method: The data of the descriptive and cross-sectional study were collected between June and July 2023. The sample of the study consisted of 166 students studying in the Nursing Departments of the Faculty of Health Sciences of a university located in a province in Turkey in the 2022-2023 academic year. Personal Information Form and the Nursing Students' Attitudes towards Clinical Practices Scale were used to collect the data. Results: There is a statistically significant relationship between students' high school graduation, willingly choosing the nursing department, being satisfied with school life, and wanting to do postgraduate education and their attitudes towards clinical practice and their general academic grade point averages. Students who prefer the nursing profession because they like it have higher attitudes towards clinical practice. In addition, there is a significant positive correlation between students' general academic grade point averages and their attitudes towards clinical practice. Conclusion: It is important for nursing instructors and clinical nurses to develop positive strategies and provide an appropriate environment for these factors that affect students' attitudes towards clinical practice.

Keywords: Nursing Student, Nursing, Clinical Practice, Attitude, Academic Success

Presentation ID / Sunum No= 358

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8203-5925

Kanser Tanısı ile İzlenen Çocukların Annelerine Uygulanan Gevşeme Programının Stresle Başa Çıkma ve Kaygı Düzeylerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Çiğdem Sarı Öztürk[1], Researcher Emine Katıkol[2]

[1]Gazi Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Gazi Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Çocuk Hematoloji-Onkoloji Servisi
**Corresponding author: çiğdem sarı öztürk*

Özet

Amaç: Araştırmanın amacı teknoloji temelli gevşeme programının kanser tanısı ile izlenen çocukların annelerinin kaygı ve stresle başa çıkma düzeylerine etkisini araştırmaktır. Yöntem: Bu çalışma bir üniversite hastanesinin pediatrik hematoloji-onkoloji ünitesinde tek körlemeli paralel grup randomize kontrollü çalışma deseninde yapılmıştır. Çalışma 50 anne ile tamamlanmıştır (girişim grubu: n = 25, kontrol grup: n=25). Girişim grubundaki anneler sekiz haftalık bir gevşeme programına (progresif kas gevşeme egzersizleri, rehberli imgeleme ve bilişsel aktivite olarak farkındalık yoncası) katılmışlardır. Kontrol grubundaki anneler standart bakım almışlardır. Durumluluk ve Süreklilik Kaygı Envanteri ve Stresle Başa Çıkma ölçeği programın birinci ve sekizinci haftalarında uygulanmıştır. Bulgular: Girişim (37.00±5.73) ve kontrol grubundaki (36.76±5.07) annelerin yaş ortalamaları benzer olarak belirlenmiştir ($p<0.05$). Girişim ve kontrol grubundaki çocuklar en çok sırasıyla Akut lenfoblastik lösemi ve lenfoma tanıları ile izlenmektedir. Gevşeme programı sonrası kontrol grubunda durumluluk (60.40±0.96) ve süreklilik (62.64±1.16) kaygı puan ortalamaları girişim grubuna (45.72±0.99, 44.56±0.84) göre daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca, gevşeme programı sonrasında girişim grubunda Stresle Başa Çıkma Ölçeği puan ortalamaları (91.04±1.57) kontrol grubuna (58.16±2.55) göre daha yüksek ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p <0.05$). Sonuç: Progresif kas gevşeme egzersizi, rehberli imgeleme ve bilişsel davranışsal yaklaşımları içeren programlar bakım vericilerin anksiyetelerini azaltma ve stresle baş etmelerine yardımcı olabilir. Pediatrik onkoloji alanında çalışan hemşireler, başta anneler olmak üzere bakım vericilere destek olmak amacıyla teknoloji temelli gevşeme programı uygulayabilirler. Böylelikle bakımın sürekliliği ve bütünlüğünü sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Anne, Baş Etme, Çocuk, Gevşeme, Kanser

The Effect of Technology-Based Relaxation Program On Stress Coping and Anxiety Levels in Mothers of Children With Cancer

Abstract

Objectives: The aim of the study was to explore the effect of a technology-based relaxation program on mothers of children with cancer on their anxiety and stress coping levels. Methods: This randomized controlled, single-blind, and parallel-group trial design was conducted in a university hospital, pediatric hematology-oncology unit. The study was completed by 50 mothers (intervention group: n=25, control group: n=25). The mothers in the intervention group participated in a relaxation program for eight weeks (including progressive muscle relaxation, guided imagery, and the four-leaf clover of mindfulness as a cognitive technique). Mothers in the control group received routine care. The State-Trait Anxiety Scale and Stress Coping Scale were applied in the first week and eighth weeks. Results: The mean age of mothers in the intervention (37.00±5.73) and control group (36.76±5.07) were found to be similar ($p<0.05$). Children in the intervention and control groups are mostly followed with the diagnoses of acute lymphoblastic leukemia and lymphoma, respectively. The mean scores of state (60.40±0.96) and trait (62.64±1.16) anxiety scores in the control group after the relaxation program were higher and statistically significant ($p <0.05$) compared to the intervention group (45.72±0.99, 44.56±0.84). Also, after the relaxation program, mean scores on the Stress Coping Scale were higher in the intervention group (91.04±1.57) than in the control group (58.16±2.55), and the difference was statistically significant ($p <0.05$). Conclusion: Progressive muscle relaxation exercise, guided imagery, and cognitive-based therapeutic approaches are effective in reducing caregivers' anxiety and coping with stress. Nurses working in the field of pediatric oncology can apply a technology-based relaxation program to support caregivers, especially mothers. In this way, it can be easy to ensure continuity and integrity of care.

Keywords: Anxiety, Mother,coping, Child, Relaxation, Cancer

Presentation ID / Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5130-2610

Kronik Hastalıkların Ekonomik Yükü

Asst. Prof. Dr. Gülnaz Ata[1], Prof. Dr. Cantürk Çapık[2]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
[2]Atatürk Üniversitesi

Özet

Dünya genelinde ölümlerin önde gelen nedeni olan kronik hastalıklar, yüzyılın en önemli sağlık sorunlarından biridir. Kronik hastalıklar erken ölümlere, engelli geçirilen yaşam yıllarına ve ekonomik kayıplara neden olarak toplumun refahını derinden etkilemekte ve sağlık sistemi üzerine önemli bir yük getirmektedir. Gelişmiş ülkelerde üç yetişkinden birinin birden fazla kronik hastalıkla mücadele ettiği, kronik nedenlere bağlı ölümlerin %80'den fazlasının düşük ve orta gelirli ülkelerdeki insanları etkilediği belirtilmektedir. Kronik hastalıklar uzun sürede ortaya çıkan, genellikle yavaş ilerleyen, kalıcı sekeller bırakan, geri dönüşü olmayan patolojik değişikliklere sebep olan ve uzun süreli takip/bakım gerektiren süreğen hastalıklardır. Kardiyovasküler hastalıklar (%48), kanser (%21), kronik solunum hastalıkları (%12) ve diyabet (%3.5) günümüzde tüm toplumları etkileyen başlıca kronik hastalıklardır. Bunlar aynı zamanda tüm dünyadaki ölümlerin neredeyse %70'inden sorumlu olup, en çok ölüme sebep olan dört hastalık grubudur. Kronik hastalıklar yalnızca erken ölüme neden olmakla kalmamakta, yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilemekte, birey, aile ve toplum için önemli bir ekonomik yük oluşturmaktadır. Ekonomik yük literatürde genel olarak, hastalığın neden olduğu olumsuz maliyetler, bakım verme ile ilişkili ekonomik sorunlar ve bakımın ortaya çıkardığı ekonomik problemler olarak nitelendirilmektedir. Türkiye Hane Halkı Sağlık Araştırmasına göre kronik hastalıkların son 15 yılda, toplam yedi trilyon dolar ekonomik kayıp meydana getirdiği belirtilmektedir. Diyabetin iş gücü kaybı, uzun dönem komplikasyonları ve tedavi maliyetleri nedeniyle ciddi bir ekonomik yük getirdiği bilinmektedir. Kanser de hem hastaya hem de bakım vericilere ekonomik olarak ağır yük getiren diğer bir kronik hastalıktır. Kronik hastalığı olan bireylerin sağlık harcamalarının aylık harcamalarının %75'ini oluşturduğu bilinmektedir. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre yoksulluğun kronik hastalıklarla sıkı bir bağı olduğu, kronik hastalıklarda yaşanan hızlı artışın, özellikle düşük gelirli ülkelerde sağlık bakımı ile ilgili hane halkı maliyetlerini artırdığı ve yoksulluğu tetiklediği tahmin edilmektedir. Günümüzde giderek yaygınlaşan ve birey, aile ve toplum için yıkıcı sağlık sonuçları doğuran kronik hastalıklarla ilişkili sosyoekonomik sonuçlar, bu hastalıkların önlenmesi ve kontrolüne yönelik düzenlemeleri gerekli kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ekonomik Yük, Kronik Hastalıklar, Toplum Sağlığı

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2914-197X

Mastektomi ve Histerektomi Vücut Görüntüsünü, Çift Uyumunu ve Kaygı Düzeyini Etkiler Mi?

Asst. Prof. Dr. Evrim Bayraktar[1], Ra. Nurten Özmen[2], Prof. Dr. Mehmet Dolanbay[3], Assoc. Prof. Dr. Mustafa Gök[3]

[1]Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Erciyes Üniversitesi Cerrahi Hemşireliği A.B.D
[3]Erciyes Üniversitesi Gevher Nesibe Tıp Fakültesi Hastanesi

Özet

Histerektomi ve mastektomi, hastanın hayatını etkileyebilen özel ameliyat türleridir. Aslında histerektomi ve mastektomi kararı vermek her kadın için özellikle psikolojik olarak zor bir süreçtir. Bu çalışma, histerektomi ve mastektomi sonrası kadınlarda beden imajı, kaygı ve çift uyumu arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçlamaktadır. Çalışma tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Kadın Doğum ve genel cerrahi servislerinde yapılan araştırmaya mastektomi geçiren 57 kadın ve histerektomi olan 76 kadın dâhil edilmiştir. Verilerin toplama için; Vücut İmajı Ölçeği ve Gözden Geçirilmiş Çift Uyum Ölçeği (RDAS), Durumluk Kaygı Envanteri-STAI ve araştırmacı tarafından geliştirilen bir görüşme formu kullanılmıştır. Bulgular : Çalışma sonucunda; Mastektomi geçirmiş hastaların Vücut Algısı Ölçeği puanlarının ve Anksiyete Ölçeği puanlarının histerektomi geçirmiş hastalardan daha yüksek olduğu, $p<0.05$ Histerektomi geçirmiş hastaların Doyum ve Uzlaşım Faktörü puanlarının mastektomi geçirmiş hastalardan daha yüksek olduğu belirlenmiştir. $P<0.05$ Mastektomi ve histerektomi geçirmiş hastaların Görüş Birliği Faktörü puanları arasında fark olmadığını ve histerektomi geçirmiş hastaların Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği puanlarının mastektomi geçirmiş hastalardan daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Onkoloji bölümü birimlerinin polikliniklerinde kanser tedavisi sonrası tüm kadınlara yönelik psikolojik, sosyal ve fiziksel konuları içeren kapsamlı sağlık eğitim programlarının yanı sıra rehabilitasyon programlarının başlatılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Evlilik Uyumu, Kaygı, Beden İmajı, Histerektomi, Mastektomi

Do Mastectomy and Hysterectomy Affect Body Image, Couple Adjustment, and Anxiety Level?

Abstract

Hysterectomy and mastectomy are special types of surgery that can affect a patient's life. In fact, making a hysterectomy and mastectomy decision is a difficult process for every woman, especially psychologically. This study aims to investigate the relationship between body image, anxiety and dyadic adjustment in women after hysterectomy and mastectomy. The study was done descriptively. 57 women who had a mastectomy and 76 women who had a hysterectomy were included in the study conducted in the obstetrics and general surgery wards. For data collection; Body Image Scale and Revised Dynasty Scale (RDAS), State Anxiety Inventory-STAI and an interview form developed by the researcher were used. Results: In the results of working; Body Perception Scale scores and Anxiety Scale scores of patients who had undergone mastectomy were higher than patients who had undergone hysterectomy, $p<0.05$. It was determined that the Satisfaction and Compromise Factor scores of patients who had undergone hysterectomy were higher than those who had undergone mastectomy. $P<0.05$ It was determined that there was no difference between the Consensus Factor scores of the patients who had undergone mastectomy and hysterectomy, and the Revised Pairwise Adjustment Scale scores of patients who had undergone hysterectomy were higher than those who had undergone mastectomy. Conclusion: It is recommended to start rehabilitation programs in addition to comprehensive health education programs that include psychological, social and physical issues for all women after cancer treatment in the outpatient clinics of the oncology department.

Keywords: Marital Adjustment, Anxiety, Body Image, Hysterectomy, Mastectomy

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1241-9370

Özel Bir Hastanede Çalışan Hemşirelerin İş Doyumlarının İncelenmesi

Dr. Ayla Güllü[1], Asst. Prof. Dr. Nihal Aloğlu[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Özet

Giriş: Hemşirelerde iş doyumu profesyonel, kişisel ve örgütsel değişkenlerle ilişkilidir ve hem çalışma koşullarından hem de hemşirelerin kişisel özelliklerinden etkilenir. Özellikle zor çalışma koşulları hemşirelerde mesleği bırakma düşüncesine neden olmaktadır. Bu nedenle hemşirelik mesleğinde iş doyumu önemlidir. Amaç: Bu çalışmanın amacı özel bir hastanede çalışan hemşirelerin iş doyumu düzeylerini belirlemek ve hemşirelerin iş doyumu düzeylerini bazı değişkenler açısından değerlendirmekti. Yöntem: Çalışmaya Akdeniz bölgesinde bir şehir merkezindeki özel bir hastanede çalışan 57 hemşire katıldı. Veri toplama aracı olarak, 20 maddeden oluşan, 5'li Likert tipi "Minnesota İş Doyum Ölçeği" kullanıldı. Verilerin analizinde student-t testi ve Anova testi kullanıldı. Bulgular: Cinsiyet açısından çalışma katılımcılarının çoğunluğu (%71.9) kadın ve yaş açısından katılımcıların çoğu 20-24 (71.9) yaş aralığındaydı. Mesleği kendi isteğiyle seçtiğini belirten hemşirelerin iş doyum düzeyleri, mesleği kendi isteğiyle seçmediğini belirten hemşirelerden anlamlı olarak daha yüksekti ($F=3.361$, $p<0.001$). Cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, medeni durum, meslekte çalışma yılı, ekonomik durum, mesleği değiştirmek isteme durumu ile iş doyumu arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p>0.05$). Çalışmada, hemşirelerin iş doyumunun normal (genel puan= 61.49±14.92) olduğu bulundu. Sonuç: Meslek standartlarını yükseltmek ve organizasyonel destek sağlanması hemşirelerde iş doyumunu optimize edebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, İş Doyumu, Özel Sektör

Presentation ID / Sunum No= 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6928-6818

Palyatif Bakım Hastalarının Yaşam Sonu Semptomları ve Polifarmasi Durumları

Asst. Prof. Dr. Vildan Kocatepe[1], Dr. Halide Fulya Uludağ Kızıltepe[2], Asst. Prof. Dr. Dilek Yıldırım[3], Assoc. Prof. Dr. Özlem Oruç[2]

[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü
[2]İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları Ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
[3] İstanbul Aydın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Özet

Palyatif bakımda özellikle yaşamın sonuna yaklaşan hastalar hem hastalığın hem de tedavilerin bir sonucu olarak birçok semptom yaşamaktadır. Polifarmasi, reçete edildikleri hastalıklara ve yararlarına bakılmaksızın beş veya daha fazla ilacın eşzamanlı kullanımı olarak tanımlanır. Bu çalışmada palyatif bakım ünitesinde kanser tanısı ile yatan hastaların yaşam sonu bakım semptomları ve polifarmasi durumlarının incelenmesi amaçlandı. Retrospektif tanımlayıcı çalışmanın verileri hastane kayıtlarından ve otomasyon sisteminden elde edildi. Çalışmanın örneklemini palyatif bakım ünitesinde 2016-2021 yılları arasında yatan ve yatışı sırasında eksitus olan ve en az 9 gün yatış yapan tüm hastaların (n=201) verileri dahil edildi. Tüm hastaların semptomları, demografik özellikleri, komorbiditeleri, malignite tanıları, hastalığın evresi ve metastaz durumu, palyatif birimde yatış süresi verileri incelendi. Hastaların yaş ortalaması 66,83±11.03'tü. Hastaların yaşam sonu dönemde en sık görülen semptomları dispne (%85,1) ve ağrıydı (%67,7). Hastaların ölüm günü kullandıkları ilaç sayıları ortalaması 10,89±3,16, ölümden önceki 3. günde 12,50±3,11, ölümden önceki 6. günde 13,24±3,07, ölümden önceki 9. günde 13,50±3,03'tü. Hastaların ölüm günü dispne varlığına göre kullandıkları ilaç sayıları ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardı (t=1,997, p=,047). Hastaların ölüm günü ağrı varlığına göre kullandıkları ilaç sayıları ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardı (t=3,781, p=,001). Hastaların ölümden önceki 9. günden ölüm gününe kadar kullandıkları ilaç sayısı azaldı. Ancak hastaların ölümden önceki 9., 6., 3. ve ölüm günlerinde kullandıkları ilaç sayısı ortalaması 10'nun üzerinde olup, polifarmasi durumları devam etmekteydi. Polifarmasinin olumsuz etkilerini ortadan kaldırabilmek için palyatif bakım hekim ve hemşirelerinin bu konudaki farkındalıklarının artması, bu konuda eğitim programlarının oluşturulması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Polifarmasi, Mortalite, Hemşirelik Palyatif Bakım

End of Life Symptoms and Polypharmacy Conditions of Palliative Care Patients

Abstract

Patients in palliative care, especially those nearing the endof life, experience many symptoms as a result of both the disease and the treatments. Polypharmacy is defined as the simultaneous use of five or more medicines, regardless of the diseases for which they are prescribed and their benefits. Examining the end-of-life symptoms and polypharmacy status of patients hospitalized in the palliative care unit with the diagnosis of cancer. The data for the retrospective descriptive study were obtained from hospital records and an automation system. The sample of the study included the data of all patients (n=201) who were hospitalized in the palliative care unit between 2016-2021.The mean age of the patients was 66.83±11.03. The most common symptoms of end-of-life patients were dyspnea (85.1%) and pain (67.7%). The mean number of medications used by the patients on the day of death was 10.89±3.16, it was 12.50±3.11 on the third day before death, 13.24±3.07 on the 6th day before death, 13.50±3.03 on the 9th day before death. There was a statistically significant difference between the mean number of medications used by the patients according to the presence of dyspnea on the day of death (t=1.997, p=.047).There was a statistically significant difference between the mean number of medications used by the patients according to the presence of pain on the day of death (t=3.781, p=.001). The number of medications used by the patients decreased from the 9th day before death to the day of death and their polypharmacy status continued. In order to eliminate the negative effects of polypharmacy, it is important to increase the awareness of palliative care nurses and physicians on this issue and to establish training programmes on this subject.

Keywords: Polypharmacy, Mortality, Nursing, Palliative Care

Presentation ID / Sunum No= 285

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8923-1144

Pediatrik Hastada Nazogastrik Tüp İle Beslenmeye Yönelik Öğrencilere Verilen Video Destekli Eğitimin Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Researcher Ayşenur Atay[1], Asst. Prof. Dr. Şeyda Binay Yaz[2]

[1]İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[2]İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Özet

Amaç: Pediatrik hastada nazogastrik tüp ile beslenmeye yönelik hemşirelik öğrencilerine verilen video destekli eğitimin etkinliğinin değerlendirilmesi amacıyla ön-son test kontrollü yarı deneysel desende bir çalışmadır. Yöntem: Araştırma Mayıs 2022 – Haziran 2022 tarihleri arasında İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği dersine kayıtlı, 3. ve 4. sınıfta yer alan hemşirelik öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın dahil edilme kriterlerine uyan, çalışmaya katılmaya gönüllü olan ve veri toplama araçlarını eksiksiz tamamlayan 61 öğrenci ile çalışma gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri, Öğrenci Tanıtıcı Bilgi Formu, Pediatrik Hastada Nazogastrik Tüp ile Beslenme Bilgi Testi, Öğretim Materyali Motivasyon Ölçeği, Akademik Öz-yeterlik Ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. Veriler SPSS (Statistics Package for Special Sciences) 25.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Deney grubuna uygulanan video destekli eğitimden sonra uygulanan bilgi testi son test puan ortalamaları ile ön test puan ortalamaları açısından anlamlı bir artış olduğu belirlenirken ($p<0.05$), kontrol grubunda ön testten elde edilen ortalamalar ile son testten elde edilen ortalamalar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark elde edilmemiştir ($p>0.05$). Deney grubuna uygulanan öğretim materyali motivasyon ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalaması 143,00± 13,93 olarak bulunmuştur. Sonuç: Hemşirelik öğrencilerine uygulanan video destekli öğretimin pediatrik hastada nazogastrik tüp ile beslenme konusunun öğretilmesinde etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Pediatri, Beceri Eğitimi, Hemşirelik Eğitimi, Nazogastrik Tüp, Video Destekli Öğretim

Presentation ID / Sunum No= 317

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2731-7134

Sünnet Sırasında Kullanılan Video Oyununun Çocukların Ağrı, Anksiyete ve Fizyolojik Parametrelerini Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Sevim Çimke[1], Dr. Necip Fazıl Aras[2]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi
[2]Özel Çocuk Cerrahisi Kliniği
**Corresponding author: SEVİM ÇİMKE*

Özet

Giriş: Çocuklar, sağlık bakım süreçlerinde ekstra özen ve ilgiye ihtiyaç duymaktadır. Bu nedenle sağlık bakım hizmeti veren kişilerin, tıbbi bakım ortamında yaşanabilecek ağrı ve anksiyetenin sebep olacağı olumsuz sonuçlarını kontrol etmek için, uygun müdahalelerde bulunmaları önem taşımaktadır. Gereç-yöntem: Araştırma, sünnet sırasında video oyun oynatmanın çocukların ağrı, kaygı ve fizyolojik parametrelerine etkisini belirlemek amacı ile ön test son test yarı deneysel olarak yapılmıştır. Araştırmanın evreninin özel bir Çocuk Cerrahisi Kliniğinde lokal anestezi kullanılarak sünnet yapılacak olan 6-12 yaş çocuklar oluşturmuştur. Çalışma toplam 42 çocuk ile tamamlanmıştır. Verilerin toplanmasında Çocuk ebeveyn tanıtım bilgi formu, Fizyolojik ölçüm çizelgesi, Yüz İfadeleri Ağrı Ölçeği-Revize (YİAÖ-R), Çocukların Duygusal Göstergesi Ölçeği (ÇDGÖ) kullanılmıştır. Ölçümleri işlem öncesi, sırası ve işlem bitişinde olmak üzere üç kez yapılmıştır. Verilerin istatistiksel analizi için sayı (n), yüzde (%), ortalama verilmiştir. Ölçümler arası farkı belirlemek için Friedman testi kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmada çocukların ortalama yaşı 7.33+1.20 olarak belirlenmiştir. Çocukların üçüncü ölçümde alınan kalp atım hızı ve solunum hızları ilk ölçümden anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Çalışmada çocukların ağrı seviyeleri ikinci ve üçüncü ölçümlerde ilk ölçüme göre anlamlı şekilde düşük olduğu saptanmıştır. Ayrıca çocukların anksiyete seviyeleri de ikinci ve üçüncü ölçümlerde ilk ölçüme göre anlamlı şekilde düşük bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç ve öneriler: Sünnet sırasında video oyun kullanma çocuklarda ağrı, anksiyete ve korkuyu yönetmek için hemen her zaman ve her yerde kullanılabilecek yeni, kolay ve uygun maliyetli bir müdahale sağlayacaktır. Aynı zamanda işlemin güvenli bir şekilde yapılmasına olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sünnet, Ağrı, Anksiyete, Video Oyun

The Effect of Video Game Used During Circumstance On Pain, Anxiety and Physiological Parameters of Children

Abstract

Introduction: Children need extra care and attention in their health care processes. For this reason, it is important for health care providers to take appropriate interventions to control the negative consequences of pain and anxiety in the medical care setting. Materials-methods: The research was conducted as a pre-test post-test quasi-experimental in order to determine the effect of playing video games during circumcision on the pain, anxiety and physiological parameters of children. The population of the study consisted of children aged 6-12 who will be circumcised using local anesthesia in a special Pediatric Surgery Clinic. The study was completed with a total of 42 children. Child-parent information form, Physiological measurement chart, Facial Expressions Pain Scale-Revised (FAQ-R), Children's Emotional Indicator Scale (CDS) were used to collect data. Measurements were made three times before, during and after the procedure. For statistical analysis of the data, number (n), percentage (%), mean are given. Friedman test was used to determine the difference between measurements. Results: The mean age of the children in the study was determined as 7.33+1.20. The heart rate and respiratory rates of the children in the third measurement were found to be significantly higher than the first measurement ($p<0.05$). In the study, it was determined that the pain levels of the children were significantly lower in the second and third measurements compared to the first measurement. In addition, children's anxiety levels were found to be significantly lower in the second and third measurements compared to the first measurement ($p<0.05$). Conclusion and recommendations: Using video games during circumcision will provide a new, easy and cost-effective intervention that can be used almost anytime and anywhere to manage pain, anxiety and fear in children. At the same time, it will allow the process to be done safely.

Keywords: Circumcision, Pain, Anxiety, Video Game

Presentation ID / Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2493-3051

Üniversite Öğrencilerinin Sağlık Okuryazarlık Düzeylerinin ve Etkileyen Değişkenlerin İncelenmesi

Assoc. Prof. Dr. Vasfiye Bayram Değer[1], Assoc. Prof. Dr. Havva Kaçan[2]

[1]Mardin Artuklu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Kastamonu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
**Corresponding author: Havva Kaçan*

Özet

Amaç: Bu çalışma sağlık bilimleri fakültesinde okuyan öğrencilerinin sağlık okuryazarlık düzeyleri ve etkileyen değişkenlerin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Method: Çalışma tanımlayıcı desende planlanmıştır. Araştırmanın evrenini Ocak 2023 - Haziran 2023 tarihleri arasında Mardin Artuklu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi hemşirelik, ebelik ve beslenme bölümlerinde okuyan 1237 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 574 öğrenci örneklemi oluşturmuştur. Verilerin toplanılmasında öğrencileri tanımlayıcı 8 sorudan oluşan soru formu ve Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (TSOY-32) kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS 22.0 istatistik programı aracılığıyla değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin tanımlayıcı özelliklerinin belirlenmesinde frekans ve yüzde analizlerinden, ölçeğin incelenmesinde ortalama ve standart sapma istatistiklerinden faydalanılmıştır. Öğrencilerin tanımlayıcı özelliklerine göre ölçek düzeylerindeki farklılaşmaların incelenmesinde t-testi, tek yönlü varyans analizi (Anova) ve post hoc (Tukey, LSD) analizlerinden faydalanılmıştır. Araştırma için etik kurul izni, fakülte dekanlığından kurum izni alınmıştır. Veriler Google form aracılığıyla öğrenci gruplarından link paylaşımı ile yapılarak toplanmıştır. Bulgular: Öğrencilerin %61,1'i kadın, %30,8'i 3.sınıfta, %47,4'ü hemşirelik bölümünde, %38,9'ünün ailesinde sağlık çalışanı bulunmakta, %59,8'i sağlık okur yazarlık bilgisinin olumlu olduğunu düşünmektedir. Öğrencilerin Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği-32 ölçeğinden ortalama 41,206±6,369 puan aldıkları saptandı. Öğrencilerin sağlık okuryazarlığına %0,9'u yetersiz, %8,4'ü sorunlu-sınırlı, %43,7'si yeterli, %47,0'si mükemmel olduğu bulundu. Öğrencilerin cinsiyeti, öğrenim gördüğü bölüm, sınıf düzeyleri, Ailede sağlık personelinin olması, öğrencilerin sağlık okuryazarlığı algısı iyi olanların ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptandı ($p<0.05$). Sonuç ve Öneriler: Araştırma sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin sağlık okuryazarlık düzeylerinin yeterli olduğunu gösterdi. Bununla birlikte dikkate alınması gerekecek oranda sorunlu-sınırlı sağlık okuryazarlık düzeyine sahip olan öğrencilerin de olduğunu gösterdi. Öğrencilerin sağlık okuryazarlık düzeylerini, cinsiyetlerinin, öğrenim gördükleri bölümün ve sınıf düzeylerinin etkilediğini ortaya koydu.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Öğrencileri, Sağlık Okur Yazarlığı, Etkileyen Değişkenler

Investigation of University Students' Health Literacy Levels and Influencing Variables

Abstract

Objective: This study was conducted to examine the health literacy levels of students studying in the faculty of health sciences and the variables affecting them. Method: The study was planned in descriptive design. The population of the study consisted of 1237 students studying in nursing, midwifery and nutrition departments of Mardin Artuklu University Faculty of Health Sciences between January 2023 and June 2023. The sample consisted of 574 students who voluntarily agreed to participate in the study. A questionnaire consisting of 8 descriptive questions and Turkey Health Literacy Scale (TSOY-32) were used to collect the data. The data obtained in the study were evaluated by means of SPSS 22.0 statistical programme in computer environment. Frequency and percentage analyses were used to determine the descriptive characteristics of the students participating in the study, and mean and standard deviation statistics were used to examine the scale. T-test, one-way analysis of variance (Anova) and post hoc (Tukey, LSD) analyses were used to examine the differences in scale levels according to the descriptive characteristics of the students. Ethics committee permission and institutional permission from the dean of the faculty were obtained for the research. Data were collected by sharing links from student groups via Google form. Results: 61.1% of the students were female, 30.8% were in the 3rd year, 47.4% were in the nursing department, 38.9% had health workers in their families, and 59.8% thought that their health literacy knowledge was positive. It was determined that the students received an average score of 41.206±6.369 from the Turkey Health Literacy Scale-32. It was found that 0.9% of the students had inadequate health literacy, 8.4% had problematic-limited health literacy, 43.7% had adequate health literacy, and 47.0% had excellent health literacy. A statistically significant difference was found between the gender of the students, the department of study, grade level, the presence of health personnel in the family, and the mean of the students with good health literacy perception ($p<0.05$). Conclusion and Suggestions: The study showed that the health literacy levels of the students studying in the faculty of health sciences were adequate. However, it also showed that there are students with problematic-limited health literacy levels that need to be taken into consideration. It was revealed that the health literacy levels of the students were influenced by their gender, the department they were studying and their grade level.

Keywords: Health Students, Health Literacy, Influencing Variables

Presentation ID / Sunum No= 350

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8616-4935

Uzaktan mı Yoksa Yüz Yüze Mi Hemşirelik

Dr. Yasemin Karacan[1]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi
**Corresponding author: Yasemin Karacan*

Özet

Covid-19 salgını ile eğitimde sonrası öğrenme içeriğinin ve tasarımının değişmesi, yeni teknolojiler sayesinde öğrenme etkinliklerinin değişmesi, teknolojinin teknik ve sosyal boyutlarının bir arada ele alınması, bilgi ve becerilerini sürekli güncelleyen uzmanlara gereksinimlerin artmasıyla salgın sonrası öğrenmede yeni bir dönem başlamıştır. Bu sunum online ve web tabanlı uygulamaların kullanımlarını ele alan öğretimlerini geliştirmeyi amaçlamaktadır. Günümüzde uzaktan eğitim için sıklıkla kullanılan ders materyalleri, etkileşimli sunumlar, satın alınabilen kodlarla erişim sağlanan video içerikleri ya da öğrenme yönetim sistemleri Google Meet, Google Hangout, Zoom, Cisco Webex, Bigbluebutton gibi çevrimiçi video konferans uygulamaları Covid 19 salgını sonrasında çevrimiçi canlı video eğitim uygulamaları olarak kullanılmaya başlanmıştır. Sonuç olarak eğitimcilere uzaktan eğitimin olumlu ve olumsuz yönleri hakkında ayrıntılı bilgi verilmesi, eğitimin olumsuzluklarını olumluya dönüştürecek düzenlemeler yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Uzaktan Eğitim, Pandemi, Hemşire Eğitimi

Presentation ID / Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1250-9755

Genetik Absans Epilepsili Sıçan Modelinde Diken-Ve-Dalga Deşarjlar Üzerine Sitagliptin'in Etkisi

Asst. Prof. Dr. Melis Yavuz[1]

[1]Acibadem Mehmet Ali Aydinlar University

Özet

Amaç: Sitagliptinin enflamasyonu azalttığı ve epilepside hastalığı modifiye edici etkileri olabileceği gösterilmiştir (Zheng ve diğerleri, 2021) Bu çalışmanın temel amacı sitagliptinin, Strazburg'dan Genetik Absans Epilepsili Sıçanların (GAERS) diken-ve-dalga deşarjları (DDD) üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Yöntem: Erişkin erkek GAERS sıçanlara, EEG kayıtları için sağ ventriküle tek taraflı bir kılavuz kanül ve fronto-parietal korteks üzerine iki taraflı kortikal elektrotlar stereotaksik olarak implante edildi. Bir hafta sonra intraserebroventriküler yoldan yapay beyin omurilik sıvısı (n=6) veya 150 µg sitagliptin (n=4) enjekte edildi. DDD'ler EEG ile kaydedildi ve değerlendirildi. Veriler, ortalama ± SEM olarak verildi ve analiz, iki yönlü ANOVA ve ardından Dunnet'in çoklu karşılaştırma testleri kullanılarak yapıldı. Sonuç: Sitagliptin sonrasında bazı DDD'lerin ortalama süresinde bir artış görüldü. Bu DDD'ler EEG'de 1 dakikadan fazla sürdü. Ancak genel olarak, her bir DDD'nin tüm ortalama süreleri azaldı. ortalaması, İlk 20 dakikadaki DDD'lerin ortalama süresi, STG:16,1±2,1 - aCSF: 24,8±5,9 sn, 20-40 dakika arasında, STG:15,8±6,4, aCSF: 23,5±9,3 sn ve 40-60 dakika arası, STG:13,7±5,3'e karşı aCSF: 23,9± 8,5 sn ($p < 0,05$) oldu. Yorum: Bu sonuçlar, sitagliptinin kısmen uzamış ani dalga deşarj aktivitesini indükleyebileceğini, ancak genel olarak DDD'lerin süresini azalttığını göstermektedir. Daha yüksek sitagliptin dozlarıyla ilgili daha fazla veriye ve DDD'lerdeki bireysel artışları analiz etmek için daha fazla analize ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sitagliptin, Absans Epilepsisi, Genetik Hayvan Modelleri, Diken-Ve-Dalga Deşarjlar

Sitagliptin On the Expression of Spike-And-Wave Discharges in the Genetic Absence Epilepsy Rat Model

Abstract

Purpose: Sitagliptin has been shown to attenuate inflammation and might have disease-modifying effects in epilepsy (Zheng et al, 2021) Main purpose of this study was to evaluate the effect of sitagliptin on spike-and-wave discharges (SWDs) in Genetic absence epilepsy rats from Strasbourg (GAERS).

Method: Adult male GAERS rats were stereotaxically implanted with a guide cannula unilaterally into the right ventricle and bilaterally cortical electrodes over the fronto-parietal cortex for EEG recordings. After recovery for one week, artificial cerebrospinal fluid (n=6) or a dose of 150 µg sitagliptin (n=4) were injected through the intracerebroventricular route. SWDs were recorded by EEG, and evaluated. Data are given as mean±SEM, and analysis was performed using two-way ANOVA followed by Dunnet's multiple comparisons tests. Results: Sitagliptin displayed an increase in the mean duration of some SWDs for an hour after the injection. Some SWDs were expressed over the duration of 1 min, which in the baseline SWD has not been observed. But overall, the mean of all the mean duration of each individual SWDs in the first 20 minutes were, STG:16.1±2.1 vs aCSF: 24.8±5.9 sec, between 20-40 minutes, STG:15.8±6.4, aCSF: 23.5±9.3 sec and between 40-60 minutes, STG:13.7±5.3 vs aCSF: 23.9± 8.5sec ($p < 0.05$). Conclusion: These results indicate that sitagliptin may partially induce prolonged spike-and-wave discharges activity but overall decrease the duration of SWDs. More data are needed with the higher doses of sitagliptin, as well as further analysis is needed to analyze individual increases for SWDs.

Keywords: Sitagliptin, Absence Epilepsy, Genetic Animal Models, Spike-And-Wave Discharges

Presentation ID / Sunum No= 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0651-3005

Ağrılarımızın Sebebi Akıllı Telefonlar mı?

Asst. Prof. Dr. Evrim Göz[1]

[1]Tarsus Üniversitesi

Özet

Akıllı telefonlar hayatımızı kolaylaştırdığı için günümüzde her bireyin ihtiyacı haline gelmiştir ancak kullanımı arttıkça sağlımız üzerine olumsuz etkiler de ortaya çıkmaktadır. Çalışmalarda insanların haftada ortalama 20 saatten daha uzun süreyi mesajlaşmaya, sosyal medyayı kullanmaya vs. ayırdığı bildirilmiştir (1). Akıllı telefonların uzun süreli kullanımı sonucunda boyun, omuz ve baş ağrısı, başparmak aşırı kullanım sendromu, temporomandibular eklem fonksiyon bozukluğu gibi kas iskelet sistemi problemleri ortaya çıkmaktadır (2). Berolo ve ark. akıllı telefon kullananlarda %68 oranında boyun ağrısının, %46-52 oranında ise omuz ağrısının görüldüğü bildirilmiştir. Shan ve ark. ise uzun süreli akıllı telefon kullanan 2575 bireyde %40 oranında boyun ve omuz ağrısının görüldüğü rapor etmiştir (3, 4). Bireyler akıllı telefonların ekranlarına bakarken sıklıkla baş ve boyun fleksiyon postürü ortaya çıkmakta ve bu postür uzun süreli devam edip sık sık da tekrarlanmaktadır. Bu fleksiyon duruşu boyun çevresindeki kaslarda gerginliğe neden olmakta ve boyun dizabilitesine sebep olmaktadır. (5, 6). Bununla birlikte özellikle uzun süreli mesajlaşmanın el becerisini ve koordinasyonunu olumsuz yönde etkilediği bildirilmiştir (1). Akıllı telefonun yaygın kullanımla birlikte baş ve boyun ağrısı gibi kas iskelet sistemi problemlerinin yanı sıra el bileği ve başparmak ağrılarına neden olduğu yapılan çalışmalar tarafından ortaya konmuştur (7, 8). Çünkü akıllı telefon kullanımına bağlı olarak eklemler statik ve tekrarlayan fiziksel yüklerle karşı karşıya kalmaktadır (9). Akıllı telefon kullanımına bağlı olarak sıklıkla ön kolda ve başparmakta tendinit, tenosinovit ve birinci karpometacarpal eklemde artrit görülmektedir (10) Bunun nedeninin ise cihazların uzun süre elde tutulmasıyla oluşan statik yüklenme, yanlış postür ve aşırı kullanım olarak belirtilmektedir (11). Çalışmalarda, kas iskelet sistemi problemleri olan ve olmayan kişiler karşılaştırılarak bu durumun telefonla mesajlaşmada, postürde, mesajlaşma stilinde ve kas aktivitesinde farklılıklar olduğu gözlemlenmiştir (9). Sonuç olarak omuz ve üst ekstremitedeki kas iskelet problemlerinin büyük çoğunluğundan akıllı telefonların sorumlu olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Telefon, Kas İskelet Sistemi Ağrısı

Presentation ID / Sunum No= 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

The Importance of Endurance Training in Football

Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan[1], Prof. Dr. Ellie Abdi[2], Dr. Redha Taiar[3], Prof. Dr. Tomasz Niznikowski[4], Ra. Emre Uysal[5], Asst. Prof. Dr. Reza Behdari[6] Prof. Dr. Parvez I. Haris[7]

[1]Akdeniz Üniversitesi
[2]Montclair Üniversitesi USA
[3]University of Reims, France
[4]Jôzef Pilsudski Üniversitesi, Polonya
[5]Karabük Üniversitesi
[6]Health& Industry Research Center, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
[7]Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere
**Corresponding author: Meriç ERASLAN*

Abstract

Introduction: Football is a sport in which both physical condition and tactical skills are important. In this paper, the results of the survey study carried out in order to understand the importance that football players give to endurance training and to evaluate the effects of endurance training will be presented. Method: Within the scope of the research, a questionnaire was applied to a total of 150 football players from different age groups and levels. The questionnaire consisted of questions about the training habits of the football players, how often endurance training was performed, the content of the training and the effects of the training on their performance. Results: According to the results of the survey, 85% of the football players stated that they believed that endurance training had a positive effect on football performance. 70% of the participants stated that they regularly do endurance training at least three times a week. These results show the importance that football players give to endurance training and the frequency of training. While 60% of the players stated that they believed that endurance training reduced the risk of injury, 75% stated that they believed that endurance training prevented poor performance towards the end of the match. In addition, 80% of the participants stated that they believed that endurance training increased their tactical flexibility. Conclusion and Suggestions: The results of the survey reveal the belief of football players in the importance of endurance training and the positive effects of training on performance. In this direction, it is critical for football players to give the necessary importance to endurance training, to provide higher performance and lower injury risk. It is recommended that trainers integrate endurance training into their training programs and raise awareness of the players on this issue. Future studies may examine the long-term effects of endurance training more comprehensively, with wider participation at different age groups and levels.

Keywords: Football, Endurance, Training

Presentation ID / Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9794-9367

Yaşlı Yetişkinlerde Kas İskelet Sistemi Ağrısının Fiziksel Aktivite Düzeyi ile İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Adnan Apti[1]

[1]*Istanbul Kultur University, Faculty of Health Sciences, Physiotherapy and Rehabilitation Division*

Özet

Amaç: Yaşlı yetişkinlerin fiziksel aktivite düzeylerinin düşük olduğu bilinmekle birlikte kronik ağrı ile ilişkisi konusunda literatürde farklı sonuçlar bulunmaktadır (1). Araştırmalar, sedanter yaşam tarzının kullanmama semptomlarına yol açabileceğini ve ağrı duyarlılığını artırabileceğini göstermektedir (2). Bu çalışmanın amacı, yaşlı yetişkinlerde fiziksel aktivite düzeyleri ile kronik ağrı arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Metod: Yaşlılar için Fiziksel Aktivite Ölçeği (PASE) skorları (3), demografik bilgiler ve görsel analog skala ile belirlenen alt ekstremite kas-iskelet ağrısı 32 yaşlı yetişkinde (12 kadın ve 20 erkek, ortalama yaş 70.78±5.4 yıl) retrospektif olarak incelendi. İstatistiksel analizde frekans analizi, Spearman korelasyon testi ve Mann Whitney U testleri kullanıldı. Bulgular: Yaş ve vücut kitle indeksi değerleri kadın ve erkek katılımcılar arasında istatistiksel olarak farklı değildir. Katılımcıların %87,5'inde kronik hastalık, %65,6'sında kronik kas-iskelet ağrısı ve %59,4'ünde alt ekstremite kas-iskelet ağrısı olduğu belirlenmiştir. Kadınların fiziksel aktivite skorları (127.2±83.2) erkeklerden (55.8±50.6) anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur (p=0.005). Kronik ağrı için cinsiyetler arasında fark bulunmamıştır. Kas-iskelet sistemi ağrısı olan ve olmayan katılımcıların PASE skorları karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunmamıştır. Alt ekstremitelerde en sık görülen ağrı %50 ile diz ağrısı ve %28,1'i bilateral diz ağrısı bildirmiştir. Diz ağrısı olan ve olmayanların PASE skorları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Fiziksel aktivite ile kronik ağrı arasında korelasyon bulunmamıştır. Sonuç Yaşlı yetişkinlerde, kronik ağrının tedavi edilmesi bireylerin fiziksel aktivite düzeylerini artırmaları için tek başına yeterli olmayabilir. Sağlıklı yaşam için fiziksel aktivite düzeyini korumak veya artırmak için ağrı tedavisi haricinde ek yöntemler göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Yetişkinler, Fiziksel Aktivite, Ağrı

Relationship of Musculoskeletal Pain With Physical Activity Level in Older Adults

Abstract

Aim: It is known that older adults have low levels of physical activity, but there are different results in the literature regarding its relationship with chronic pain (1). Studies show that a sedentary lifestyle may lead to disuse symptoms and increase pain sensitivity (2). The aim of this study was to investigate the relationship between physical activity levels and chronic pain in older adults. Metod: Physical Activity Scale for the Elderly (PASE) scores (3), demographic information and lower extremity musculoskeletal pain determined by visual analogue scale were retrospectively examined in 32 older adults (12 women and 20 men, mean age 70.78±5.4 years). Frequency analysis, Spearman correlation and Mann Whitney U test were used in statistical analysis. Results: Age and body mass index values are not statistically different between male and female participants. It was determined that 87.5% of the participants had chronic disease, 65.6% had chronic musculoskeletal pain and 59.4% had lower extremity musculoskeletal pain. The physical activity scores of women were significantly higher than men (55.8±50.6 in men and 127.2±83.2 in women, p=0.005). No difference was found between genders for chronic pain. There was no significant difference in the PASE scores of participants with and without musculoskeletal pain. The most common pain in the lower extremities was knee pain with 50% and 28.1% reported bilateral knee pain and there was no significant difference between the PASE scores of those with and without knee pain. No correlation was found between physical activity and chronic pain. Conclusion: In older adults, treating chronic pain alone may not be sufficient for individuals to increase their physical activity levels. Additional methods other than pain treatment should be considered to maintain or increase physical activity level for a healthy life. References: 1- Woo J.et al. Prevalence and correlates of musculoskeletal pain in Chinese elderly and the impact on 4-year physical function and quality of life. Public health, 2009, 123.8: 549-556. 2- Law LF, et al. How does physical activity modulate pain? Pain. 2017. 3- Ayvat E, et al. The Turkish version of the Physical Activity Scale for the Elderly (PASE): its cultural adaptation, validation, and reliability. Turk J Med Sci. 2017 Jun 12,47(3):908-915.

Keywords: Older Adults, Physical Activity, Pain

Presentation ID / Sunum No= 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8548-8364

Yoğun Bakımda Nadir Bir Olgu: Eklampsi Zemininde Gelişen Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu (PRES)

Dr. Ayşe Zeynep Turan Cıvraz[1]

[1]Kocaeli Şehir Hastanesi
**Corresponding author: AYŞE ZEYNEP TURAN*

Özet

Giriş: Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu (PRES) santral sinir sisteminin tutulduğu başağrısı,değişken mental durum,nöbetler ve görme kaybı gibi gürültülü bir tablo sergileyen nadir ancak ciddi seyirli bir klinik tablodur. Bu tabloya sebep olabilecek eklampsi, preekleampsi, serebral enfarkt, intrakranial hemoraji, hipertansif ensefalopati gibi pek çok sebep öne sürülmüştür. Bu çalışmada eklampsi kliniği ile acil servise başvuran ve postoperatif dönemde PRES sendromu gelişen hastanın yoğun bakımdaki tedavisi sonrası sekelsiz olarak taburculuğunu sunmayı amaçladık. Olgu: 28 yaşında, özgeçmişinde özellik olmayan, son adet tarihine göre 32 haftalık gebeliği olan multipar hasta (G2P1), evde nöbet geçirme şikayetiyle acil servise getirilmiş. Acil serviste yapılan muayenesinde bilinci konfüze, ajite TA:220/170mmHg olan hasta eklampsi olarak değerlendirildi. Kan gazında derin asidozu olan, karaciğer enzimleri yükselmiş, idrarda 3+ proteinüri olan hasta acil servis şartlarında entübe edilerek acil C/S endikasyonu ile operasyona alınıp postoperatif dönem takibi için yoğun bakıma kabul edildi. Postoperatif dönemde esmolol, magnezyum infüzyonu, antiepileptik ve antiödem tedavi alan hasta postop 12. saatte ekstübe edildi ancak 8 saat sonra nöbet geçirmesi üzerine tekrar entübe edilerek tedavisine devam edildi. Çekilen kranial difüzyon MRI da bilateral bazal ganglionlarda ve parietooksipital bölgede korteks-subkortikal beyaz cevheri etkileyen ödem alanları izlenmiş ve öncelikle vazojenik ödem lehine T2 sinyal artışı olarak değerlendirildi. Bu görünüm radyoloji kliniği tarafından PRES ile uyumlu görünüm olarak değerlendirildi. Antiepileptik ve antiödem tedavilerine devam edildi ve 36. saatte tekrar ekstübe edildi. Bilinci açık ve koopere, oryante olarak değerlendirildi. 3. günde hipertansif devam eden ve kan basıncı 200/110 mmHg düzeylerinde seyreden hastaya perlinganit infüzyonu ile birlikte oral amlodipin tedavisi eklendi. 4. günde antiödem tedavi azaltılarak kesildi ve oral rejime başlandı. Karaciğer enzimleri operasyon sonrasında azalmaya başlayan hastanın 4. günde tamamen normal değerlere geriledi. Epileptik nöbet hiç izlenmedi. 6. Gün oral antihipertansif tedavi ile servise devredildi. Tartışma: Eklampsi PRES sendromuna yatkınlık oluşturan en yaygın sebeplerden biridir. Bu olgunun klinik bulguları da bu durumu desteklemektedir. Patofizyolojisinde çeşitli teoriler öne sürülmektedir en çok kabul gören teori vazojenik ödemdir. Konvülziyon ile gelen gebelerde PRES sendromu ayırıcı tanıda bulundurulmalıdır. Buna yönelik olarak preoperatif dönemde yapılacak olan nörolojik değerlendirme hastanın erken tanısını ve hızlı tedavisini sağlamak açısından hayatidir.

Anahtar Kelimeler: Pres Sendromu, Hellpsendromu, Eklampsi, Vazojenik Ödem,yoğun Bakım

Intensive Care Management of a Rare Case: Posterior Reversible Encephalopathy Syndrome (PRES) in a Pregnant Woman With Eclampsia

Abstract

Introduction: Posterior reversible encephalopathy syndrome (PRES) is a rare but severe clinical condition of central nervous system including headache, altered mental status, seizures and visual loss. Many pathophysiological causes have been suggested, including eclampsia, pre-eclampsia, cerebral infarction, intracranial haemorrhage and hypertensive encephalopathy. In this case, we aimed to present a patient who was admitted to the emergency department with eclampsia clinic and developed PRES in the postoperative period and was discharged without sequelae after treatment in the intensive care unit. Case: A 28-year-old multiparous patient (G2P1) with a gestational age of 32 weeks presented to the emergency department (ER) with generalize tonic clonic seizures at home. On physical examination in the ER, the patient was confused and agitated TA:220/170mmHg and was diagnosed as eclampsia. The patient with deep acidosis on blood gas, elevated liver enzymes and 3+ proteinuria in urine was intubated in the ER. Patient undervent C/S operation and admitted to the intensive care unit for postoperative follow-up. The patient, received esmolol, magnesium infusion, anti-epileptic and anti-edema treatment in the postoperative period. On cranial diffusion MRI, areas of oedema affecting the cortical-subcortical white matter in the bilateral basal ganglia and parieto-occipital region were observed, favouring vasogenic oedema. Patient was extubated at 36 hours. On day 6, he was transferred to the ward with oral antihypertensive treatment. Discussion: Eclampsia is one of the most common causes predisposing to PRES and the clinical findings of this case support this. Several theories have been proposed for the pathophysiology, the most accepted being vasogenic oedema. PRES should be considered in the differential diagnosis of pregnant women presenting with convulsions. Accordingly, neurological assessment in the preoperative period is essential for early diagnosis and prompt management of the patient.

Keywords: Pres Syndrome, Hellp Syndrome, Eclampsia, Vasogenic Edema, ICU

Presentation ID / Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1525-9966

1,2 ICSRA (Intercompartmantal Supraretınacular Artery) Based Vascularızed Bone Graftıng in Scaphoıd Pseudoarthrosıs

Dr. Hakan Zeybek[1], Prof. Dr. Mustafa Kürklü[2]

[1] İzmir Katip Celebi University, Atatürk Training Research Hospital, Department of Orthopaedics and Traumatology, IZMIR
[2] Altinbas University, Memorial Bahcelievler Hospital, Department of Orthopaedics and Traumatology, ISTANBUL

Özet

Giriş: Skafoid Kırıkların tanı ve tedavisi genellikle gecikmiştir. Hastaların tedavi almaması veya gecikmiş tedavi nedeni ile skafoid kırıklarında psödoartroz ve proksimal komponentte avasküler nekroz sık görülmektedir. Vaskülarize greftlemelerin konvansiyonel yöntemlere nazaran daha başarılı sonuçları, bu yöntemleri uygun tedavi seçenekleri haline getirmektedir. Bu çalışmada, avasküler komponenti olan skafoid psödoartrozlarında 1,2 ICSRA (interkompartmantal supraretinaküler arter) tabanlı vaskülarize kemik grefti ile onarımı yapılan hastaların klinik, radyolojik ve fonksiyonel sonuçları değerlendirilmiştir. Materyal ve Metod: Bu çalışmada, GATA Askeri Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'nde, 2012 – 2015 yılları arasında avasküler komponenti olan skafoid psödoartrozlarında 1,2 ICSRA (interkompartmantal supraretinaküler arter) tabanlı vaskülarize kemik grefti ile onarımı yapılan hastaların klinik, radyolojik ve fonksiyonel sonuçları değerlendirilmiştir. Opere ettiğimiz 14 hastanın tamamı erkekti (n=14). Ortalama yaş 28 (20-45) idi. Ortalama takip süresi 19.2 (3-32) ay idi. 9 hastada (%64) proksimal bölge kırığı, 5 hastada (%36) bel bölgesi kırığı mevcuttu. Sonuçlar: Kaynama oranı tüm hastalarda %93 (n=13) olarak bulundu. Ortalama kaynama zamanı 10.6 hafta idi. Hastalarda yaşın, sigara öyküsünün, kırık lokasyonunun, psödoartroz süresinin, preoperatif yüksek DASH ve düşük Modifiye MAYO skorlarının kaynamaya ve kaynama zamanına olan etkileri istatiksel olarak anlamlı bulunamadı. Radyolojik değerlendirmede operasyon sonrasında literatürdeki bazı seriler ile uyumlu olarak SL açıda ve skafoid yükseklik-uzunluk oranında istatiksel olarak anlamlı azalma saptandı. Preoperatif ve postoperatif değerlendirilen VAS Ağrı Skorlaması, DASH ve Modifiye Mayo El Bilek Skorlamalarında istatiksel olarak anlamlı düzelme mevcuttu. Sonuç: Avasküler komponenti olan skafoid psödoartrozlarının onarımında kullandığımız 1,2 ICSRA tabanlı vaskülarize kemik grefti, yüksek kaynama oranları, el bilek radyolojik ve fonksiyonel sonuçlarında düzelme sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Skafoid Psödoartroz, Avasküler Nekroz, 1-2 IKSRA

Abstract

Introduction: Scaphoid fracture diagnosis and treatment usually has been late. Due to late or absence of treatment, pseudoarthrosis and avascular necrosis at proximal component commonly seen. Comparing with conventional methods, vascularized grafting has more successful results and makes this method appropriate treatment choice. This retrospective study was performed to evaluate the clinical, radiological, and functional results of our patients after 1,2 ICSRA-based vascularized bone grafting for treatment of scaphoid pseudoarthrosis following proximal pole fractures. Material and methods: Clinical, radiological and functional results of patients which had 1.2 ICSRA (intercompartmantal supraretinaculary artery) based vascularized bone grafting in schaphoid pseudoarthrosis with avascular component was evaluated at GMMA (Gulhane Military Medical Academy) Medical Faculty Orthopedics and Traumatology Department between 2012 - 2015. All operated patients were male (n=14) with a mean age 28 (20-45). Mean follow-up time 19.2 (3-32) months. In 9 patients (64 %) proximal pole fracture and in 5 patients (36 %) middle part fractures was observed. Results: Union rate in all patients was found 93 % (n=13). Mean bone union time was 10.6 weeks. The effect of age, smoking history, fracture location, pseudoarthrosis time, preoperative high DASH and low Modified Mayo Wrist Scores of patients in bone union and bone union time was evaluated and was not found statistically significant. In radiological evaluation, significant reduction was obtained in scapholunate (SL) angle and schaphoid height-to-length ratio. VAS pain scores, DASH and Modified Mayo Wrist Scores evaluated preoperatively and postoperatively and significant improvement was observed. Conclusion: Treatment of schaphoid pesudoarthrosis including avascular component with 1,2 ICSRA vascularized bone grafting provides high bone union rates and improvement on wrist radiological and functional results.

Keywords: Scaphoid Pseudoarthrosis, Avascular Necrosis, 1,2 ICSRA

Presentation ID / Sunum No= 349

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1557-5774

18 Hafta Gebe Hasta Pres Sendromu: Olgu Sunumu

Dr. Mete Bertizlioğlu[1]

[1]KONYA ŞEHİR HASTANESİ
**Corresponding author: METE BERTİZLİOĞLU*

Özet

Amaç: Posterior reversible ensefalopati sendromu (PRES) klinik, nörolojik ve radyolojik olarak tanı konan geçici bir durumdur. Klinikte sıklıkla generalize tonik klonik nöbet, baş ağrısı, letarji, görme bozuklukları, parezi, mide bulantısı ile bulgu vermekte ve sıklıkla akut hipertansiyonu ile beraber görülmektedir. Gebelik toksemisi, organ transplantasyonu, immünsüpresif tedaviler, otoimmün hastalıklar, kemoterapi tedavileri sonrası görülen vakalar bildirilmiştir. Olgu: 20 yaşında kadın acil servisimize başvuran 18 haftalık gebe hastamızda tekrarlayan nöbetler, proteinüri ve yüksek kan basıncı olan hastaya MRG görüntüleme ile PRES tanısı konulmuştur. Viabilitesi olmayan gebeliğe sahip hastamızın gebeliği sonlandırıldı. Yoğun bakım ve ardından serviste takip edilen hasta erken tanı ve tedavi ile hasar kalmadan taburcu edildi. Sonuç: Hastamızı sunarak ayırıcı tanıda 20 hafta altında olsa dahi PRES sendromunun akılda tutulması gerektiğini vurgulamak istedik. ANAHTAR KELİME: EKLAMPSİ, PRES, 18 HAFTA GEBELİK

Anahtar Kelimeler: Eklampsi, PRES, 18 Hafta Gebelik

18 Weeks Pregnant Patient Press Syndrome: Case Report

Abstract

Objective: Posterior reversible encephalopathy syndrome (PRES) is a temporary condition diagnosed clinically, neurologically and radiologically. It often presents with generalized tonic-clonic seizures, headache, lethargy, visual disturbances, paresis, nausea, and is often seen together with acute hypertension. Cases of pregnancy toxemia, organ transplantation, immunosuppressive treatments, autoimmune diseases, and chemotherapy treatments have been reported. Case: A 20-year-old female patient with recurrent seizures, proteinuria, and high blood pressure, who was 18 weeks pregnant, was admitted to our emergency department and was diagnosed with PRES by MRI imaging. The pregnancy of our patient who had a pregnancy without viability was terminated. The patient, who was followed up in the intensive care unit and then in the ward, was discharged without any damage with early diagnosis

and treatment. Conclusion: By presenting our patient, we wanted to emphasize that PRES syndrome should be kept in mind even if it is less than 20 weeks old in the differential diagnosis.

Keywords: Eclampsy, PRES, 18 Week Pregnancy

Presentation ID / Sunum No= 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0847-4302

Acilde Ayak Ağrısı Olan Hasta: Hayvansal İlaçlara Maruziyet

Exp. Dr. Nalan Cavlak Adsız[1]

[1]Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Nalan CAVLAK ADSIZ*

Özet

Hayvancılığın yaygın olarak yapıldığı bölgelerde çeşitli hayvansal kimyasallara maruz kalmış hastaların acil servise başvurması beklenilebilecek bir durumdur. Bu maruziyet lokal deri teması olabileceği gibi oral olarak alım veya inhalasyon şeklinde de olabilir. Hastalar hayatı tehtid edici semptomlarla gelebilirler. Bazen de hiç bir belirti olmadan sadece tedbir amacıyla başvururlar. Acil servis çalışanları için pek de aşina olmadıkları hayvansal ilaç ve antiseptikler ile maruziyet oldukça kafa karıştırıcı olabilir. Bu vaka sunumunda hayvansal ilaç ve antiseptiklere maruz kalanlar hakkında özellikle acil servis çalışanları açısından farkındalık oluşturma amaçlandı.

Anahtar Kelimeler: Hayvansal Kimyasallar

Presentation ID / Sunum No= 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9798-295X

Akut Divertikülite Klinik Yaklaşım

Dr. Berkan Acar[1]

[1]Şebinkarahisar Devlet Hastanesi

Özet

Akut divertikülit,divertikülün mikroperforasyonu sonucu oluşan inflamasyondur.Sigmoid ve inen kolonda divertiküller daha çok batı toplumlarında görülürken,çıkan kolonda divertiküller asya toplumlarında daha sık görülmektedir.Divertikülozisli hastalarda hayat boyu divertikülit riskinin yaklaşık %10-%25 arasında olduğu belirtilmiştir.Lokalize inflamasyonla sınırlı olan divertikülit komplike olmayan divertikülittir.Komplike divertikülitte ise abse,fistül,obstrüksiyon veya açık perforasyon görülebilir.Divertikülit etiyolojisinde düşük lifli,yağlı ve kırmızı etli diyet,obezite ,sigara,NSAİİ kullanımı,steroidler ve opiyatlar yer almaktadır. Divertikülit,divertikülün tıkanması ve travması sonrasında iskemi ve nekroz,buna bağlı gelişen mikroperforasyon ve sonrasında gelişen enfeksiyon sonucu oluşur.Akut divertikülitte klinik semptomlar hastalığın şiddetine bağlı olarak değişir.Komplike olmayan divertiküliti olan hastalar genellikle sol alt kadran ağrısı ile başvururlar.İshal,kabızlık,bulantı ve kusma diğer başvuru semptomlarıdır.Abse veya perforasyon gelişen hastalarda sıklıkla ateş ve karın ağrısı görülmektedir.Laboratuvarda lökositoz,eritrosit sedimentasyon hızı ve C- reaktif protein gibi akut faz reaktanlarında artış görülebilir.Tanıda sık kullanılan bilgisayarlı tomografi,hastalığın kapsamını ve şiddetini değerlendirmede,bazı hastalarda da komplikasyonları dışlamak için yararlı olmaktadır.Akut divertikülit ayaktan veya yatarak tedavi edilebilir.Oral alımı tolere edemeyen,şiddetli bulantı ve kusmaları olan ,immün sistemi baskılanmış veya yaşlı hastalar yatarak tedavi edilmesi gereken hasta grubudur.Yatan hastalarda oral alım kesilir, intravenöz sıvı resüsitasyonu ve intravenöz antibiyotikler başlanır.Hastaneye yatıştan sonraki 2-4 gün içinde klinik bulgularda düzelme beklenir.Ateş, lökositoz ve ağrının azalması beklenen bulgulardır.Bu bulgularda düzelme olmaması durumunda tanı yeniden gözden geçirilmeli veya komplikasyon akla gelmelidir.Akut divertikülitli hastaların yaklaşık %15 inde abse gelişir.Küçük abseler(<3cm) intravenöz antibiyotiklerle tedavi edilebilirken, daha büyük boyutlu abselerde BT eşliğinde perkütan drenaj düşünülmelidir.Fistül oluşumu akut divertikülitin başka bir komplikasyonudur ve en sık görülen fistül, olguların yaklaşık %65'inde görülen kolovesikal fistüldür.Fistülün primer anastomoz ile cerrahi onarımı tedavide tercih edilen yöntemdir.Açık perforasyon durumunda cerrahi tedavi uygulanmalıdır.Sonuçta cerrahların sık karşılaştığı bir durum olan akut divertikülitin klinik özelliklerinin iyi bilinmesi, ayırıcı tanısının doğru yapılması, komplikasyonlarının iyi yönetilmesi ve doğru tedavi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akut Divertikülit, divertikül, komplikasyon

Presentation ID / Sunum No= 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1215-339X

Akut Karın Tablosunda Acil Cerrahi Gerektiren İleal Gastrointestinal Stromal Tümör

Exp. Dr. Muhammed Fatih Hant[1], Exp. Dr. Gürkan Değirmencioğlu[2]

[1]Erzurum Şehir Hastanesi
[2]Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet

GİRİŞ: Gastrointestinal Stromal Tümör'ler (GİST), mezenşimal doku kaynaklı primer olarak gastrointestinal sistem ve abdomende yerleşen nadir tümörlerdir. En sık lozalizasyonu mide(%50-60), ince barsak(%20-30), kolon-rektum(%10) ve özofagus(%5)'tur. 4.-7. dekad aralığında, erkeklerde biraz daha sık görülür. Tüm gis malignitelerinin %1'ini oluşturur. En sık semptomlar kanama, ağrı, iştahsızlık ve yutma güçlüğüdür. OLGU SUNUMU 59 yaşında erkek, 1 haftadır artan karın ağrısı şikayeti ile başvurdu. Fizik muayenesinde batında yaygın hassasiyet, rebaund ve sağ alt kadranda ele gelen kitle mevcuttu. Yapılan tetkiklerinde wbc:8.000, crp:90 ve abdomen bt'de: sağ alt kadranda 62x38 mm boyutunda intestinal anslardan netlikle ayrımı yapılamayan içerisinde hava dansitesi bulunan kitle lezyon izlenmiştir.Ayırıcı tanıda meckel divertikül perforasyonu, plastrone apandisit ve GİST perforasyonu düşünüldü ve hasta akut batın tablosunda olduğu için acil operasyon planlandı. Operasyonda eksplorasyonda ince barsak treitz 100. cm de 10 cm perfore tümöral doku izlendi. Rezeksiyon-anastomoz kararı alındı. Tümöral doku cerrahi sınırlar proksimal ve distale 15'er cm uzakta olacak şekilde mezo ile birlikte en-block çıkarıldı. Hasta postop 7. gün taburucu edildi. Cerrahi sonrası patolojik incelemesinde, - Ki-67: %2-3 - Tümör boyutları: 7x6x3.5 CM - Mitoz: 1/25BBA(5 mm2) * Patolojik evre: pT3 Nx Mx Hastanın 1. ay ve 3. ay kontrollerinde nüks saptanmadı. Tartışma: GİST'ler tüm ince barsak tümörlerinin %10-20'sini oluşturur. Gist'ler yavaş büyür ve büyük boyutlara ulaştığı zamanda karın ağrısına neden olur. Bizim hastamızda olduğu gibi görülme yaşı ortalama 60, erkeklerde daha sıktır. GİST'ler ilk tanı anında %15-50 oranında metastatiktir ve en sık olarak karaciğer, periton ve akciğere metastaz yaparlar bizim hastamızda metestaz saptanmadı. Cerrahide amaç tümörün rüptüre olmadan, negatif cerrahi sınırlar ile çıkarılmasıdır. Tümör boyutu ve mitoz sayısına göre bizim hastamız 5-10 cm > 5/50 HPF orta risk olması nedeni ile orta riskli gruba dahil edilmiştir ve Medikal Onkoloji görüşüyle imatinib tedavisi almamıştır. Sonuç: GIST, gastrointestinal sistemin en sık görülen mezenşimal tümörüdür. 2. sıklıkla ince barsakta görülmekle beraber, tedavide cerrahi sınır negatif olacak şekilde rezeksiyon ve postop nüks sık görüldüğü için sık aralıklarla takip önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, Akut Karın, İleal Gist

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1193-5018

Alt Kadran Tümörlerinde Onkoplastik Meme Cerrahisi, İnferior Rotasyonel Flep, Tek Merkez Deneyimi

Dr. Mehmet Aslan[1], Dr. Mehmet Mehdi Deniz[2]

[1]S.B.Ü Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Özel Çamlıca Medicana Hastanesi

Özet

Özet Amaç: Meme kanseri nedeni ile yapılacak ameliyatlarda hem onkolojik, hem de estetik açıdan olumlu sonuçlar onkoplastik meme cerrahisi prensipleri ile elde edilebilir. Onkoplastik meme kanseri cerrahisinde segmenter mastektomi sonrası rekonstrüksiyonda kozmetik sonuçları memenin boyutu, tümörün boyutu ve tümörün yerleşim gösterdiği kadran etkilemektedir. Biz bu çalışmada meme alt kadranlarda yerleşim gösteren tümörlerde segmenter mastektomi sonrasında uygulanabilecek inferior dermoglandüler rotasyonel flep bazlı rekonstruksiyon yönteminin uygulanabilirliğini ve girişimin kısa dönem sonuçlarını ortaya koymayı hedefledik. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, Ocak 2019'den Kasım 2021'e kadar kliniğimizde alt kadran yerleşimli (alt iç kadran, alt dış kadran) meme kanseri nedeni ile segmenter mastektomi sonrası inferior dermoglandüler rotasyon flebi ile rekonstrüksiyon sağladığımız otuz üç hastanın verileri retrospektif olarak analiz edilmiştir. Bulgular: Kohort alt kadran yerleşimli meme kanseri tanısı konulan otuz üç hastadan oluşmaktadır. Ortalama yaş 55'dir (minimum 38, maksimum 81). Hastaların %75.8'inde tümör alt dış kadran yerleşimliyken %24.2'sinde alt iç kadran yerleşimlidir. Ortalama tümör boyutu 2.75 cm'dir. Tüm hastalarda güvenli cerrahi sınır elde edilmiştir. Ortalama güvenli cerrahi sınır 1.46 cm'dir. Hiçbir hastada simetrizasyon amacı ile karşı memede işlem yapılmamıştır. Sekiz hastada (%24.2) aynı memede simetrizasyon amacı ile areola pozisyonu değiştirilmiştir. Ortama operasyon süresi 99 dk olup, ortalama hastanede kalış 1.45 gündür. Üç hastada komplikasyon izlenmiştir, girişimin morbidite oranı %9.1'dir. Takipte beş hastada (%15.5) manyetik rezonas ile postoperatif yağ nekrozu tanısı konulmuştur. Sonuç: Meme alt kadran tümörlerinde segmenter mastektomi kavitenin rekonstrüksiyonunda inferior dermoglandüler rotasyon flebi uygulaması, diğer memede simetrizasyon ihtiyacı doğurmadan tatmin edici cerrahi sonuçlar sağlayan güvenilir bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Onkoplastik Meme Cerrahisi, İnferior Dermoglandüler Rotasyonel Flep

Presentation ID / Sunum No= 319

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5450-5168

Anterior Yerleşimli Lezyonu Olan Hastalarda Transrektal Hedefli Prostat Biyopsisine Ek Olarak Sistematik Biyopsi Yapılması Gerekli Midir?

Asst. Prof. Dr. Serhat Çetin[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Üroloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı multiparametrik prostat Manyetik Rezonans Görüntüleme(mPMRG)'de sadece transizyonel zone(TZ) veya anterior fibromusküler stroma(AFS) yerleşimli lezyonu olan hastalarda hedefli biyopsiye ek olarak yapılan sistematik biyopsinin klinik önemli prostat kanseri(KÖPK) saptama oranına katkısı olup olmadığını araştırmaktır. Yöntemler: mPMRG'de sadece TZ veya AFS yerleşimli PI-RADS 3, 4 veya 5 lezyonu olan 110 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Tüm hastalara transrektal yaklaşımla kombine biyopsi (hedefli biyopsi + sistematik biyopsi) uygulanmıştır. Tek başına hedefli biyopsi, tek başına sistematik biyopsi ve kombine biyopsinin KÖPK yakalama oranları karşılaştırılmıştır. Çalışmada KÖPK, toplam Gleason skorunun ≥7 olması olarak tanımlanmıştır. Tüm hedefli biyopsiler yazılım tabanlı olarak gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Hastaların klinikopatolojik verileri Tablo 1'de verilmiştir. Toplam 60(%54.5) hastada KÖPK saptanmıştır. Sadece hedefli biyopsi ile 52(%47.2) hastada, sadece sistematik biyopsi ile 32(%29.1) hastada, kombine biyopsi ile ise 60(%54.5) hasta KÖPK saptanmıştır. Mc Nemar analizinde hedefli biyopsinin sistematik biyopsiden üstün olduğu(p=0.002), kombine biyopsinin ise tek başına hedefli biyopsiden üstün olduğu görülmüştür(p=0.008). Bu hasta grubuna sistematik biyopsi yapılmaması durumunda 8(%7.2) hastada KÖPK tanısının atlanacağı görülmüştür. Sonuç: Anterior yerleşimli lezyonu olan hastalarda hedefli biyopsi, sistematik biyopsiden üstün olsa da kombine biyopsiye göre daha düşük KÖPK saptama oranına sahiptir. Bu hastalara hedefli biyopsiye ek olarak sistematik biyopsi de uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, Hedefli Biyopsi, Sistematik Biyopsi, Anterior Lezyon

Is Systematic Biopsy Necessary in Addition to Transrectal Targeted Prostate Biopsy for Patients With Anterior Lesions

Abstract

Objective: The aim of this study is to investigate whether systematic biopsy performed in addition to targeted biopsy contributes to the detection rate of clinically significant prostate cancer (CSPC) in patients with lesions located only in the transitional zone (TZ) or anterior fibromuscular stroma (AFS)

in multiparametric prostate magnetic resonance imaging (mPMRI). Methods: A total of 110 patients with PI-RADS 3, 4, or 5 lesions located only in the TZ or AFS in mPMRI were included in the study. All patients underwent transrectal combined biopsy (targeted biopsy + systematic biopsy). The detection rates of CSPC for targeted biopsy alone, systematic biopsy alone, and combined biopsy were compared. CSPC in the study was defined as a total Gleason score of ≥7. All targeted biopsies were performed using software-based guidance. Results: The clinical-pathological data of the patients are provided in Table 1. CSPC was detected in a total of 60 (54.5%) patients. With targeted biopsy alone, CSPC was detected in 52 (47.2%) patients, with systematic biopsy alone in 32 (29.1%) patients, and with combined biopsy in 60 (54.5%) patients. Mc Nemar analysis revealed that targeted biopsy was superior to systematic biopsy (p=0.002), and combined biopsy was superior to targeted biopsy alone (p=0.008). If systematic biopsy was not performed in this patient group, the diagnosis of CSPC would be missed in 8 (7.2%) patients.Conclusion: In patients with lesions located anteriorly, targeted biopsy is superior to systematic biopsy, however, targeted biopsy has a lower CSPC detection rate compared to combined biopsy. For these patients, systematic biopsy should also be performed in addition to targeted biopsy.

Keywords: Prostate Cancer, Targeted Biopsy, Systematic Biopsy, Anterior Lesion

Presentation ID / Sunum No= 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3628-8080

Aort Kapak Papiller Fibroelastomuna Eşlik Eden Aort Kapak Yetersizliğinde Dikişsiz Aort Kapak Replasmanı

Dr. Zihni Mert Duman[1], Assoc. Prof. Dr. Ersin Kadiroğulları[2]

[1]Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi
[2]İstanbul Mehmet Akif Ersoy Gögüs Kalp Damar Cerrahisi Hastanesi

Özet

Papiller fibroelastomalar (PFE) ikinci en sık görülen kalp kapak neoplazmlarındandır. PFE çoğunlukla asemptomatiktir ve özellikle aort kapağında bulunur. Bir cm'den büyük tümörlerde veya semptomatik hastalarda cerrahi eksizyon vardır. Bu raporda kırılgan bir hastada PTE eksizyonu ve dikişsiz aort kapak replasmanı yapılmasını sunuyoruz. Yetmiş yedi yaşında kadın hasta senkop ve nefes darlığı şikayetleriyle başvurdu. Transtorasik ekokardiyografide aort kapağında 1,2x1,2 cm boyutunda hareketli bir kitle tespit edildi. Orta derecede aort kapak yetmezliği mevcuttu. Tedavi olarak kitlenin cerrahi olarak eksizyonu ve aort kapak onarımına karar verildi. Kitle median sternotomi yoluyla eksize edildi. Kitlenin saplı kısmının çıkartılması sonucu aort kapak yaprakçığında perforasyon alanları oluştu. Aort kapak yaprakçıkları frajildi. Frajil aort kapak yaprakçıkları nedeniyle planlanan aort kapak onarımı kardiyopulmoner bypass (KPB) süresini uzatacağı için aort kapak değişimi yapılmasına karar verildi. KPB süresini kısaltmak için 21 numara dikişsiz biyolojik aort kapağı Snugger yöntemi kullanılarak değiştirildi. Hasta ameliyat sonrası 15. günde taburcu edildi. Kitlenin patolojik görüntülemesi PTE olarak rapor edildi. Çoğu durumda, aort kapak PFE'si kapak koruyucu cerrahi ile kolayca çıkarılabilir. Tümör sapı eksizyonunda aort yaprakçığı hasarı oluşursa genellikle basit yama teknikleriyle giderilebilir. Aort kapak PFE vakalarının sadece %10'unda aort kapak değişimi gerekir. Bu vakada KPB süresini kısaltmak amacıyla aort kapak yetersizliğinde genellikle önerilmeyen dikişsiz aort kapak protezi değişimi gerçekleştirdik. Dikişsiz aort kapak replasmanı genellikle aort kapak darlığında yapılır. Sonuç olarak, özellikle birden fazla komorbiditesi olan yaşlı hastalarda, PFE eksizyonu sonrası aort kapak replasmanı gerekiyorsa, KPB süresinin uzamasına bağlı ciddi komplikasyonları azaltmak için dikişsiz aort kapağı kullanımı bir seçenek olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aort Kapak Replasmanı, Dikişsiz, Papiller Fibroelastoma

Sutureless Aortic Valve Replacement in Aortic Valve Papillary Fibroelastoma Concomitant Aortic Valve Insufficiency

Abstract

Papillary fibroelastomas (PFE) are the second most common valvular neoplasms. PFE are mostly asymptomatic and particularly found on the aortic valve. Surgical excision is indicated in tumors larger than 1 cm or symptomatic patients. In this case report, we present tumor excision and sutureless aortic valve replacement in a fragile patient. A 77-year-old female patient presented with syncope and dyspnea. Transthoracic echocardiography revealed a 1.2x1.2 cm mobile mass in the aortic valve. There was moderate aortic valve regurgitation. Surgical excision of the mass and aortic valve repair was decided as treatment. The mass was excised via median sternotomy. As a result of excision of the stalk, a perforated area was in the leaflet. Aortic leaflets were fragile. Since aortic valve repair prolongs the cardiopulmonary bypass (CPB) time in fragile leaflets, it was decided to perform aortic valve replacement. To shorten the CPB time, 21 sutureless biological aortic valves were replaced using the Snugger method. She was discharged on the 15th postoperative day. Pathological imaging of the mass was reported as PTE.In most cases, the aortic valve PFE can be easily removed with valve sparing surgery. If aortic leaflet damage occurs in tumor stalk excision, it can usually be resolved with simple patching techniques. Aortic valve replacement is required in only %10 of aortic valve PFE cases. We performed sutureless aortic valve prosthesis replacement, which is generally not recommended in aortic valve regurgitation to shorten CPB time. Sutureless aortic valve replacement is usually performed in aortic valve stenosis. In conclusion, especially in elderly patients with multiple comorbidities, if aortic valve replacement is required after PFE excision, the use of a sutureless aortic valve stands out as an option to reduce serious complications due to prolonged CPB time.

Keywords: Aortic Valve Replacement, Suturuless, Papillary Fibroelastoma

Presentation ID / Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2599-6521

Atnalı Böbrekli Bir Hastada Aortookluzif Hastalığın Yönetimi: Retroperitoneal Yaklaşım

Dr. Emre Yaşar[1]

[1]İstanbul Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş : Atnalı böbrek nadir görülen bir böbrek anomalisidir ve çoğunlukla insidental olarak yakalanır. Aortoiliak hastalıklarla seyreden atnalı böbrek vakaları anterior yerleşimleri nedeniyle cerrahlar için zorlayıcı olabilir. Atnalı böbrekle beraber seyreden aortoiliak okluzif hastalık nadir tariflenmiştir ve bu hastaların tedavisinde rutin tedavilerden farklı yaklaşımlar düşünülebilir. Vaka Sunumu: 45 yaşında erkek hasta bir yıldır devam eden 100 metre yürümekle her iki bacağında kladikasyo şikayetiyle hastanemize başvurdu. Hastanın 4 sene önce sağ common iliak arterine stent tedavisi öyküsü mevcuttu. Hastanın diyabet mellitus, sigara içiciliği ve koroner arter hastalığı öyküsü vardı. Yapılan tetkiklerinde eski stentin tıkalı olduğu ve her iki iliak arterde tıkayıcı lezyonlar olduğu gözlendi. Hastanın kontrastlı tomografisinde insidental olarak atnalı böbrek hastası olduğu görüldü. Stent trombozu nedeniyle ameliyat kararı verilen hastaya retoperitoneal yaklaşımla aorto bifemoral bypass operasyonu yapıldı. Cerrahi sırasında ve sonrasında bir komplikasyon gözlenmedi ve hasta sorunsuz taburcu edildi. Sonuç: Atnalı böbrekle seyreden aortookluzif hastalıkların açık cerrahi ile tedavisinde transperitoneal yaklaşımlar renal yaralanma ve aortaya ulaşım zorluğu gibi çeşitli komplikasyonlara neden olabilir. Bu hastalarda retroperitoneal yaklaşımlar peritoneal boşluğu bypass ederek güvenli bir alternatif oluşturabilirler.

Anahtar Kelimeler: Atnalı Böbrek, Aortoiliyak Okluzif Hastalık, Retroperitoneal Yaklaşım

Managing Aortoocclusive Disease in a Horseshoe Kidney Patient: A Retroperitoneal Approach

Abstract

Introduction: Horseshoe kidney is a rare renal anomaly that is mostly incidentally discovered and often associated with aortic-iliac diseases due to its anterior positioning, which can pose challenges for surgeons. Cases of aortoiliac occlusive disease concurrent with horseshoe kidney are infrequently described, potentially warranting alternative approaches to treatment. Case Presentation: A 45-year-old male patient presented to our hospital with a complaint of claudication in both legs upon walking 100 meters, persisting for a year. The patient had a history of stent treatment in the right common iliac artery

four years ago. He also had a medical history of diabetes mellitus, smoking, and coronary artery disease. Investigations revealed occlusion of the previous stent and obstructive lesions in both iliac arteries. An incidental finding of horseshoe kidney was noted on contrast-enhanced tomography. Due to stent thrombosis, surgical intervention was decided, and an aortobifemoral bypass operation was performed via a retroperitoneal approach. No complications were observed during or after the surgery, and the patient was discharged without issues. Conclusion: Open surgical treatment of aortoocclusive diseases associated with horseshoe kidney through transperitoneal approaches can lead to various complications like renal injury and difficulties in accessing the aorta. In these cases, retroperitoneal approaches can offer a safe alternative by bypassing the peritoneal cavity.

Keywords: Horseshoe Kidney, Aortoiliac Occlusive Disease, Retroperitoneal Approach

Presentation ID / Sunum No= 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Başparmak Pulpa Defektlerinin Rekonstrüksiyonunda Heterodijital Nörovasküler Ada Flebi Uygulanımı Sonuçlarımız

Exp. Dr. Muhsin Dursun[1]

[1]Özel Adana Ortadoğu Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı el başparmak pulpa defekti olan hastalarda heterodijital nörovasküler ada flebi ile rekonstrüksiyon sonuçlarımızı bildirmektir. Materyal ve Metod: Kliniğimize 2015-2022 yılları arasında başparmak pulpa defekti ile başvuran 54 hasta (46 Erkek, 8 Kadın) çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların ortalama yaşı 43'tür (24-63 yaş arası). Hastaların 28 tanesi Allen Tip 2, 16 tanesi Allen Tip 3 ve 10 tanesi Allen tip 4 yaralanmadır. Pulpa defekti 36 hastada crush yaralanma ile 28 hastada ise kesici alet yaralanması ile meydana gelmiştir. Hastaların tamamında ipsilateral 4. parmak radialinden kaldırılan nörovasküler heterodijital ada flebi ile doku defekti rekonstrüksiyonu yapıldı. On iki hastada donör saha primer kapatılırken, 42 hastada kısmi kalınlıklı deri grefti ile kapatıldı. Servis takibi yapılan hastalar cerrahi sonrasında ortalama 2. günde (1-4 gün arası) taburcu edilmiştir. Sonuçlar: Çalışmaya dahil edilen hastalara uygulanan fleplerin hiçbirisinde kayıp gelişmemiştir. Hiçbir hastada erken dönemde postoperatif komplikasyon gelişmemiştir. Takiplerde 4 hastada donör parmakta proksimal interfalangial eklemde fleksiyon kontraktürü gelişmiş olup rehabilitasyona alınmıştır. Kontraktür gelişen iki hastada 5o fleksiyon kontraktürü sekel olarak kalırken diğer iki hastada eklem hareket açıklığı düzeldi. Diğer 50 hastada donör saha ile ilgili herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır. Fleplerin duyu muayenesi karşı taraf başparmak ile kıyaslanarak statik 2 nokta diskriminasyon testi ve Semmes- Weinstein monofilament testi ile yapılmıştır. Flep uygulanmış olan pulpaların ortalama statik 2 nokta diskriminasyonu 5 mm (4 ila 9 mm arası) iken karşı tarafta ortalama 3 mm dir. Ortalama Semmes- Weinstein monofilament testleri flep uygulanmış olan pulpada 3.46 g (3.30 ila 5.20 g arası) iken karşı tarafta ortalama 3.80 g dir. Çıkarımlar: Başparmak pulpa rekonstrüksiyon yöntemleri arasında vasküler saplı heterodijital flep uygulaması sonuçları hem fonksiyonel, hem duyusal hem de estetik anlamda tatmin edici sonuçlara sahiptir.

Anahtar Kelimeler: El Travması, Parmak Ucu Yaralanmaları, Parmak Ucu Kayıpları, Pediküllü Flep

Our Results of Application of Heterodigital Neurovascular Island Fleps in Reconstruction of Thumb Pulp Defects

Abstract

The aim of this study is to report our reconstruction results with heterodigital neurovascular island flap in patients with hand thumb pulp defect. Method: Fifty four patients (46 Male, 8 Female) who applied to our clinic with thumb pulp defect between 2015-2022 were included in the study. The mean age of the patients is 43 years (range 24-63 years). Twentyeight of the patients were Allen Type 2, 16 were Allen Type 3 and 10 were Allen Type 4 injuries. Pulp defect was caused by crush injury in 36 patients and by cutting tool injury in 28 patients. Tissue defect reconstruction was performed in all patients with a neurovascular heterodigital island flap raised from the radial side of the ipsilateral 4th finger. While the donor site was closed primarily in 12 patients, it was closed with a split-thickness skin graft in 42 patients. Patients who were followed up in the service were discharged on the 2nd day (between 1-4 days) after surgery. Results: No loss occurred in any of the flaps applied to the patients included in the study. None of the patients developed postoperative complications in the early period. During the follow-ups, flexion contracture in the proximal interphalangeal joint of the donor finger developed in 4 patients and they were taken into rehabilitation. Five degree flexion contracture remained as a sequelae in two patients who developed contracture, while range of motion improved in the other two patients. No complications related to the donor site were encountered in the other 50 patients. The sensory examination of the flaps was compared with the contralateral thumb using the static 2-point discrimination test and the Semmes-Weinstein monofilament test. While the average static 2-point discrimination of the flap-applied pulps is 5 mm (between 4 and 9 mm), it is 3 mm on the opposite side. The mean Semmes-Weinstein monofilament tests are 3.46 g (between 3.30 and 5.20 g) in the flap-applied pulp, while the mean is 3.80 g on the contralateral side. Conclusion: Among the thumb pulp reconstruction methods, the results of heterodigital flap application with vascular handle have satisfactory results in terms of both functional, sensory and aesthetics.

Keywords: Hand Trauma, Fingertip Injuries, Fingertip Amputation, Flaps,pedicle

Presentation ID / Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-0652-3624

Bezold-Jarisch Refleksi

Exp. Dr. Muhammed Halit Satıcı[1]

[1]S.B.Ü. Konya Şehir Hastanesi Hastanesi
**Corresponding author: MUHAMMED HALİT SATICI*

Özet

Bezold jarisch refleksi genellikle kendisini bradikardi, hipotansiyon ve apne ile gösteren kardiyak baroreseptörlerin ve kemoreseptörlerin görev alması sonucu parasempatik sistemin aktive olması ile ventrikül duvarının gerilmesi sonucu oluşan kardiyoinhibitör bir reflekstir. Genelde hipovolemik hastalarda, ortostatik pozisyonda, nöroaksiyel blok uygulanan hastalarda ve üst ekstremite periferik sinir bloğu uygulanan hastalarda pozisyon değişikliği sonucu görülebilmektedir. Üst ekstremite blokları için genellikle yapılan interkacalen ve supraklavikular bloklardan sonra hastaların cerrahi işlem için oturur veya şezlong pozisyonuna alınmasıyla ortaya çıkmaktadır. Bizim hastamız 44 yaşında ek hiçbir hastalığı olmayan sağ humerus şaft kırığı olan American Society of Anesthesiologists (ASA) II, 80 kilo erkek hasta. Hasta preoperatif anestezi odasına alındı. Hastaya intravenöz kanülasyon sağlanıp mayi başlandı. Hastaya noninvaziv monitörizasyon (tansiyon manşonu, satürasyon probu, elektrokardiogram) yapıldı. Hastaya 1 miligram dormicum sedasyon amaçlı verildi. 1 miligram/kilo bupivakain ve 3 miligram/kilo lidokain lokal anestezik solüsyonundan 28 cc hazırlandık. Hastaya ilgili pozisyonu verdikten sonra yüksek frekanslı lineer probla 50 milimetrelik iğne ile sırasıyla interskalen ve supraklavikular blok uyguladık. Hazırladığımız solüsyondan 14 er cc verdik. Hastaya 15 dakika sonra pin prik testi yapıp hasta ağrı hissetmeyince hastayı cerrahiye verdik. Cerrahi hastayı oturur pozisyona aldıktan 5 dakika sonra hastada bradikardi, hipotansiyon ve desatürasyon gelişti. Hastada bezold-jarisch refleksi geliştiğini düşündük. Hastaya nazal oksijen bağladık, 10 miligram efedrin ve 0,5 miligram atropin yaptık. Bu refleks özellikle üst ekstremite periferik sinir bloğu yapılan hastaları oturur pozisyona aldığımızda gelişmektedir. Genelde nadir görülen ve gözden kaçan bir refleks ama çok dikkat edilmesi gerekmektedir. Sempatik sistemin baskılanması ve parasempatik sistemin aktive olması ile hastaları solunum arresti ve ardından kardiyak arreste kadar götürebilmektedir. Anestezistlerin bu konuda dikkatli olması ve gerekli önlemleri almaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bezold-Jarisch Refleksi, Bradikardi, Hipotansiyon.

Presentation ID / Sunum No= 281

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5251-4618, 0000-0001-8200-853X, 0000-0001-5534-7579, 0000-0001-9103-4844

Bir Damla Kan, Pıhtı Faciasına Yeter!

Exp. Dr. Fatih Sağ[1], Inst. Dr. Poyraz Bozkurtlu[2], Exp. Dr. Onur Küçük[3], Prof. Dr. Alkin Çolak[2]

[1] Doç. Dr. Mustafa Kalemli Tavşanlı Devlet Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği
[2]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD
[3]Ankara Atatürk Sanatoryum EAH, Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD

Özet

Giriş/Amaç: Çoklu diş çekimi ve ortodonti uygulaması cerrahi riskler ve genel anestezi (GA) komplikasyonları nedeniyle, pediatrik popülasyonda dikkat edilmelidir. Bu yazıda, çoklu diş çekimi ve ortodonti uygulaması sırasında endotrakel tüp (ETT) tıkanıklığı tespit edilen vaka sunulacaktır. Olgu Sunumu: 4 yaşında 15 kg kız hasta. Preoperatif, sistemik muayenesi olağan, Mallampati skoru I, laboratuvar tetkikleri normaldi. Premedikasyonda, 5 mg midazolam oral uygulandı. Operasyonda, standart monitörizasyon uygulandı. İndüksiyonda, 50 mg propofol, 15 mg roküronyum, 25 mcq fentanil uygulandı (idame 2-3% sevofluran). Magill's forseps yardımıyla 3.5 no kaflı tüp ile nazotrakeal entübasyon (NTE) yapıldı. Oskültasyon ile tüpün yeri doğrulandı. End-tidal CO2 (ETCO2):30-32 mm-Hg, tidal volüm (TV) 6-8 ml/kg, bispektral indeks monitorizasyonu (BİS):55, hemodinami stabil operasyon başlatıldı. Cerrahi Plet İndeksi (CPİ):25-30 takip edildi. Vakanın 45. dakikasında, yeterli tidal volüm sağlanamadı. Cerrahi ekip bilgilendirildi. Toraks oskültasyonunda bronkospazm düşünüldü. Teofilin intravenöz (İV) 0.8 mg/kg, feniramin 0.33 mg/kg uygulanarak, 100% O2 ile ventilasyon sağlandı. 5 dk sonra TV'de 45 ml dönüş elde edildi. Entübasyon tüpü, zorlukla aspire edildi. Sugammadeks 60 mg İV uygulandı. Spontan solunumu gelen hasta (TV:120-130 ml) ekstübe edildi. NTE tüpünün kaf altı hizasında, minimal hava geçişine izin veren pıhtı gözlendi(Şekil 1). Yeni 3.5 no kaflı tüp ile NTE uygulandı. TV:110 ml, ETCO2:30-32 mm-Hg ayarlandı. Operasyon stabil 150.dk'da tamamlandı. Kontrollü ekstübe edilerek, nazal ve farengeal bölgede hemoraji/pıhtı olmadığı muayene edildi. Postanestezi bakım ünitesinde 1 saat takip edilerek, servise transfer edildi. Tartışma/Sonuç: Pediatrik dental vakaların GA altında uygulanmasının birçok olumlu etkisi mevcuttur. Ancak, GA uygulanması birçok komplikasyon riskini de beraberinde getirmektedir. Olgumuzda, GA altında NTE uygulandı. Bronkospazm ve atipik anafilaksi tanıları dışlandığı halde, NTE tüpünün ucunda nazal kanamanın oluşturduğu tüp içi pıhtı, katastrofik solunumsal tabloya yol açtı. Pediatrik hastada entübasyon sırasındaki minimal kanama veya havayollarındaki sekresyonlar ETT çapı ve yapısı nedeniyle tıkanıklığa yol açabilir. Oskültasyon muayenesi ve ETCO2 takibi, ETT yerini doğrulamak için dikkatlice yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pediatri, Diş Operasyonu, Nazotrakeal Entübasyon, Genel Anestezi, Kan Pıhtısı

One Drop of Blood is Enough for a Clot Disaster!

Abstract

Introduction/Purpose: In this article, a case of endotracheal tube (ETT) occlusion during multiple tooth extraction and orthodontic application will be presented. Case Report: A 4 year old, 15 kg, girl. Preoperative, systemic examination was normal, Mallampati score was I, and laboratory tests were normal. In premedication, 5 mg midazolam was administered orally. In the operation, standard monitoring was applied. 50mg propofol, 15mg rocuronium, 25mcq fentanyl were administered (maintenance 2-3% sevoflurane). Nasotracheal intubation (NTI) was performed with the help of Magill's forceps with a 3.5 cuffed tube. The location of the tube was confirmed by auscultation. Hemodynamically stable operation was started. At the 45th minute of the case, sufficient tidal volume could not be achieved. The surgical team was informed. Bronchospasm was considered on thorax auscultation. Ventilation was provided with 100% O2 by administering theophylline intravenous (IV) 0.8mg/kg and pheniramine 0.33mg/kg. After 5min, 45ml return was obtained on the TV. The intubation tube was aspirated with difficulty. Sugammadex 60 mg IV was administered. The patient with spontaneous respiration (TV:120-130ml) was extubated. A clot allowing minimal air passage was observed at the sub-cuff level of the NTI tube(Figure 1). NTI was applied with a new 3.5 cuff tube. The operation was completed in a stable 150 minutes. It was examined that there was no hemorrhage/clot in the nasal and pharyngeal regions by controlled extubating. She was followed up in the postanesthesia care unit for 1 hour and transferred to the service. Discussion/Conclusion: In our case, although bronchospasm and atypical anaphylaxis diagnoses were excluded, intra-tube clot formed by nasal bleeding at the end of the NTI tube led to a catastrophic respiratory picture. Minimal bleeding or airway secretions during intubation in the pediatric patient may cause obstruction due to ETT diameter and structure. Auscultation examination and ETCO2 monitoring should be done carefully to confirm the ETT location.

Keywords: Pediatrics, Dental Operation, Nasotracheal Intubation, General Anesthesia, Blood Clot

Presentation ID / Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-5869-6584

Çoklu Apse, Nadir Bir Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Dr. Dıhye Sezen[1], Dr. Mehmet Nuri Tütüncü[1], Dr. Erdem Şahin[2]

[1]İMÜ Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji AD
[2]Özel Çankaya Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji AD
**Corresponding author: DIHYE SEZEN*

Özet

Çoklu apseler nadir görülen ancak morbiditesi ve mortalitesi yüksek olabilen patolojilerdendir. Bu olgu sunumunda, hastanemize başvuran 49 yaşında erkek hasta agresif tekrarlayan debridman seansları ve antibiyoterapi ile tedavi edilmiş aynı zamanda girişimsel radyoloji biriminden de destek alınmıştır. Postoperatif nihai görüntülemelerinde apse odaklarında rezolüsyon görülen, klinik muayenede enfeksiyon bulgularının gerilemesi ve laboratuvar değerlerinin normale dönmesi sonrası, yatışının üçüncü ayında taburcu edilmiştir. 6. Ay ve 1. yıl kontrollerinde herhangi bir şikayeti bulunmamaktadır. Apselerin konumları da cerrahi karar vermede etkili olmakla beraber cerrahi debridman yapılacak ise mümkün olan en kısa sürede yapılmasının, enfeksiyon hastalıkları ve girişimsel radyoloji gibi farklı birimlerle beraber çalışarak multidisipliner yaklaşımın tedaviye olumlu yansıdığı anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çoklu, Apse, Debridman, İliopsoas, Piyomiyozit

Multiple Abscess: A Rare Case Presentation and Review of the Literature

Abstract

Multiple abscesses are rare but can be associated with high morbidity and mortality. In this case presentation, a 49-year-old male patient presented to our hospital and was treated with aggressive serial debridement sessions and antibiotic therapy. Support from the interventional radiology unit was also sought. Follow-up imaging after surgery showed resolution of the abscesses, and clinical examination revealed improvement in signs of infection and normalization of laboratory values. The patient was discharged on the third month of hospitalization.

During the 6-month and 1-year follow-up visits, the patient remained asymptomatic. The locations of the abscesses played a role in the surgical decision-making process, and it was observed that performing surgical debridement as soon as possible had a positive impact on treatment outcomes.

Keywords: Multiple, Abscess, Debridement, Iliopsoas, Pyomyositis

Presentation ID / Sunum No= 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0564-5361

Çoklutravmalı Gebe Hastanın Acil Cerrahisinde Anestezi Yönetimi

Exp. Dr. Şenay Canikli Adıgüzel[1]

[1]Samsun Üniversitesi Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Senay Canikli Adiguzel*

Özet

Giriş, Her 12 gebeden 1 tanesi travmaya maruz kalmaktadır. Gebelerde çoğunlukla kas-iskelet sistemi travmaları görülmektedir. Gebelikte travma maternal ve fetal morbidite ve mortaliteye neden olan önemli bir durumdur. Travma sebebi ile gebelerde acil cerrahi gerekliliği mevcuttur. Gebe hastalarda her trimesterde anestezi özellik arzdeder. Olgu,44 yaşıda, 11 haftalık gebe. Araç içi trafik kazası sonrası acil servise başvuran hastanın çekilen grafiler sonucunca sağ tibia ve sağ el bileğinde kırık tespit edilmesi sonrası acil cerrahi planlandı. Bilinen sistemik hastalığı yok. Acil serviste hasta değerlendirildi, diğer travma bölümleri ile konsülte edildi. Kadın hastalıkları tarafından değerlendirildi, fetal kalp sesi (FKH) değerlendirildi, öneriler alındı. Hastaya operasyon sırasında direk grafi çekileceği için radyoloji ile de görüşüldü.Hatanın vital bulguları stabil ve Amerikan Anestezistler Birliği (ASA) derecelendirmesi II E olarak acil statüsünde ameliyathaneye alındı. Anestezi şekli olarak rejyonal anestezi palnı yapıldı. Hasta önce blok odasına alınarak monitorize edildikten sonra sağ el bileği cerrahisi için ultrasonografi (USG) eşliğinde aksiller sinir blokajı yaıldı. Aksiller blok için 30 ml volüm içince %0,25 bupivakain ve %0,5 lidokain karışımı kullanıldı. Aksiller blok yapıldıktan 30 dk sonra operasyona başlandı. Hasta ASA klavuzuna uygun rutin monitörizasyon ile monitörize edildi. Aksiller blokaj ile sedasyon uygulanmadan el bilek cerrahisi gerçekleştirildi. Vaka boyunca hastanın karın bölgesi kurşun yelek ile korundu. Sonra hasta sağ yan yatırılarak spinal anestezi 4-5. vertebral aralıktan 12,5 mh heavy bupivakain ile yapıldı. Hasta 10 dakika bu pozisyonda tutuldu ve hemiblok sağlandı. Sonra supin pozisyonda tibia kırığı için operasyon gerçekleştirildi. Yakın hemodinamik takip ve hızlı sıvı resüsitasyonu ile hipotansiyondan korundu, ilave ilaç yapılmadı. Toplam 11 kere sopi çekildi ve toplam 0,6mGY radyasyona maruziyet oldu. Tartışma ve Sonuç, gebede anestezi özelliklidir. Mümkün olduğunca genel anaesteziden kaçınmak gerekir. Hem anne hem de fetüsün morbidite ve mortalitesi için rejiyonal yöntemler önerilmektedir. Biz de hastamızda iki farklı rejiyonal anestezi yöntemi ile başarılı bir şekilde uyguladık.

Anahtar Kelimeler: Acil Cerrahi, Gebe, Çoklu Travma, Radyasyon, Rejiyonal Anestezi

Presentation ID / Sunum No= 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0700-6400

COVID-19 Tanılı Gebelerde Takip Sırasında Kan Parametrelerindeki Değişiklikler

Dr. Ayşegül Bestel[1]

[1]SBÜ İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Ayşegül Bestel*

Özet

Objective: It is aimed to compare the blood values parameters of pregnant women diagnosed with COVID-19 during the diagnosis period and 2 weeks later. Materials and Methods: Laboratory data of pregnant women with COVID-19 who applied to the tertiary center between March and May 2020 were analyzed retrospectively. Results: The aim of this study was to measure Hb, hct, plt, ferritin, crp, neutrophil, lymphocyte, d-dimer levels in COVID-19 positive pregnant women to evaluate the improvement in blood parameters of the patients during the recovery period after diagnosis. 45 COVID-19 positive pregnant women who were hospitalized and treated at a tertiary clinic were included in this study. Hb, hct, plt ferritin, crp, neutrophil, lymphocyte, d-dimer values before the discharge from the hospital and 2 weeks after discharge were examined and compared with Hb, Hct, plt, crp, neutrophil, lymphocyte, d-dimer values. A statistically significant difference was observed in Hb, Hct, lymphocyte, crp, and ferritin values ($p < 0.001$). Conclusion: COVID-19 is an infection factor that affects the whole world and we do not know enough about it. In this study, blood parameters of COVID-19 patients in the post-disease recovery process were examined and significant differences were observed between the values.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Gebelik, Sars-Cov-2, Kan Parametreleri

Changes in Blood Parameters During Follow-Up in Pregnant Women With Covıd-19 Blood Parameters of the Pregnancy With COVID-19

Abstract

Objective: It is aimed to compare the blood values parameters of pregnant women diagnosed with COVID-19 during the diagnosis period and 2 weeks later. Materials and Methods: Laboratory data of pregnant women with COVID-19 who applied to the tertiary center between March and May 2020 were analyzed retrospectively. Results: The aim of this study was to measure Hb, hct, plt, ferritin, crp,

neutrophil, lymphocyte, d-dimer levels in COVID-19 positive pregnant women to evaluate the improvement in blood parameters of the patients during the recovery period after diagnosis. 45 COVID-19 positive pregnant women who were hospitalized and treated at a tertiary clinic were included in this study. Hb, hct, plt ferritin, crp, neutrophil, lymphocyte, d-dimer values before the discharge from the hospital and 2 weeks after discharge were examined and compared with Hb, Hct, plt, crp, neutrophil, lymphocyte, d-dimer values. A statistically significant difference was observed in Hb, Hct, lymphocyte, crp, and ferritin values ($p < 0.001$). Conclusion: COVID-19 is an infection factor that affects the whole world and we do not know enough about it. In this study, blood parameters of COVID-19 patients in the post-disease recovery process were examined and significant differences were observed between the values.

Keywords: COVID-19, Pregnancy, Sars-Cov-2, Blood Parameters

Presentation ID / Sunum No= 368

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1540-1443

Derin Fasya ile Kas-Koruyucu Latissimus Dorsi Flepinin Kanlanmasının Artırılması

Assoc. Prof. Dr. Aydın Turan[1]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik Rokonstrüktif ve Estetik Cerrahi Anabilim Dalı*

Özet

GİRİŞ: Kas-Koruyucu Latissimus Dorsi Flepleri, total veya kısmi latissimus dorsi kas-deri flepleri ve torakodorsal arter perforatör flepleriyle ilişkili komplikasyonları önlemek için geliştirilmiştir. Ancak flep boyutlarının sınırlı olması bu fleplerin kullanım alanını daraltmaktadır. AMAÇ: Flepe, vasküler yapıları çok gelişmiş olan derin fasyalar (Dorsal Torasik Fasya ve Scarpa Fasyası) eklenerek, Kas-Koruyucu Latissimus Dorsi Flepinin kanlanmasının arttırılması ve bunun sonucunda da flep boyutlarının artırılması amaçlanmıştır. Aynı zamanda, flep cilt adası latissimus dorsi kasının distal ucuna yakın olan 10. ve 11. posterior interkostal arterlerin üzerine gelecek şekilde distale yerleştirilerek, hem flepin kanlanmasına katkı sağlamak, hem de flepin rotasyon arkını genişletmek amaçlanmıştır. GEREÇ ve YÖNTEM: Yaş ortalaması 45 olan 14 hastada (beş kadın, dokuz erkek) 11'i tümör 5'i Hidradenitis Suppurativa rezeksiyonu sonucu gelişen, 16 defekt Kas-Koruyucu latissimus dorsi flepi ile onarıldı. Defektler 4 hastada toraks ön duvarında, 3 hastada kolda, 3 hastada aksiller fossada, 2 hastada deltopektoral bölgede ve 2 hastada toraks arka duvarda bulunuyordu. Flep cilt adası Latissimus Dorsi kasının distal ucuna yakın (10.ve11. posterior interkostal arterlerin üzerine gelecek şekilde) ve lateral kenarından 3-5 cm'lik kas segmenti (thoracodorsal arterin inen dalı çevresinde) üzerine yerleştirildi. Flepler latissimus dorsi kasının lateral kenarından split edilen 3-5 cm'lik kas segmenti ve tabanda Dorsal Torasik Fasya ve Scarpa Fasyası ile birlikte kaldırıldı. Hastalarda 9×21 ile 14×27 cm arasında flepler kullanıldı ve hastalar ortalama 13 ay takip edildi. BULGULAR: Fleplerin tamamı herhangi bir kayıp olmadan yaşadı. Bir hastada flep donör alanında insizyon skarı gelişti. İki flepte inceltme işlemi yapıldı. Bazı hastalarda ameliyat sonrası erken dönemde görülen omuz eklemi hareketlerindeki kısıtlılık postop takip döneminde ortadan kalktı. SONUÇLAR: Kas koruyucu latissimus dorsi kas deri flepi, derin fasya (dorsal torasik fasya ve scarpa fasyası) ile birlikte 10. ve 11. posterior interkostal arterleri de içerecek şekilde hazırlanırsa, daha büyük bir rotasyon arkı ile daha büyük boyutlara güvenli bir şekilde kaldırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kas-Koruyucu Latissimus Dorsi Flep, Torakodorsal Arter, Posterior İnterkostal Arter, Dorsal Torasik Fasya, Scarpa Fasyası

Presentation ID / Sunum No= 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9944-9902

Diyabetik Retinopatide Vasküler Yoğunluklar ve Retinal Kalınlıklar Arasındaki Oranların Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Durgül Açan[1]

[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp fakültesi

Özet

Amaç: Diyabetik retinopati hastalarında yüzeyel, derin ve parapapiller vasküler yoğunlukların iç, dış retinal tabaka ve retina sinir lifi tabakası kalınlıklarına oranının retinopati üzerine etkisinin değerlendirilmesi. Material ve Method: Balıkesir Üniversitesi Göz hastalıkları AB'na başvuran 31 diyabetik retinopatili (DR) hastanın 58 gözü ile 21 kontrol hastasının 42 gözü çalışmaya dahil edildi. Tüm gözler tam bir oftalmolojik muayene sonrası optik kohorens tomografi ve optik kohorens tomografi anjiografi (OKTA) ile değerlendirildi. Foveal yüzeyel kapiller plesksus vasküler yoğunluk/ iç retinal kalınlık (iç limitan membran-iç pleksiform tabaka) (YKPVY/İRK) ve foveal derin kapiller pleksus vasküler yoğunluk/ dış retinal kalınlık (iç pleksiform tabaka-retina pigment epiteli) (DKPVY/DRK) ve radial peripapiller kapiller pleksus vasküler yoğunluk/retina sinir lifi tabakası(RPKPVY/RSLT) kalınlığı ölçülerek diyabetik retinopati olup olmamasına göre ile karşılaştırıldı. Bulgular: Nonproliferatif DR(NPDR) ve proliferatif DR(PDR) olan gözlerin YKPVY/İRK ve DKPVY/DRK oranları sırasıyla 0.38±0.19 ile 0.43±0.23 ve 0.17±0.17 ile 0.15±0.06 ölçülerek istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermedi (p1=0.356, p2=0.696). Bu gözlerdeki RPKPVY/RSLT kalınlığı oranı ise 0.49±0.07 ve 0.45±0.05 değerleri ile istatistiksel olarak anlamlı derecede NPDR'li gözlerde daha yüksek bulundu(p=0.021). Bu gözlerin 48'inde beraberinde diyabetik maküla ödemi(DMÖ) de saptandı. DMÖ olmayan 10 DR'li göz kontrol grubu ile karşılaştırıldığında da yine benzer şekilde YKPVY/İRK ve DKPVY/DRK oranları farklı değilken RPKPVY/RSLT kalınlığı oranı kontrol grubunda anlamlı olarak daha iyiydi (p=0.04). Sonuç: DR'de vasküler yoğunluğun yanında vasküler yatağın kalınlığı da etkili olabilir. DMÖ bu ölçümleri bozabileceğinden RPKPVY/RSLT kalınlığının değerlendirilmesi DR riskini saptamada yardımcı bir tarama testi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Maküler Ödem, Diyabetik Retinopati, Optik Kohorens Tomografi Anjiografi, Vasküler Yoğunluk.

Comparison of the Ratios Between Vascular Densities and Retinal Thicknesses in Diabetic Retinopathy

Abstract

Purpose: To evaluate the effect of the ratios of superficial, deep and parapapillary vascular densities to inner, outer retinal layer and retinal nerve fiber layer thicknesses on retinopathy in diabetic retinopathy patients. Material and Method: 58 eyes of 31 patients with diabetic retinopathy (DR) who applied to Balıkesir University Ophthalmology Department and 42 eyes of 21 control patients were included in the study. After a complete ophthalmological examination, all eyes were evaluated with optical coherence tomography and optical coherence tomography angiography (OCTA). Foveal superficial capillary plexus vascular density/ inner retinal thickness (inner limiting membrane-inner plexiform layer) (SCPVD/IRT) and foveal deep capillary plexus vascular density/ outer retinal thickness (inner plexiform layer-retinal pigment epithelium) (DCPVD/ORT) and radial peripapillary capillay plexus vascular density/retinal nerve fiber thickness (RPCPVD/RNFL) thickness was measured and compared with the presence of DR. Results: SCPVD/IRT and DCPVD/ORT ratios of eyes with nonproliferative DR(NPDR) and proliferative DR(PDR) were measured as 0.38±0.19 vs 0.43±0.23 and 0.17±0.17 vs. 0.15±0.06, respectively (p1=0.356, p2=0.696). The RPCPVD/RNFL thickness ratio in these eyes was found to be statistically significantly higher in eyes with NPDR, with values of 0.49±0.07 and 0.45±0.05 (p=0.021). Diabetic macular edema (DME) was also detected in 48 of these eyes. When 10 eyes with DR without DME compared with the control group, similarly, the SCPVD/IRT and DCPVD/ORT ratios were not different, while the RPCPVD/RNFL thickness ratio was significantly better in the control group (p=0.04). Conclusion: In addition to vascular densities, the thickness of the vascular bed may also be effective in DR. As DME may disrupt these measurements, evaluation of RPCPVD/RNFL thickness may be a helpful screening test in detecting DRP risk.

Keywords: Diabetic Macular Edema, Diabetic Retinopathy, Optical Cohorence Tomography Angiography, Vascular Density

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Diyabetik Retinopatisi Olmayan Diyabetes Mellitus Olgularında Koroidal Vasküler İndeks, Retina ve Optik Disk Değişimlerinin İncelenmesi

Dr. Pelin Kıyat Özalp[1], Assoc. Prof. Dr. Ömer Kartı[1]

[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Çalışmamızda diyabetes mellitus tanısı olan ancak diyabetik retinopati lehine bulgusu olmayan ve bu açıdan herhangi bir tedavi almamış olgularda optik sinir, makula ve koroidal değişimlerin değerlendirilmesi ve verilerin sağlıklı gönüllüler ile karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Method: Çalışmamıza Buca Seyfi Demirsoy EAH Göz hastalıkları Anabilim Dalı'na kontrol amacıyla başvuran ve diyabetes mellitusun retina tutulumuna bağlı herhangi bir bulgusu olmayan, bu açıdan herhangi bir tedavi almamış, ek bir sistemik ya da oftalmolojik hastalığı bulunmayan 30 olgu dahil edilmiştir. Spektral-domain optik koherens tomografi cihazı ile retina sinir lifi tabakası (RNFL) kalınlığı ve ganglion hücre tabakası (GCL) kalınlığı ölçülmüştür. Bu parametrelere ek olarak görüntüler image-j programı ile değerlendirilmiş ve 'koroidal vasküler indeks' değeri hesaplanarak kayıt edilmiştir. Ölçümler 30 kişiden oluşan yaş ve cinsiyet uyumlu sağlıklı gönüllülerden elde edilen veriler ile karşılaştırılmıştır. İstatistiksel açıdan çalışmaya dahil edilen tüm olguların sağ gözleri değerlendirmeye alınmıştır. Bulgular: Diyabetes mellitus tanılı olgularda, yaş ve cinsiyet uyumlu sağlıklı gönüllülerden oluşan kontrol grubuna göre RNFL ve GCL kalınlıklarında anlamlı azalma izlenmiştir. Koroidal vasküler indeks değerinin de kontrol grubuna göre diyabetes mellitus grubunda anlamlı derecede azaldığı saptanmıştır. Sonuç: Diyabetes mellitus, henüz hastalığın aktif bir retinopati bulgusu olmamasına rağmen RNFL ve GCL kalınlıklarında azalmaya neden olarak ya da koroidal vasküler indekste azalmaya neden olarak görme fonksiyonunu etkileyebilir ve gelişebilecek retinopatinin uyarıcısı olabilir. Bu nedenle optik disk, retina ve koroid tabakasındaki değişimlerin monitörize edilmesi hastaların göz tutulumlarını saptamak ve erken tanı açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Koroidal Vasküler İndeks, Spektral-Domain Optik Koherens Tomografi

Comparison of Choroidal Vascularity Index, Retinal and Optic Nerve Changes in Diabetes Mellitus Patients Without Diabetic Retinopathy

Abstract

Purpose: The present study aims to evaluate the optic nerve, macula, and choroidal changes in diabetes mellitus patients without diabetic retinopathy and to compare these findings with age-sex matched healthy volunteers. Methods: In this study, 30 right eyes of diabetes mellitus patients without diabetic retinopathy, or without any other systemic or opthalmological diseases who applied to Buca Seyfi Demirsoy Training and Research Hospital for routine examination were enrolled. To evaluate the peripapillary retinal nerve fiber layer (RNFL) and ganglion cell layer (GCL) Spectral-Domain Optical Coherence Tomography imaging was performed. In addition to these measurements, images were recorded and processed by image-j programme and 'choroidal vascularity index' was calculated. The measurements were compared with 30 right eyes of age-sex matched healthy volunteers. Results: Both RNFL and GCL thickness values were observed to be thinner in diabetes mellitus patients group compared to the control group. In addition, choroidal vascularity index was found to be lower in diabetes mellitus group compared to the control group. Conclusion: Diabetes mellitus can lead to a decrease in RNLF and GCL thickness and also a decrease in choroidal vascularity index which can impair visual acuity even in the absence of diabetic retinopathy. Therefore, monitoring changes in the optic nerve, retina, and choroid layer is crucial in these patients.

Keywords: Choroidal Vascularity Index, Diabetes Mellitus, Spectral-Domain Optical Coherence Tomography

Presentation ID / Sunum No= 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5111-2051

Diz Eklemine Yapılan Tek Başına Hyalüronik Asit ve Hyalüronik Asite Ek Periartiküler Tetik Nokta Steroid Enjeksiyonu Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Ahmet Mert[1]

[1]Pendik Özel Yüzyıl Hastanesi
**Corresponding author: AHMET MERT*

Özet

Giriş Diz eklem kıkırdağı dejenerasyonu çoğunlukla 50'li yaşlardan sonra olmakla birlikte genç yaşlarda da ortaya çıkabilen hastaların hayat kalitesini bozan ağrı,hareket kısıtlılığı,eklemde ısı artışı,sıcaklık ve şişlik ile seyreden bir rahatsızlıktır. Etyolojide en sık ileri yaşlarda özellikle kilolu hastalarda mekanik yüklenme olmakla birlikte geçirilmiş travma, romatolojik hastalık,aile öyküsü,hematolojik hastalık ve bazı eklem tutulumlu dermatolojik rahatsızlıklar rol oynayabilmektedir. Materyal Method Yapılan bu çalışmada ortopedi polikliniğine 2022 Ocak-2022 Haziran arasında dizde osteoartriti olan hastalardan dizi eklemine tek başına hyalüronik asit yapılan hastalar ile hyalüronik asite ek olarak periartiküler steroid enjeksiyonu yapılan hastaların klinik sonuçlar ve eklem fonksiyonları açısından karşılaştırılması planlandı. Çalışmaya toplam 40 hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 63,75 (50-75) olarak hesaplandı. Hastaların 23 tanesinde diyabetes mellitus,19 tanesinde hipertansiyon mevcuttu. Hastaların klinik değerlendirmeleri için lysholm diz skorlama ölçeği kullanıldı ve skorları not edildi. Hastalar 3.haftada 3. Ayda ve 6. Ayda kontrol edildi. Sonuç Hastaların 3. Hafta kontrollerinde 2. Gruptaki hastaların 17 tanesinde ağrilarin tamamen kaybolduğu görülürken 1. Gruptaki hastaların 9 tanesinde ağrıların tamamen kaybolduğu görüldü. 3. Hafta kontrollerinde hastaların lysholm skorları açısından değerlendirildiğinde 2. Grupta lysholm skorlarında daha fazla toparlanma olduğu görüldü. Hastaların 3. Ay kontrollerinde 1. Gruptaki 15 hastanın ağrılarının tamamen kaybolduğu görülürken,2. Gruptaki 17 hastanın ağrılarının tamamen kaybolduğu saptandı. Heriki grupta lysholm skorları açısından karşılaştırıldığında heriki grup lysholm skorlarında artış saptanmakla birlikte 2. Grupta daha fazla artış görüldü. Hastaların 6. Ay kontrollerinde 1.gruptaki 16 hastanın ağrıları tamamen geçerken 2. Gruptaki 19 hastanın ağrılarının tamamen düzeldiği görüldü. Heriki grup lysholm skorlarında önceki kontrole göre benzer oranda yükselme olduğu saptandı. Sonuç olarak hyalüronik asite ek olarak periartiküler ağrılı noktalara yapılan steroid lokal anestezik karışımının muhtemelen erken dönemde periartiküler inflamasyonu azaltarak hızlı iyileşme sağladığı uzun dönemde ise hyalüronik asit ve lokal anestezik karışımının nispeten üstünlüğü olsa da heriki yöntemin sonuçlarının uzun dönemde benzer olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit, Gonartroz, Hyalüronik Asit, Periartiküler Enjeksiyon

Comparison of Hyaluronic Acid Alone and Periarticular Trigger Point Steroid İnjection Methods in Addition to Hyaluronic Acid in the Knee Joint

Abstract

Introduction Knee articular cartilage degeneration is a disease that can occur mostly after the age of 50, but can also occur at young ages, and is characterized by pain, limitation of movement, increased temperature in the joint, warmth and swelling, which impairs the quality of life of patients. Although mechanical load is most common in the advanced age, especially in overweight patients, previous trauma, rheumatological disease, family history, hematological disease and some dermatological disorders with joint involvement may play a role in the etiology. Material Method In this study, it was planned to compare the patients with osteoarthritis of the knee who underwent hyaluronic acid alone to the knee joint and the patients who received periarticular steroid injection in addition to hyaluronic acid in terms of clinical outcomes and joint functions between January 2022 and June 2022 at the orthopedic outpatient clinic. A total of 40 patients were included in the study. The mean age of the patients was calculated as 63.75 (50-75). 23 of the patients had diabetes mellitus and 19 had hypertension. Lysholm knee scoring scale was used for the clinical evaluation of the patients and their scores were noted. The patients were checked at the 3rd week, 3rd month and 6th month. Conclusion As a result, in addition to hyaluronic acid, steroid local anesthetic mixture applied to periarticular painful points probably provides rapid healing by reducing periarticular inflammation in the early period, while hyaluronic acid and local anesthetic mixture is relatively superior in the long term, but it is thought that the results of both methods are similar in the long term.

Keywords: Osteoarthritis, Gonarthrosis, Hyaluronic Acid, Periarticular Injection

Presentation ID / Sunum No= 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3791-1150

Diz Protezi Ameliyatı Öncesi Eklem Hareket Açıklığının Ameliyat Sonrası Fonksiyonel Sonuçlara Etkisi

Exp. Dr. Harun Mutlu[1]

[1]*Private Practice Orthopedics*

Özet

Amaç: Diz kireçlenmesi Türk toplumunda altıncı dekatdan sonra sıklıkla karşılaşılan bir rahatsızlıktır. Diz protezi ameliyatı hastalar tarafından çeşitli sebeplerden dolayı geciktirilir. Bu çalışmada diz protezi ameliyatının başarısını etkileyen birçok faktör mevcut olmakla birlikte ameliyat öncesi hastanın diz hareket açıklığının ameliyat sonrası fonksiyonel sonuçlara olan etkisini ortaya koymak amaçlandı. Gereç ve Yöntem: 2016-2020 yılları arasında evre 4 gonartroz tanısı ile çimentolu total diz protezi ameliyatı yapılan 195 kadın hasta retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya dahil edilme kriterleri 60 yaş üstü kadın, gece ağrısı olan, varus gonartrozlu hastalar idi. Valgus gonartrozu olan ve geçirilmiş diz operasyonu olan 17 hasta çalışmaya dahil edilmedi. Ortalama yaş 64 (60-68), Ortalama takip süresi 24 ay (12-36 ay) olarak tespit edildi. Tüm hastaların ameliyat öncesi eklem hareket açıklığı ölçümü yapıldı. Diz eklemi fleksiyon hareketinin maksimum 60-90 derece arasında olan 86 hasta birinci grup, 90-110 derece arası olan 92 hasta ikinci grup olarak belirlendi. Ameliyat öncesi ve 12 ay sonra hastaların VAS ağrı skoru Womac skorları değerlendirildi. Bulgular: Tüm hastalara ameliyat sonrası erken hareket başlanıp mobilize edildi. Her iki grupta da Vas skoru arasında anlamlı olarak düzelme mevcuttu fakat Womac fonksiyonel sonuçlar değerlendirildiğinde ikinci gruptaki değişim birinci gruba göre anlamlı olarak farklıydı.($p<0,05$) Sonuç: Diz protezi ameliyatı her ne kadar bir kemik ameliyatı gibi gözükse de ciddi bir yumuşak doku denge ameliyatıdır. Ameliyat öncesi eklem hareket açıklığı bağların esnekliğine ve kasların kısalmasına bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. Bundan dolayı aynı radyolojik evredeki kireçlenmeye sahip hastalarda ameliyat sonrası diz hareketlerini belirleyen en önemli faktör ameliyat öncesi diz hareket açıklığıdır. Daha başarılı sonuçlar elde edebilmek için hastalar eklem hareketlerini kaybetmeden tedavi edilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Diz Protezi, Eklem Hareket Açıklığı, Diz Kireçlenmesi

The Effect of Joint Range of Motion Before Knee Replacement Surgery On Postoperative Functional Results

Abstract

Aim: Knee osteoarthritis is a common disorder in Turkish society after the sixth decade. Knee replacement surgery is delayed for various reasons. In this study, although there are many factors affecting the success of knee replacement surgery, it was aimed to reveal the effect of the patient's knee range of motion before the surgery on the postoperative functional results. Materials and Methods: 195 female patients who underwent cemented total knee replacement surgery with the diagnosis of stage 4 gonarthrosis between 2016 and 2020 were retrospectively analyzed. Inclusion criteria were women over 60 years of age, with night pain and varus gonarthrosis. 17 patients with valgus gonarthrosis and previous knee surgery were not included. The mean age was 64 (60-68), and the mean follow-up was 24 months (12-36 months). Preoperative range of motion was measured in all patients. 86 patients with a maximum range of 60-90 degrees of knee joint flexion were determined as the first group, and 92 patients with 90-110 degrees as the second group. VAS pain score and Womac scores of the patients were evaluated before and 12 months after surgery Results: Early movement was started and mobilized in all patients postoperatively. There was a significant improvement in Vas scores in both groups, but when Womac functional results were evaluated, the change in the second group was significantly different from the first.($p<0.05$) Conclusion: Although knee replacement surgery seems like a bone surgery, it is a serious soft tissue balance surgery. Preoperative range of motion of the joint varies depending on the flexibility of the ligaments and the shortening of the muscles. Therefore, the most important factor determining postoperative knee movements in patients with osteoarthritis at the same radiological stage is the preoperative knee range of motion. In order to achieve more successful results, patients should be treated without losing their joint movements.

Keywords: Knee Prosthesis, Range of Motion, Knee Osteoarthritis

Presentation ID / Sunum No= 331

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3228-8809

Düşük Dereceli Servikal Displazide Topografik Dağılım Mümkün Mü

Asst. Prof. Dr. Elçin Telli[1], Prof. Dr. Ömer Tarık Yalçın[1]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
**Corresponding author: Elçin TELLİ*

Özet

Giriş: Yüksek riskli HPV'nin (Yüksek Riskli İnsan Papilloma Virüsü) rahim ağzı kanseri gelişiminde nedensel bir faktör olarak rolünü destekleyen önemli kanıtlar vardır. Kolposkopi, servikal intraepitelyal neoplazi lezyonlarının saptanmasında altın standart tanı yöntemi olarak kabul edilir ve bu lezyonların saptanmasında %84,8'e varan duyarlılığa sahiptir. Düşük dereceli servikal sitolojik anormallikler de kolposkopik biyopsi için adaydır. Burada düşük dereceli displazinin (CIN1) rahim ağzında rastgele ortaya çıkıp çıkmadığı sorusunun cevabını bulmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada CIN1 servikal biyopsi sonucu alınan 72 hastanın verileri değerlendirildi. Biyopsi yerleri saat kadranına benzer bir sistem kullanılarak belirlendi. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 41,30±9,61 idi. Vakaların yüzde 25'i postmenapozal dönemde, %9,7'si ise doğum yapmamış idi. Büyük bir kısmının HPV durumu bilinmiyordu (%62,5), önemli bir yüzdesi ise HRHPV testi (%36,11) pozitif idi. Olguların tamamına kolposkopik biyopsi yapıldı. Hiçbir hastanın daha önce rahim ağzı yapısını değiştirecek herhangi bir cerrahi müdahalesi yoktu. Lezyonların çoğunluğu saat 12 pozisyonundaydı. Sonuç: Sonuç olarak, CIN1 lezyonlarında serviks kanserinin ilerleme daha az görülmektedir. CIN1 lezyonları iki yıl süreyle devam ediyorsa konizasyon işleminin yapılması önerilir. Kolposkopi sırasında şüpheli alanların görülmediği durumlarda, belirli bir evrensel lokasyondan rastgele biyopsi yapılması, CIN 1 lezyonlarının saptanması konusunda değerli bilgiler sağlayabilir. Araştırmacılar, önceden belirlenmiş bir yerden biyopsi alarak bu lezyonların prevalansını ve özelliklerini standart bir şekilde değerlendirebilir ve servikal intraepitelyal neoplazi (CIN) 1 ile ilgili mevcut literatürün ilerlemesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Cin1, Düşük Gradeli Servikal Displazi, Kolposkopi, Pap Smear, Topografi

Is a Topographic Distribution Possible for Low Grade Cervical Dysplasia?

Abstract

Introduction: There is substantial evidence supporting the role of high risk HPV (High-Risk Human Papillomavirus) as a causative factor in the development of cervical cancer. Colposcopy is considered

the gold standard diagnostic method for detecting cervical intraepithelial neoplasia lesions, and it has a sensitivity of up to 84.8% for detecting these lesions. Low grade cervical cytologic abnormalities are also candidates for colposcopic biyopsy. Hereby, we intended to find the answer of question whether low grade dysplasia (CIN1) arises randomly across cervix. Materials and methods: The data of 72 patients with CIN1 cervical biopsy result were evaluated in this study. The locations for biopsies were determined using a system similar to clock dials. Results: Average of the patients was 41.30±9.61 years. Twenty five percent of the cases was postmenapousal, while 9.7% was nulligravid. A significant portion had an unknown HPV status(62.5%), while a substantial percentage had a positive result for high-risk HPV (HRHPV) testing (36.11%). All of the cases underwent colposcopic biopsy and none of the patients had any prior surgical interventions that would have changed the structure of the cervix. Majority of the lesions were found at the 12-o'clock position. Conclusion: In conclusion, the progression of cervical cancer is less common for CIN1 lesions. If CIN1 lesions persist for a period of two years, it is recommended to perform a conization procedure. In cases where no suspicious areas are observed during colposcopy, conducting a random biopsy from a specific universal location can provide valuable insights into the detection of CIN 1 lesions. By obtaining a biopsy from a predetermined location, researchers can evaluate the prevalence and characteristics of these lesions in a standardized manner, helping to advance the existing literature on cervical intraepithelial neoplasia (CIN) 1.

Keywords: Cın1, Colposcopy, Low Grade Cervical Dysplasia, Pap Smear, Topography

Presentation ID / Sunum No= 308

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4221-0845

Endoskopik Biyopsi Yapılan Pediatrik Hastalarda Helikobakter Pylori Sıklığının Belirlenmesi ve Patolojik Materyallerdeki Morfolojik Bulgularla İlişkisinin Saptanması

Asst. Prof. Dr. Büşra Özbek[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi

Özet

Giriş: Helikobacter pylori (HP), dünya çapında akut gastritin oldukça yaygın bir nedenidir. Tüm dünyada HP görülme sıklığı her yıl pediatrik popülasyonun %0,5 ila %10'unu oluşturmakta ve bu oran ülkeler arasında farklılık göstermektedir. HP görülme sıklığının ülkeler arasında farklılık göstermesi nedeniyle bu çalışmada endoskopi yapılan pediatrik hastalarda HP oranının değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Bu çalışma Ocak 2018-Mayıs 2022 tarihleri arasında üçüncü basamak bir hastanede gerçekleştirildi. Endoskopi yapılan pediatrik hastalar çalışmaya dahil edildi. HP oranı, HP ve HP yoğunluğu ile farklı pediatrik yaş grupları arasındaki ilişki değerlendirildi. Ayrıca HP, HP yoğunluğu ve aktivitesi, inflamasyon, bağırsak metaplazisi, atrofi, lenfoid infiltrasyon ve peptik ülser arasındaki ilişki değerlendirildi. Bulgular: HP, HP yoğunluğu ve farklı pediatrik yaş grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamadı. HP ile bağırsak metaplazisi, atrofi ve peptik ülser arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamadı. Ayrıca HP yoğunluğundaki bağırsak metaplazisi ve atrofisi birbiriyle anlamlı düzeyde ilişkili değildi. Buna karşılık, hem HP hem de HP yoğunluğu aktivite, inflamasyon ve lenfoid infiltrasyon ile önemli ölçüde ilişkiliydi. Sonuç: Çalışmanın sonuçları HP ve HP yoğunluğunun endoskopik biyopsi patolojisinin aktivitesi, inflamasyonu ve lenfoid infiltrasyonu ile tahmin edilebileceğini gösterdi. Daha ileri çalışmalar Türkiye'nin farklı bölgeleri arasındaki HP prevalansı farklılıklarına odaklanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Helicobacter Pylori, Morphology, Children

Determining the Frequency of Helicobacter Pylori in Pediatric Patients Undergoing Endoscopic Biopsy and Determining İts Relationship With Morphological Findings in Pathological Materials

Abstract

Introduction: Worldwide, helicobacter pylori (HP) is an extremely common cause of acute gastritis. The incidence of HP differs among countries which constitute 0.5% to 10% of the pediatric population each year all around the world. Since the incidence of HP diverges among countries, this study aimed to evaluate the rate of HP in pediatric patients who undergo endoscopy. Methods: This study was conducted in a tertiary care hospital between January 2018 to May 2022. Pediatric patients who undergo endoscopy were included in the study. The rate of helicobacter pylori, the relationship between HP, HP intensity, and different pediatric age groups were evaluated. Additionally, the relationship between HP, HP intensity and activity, inflammation, intestinal metaplasia, atrophy, lymphoid infiltration, and peptic ulcus were evaluated. Results: There was no statistically significant relationship between HP, HP intensity, and different pediatric age groups. There was also no statistically significant relationship between HP and intestinal metaplasia, atrophy, and peptic ulcus. Furthermore, HP intensity intestinal metaplasia and atrophy were not significantly related to each other. In contrast, both HP and HP intensity were significantly related to activity, inflammation, and lymphoid infiltration. Conclusion: The results of the study showed that HP and HP intensity might be predicted by the activity, inflammation, and lymphoid infiltration of the endoscopic biopsy pathology. Further studies should focus on the difference in the HP prevalence between different regions of Turkey.

Keywords: Helicobakter Pylori, Morfoloji, Çocuklar

Presentation ID / Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5300-8071

Endoskopik Üreter Taşlarının Tedavisinde Pnömotik ve Lazer Litotripsi Sonuçlarının Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Süleyman Sağır[1]

[1]Mardin Artuklu Üniveristesi üroloji AD

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Kliniğimizde üreter taşı nedeniyle holmium:YAG laser ve pnömotik litotripsi ile opere edilen hastalarda iki yöntemin güvenlik ve etkinliğini karşılaştırmayı amaçladık. MATERYAL-METOD: Kliniğimizde Kasım 2020-Temmuz 2021 arasında pnömotik litotripsi uygulanan 54 hastanın (Grup 1) ve Ocak 2023-Temmuz 2023 arasında lazer litotripsi uygulanan 56 hastanın (Grup B) verileri retrospektif hasta dosyalarından kaydedildi. Hastaların demografik verileri, taş boyutları, operasyon süreleri, komplikasyon oranları ve taşsızlık oranları karşılaştırıldı. BULGULAR: İki grup arasında ortalama yaş, E/K oranı, ortalama taş boyutu ve taşın üreterde lokasyonu açısından anlamlı farklılık yoktu (P>0.05). Ortalama operasyon süresi, pnömotik grubunda daha fazlaydı (32 vs 23 dk, P<0.05). Taşsızlık oranı lazer grubunda daha yüksekti (%96 vs %74, P<0.05). Böbreğe push-back olan vaka sayısı pnömotik grubunda daha fazlaydı (22 vs 4). Minör komplikasyonlar arasında anlamlı bir farklılık gözlenmezken, iki grupta da majör bir komplikasyon izlenmedi. SONUÇ: Endoskopik Üreter taşları tedavisinde pnömotik ve lazer litotripsinin her ikisi de etkin ve güvenli yöntemler olmasına karşın lazer litotripsinin başarısı daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Üreteroskopi, Pnömotik Litotripsi, Lazer Litotripsi

Comparison of Pneumatic and Laser Lithotripsy Outcomes in the Treatment of Endoscopic Ureteral Stones

Abstract

INTRODUCTION: We aimed to compare the safety and efficacy of holmium:YAG laser lithotripsy and pneumatic lithotripsy in patients undergoing surgery for ureteral stones at our clinic. MATERIALS-METHODS: Data from 54 patients (Group 1) who underwent pneumatic lithotripsy between November 2020 and July 2021, and 56 patients (Group B) who underwent laser lithotripsy between January 2023 and July 2023, were recorded from retrospective patient files at our clinic. Demographic data, stone sizes, operation durations, complication rates, and stone-free rates were compared. RESULTS: There were no significant differences between the two groups in terms of mean age, M/F ratio, mean stone

size, and stone location in the ureter (P>0.05). The mean operation duration was longer in the pneumatic group (32 vs 23 min, P<0.05). The stone-free rate was higher in the laser group (96% vs 74%, P<0.05). The number of cases with kidney push-back was higher in the pneumatic group (22 vs 4). While no significant difference was observed in minor complications, no major complications were observed in either group. CONCLUSION: Both pneumatic and laser lithotripsy are effective and safe methods for the endoscopic treatment of ureteral stones, however, the success of laser lithotripsy is higher.

Keywords: Ureteroscopy, Pneumatic Lithotripsy, Laser Lithotripsy

Presentation ID / Sunum No= 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID ID: 0000-0002-3352-9547

Enfeksiyöz Olmayan Üveitlerde Adalimumab Tedavisine İlişkin Yayınların Bibliyometrik Analizi

Dr. Kübra Özdemir Yalçınsoy[1]

[1] *Göz Hastalıkları Kliniği, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara, TÜRKİYE*

Özet

Amaç: Enfeksiyöz olmayan üveit (NIU) tedavisinde adalimumab (ADA) ile mevcut tedavi yaklaşımlarını analiz etmek ve gelecekteki araştırmalar için bu alandaki sıcak konuları ve en çok atıf yapılan 50 yayını değerlendirmek. Gereç ve Yöntem: 2007-2023 yılları arasında NIU tedavisinde ADA kullanımı ile ilgili yayınlanan makaleler için literatür taraması yapıldı. Yayın tarihi, döküman türü, anahtar kelimeler, dergi, atıf sayısı, ülke, kurumlar, yazar bilgileri ve bibliyometrik analiz sonuçları Web of Science veri tabanından elde edildi. Yayınlardaki anahtar kelimeleri ve bunların bağlantılarını değerlendirmek için VOSviewer yazılımının anahtar kelime analizi kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya toplam 598 yayın dahil edildi. En aktif (127 bildirim, %21,2) ve en çok alıntı yapılan (3,063) ülke Amerika Birleşik Devletleri, en aktif kurum Udice Fransız Araştırma Üniversiteleri (55 Rapor, %9,2) olarak tespit edildi. 'Ocular Immunology and Inflammation' dergisi en fazla yayına sahipti (53 Rapor, %8,9). Annals of the Rheumatic Disease (894) ve Rheumatology (Oxford) (800) dergileri en çok atıf yapılan dergilerdi. Araştırmaların çoğunlukla oftalmoloji (%41,1) ve romatoloji (%24,2) alanlarında yapıldığı belirlendi. Bu araştırmalarda kullanılan en yaygın anahtar kelimeler, 'jüvenil idiyopatik artrit', 'infliximab' ve 'Behçet hastalığı' ile güçlü bir şekilde ilişkili olan 'üveit' ve 'adalimumab' idi. En çok atıf yapılan 50 makalenin ortalama atıf sayısı 121,6 ±72,2 (65-368) idi. Sonuç: Bu çalışma, ADA'nın NIU tedavisinde kullanımına ilişkin araştırma alanları ve çalışmaların yoğun olduğu noktalar hakkında bilgi sağlamıştır. Büyük hasta popülasyonları ile farklı NIU etiyolojilerinde ADA etkinliği, ADA tedavisinin geri çekilmesi ve uzun vadeli sonuçlar için kanıt sağlanması, gelecekteki araştırmaların sıcak konuları olabilir.

Anahtar Kelimeler: Adalimumab, Anti-TNF, Bibliyometrik Analiz, Üveit, Web of Science

Bibliometric Analysis of Publications On Adalimumab Treatment in Non-Infectious Uveitis

Abstract

Purpose: To analyze the current trends with adalimumab (ADA) in the treatment of non-infectious uveitis (NIU), and to evaluate the hot topics for future research and the 50 most cited publications. Materials Methods: A literature review was performed for articles published about ADA in the treatment of NIU between 2007-2023. Publication date, document type, keywords, journal, number of citations, country, institutions, author information, and bibliometric analysis results were obtained from the Web of Science database. Keyword analysis of VOSviewer software was used to evaluate keywords and their links in publications. Results: A total of 598 publications were included. The most active (127 reports, 21.2%) and most cited (3,063) country was the United States. The most active institution was the Udice French Research Universities (55 Reports, 9.2%). Ocular Immunology and Inflammation had the highest number of publications (53 Reports, 8.9%). Annals of the Rheumatic Disease (894) and Rheumatology (Oxford) (800) were the most cited journal. Most research areas were identified as ophthalmology (41.1%) and rheumatology (24.2%). The most common keywords were 'uveitis' and 'adalimumab', strongly related to 'juvenile idiopathic arthritis', 'infliximab', and 'Behçet's disease'. The mean number of citations of the most cited 50 articles was 121.6 ±72.2 (65-368). Conclusion: This study provided information about the research areas and hotspots of the studies on the use of ADA for the treatment of NIU. ADA efficacy in different NIU etiologies with large patient populations, withdrawal of ADA treatment, and providing evidence for long-term outcomes may be hot topics of future research.

Keywords: Adalimumab, Anti-TNF, Bibliometric Analysis, Uveitis, Web of Science

Presentation ID / Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8333-0803

Femur Boyun ve İntertrokanterik Kırıklar Arasında Asetabular Morfolojinin Karşılaştırılması

Dr. Erdem Şahin[1]

[1] Private Cankaya Hospital, Department of Orthopaedics and Traumatology, Ankara, Turkey

Özet

Bu çalışmada asetabular morfoloji ile proksimal femur kırıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlandı. Bu retrospektif çalışmada 2017-2021 yılları arasında femur boyun ve intertrokanterik kırıklar nedeniyle hastanemize başvuran hastaları inceledik. Çalışmaya intertrokanterik kırığı olan 161 hasta (Grup 1) ve femur boynu kırığı olan 92hasta (Grup 2) dahil edildi. Yaş, cinsiyet, Vücut Kitle İndeksi (VKİ), asetabular indeks (AI), asetabular derinlik (AD) ve kortikal indeks (CI) gibi çeşitli parametreler değerlendirildi ve analiz edildi. Grup 1'de Grup 2'ye kıyasla anlamlı derecede daha yüksek ortalama yaş sergilendi (p=0,001). İki grup cinsiyet ve VKİ açısından benzer dağılımlar gösterdi. Gruplar arasında asetabuler derinlik (AD) ve kortikal indeks (CI) değerlerinde anlamlı farklılık gözlenmedi. Ancak Grup 1'de Grup 2'ye göre anlamlı derecede yüksek asetabular indeks (AI) görüldü (p=0,01). Çalışma bulgularımıza göre proksimal femur kırıkları ile asetabuler morfoloji arasında bir ilişki olduğu açıktır.

Anahtar Kelimeler: Proksimal Femur Kırıkları, Kortikal İndeks, Asetabular Morfoloji, Asetabuler Derinlik, Asetabuler İndeks

Comparison of Acetabular Morphology Between Femoral Neck and Intertrochanteric Fractures

Abstract

This study aimed to examine the correlation between acetabular morphology and fractures of the proximal femur. In this retrospective study, we examined patients who were admitted to our hospital between 2017 and 2021 due to fractures in the neck and intertrochanteric regions of the femur. The study included 161 patients with intertrochanteric fractures (Group 1) and 92 patients with femoral neck fractures (Group 2). Various parameters such as age, gender, Body Mass Index (BMI), acetabular index (AI), acetabular depth (AD), and cortical index (CI) were assessed and analyzed. Group 1 exhibited a significantly greater mean age compared to Group 2 (p=0.001). The two groups showed similar distributions in terms of gender and BMI. There were no significant differences observed in the acetabular depth (AD) and cortical index (CI) values between the groups. However, Group 1 displayed

a significantly higher acetabular index (AI) compared to Group 2 (p=0.01). According to our study findings, it is evident that there exists an association between proximal femoral fractures and acetabular morphology.

Keywords: Proximal Femoral Fractures, Cortical Index, Acetabular Morphology, Acetabular Depth, Acetabular Index

Presentation ID / Sunum No= 329

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 0152 1065

Femurda Yerleşimli Dev Kist Hidatik

Dr. İbrahim Altun[1]

[1]Kayseri Şehir Hastanesi

Özet

Kemikte kist hidatik nadir görülen bir hastalıktır. Sıklıkla kemik tümörleri ile karışan hastalığın tanısı zordur. Bu olgu sunumunda kemikte tümör benzeri görüntü veren nadir görülen kist hidatik vakası sunulmuştur. 2022 Kasım ayında femurda tümör ön tanısı ile kliniğimize 46 yaşında kadın hasta sevk edilmiştir. Hastada yaklaşık 6 aydır devam eden sağ uyluk ağrısı, yürümede güçlük şikayetleri mevcut idi. Hastanın yeni çekilen kontrastlı MR ve indirekt hemaglütinasyon (İHA) testi yapıldı. Hemaglütinasyon 1/2560 idi. MR raporunda sağ femurda intramedüller hat boyunca yerleşimli kist hidatik ön tanısı alındı. Hastya biopsi planlandı. Biopsi sonucu kist hidatik lehine olan hastaya cerrahi tedavi planlandı ve ameliyat öncesi 15 gün albendazol tedavisi başlandı. Ameliyatta, kemik pencere açılarak tüm kist veziküller eksize edildi. Ameliyat sonrası 3 ay olarak albendazol 2x400mg dozunda başlandı. 3. ay sonunda hemaglütinasyon testi 1/120 azalma meydana geldi. Hastanın hala tedavisi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Kemik Tümörleri, Albendazol

Giant Hydatid Cyst Localized in the Femur

Abstract

Hydatid cyst in bone is a rare disease. It is often confused with bone tumors and the diagnosis is difficult. In this case report, a rare case of hydatid cyst in bone with tumor-like appearance is presented. In November 2022, a 46-year-old woman was referred to our clinic with a prediagnosis of tumor in the femur. The patient had complaints of right thigh pain and difficulty in walking for about 6 months. A new contrast-enhanced MRI and indirect hemagglutination (IHA) test were performed. Hemagglutination was 1/2560. In the MR report, a preliminary diagnosis of hydatid cyst located along the intramedullary line in the right femur was made. Biopsy was planned. Surgical treatment was planned for the patient whose biopsy result was in favor of hydatid cyst and albendazole treatment was started for 15 days preoperatively. In the operation, a bone window was opened and all cyst vesicles were excised. Albendazole was started at a dose of 2x400mg for 3 months postoperatively. At the end

of the 3rd month, the hemagglutination test showed a decrease of 1/120. The patient is still under treatment.

Keywords: Hydatid Cyst, Bone Tumors, Albendazole

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8029-7489

Fetal Kardiyak Görüntülemede Spatiotemporal Image Correlation (STIC) Yönteminin Uygulanabilirliği

Dr. Bergen Laleli Koç[1]

[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Perinatoloji Kliniği

Özet

Son yıllarda 3 boyutlu ve 4 boyutlu (3D/4D) ultrasonografik inceleme prenatal görüntülemede önemli bir yer edinmiştir. 2 boyutlu (2D) ultrasonografi ile karşılaştırıldığında 3D inceleme, hedef organ anatomisini büyük hacimlerde inceleyen sonsuz sayıda 2D segmentleri içerir. STIC görüntü elde edilmesi indirekt, hareket kaynaklı offline bir yöntem olup kalp hareketi ile kalp siklusu incelenir ve kardiyak siklusun uzaysal bir görüntüsü oluşturulur. Gelecekte, görüntüleme teknolojisindeki ve hesaplama algoritmalarındaki gelişmeler, STIC yönteminin uygulanabilirliğini ve faydasını daha da artırabilir. Teknoloji gelişmeye devam ederken, STIC yönteminin rutin fetal kardiyak değerlendirmelerin önemli bir parçası olması ve doğumsal kalp hastalığı olan bebeklerde sağlık profesyonelleri için erken tanı ve müdahaleyi kolaylaştırması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fetal Ekokardiyografi, STIC, Ultrasonografi

Feasibility of the Spatiotemporal Image Correlation (STIC) Method in Fetal Cardiac Imaging

Abstract

In recent years, 3D and 4D ultrasonographic examination has gained an important place in prenatal imaging. Compared to 2D ultrasonography, 3D examination includes endless 2D segments that examine the target organ anatomy in large volumes. STIC acquisition is an indirect, motion-gated, off-line mode and a spatial image of the cardiac cycle is created by examining the cardiac cycle with the cardiac motion. In the future, advances in imaging technology and computational algorithms may further increase the feasibility and utility of the STIC method. As technology continues to evolve, the STIC method is expected to become an important part of routine fetal cardiac assessments, facilitating healthcare professionals to make early diagnosis and interventions for infants with congenital heart disease.

Keywords: Fetal Echocardiography, STIC, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No= 351

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1557-5774

Gebelerde Proteinüri Tanısında Kullanılan Yöntemlerin Karşılaştırılması

Dr. Mete Bertizlioğlu[1]

[1]*Konya Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Preeklampsi ön tanısı ile kliniğimizde tetkik ve tedavi edilen gebelerin proteinüri tanısında kullanılan yöntemlerin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Çalışmaya, Ocak 2016–Aralık 2018 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinde preeklampsi ön tanısı ile spot idrarda dipstik yöntemi, P/K oranı ve 24 saatlik idrarda toplam protein analizi yapılan 317 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların bu üç değeri birbiri ile mukayese edildi. Bulgular: 24 saatlik idrarda toplam proteinüri eşik değeri 300 mg/gün olduğunda P/K oranı cut-off değeri 0,34 mg protein/mg kreatinin, sensitivite %68,9, spesifite %78,7 olarak hesaplandı. Spot idrar P/K oranı ile 24 saatlik idrardaki toplam proteinüri değerleri arasında orta düzeyde kuvvetli, istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptandı (r= 0,629 p<0,001). Sonuç: 24 saatlik toplam idrar analizi için yeterli zamanın olmadığı acil durumlarda spot idrarda P/K oranının 24 saatlik idrarda toplam protein testine alternatif test olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, İdrar, Proteinüri, Preeklampsi, Protein/kreatinin Oranı

Comparison of Methods Used in the Diagnosis of Proteinuria in Pregnant Women

Abstract

Objective: The aim of this study was to compare the total protein content in 24 hours urine with dipstic, protein / creatinine (P / K) ratio in spot urine in our pregnant women who were diagnosed with preeclampsia. Material and Methods: In this study, 317 patients who underwent dipstick method, P / K ratio and total protein analysis in 24-hour urine were included in the study with a prediagnosis of preeclampsia at a university hospital gynecology and obstetrics clinic between January 2016 and December 2018. These three values of patients were compared with each other. Results: When the total proteinuria threshold in the 24-hour urine was 300 mg / day, the P-C ratio cut-off value was 0.34 mg protein / mg creatinine, the sensitivity was 68.9% and the specificity was 78.7%. A moderate, significant correlation was observed between total urinary P / K ratio and total proteinuria in 24-h urine (r= 0.629 p <0.001).

Conclusion: It can be used as an alternative test in the 24-hour urine total protein test of P / C ratio in spot urine in emergencies where there is not enough time for 24 hour total urine analysis.

Keywords: : Pregnant, Urine, Proteinuria, Preeclampsia, Protein / Creatinine Ratio

Presentation ID / Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0127-7039

Geriatrik Popülasyonda Akut Kolesistit Nedeniyle Laparoskopik Kolesistektomi, Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Hüseyin Göbüt[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Hüseyin Göbüt*

Özet

Amaç: Akut kolesistit birçok merkezde rutin olarak laparoskopik kolesistektomi ile tedavi edilse de geriatrik hastalarda (65 yaş ve üstü) akut kolesistit için laparoskopik kolesistektominin sonuçları ile ilgili çalışmalar kısıtlıdır. Bu popülasyondaki cerrahi sonuçlara ilişkin veriler az ve çelişkilidir, ancak kısa süreli cerrahinin güvenliğini değerlendirmek için gereklidir. Bu çalışma cerrahi sonuçları yaşa göre karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Yöntem: Kliniğimizde Ocak 2013'ten Aralık 2022'e kadar akut kolesistit nedeniyle laparoskopik kolesistektomi uygulanan tüm hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalar 65 yaş altı (genç) ve 65 yaş ve üstü (geriatrik) olarak iki gruba ayrıldı. İki grup cinsiyet, intraoperatif komplikasyon, açığa dönme ve nedenleri, yatış süresi açısından değerlendirildi. Bulgular: Toplam 162 (102 genç, 60 geriatrik) dahil edildi. İki grup arasında cinsiyet olarak anlamlı fark yoktu. İki grup arasında intraoperatif komplikasyon için anlamlı fark saptanmadı. Geriatrik grupta açığa dönme oranı %50.0 iken genç grupta %30.4 idi (p:0.018). Komplikasyon nedeniyle açığa dönme geriatrik grupta %46.7 iken genç grupta %54.2 bulunmuştur ancak istatiksel olarak anlamlı değildi (p: 0.906). Geriatrik grubun postoperatif yatış süresi median 3.50 (1-42 gün), genç grubun postoperatif yatış süresi median 1 gündü (1-55 gün) ve anlamlı olarak farklıydı (p: 0.041). Geriatrik grupta mortalite izlenmezken genç grupta 1 hasta postoperatif dönemde ex oldu. Sonuç: Akut kolesistit tedavisinde laparoskopik kolesistektomi 65 yaş ve üstü hastalarda da güvenle uygulanabilir bir prosedürdür. Ancak artan morbidite riskini ve genç gruba göre daha uzun yatış süreleri göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akut Kolesistit, Cerrahi, Geriatrik

Laparoscopic Cholecystectomy in Geriatric Population Due to Acute Cholecystitis, Single Center Experience

Abstract

Objective: Although acute cholecystitis is routinely treated with laparoscopic cholecystectomy in many centers, studies on the results of laparoscopic cholecystectomy for acute cholecystitis in geriatric patients (65 years and older) are limited. Data on surgical outcomes in this population are scarce and conflicting, but are necessary to assess the safety of short-term surgery. This study aims to compare surgical outcomes by age. Methods: All patients who underwent laparoscopic cholecystectomy for acute cholecystitis in our clinic from January 2013 to December 2022 were included in the study. The patients were divided into two groups as under 65 years old (young) and 65 years old and over (geriatric). The two groups were evaluated in terms of gender, intraoperative complications, relapse and causes, and length of stay. Results: A total of 162 (102 teenagers, 60 geriatrics) were included. There was no significant gender difference between the two groups. There was no significant difference between the two groups for intraoperative complications. While the rate of conversion to deficit was 50.0% in the geriatric group, it was 30.4% in the younger group (p:0.018). While conversion to deficit due to complications was 46.7% in the geriatric group, it was 54.2% in the young group, but it was not statistically significant (p: 0.906). The median postoperative hospital stay in the geriatric group was 3.50 (1-42 days), and the median postoperative hospital stay in the younger group was 1 day (1-55 days) and was significantly different (p: 0.041). While no mortality was observed in the geriatric group, 1 patient died in the young group in the postoperative period. Conclusion: In the treatment of acute cholecystitis, laparoscopic cholecystectomy is a safe procedure that can be performed in patients aged 65 and over. However, the increased risk of morbidity and longer hospital stays compared to the younger group should be considered.

Keywords: Acute Cholecystitis, Surgery, Geriatric

Presentation ID / Sunum No= 245

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2205-5120

Halotan ve İsofluran'ın Psödokolinesteraz, SGOT, SGPT, Alkalen Fosfotaz, gama-GT Üzerindeki Etkilerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Önder Yüksel Eryiğit[1], Exp. Dr. Nurten Aşçı[2]

[1]Istanbul Health and Technology University (İSTÜN), Vocational School of Health Anesthesia Program, Istanbul, Turkey
[2]Taksim Training and Research Hospital
**Corresponding author: Önder Eryiğit*

Özet

Giriş: Anestezik ajanlar, çoğu zaman geçici hasarlara neden olsalar da, karaciğer, bu ajanların toksik etkilerinden en çok etkilenen organdır ve inhalasyon anesteziklerinden halotan'ın biyoyıkım ürünlerinin, hepatositlerdeki hasardan sorumlu olduğu sanılmaktadır. Halotan uzun yıllardan beri kullanılmakta ise de isofluran daha sonra kullanıma girmiştir. Yıkım ürünlerinin halotandan yüz kez daha az olması nedeniyle daha az toksik olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada halotan ve isofluran'nın karaciğer testleri adı altında incelenen SGOT, SGPT, alkalen fosfataz, gama-GT ve psödokolinesteraz enzimleri üzerindeki etkilerini ve karaciğer üzerine hangisinin en az toksik etkiye sahip olduğunu araştırdık. Materyal ve Metod: Çalışmamız 18-65 yaşları arasındaki 45 (21 kadın, 24 erkek) cerrahi hastası üzerinde üç grup olarak yapılmıştır. 15 hasta halotan, 15 hasta kontrol ve 15 hasta da isofluran grubu alarak saptanmıştır. Entübasyondan sonra yarı kapalı sistemle anestezi aygıtına bağlanan hastalarda anestezinin devamı % 0.5-1 konsantrasyonlarında halotan veya % 0.5-2 konsantrasyonlarında isofluran ile sağlanmıştır. Bütün hastalarımızdan kan örnekleri preoperatif, postoperatif 24. saatte ve postoperatif 48. saatte alınmıştır. SGOT, SGPT, GGTP, Alkalen Fosfataz, Psödokolinesteraz değerleri saptanmıştır. Elde edilen değerler istatistiksel olarak değerlendirilmişlerdir. Sonuçlar: SG0T değerleri, halotan ve ve kontrol grubu olgularında isofluran grubuna göre daha fazla artış göstermiştir. SGPT değerleri isofluran ve kontrol gruplarında 48. saate kadar ılımlı bir artış gösterirken, halotan grubunda 24. saat değerleri yükselmiş ve normal değer olan 40 IU/L nin üzerinde bulunmuştur. Alkalen fosfataz değerleri hiçbir grupta normal değerinin üzerine çıkmamıştır. GGTP değerleri de normal sınırlar içinde kalmıştır Çalışmamızda dikkati çeken nokta bu enzimin bütün gruplarda 24. saatten sonra başlangıç değerlerine yaklaşmasıdır. Psödokolinestaraz değerlerinin, bütün gruplarda normal değerlerin üzerine çıkmamıştır. Tartışma: Çalışmamızda her iki ajan arasında anlamlı bir fark saptayamasak da halotan uygulanan olgulardaki değişikliklerin, isofluran uygulananlardn daha fazla olduğunu tespit ettik. Sonuç olarak, özellikle halotanın hipoksİ, hipotermi, hipotansiyon, beslenme bozukluğu, anemi ve karaciğer fonksiyon bozukluğuna (predispozan patolojilere) sahip hastalarda kullanılmaması gerektiği kanısına vardık.

Anahtar Kelimeler: Halotan, İsofluran, Psödokolinesteraz, SGOT, SGPT, Alkalen Fosfotaz, gama-GT

Comparison of the Effects of Halothane and Isoflurane On Pseudocholinesterase, SGOT, SGPT, Alkaline Phosphatase, and gamma-GT

Abstract

Introduction: Although anesthetic agents often cause temporary damage, the liver is the organ most affected by the toxic effects of agents, and the biodegradation products of halothane, are thought to be responsible for the damage in hepatocytes. Although halothane has been used for many years, isoflurane came into use later. It is considered to be less toxic. In this study, we investigated the effects of halothane and isoflurane on SGOT, SGPT, alkaline phosphatase, gamma-GT, and pseudocholinesterase enzymes. Materials and Methods: Our study was conducted in three groups on 45 (21 female, 24 male) surgical patients aged 18-65 years. It was determined that 15 patients were halothane, 15 patients control group and 15 patients were isoflurane group. After intubation, the continuation of anesthesia was provided with 0.5-1% halothane or 0.5-2% isoflurane. Blood samples were taken preoperatively, at the postoperative 24th hour, and at the postoperative 48th hour. SGOT, SGPT, GGTP, Alkaline Phosphatase, and Pseudocholinesterase values were determined. Results: SG0T values increased more in halothane and control group cases. While SGPT values showed a moderate increase until the 48th hour in the isoflurane and control groups, the 24th hour values increased in the halothane group. Alkaline phosphatase values did not exceed the normal values in any group. GGTP values were also within normal limits. The remarkable point in our study is that this enzyme approached the initial values after 24 hours in all groups. The pseudocholinestarase values did not exceed the normal values in all groups. Discussion: Although we could not detect a significant difference between the two agents, we found that the changes in cases treated with halothane were higher than those treated with isoflurane. As a result, we concluded that halothane should not be used in patients with hypoxia, hypothermia, hypotension, malnutrition, anemia, and liver dysfunction (predisposing pathologies).

Keywords: Halothane,ısoflurane, Pseudocholinesterase, SGOT, SGPT, Alkaline Phosphatase, gamma-GT

Presentation ID / Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3050-0714

Hand Abnormalities in Patients With Type 2 Diabetes Mellitus As a Predictor of Diabetic Retinopathy

Assoc. Prof. Dr. Feyzahan Uzun[1]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları AD
**Corresponding author: Feyzahan Uzun*

Abstract

Aims: To evaluate the correlation of retinopathy with hand abnormalities in patients with type 2 Diabetes Mellitus (DM) and to identify the effect of disease duration and metabolic control on hand abnormalities. Methods: In this cross-sectional study, patients with type 2 DM were assessed for hand abnormalities and retinopathy as well as the effect of metabolic control and disease duration. Results: A total of 65 (34 female, 31 male) patients with type 2 DM were recruited. The mean age was 50.8±6.0 years. Mean duration of diabetes was 101±78.1 months and mean level of HbA1c was 8.6%±2.0%. Of the 65 diabetic patients examined, 16 (24.6%) and 49 (75.4%) of subjects were diagnosed with and without diabetic retinopathy, respectively. PNP was the only hand abnormality that significantly correlated with retinopathy ($p=0.011$). Quick-DASH scores, severity of prayer sign and polyneuropathy (PNP) were significantly correlated with increasing levels of HbA1c ($p<0.01$). Duration of diabetes was significantly correlated with the presence of retinopathy ($p=0.008$). Conclusions: PNP might be used as a predictor of retinopathy especially in long-lasting diabetes. Quality of life attributed to hand abnormalities in patients with Type 2 DM was worsened with poor metabolic control and longer duration of disease. Limited joint mobility and PNP were also correlated with HbA1c levels.

Keywords: Type 2 Diabetes Mellitus, Polyneuropathy, Carpal Tunnel Syndrome, Limited Joint Mobility, Quick-Dash Score, Retinopathy

Presentation ID / Sunum No= 251

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0808-5921

Hidrosefali: Tarihsel Analiz ve Tedavi

Dr. Hidayet Safak Cine[1]

[1]*Istanbul Medeniyet Universitesi, Goztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi*

Özet

Hidrosefali, beyin omurilik sıvısının (BOS) serebral ventriküllerde semptomatik birikmesidir. Bu birikim, BOS'un normal akışındaki tıkanıklığa veya Pachionian araknoid granülasyonlarının venöz sisteme emilimindeki problemlere veya aşırı BOS üretimine bağlı olabilir. Erişkinlerde dört farklı türü vardır, obstrüktif, engelleyici, aşırı salgılayıcı ve normal basınçlı hidrosefali (NPH). Konjenital veya gelişimsel hidrosefali sıklıkla doğumda mevcuttur ve sıklıkla genetik sendromun veya omurga disrafizminin bir parçasıdır. Ventriküler şant yerleştirilmesiyle cerrahi tedavi ilk tedavi seçeneğidir. Hidrosefalinin uygun formlarında endoskopik üçüncü ventrikülostomi (ETV) ve koroid pleksus koterizasyonu olası seçeneklerdir. Akut hidrosefali, zamanında tedavi edilmezse beyin fıtığı ve ölümle sonuçlanabilir. Çocuklarda hidrosefali'nin ölüm oranı takip süresine bağlı olarak %0 ila %3 arasındadır. Prognoz büyük ölçüde hidrosefali nedenine bağlıdır. Şiddetli intraventriküler kanaması olan hastaların yarısında kesin tedavi gerekebilir. Çocuklarda posterior fossa ameliyatından sonra yaklaşık %20 oranında kalıcı şant uygulanması gerekecektir. NPH vakalarında şantın başarısını tahmin etmeye çalışan çok sayıda, bazen tartışmalı kriter vardır. Yürüyüş bozukluğunun ruhsal bozukluktan önce gelmesi durumunda şantla düzelme şansının %77'den fazla olduğu düşünülmektedir. Diğer bir kriter ise tek bir lomber ponksiyona veya dış lomber drenaja verilen yanıttır. Hidrosefalinin değerlendirilmesi ve yönetimi multidisipliner bir yaklaşım gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Hidrosefali, Ventriküler Şant, Beyin Omurilik Sıvısı (BOS)

Hydrocephalus: Historical Analysis and Treatment

Abstract

Hydrocephalus is the symptomatic accumulation of cerebrospinal fluid (CSF) in the cerebral ventricles. This accumulation may be due to obstruction in the normal flow of CSF or problems in the absorption of Pachionian arachnoid granulations into the venous system or excessive CSF production. There are four different types in adults: obstructive, obstructive, hypersecretory and normal pressure hydrocephalus (NPH). Congenital or developmental hydrocephalus is often present at birth and is often part of a genetic syndrome or spinal dysraphism. Surgical treatment with ventricular shunt placement is

the first treatment option. In appropriate forms of hydrocephalus, endoscopic third ventriculostomy (ETV) and choroid plexus cauterization are possible options. Acute hydrocephalus can result in cerebral hernia and death if not treated in time. The mortality rate of hydrocephalus in children is between 0% and 3%, depending on the follow-up period. The prognosis largely depends on the cause of hydrocephalus. Half of patients with severe intraventricular bleeding may require definitive treatment. Approximately 20% of children will require permanent shunting after posterior fossa surgery. Numerous, sometimes controversial, criteria attempt to predict the success of the shunt in cases of NPH. If the gait disturbance precedes the mental disorder, the chance of recovery with a shunt is thought to be more than 77%. Another criterion is the response to a single lumbar puncture or external lumbar drainage. Evaluation and management of hydrocephalus requires a multidisciplinary approach.

Keywords: Hydrocephalus, Ventricular Shunt, Cerebrospinal Fluid (CSF)

Presentation ID / Sunum No= 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6958-3625

İnguinal Herniyi Taklit Eden Paratestiküler Liposarkom: Bir Vaka Sunumu

Asst. Prof. Dr. Ibrahim Untan[1]

[1]Ahi Evran Universitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Ibrahim Untan*

Özet

Amaç: Yetişkin bir hastada strangüle direkt inguinal herniyi taklit eden paratestiküler liposarkom sunulmuş, birbirini taklit eden klinik durumların tanıyı güçleştirebileceği vurgulanmıştır. Olgu: 73 yaşında erkek, genel cerrahi polikliniğine sağ testiste zamanla büyüyen ağrısız kitle ile başvuruyor. Ultrasonografide sağ inguinal bölgede 6x3 cm strangüle herni kesesinden bahsediliyor. Spinal anestezi ile inguinal herniorafi ameliyatına alınıyor ancak herni saptanmıyor, kord komşuluğunda kitle saptanıyor. Çağırılan ürolog tarafından kord çevresindeki kitle ile birlikte orşiektomi yapılıyor. Patoloji sonucu dediferansiye liposarkom olarak raporlanırken testis, epididimde tümör izlenmiyor ama spermatik kord cerrahi sınırda kitle saptanıyor. Bilgisayarlı tomografi taramasında metastaz saptanmayan hasta cerrahi sınır pozitifliği nedeniyle radyoterapi alıyor. Üç yıldır medikal onkoloji ve üroloji takibinde olan hastada nüks, rezidü veya metastaz bulgusu olmamıştır. Tartışma: Yumuşak doku sarkomları, tüm erişkin malignitelerinin yaklaşık %1'ini ve mezenkimal malignitelerin yaklaşık %20'sini oluşturan nadir bir gruptur. Paratestiküler sarkomlar, skrotumda epididim (%4), spermatik kord (%76) ve tunika vajinalisden (%20) kaynaklanırlar. Tümörün boyutu ve adezyon derecesi göz önüne alındığında köken aldığı dokuyu belirlemek zordur. Çoğu, 50 - 60 yaş grubunda görülür. Kesin patojenik mekanizma hakkındaki veriler azdır, ancak önceden var olan bir lipomun malignleşmesi ile değil, bağ dokusundan de novo oluştuğu bilinmektedir. Tipik klinik inguinal şişlik veya tek taraflı skrotal kitledir, ağrılı olabilir veya olmayabilir, bazen hidrosel ile birlikte olabilir. Spesifik olmayan belirtiler nedeniyle preoperatif olarak kasık fıtığı, hematosel, hidrosel, lipom, epididimit, tüberküloz ve testisin malign lezyonları ile ayırt edilmesi önemlidir. Genel olarak, bu tümörler uzun yıllar asemptomatiktir ve bir hafta ile beş yıl arasında sürmüş olan şikâyetlerle başvururlar. Bilgisayarlı tomografi veya magnetik rezonans görüntülemede miks lipomatoz karakterde ve adiposit özellikte olayan kitle görülür. Sarkomlar nadir ve değişik bir malignite grubudur ve liposarkomlar diferansiye olmayan pleomorfik sarkomdan sonra en sık görülen türdür. Tedavi geniş rezeksiyon ve radyoterapiyi içermektedir. Sonuç: Klinisyen paratestiküler tümörlerin yetişkinde görülebileceğini ve özellikle histopatolojik doğası nedeniyle paratestiküler liposarkomların inguinal herni ile karışabileceğini akılda tutmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dediferansiye, İnguina Herni, Liposarkom, Paratestiküler, Yetişkin

Paratesticular Liposarcoma Mimicking Inguinal Hernia: A Case Report

Abstract

Case: A 73-year-old man is admitted to the general surgery outpatient clinic with a growing painless mass in the right testis. Ultrasonography reported a 6x3 cm strangulated hernia sac in the right inguinal region. He is taken to inguinal herniorrhaphy surgery with spinal anesthesia, but no hernia is detected, a mass is found near the cord. Orchiectomy is performed with the mass around the cord by the called urologist. While the pathology result is reported as dedifferentiated liposarcoma, no tumor is observed in the testis or epididymis, but a mass is detected at the surgical margin of the spermatic cord. The patient, whose metastasis was not detected in the computed tomography scan, received radiotherapy because of positive surgical margins. The patient, who has been under medical oncology and urology follow-up for three years, did not have any signs of recurrence, residue or metastasis. Discussion: Soft tissue sarcomas are a rare group that accounts for approximately 1% of all adult malignancies and approximately 20% of mesenchymal malignancies. Paratesticular sarcomas arise from the epididymis (4%), spermatic cord (76%), and tunica vaginalis (20%) in the scrotum. Considering the size and degree of adhesion of the tumor, it is difficult to determine the origin. Most are seen in the 50-60 age group. Data on the exact pathogenic mechanism are scarce, but it is known to occur de novo from connective tissue and not by malignancy of a pre-existing lipoma. The typical clinic is inguinal swelling or a unilateral scrotal mass, which may or may not be painful, sometimes with hydrocele. Due to non-specific symptoms, it is important to differentiate preoperatively with inguinal hernia, hematocele, hydrocele, lipoma, epididymitis, tuberculosis and malignant lesions of the testis. Generally, these tumors are asymptomatic for many years and present with complaints lasting between one week and five years.

Keywords: Adult, Differentiated, Inguina Hernia, Liposarcoma, Paratesticular

Presentation ID / Sunum No= 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6211-6645

İntertrokanterik Femur Kırıklarında Hemiartroplasti mi Yoksa İnternal Tespit Mi? Birde Hastalara Bakım Verenlere Soralım.

Dr. Gökhan Peker[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Yaşlılarda intertrokanterik femur kırıkları (IFK) çoğunlukla internal fiksasyon (İF) veya hemiartroplasti (HA) ile tedavi edilir. Hastaların iyileşme sürecine bakım verenlerin katkısı da önemlidir. Hasta bakımı nedeniyle aşırı yük taşıması muhtemel bakıcıların önceden belirlenmesi, bakımın kalitesinin artırılmasına yardımcı olacaktır. Önceki çalışmalar genellikle bu iki tedavi yöntemini hastalardaki sonuçlarına göre incelemiştir. Çalışmamız, iki yöntemin hasta bakıcıları üzerindeki etkileri açısından karşılaştırılmasını amaçlamaktadır. Yöntem: Bu prospektif çalışmaya Nisan 2021 ile Nisan 2022 arasında IFK nedeni ile HA ve İF uygulanan hastaların bakım verenleri dahil edilerek cerrahi yönteme göre iki gruba ayrıldı. İF olarak proksimal femoral çivileme yöntemi kullanıldı. Bakıcıların ve hastaların demografik verileri kaydedildi. Çalışmanın başında ve ameliyattan 6 ay sonra, bakım veren gruplar arasındaki yük puanlarının ameliyat öncesi, sonrası ve artış miktarını karşılaştırmak için Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği (ZBÖ) kullanıldı. İstatistiksel değerlendirmede T testi ve Kruskal-Wallis yöntemi kullanıldı. P<0,05 anlamlı kabul edildi. Bulgular: 60 HA, 60 İF olmak üzere 120 hastanın 120 bakım vericisi çalışmaya dahil edildi. %61'i kadın, %39'u erkekti. Bakım verenlerin hastalar için harcadığı ortalama süre 4,82 ay idi. HA grubunun ilk mobilizasyon süresi İF grubuna göre anlamlı olarak daha kısaydı (P<0.001). ZBÖ skorunda ameliyat öncesi dönemde her iki grup arasında anlamlı fark yoktu (P: 0,629). Her iki gruptaki bakım verenlerin 6. ay kontrollerinde ZBÖ değerlerinde anlamlı artış görüldü (P<0.01). Ameliyat sonrası 6. ay skorları ile gruplar arası artış miktarı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (p:0.178, 0,372, sırasıyla). Sonuç: Yapılan ameliyat türü günlük yaşam aktivitelerine dönüş süresini ve dolayısıyla yaşam kalitesini etkiler. Hastaların ameliyat sonrası yük taşıma ve yürüme yeteneğinde azalma, bağımsız hareket kabiliyetlerini olumsuz etkilemekte ve bakım verenlerin hasta ihtiyaçlarını karşılama konusundaki yükünü artırmaktadır. Ameliyat öncesi dönemle karşılaştırıldığında her iki grupta da bakım veren yükü anlamlı olarak arttı ancak bakım veren yükündeki değişiklikler arasında anlamlı bir fark yoktu. Yapılan ameliyatın türleri arasında, bakım verenin yüküne olan etkisi açısından bir fark yoktur.

Anahtar Kelimeler: Hemiartroplasti, İnternal Fiksasyon, Bakım Verici, Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği

Presentation ID / Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7612-2707

Intestinovesical Fistula Caused by Suprapubic Invasive Bladder Catheter in a Patient With Chronic Semi-Obstructive Inguinal Hernia for 70 Years

Dr. Ali Erdinç Çiftçiler[1]

[1]Konya Numune Hastanesi
**Corresponding author: Ali Erdinç Çiftçiler*

Abstract

All interventional procedures have operational and post-operational risks and complication probabilities. Healthcare professionals can avoid from some of those risks as far as possible by taking wide precautions. But despite all precautions and extreme supervision, some inconspicuous circumstances may lead to unexpected and sometimes unavoidable complications. Rectovesical fistulas may be seen in patients with rectal or bladder carcinomas and inflammatory bowel diseases (IBS). Colovesical fistulas may also be seen in patients with those similar diseases. Intestinovesical fistulas are rarer, and also very rare in patients without such diseases like carcinomas or IBS. In patients with IBS most of these intestinovesical fistulas are seen between terminal ileum and bladder. On the other hand, fistulas between proximal jejunum and bladder are nearly unseen, especially in non-IBS and non-malignant patients. Proximal jejunal segments are generally located in upper left abdomen and they don't get into contact with bladder frequently unless there is a mesenteric mal-positioning. In this case an ignored and nearly asymptomatic inguinal hernia presenting for 70 years made way for a life threatening interventional complication. Slow passage of intestinal content through the jejunal segment entrapped in left inguinal hernia sack has resulted to a dilated and elongated proximal jejunum recumbent on bladder. This unnoticed situation resulted in an iatrogenic intestinal injury caused by application of suprapubic invasive bladder catheter, passing through proximal jejunum and transforming to an intestinovesical fistula between jejunum and bladder.

Keywords: Intestinovesical Fistula, Invasive Bladder Catheterization, Intestinal Injury, Inguinal Hernia

Presentation ID / Sunum No= 304

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0111-3360

Intramedullary Hematoma (Hematomyelia) After Combined Spinal-Epidural Anesthesia Application: A Case Report

Asst. Prof. Dr. Tayfun Et[1], Asst. Prof. Dr. Muhammet Korkusuz[1]

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Tayfun Et*

Özet

İntramedüller hematom (hematomiyeli) nadir görülen bir omurga kanaması durumudur. Travma hematomiyelinin en yaygın nedenleri arasındadır. Obez hastada diz artroplastisi için kombine spinal epidural uygulama sonrası hematomiyeli gelişen bir olguyu sunuyoruz. Ameliyat sonrası 6 saatlik takipte ayağındaki motor ve duyu kaybının geri dönmemesi nedeniyle spinal manyetik rezonans görüntülemede hematomiyeli tanısı konularak acil olarak ameliyathaneye alındı. Ancak sağ ayaktaki güçsüzlük ve sfinkter kontrolünün kaybı devam etti. Sonuç olarak obez hastalarda nöroaksiyel blok uygularken anatomik noktaları belirlemek için floroskopi ve US rehberliğini kullanmalıyız. ABD rehberliğinde görüntüleme, obez hastaların yüzey anatomisinin belirlenmesi ve gerçek zamanlı bölgesel anestezi prosedürlerinin gerçekleştirilmesi için umut verici bir görüntüleme yöntemidir. Ameliyat sonrası düzenli ve dikkatli takip olası komplikasyonların önlenmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Omurilik Yaralanmaları, İntramedüller Hematom, Kombine Spinal Epidural, Travma, Nöroaksiyel

Intramedullary Hematoma (Hematomyelia) After Combined Spinal-Epidural Anesthesia Application: A Case Report

Abstract

Intramedullary hematoma (hematomyelia) is a rare spinal bleeding condition. Trauma is among the most common causes of hematomyelia. We present a case of hematomyelia after combined spinal epidural application for knee arthroplasty in obese patient. Since the motor and sensory loss in his foot did not return in the 6-hour follow-up postoperatively, a diagnosis of hematomyelia was made in the spinal magnetic resonance imaging, and he was taken to the operating room urgently. However, weakness in the right foot and loss of sphincter control continued. In conclusion, while applying neuraxial block in obese patients, we should use fluoroscopy and US guidance to determine anatomical points. US-guided

imaging is a promising imaging modality for determining the surface anatomy of obese patients and performing real-time regional anesthesia procedures. Regular and careful postoperative follow-up is of great importance in terms of preventing possible complications.

Keywords: Anestezi Spinal Cord Injuries, Intramedullary Hematoma, Combined Spinal Epidural, Trauma, Neuraxial Anesthesia

Presentation ID / Sunum No= 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1759-9753

İntraoküler Lens Eksplantasyonu İçin Basit Bir Teknik: Tut ve Çek

Assoc. Prof. Dr. Gökhan Özgür[1]

[1]Samsun Üniversitesi
**Corresponding author: Gökhan Özgür*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ:Katlanabilir intraoküler lensler (IOL) çeşitli yöntemlerle ön kamaradan çıkarılabilir. Tekniğimizde, ön kamaraya alınan IOL, optiğinden bir penset ile sıkıca tutulup basit bir manevra ile 3.0 mm korneal kesiden kolayca çıkarılabilmektedir. YÖNTEM:Çalışma retrospektif, vaka serisi olarak planlandı. Şubat 2021- Ocak 2023 tarihleri arasında IOL eksplantasyonu yapılan 11 hastanın 12 gözü çalışmaya dahil edildi. 8 disloke IOL, 2 refraktif sapma ve 2 göze de kopan haptik nedeniyle eksplantasyon uygulandı. Ön kamara viskoelastik (VES) ile doldurulup, IOL ön kamaraya alındı. IOL altına da, arka kapsülü uzaklaştırmak için VES verildi. Korneal ana kesi 3.0 mm'ye genişletildi. Lensin bir haptiği ana kesiden dışarıya alındı ve bu haptik düzleminde penset ile ön kamaraya girilerek optik santralini geçene kadar ilerlendi. (Resim-1,2) IOL, penset ile bu düzlemde sıkıca tutularak ana kesiden tek bir hamlede göz dışına çekildi. (Resim-2,3,4) BULGULAR:Bu teknik hastalarda başarıyla uygulandı ve komplikasyon olmadı. Aynı seansta, 6 göze iris kıskaçlı, 6 göze de skleral fiksasyon IOL implantasyonu uygulandı. 6 aylık takiplerinde sorun ile karşılaşılmadı. TARTIŞMA VE SONUÇ:İntraoküler lenslerin nadir de olsa çıkarılması gerekebilir. En sık nedenler dislokasyonlar, malpozisyonlar, refraktif sapmalar ve disfotik semptomlardır. En sık kullanılan yöntem ön kamarada lensin makasla kesilmesini takiben parçalar halinde çıkarılmasıdır. Lensin ön kamarada katlanarak veya kartuş sistemi kullanılarak çıkarılmasını tarifleyen çeşitli teknikler de mevcuttur. Bu tekniklerin öğrenme eğrisi uzun ve komplikasyon riski yüksektir. Avantajları ise ana kesinin boyutunun korunabiliyor olmasıdır. Tekniğimiz de ise öğrenme eğrisi çok kısa ve komplikasyon riski çok azdır, olumsuz yönü ise kesinin sütürsüz kapatılabiliyor olsa bile 3.0 mm'ye genişletiliyor olmasıdır. Katarakt cerrahisinde, özellikle de yeni başlayanlar için korkutucu manevralar içeren IOL eksplantasyonu aşamasını oldukça kolaylaştıran bir yöntem tariflediğimizi düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: İntraoküler Lens Eksplantasyonu, Lens Çıkarılması, Lens Dislokasyonu

Presentation ID / Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9729-2577

İntraoküler ve Orbital Tutulumlu T-Hücreli Lenfoproliferatif Hastalık-Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Dr. Bilge Batu Oto[1]

[1]*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

Özet

Sistemik T hücreli lenfomaya bağlı göz içi tutulumu nadirdir. Hem göz içi hem de orbital tutulumu olan agresif ve hızlı ilerleyen bir sistemik T hücreli lenfoma olgusu sunulmaktadır. Yirmi beş yaşında beyaz kadın hasta 3 ay arayla iki kez baş ağrısı ve sol gözde konjonktival hiperemi şikayeti ile başvurmuş ve her seferinde konjonktivit tedavisi almış. Daha sonra görme kaybı gelişen hasta koryoretinit tanısı ile kliniğimize konsülte edilmiştir. Hasta koryoretinit için değerlendirmede sürecinde iken orbital ve intrakraniyal bulgular gelişmiştir. Tanısal amaçla yapılan orbital insizyon biyopsisi T-hücreli lenfoproliferatif hastalığı ortaya çıkarmıştır. Bu olgu, T-hücreli lenfomaya bağlı göz içi tutulumunun koryoretinit gibi durumları taklit edebileceğinin açık bir kanıtıdır ve olağandışı prezentasyonu olan hastalarda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Intraoküler Lenfoma, Orbital Lenfoma, T Hücreli Lenfoproliferasyon

Diffuse Preretinal Infiltrates As a Novel Finding in a Patient With Both Intraocular and Orbital Involvement of T-Cell Lymphoproliferative Disease

Abstract

Intraocular involvement due to systemic T-cell lymphoma is rare. Herein, we present an aggressive and rapidly progressive case of systemic T cell lymphoma both with intraocular and orbital involvement. A 25-year old woman caucasian woman presented with headache and conjunctival hperemia in the left eye twice in 3 months interval and each time she received a treatment for conjunctivitis. Later, the patient developed visual loss and was consulted to our clinic with the diagnosis of chorioretinitis. Later she developed orbital and intracranial signs eventually during her evaluation.

Diagnostic orbital incision biopsy revealed T-cell lymphoproliferative disease. This case is a clear evidence that intraocular involvement due to T-cell lymphoma is a masquerade syndrome and should be kept in mind in patients with extraordinary presentation.

Keywords: Preretinal Infiltrates, Intraocular Lymphoma, Orbital Lymphoma, Masquerade Syndrome, T-Cell Lymphoproliferative Disease

Presentation ID / Sunum No= 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0050-2727

Jejunal Perforation in the Infected Covid-19 Patient

Asst. Prof. Dr. Ö. Bilgehan Poyrazoğlu[1]

[1]Dünyam Hastanesi
**Corresponding author: Ö.Bilgehan Poyrazoğlu*

Abstract

Jejunal perforation in the infected Covid-19 patien Bilgehan Poyrazoglu. MD1 obp80@hotmail.com Ebru A. SUSAM, MD2 ebruasusem@gmail.com INTRODUCTION GIS symptoms of Covid-19 were also observed, no life-threatening cases of jejunal perforation have been reported Herein, we report a patient with jejunal perforation who required emergency surgery. CASE This 75-year-old patient presented to the Emergency Unit of Nigde Medical Faculty Hospital with abdominal pain, vomiting, and loss of appetite for the past 3-4 days. Recent medical history revealed a diagnosis of COVID-19 20 days ago. CT findings The thoracic CT showed COVID-19 in both lung. Abdominal tomography showed free fluid between intestinal segments in the peri-hepatic area. Also, free air densities were observed under the diaphragm. Surgery An emergency laparotomy was performed. An exploration was performed starting from the Treitz ligament, and signs of perforation at 50 and 70 cm were found. Pathology In the histological sections, perivascular plasma cell infiltration was observed with mononuclear cell infiltration (endotheliitis) against endothelial cells of several vessels in the intestinal wall. DISCUSSION Although common symptoms of COVID-19 include shortness of breath and fever, clinicians should maintain a high index of suspicion regarding GIS perforations, which may be easily overlooked. Interestingly, ACE2 was detected in red blood cells derived from all parts of the small intestines, including the duodenum, jejunum, and ileum. Although the GIS symptoms and routes of transmission have been clearly described in many previous reports, the jejunal perforation and its physiopathology have not been addressed RESULT Although rare, jejunal perforation associated with COVID-19 should be borne in mind in patients with gastrointestinal symptoms. This case report illustrates the importance of maintaining a high level of suspicion to prevent complications and establish an early diagnosis.

Keywords: Jejunal Perforation, covid-19, surgery

Presentation ID / Sunum No= 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1861-2083

Kanüllü Vida Kullanılan Femur Boyun Kırığında Medial Destek Plak Gerekli midir? Sonlu Elemanlar Çalışması

Assoc. Prof. Dr. Yılmaz Güvercin[1]

[1]Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Femur boyun kırığı (FBK) gençlerde ve yaşlılarda görülebilen, önemli sosyoekonomik sorunlara neden olabilen kırıklardır. Çeşitli cerrahi tedavi seçenekleri olmasına rağmen komplikasyon oranı diğer kemik kırıklarından çoktur. Avasküler nekroz, kaynamama, yanlış kaynama, kısalma sıkça görünen komplikasyonlardır. Bu çalışmada FBK tedavisinde geleneksel olarak kullanılan kanüllü vida ile tespitin vida boyuna göre yeterli olup olmadığını araştırmak ve medial buttress plak ile kombine edilmesinin stabiliteye etkisini araştırmaktır. Yöntem: Çalışmamızda sağlıklı insan kalça bilgisayarlı tomografi görüntüleri Mimics Innovation Suite 24.0 programı yardımı ile dışa aktarılmıştır ve Sonlu Elemanlar (SE) modeli oluşturulmuştur. Oluşturulan kemik geometrik modelleri ANSYS paket programına aktarılıp analizleri yapılmıştır. Vidalama ve plak tespiti bu program üzerinde yapılmıştır. SE analizinde 3 durum ele alınmıştır. Birinci durumda pauwels tip 3 kırığı modelinde 80 mm uzunluğunda, 6,5 mm kalınlığında, 3 adet paralel kanüllü vida tespitinde, 2100 N luk aksiyel yük altında kırık hattında oluşan mekanik değişiklikler incelenmiştir. İkinci durumda aynı modelde 85 mm kanüllü vida kullanımının kırık hattında oluşturduğu mekanik değişiklikler incelenmiştir. 3. Durumda ikinci duruma ek olarak medial buttress plak kullanılmış ve sayısal değerler elde edilmiştir. Bulgular: Sayısal sonuçlar ele alındığında 80 mm kanüllü vida kullanıldığında (Birinci yükleme durumunda) yük altında kırık hattında açılma mesafesi ve şekil değiştirme artmıştır. İkinci yükleme durumunda değerler birinci yükleme durumuna göre daha küçük ve uygun elde edilmiştir. Üçüncü yükleme ise en düşük değerlere sahip olan yani en uygun durum olarak elde edilmiştir. Sonuç: Çalışmamızın sonucunda SE modelimizde 80 mm kanüllü vida kullanımında kırık hattında şekil değiştirme ve yer değiştirmenin fazla olduğu, 85 mm kanüllü vida kullanımında şekil değiştirme ve yer değiştirmenin azaldığı ve 85 mm kanüllü vidaya medial buttress plak eklendiğinde istenilen değerlere yaklaşıldığı görülmüştür. Bu çalışma ile FBK subkortikal alana ulaşamayan vidalara destek medial plak konmasının uygun olabileceği, subkortikal alana ulaşan vida tespitinde medial buttress plak stabiliteyi artırabileceği bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sonlu Elemanlar Yöntemi, Femur Boyun Kırığı, Şekil Değiştirme, Yer Değiştirme, Kanüllü Vida

Presentation ID / Sunum No= 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8885-7062

Karın Ağrısı ve Şüpheli Korpus Hemorajikum Kisti Bulguları Gösteren Herlyn-Werner-Wunderlich Syndromu

Exp. Dr. Burak Ün[1]

[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Burak Ün*

Özet

Böbrek agenezisi ve uterus didelfis ile birlikte tek taraflı hemivajina eşlik etmesi nadir bir durumdur. Mülleryan anomaliye sahip hastalar sıklıkla karın ağrısı, adet sırasında ağrı ve karın bölgesinde kitle hissi yaşarlar. 13 yaşındaki bir kız çocuğu adet döneminde şiddetli karın ağrısı şikayeti ile başvurdu. Muayeneden sonra, korpus hemorajikum kisti şüphesiyle tedavi edildi. Ancak, devam eden semptomları nedeniyle, ileri düzey değerlendirme için üçüncü basamak bir merkeze yönlendirildi. Sonrasında Herlyn-Wende-Wunderlich sendromu tanısı konuldu. Bu durum uterus didelfis, imperfore himenli obstrüktif tek taraflı hemivagina ve böbrek agenezisini içermektedir. Hastaya septal insizyon, hematom drenajı ve vajinal septum rezeksiyonu uygulandıktan sonra takipleri sırasında herhangi bir şikayeti olmadı. Yeni başlayan adet dönemi olan ve şiddetli karın ağrısı yaşayan adolesan hastalarda, diferansiyel tanıda her zaman Mülleryan anomalisi göz önünde bulundurulmalıdır. Adet sırasında şiddetli ağrı ve karın bölgesinde kitle hissi ile kliniğe başvuran adolesan hastalarda uterus anomalileri de düşünülmelidir. Uterus anomalilerinin tanısı genellikle ergenlik döneminin sonrasında konulur ve tanı ve tedavi yöntemleri değişkenlik gösterir. Ultrason ve Manyetik Rezonans Görüntüleme yöntemleri tercih edilirken, eşlik eden idrar anomalilerinin değerlendirilmesinde İntravenöz Piyelografi faydalı olabilir. Üreme sistemlerini korumaya yönelik cerrahi müdahaleler tedavi planında yer almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Abdominal Ağrı, Herlyn-Wende-Wunderlich Sendromu, Mülleryan Anomaliler

Herlyn-Werner-Wunderlich Syndrome With Suspected Hemorrhagic Corpus Luteum Cyst Findings and Abdominal Pain

Abstract

Co-occurrence of renal agenesis and unilateral hemivagina with uterus didelphys is a rare condition. Patients with Müllerian anomalies often experience abdominal pain, pain during menstruation, and a feeling of mass in the abdomen. A 13-year-old girl presented with severe abdominal pain during her

period. After examination, it was suspected that she had a hemorrhagic corpus luteum cyst and was treated accordingly. However, due to persistent symptoms, she was referred to a tertiary center for further evaluation. Eventually, Herlyn-Wende-Wunderlich syndrome was diagnosed, which included uterus didelphys, unilateral obstructed hemivagina with an imperforate hymen, and renal agenesis. The patient underwent septal incision, hematoma drainage, and vaginal septum resection, after which she did not experience any further complaints during follow-up visits. In adolescent patients with newly onset menstruation and severe abdominal pain, Müllerian anomaly should always be considered in the differential diagnosis. Uterine anomalies should also be considered in adolescent patients who present to the clinic with severe pain during menstruation and a feeling of mass in the abdomen. The diagnosis of uterine anomalies is typically made after puberty, and diagnostic and treatment methods vary. Ultrasound and Magnetic Resonance Imaging methods are preferred, and Intravenous Pyelogram can be useful in evaluating accompanying urinary anomalies. Surgical interventions aimed at preserving the reproductive systems should be planned in treatment.

Keywords: Abdominal Pain, Herlyn-Wende-Wunderlich Syndrome, Müllerian Anomalies

Presentation ID / Sunum No= 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5187-1856

Koksidini Tedavisinde İmpar Ganglion Radyofrekans Tedavisinin Nöropatik Ağrı Üzerine Etkinliği

Dr. Ferhat Ege[1]

[1]*Hatay Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

GİRİŞ: Koksidininin kesin insidansı bildirilmemiştir ancak kadınların koksidini geliştirme olasılığı erkeklerden beş kat daha fazladır. Koksidini tedavisinde konservatif ve girişimsel işlemler yer almaktadır.Girişimsel işlemler içerisinde ganglion impar blok yer almaktadır. Ganglion impar sempatik bir gangliondur. Kronik koksidini ağrı tedavisinde, girişimsel işlemlerden ganglion impar radyofrekans tedavisinin etkinliği gösterilmiştir. Ağrı kronikleştiğinde nöropatik patern kazanabilmektedir. Nöropatik paternli kronik koksidini ağrıları kişinin hayat kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir. Çalışmamızda kronik koksidini tedavisinde gangion impar radyofrekans tedavisinin ağrı ve nöropatik ağrı üzerine etkisini araştırmayı amaçladık. GEREÇ VE YÖNTEMLER: Hatay eğitim ve araştırma hastanesinde Ekim 2020- Ocak 2023 yılları arasında algoloji kliniğinde ganglion impar radyofrekans tedavi yöntemi uygulanmış hastalar incelendi. Çalışmaya dahil edilme kriterleri arasında üç aydan uzun süre koksiks çevresinde ağrısı olması, analjezik tedavi ve oturma simidi kullanımına yanıt olmayan, etkin doz kronik ağrı medikal tedavisinden(duloksetin ve pregabalin) fayda görmeyen ve ganglion impar bloktan fayda görmüş hastalar alındı. Toplamda 35 hasta değerlendirildi. Tüm hastalara radyofrekans işlemiden 1 ay önce, floroskopi eşliğinde ganglion Impar bloğu transsakrokoksigeal olarak 3 ml %2lidokain ve 1 ml (40 mg) metilprednizolon enjekte edilerek yapıldı. İşlemlerden fayda gören hastalara, 1 ay sonra ganglion impar konvansiyonel radyofrekans tedavisi 1 dk 80 derecede uygulandı. Hastalar işlem sonrası 1. ay ve 6. ayda ağrı için vizüel analog skala (VAS), nöropatik ağrı için Leeds assessment of neuropathic symptoms and signs scale (LANSS), ile değerlendirildi. BULGULAR: Hastaların 28'i kadındı 7 si erkek. Ortalama vücut kitle indeksi 28.44±3.28 idi. VAS ve LANSS skorları takip süreleri içinde anlamlı iyileşme gösterdi. Takiplerde VAS skoru işlem öncesi 7.4 ± 1.06, 1. Ay kontrolünde 3.2 ± 0.99 ve 6. Ay kontrolünde 3.3 ± 0.8 olarak saptandı($P<0.01$). LANSS skoru işlem öncesi 16.1 ± 2.5, 1. Ay kontrolünde 9.8 ± 2.5ve 6. Ay kontrolünde 8.8 ± 2.3 olarak saptandı($P<0.01$). SONUÇ: Ganglion Impar radyofrekans tedavisi, koksikdinide ağrı ve nöropatik komponenti azaltmak adına etkin bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Radyofrekans, Ganglion İmpar, Nöropatik Ağrı

Presentation ID / Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0229-5589

Kolostomi Bölgesi Primer Skuamöz Hücreli Karsinomu: Nadir Bir Parastomal Komplikasyon Olgusu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Asst. Prof. Dr. Bercis İmge Uçar[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet

Primer parastomal maligniteler nadir görülen vakalardır. Kolostomilerde ise diğer ostomilerle karşılaştırıldında daha da adir rastlanan bir komplikasyondur ve bu nedenle standart tedavi seçeneği henüz belirlenmemiştir. Bu olgu sunumunda, tümörle ilişkili ileusu ve eş zamanlı COVID-19 enfeksiyonu olan 38 yaşında bir kadın hastanın yönetimini literatür incelemesi eşliğinde ele almaktayız. COVID-19 enfeksiyonunu nedeni ile pulmoner kondisyonu kötü olan ve aşırı kolonik dilatasyon saptanan hastada anterior rezeksiyon ve uç kolostomi uygulandı. Adjuvan kemoterapi sonrası postoperatif 3 aylık takibinde parastomal hiperemik nodüler lezyonlar ile başvurdu. Çoklu kama biyopsi örneklerinin patolojik incelemesi, papiller ve retiküler dermisi invaze eden iyi diferansiye skuamöz hücreli karsinom (SCC) şeklinde raporlandı. Hasta multidisipliner onkoloji konseyi tarafından değerlendirildi. Ostomi darlığı riski ve komşu enterik segmentlerin radyasyondan etkilenme olasılığı nedeniyle radyoterapi verilmemesine ve lezyonlar çıkarıldıktan sonra hastanın onkolojik açıdan konseyde yeniden değerlendirilmesine karar verildi. Hastaya artık kolostomi revizyonu gerekmediği için bahsi geçen lezyonlar güvenli bir cerrahi marjinle tam kat karın duvarı ve kolostomi ucu spesimene dahil edilecek şekilde en-blok rezeke edildi, ardından kesin cerrahi tedavi olarak kolo-kolonik anastomoz yapıldı.

Anahtar Kelimeler: Parastomal, Peristomal, Kolostomi, Skuamöz Hücreli Karsinom, Primer Malignite

Primary Squamous Cell Carcinoma At Colostomy Site: A Rare Case of Parastomal Complication and Review of the Literature

Abstract

Primary parastomal malignancies are rare cases. This phenomenon is even less common in colostomies. Thus, the standard treatment option has not yet been determined. Here, we present the management of a 38-year-old female patient with a tumor-related ileus and a simultaneous COVID-19 infection, along with a literature review. She underwent anterior resection and end colostomy due to her

poor pulmonary condition caused by COVID-19 infection and extreme colonic dilation. After adjuvant chemotherapy, she presented with parastomal hyperemic nodular lesions during her postoperative 3-month follow-up. Pathological examination of the multiple wedge biopsy specimens showed well-differentiated squamous cell carcinoma (SCC) invading the papillary and reticular dermis. The multidisciplinary oncology council evaluated the patient. It was decided not to give radiotherapy because of the risk of ostomy stenosis and the possibility of the neighboring intestines being affected by radiation and to re-evaluate the patient in the council after the excision of the lesions. Since the patient no longer required colostomy revision, the lesions were resected en-bloc with a safe surgical margin, including the full-thickness abdominal wall and colostomy tip, followed by colo-colonic anastomosis as the definitive surgical treatment.

Keywords: Parastomal, Peristomal, Colostomy Site, Squamous Cell Carcinoma, Primary Malignancy

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-9397-1743 / 0009-0005-6031-5965 / 0000-0001-9045-4636 / 0000-0001-6019-1943

Komplike Akut Bakteriyel Rinosinüzit Vakalarının Retrospektif İncelemesi

Dr. Gözde Demirtaş[1], Dr. Muhsine Şevval Kolak[1], Asst. Prof. Dr. Levent Yücel[1], Prof. Dr. Abdullah Durmaz[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, KBB ve BBC AD.

Özet

Amaç: Akut bakteriyel rinosinüzite (ABRS) bağlı pediatrik ve erişkin yaş grubunda meydana gelen komplikasyonların yönetimi ve cerrahi kararı vermek klinisyenler arasında zorluk oluşturabilir. Bu çalışmada, komplike akut bakteriyel rinosinüzitte klinik yaklaşımımızı sunmak ve tecrübemizi paylaşmak amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Kasım 2016-Mart 2023 tarihleri arasında kliniğimize komplike ABRS tanısı ile yatış verilen hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Demografik bilgiler, semptomlar, muayene bulguları, laboratuvar ve mikrobiyolojik verileri, daha önce aldıkları tedaviler, görüntülemeleri, hospitalizasyon süresi, verilen tedavi ile sonuçlar kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 21 hastanın 7 (%33,3)' si pediatrik, 14 (%66,6)'ü erişkin ve bunlardan 10 (%47,6)'u erkek 11 (%52,4)'i kadındı. Ortalama yaş 36,57 (± 24,02) idi. Hastaların 14 (%66,6)'ünde oral antibiyotik kullanım öyküsü mevcutken, 4 (%19)' ünde diyabet ve/veya hipertansiyon mevcuttu. Hastaların kliniğimize başvurana kadar geçen süre ortalama 4,29 (± 4,71) gündü. Chandler evrelemesine göre hastaların 9 (%42,9)'u evre 1, 7 (33,3)'si evre 2, 3 (%14,2)'ü evre 3, 1 (%4,8)'i evre 4 ve 1 (%4,8)'i evre 5 idi. CRP, sedimentasyon ve lökosit değerleri ortalama sırasıyla 57,9 (±67,61), 46,52 (± 22,18) ve 11.630 (± 4.615) idi. Cerrahi müdahale 6 (%28,6) hastaya gerekti. Kültürde üreme yalnızca 3 (%14,2) hastada oldu. Ortalama yatış süresi 8,71 (± 5,04) gündü. Cerrahi yapılanlar ve yapılmayanlar arasında yapılan kıyaslamada laboratuvar değerlerinde anlamlı fark bulunmazken, göz hareketlerinde kısıtlılık olmayanların ve Chandler evresi düşük olan vakaların istatistiksel olarak anlamlı derecede daha az cerrahi gerektiği saptandı (sırasıyla p=0.011 ve p=0.014). Ayrıca, cerrahi gereken grupta yatış süresinin daha uzun olduğu görüldü (13,83'e karşı 6,67, p= 0.017). Hastaların takiplerinde sekelsiz iyileştiği gözlendi. Sonuç: Çalışmamız komplike ABRS vakalarında cerrahi gerekliliği kararında laboratuvar verilerinin prediktif olmadığını, halen klinik bulgular ve hasta takibinin önemli olduğunu göstermektedir. Kesin sonuçlar için çok merkezli ve geniş bir hasta popülasyonu ile yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Akut Bakteriyel Rinosinüzit, Chandler Klasifikasyonu, Komplikasyon

Retrospective Review Of Patients With Complicated Acute Bacterial Rhinosinusitis

Abstract

Purpose: Management of complications occurring in pediatric and adult age groups due to acute bacterial rhinosinusitis (ABRS) and making surgical decisions may pose difficulties for clinicians. In this study, we aimed to present our clinical approach and share our experience in complicated acute bacterial rhinosinusitis. Materials and Methods: The medical data of the patients who were admitted to our clinic with the diagnosis of complicated ABRS between November 2016 and March 2023 were retrospectively reviewed. Demographic information, symptoms, examination findings, laboratory and microbiological data, previous treatments, imaging, hospitalization time, treatment outcomes were recorded. Results: Of the 21 patients included in the study, 7 (33.3%) were pediatric and 14 (66.6%) were adults, 10 (47.6%) of whom were male and 11 (52.4%) were female. The average age was 36.57 (±24.02). While 14 (66.6%) of the patients had a history of oral antibiotic use, 4 (19%) had diabetes and/or hypertension. The average time it took for patients to apply to our clinic was 4.29 (± 4.71) days. According to Chandler staging, 9 (42.9%) of the patients were stage 1, 7 (33.3%) were stage 2, 3 (14.2%) were stage 3, and 1 (4.8%) was stage 4. and 1 (4.8%) was stage 5. The mean CRP, sedimentation and leukocyte values were 57.9 (±67.61), 46.52 (±22.18) and 11.630 (±4.615), respectively. Surgical intervention was required in 6 (28.6%) patients. Growth in culture was observed in only 3 (14.2%) patients. The average length of stay was 8.71 (± 5.04) days. While there was no significant difference in laboratory values in the comparison between those who underwent surgery and those who did not, it was determined that patients with no limitation in eye movements and cases with a low Chandler stage required statistically significantly less surgery (p=0.011 and p=0.014, respectively). Additionally, the length of stay was longer in the group requiring surgery (13.83 vs 6.67, p = 0.017). It was observed that the patients recovered without sequelae during follow-up. Conclusion: Our study shows that laboratory data are not predictive in the decision on the necessity of surgery in complicated ABRS cases, and clinical findings and patient follow-up are still important. Multicenter studies with a large patient population are needed for definitive results.

Keywords: Acute Bacterial Rhinosinusitis, Chandler Classification, Complication

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6690-8412

Konjenital Lateral Penil Kurvatur: Hangi Teknik ve Ne Zaman?

Dr. Aziz Serhat Baykara[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Eskişehir Şehir Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Kliniği*
**Corresponding author: Aziz Serhat BAYKARA*

Özet

Giriş: Konjenital lateral penil kurvatur (KLPK), penis gelişimindeki anormallikten kaynaklanan penis eğriliğidir. Sünnet operasyonu öncesi, muayene esnasında tanı konulması ve sünnet ile birlikte düzeltici cerrahi işlem yapılması mümkündür. Bu çalışmada, KLPK tanısı ile opere edilen hastalara uygulanan yöntemler ve sonuçlarını sunmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: 2017-Eylül 2022 yılları arasında KLPK nedeniyle opere edilen 144 hasta dosyası retrospektif olarak incelendi. Hastalara telefonla ulaşıldı ve kontrole çağrıldı. Hastaların işlemden genel memnuniyetleri, komplikasyon oranı, kurvatür dereceleri ve ele gelen sertlik hissi not edildi. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 5.8 (8 ay - 12 yıl) yıl idi. 132 hastaya sünnet öncesi muayene esnasında tanı konuldu. 12 hasta, farklı merkezlerde, erken yaşlarda sünnet yapılması sonrası eğrilik şikayetiyle bize başvurdu. Hastaların 127'sinde sola deviasyon, 17'sinde sağa deviasyon vardı. Operasyon esnasında serum fizyolojik ile yapay ereksiyon oluşturularak ölçümlerde ortalama kurvatür derecesi 40.6 (30-80) derece ölçüldü. Degloving işlemi yapılması sonrası kurvaturu düzelen hastalar cilt kordisi olarak kabul edildi. Degloving işlemi sonrası düzelmeyen 13 hasta, fasyal kordi olarak kabul edildip Nesbit prosedürü ile penil plikasyon işlemi yapıldı. Postoperatif hastaların 24'ünde hematom saptandı. Penil plikasyon yapılan 4 hastada ele gelen kitle saptandı. Bu hastalar takip altına alındı. Hastaların hiç birine ikinci bir işlem yapılmasına gerek duyulmadı. Sonuç: Sünnet öncesi dikkatli bir muayene ile penil eğriliklerinin tesbit edilmesi ve sünnet sırasında deneyimli bir cerrah tarafından uygun yöntemle düzeltilmesi gerekir. Degloving işlemi sonrası düzelmeyen hastaların, fasyal kordi olarak kabul edilip nesbit yöntemi ile penil plikasyon işleminin yapılması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Lateral Penil Kurvatur, Degloving, Nesbit Prosedürü

Congenital Lateral Penile Curvature: Which Technique and When?

Abstract

Introduction: Congenital lateral penile curvature (CLPC) is penile curvature resulting from an abnormality in penile development. It is possible to diagnose before the circumcision operation, during the examination, and to perform a corrective surgical procedure together with the circumcision. In this study, we aimed to present the methods and results applied to the patients who were operated with the diagnosis of CLPC. Materials and Methods: The files of 144 patients who were operated for CLPC between January 2017 and September 2022 were retrospectively reviewed. The patients were reached by phone and called for control. The patients' general satisfaction with the procedure, complication rate, degrees of curvature and palpable stiffness were noted. Results: The mean age of the patients was 5.8 (8 months - 12 years) years. 132 patients were diagnosed during pre-circumcision examination. Twelve patients presented to us with the complaint of curvature after circumcision at an early age in different centers. 127 patients had left deviation, 17 patients had right deviation. During the operation, an artificial erection was created with saline, and the mean degree of curvature was measured as 40.6 (30-80) degrees. Patients whose curvature improved after degloving were accepted as skin cordi. Thirteen patients who did not improve after the degloving procedure were accepted as fascial cordi and penile plication was performed with the Nesbit procedure. Hematoma was detected in 24 of the postoperative patients. A palpable mass was detected in 4 patients who underwent penile plication. These patients were followed up. None of the patients required a second procedure. Conclusions: Penile curvature should be determined before circumcision and corrected by an experienced surgeon during circumcision with an appropriate method. Patients who do not improve after the degloving procedure should be considered as fascial cordi and penile plication should be performed using the Nesbit method.

Keywords: Congenital Lateral Penile Curvature, Degloving, Nesbit Procedure

Presentation ID / Sunum No= 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1543-9556

Koruyucu Gözlüklerde Hibitanol Uygulamasının Ortopedi Cerrahisinde Buğulanma Üzerine Etkisi

Exp. Dr. Yasin Güler[1]

[1]M.S.Baltalimanı Kemik Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: YASİN GÜLER*

Özet

AMAÇ: Elektrikli aletler, pulsatil lavaj ve elektrokoter kullanılan ortopedi ve travma cerrahisi, aerosol üreten prosedürlerdir. Koruyucu en önemli ekipmanlardan bir tanesi gözlüktür. Koruyucu önemli bir ekipman olan gözlük kullanımında ise cerrahın görüşünü olumsuz etkileyebilecek buğulanma riski vardır. Sıcaklığın 24-30 derece ve nemin %30-70 arasında olmasının önerildiği ameliyathane koşullarında çaba gerektiren ortopedik ameliyatlar sırasında terlemenin artmasına bağlı olarak buğulanmada artar. Buğulanma nedeniyle görüntünün kötüleşmesi cerrahın ameliyat sırasında enstrümanları doğru konumlandırıp operasyonu başarıyla icra etmesini engellediği gibi artan terleme ve yorulmayla sonuçlanır. Çalışmada ki amacımız ameliyat sırasında korunma amacıyla gözlük takıldığı durumda preop cerrahi el yıkaması sırasında kullanılan hibitanol solüsyonunun gözlük iç camına homojen bir şekilde sürülmesinin ortopedi ameliyatları sırasında buğulanmayı önleyip önlemediğinin tespitidir. YÖNTEM Total diz protezi ameliyatları yapan (3 gruptaki 10'ar hasta) aynı cerraha her ameliyatta sırasıyla ,hava geçirmez gözlük iç camına hibitanolün homojen sürülüp kurumasının beklendiği, hibitanölü sürdükten sonra gazlı bezle silindiği ve iç camına hiçbir işlem yapmadan kullanıldığı gözlükler kullandırıldı. Her ameliyatta koruyucu cerrahi maske kullanıldı. Tüm ameliyatlarda gözlüğün buğulanıp buğulanmadığı ve kaçıncı dakikalarda cerrahın ameliyatını olumsuz etkileyecek şekilde buğulandığı kaydedildi. BULGULAR Tüm ameliyatlar 90 dakika sınırını aşmadan sonlandırılmıştır. A grubunda hiç bir ameliyat sırasında buğulanma görülmemişken, B grubunda iki ameliyatta 38. ve 32.dakikalarda, C grubunda ise 21., 29., 23. Ve 27. dakikalarda olmak üzere toplam dört ameliyatta buğulanma tespit edilmiştir. A grubunda hiç bir ameliyatta buğulanma olmaması diğer gruplara göre istatistiksel olarak anlamlı fark göstermiştir. (p=0,479) Buğulanma süreleri gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemiştir (p=0.576). A grubundaki cerrahların tamamında, B grubundaki cerrahların %80'inde, C grubundaki cerrahların ise %60'ında buğulanma olmamıştır. ÇIKARIMLAR: Koruyucu gözlük iç camına hibitanol sürülüp kurutulmasının, elektrikli aletler, pulsatil lavaj ve elektrokoter kullanılan ve gözlerin korunmasının elzem olduğu ortopedi ve travma cerrahisi sırasında ısı, terleme, ekspirasyonla maskeden gelen hava sebebiyle oluşan buğulanmanın önüne geçilmesi için kolay ve kostefektif bir yöntem olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Buğulanma, Ortopedik Cerrahi, Hibitanol,surfaktan

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6734-587X

Kovid-19 Sonrası Her İki Kalça ve Dİzde Heterotopik Ossifikasyon: Vaka Takdimi

Dr. Sever Çağlar[1], Assoc. Prof. Dr. Oktay Adanır[2]

[1]Health Sciences University, Istanbul Bagcilar Training and Research Hospital, Orthopaedics and Traumatology Clinic,
[2], Health Sciences University, Istanbul Bagcilar Training and Research Hospital, orthopaedics and Traumatology Clinic
**Corresponding author: Sever Çağlar*

Özet

Heterotopik ossifikasyon (HO) osseöz olmayan kapsül, ligament, kas içi ve eklem gibi dokularda lameller kemik büyümesi olarak tanımlanabilir. Santral sinir sistemi yaralanmaları, ağır yumuşak doku travmaları sonrası, vaskülopatiler, artroplasti sonrası ve yanık yaralanmalarından sonra oluşabilir. Ayrıca kalça artroplastilerinin bir komplikasyonu olarak görülebilmektedir. Covid 19 sonrası HO vakaları tanımlamasına rağmen, her iki diz ve kalçada şuana kadar tanımlanmış bir HO vakasına rastlamadık. Case Report: 64 yaş erkek hasta, Mart 2020 yılında covid 19 tanısına bağlı nefes darlığı, taşipne, taşikardi ve ateş bulgularıyla dış merkez yoğun bakımda 3 ay yatmış. Eylül 2021 yılında her iki diz ve kalçada harket kısıtlılığı nedeniyle başvurdu. Yapılan fizik muayenesinde sağ diz eklem hareket açıklığı (EHA) 0-30 derece, sol diz EHA 0-80 derece, sağ kalça fleksiyonu 90 derece, sol kalça fleksiyonu 80 derece, heriki kalça abduksiyonu 30 derece olarak ölçüldü. Sağ diz için hastaya ameliyat önerildi. Ameliyatı kabul eden hastadan onam alındı. Çekilen radyografilerde Kovid-19 sonrası her iki kalça ve dizde HO olduğu görüldü. Preop planlama için tüm vucut üçfazlı kemik sintigrafisi ve sağ diz MR tetkikleri istendi. Hastanın sağ dizine aşırı hareket kısıtlılığı nedeniyle HO rezeksiyonu ve medial kollateral bağ (MKB) rekonstrüksiyonu uygulandı. Rekonstrüksiyon için Danish tekniği kullanıldı. (Bu teknikte semitendinosus tendonu iki kat haline getirilerek bir bandı ile yüzeyel MKB diğer bandıyla da posterior oblik bağ rekonstrüksiyonu için kullanılır.). Hastaya ameliyattan dört hafta sonra tam yük verildi. Ameliyattan 3 hafta sonra dizde 0-100 derece arasında bir eklem hareket açıklığına ulaşıldı. Ameliyattan sonra 3 hafta indometazin 25 mg kullanıldı. Tartışma: HO tedavisinde, antiinflamatuar ilaçlar, tek doz radyoterapi ve fizyoterapi kullanılır. HO oluştuktan sonra gerilemez. HO maturasyonundan sonra eğer tuttuğu eklemde konservatif tedaviyle geçmeyen ciddi hareket kısıtlılığı oluşursa cerrahi tedavi iyi bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Kovid-19, Heterotopik Ossifikasyon, Kalçalar, Dizler, Medial Kollateral Bağ

Covıd-19 Related Heterotopıc Ossıfıcatıon of Both Knees and Hıps:A Case Report

Abstract

Heterotopic ossification(HO) can be defined as lamellar bone growth in non-osseous tissues such as capsule, ligament and muscle. It can occur due to central nervous system injuries, after serious soft tissue trauma and also can be seen after joint replacement. Although rare, there are cases of HO described in the literature after COVID-19 viral infection. Case Report: A 64-year-old male patient was hospitalized for 3 months in the intensive care unit with the symptoms of shortness of breath, tachypnea, tachycardia and fever due to the diagnosis of COVID-19 in March 2020. He was admitted to our clinic in September 2021 due to limitation of motion in both knees and hips. In the physical examination, right knee range of motion (ROM) was 0-30 degrees, left knee ROM was 0-60 degrees, right hip flexion was 90 degrees, left hip flexion was 80 degrees, and both hip abduction was 30 degrees. The case described is bilateral knee and hip HO after COVID-19 infection. HO resection and medial collateral ligament reconstruction was done because the patient had severe limitation of range of motion in the right knee. Danish technique was used for MCL reconstruction(In this technique, Semitendinosus is doubled with one band for the superficial MCL and the other band for the posterior oblique ligament). Full weight was permitted four weeks after surgery. Indomethacin 25 mg was given three times a day for three weeks after surgery. Third week after surgery knee ROM was between 0-100 degrees. Discussion: Anti-inflammatory drugs, single dose radiotherapy and physiotherapy are generally used in the treatment of HO. HO does not regress after it develops. If severe limitation of motion of joint develops after HO maturation, surgical treatment is a good option.

Keywords: COVID-19, Heterotopic Ossification, Hips, Knees, Medial Collateral Ligament

Presentation ID / Sunum No= 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2045-6721

Kranial Anevrizma Boyutunun Açık Cerrahi Yaklaşımda Prognoz Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Exp. Dr. Eyüp Çetin[1]

[1]SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Eyüp Çetin*

Özet

Kranial anevrizma boyutunun açık cerrahi yaklaşımda prognoz üzerine etkisinin incelenmesi Amaç: Deneyimlerimizi gözden geçirmek ve hasta popülasyonumuzda anevrizmaların yırtılma boyutu ile prognozu arasındaki ilişkiyi incelemek Metod: Subaraknoid kanama tanısıyla Nisan 2021 ve Temmuz 2023 tarihleri arasındaki Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dursun Odabaşı Hastanesi/Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yatırılan hastaların dosyaları ve anjiyogramları incelenerek aynı cerrah tarafından cerrahisi yapılıp takip edilen 20 hastanın kayıtları incelenerek yapılmıştır. Sonuçlar: GKS'ları 6 ile 15 arasında değişen, 8 hasta ACOM, 1 hasta sağ P1 1 hasta sağ A3, 2 hasta sol İCA,3 hasta sağ A3, 1 hasta sol MCA,4 hasta sağ MCA, toplamda 20 hastanın anevrizma boyutları 3x2mm ile 15x13mm arasında değişmekte idi. 4 hastaya frontal interhemisferik cerrahi yaklaşım yapılmış, diğer 16 hastaya anevrizmasının tarafına göre sağ veya sol pterional cerrahi yaklaşım yapılmış. Hastalarımızdan 3 tanesi ex olmuş ve 7 tanesinde değişik derecelerde fokal defisitli çıkmış. Sonuç: 20 hastamızın sonuçlarını anevrizma boyutları ile karşılaştırıldığında mortalite üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ancak morbidite üzerinde etkisinin olduğu görülmüştür. Ex olanların çoğunluğunda GKS'nun daha düşük olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Subaraknoit Kanama, GKS, Anevrizma Boyutu, Mortalite, Morbidite

Investigation of the Effect of Cranial Aneurysm Size On Prognosis in Open Surgical Approach

Abstract

Objective: To review our experience and examine the relationship between rupture size and prognosis of aneurysms in our patient population Method: The files and angiograms of patients hospitalized at Van Yüzüncü Yıl University Dursun Odabaşı Hospital/Haydarpaşa Numune Training and Research Hospital between April 2021 and July 2023 with the diagnosis of subarachnoid hemorrhage were examined and the records of 20 patients who were operated and followed up by the same surgeon were

examined. Results: The aneurysm sizes ranged from 3x2mm to 15x13mm in a total of 20 patients with GCS ranging from 6 to 15, 8 patients with ACOM, 1 patient with right P1, 1 patient with right A3, 2 patients with left ICA, 3 patients with right A3, 1 patient with left MCA, 4 patients with right MCA. 4 patients underwent frontal interhemispheric surgical approach and the other 16 patients underwent right or left pterional surgical approach depending on the side of the aneurysm. Three of our patients died and 7 of them had varying degrees of focal deficits. Conclusion: In our 20 patients, when the results were compared with the aneurysm size, it was observed that there was no significant effect on mortality but there was an effect on morbidity. It was observed that GCS was lower in the majority of those who died.

Keywords: Subarachnoid Hemorrhage, GCS, Aneurysm Size, Mortality, Morbidity

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1550-348X

Kronik Diz Ağrılı Hastalarda Geniküler Sinirlere Uygulanan Fenol Nörolizinin Etkinliği

Dr. Halil Cihan Köse[1]

[1]Kocaeli Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Halil Cihan Köse*

Özet

Diz osteoartriti, koruyucu kıkırdağın kademeli olarak bozulmasıyla karakterize, yaygın ve zayıflatıcı bir eklem durumudur.Yaşam tarzı değişiklikleri, fizik tedavi, ağrı yönetimi stratejileri ve daha ciddi vakalarda cerrahi müdahaleler dahil olmak üzere çeşitli tedavi seçenekleri, semptomları hafifletmeye ve dizin genel işlevini geliştirmeye yardımcı olarak bireylerin aktif ve tatmin edici bir yaşam tarzı sürdürmelerini sağlar. Geniküler radyofrekans (RF) ablasyonu, geleneksel tedavilerle yeterli rahatlama bulamayan veya çeşitli faktörlerden dolayı cerrahi için ideal aday olmayan kişilere hitap etme potansiyeline sahiptir. Bununla birlikte, geniküler RF, önemli masraflar, daha uzun işlem süresi, işleme bağlı rahatsızlık ve %25'i aşan yanıtsızlık oranını içeren çeşitli dezavantajlara sahiptir. Nörolitik ajanlar, geniküler sinir ablasyonu için erişilebilirlik, düşük maliyet ve azaltılmış lojistik gereksinimler gibi avantajlar sunan alternatif bir yöntem sunar. Bu çalışmada, diz ağrısı nedeniyle ağrı kliniğine başvuran 9 hastada, superomedial, superolateral ve inferomedial geniküler sinirlere uygulanan fenol nörolizinin hastaların ağrı skorları ve fonksiyonel iyileşmesine etkisini sunmayı amaçlıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kronik Ağrı, Osteoartrit, Geniküler Blok

Efficacy of Phenol Neurolysis of Genicular Nerves in Patients With Chronic Knee Pain

Abstract

Knee osteoarthritis is a prevalent and debilitating joint condition characterized by the gradual degradation of the protective cartilage. Various treatment options, including lifestyle modifications, physical therapy, pain management strategies, and in more severe cases, surgical interventions, can help alleviate symptoms and enhance the overall function of the knee, enabling individuals to maintain an active and fulfilling lifestyle. Genicular radiofrequency (RF) ablation has potential to cater to those who haven't found adequate relief through conventional treatments or may not be ideal candidates for surgery due to a variety of factors. Nonetheless, genicular RF comes with several drawbacks, which comprise

substantial expenses, a lengthier procedural duration, discomfort associated with the procedure, and a non-response rate exceeding 25%. Neurolytic agents present an alternative method for genicular nerve ablation, offering advantages such as accessibility, lower cost, and reduced logistical requirements. In this study, we aim to present the effect of phenol neurolysis applied to the superomedial, superolateral and inferomedial genicular nerves on the pain scores and functional improvements of 9 patients who applied to the pain clinic due to knee pain.

Keywords: Chronic Pain, Osteoarthritis, Vehicular Block

Presentation ID / Sunum No= 356

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0826-5965

Kronik Subdural Hematom Nedeniyle Opere Edilen ve Tekrarlayan Kanama Gelişen Bir Olgunun Embolize Edilmesi: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Murat Yücel[1]

[1]*Department of Neurosurgery, Faculty of Medicine, Yalova University, Yalova, Turkey*

Özet

Giriş: Kronik subdural hematom (KSDH), intrakraniyal kanamaların en sık görülen tiplerinden biri olup uygun bir şekilde tedavi edilmesi sonrasında iyi prognoza sahiptir. KSDH tedavisi, klinik duruma ve kanamanın boyutuna bağlıdır. Cerrahi tedavide en sık burr hole ile drenaj veya kraniyotomi gibi teknikler kullanılmaktadır. Bu çalışmada KSDH tanısı ile opere edilen bir hastanın klinik durumu ve uygulanan tedaviler incelenmiştir. Olgu Sunumu: Altmış iki yaş erkek olgu vücut sol yarısında güçsüzlük şikayeti ile acil servise başvurdu.Hastanın travma öyküsü ve herhangi bir ilaç kullanım öyküsü yoktu.Acil serviste çekilen beyin tompgrafisinde sağ frontoparyetalde yaklaşık olarak 3 cm kalınlığında kronik subdural hematom saptanması üzerine servise yatışı yapıldı ve acil olarak opere edildi. Olgunun nörolojik muayenesinde, sol hemiparezi mevcuttu ve sol vücut yarısında kas gücü 3/5'di. Beyin tomografisinde sağ frontoparyetalde yaklaşık olarak 3 cm kalınlığında kronik subdural hematom mevcuttu.Olguya tek burrhole ile drenaj uygulandı.Hastanın post op beyin tomografisine yaklaşık olarak 2 cm kalınlığında akut subdural hematom saptandı.Hastanın ve yakınlarının yeniden cerrahi tedaviyi kabul etmemesi ve hastanın klinik durumunun iyi olması nedeniyle hasta opere edilmeyerek klinik takibe alındı.Post op 2. gününde hastada konuşma bozukluğu gelişmesi üzerine hasta tekrar acil olarak opere edildi.Kraniyotomi ile akut subdural hematom boşaltıldı.Hastanın post op kontrol beyin tomografisinde akut subdural hematomda azalma olduğu görüldü.Bu şekilde klinik takibe alındı.Yaklaşık olarak 10 gün takip edildi.Akut subdural hematomda kısmen gerileme olduğu görüldü.Hastada ilk cerrahi sonrasında akut subdural hematom gelişmesi ve istenen düzeyde gerileme olmaması üzerine hastaya endovasküler tedavi yapılmasına karar verildi.Nöroradyoloji bölümü tarafından hastaya a.meningia media embolizasyonu uygulandı.Bu işlemden sonra yaklaşık olarak 2 ay kadar zaman geçmesi sonrasında subdural hematomun tamamen rezorbe olduğu görüldü. Sonuç: Kronik subdural hematomu olan olgularda cerrahi sonrasında kanamanın tekrarlaması durumunda endovasküler tedavi alternatif bir tedavi seçeneği olarak düşünülebilir.A.meningia media embolizasyonunun kanamanın yeniden tekrarlamasını ortadan kaldırmak için yararlı bir yöntem olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Subdural Hematom, Akut Subdural Hematom, Embolizasyon

Embolization of a Case With Repeat Bleeding and Operated Due to Chronic Subdural Hematoma: A Case Report

Abstract

Introduction: Chronic subdural hematoma (CSDH) is one of the most common types of intracranial hemorrhages and has a good prognosis if treated appropriately. The treatment of CSDH depends on the clinical situation and the extent of the bleeding. Techniques such as burr hole drainage or craniotomy are most commonly used in surgical treatment. In this study, the clinical status and treatments of a patient who was operated with the diagnosis of CSDH were examined. Case Report: A 62-year-old male patient applied to the emergency department with the complaint of weakness in the left half of the body. The patient had no history of trauma and no drug use. On the brain tomography taken in the emergency department, a chronic subdural hematoma of approximately 3 cm in thickness was detected in the right frontoparietal, and he was admitted to the service. He was operated on urgently. In the neurological examination of the case, there was left hemiparesis and the muscle strength of the left half of the body was 3/5. There was a chronic subdural hematoma of approximately 3 cm in the right frontoparietal area in the brain tomography. Drainage was performed with a single burrhole. Acute subdural hematoma of approximately 2 cm was detected in the post-op brain tomography of the patient. The patient and his relatives did not accept surgical treatment again, and the patient's clinical condition was good. The patient was not operated due to surgery and was followed up in the clinic. On the 2nd post op day, the patient developed speech disorder and the patient was operated urgently again. Acute subdural hematoma was evacuated by craniotomy. A decrease in acute subdural hematoma was observed in the post-op control brain tomography of the patient. In this way, the patient was followed up clinically. He was followed up for about 10 days. Partial regression was observed in acute subdural hematoma. After the first surgery, acute subdural hematoma developed in the patient and there was no regression at the desired level, so endovascular treatment was decided for the patient. A.meningia media embolization was applied to the patient by the neuroradiology department. After approximately 2 months, it was observed that the subdural hematoma was completely resorbed. Conclusion: Endovascular treatment can be considered as an alternative treatment option in case of recurrence of bleeding after surgery in patients with chronic subdural hematoma. A.meningia media embolization is thought to be a useful method to eliminate recurrence of bleeding.

Keywords: Chronic Subdural Hematoma, Acute Subdural Hematoma, Embolization

Presentation ID / Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-0306-744X

Liposuctionda Kullanılan Argon Plasma Cihazının Deri Dolaşımı Üzrine Etkilerinin Lazer Doppler Flowmetre İle Değerlendirilmesi: Klinik Çalışma

Dr. Ozan Balık[1]

[1]Dr. Ozan Balık Kliniği

Özet

Klasik liposuctionun icadından bu yana bir çok yenilik teknolojiye paralele olarak cerrahimizin içine girmiştir. Liposuctionı kolaylaştıran motor sistemlerle desteklenen el aletleri (micro air, lipomatic gibi..), ultrasound destekli liposelective cihazlar, gerek diyod gerek ise nd-yag tabanlı lazer sistemleri ve daha bir çoğu. Bunların yanın da Argon plasma yada Helyum Plasma cihazları da bir süredir liposuction uygulamaları arasında yerini almıştır. Bununla beraber günümüzde klasik liposuctionda asla görülmeyen bazı yeni komplkikasyonlar da görmeye başlamış bulunmakltayız. bunlardan en önemlisi deri yanıkları ve nekrozlardır. Çalışmamızda laser doppler flowmetre ile argon plasma cihazının uygulamada deri dolaşımına ne ölçüde zarar verip vermediği konusunda kantitatif bir yargıya varmaya çalıştık. Bu veriler ışığında hangi şartlar altında bu işlemi güvenli bir şekilde uygulayabileceğimize dair kriterler oluşturmaya çalıştık. Verilerimizi ve gözlemlerimizide bu sunuda sizinle paylaşıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Liposuction, Argon Plasma, Helyum Plasma, Plasma J

Evaluation of the Effects of the Argon Plasma Device Used in Liposuction On Skin Circulation: A Clinical Study Using Laser Doppler Flowmetry

Abstract

Since the invention of traditional liposuction, numerous innovations have integrated into the field of surgery in parallel with advancements in technology. Hand instruments supported by motor systems, such as micro air and lipomatic, have facilitated liposuction procedures. Ultrasound-assisted liposelective devices, both using diode and ND-YAG laser-based systems, among others, have also emerged. Additionally, Argon plasma and Helium Plasma devices have found their place in liposuction applications for a while now. However, along with these advancements, new complications previously unseen in traditional liposuction have begun to arise. One of the most significant among these complications is skin burns and necrosis. In our study, we attempted to quantitatively assess the extent of damage to skin circulation caused by the application of an Argon plasma device using laser Doppler

flowmetry. Based on these findings, we aimed to establish criteria for safely conducting this procedure under specific conditions. We are sharing our data and observations with you in this presentation.

Keywords: Liposuction, Argon Plasma, Helyum Plasma, Plasma J

Presentation ID / Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2355-8395

Lumbar Spinal Stenoz – 2023 Teknolojileri İle Tanı ve Tedavi

Dr. Ece Uysal[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Ece Uysal*

Özet

Dejeneratif lumbar spinal stenoz, intervertebral disk dejenerasyonu, faset eklem hipertrofisi ve distorsiyonunun neden olduğu instabilite, plak bağının kalsifikasyonu veya kalınlaşması, spinal stenoz ile sonuçlanabilecek, omurganın tüm hareketli segmentlerini etkileyen ilerleyici bir hastalıktır. Artan vasküler basınç ara sıra nörojenik topallama ve epidural venöz konjesyona neden olabilir. Beyin omurilik sıvısının difüzyonu ve nöromüsküler yüzeydeki arterlerdeki kan akışı ona metabolik enerji verir. Sinir kökünün artan metabolik hızı, spinal kanal stenozu sinir köküne bası yaparak sinir iskemisine ve iletim bozukluğuna yol açtığında tedavi edilemez. Çoğu zaman semptomlar, iki veya daha fazla stenozu olan bir damardaki tıkanıklıktan kaynaklanır. Stenotik yapının sürekli olarak sıkıştırılmasıyla sinir kökü yaralanırsa, stenotik yapının cerrahi olarak çıkarılmasından sonra bile kalıcı ağrıya yol açabilen ağrı algısında merkezi aşırı duyarlılık meydana gelebilir. Uluslararası Hastalık Sınıflandırması kodlarının kullanıldığı bazı çalışmalarda prevalans %7 ile %23 arasında değişmektedir. 67 yaşındaki kişilerde (40-93 yaş aralığında), prevalans yaklaşık %78 iken, 40 yaşındaki hastalarda yaklaşık %12'dir. Önceleri erkeklerde daha yaygın olduğu düşünülürken, günümüzde kadınlarda 3-5 kat daha sık görüldüğü bilinmektedir. Cerrahi olmayan seçenekler ve epidural steroid enjeksiyonları arasında bir ara tedavi olarak görülebilir. Çeşitli çalışmalara göre, hastaların %50 ila %87'sinde epidural steroid enjeksiyon tedavisi kullanılarak kısa süreli semptom hafiflemesi elde edilmiştir. Epidural steroid enjeksiyonu, semptomları iyileştirmesi beklenen ağrı kesiciler ve dinlenmeye rağmen günlük yaşamı engelleyen akut yayılan ağrı ve sinirsel topallama için endikedir Cerrahi tedavinin prensibi sinir yapılarını yeterince dekomprese etmektir. Yeterli dekompresyonun ardından çok fazla kemik yapısının çıkarılmasına bağlı instabilite bekleniyorsa immobilizasyon düşünülmelidir. Füzyon cerrahisi adayları arasında önceki ameliyatı takiben disk herniasyonu, tekrarlayan darlıklar ve önceki füzyonun neden olduğu proksimal segmental dejenerasyonu içerir. Şiddetli multisegmental stenozu olan yaşlı bireylerde tek başına laminektomi önerilebilir Minimal invaziv cerrahinin LSS tedavisinde mükemmel sonuçlar verdiği gösterilmiştir. Bu nedenle, LSS'nin genel patofizyolojisini ve tedavi yöntemlerini anlamayı amaçlayan bir yaklaşımın daha iyi bir terapötik etkiye sahip olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Lumbar Spinal Stenoz, Nörojenik Topallama, Epidural Steroid Enjeksiyonu

Lumbar Spinal Stenosis – Diagnosis and Treatment With 2023 Technologies

Abstract

Degenerative lumbar spinal stenosis is a progressive disease affecting all mobile segments of the spine, which may result in instability, calcification or thickening of the plaque ligament, spinal stenosis caused by intervertebral disc degeneration, facet joint hypertrophy and distortion. Increased vascular pressure can cause occasional neurogenic claudication and epidural venous congestion. Often the symptoms are due to a blockage in a vessel with two or more stenoses. If the nerve root is injured by continued compression of the stenotic structure, central hypersensitivity in the perception of pain may occur. In some studies using International Classification of Diseases codes, the prevalence varies between 7% and 23%. In persons aged 67 years (ages 40-93), the prevalence is approximately 78%, compared with approximately 12% in patients aged 40. While it was previously thought to be more common in men, it is now known to be 3-5 times more common in women. It can be seen as an intermediate treatment between non-surgical options and epidural steroid injections. According to various studies, 50 to 87% of patients achieved short-term symptom relief using epidural steroid injection therapy. The principle of surgical treatment is to decompress the nerve structures adequately. Immobilization should be considered if instability due to the removal of too much bone structure is expected after adequate decompression. Candidates for fusion surgery include disc herniation following previous surgery, recurrent strictures, and proximal segmental degeneration caused by previous fusion. In elderly individuals with severe multisegmental stenosis, laminectomy alone may be recommended. Minimally invasive surgery has been shown to give excellent results in the treatment of LSS. Therefore, an approach aimed at understanding the general pathophysiology and treatment modalities of LSS is expected to have a better therapeutic effect.

Keywords: Lumbar Spinal Stenosis, Neurogenic Claudication, Epidural Steroid Injection

Presentation ID / Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000330562074

Meme, Over ve Beyin Lezyonlarında İmprint ve Frozen Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Dr. Tülay Zenginkinet[1], Dr. Yüksel Kıroğlu[2]

[1]1Göztepe Prof Dr Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, Patoloji Kliniği
[2]Serbest hekim
**Corresponding author: Tülay Zenginkinet*

Özet

Giriş: İntraoperatif hızlı tanı yöntemleri günlük pratikde çok sık kullanılan yöntemlerdir. Diagnostik metodlardır. Bu amaçla imprint yöntemi ve frozen yöntemi kullanılmaktadır. Her iki yöntemin de avantaj ve dezavantajları mevcuttur. Çalışmamızda intraoperatif tanıda imprint yönteminin yerinin saptanması ve frozen section yöntemi ile kıyaslanması amaçlanmıştır Gereç Ve Yöntem: Dört yıl süre ile frozen istemi ile gelen ve beraberinde imprint yöntemi de uygulanan 155 doku örneği çalışmaya dahil edildi. Anlamlı sonuç verebilecek sayıda biyopsi örneği olan organlar çalışmaya alındı. Olgular arşivden alınarak retrospektif olarak yeniden değerlendirildi. Öncelikle imprint preparatları klinik bilgiler ışığında incelenip benign-malign ayrımı yapıldı, spesifik tanı verilebiliyorsa belirtildi.Ardından frozen sonuçları değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 155 olgunun 73'ü SSS, 61'i over ve 21'i meme olgusuydu. Yaş ortalaması tüm olgularda 44.3 (1-80, malign lezyonlarda 46,9 (1-79), benign lezyonlarda 41,1 (9-80) olarak saptandı. Tüm olgular değerlendirildiğinde İmprint yönteminde hatalı pozitiflik %2,60, hatalı negatiflik %3,25, tanı verilemeyen olgular %16,23, sensivite %93, spesifite % 95 ve frozen yönteminde hatalı pozitiflik %1,95, hatalı negatiflik %2,60, ve tanı verilemeyen olgular %1,95, sensitivite %97, spesifite %96 olarak saptandı Sonuç Tümör hücrelerinin birbirleri ve çevre dokuları ile ilişkisi hakkında doyurucu bilgi vermemesi ve bazı lezyon gruplarının sitolojik görünümlerinin benzemeleri nedeni ile rutinde tek başına kullanılabilecek bir yöntem olarak görünmemektedir. Bu yöntem avantajlarına rağmen frozen uygulamasına yardımcı bir yöntem olarak rutin uygulamada kullanılabilir kanaatindeyiz

Anahtar Kelimeler: Imprint Yöntemi, Frozen Yöntemi, İntraoperatif Tanı

Presentation ID / Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9768-8125

Memenin Filloid Tümörleri ve Üçüncü Basamak Bir Hastanenin Sonuçları

Dr. Fatih Dal[1]

[1]S.B.Ü İstanbul Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
**Corresponding author: Fatih Dal*

Özet

Amaç: Filloid tümörler, primer meme tümörlerinin %0.3 ile %1'ni oluşturan, çok nadir görülen memenin fibroepitalyal tümörleridir. Literatürde ,bening, borderline ve maling olarak sınıflandırılır. Bu çalışmada, filloid tömör tanısı almış hastaların klinik, cerrahi ve patolojik sonuçlarının değerlendirilerek sunulması amaçlandı. Yöntem: 2006-20023 yılları arasında 18 yaş üstü filloid tm tanısıyla tedavi edilen hastaların sonuçları retrospektif tarandı. Hastalar benign ve borderline/malign filloid tömörler olarak gruplanarak klinik,,cerrahi,patolojik sonuçları karşılaştırıldı. İstatistiksel yöntem: Analizlerde SPSS 26.0 programı kullanılmıştır. Bulgular: Filloid tümörlü elliyedi hastanın %64.9'u (n:37)bening, % 22.8!i borderline ve %12.3'ü malign filloid tömörlerdi. Hastaların ortalama yaşı 39.89±13.07 (min-max: 18.0-63.0 yıl) yıl olup ortalama tümör boyutu 6.12±3.87(min-max: 1.50-20.00 cm)'idi. Hastalar benign filloid Tümörler ve borderline/malign filloid tümörler olarak iki gruba ayrılarak karşılaştırıldıklarında, benignng filloid tömörler daha genç ((p=0,017) hastalardan oluşuyordu. Histopatolojik olarak borderline/malign filloid tümörlerde ise mitotik sayı(x10 High-power field)(p<0.001) ve stromal atipi oranı anlamlı (p<0.001) olarak bening filloid tümörlere göre daha yüksekti. Tedavi sonrası her iki grubun takiplerinde nüks oranlarında anlamlı farklılık olmasada, cerrahi sınırı sağlam ancak yakınlık nedeniyle ek cerrahi sınır revizyonu (p=0.031) ve aksiller cerrahi girişim (p=0.015) oranları bening filoid tümörlerde anlamlı olarak daha düşüktü. Sonuç: Bening filloid tümörlerin cerrahi tedavisinde,eksizyon sonrası cerrahı sınır sağlamsa(intak),yakınlık nedeniyle ek cerrahi sınır rezeksiyon yapılmadan hastalar takip edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Meme, Filloid Tümör, Neoplazma, Nüks

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8067-8601

Mesane Kanserinde Tümör Boyutunun ve Lokalizasyonunun, Tümör Derecesi ve Evresi ile İlişkisi

Exp. Dr. Osman Gerçek[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Osman Gerçek*

Özet

Mesane kanseri, ürogenital sistem kanserleri arasında önemli bir yer tutmaktadır ve prevelansı her geçen yıl artmaktadır. Dünya genelinde kanserler arasında, erkek popülasyonda 7. sırada, her iki cinsiyette ise 11. sırada görülen kanser türüdür. Tümör nüksü ve progresyonunu öngörmek için oluşturulmuş algoritmalar mevcuttur. Bu algoritmaların içerisinde tümör boyutu önemli bir yer tutmaktadır. 3 cm'den küçük ve büyük tümörler farklı davranış sergilemektedir. Çalışmamıza, Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Kliniğinde Mart 2017- Mart 2023 tarihleri arasında görüntüleme yöntemlerinde mesane kanseri şüphesi olan ve TUR-M (Transüretral rezeksiyon-mesane) işlemi yapılan 169 hasta dahil edildi. Hastaların operasyonda ölçülen tümör boyutu ve tümör lokalizasyonu kaydedildi. Hastaların TUR-M patoloji sonuçları incelenerek tümörün derecesi ve T evresi kaydedildi. Tümör boyutunun ve lokalizasyonun patoloji sonucunda elde edilen T evresi ve tümör derecesi ile ilişkisi incelendi. Çalışmaya katılan 169 hastanın 85'inde (%50,3) low grade, 84'ünde (%49,7) high grade tümör tespit edildi. Low grade grupta ortalama tümör boyutu 34,12±21,81 mm, high grade grupta ise 50,39±24,96 mm saptandı ve high grade grupta istatistiksel olarak anlamlı daha yüksekti ($p<0,001$). 61 (%36,1) hastada Ta, 59 (%34,9) hastada T1, 49 (%29) hastada T2 tümör tespit edildi. T1 ve T2 evre hastalarda tümör boyutu Ta evre hastalara göre anlamlı olarak yüksekti (sırasıyla, $p<0,001$, $p<0,001$). Tümör yerleşim yeri ile tümör grade ve T evresi arasında anlamlı ilişki saptanmadı ($p=0,426$, $p=0,089$). Çalışmamızda daha yüksek tümör boyutları, yüksek T evresi ve yüksek grade ile ilişkili bulunmuştur. Tümör nüks ve progresyonunda tümör boyutu ile birlikte tümör derecesi ve T evresi de etkili faktörlerdir. Tümör boyutu diğer iki parametreyi doğrudan etkilemektedir. Bu durum yüksek tümör çapı olan hastalarda daha detaylı bir klinik yaklaşım ve takip gerektirmektedir. Diğer solid organ kanserleri ile yapılan çalışmalarda tanı gecikmesinin tümör boyutunda büyümeye ve tümör evresinde artışa neden olduğu savunulmuştur. Mesane kanserinde tanı gecikmesinin tümör boyutu ile ilişkisini inceleyecek çalışmaların literatüre katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Mesane Kanseri, Tümör Çapı, Tümör Evresi

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7399-6353

Mide Balonu Deneyimlerimiz: 6 Aylık Analiz

Dr. Ulvi Mehmet Meral[1]

[1]*Kayseri Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Obezite, giderek artan oranda görülen ve ciddi mortalite ve morbidite sebebi olan önemli bir sağlık sorunudur. Obezite ile mücadele adına diyet ve egzersiz gibi birçok metod denenmesine rağmen, başarı şansı oldukça sınırlıdır. Cerrahi yöntemler yanında daha az invaziv tedavi metodları bulunmaktadır. Çalışmamızda kliniğimizde uyguladığımız mide balonu yöntemi ile tedavi edilen hastaların verilerini paylaşmayı amaçladık. Yöntem: Kurumumuzda Ekim 2022-Ocak 2023 tarihleri arasında mide balonu uyguladığımız hastaların başlangıç kiloları,BMI değerleri, ek hastalıkları,varsa önceki tedavileri ile 6 ay sonundaki değerleri veritabanından incelenerek analiz edildi. Bulgular: Toplam 19 hastanın verileri analiz edildi. Hastaların 14(73,7%)ü kadın 5(26,3%)i erkek idi. Yaş ortlaması 40,7(22-58)idi. 8(42,1%)hastada ek sistemik hastalık mevcuttu. Hastaların tıbbi öyküsünde diyet ve egzersiz dışında obezite ile mücadele için bir tedavi bulunmuyordu. Başlangıç ort. ağırlık 95,5(80-132)kg, ort. BMI 34,4 kg/m2 idi. Hastalara Medsil® intragastrik balon uygulaması endoskopik olarak yapıldı. 8(42,1%) hastada işlem sonrası bulantı kusma görüldü. Bir hastada erken intolerans geliştiğinden 2. Gün balon çıkarıldı. 6.ay kontrollerde ort. ağırlık 81,5(66-114) kg, ort. BMI 29,43 kg/m2 saptandı. Ortalama BMI değerlerinde 14,5% düşüş saptandığı saptanmıştır. Sonuç: Mide balonu uygulaması, komplikasyon oranı yüksek ve geri dönüşü olmayan tüp mide ameliyatı gibi bir prosedürden ziyade daha az invaziv tedavi yöntemlerini isteyen hastalar için güvenli ve etkili bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, İntragastrik Balon

Our Experiences With Intragastric Balloon: 6-Month Analysis

Abstract

Objective: Obesity is an important health problem that is increasingly seen and causes serious mortality and morbidity. Although the usage of many methods such as diet and exercise prevents people from obesity, as a treatment method the success is very limited. Besides surgical methods, there are less invasive treatment methods. In our study, we aimed to share data of the patients who were treated with intragastric balloon method that we applied in our clinic. Method: Initial weight, BMI values,

comorbidities, previous treatments, if any, and values at the end of 6 months of the patients who underwent intragastric balloon in our clinic between October 2022 and January 2023 were analyzed from the database. Results: A total of 19 patients' data were analyzed. 14(73,7%) of the patients were female and 5(26,3%) were male. The mean age was 40,7(22-58). Additional systemic disease was present in 8(42,1%) patients. There was no treatment for obesity management other than diet and exercise in the medical history of the patients. Initial mean weight 95,5(80-132)kg, mean BMI was 34,4kg/m2. Medsil® intragastric balloon application was performed endoscopically to the patients. Nausea and vomiting were observed in 8 (42.1%) patients after the procedure. The balloon was removed on the 2nd day because early intolerance developed in one patient. At 6th month controls, average. weight 73(53-103) kg, approx. BMI was 29,43 kg/m2. It was determined that there was a 14.5% decrease in the mean BMI values. Conclusion: Intragastric balloon application is a safe and effective treatment method for patients who want less invasive treatment methods rather than a procedure such as sleeve gastrectomy, which has a high complication rate and is irreversible.

Keywords: Obesity, Intragastric Balloon

Presentation ID / Sunum No= 311

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7570-4174

Minimal İnvaziv Pilonidal Sinüs Operasyonu Sonrasında Nüks Üzerinde Demografik Değişkenlerin Etkisi

Dr. İsmail Özsan[1]

[1]Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi

Özet

Bu retrospektif çalışmada, minimal invaziv pilonidal sinüs operasyonu sonrasında nüks üzerinde demografik değişkenlerin etkisinin incelenmesi amaçlandı. Çalışmada pilonidal sinüs operasyonu sonrasında nüks gerçekleşmeyen (n=82) ve gerçekleşen (n=11) olmak üzere, toplam 93 hasta dosyası incelendi. Araştırma için Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Girişimsel Olmayan Etik Kurulundan izin alındı. Hastaların cinsiyet, yaş, abse, kronik hastalık ve aile öyküsü ile hastane yatış süreleri bağımsız değişkenler olarak alındı. Elde edilen sonuçlara göre Rekürrens grupta erkekler, non-rekürrens gruptakine göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha fazlaydı ($p<0.05$). Abse ve aile öyküsü rekürrens grupta istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yoğundu ($p<0.05$). Hastaların yaş ortalamaları, kronik hastalık durumu ve hastane yatış süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$). Spearman's rho korelasyon analizi sonuçlarına göre rekürrens ile cinsiyet ($r=0.223$, $p<0.05$), abse ($r=0.625$, $p<0.01$) ve aile öyküsü ($r=0.411$, $p<0.01$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardı. Binary logit model analizi sonuçlarına göre nüks üzerinde abse (B: 5.281, $p<0.01$) ve aile öyküsünün (B: 3.302, $p<0.01$) etkisi istatistiksel olarak anlamlıydı. Cinsiyetin etkisi her ne kadar tek değişkenli analizde anlamlı çıksa da, çok değişkenli analizde bu etki istatistiksel olarak anlamlı değildi. Sonuç olarak minimal invaziv pilonidal sinüs operasyonu sonrasında abse olan ve aile öyküsü olan hastalar nüks açısından daha yüksek risk grubu oluşturmaktadır ve bu bakımdan da klinik olarak takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinüs, Nüks, Minimal İnvaziv Cerrahi

Effect of Demographic Variables On Recurrence After Minimally Invasive Pilonidal Sinus Surgery

Abstract

In this retrospective study, it was aimed to examine the effect of demographic variables on recurrence after minimally invasive pilonidal sinus surgery. In the study, files of 93 patients who non-recurrence (n=82) and recurrence (n=11) after pilonidal sinus surgery were analyzed. Permission for the research was obtained from the Cyprus Health and Social Sciences Non-Interventional Ethics Committee. Gender, age, abscess, chronic disease and family history of the patients and length of hospital stay were taken as independent variables. According to the results, men in the recurrence group were statistically significantly higher than those in the non-recurrence group ($p<0.05$). Abscess and family history were statistically significantly more intense in the recurrence group ($p<0.05$). There was no statistically significant difference between the patients' mean age, chronic disease status and hospital stay ($p>0.05$). According to the results of Spearman's rho correlation analysis, there was a statistically significant relationship between recurrence and gender ($r=0.223$, $p<0.05$), abscess ($r=0.625$, $p<0.01$) and family history ($r=0.411$, $p<0.01$). According to the results of binary logit model analysis, the effect of abscess (B: 5.281, $p<0.01$) and family history (B: 3.302, $p<0.01$) on recurrence was statistically significant. Although the effect of gender was significant in univariate analysis, this effect was not statistically significant in multivariate analysis. As a result, patients with abscess and family history after minimally invasive pilonidal sinus surgery constitute a higher risk group in terms of recurrence and should be followed clinically in this regard.

Keywords: Pilonidal Sinus, Recurrence, Minimally Invasive Surgery

Presentation ID / Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Modifiye Letdown Rinoplasti, Piezzo ve Cerrahi Tur Cihazını Kombinasyonu

Dr. Cemal Hacı[1]

[1]İstanbul Rumeli Üniversitesi, Odyometri bölümü
**Corresponding author: cemal hacı*

Özet

Letdown Rinoplasti teknikleri, preservation rinoplastilerin popülerleşmesiyle son yıllarda daha sık tercih edilmeye başlamıştır. Bu teknikler birçok avantaj sunsa da, bazı dezavantajlar ve komplikasyonlar da ortaya çıkmıştır. Cerrahlar, daha iyi sonuçlar elde etmek için bu teknikleri modifiye etmişler ve kendileri için en uygun yöntemleri kombine etmeye çalışmışlardır. Rinoplastide uzun yıllardır kullanılan piezo cihazı, kemik üzerinde travma oluşturmadan hassasve milimetrik kesimler yapabilmemize olanak tanırken, cerrahi burr da kemik üzerindeki asimetrileri kesici ve elmas uçlar sayesinde kolayca düzeltebilmemize yardımcı olmaktadır. bu teknikleri kombine ederek daha başaralı sonuçlara ulaşmak istemekteyiz. Bu çalışmada, letdown preservasyon rinoplasti tekniklerini piezo cihazıyla nasıl kombine ettiğimizi ve bu tekniğin cerrahi adımlarını tartışacağız

Anahtar Kelimeler: Letdown, Rinoplasti, Prezzo, Cerrahi Tur

Modified Letdown Rhinoplasty Assisted by Piezoelectric Device and Surgical Burr: Technical Steps

Abstract

Letdown techniques have become increasingly popular in recent years, especially with the rise of preservation rhinoplasties. While these techniques offer many advantages, they also come with certain disadvantages and complications. Surgeons have modified these techniques in pursuit of better results, trying to combine them with the most suitable methods for their practice. In rhinoplasty, the piezo device and surgical burr, which have been in use for many years, have introduced numerous innovations and have made the surgeons' tasks easier. In this study, we will discuss how we combined the letdown preservation techniques with the piezo device and the surgical steps of this technique.

Keywords: Letdown, Rhinoplasty, Surgical Burr, Piezo

Presentation ID / Sunum No= 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3364-799X

Molluskum Kontagiosum Tedavisinde Fraksiyonel Co2 Lazer Kullanımı

Asst. Prof. Dr. Eser Ağar[1]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi

Özet

AMAÇ: Molluskum kontagiozumun neden olduğu cilt lezyonlarına yönelik geleneksel tedavi yöntemlerinin yetersiz kaldığı durumlarda fraksiyonel CO2 lazer kullanımının etkinliğini değerlendirmek. YÖNTEM: 23 yaşında, vulvada yaygın molluskum kontagiozum lezyonlarına sahip kadın hasta kliniğimize başvurdu. Daha önce uygulanan kriyoterapi tedavisinin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından, fraksiyonel CO2 lazer kullanılarak tedaviye karar verildi. Hastaya subkutan lokal anestezi uygulandıktan sonra, fraksiyonel CO2 lazer ile lezyonların apeksleri vaporize edildi. Lezyon içeriği, penset yardımıyla drene edildi. Drenaj sonrası, hemostaz ve sterilizasyon sağlanması amacıyla lezyonlara tekrar lazer atışları yapıldı. BULGULAR: Hastanın operasyon sonrası ilk haftasında herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Altı aylık düzenli takip sürecinde nüks veya skar izine rastlanmadı. SONUÇ: Fraksiyonel CO2 lazer, molluskum kontagiozum tedavisinde etkili bir alternatif yöntem olarak önerilebilir. Ancak, yöntemin geniş kapsamlı ve kontrollü çalışmalarla daha detaylı değerlendirilmesi gerekmektedir. Özellikle maliyet analizi ve komplikasyon riski açısından karşılaştırmalı çalışmaların yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Molluskum Kontagiozum, Fraksiyonel Co2 Lazer, Kriyoterapi, Cilt Lezyonları

Use of Fractional Co2 Laser in the Treatment of Molluscum Contagiosum

Abstract

OBJECTIVE: To evaluate the effectiveness of fractional CO2 laser as a treatment option for skin lesions caused by molluscum contagiosum, especially in cases where traditional treatments have been ineffective. METHOD: A 23-year-old female patient with widespread molluscum contagiosum lesions on the vulva presented to our clinic. After the failure of a previous cryotherapy treatment, it was decided to treat her using the fractional CO2 laser. Subcutaneous local anesthesia was applied to the patient. Using the fractional CO2 laser, the apexes of the lesions were vaporized. The content of the lesions was drained with the help of forceps. After the drainage, laser shots were reapplied to the lesions to ensure hemostasis and sterilization. FINDINGS: The patient showed no complications in the first week post-operation. No recurrence or scarring was observed during the regular six-month follow-up period.

CONCLUSION: Fractional CO2 laser can be recommended as an effective alternative method for the treatment of molluscum contagiosum. However, a more detailed evaluation of the method through extensive and controlled studies is required. Comparative studies, especially in terms of cost analysis and complication risk, are essential.

Keywords: Molluscum Contagiosum, Fractional Co2 Laser, Cryotherapy, Skin Lesions

Presentation ID / Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9042-8542

Nadir Bir Antite Olarak Lomber İntradural Disk Hernisi: 6 Olguda Klinik Deneyim ve Sonuçlar

Inst. Dr. Azmi Tufan[1]

[1]Florence Nightingale Hastanesi,Beyin ve Sinir Cerrahi Kliniği, Kadıköy

Özet

Giriş: İntradural disk hernisinin insidansı tam olarak bilinmemekle beraber insidansının %1'in altında olduğu tahmin edilmektedir. Ameliyatta diskin intradural olduğunun anlaşılamamış olması ve başarısızlıkla sonuçlanan disk hernisi ameliyatlarında aslında intradural bir diskin tespit edilememiş olma ihtimali nispeten daha sık görüldüğünü düşündürmektedir. İntradural disk hernisinde semptomlar daha ağır olma eğilimi taşır. Preoperatif tanı koymak kolay olmasa da dikkatli incelendiğinde bazı MR bulguları tanımayı kolaylaştırabilir. Materyal ve Metot: Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir cerrahisi Kliniğinde 2010-2022 yılları arasında yazar tarafından opere edilen 6 intradural disk hernisi olgusu retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Sonuçlar: Olguların üçü kadın üçü erkekti. İkisi aynı seviye, ikisi farlı seviye nüks disk hernisi iken kalan ikisi primer disk hernisi olgusu idi. Ortalama ameliyat süresi 75 dakika, ortalama kan kaybı 200 cc idi. Disklerin dördü santral kanal içinden, ikisi kök içinden çıkarıldı. Ameliyat öncesi VAS bacak median değeri 9 idi . Postoperatif VAS bacak median değeri 2 idi. Bir olguda birinci ameliyatta disk bulunamayıp kontrol MR sonrası ikinci ameliyatta çıkarılabildi. MR bulguları retrospektif olarak değerlendirildiğinde 4 hastada posterior longitidünal ligaman ve duranın devamlılığının bozulduğu Y şeklinde gaga benzeti disk hernisi tespit edilmiştir. Tartışma: İntradural disk hernisi nadir bir antitedir. Preoperatif klinik ve radyolojik kanıt bulmak zordur. Daha önce tecrübe eden hekimler ayrıntılı MR incelemesinde intradural disk hernisinden şüphelenebilir. Fakat yazar sadece bir olguyu preoperatif olarak tanımıştır. Fakat retrospektif olarak değerlendirdiğinde bazı MR kanıtları tespit edebilmiştir. Bu nedenle bu olgularda asıl önemli olan şey MRI görüntülemede görülen disk hernisinin ameliyat esnasında tespit edilememesi halinde seviye kontrolü yapılması, uygun seviyede olunduğundan emin olunması gerekir. Bundan sonra santral dura içerisinde veya kökte sertlik, mobilizasyon zorluğu durumunda intradural disk hernisinden şüphelenilmesi gerekir. Sonuç: Nadir bir antite olan intradural disk hernisini preoperatif MR bulguları ile tanımak zordur. Herniye diskin bulunamadığı olgularda özellikle santral dıra ve kökün mobilize edilemediği hallerde intradural disk hernisinden şüphelenilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Intradural Disk Hernisi, Lomber İntradural Disk Hernisi

Presentation ID / Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1827-8604

Nadir Bir Olgu, Eş Zamanlı Renal Hücreli Karsinom ve Multıpl Pankreastümörü

Exp. Dr. Osman Aydın[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Osman Aydın*

Özet

Giriş: Renal Hücreli Karsinom tüm vücüt kanserlerinin %2 sini oluştururlar. Renal Hücreli kanserler nadiren pankreasa metastaz yaparlar. Pankreas neoplazmları nadir görülürler, malign ve bening şeklinde sınıflandırılırlar.Malign olanlar %0,5-1 oranında görülür.Eş zamanlı PNET,pankreas adenokarsinomu ve RCC görülmesi akla öncelikle Von Hippel- Lindau sendromunu gelir.. VHL 1/36.000 doğumda görülür. Multıpl neoplazmlarla prezente olan otozamal dominat bir sendromdur. Olgu: Yetmişiki yaşında kadın hasta non spesifik karın ağrısı nedeniyle USG görüntülemesinde sol böbrekte malign yönden şüpheli kitle görülmesi üzerine hastaya Trifazik Abdomen CT çekiliyor. BT de sol böbrekte 55 mm RCC ile uyumlu ayrıca pankreas baş boyun bikleşkesinde 3 cm çaplı RCC metastazına benzeyen kitle şeklinde yorumlanıyor. Bu hasta için eş zaman sol nefrektomi ve total pankrektomi kararı alınıyor.Eş zamanlı sol nefrektomi ve Total pankrektomi yapılan hastanın postop takiplerinde belirgin komplikasyon gelişmemesi üzerine postop 7. günde taburcu ediliyor. Hastanın spesmen patolojisinde ise,pankreas baş boyun bileşkesinde 2,5 cm çaplı duktal adenokarsinom,pankreas gövdede 0,7 cm çaplı grade 1 nöroendokrin tümör,pankreas kuyruk kesminde 1,2 cm çaplı seröz kistik neoplazi ve böbrekre 5 cm çaplı berrak hücreli renal hücreli karsinom olarak yorumlanmıştır. Toplam 25 lenfadenopatiden 4 tanesinde metastaz ilel uyumlu çıkmıştır. T3N2M0. Daha sonraki takiplerinde hastamızda postop 6. ayda karında yaygın peritoneal karsinom ve asit gelişmiştir,hasta postoperatif 9. ayda ex olmuştur. Tartışma: Biz hastamızın final patolojisinde 4 ayrı farklı tümör ile karşılaştığımızda öncelikle WHL sendromu düşündük ancak aile hikayesinın negatif olduğunu ayrıcada WHL daha erken yaşlarda prezente olması, göz dibi muaynesi ve diğer taramalarında başka neoplazm olması nedeniyle VHL sendromu tanısından uzaklaşmış olduk. Sonuç : Sonuç olarak senkron tümörler familyal ve genetik sendromlarla çoğunlukla birlikte görülsede,sporadik olarak prezente olabileceği akılda tutulmalıdır

Anahtar Kelimeler: Von Hippel- Lindau, Pnet,pankreas

Rare Case, Concurrent Renal Cell Carcinoma and Multiple Pancreatic Tumor

Abstract

İntroductıon : Renal Cell Carcinoma accounts for 2% of all body cancers. Renal Cell cancers rarely metastasize to the pancreas. Pancreatic neoplasms are rare, classified as malignant and benign. Malignant ones are seen at a rate of 0.5-1%. Concomitant PNET, pancreatic adenocarcinoma and RCC come to mind first of all, Von Hippel-Lindau syndrome. VHL is seen in 1/36,000 births. It is an autosomal dominant syndrome presenting with multiple neoplasms. Case : Triphasic Abdominal CT is performed in a 72-year-old female patient due to non-specific abdominal pain, as a malignant mass in the left kidney was observed in the USG imaging. On CT, it is interpreted as a mass compatible with 55 mm RCC in the left kidney and a 3 cm diameter mass resembling RCC metastasis in the head and neck junction of the pancreas. Simultaneous left nephrectomy and total pancrectomy decision is made for this patient. The patient who underwent simultaneous left nephrectomy and total pancrectomy was discharged on the 7th postoperative day after no significant complication developed in the postoperative follow-up. In the specimen pathology of the patient, ductal adenocarcinoma with a diameter of 2.5 cm at the junction of the head and neck of the pancreas, grade 1 neuroendocrine tumor with a diameter of 0.7 cm in the pancreatic body, serous cystic neoplasia with a diameter of 1.2 cm in the tail of the pancreas, and clear cell renal cell carcinoma with a diameter of 5 cm in the kidney. interpreted as. Metastasis was found to be compatible with ileal in 4 of 25 lymphadenopathies. T3N2M0. In the following follow-ups, diffuse peritoneal carcinoma and ascites developed in the abdomen in the 6th month postoperatively in our patient, and the patient died in the 9th postoperative month. Discusion: When we encountered 4 different tumors in the final pathology of our patient, we first thought of WHL syndrome, but we moved away from the diagnosis of VHL syndrome because the family history was negative and WHL was presented at an earlier age, and there was another neoplasminthe undus examination and other scans. Conclusion : In conclusion, although synchronous tumors are mostly seen together with familial and genetic syndromes, it should be kept in mind that they may present sporadically.

Keywords: Von Hippel- Lindau, Pnet,pancreas

Presentation ID / Sunum No= 301

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8227-5328

Nadir Bir Olgu:Yetişkinde İleokolik İnvajinasyon, Laparoskopik Redüksiyon

Dr. Alparslan Ertenlice[1], Dr. Burak Altunpak[1]

[1]Gaziantep Nizip İlçe Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: İntestinal invajinasyonlar yetişkinlerde nadir görülen bir mekanik barsak tıkanıklığı sebebidir. İnvajinasyon etyolojiye göre sınıflanacağı gibi, geliştiği lokalizasyona göre de isimlendirilmektedir. Biz de, yetişkinlerde nadir görülen bir durum olan terminal ileum ve appendiksin çekuma doğru inverte olduğu, ileokolik invajinasyon olgumuzu sunmayı amaçladık. Olgu sunumu:39 yaşında kadın hasta, acil servise dört gündür olan karın ağrısı şikayeti ile başvuruyor ve tarafımıza konsülte ediliyor. Bilinen ek hastalığı ve geçirilmiş ameliyatı yok. Fizik muayenede batın sağ orta kadranda hassasiyet mevcut ve derin palpasyonda gato oluşumu tespit edildi. Laboratuar bulgularında, WBC: 15.4, CRP: 41.1 (ref: 0-5), biyokimyasal parametrelerde ek özellik yok, venöz kan gazında laktat normal. USG'de, Çıkan kolonda yaklaşık 6,5 cm lik segmentte inavjinasyon ile uyumlu psödo kidney görünümü, bu düzeyde cidarda hafif kalınlık artışı ve ödemli görünüm belirtilmiş. Oral ve IV kontrastlı Abdomen BT'de, Batın sağ üst orta kadranda ileoçekal bileşke süperiora yer değiştirmiş olup çekum ve ileumun içi içe geçmiş görünümü tespit edildi. Apendiks çapı bu düzeyde 6.3 mm ölçülmüştür. 24 saatlik takibin ardından fizik muayene bulgularında gerileme olan ancak şikayetleri devam eden hasta için laparoksopik cerrahi planlandı. İleoçekal nvajinasyon alanında laparoskopik redüksiyon yapıldı ve ek olarak invajine segmentte bulunan inflame appendix için, olgunun apandisite ikincil olabileceği düşünülerek, appendektomi gerçekleştirildi. İleoçekal alan lateral peritona anatomik hizasında tespit edildi. Sonuç:Yetişkinler intestinal invajinasyon, intestinal obstrüksiyon (tam/kısmi) kliniğine sahip hastalarda, nadir de olsa görülmektedir. Acil cerrahi gerektirebilecek bu hastalıkta, uygun hastalar için, laparoskopik bakı ve redüksiyon bir seçenek olabilir. Patolojik sonuç ve klinik değerlendirme amacıyla cerrahi sonrası yakın izlem ve takip önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ileokolik, İnvajinasyon

Presentation ID / Sunum No= 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nadir Görülen Endotrakeal Entübasyon Komplikasyonu: Yumuşak Damak Kesisi

Dr. Büşra Bilim Türkcan[1], Dr. Ali Türkcan[1]

[1]S.B.Ü. Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Pediatrik endotrakeal entübasyon çocuk yoğun bakım ünitelerinde sık kullanılan bir prosedürdür. Entübasyon tecrübeli ellerde, doğru ve hızlı bir şekilde yapılmalıdır. Uzamış ya da tekrarlanan entübasyon girişimleri morbidite hatta mortalite nedeni olmaktadır (1). Amaç: Çocuk yoğun bakım ünitesine travma sonrası alınan hastada, entübasyon sırasında ortaya çıkan ve nadir görülen komplikasyon olan yumuşak damak yaralanmasına dikkat çekmektir (1,2). Bulgular: Araç içi trafik kazası sonrası beyin kanaması nedeni ile çocuk yoğun bakım ünitesine alınan ve takibi yapılan 11 yaş erkek hastanın solunumsal kötüleşmesi üzerine entübasyonu planlandı. Uygun ekipmanlar hazırlandıktan sonra entübasyon denendi. Laringoskop blade'i ile yumuşak damak orta hattan başlayıp lateralde farinks lateral duvarına kadar uzanan, anterior plika boyunca ilerleyip sağ tonsili kapsülü ile birlikte açığa çıkaran kesi oluştu. Aynı bölgede kanama başlaması sebebiyle hastanın yumuşak damak kesisi dikilerek kanama kontrol altına alındı. Sonuç: Yoğun bakımda hava yolu yönetiminin temel amacı yeterli oksijenizasyon ve ventilasyon sağlamaktır. Entübasyon gerekliyse, en deneyimli kişi tarafından mümkün olduğu kadar hızlı ve tek seferde tamamlanmalıdır. Kişiler arasındaki beceri seviyesi son derece değişkendir. Acil hava yolu yönetimine ihtiyaç duyan tüm kritik hastalar potansiyel ''zor hava yolu'' olarak görülmelidir ve entübasyonu yapacak kişi, geleneksel girişimler başarısız olursa, alternatif hava yolu planını devreye sokmak ve oluşabilecek komplikasyonları yönetmek için hazır olmalıdır. Kaynaklar: 1. Wang HE, Yealy DM. How many attempts are required to accomplish out-of-hospital endotracheal intubation? Acad Emerg Med. 2006, 13: 372-7. 2. Lim M, Celaschi DA. Rapid sequence intubation: how do we define success? Can J Anaesth. 2004, 51: 858.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Endotrakeal Entübasyon, Komplkasyon

Presentation ID / Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0730-7737

Neoadjuvan Kemoradyoterapi, Doğrudan Cerrahiye Kıyasla Proksimal Rektum Kanseri Hastalarında Daha Yüksek Postoperatif Komplikasyonlar ve Daha Düşük Uzun Dönem Onkolojik Sağkalım Sonuçları ile İlişkilidir

Dr. Vusal Aliyev[1]

[1]Boğaziçi Klinik Bilimler Akademisi. Istanbul, Türkiye
**Corresponding author: Vusal Aliyev*

Özet

Amaç: Proksimal rektum kanserinin (PRK) preoperatif kemoradyoterapinin (KRT) rolü hala tartışmalıdır. Bu çalışmanın amacı, KRT+cerrahi ve doğrudan cerrahi geçiren PRK hastaları arasındaki perioperatif ve uzun dönem onkolojik sonuçları karşılaştırmaktır. Metod: Toplamda 157 hasta retrospektif olarak bu çalışmaya dahil edildi (131'i doğrudan cerrahi ile tedavi edildi ve 26'sı KRT ile tedavi edildi). KRT ve doğrudan cerrahi grupları, perioperatif ve uzun dönem onkolojik sonuçlar açısından karşılaştırıldı. Bulgular: KRT grubundaki hastalar genel olarak postoperatif komplikasyonların daha yüksek oranıyla ilişkilendirildi (sırasıyla %42.3'e karşı %18.3, $p<0.05$) ve sınıf III-IV komplikasyonlar (%15.4'e karşı %8.4, $p<0.05$). Doğrudan cerrahi ve KRT grubu için 3 ve 5 yıllık genel sağkalım (GS) oranları sırasıyla: %96.1, %91.5 ve %95.8, %71.7 ($p<0.05$). Doğrudan cerrahi ve KRT için 3 ve 5 yıllık hastalıksız sağkalım (HSS) oranları sırasıyla: %92.4, %86.8 ve %90.6, %68.6 ($p<0.05$). Sonuç: PRK'lı hastalarda KRT'nin atlanması, perioperatif ve uzun dönem onkolojik sonuçları olumsuz etkilemedi. KRT'li grup hastalarında daha yüksek komplikasyon ve kötü yönde etkilenmiş GS ve HSS oranları görüldü.

Anahtar Kelimeler: Proksimal Rektum Tümörleri, Direk Cerrahi, Neoadjuvan Kemoradyoterapi, Total Mesorectal Eksizyon, Laparoskopik Cerrahi, Robotik Cerrahi

Neoadjuvant Chemoradiotherapy is Associated to Higher Postoperative Complications and İnferior Long-Term Oncological Survival Outcomes in Patients With Proximal Rectal Cancers When Compared With Upfront Surgery

Abstract

Background: The role of preoperative chemoradiotherapy (CRT) in the management of proximal rectal cancer (PRC) is still debated. The purpose of this study was to compare perioperative and long-term oncological outcomes between PRC patients undergoing CRT+surgery and upfront surgery. Methods: A total of 157 patients were retrospectively included in this study (131 treated with upfront surgery and 26 with CRT). CRT and upfront surgery groups were compared in terms of perioperative and long-term oncological outcomes. Results: CRT group of patients was associated with higher rate of overall postoperative complications (42.3% vs. 18.3%, $p<0.05$) and class III-IV complications (15.4% vs. 8.4%, $p<0.05$). The 3 and 5-years overall survival (OS) rates for upfront surgery and CRT group were: 96.1%, 91.5% and 95.8%, 71.7% ($p<0.05$), respectively. The 3 and 5-years disease-free survival (DFS) rates for upfront surgery and CRT were: 92.4%, 86.8% and 90.6%, 68.6% ($p<0.05$), respectively. Conclusion: The omission of CRT in patients with PRC did not impair the perioperative and long-term oncological outcomes. CRT is associated to higher complications rates and severity and to worst OS and DFS.

Keywords: Proximal Rectal Cancer, Upfront Surgery, Neoadjuvant Chemoradiotherapy, Total Mesorectal Excision, Laparoscopic Surgery, Robotic Surgery

Presentation ID / Sunum No= 309

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1787-7522

Nöroblastomlu Çocuklarda Perioperatif Yönetim: Retrospektif Değerlendirme

Dr. Necmiye Ay[1]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Nöroblastom, çocuklarda en sık görülen ekstrakraniyal, solid ve malign tümördür. Nöral krest kök hücrelerinden kaynaklanır ve çocukluk çağı malignitelerinde %15 mortaliteden sorumludur. Servikal, torasik, abdominal ve pelvik yerleşimli olabilir. En sık retroperitonel bölgede görülür. Adrenal bezlerin tutulumuyla renal arterlere bası ve tümörden katekolaminlerin salınımına bağlı olarak %10-15 sıklığında hipertansiyon gelişmektedir. Hastanın yaşına, hastalık evresi ve histolojisine göre kemoterapi, radyoterapi ve/veya cerrahi yöntemle tedavi edilmektedir. Hastalar ameliyat öncesi anestezi yönetimi için kapsamlı şekilde değerlendirilmelidir. Morbidite ve mortalite riski yüksek olduğundan perioperatif dönemde multidisipliner yaklaşım önemlidir. Materyal ve Metod: 2020-2023 tarihleri arasında 1-8 yaş (3.3±1.7) arası, nöroblastom nedeniyle ameliyatı gerçekleştirilen 20 çocuk hasta (11 Erkek, 8 Kız) değerlendirildi. Nöroblastom 2'sinde torakal ve 18'inde abdominal yerleşimliydi. Tüm hastalara genel anestezi ile açık cerrahi yöntemi uygulanmıştı. Ameliyat sırasında 11 hastaya kan ve kan ürünü replasmanı yapıldığı görüldü. Analjezi için tüm hastalara morfin/parasetamol (intravenöz) ve ek olarak 3 hastaya rejyonel blok uygulanmıştı. Ameliyat sonrası 10 hasta yoğun bakım ünitesine çıkarılmıştı. Tartışma: Nöroblastom çocuklarda çoğunlukla abdominal bölgeye yerleşir (%65). Bizim çalışmamızda ise %90 abdominal bölgede olduğu görüldü. Nöral krest hücreli tümör olmasına rağmen semptomatik katekolamin salınımı ve hipertansiyon nadirdir. Hipertansiyon mevcutsa cerrahi tedaviden önce kontrol altına alınmalıdır. Çalışmada olguların hiçbirinde perioperatif dönemde hipertansiyon atağı gelişmediği görüldü. Ameliyat öncesi kemoterapi, nörovejetatif sisteme yakın geniş retroperitoneal diseksiyon, uzun süreli genel anestezi ve analjezi için opioidlerin kullanımı bağırsak peritaltizmi ve motilitesinin bozulmasına neden olmaktadır. Ameliyat sonrası ağrıda hem etkili analjezi hem de opioid tüketiminin azaltılması için mutimodal analjezi yöntemleri kullanılmalıdır. Çalışmamızdaki olgularda analjezi amacıyla sadece 3'üne rejyonel blok uygulanmış ve tüm hastalarda morfin/parasetamol ilaçlar kullanılmıştı. Noradrenerjik kökenli tümör olduğundan epidural analjezide erken postoperatif dönemdeki hipotansiyon riskinden dolayı dikkatli olunmalıdır. Nöroblastomanın heterojen kliniği ve yüksek morbidite/mortalite riski nedeniyle, hastaların ameliyat öncesi hazırlığının, anestezi ve analjezi yönetiminin titizlikle yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nöroblastom, Anestezi, Hipertansiyon

Presentation ID / Sunum No= 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0926-3005

Opere Spina Bifida'lı Hastaların Ürodinamik İnceleme ve Basınç Akım Çalışma Bulguları: Retrospektif Tek Merkez Sonuçları

Dr. Mehmet Fatih Şahin[1], Asst. Prof. Dr. Çağrı Doğan[2]

[1]Çorlu Devlet Hastanesi
[2]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Özet

Spina bifida (SB), nöral tüpün tam olarak kapanmaması nedeniyle omuriliğin düzgün şekilde gelişmediği kalıtsal bir kusurdur. Tedavi yöntemleri, teknolojiler ve tıbbi bilgilerdeki ilerlemeler sayesinde, SB'lı kişiler yetişkinlik çağlarına kadar iyi bir yaşam sürmektedir. Üst üriner sistem hasarı ve böbrek yetmezliği gelişme riski, yavaş ilerleyen travmatik olmayan nörolojik bozuklukları olan hastalarla karşılaştırıldığında omurilik yaralanması veya SB olanlarda oldukça yüksektir. Bu nedenle opere hastalarda erken yapılacak bir ürodinamik inceleme ile bu erken böbrek yetmezliği riski tespit edilerek gerekli önlemler alınabilecektir. Çalışmamızda kliniğimizde takip edilen opere SB hastaların ürodinamik inceleme ve basınç akım çalışma bulgularının sunulması amaçlanmıştır. 2010-2023 yılları arasında üroloji ve nöroloji kliniklerimiz ile multidisipliner olarak takip edilen opere SB'lı toplam 17 hastanın verileri retrospektif olarak değerlendirildi. SB tanısıyla uyumsuz olan ya da semptomları açıklayabilecek başka hastalıkları olan bireyler çalışma dışı bırakıldı. Tüm hastalara ürodinami-basınç akım çalışması uygulandı. Hastaların başlangıç idrar hissi, maksimum sistometrik kapasite, dolum fazında maksimum detrüsör basıncı, urge atağı ve mesane kompliyans parametreleri ayrı ayrı değerlendirildi. Çalışmaya dahil edilen 17 hastanın 10 (%58,8) tanesi erkek ve 7 (%41,2) tanesi kadındı. Hastaların yaş ortalaması 53,56±41,88 idi. Ürodinami sonuçlarında ilk idrar hissi 64,52±36,64 ml, maksimum sistometrik kapasite 266,89±143,90 ml, dolum fazında maksimum detrüsör basınçları ise 53,90±38,56 mmHg olarak tespit edildi. 14 hastada (%82,4) urge atağı varken 3 hastada (%17,6) ise tespit edilmedi. 10 hastada (%58,8) hipokompliyan mesane bulunurken 7 hastada (%41,2) normokompliyan mesane bulundu ve hiçbir hastada hiperkompliyan mesane görülmedi. 9 hastada (%53) idrar kaçırma gözlenirken 8 hastada ise idrar kaçırma tespit edilmedi. Opere SB hastaları yüksek detrüsor basınçları ve düşük kompliyans nedeniyle üst üriner sistem etkilenmesi ve bunun sonucunda böbrek yetmezliği gelişmesi açısından yüksek riskli hastalardır. Erken tanıdan sonra vakit kaybetmeden ürodinamik incelemeler yapılmalı ve bu risk faktörleri ortaya konmalıdır. Klinisyenler özellikle bu hasta grubunda takip protokolünü oluştururken bunları dikkate almalı ve olası gelişebilecek komplikasyonları hasta ve hasta yakınlarıyla paylaşmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Spina Bifida, Ürodinami, Böbrek Yetmezliği

Presentation ID / Sunum No= 313

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3058-6308

Optical Coherence Tomography Angiography in Post-Traumatic Stress Disorder

Asst. Prof. Dr. Gamze Yıldırım Biçer[1], Asst. Prof. Dr. Aydın Kurt[2]

[1]Niğde Ömer Halisdemir University Faculty of Medicine Department of Ophthalmology
[2]Niğde Ömer Halisdemir University Faculty of Medicine Department of Psychiatry
**Corresponding author: Gamze Yıldırım Biçer*

Özet

Amaç: Travma sonrası stres bozukluğu olan hastalarda swept-source optik koherens tomografi anjiyografi (OCT-A) ile yüzeysel ve derin vasküler dansite yoğunluğunu değerlendirmek ve sonuçları sağlıklı bireylerle karşılaştırmak. Gereç ve Yöntem: Psikiyatri polikliniği tarafında travma sonrası stres bozukluğu tanısı konulup kliniğimize yönlendirilen 35 hastanın 35 gözü ve rutin göz muayenesi için başvuran ve herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 35 sağlıklı gönüllünün 35 gözü çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların sadece sağ gözleri çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışma dahilinde değerlendirilen tüm gözlerden swept-source DRI OKT Triton (Topcon Inc, Tokyo, Japan) cihazı ile ölçüm yapılmıştır. Yüzeyel vasküler dansite ve derin vasküler dansite 5 farklı noktada değerlendirilmiştir. Bu noktalardaki değerlendirmeler için santral 1 mm çapındaki fovea alanı ve 1-3 mm aralığında bulunan temporal parafovea, süperior parafovea, nazal parafovea ve inferior parafovea bölgelerindeki ölçümler kullanılmıştır. Bulgular: Gruplar yaş ve cinsiyet açısından birbirine benzerdi ($p= 0.240$ and $p=0.314$ sırasıyla). Snellen eşeline göre en iyi düzeltilmiş görme keskinliği tüm gözlerde 20/20 idi ve göz içi basınç ölçümleri normal sınırlardaydı. Gruplar arasında yüzeyel damar yoğunluğu ölçümlerinde 1 noktada (temporal parafovea), derin damar yoğunluğu ölçümlerinde ise 5 noktanın tümünde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulundu ($p<0,05$). Sonuç: Travma sonrası stres bozukluğunda meydana gelen sistemik değişimlerin retinal vasküler yapılarda değişiklikler yapabileceği düşünülmektedir. Yüksek katılımcılı daha fazlaya çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Oct-A, Travma Sonrası Stres Bozukluğu, Makula, Yüzeyel Vasküler Dansite, Derin Vasküler Dansite

Optical Coherence Tomography Angiography in Post-Traumatic Stress Disorder

Abstract

Purpose: To evaluate the macular vascular density of superficial and deep layers by swept-source optical coherence tomography angiography (OCTA) in patients with post traumatic stress disorder and to compare the results with those of normal subjects. Material and Methods: Thirty-five eyes of 35 patients diagnosed with post-traumatic stress disorder by the psychiatry outpatient clinic and referred to our clinic, and 35 eyes of 35 healthy volunteers who applied for routine eye examination and did not have any systemic disease were included in the study. Only the right eyes of the patients were included in the study. Measurements were made with the swept-source DRI OCT Triton (Topcon Inc, Tokyo, Japan) device from all eyes evaluated within the study. Superficial vascular density and deep vascular density were evaluated at 5 different points. For evaluations on these points, the central foveal area with adiameter of 1 mm and the temporal parafovea, superior parafovea, nasal parafovea, and inferior parafovea regions which are between 1-3 mm of the diameter were used. Results: Results: The groups were similar in terms of age and gender ($p= 0.240$ and $p=0.314$, respectively). The best corrected visual acuity according to the Snellen chart was 20/20 in all eyes, and intraocular pressure measurements were within normal limits. Statistically significant differences were found between the groups in 1 point (temporal parafovea) in superficial vessel density measurements and in all 5 points in deep vessel density measurements ($p<0.05$). Conclusion: It is thought that systemic changes in post-traumatic stress disorder may cause changes in retinal vascular structures. More studies with high participation are needed.

Keywords: Oct-A, Post-Traumatic Stress Disorder, Macula, Superficial Vascular Density, Deep Vascular Density

Presentation ID / Sunum No= 325

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8132-495X

Optik Disk Drusen Hastalarında Optik Disk Başı Kan Akımının Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Değerlendirilmesi

Dr. Burak Mergen[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü*

Özet

Amaç: Çalışmamızda optik disk druseni olan hastaların sağlıklı kontrollere kıyasla optik disk başı kan akımının optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Fundus otofloresans ile hiperfloresan görüntü veren optik disk druseni olan hastalar ve sağlıklı kontroller çalışmaya dahil edilmiştir. Optik disk druseni dışı retinal patolojisi olan veya glokomu olan hastalar çalışmadan dışlanmıştır. Hastaların yalnızca bir gözü çalışmaya dahil edilmiştir. Tüm hastalara OKTA (Angiovue) ile optik disk başı vasküler dansite değerlendirmesi tüm alan, peripapiller alan ve disk için yapılmıştır. Bulgular: 20 optik disk drusen hastasının 20 gözü ve yaş, cinsiyet açısından denk 20 sağlıklı kontrolün 20 gözü çalışmaya dahil edildi. OKTA incelemesinde optik disk druseni olan hastaların ortalama peripapiller vasküler dansitesi %47,8±5,2, tüm alan vasküler dansitesi %46,4±4,0 iken, sağlıklı kontrollerin peripapiller vasküler dansitesi %51,6±2,8 tüm alan vasküler dansitesi ise %49,5±2,2 olarak bulunmuştur (sırasıyla p=0,023, p=0,028). Optik disk druseni olan hastaların disk vasküler dansitesi %56,7±4,6 iken, sağlıklı kontrollerin ortalama disk vasküler dansitesi %52,7±2,9 olarak bulunmuştur (p=0,001). Sonuç: Optik disk druseninin çevre dokulara etkisi tam olarak aydınlatılmamış olsa da çalışmamız sonucunda hiperotofloresans gösteren optik disk druseni olan hastaların peripapiller vasküler dansitesi sağlıklı kontrollere göre düşük, disk vasküler dansitesi ise yüksek olarak bulunmuştur. Peripapiller alandaki düşüklüğün drusenin çevre dokulara yaptığı bası nedeniyle olabileceği düşünülmüştür. Disk üzerinde bulunan artmış vasküler dansitenin ise reaktif bir damar artışı nedeniyle olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Optik Disk, Drusen, Optik Koherens Tomografi, Anjiografi

Abstract

Aim: The aim of our study was to compare the optic disc perfusion in patients with optic disc drusen to healthy controls using Optical Coherence Tomography Angiography (OCTA). Methods: Patients with hyperfluorescent images on fundus autofluorescence showing optic disc drusen and healthy controls were included in the study. Patients with retinal pathology other than optic disc drusen or glaucoma were excluded from the study. Only one eye of each patient was included in the study. All patients underwent evaluation of optic disc perfusion using OCTA (Angiovue) for the whole area, peripapillary area, and the disc. Results: Twenty eyes of 20 patients with optic disc drusen and 20 eyes of 20 age and

gender-matched healthy controls were included in the study. In OCTA examination, the mean peripapillary vessel density was found to be 47.8±5.2% for patients with optic disc drusen and 46.4±4.0% for the whole area, whereas healthy controls had a peripapillary vessel density of 51.6±2.8% and a whole area vessel density of 49.5±2.2%, respectively (p=0.023, p=0.028). The mean disc vessel density for patients with optic disc drusen was 56.7±4.6%, while healthy controls had a mean disc vessel density of 52.7±2.9% (p=0.001). Conclusion: Although the exact impact of optic disc drusen on surrounding tissues remains unclear, our study found that patients with hyperfluorescent optic disc drusen had lower peripapillary vessel density and higher disc vessel density compared to healthy controls. The decrease in peripapillary vessel density may be attributed to compression of the surrounding tissues by drusen, while the increased vessel density on the disc may be due to reactive vascular changes.

Keywords: Optic Disc, Drusen, Optic Coherence Tomography, Angiography

Presentation ID / Sunum No= 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5711-3933

Paraservikal Bloğun Endometrial Örnekleme ile Birinci Trimester Cerrahi Düşükte Etkinliğinin Karşılaştırılması ve Anksiyete ile İlişkisinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Sule Atalay Mert[1]

[1]Etlik Zubeyde Hanim Women Health Training and Research Hospital

Özet

Amaç: Küçük jinekolojik ameliyatlarda ağrı tedavisinde psikolojik destek, analjeziklerle premedikasyon ve lokal anestezi en sık tercih edilen yöntemlerdir. Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) Güvenli Kürtaj Kılavuzu, ilk üç aylık dönemdeki cerrahi düşükler için manuel veya elektrikli vakum aspirasyonunun kullanılmasını önermektedir. Ağrı yönetimi için sözlü güvence ile desteklenen analjezik, lokal anestezi ve/veya bilinçli sedasyon kullanımını destekler. Bu çalışmada, birinci trimester istemli terminasyonda ağrı tedavisinde kullanılan lidokainin endometrial örnekleme ile etkinliğini ve anksiyete ile ilişkisini karşılaştırmayı amaçladık. Yöntem: Çalışmaya birinci trimesterde gönüllü cerrahi düşük yapan 60 hasta Grup 1 olarak, anormal uterin kanama nedeniyle endometriyal örnekleme yapılan 60 hasta ise Grup 2 olarak toplam 120 hasta alındı. Hastalardan işlem öncesi Beck Anksiyete Envanteri'ni (BAI) doldurmaları istendi. Her iki gruptaki hastalara manuel vakum aspirasyonu (MVA) öncesinde %1 lidokain enjeksiyonu ile paraservikal blok yapıldı. Ağrı şiddeti, her işlem adımında Görsel Analog Skor (VAS) ile değerlendirildi. Bulgular: Tenakulumun servikse uygulanması (VAS1), paraservikal blok enjeksiyonu (VAS2) ve kanül yerleştirilmesi (VAS3) sırasında ölçülen VAS skorları her iki grupta da benzerdi. Ancak aspirasyon sırasında (VAS4), işlemden yarım saat sonra ölçülen VAS skorları (VAS5) ve işleme bağlı genel ağrı (VAS6) Grup-1'de daha düşük bulundu ($p>0,01$). Her iki grubun BAI ölçekleri benzerdi ($p>0,05$). Sonuç(lar): Ameliyat öncesi kaygı düzeyinden bağımsız olarak paraservikal blok, İsteyerek düşük ve endometrial örneklemede ağrı tedavisinde kullanılabilecek etkili ve güvenli bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: İstemli Düşük, Endometrial Örnekleme, Paraservikal Blok, Servikal Ağrı Yönetimi,beck Anksiyete

Comparison Efficacy of Paracervical Block in First Trimester Surgical Abortion to Endometrial Sampling and İts Relation With Anxiety

Abstract

Background: Effective and safe pain management is essential during the evacuation of the uterine cavity. Psychological support, premedication with analgesics, and local anesthesia are the most widely used methods preferred for pain management during minor outpatient gynecological surgeries. World Health Organisation's (WHO) Safe Abortion Guideline recommends the use of manual or electrical vacuum aspiration for first-trimester surgical abortions. It supports the use of analgesics, local anesthesia, and/or conscious sedation supplemented by verbal reassurance for pain management. In this study, we aimed to compare the efficacy of lidocaine used for pain management in first-trimester voluntary termination to endometrial sampling and its relation with anxiety. Study design: One hundred twenty patients were enrolled in the study. Sixty patients who had a first-trimester voluntary surgical abortion were recruited to the study as Group 1, while 60 patients who had endometrial sampling due to abnormal uterine bleeding were taken as Group 2. The patients were asked to complete the Beck Anxiety Inventory (BAI) before the procedure. Patients in both groups had a paracervical block with 1% lidocaine injection prior to manual vacuum aspiration (MVA). The pain intensity was evaluated with Visual Analogue Score (VAS) at each procedure step. Results: The VAS scores measured at the time of application of the tenaculum to the cervix (VAS1), the injection of the paracervical block (VAS2), and the insertion of the cannula (VAS3) were similar in both groups. However, VAS scores measured during aspiration (VAS4), half an hour after the procedure (VAS5), and overall pain related to the procedure (VAS6) were found to be lower in Group-1 ($p>0.01$). The BAI scales of both groups were similar ($p>0.05$). Conclusion(s): Paracervical block regardless of the level of pre-operative anxiety, is an effective and safe method that can be used for pain management in induced abortion and endometrial sampling.

Keywords: Induced Abortion, Endometrial Sampling, Paracervical Block, Pain Management, Anxiety

Presentation ID / Sunum No= 307

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6979-4150

Paratiroid Soliter Adenom Eksizyonlarında Ultrasonografi Eşliğinde Haritalamanın Etkisi

Inst. Dr. Marlen Süleyman[1]

[1]Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Marlen Süleyman*

Özet

Amaç: Paratiroid soliter adenomlarda preoperatif ultrasonografi (USG) eşliğinde haritalamanın ameliyat süresi ve postoperatif komplikasyonlar üzerindeki etkisini araştırmaktır. Yöntem: Ocak 2020 ile Mayıs 2023 tarihleri arasında paratiroidektomi yapılan 96 hastanın verileri çalışmaya alındı. Bu hastaların 23'ü erkek (%24), 73'ü kadın (%76) idi. Ortalama yaş 46.56 yıldı (18-73, SD ± 11,81). Preoperatif 91 hastaya ultrasonografi yapıldı, 21 hastada (%21,9) adenomun yeri tespit edilemedi. USG ile lokalizasyonu belirlenemeyen hastalara ek radyolojik tetkikler uygulandı (27 boyun tomografisi, 4 Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG), 2 Pozitron Emisyon Tomografisi/ Bilgisayarlı Tomografi (PET/BT)). Preoperatif parathormon seviyesi ortanca 115,5 ng/L (48-548, SD ±64,1), ortalama kalsiyum seviyesi 11,56 mg/dL (10,43-15,10) olarak bulundu. Hastalar iki gruba ayrıldı: USG eşliğinde preoperatif haritalama yapılan (HYG) grup (n=46) ve haritalama yapılmayan standart grup (SG) (n=50). HYG grubunda 46 hastaya minimal invaziv paratiroidektomi (MİP) uygulandı, SG grubunda ise 35 hastaya MİP, 15 hasta ise standart eksplorasyon ile paratiroidektomi yapıldı. Adenomların intraoperatif lokalizasyonları, tiroid yerleşimine göre şu şekildeydi: 42 hastada sol lobun altında (%43,8), 35 hastada sağ lobun altında (%36,5), 6 hastada sağ lobun orta arkasında (%6,3), 5 hastada sol üst lob komşuluğunda (%5,2), 2 hastada sağ üst lob komşuluğunda (%2,1), 2 hastada sol orta arkasında (%2,1), 2 hastada sol intratiroidal (%2,1) ve 2 hastada substernal (%2,1) lokalizasyonda bulundu. HYG grubunda 46 hastanın 41'inde adenomun lokalizasyonu intraoperatif olarak doğru bulundu (%94,8). Adenomu bulma süresi, HYG grubunda ortanca 25 dakika (15-75, SD ±15,86) iken SG grubunda 45 dakika (20-90, SD ±15,6) olarak hesaplandı ($p<0,05$). Spearman korelasyon analizine göre: Adenomu bulma süresi, haritalama yapılması ile negatif korele olduğu gözlendi ($r=-0,286$) ve preoperatif PTH ($r=0,312$) ve kalsiyum seviyeleri ($r=0,305$) ile pozitif korelasyon gözlendi. Sonuç: Preoperatif USG eşliğinde haritalama yapılması ve büyük adenom lezyonu bulma süresini kısaltmaktadır, ancak haritalamanın komplikasyon oranını etkilemediği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Hiperparatiroidizm, Paratiroid Adenomu, Ultrasonografi

The Effect of Ultrasonography-Guided Mapping On Solitary Parathyroid Adenoma Excisions

Abstract

Aim: To investigate the effect of preoperative ultrasonography-guided mapping on the operative time and postoperative complications in solitary parathyroid adenomas. Methods: Data of 96 patients who underwent parathyroidectomy between January 2020 and May 2023 were included in the study. Of these patients, 23 were male (24%) and 73 were female (76%). Mean age was 46.56 years (18-73, SD ± 11.81). Ultrasonography was performed in 91 patients, and adenoma was not localized in 21 patients (21.9%). Additional investigations were performed in patients whose localization could not be determined (27 neck tomography, 4 MRI, and 2 PET/CT). The median preoperative parathormone level was 115.5 ng/L (48-548, SD ±64.1), mean calcium level was 11.56 mg/dL (10.43-15.10). Patients were divided into two groups: the USG-guided preoperative mapping (PMG) group (n=46) and the standard group (SG) (n=50). Minimally invasive parathyroidectomy (MIP) was performed in 46 patients in the PMG group. In the SG group, 35 patients underwent MIP and 15 patients underwent standard parathyroidectomy. The intraoperative localization of adenomas was as follows: below left lobe in 42 patients (43.8%), below right lobe in 35 patients (36.5%), behind right lobe in 6 patients (6.3%), in 5 patients adjacent to left upper lobe (5.2%), adjacent to right upper lobe in 2 patients (2.1%), left middle posterior in 2 patients (2.1%), left intrathyroidal in 2 patients (2.1%), and substernal in 2 patients (2.1%). Adenoma was correctly localized intraoperatively in 41 of 46 patients (94.8%). Median time localization of adenoma was 25 minutes (15-75, SD ±15.86) in PMG group and 45 minutes (20-90, SD ±15.6) in SG group ($p<0.05$). In correlation analysis, the time of adenoma detection was negatively correlated with mapping ($r= -0.286$) and positively correlated with preoperative PTH ($r=0.312$) and calcium levels ($r=0.305$). Conclusion: Preoperative USG-guided mapping and a large adenoma lesion shortened the time of intraoperative localization, but did not affect the complication rate.

Keywords: Hyperparathyroidism, Parathyroid Adenoma, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2449-9745

Pediatrik Suprakondiler Humerus Kırıklarının Epidemiyolojik Analizi

Dr. Hakan Yolaçan[1]

[1]Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı üçüncü basamak eğitim ve araştırma hastanesinde tedavi edilen pediatrik yaş grubundaki suprakondiler humerus kırığı bulunan hastaların epidemiyolojik olarak analiz edilmesidir. Materyal ve Metot: Bu çalışma tanımlayıcı nitelikte olup çalışmada 01.01.2021-01.01.2023 tarihleri arasında suprakondiler humerus kırığı nedeniyle tedavi gören pediatrik hastaların verileri retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, taraf, Gartland sınıflama sistemine göre kırık tipi, travma tarihi, travma mekanizması, travmanın olduğu yer, uygulanan tedavi tipi, komplikasyonlar ve eşlik eden kırıklar kaydedildi. Bulgular: Değerlendirilen toplam 88 hastanın yaş ortalaması 6 yıl 1 ay olarak hesaplandı. Hastaların 28'i (%31,8) Gartland tip-1, 23'ü (%26,1) Gartland tip-2 ve 37'si (%42) Gartland tip-3 kırık olarak tespit edildi. Hastaların 54'ü (%61,3) cerrahi olarak tedavi edildi ve 3 hastada (%3,4) nörolojik komplikasyon meydana geldi. Hastaların tamamı düşmeye bağlı olarak meydana gelirken en fazla düşmenin parkta (%64,7) olduğu görüldü. Yaralanmaların yaz aylarında (%60,2) ve hafta sonlarında (%80,6) daha yüksek olduğu gözlendi. Sonuç: Pediatrik suprakondiler humerus kırıklarının park aktiviteleri ile yüksek ilişkili olduğu görüldü ve buna bağlı olarak da yaz döneminde ve hafta sonlarında yaralanmanın daha fazla gerçekleştiği tespit edildi. Pediatrik suprakondiler humerus kırıklarında cerrahi tedavi uygulama oranının yüksek olmasına bağlı olarak koruyucu önlemlerin alınması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Suprakondiler Humerus, Kırık, Epidemiyoloji, Pediatrik

Presentation ID / Sunum No= 177

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7124-4385 / 0000-0002-7913-249X

Perfore ve Strangüle Amyand Herni: Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Cengiz Dibekoğlu[1], Dr. Melike Paçavra[2]

[1]İstanbul Florence Nightingale Hastanesi
[2]T.C. Demiroğlu Bilim Üniversitesi

Özet

Amaç: Yaptığımız çalışmada, strangüle sağ inguinal herni tanısıyla acil operasyon yapılan ve eksplorasyonda içerisinde peritonit oluşturmuş perfore apandisit tespit edilen nadir görülen bir Amyand hernisi sunulmuştur. Materyal-Metod: 83 yaşında turistik gezi amacıyla ülkemize gelen Lübnanlı erkek hasta 2 gündür devam eden sağ kasıkta şişlik ve ağrı şikayetiyle acil servise başvurdu. Hastanın acil servise başvuru esnasında bakılan vital bulgularında kan basıncı 140/60 mmhg, nabız 98/dk, ateş 38°C saptandı. Yapılan fizik muayenede sağ inguinal bölgede 5x10 cm'lik redükte olmayan ve pulsasyon saptanmayan kitle tespit edildi. Yapılan tetkiklerde hastanın lökosit sayısının normal sınırlarda ve CRP düzeyinin normalin 35 kat üzerinde olduğu tespit edildi. Ön planda strangüle inguinal herni düşünülerek ayakta direkt batın grafisi ve ultrasonografi (USG) çekildi. Yapılan USG'de 55x25x33 mm boyutlarında strangüle herni ile uyumlu görünüm izlendi. Bunun üzerine acil operasyon planlandı. Operasyon sırasında yapılan eksplorasyonda herni kesesi içerisinde pürülan materyal ve perfore apendix tespit edildi. Hastaya appendektomi ve arkasından ağ örme tekniğiyle herni onarımı yapıldı. Hasta post-op 3. günde sorunsuz olarak taburcu edildi. Tartışma: Amyand herni, herni kesesi içerisinde appendix vermiformis'in bulunduğu bir tür inguinal herni çeşididir. İlk kez 1735 yılında Claudius Amyand tarafından tanımlanmıştır. Yapılan çeşitli çalışmalarda %0,19-1,7 arasında değişen oranlarda görülmektedir. Akut apandisit görülme sıklığı ise çok düşük olup %0,07-0,13 arasında değişen sıklıkta görülmektedir. İnkarsere perfore apandisit ise akut apandisit tespit edilen tüm Amyand herni olgularının yaklaşık olarak %0,1'ini oluşturmaktadır. Amyand hernide klinik tablo çoğunlukla herninin ve/veya apendiksin durumuyla değişkenlik göstermektedir. Özellikle strangüle ve inkarsere olmuş herniler acil operasyon gerektirmesi ve inguinal herni tanısının fizik muayeneyle konulması nedeniyle bilgisayarlı tomografi gibi ileri görüntüleme tetkikleri gerekli olmamakta ve Amyand herni tanısı konulamamaktadır. Zaman zaman USG ile yapılan kontrollerde çoğunlukla herni kesesi içerisinde barsak segmenti görülmekte ancak bu da bizlere Amyand herni tanısı koydurmamaktadır. Sonuç olarak Amyand herniler nadiren görülmelerinden ve klinik bulgularının kendilerine has olmamasından dolayı insidental olarak ameliyat esnasında saptanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Amyand Herni, Appendix Vermiformis, İnguinal Herni, Perfore Apandisit.

Presentation ID / Sunum No= 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-2578-2592

Perianal Apselerde Drenaj ve Drenaj İle Birlikte Seton Uygulamasının Karşılaştırılması

Dr. Mustafa Yiğit[1]

[1]*T.C Sağlık Bakanlığı Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Perianal apseler oldukça sık görülen ve acil tedavi gerektiren proktolojik hastalıklardır. Perianal apselerde insizyon ve drenaj altın standart tedavi olmasına rağmen yüksek rekürrens nedeni ile aynı seansta insizyon-apse drenajı ile birlikte primer fistülün tedavi edilmesi rekürrensin azaltılabilmesi açısından tercih edilebilmektedir. Biz bu çalışmamızda hastanemizde perianal apselerde insizyon-apse drenajı ile eş zamanlı seton uygulaması yapılan hastalarımızı karşılaştırdık. Metod: Çalışmada Genel Cerrahi polikliniğine ve Acil Servise akut perianal apse ile başvuran 126 hasta rastgele iki gruba ayrıldı. Birinci gruba insizyon-apse drenajı, ikinci gruba ise insizyon-drenaj ve seton uygulaması yapıldı. Tüm hastalar en az 1 yıl süre ile apse rekürrensi ve inkontinans açısından takip edildi. Bulgular: Hastaların 93'ü (%74) erkek, 33'ü (%26) kadın, ortalama yaş 44 ve ortalama hastanede kalış süresi 32 saat idi. İnsizyon-apse drenajı yapılan grupta 12 aylık takip sürecinde rekürrens oranı %46 iken insizyon-drenaj ve seton uygulanan hastalarda rekürrens oranı % 8 olarak bulundu ($p<0,05$). İnsizyon-drenaj yapılan grupta inkontinans hiçbir hastada görülmezken insizyon-drenaj ve seton uygulanan 1 hastada gaz inkontinansı görüldü. Erkek ve kadın hastalar arasında rekürrens ve inkontinans açısından anlamlı fark tespit edilmedi. Sonuç: Perianal apse tanısı alan hastalarda tek seferde insizyon-apse drenajı ve fistül traktının ortaya konarak seton uygulanması rekürrens oranını azaltarak kesin tedaviye imkan sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Perianal Apse, Seton, Drenaj

Comparison of Drainage and Drainage and Seton Application in Perianal Abscesses

Abstract

Introduction: Perianal abscesses are proctological diseases that are very common and require urgent treatment. Although incision and drainage are the gold standard treatment in perianal abscesses, treatment of primary fistula together with incision-abscess drainage in the same session may be preferred in order to reduce recurrence due to high recurrence. In this study, we compared the patients who underwent incision-abscess drainage and simultaneous seton application in perianal abscesses in our

hospital. Method: 126 patients admitted to the General Surgery outpatient clinic and the Emergency Department with acute perianal abscess were randomly divided into two groups. Incision-abscess drainage was applied to the first group, and incision-drainage and seton was applied to the second group. All patients were followed for at least 1 year for abscess recurrence and incontinence. Results: Of the patients, 93 (74%) were male, 33 (26%) were female, mean age was 44, and mean hospital stay was 32 hours. In the 12-month follow-up period, the recurrence rate was 46% in the group in which incision-abscess drainage was performed, while the recurrence rate was 8% in the patients who underwent incision-drainage and seton ($p<0.05$). While incontinence was not observed in any patient in the incision-drainage group, gas incontinence was observed in one patient who underwent incision-drainage and seton. There was no significant difference between male and female patients in terms of recurrence and incontinence. Conclusion: In patients diagnosed with perianal abscess, incision-abscess drainage and a seton application by revealing the fistula tract in one go provides definitive treatment by reducing the recurrence rate.

Keywords: Perianal Abscess, Seton, Drainage

Presentation ID / Sunum No= 314

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6219-9655

Peyroni Hastalığının Otolog Greft ile Cerrahi Tedavisinde Sonuçlarımız

Asst. Prof. Dr. Resul Sobay[1]

[1]SBÜ Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: Peyroni hastalığı nedeniyle gelişen penil deformitenin düzeltimesinde otololog (safen ven grefti, rektus fasya grefti) greft ile cerrahi tedavi uyguladığımız vakalardaki takip sonuçlarımızı değerlendirmek. GEREÇ VE YÖNTEM: 2016-2019 yılları arasında Peyroni hastalığı nedeniyle otolog greft ile cerrahi tedavi uygulanan ve en az 2 yıl takip süresi olan 9 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların preoperatif ve postoperatif 3.ay, 6. ay, 12. ay ve 24. ay penil uzunlukları ölçüldü. Ereksiyon durumları IIEF-5 sorgulama formuyla değerlendirildi. BULGULAR: Plak insizyonu ve otolog greft ile cerrahi (n=7 safen ven grefti, n=2 rektus fasya grefti) uygulanan hastaların ortalama yaşı 49,3±4,2 idi. Kurvatür derecesi 50,6°±10,1° idi. IEFF-5 skorunda 3,4±1,3 artış gözlendi. Hastaların penil uzunluklarında kısalma saptanmadı. Safen ven grefti ile cerrahi uygulanan bir hastada ilişkiye engel olmayacak boyuta greftte bulging saptandı. 2 olguda postoperatif 12. ayda 15°'nin altında kurvatür geliştiği saptandı. SONUÇ: Peyroni hastalığına bağlı penil deformitenin düzeltilmesinde insizyon ve otolog greft cerrahisi etkin ve güvenilir bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Peyroni, Otolog, Greft

Our Results in the Surgical Treatment of Peyronie's Disease With Autologous Graft

Abstract

OBJECTIVE: To evaluate our follow-up results in cases where we underwent surgical treatment with autologous (saphen vein graft, rectus fascia graft) graft in the correction of penile deformity due to Peyronie's disease. MATERIALS AND METHODS: Nine patients who underwent surgical treatment with autologous grafts for Peyronie's disease between 2016 and 2019 and had at least 2 years of follow-up were included in the study. Preoperative and postoperative 3rd, 6th, 12th and 24th month penile lengths of the patients were measured. Erection status was evaluated with the IIEF-5 questionnaire. RESULTS: The mean age of patients who underwent surgery with plaque incision and autologous graft (n=7 saphenous vein graft, n=2 rectus fascia graft) was 49.3±4.2 years. The degree of curvature was 50.6°±10.1°. An increase of 3.4±1.3 in IEFF-5 score was observed. No shortening was found in the penile lengths of the patients. In a patient who underwent surgery with a saphenous vein graft, bulging

was detected in the graft that did not interfere with intercourse. Curvature below 15° was detected in 2 patients at the postoperative 12th month. CONCLUSION: Incision and autologous graft surgery are effective and safe treatment modalities in the correction of penile deformity due to Peyronie's disease.

Keywords: Peyronie, Autologous, Graft

Presentation ID / Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4591-6584

Pilon Kırıklarında Fibulanın İntakt Olmasının Kırık Tipi ve Prognoz İle İlişkisi

Dr. Ersin Şensöz[1]

[1]Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet

AMAÇ: Pilon kırıklarında fibula durumunun kırık tipi, komplikasyon oranı ve prognoz ile ilişkili olduğu, sınıflandırmalarda yer alması gerektiği düşüncesindeyiz. Fibulanın intakt ve kırık olduğu durumlarda kırık tipi, travma şekli, komplikasyon ve prognoz açısından karşılaştırma yapmayı amaçladık. YÖNTEM: 2012 mart-2020 eylül tarihleri arasında tedavi edilen pilon kırıkları retrospektif olarak değerlendirildi. Fibulası intakt olan ve kırık olan olmak üzere iki grup oluşturuldu. Fibulası intakt 53 ve fibulası kırık 104 hasta olmak üzere toplam 157 hasta çalışmaya dahil edildi. Demografik veriler, travma şekli, kırık tipi, preop bekleme süresi, takip süresi, redüksiyon kalitesi, artroz sınıflaması, implant çıkarma oranı, yanlış kaynama, kaynamama, artrodez, derin enfeksiyon, tibiotalar sıkışma oranları değerlendirildi. Kırık sınıflamasında AO, redüksiyonda Conroy, artrozda Takakura sınıflaması kullanıldı. BULGULAR: 33 kadın 124 erkek olmak üzere 157 dahil edildi. Yaş ortalaması 44.47 idi. Ortalama takip süresi 38 aydı. Fibula intakt grupta daha çok b tipi kırıklar (b1-b2-b3), fibula kırık grupta c tipi kırıklar (c1-c2-c3) ağırlıktaydı (p:< 0.00001.). Preop bekleme süresi açısından fark saptanmadı ancak fibula kırık grupta preop dönemde geçici fiksasyonun daha fazla uygulandığı görüldü (p:0,002). Postop redüksiyon kalitesi açısından fibula sağlam grupta daha iyi sonuçlar saptandı (p:0,022). İmplant çıkarma açısından fark saptanmadı. Takakura artroz sınıflamasına göre fibula kırık grupta daha kötü sonuçlar saptandı (p:0,018). Yanlış kaynama oranı açısından anlamlı fark saptanmadı (p:0,056) ancak fibula kırık grupta kaynamama daha fazla görüldü (p:0,011). Artrodez oranı açısından da gruplar arasında fark saptanmadı (p:0,97). ÇIKARIMLAR: Çalışmamızda fibulası kırık pilon kırıklarında kırık sınıflamasında c tipi kırıkların daha fazla olduğu, redüksiyonun daha kötü olduğu, artrozun daha ileri düzeyde olduğu, kaynamama oranının daha fazla olduğu saptanmıştır. Fibulası kırık pilon kırıklarının daha kötü prognozlu olduğu söylenebilir. Pilon kırıkları ile ilgili fibula kırığını da içeren bir sınıflama daha prognostik olabilir ve tedavi algoritmalarında fibulayı daha ön planda değerlendirmek faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pilon, Fibula, Kırık

Presentation ID / Sunum No= 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4234-9078

Postkolesistektomi Sendromu: Laparoskopik Kolesistektomi Sonrası Devam Eden Şikayetler

Dr. Nail Omarov[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Erzurum Hınıs Şehit Yavuz YÜREKSEVEN Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Nail OMAROV*

Özet

Amaç: Kolesistektomiyi takiben hastanın ameliyata neden olan yakınmalarının sürmesi postkolesistektomi sendromu olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmada amacımız acil ve elektif koşullarda laparoskopik kolesistektomi sonrası hastalarda gelişebilen postkolesistektomi sendromu oranlarını saptamak ve nedenlerini araştırmaktır. Metod: Haziran 2022- Haziran 2023 tarihleri arasında laparoskopik kolesistektomi yapılan toplam 38 hasta prospektif kaydedilerek retrospektif değerlendirildi. Dispepsi, sağ üst kadran ağrısı, bilier kolik ve asemptomatik diabetes mellitus, geçirilmiş pankreatit, geçirilimiş akut kolesistit olan asemptomatik hastalar ameliyata alındı. Hastalar yaş, cinsiyet, ASA skoru, ek hastalık sayısı, postoperatif komplikasyon varlığı, cerrahi alan enfeksiyonu (CAE), mortalite, hastanede kalış süresi, takip süresi açısından değerlendirildi. Ameliyat sonrası dönemde postkolesistektomi sendromu bulguları değerlendirildi. Tüm hastalar aynı genel cerrahi uzmanı tarafından ameliyat edilmiş olup takipleri yine aynı cerrah tarafından yapıldı. Bulgular Çalışmaya dahil edilen 38 kişinin 21'i kadındı (%55,2), yaş ortalamaları 42,9±6,88 yıl olduğu görüldü. Ortanca yaş 41 yıldı. Hastaların 34'ü (%89,4) ASA 2 idi, 1 (%2,6)'i ise ASA 3 idi. 14 hasta dispepsi, 13'ü sağ üst kadran ağrısı, 4'ü bilier kolik ve 7'si asemptomatik diabetes mellitus, geçirilmiş pankreatit, geçirilimiş akut kolesistit nedeniyle ameliyata edildi. Ameliyat sonrası dönemde 13 hastada postkolesistektomi sendromu izlendi. Bu hastaların 10'da gastrit, bulbit, 2'de peptik ülser, 1'de trokar yerinde ağrı saptandı. CAE 3 hastada izlendi. Mortalite izlenmedi. Sonuç Özellikle elektif vakalarda ameliyat öncesi dispeptik şikayetleri ağırlıklı olan hastalarda üst gastrointestinal sistem endoskopisi önerilmelidir. Kolesistektomi sonrası bu aynı şikayetlerin devam edebilme ihtimali ile hastalar bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kolesistit, Laparoskopik Kolesistektomi, Dispepsi,

Postcholecystectomy Syndrome: Ongoing Complaints After Laparoscopic Cholecystectomy

Abstract

Aim: The persistence of the patient's complaints leading to surgery following cholecystectomy is defined as postcholecystectomy syndrome. Our aim in this study is to determine the rates of postcholecystectomy syndrome that may develop in patients after laparoscopic cholecystectomy in emergency and elective conditions and to investigate its causes. Method: A total of 38 patients who underwent laparoscopic cholecystectomy between June 2022 and June 2023 were prospectively recorded and evaluated retrospectively. Patients with dyspepsia, right upper quadrant pain, biliary colic and asymptomatic diabetes mellitus, previous pancreatitis, previous acute cholecystitis were operated. The patients were evaluated in terms of age, gender, ASA score, number of additional diseases, presence of postoperative complications, surgical site infection (SSI), mortality, hospital stay, and follow-up time. Postcholecystectomy syndrome findings were evaluated in the postoperative period. All patients were operated by the same general surgeon and follow-up was performed by the same surgeon. Results Twenty-one (55.2%) of 38 people included in the study were women, with a mean age of 42.9±6.88 years. The median age was 41 years. Thirty-four (89.4%) of the patients were ASA 2, and 1 (2.6%) was ASA 3. 14 patients were operated for dyspepsia, 13 for right upper quadrant pain, 4 for biliary colic, and 7 for asymptomatic diabetes mellitus, previous pancreatitis, previous acute cholecystitis. Postcholecystectomy syndrome was observed in 13 patients in the postoperative period. Of these patients, 10 had gastritis, bulbitis, 2 had peptic ulcers, and 1 had pain at the trocar site. SSI was observed in 3 patients. No mortality was observed. Conclusion Upper gastrointestinal system endoscopy should be recommended in patients with preoperative dyspeptic complaints, especially in elective cases. Patients should be informed about the possibility that these same complaints may continue after cholecystectomy.

Keywords: Cholecystitis, Laparoscopic Cholecystectomy, Dyspeptic Complaints

Presentation ID / Sunum No= 299

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6027-1094, 0000-0003-4183-6472

Prenatal Dönemde Saptanan Düzeltilmiş Büyük Arter Transpozisyonu Olgusu

Dr. Aydın Öcal[1], Dr. Sinem Tekin[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Düzeltilmiş büyük arter transpozisyonu (d-BAT) nadir görülen bir konjenital kalp hastalığıdır. İnsidansı 2/100.000 olarak bildirilmiştir. dBAT'da sol atriyum mitral kapak aracılığıyla sağ ventrikül morfolojisindeki sol ventriküle, sağ atriyum ise triküspit kapak aracılığıyla sol morfolojik sağ ventriküle açılır (atriyoventriküler diskordans). Morfolojik sol ventrikül pulmoner artere bağlanırken, aort morfolojik sağ ventrikülden çıkar (ventrikülоarteriyel uyumsuzluk). Büyük damarlar paralel çıkar, aort genellikle pulmoner gövdenin önünde ve solunda yer alır. Bu, fizyolojik olarak düzeltilmiş bir kan akışına yol açar, ancak morfolojik olarak sağ ventrikül olan ventrikül doğum sonrası sistemik dolaşımı yönetmek zorunda kalır. Perinatal sonuç çoğunlukla olumlu olsa da, doğum sonrası ilerleyen yaşlarda sağ ventrikül disfonksiyonu, tam kalp bloğu ve konjestif kalp yetmezliği gelişme ihtimali yüksektir. Biz de, prenatal tanı koyduğumuz dBAT vakasının ekokardiyografik özelliklerine vurgu yaparak olgumuzu tartışmayı amaçladık. 32 yaşında, dördüncü gebeliği olan hasta 26 hafta iken ikinci düzey ultrasonografi için perinatoloji polikliniğine başvurdu. Yapılan fetal ekokardiyografide, kalp mezokardik, kalbin aksı sağa doğru kaymış olarak izlendi. Ventriküller değerlendirildiğinde, soldaki ventrikülün sağ ventrikül morfolojisinde olduğu, sağdaki ventrikül ise sol ventrikül morfolojisinde izlendi. Ventriküler septum değerlendirildiğinde inlet bölgede 2.2 mm ventriküler septal defect(VSD) izlendi (Resim1). Büyük damar çıkışları değerlendirildiğinde pulmoner arterin sağdan ancak sol ventrikül morfolojisindeki ventrikülden çıktığı, aortun soldan sağ ventrikül morfolojisindeki ventrikülden çıktığı gözlenmiştir (Video 1). Aort ve pulmoner arterin çıkışları birbirine paralel olarak izlendi (Resim 2,3). 3 damar trakea görünümünde ise en solda ve önde aortanın olduğu, superiyor vena kavanın en sağda olduğunu görüyoruz (Resim 4). Sonuç olarak atrioventriküler diskordans, ventrikülоarteriyal diskordans ve inlet VSD izlenmesi üzerine düzeltilmiş büyük arter transpozisyonu olarak değerlendirildi. Yapılan fetal ultrasonografide ekstrakardiyak bulgu saptanmadı. Hasta doğum sonrası takip ve tedavi için pediyatrik kardiyoloji bölümüne yönlendirildi ve rutin takiplere çağrıldı. Bu olgu son derece nadir görülen, dBAT'ın doğumdan önce tanı konulmasının aileye daha iyi danışmanlık verilmesi ve doğum sonrası tedavinin planlanması için önemini vurgulamak amacıyla sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Düzeltilmiş Büyük Arter Transpozisyonu, Prenatal Tanı, Fetal Eko

Presentation ID / Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2215-306X

Psödoeksfoliatif Glokom ve Primer Açık Açılı Glokomlu Olgularda Plazma Homosistein, HSCRP, Fibrinojen, Vitamin B12 ve Folik Asit Düzeylerinin Karşılaştırılması

Dr. Çiğdem Coşkun[1], Prof. Dr. Ulviye Yiğit[2]

[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Göz Kliniği
[2]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Çiğdem Coşkun*

Özet

Amaç: Psödoeksfoliatif glokom (PEXG) ve primer açık açılı glokom (PAAG) tanısı ile izlenen olgularda plazma homosistein, hsCRP, fibrinojen, vitamin B12 ve folik asit düzeylerinin karşılaştırılması Materyal-Metod: Çalışmaya kliniğimiz glokom polikliniğinde takip edilen 47 PEXG ve 42 PAAG hastası dahil edildi. Tüm olgulara Snellen eşeli ile görme keskinliği, Goldmann aplanasyon tonometrisi ile göz içi basıncı ölçümü, ön ve arka segment muayenesi, Humphrey Field Analyzer ile 30-2 görme alanı muayenesi yapıldı. Biyokimyasal parametreleri değerlendirmek için diyet ve ilaç kullanımına dikkat edilerek 12 saatlik gece açlığını takiben sabah 09.00'da hastalardan kan örmekleri alındı. Bulgular: PEXG grubunun homosistein düzeyi (14,28 ±6,93) ve hsCRP düzeyi (6,86 ±10,29), PAAG grubundan anlamlı olarak daha yüksek bulundu (sırasıyla, 9,98 ±6,21, 2,95± 3,15) ($p<0,01$). PEXG ve PAAG gruplarının fibrinojen, folik asit ve vitamin B12 düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadı ($p>0,05$). PEXG ve PAAG gruplarında homosistein ile vitamin B12 ve folik asit korelasyonu değerlendirildi. PEXG ve PAAG grubunda homosistein ile vit B12 arasında negatif yönde anlamlı ilişki saptandı ($p<0,01$). PAAG grubunda homosistein ile folik asit arasında negatif yönde anlamlı ilişki saptandı ($p<0,01$). Tartışma ve Sonuç: Glokom tüm dünyada geriye dönüşsüz ve önlenebilir körlüğün en önemli nedenlerinden biridir. Vasküler hastalıkların glokomun patogenezinde rol oynadığı bilinmektedir. Homosistein, trombosit ve koagülasyon parametrelerine etki ederek ve endotel disfonksiyonuna yol açarak vasküler hasara neden olabilmektedir. CRP ise endotelyal hücrelerde ateroskleroz ile ilişkili inflamatuar olayları aktive eder. Sonuç olarak PEXG ve PAAG hastalarında homosistein ve CRP'nin glokom gelişiminde risk faktörü olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Psödoeksfoliatif Glokom, Primer Açık Açılı Glokom, Homosistein, HSCRP, Fibrinojen

Presentation ID / Sunum No= 305

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1842-4077

Psödofakik Büllöz Keratopati Olgularında Desme Membran Endotelyal Keratoplasti (DMEK) Cerrahisinin Refraktif Değerler Üzerindeki Etkisi

Exp. Dr. Sibel Ahmet[1]

[1]SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Büllöz keratopati nedeniyle Descemet Membran Endotelyal Keratoplasti (DMEK) cerrahisi geçiren psödofakik olguların refraktif değerlerindeki değişimi incelemek. YÖNTEM: Psödofakik büllöz keratopati nedeniyle 2013-2023 yılları arasında DMEK cerrahisi uygulanan olgular retrospektif olarak analiz edildi. Sistemik hastalığı, büllöz keratopati dışında oküler hastalığı ve/veya kronik ilaç kullanımı olan olgular hariç tutuldu. Tüm olguların ameliyat öncesi ve sonrası muayene bulguları kaydedildi. Hastaların demografik bilgileri, ameliyat öncesi ve sonrası düzeltilmiş görme keskinlikleri (DGK), refraktif değerleri, korneal kalınlık ölçümleri kaydedildi. BULGULAR: Çalışmaya 30 hastanın (16 kadın,14 erkek) 30 gözü (16 sağ, 14 sol) dahil edildi. Yaş ortalaması 68.60±10.82 yıldı. Takip süresi 60.43±26.74 aydı. DGK 0.06±0.08' den 0.37±0.20'e yükseldi ($p<0.001$). Preoperatif sferik değer ortalaması -0.03±1.48 D iken postoperatif 1.22±1.68 D olarak saptandı ($p<0.001$). Silindirik değer ortalaması preoperatif -0.70±0.63 D iken postoperatif -1.43±1.04 D olarak bulundu ($p=0.010$). Sferik eşdeğer ortalaması preoperatif -0.30±1.51 D iken postoperatif 0.57±1.75 D olarak saptandı ($p<0.001$). Preoperatif korneal kalınlığın 669.25 ± 111.77 µ'dan postoperatif 576.87 ± 37.50 µ'a gerilediği saptandı ($p=0.004$). TARTIŞMA VE SONUÇ: DMEK cerrahisi sonrası korneal ödemin çözülmesine bağlı olarak korneal kırıcılık değişmektedir ve total refraktif kusur hipermetropik shift ile sonuçlanmaktadır. Büllöz keratopatili fakik hastalarda, DMEK cerrahisi ile kombine olarak katarakt cerrahisi yapıldığında göz içi lens hesaplamasında bu hususa dikkat edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Keratoplasti, refraktif değer, sferik değer, sferik eşdeğer, silindirik değer.

The Effect of Desme Membrane Endothelial Keratoplasty (DMEK) Surgery On Refractive Values in Patients With Pseudophakic Bullous Keratopathy

Abstract

OBJECTIVES: To investigate the change in refractive values of psodophakic patients who underwent Desme Membrane Endothelial Keratoplasty (DMEK) surgery for bullous keratopathy. METHODS: Patients who underwent DMEK surgery for pseudophakic bullous keratopathy between 2013 and 2023 were retrospectively analyzed. Patients with systemic disease, ocular disease other than bullous keratopathy, and/or chronic medication use were excluded. Preoperative and postoperative examination findings of all patients were recorded. Demographic data, preoperative and postoperative corrected visual acuity (CVA), refractive values and corneal thickness measurements were evaluated. RESULTS: Thirty eyes (16 right, 14 left) of 30 patients (16 female, 14 male) were included in the study. The mean age was 68.60±10.82 years. The mean follow-up period was 60.43±26.74 months. The mean CVA increased from 0.06±0.08 to 0.37±0.20 ($p<0.001$). The mean spherical value was -0.03±1.48 D preoperatively and 1.22±1.68 D postoperatively ($p<0.001$). The mean cylindrical value was -0.70±0.63 D preoperatively and -1.43±1.04 D postoperatively ($p=0.010$). The mean spherical equivalent was -0.30±1.51 D preoperatively and 0.57±1.75 D postoperatively ($p<0.001$). Corneal thickness decreased from 669.25 ± 111.77 µ preoperatively to 576.87 ± 37.50 µ postoperatively ($p=0.004$). DISCUSSION AND CONCLUSION: After DMEK surgery, corneal refractivity changes due to resolution of corneal edema and total refractive error results in hyperopic shift. In phakic patients with bullous keratopathy, this should be considered in intraocular lens calculation when cataract surgery is performed in combination with DMEK surgery.

Keywords: Keratoplasty, refractive value, spherical value, spherical equivalent, cylindrical value.

Presentation ID / Sunum No= 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2968-9855

Retinal Ven Oklüzyonunda Nötrofil\Lenfosit Oranı ve Trombosit\Lenfosit Oranı

Exp. Dr. Sumeyra Koprubasi[1]

[1]Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Retinal ven oklüzyon (RVO) hastalarında nötrofil\lenfosit oranı (NLO) ile trombosit\lenfosit oranını (TLO) değerlendirerek, hastalık gelişimindeki risk faktörünü belirlemek. Gereç ve Yöntem: Retrospektif karşılaştırmalı bu çalışmaya 52 yeni tanı RVO hastası ile yaş ve cinsiyet açısından eşlenik 100 kontrol olgusu dahil edildi. RVO ve kontrol grubunun periferik tam kan sayımları incelenerek ortalama trombosit hacmi (OTH), NLO ve TLO değerleri karşılaştırıldı. RVO grubu damar tıkanıklığının türüne göre alt temporal retinal ven oklüzyonu (ATRVO), üst temporal retinal ven oklüzyonu (ÜTRVO) ve santral retinal ven oklüzyonu (SRVO) olarak üç alt gruba ayrıldı ve grup içi kıyaslama yapıldı. Sonuçlar: RVO grubunun yaş ortalaması 65,19±6,88 yıl iken, kontrol grubunun 62,73±8,11 yıl idi (p=0,082). Eşlik eden sistemik hastalıklar açısından iki grubun arasında anlamlı farklılık bulunmamaktaydı (p=0,850). NLO ve TLO, RVO grubunda kontrol grubundan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek iken (p=0,022 ve p=0,041, sırasıyla), OTH açısından anlamlı farklılığa rastlanmadı (p=0,064). Grup içi karşılaştırmada ise ATRVO, ÜTRVO ve SRVO alt grupları arasında NLO, TLO ve OTH açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmadı (p>0,05). Roc curve analizinde RVO' yu öngören NLO' nun optimal cut-off değeri >2,29 ve AUC değeri 0,723 idi (%75,4 sensitivite ve %74 spesifite ile). RVO 'yu öngören TLO cut-off değeri ise >119,00 ve AUC değeri 0,741 idi (%75,4 sensitivite ve %76 spesifite ile). Tartışma: İnflamasyon ve trombüs göstergeleri olan NLO ve TLO, RVO' da yükselmektedir. NLO ve TLO, RVO gelişim riskini tahmin etmede kullanışlı birer parametre olabilir.

Anahtar Kelimeler: Nötrofil\lenfosit Oranı, Trombosit\lenfosit Oranı, Ortalama Trombosit Hacmi, Retinal Ven Oklüzyonu, İnflamasyon.

Neutrophil-To-Lymphocyte Ratio and Platelet-To-Lymphocyte Ratio in Retinal Vein Occlusion

Abstract

Aim: To determine the risk factor for disease development by evaluating the neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR) and platelet-to-lymphocyte ratio (PLR) in patients with retinal vein occlusion (RVO). Materials and Methods: This retrospective comparative study included 52 recently diagnosed RVO patients and 100 age- and sex-matched controls. Peripheral complete blood counts of both the RVO and control groups were examined, and the mean platelet volume (MPV) as well as the levels of NLR and PLR were compared between these two groups. The RVO group was divided into three subgroups based on the type of vascular occlusion: inferior temporal retinal vein occlusion (ITRVO), superior temporal retinal vein occlusion (STRVO), and central retinal vein occlusion (CRVT). Intra-group comparisons were conducted among these subgroups. Results: The mean age of the RVO group was 65.19±6.88 years, whereas the control group had a mean age of 62.73±8.11 years (p=0.082). There was no significant difference between the two groups in terms of concurrent systemic diseases (p=0.850). While NLR and PLR were statistically significantly higher in the RVO group than in the control group, MPV did not differ (p=0.022, p=0.041, and p=0.064, respectively). In the intra-group comparisons, no statistically significant difference was found between the ITRVO, STRVO and CRVO subgroups in terms of NLR, PLR and MPV (p>0.05). The optimum cut-off value of NLR predicting RVO in the Roc curve analysis was greater than 2.29, and the AUC value was 0.723 (with 75.4% sensitivity and 74% specificity). The PLR cut-off value for predicting RVO was greater than 119.00, and the AUC was 0.741 (75.4% sensitivity and 76% specificity). Conclusion: RVO causes an increase in NLR and PLR, which are markers of inflammation and thrombosis. NLR and PLR can be useful parameters in estimating the risk of developing RVO.

Keywords: Neutrophil-To-Lymphocyte Ratio, Platelet-To-Lymphocyte Ratio, Mean Platelet Volume, Retinal Vein Occlusion, İnflammation.

Presentation ID / Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0596-1452

Retinal Ven Tıkanıklığı Hastalarının Klinik Bulgularının Değerlendirilmesi

Dr. Sebile Çomçalı[1]

[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Retinal ven tıkanıklığı tanısı alan hastaların klinik özelliklerinin ve risk faktörlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Metod: Bu çalışmada Mart 2020 ve Haziran 2023 tarihleri arasında retina kliniğimize başvuran retinal ven tıkanıklığı (RVT) tanısı alan 70 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, sistemik hastalıklar, sigara kullanım öyküsü varlığı, Snellen' e göre görme keskinlikleri, göz içi basınçları,ön segment bulguları kaydedildi.Fundus muayenesinde renkli fundus fotoğrafı, fundus fluorescein anjiyografi (FFA) ve optik koherens tomografi (OKT) bulgularına ait raporlar değerlendirildi. Kistoid maküla ödeminin (KMÖ) ve retinal iskeminin varlığı ve uygulanan tedaviler kaydedildi. Bulgular:Çalışmaya alınan 70 hastanın 35'i kadın, 35'i erkekti. Ortalama yaş 63,3+8.6 (44-85) yıldı. Olguların 58'inde (%82,9) diabetes mellitus, 58'inde (%82,9) hipertansiyon, %11,4 (8 olguda) koroner arter hastalığı, 1 olguda trombositoz, 1 olguda da polisitemia vera, 1 olguda da kronik lenfositik lösemi tanısı mevcuttu. Olguların %21,4'ü sigara kullanmaktaydı. Görme keskinlikleri Snellen'e göre el hareketleri seviyesi ile 10/10 düzeyindeydi, göz içi basınları normal sınırlardaydı. Oküler bulgular arasında 20 olguda katarakt mevcuttu,12 olgu psödofaktı, 3 olgu normotansif glokom tanısıyla anti-glokomatöz tedavi almaktaydı.3 olgunun diğer gözünde de geçirilmiş retinal ven tıkanıklığına ait bulgular mevcuttu.18 (%25,7) olgu santral retinal ven tıkanıklığı, 32 (%45,7) olgu üst temporal retinal ven dal tıkanıklığı, 18 (%25,7) olgu alt temporal retinal ven dal tıkanıklığı, 2 (%2,9) olgu maküler ven dalcık tıkanıklığıydı.OKT bulguları değerlendirildiğinde 51 olguda (%72,9) kistoid maküla ödemi mevcuttu.KMÖ saptanan hastalara intravitreal anti-VEGF tedavi, dirençli maküla ödemi olanlara dekzametazon implant uygulandı.Retinal iskemi ve neovaskülarizasyon saptanan 12 (%17,1) olguya lazer fotokoagulasyon tedavisi, vitreus hemorajisi gelişen 1 olguya pars plana vitrektomi yapıldı. Sonuç: RVT görme azalmasına sebep olan hastalıkların önemli bir grubunu oluşturur. RVT gelişen hastaların %82,9'unda hipertansiyon ve diabetes mellitus tespit edildi. RVT gelişiminde etkili olan sistemik risk faktörlerinin tespit ve tedavi edilmesi ile RVT'nın gelişmesini önlemek ve maküla ödemi nüks oranlarının azaltılması mümkün olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Retinal Ven Tıkanıklığı, Maküla Ödemi, Retinal İskemi

Presentation ID / Sunum No= 361

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7273-5589

Rubinstein-Taybi Sendromlu Olguda Anestezi Uygulaması

Dr. Zehra Baykal[1]

[1]*Ankara Etlik Şehir Hastanesi*

Özet

Rubinstein-Taybi Sendromu (RSTS), tipik yüz görünümü, geniş el ve ayak parmakları ile karakterize, konjenital bir genetik hastalıktır. Otozomal dominant geçiş gösterir. Bunun dışında yaşamı etkileyen solunum ve beslenme güçlüğü, tekrarlayan enfeksiyonlar görülmektedir. Bu hastalarda ayrıca mikrosefali, mikrognati, işitme kaybı, konjenital kalp hastalıkları, kriptorşidizm, renal bozukluklar ve öğrenme güçlüğü gözlenebilir. Anestezi açısından dikkat edilmesi gereken hususlar, kraniofasiyal bozukluklara bağlı olarak zor hava yolu ve entübasyon güçlüğüdür. Bunun dışında kardiyak patolojilere bağlı olarak ritim bozuklukları izlenebilir. Bizim olgumuz RSTS tanısı olan 3 yaşında, 16 kg kız hastaya elektif şartlarda adenoidektomi planlandı. Hastanın fizik muayenesinde mikrognati ve el parmaklarında genişleme gözlendi. Mallampati skoru 2 olarak değerlendirilen hastanın 1. derece yakınlarına detaylı bilgi verilerek anestezi onamı alındı. Preoperatif dönemde, zor havayolu için gerekli hazırlıklar tamamlandı ve 5 mg midazolam p.o. uygulandı. Ameliyathaneye alına hastaya EKG, oksijen satürasyonu, noninvazif kan basıncı monitörizasyonu yapıldı. 22 G intraket ile intravenöz (i.v.) damar yolu açılan hastaya anestezi indüksiyonu için 2mg/kg propofol i.v., 0,3 mcg/kg fentanil i.v. uygulandıktan sonra maske ile ventilasyonunda sorun olması üzerine nöromüsküler ajan 0,6 mg/kg roküronyum uygulandı. Hastaya 4 numara endotrakeal tüp ile ilk seferde entübe edildi. İdamede sevofluran %1-2 ve O2-hava %50 ile uygulandı. İntraoperatif dönemde vital bulgular stabil seyretti. Postoperatif 2 mg/ kg sugammadeks i.v. uygulanan hasta ekstübe edildi. Derlenme ünitesinde 45 dk izlenen hasta vital bulguları stabil olması üzerine servise gönderildi. Sonuç olarak, bizim hastamızda anestezi yönetiminde güçlükle karşılaşmamış olmamıza rağmen RSTS olan hastalarda anatomik anomaliler sebebiyle zor havayolu ve kardiyak problemlere dikkat edilmesi gerektiğini vurgulamak istedik. Anestezi öncesi zor havayolu ve entübasyon için gerekli hazırlıklar planlanmalıdır. Aritmi riski sebebiyle sugammadeks kullanımı neostigmin ve atropin kombinasyonuna göre tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Rubinstein-Taybi Sendromu, Anestezi

Presentation ID / Sunum No= 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1647-9979

Sakrokoksigeal Pilonidal Sinüs Tedavisinde Kristalize Fenol İle Karydakis Flep Karşılaştırılması

Dr. Bahadır Kartal[1]

[1]*Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

AMAÇ Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi' nde Kasım 2022- Haziran 2023 tarihleri arasında Genel Cerrahi tarafından tedavi edilen sakrokoksigeal pilonidal sinüslü hastaların kristalize fenol ve karydakis flep sonuçları karşılaştırıldı MATERYAL VE METOD Kasım 2022-Haziran 2023 tarihleri arasında pilonidal sinüs tanılı hastalara karydakis flep operasyonu ve kristalize fenol uygulaması yapıldı. Çalışmaya 45 hasta dahil edildi. Fenol grubu poliklinik şartlarında, karydakis grubu ise ameliyathane koşullarında işlem yapıldı. Karydakis grubuna rutin dren konulup operasyondan 5 gün sonra poliklinikte çekildi. Fenol grubunda işlem lokal anestezi ile yapılıp,daha sonra evine gönderildi. BULGULAR Çalışmada 25 hastaya kristalize fenol, 20 hastaya karydakis flep uygulandı. Hastalar yaş, cinsiyet, kristalize fenol uygulama sayısı, hastanede kalış süresi, postoperatif komplikasyonlar, post op ağrı ve nüks oranları karşılaştırıldı. Hastaların yaş ortalaması 27,3 idi ($p=0,69$). Fenol grubunda kadın hasta sayısı 11 olup, karydakis grubunda 9 du ($p=0,09$). Fenol grubunda hastalara ortalama 1,3 (±1,1) işlem uygulandı. 2 hasta fenole yanıt vermediği için opere edildi. Fenol grubunda hastanede yatış olmazken, karydakis grubunun ortalama yatış süresi 1,1(±1.2) gündü ($p<0.001$). Karydakis yapılan 2 hastada, fenol uygulanan 2 hastada nüks gelişti, istatiksel fark saptanmadı ($p = 0.386$). Fenol grubunda 1 hastada yara yeri enfeksiyonu olurken, karydakis grubunda 4 hastada yara yeri enfeksiyonu gelişti ve istatiksel olarak anlamlı değildi. Post operatif ağrı değerlendirildiğinde fenol grubunda istatiksel olarak ağrı gözlemlendi. SONUÇ Sakrokoksigeal pilonidal sinüsü olan hastalarda fenol yapılan hastaların hastanede kalış süresi daha az, post operatif ağrı oluşumu benzer şekilde daha az olarak bulundu. Sonuç olarak kristalize fenol tedavisi ucuz ve güvenli bir yöntem olarak uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinüs, Kristalize Fenol, Karydakis Flep

Comparison of Crystallized Phenol and Karydakis Flap in the Treatment of Sacrococcygeal Pilonidal Sinus

Abstract

Objective: This study aimed to compare the outcomes of crystallized phenol application and Karydakis flap in the treatment of patients with sacrococcygeal pilonidal sinus, who were treated at Hitit University Erol Olçok Training and Research Hospital between November 2022 and June 2023 by the Department of General Surgery. Materials and Methods: Patients diagnosed with pilonidal sinus underwent either the Karydakis flap or crystallized phenol application. Routine drainage was placed in the Karydakis group, which was removed 5 days after surgery. The phenol group underwent the procedure under local anesthesia and was subsequently discharged home. Results: Among the study participants, 25 patients received crystallized phenol treatment, while 20 patients underwent the Karydakis flap. The patients were compared in terms of age, gender, length of hospital stay, postoperative complications, postoperative pain, and recurrence rates. The mean age of the patients was 27.3 years (p=0.69). The phenol group included 11 female patients, whereas the Karydakis group had 9 female patients (p=0.09). The average number of procedures applied to patients in the phenol group was 1.3 (±1.1). Two patients in the phenol group underwent surgery due to non-response to phenol treatment. While there were no hospitalizations in the phenol group, the mean hospital stay for the Karydakis group was 1.1 (±1.2) days (p<0.001). Two patients in the Karydakis group and two patients in the phenol group experienced recurrence (p=0.386). One patient in the phenol group developed wound site infection, while four patients in the Karydakis group experienced wound site infections, (p=0.06). Postoperative pain was observed statistically in the phenol group. Conclusion: In patients with sacrococcygeal pilonidal sinus, those treated with crystallized phenol had shorter hospital stays and lower rates of postoperative pain compared to those treated with the Karydakis flap . In conclusion, crystallized phenol treatment can be considered as a cost-effective and safe method

Keywords: Pilonidal Sinus, Crystallized Phenol, Karydakis Flap

Presentation ID / Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5156-4584

Servikal Disk Hernisi Cerrahi Tedavisinde Servikal Protezler Her Zaman Güvenilir Mi?

Exp. Dr. Engin Yücel[1]

[1]ALKÜ Alanya Eğitim Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Engin Yücel*

Özet

Amaç: Servikal disk hernisinin görülme sıklığı çağdaş dünyamızda giderek artmaktadır. Başlıca nedenleri arasında, obezitenin artması, monitör ya da cep telefonu başında uzun süre hareketsiz kalma ve tütün kullanımının artması sayılabilir. Nöral foramenlerin lomber bölgeye göre daha dar olması, lomber disk hernilerine göre daha alevli semptom çıkarır. Servikal ve lomber disk hernilerine bağlı iş gücü kaybı hâlâ ilk sıradadır. Fizik tedavi bölümünün ve algoloji bölümünün tedavilerinden fayda görmemek, cerrahi seçeneği ön plana çıkarır. Servikal disk herniasyonunun (SDH) cerrahi tedavisinde en sık kullanılan yöntem anterior disk eksizyonudur. Patolojik disk aralığının eksizyonunu takiben, disk aralığında dinamik hareketin devamı isteniyorsa disk protezi yerleştirilir. Füzyon amacıyla servikal kafes yerleştirilir. Servikal disk protezi servikal kafese göre daha üstün görünmektedir, ancak her hasta için uygun değildir ve ciddi komplikasyonlara neden olabilir. Çalışmamız servikal disk protezi uygulaması sonrası dislokasyon gelişen hastaların verilerini içermektedir. Çalışmamızın amacı, servikal protezin her hasta için uygun olmadığını vurgulamaktır. Gereç ve Yöntem: Alanya Eğitim Araştırma Hastanesi'nde, SDH tanısıyla ameliyat edilen ve servikal disk protezi dislokasyonu gelişimi nedeniyle revizyon cerrahisi uygulanan 3 erkek hasta tartışılmıştır. Boyun ağrısı ve yutma güçlüğü, hastaların ortak başvuru şikayetleriydi. 3 hastada da travma sonrası dislokasyon hikayesi mevcuttu. Bulgular ve Sonuç: Tüm hastalarda C5-6 seviyesinde dislokasyon mevcuttu. Opere edilen 3 hastada da protezler çıkarıldı, 1 hastada C6 vertebrasında kırık olması nedeniyle C6 korpektomi ve anterior plak-vida sistemi ile stabilizasyon yapıldı. SDH'nin cerrahi tedavisinde yerleştirilecek protez, hastaya göre belirlenmelidir. Özellikle cerrahi öncesi ihmal edildiğini düşündüğümüz anamnez almada, hastanın yaptığı meslek, egzersiz ve sporlar mutlaka sorgulanmalıdır. Hastalara detaylı bilgi verilmelidir ve disk boşluğu için en uygun boyutta protez yerleştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Servikal Disk Hernisi, Servikal Protez, Protez Dislokasyonu

Are Servical Prostheses Always Reliable in the Surgical Treatment of Cervical Disc Herniation?

Abstract

Objective:The incidence of cervical disc herniation is steadily increasing in our contemporary world.The narrower neural foramina in the cervical region result in more severe symptoms compared to lumbar disc herniations. Work disability due to cervical and lumbar disc herniations remains a top concern. When physical therapy and pain management treatments prove ineffective, the surgical option comes to the forefront. The most commonly used method in the surgical treatment of cervical disc herniation (CDH) is anterior disc excision.Following the excision of the pathological disc space, if continued dynamic motion in the disc space is desired, a disc prosthesis is implanted. For fusion purposes, a cervical cage is placed. Although cervical disc prostheses appear superior to cervical cages, they are not suitable for every patient and can lead to serious complications. Our study includes data from patients who developed dislocation following cervical disc prosthesis application. The aim of our study is to emphasize that cervical prostheses may not be suitable for every patient.Materials and Methods:Three male patients who underwent revision surgery due to cervical disc prosthesis dislocation following the diagnosis of CDH were discussed at Alanya Training and Research Hospital. Common complaints among the patients were neck pain and difficulty swallowing.All three patients had a history of post-traumatic dislocation.Dislocation was present at the C5-6 level in all patients.Prostheses were removed in all operated patients, and in one patient, C6 corpectomy and anterior plate-screw fixation were performed due to a fracture at the C6 vertebra. The prosthesis to be placed in the surgical treatment of CDH should be determined based on the patient. Especially in the preoperative history-taking process, factors such as the patient's occupation, exercise, and sports activities should be inquired. Patients should be provided with detailed information, and the most appropriate size of prosthesis should be placed in the disc space.

Keywords: Cervical Disc Herniation, Cervical Prosthesis, Prosthesis Dislocation

Presentation ID / Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3963-3265

Servikal Travması Olan Hastada Erken Trakeostomi Uygulaması: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Hatice Selçuk Kuşderci[1]

[1]Samsun Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş:Spinal kord yaralanmalarında akut dönemde mortalite ve morbiditenin esas nedenleri arasında pulmoner komplikasyonlar yer alır ve insidansı %36-83 arasında yer alır. Akut dönemde hastaların çoğunda pnomöni, atelektazi ve solunum yetmezliği gibi hayatı tehdit eden sorunlar gelişmektedir. Nörolojik hasarın kapsamı ve büyüklüğünün, solunum fonksiyonları üzerine değişik etkileri bulunmaktadır. Olgu: 65 yaşında erkek hasta elektrik direğinden düşme sonucu C4-5 fraktür nedeniyle opere edildi. Operasyon sonrası entübe ve solunum desteğinde yoğun bakıma kabul edildi. Hastanın yoğun bakıma kabulünde E4M1VT tablosundaydı. Hastanın takiplerinde bilincinin açık, emre uyumunun olması ve solunumunun dönmesi üzerine, hasta mekanik ventilatörden ayrılıp T tüpte takip edildi. Yaklaşık 2 saat sonra hastada bilinç değişikliği olması üzerine, bakılan kan gazında PCO2 65 mmHg olduğu görüldü. Hastada gelişen solunum yetmezliğine bağlı olarak, mekanik ventilatöre bağlandı. Hastanın C4-5 servikal travmaya bağlı olarak solunum desteğine ihtiyaç duyması ve mekanik ventilasyon desteğinin uzayacağı için hastaya trakeostomi açılması planlandı. Hastaya postoperatif ikinci gün trakeostomi açıldı herhangi bir komplikasyon gelişmedi. Hasta bir gün sonra mekanik ventilatörden ayrıldı, spontan solunumda trakeostomi desteğinde takip edildi. Trakeostomi sonrası rejim başlandı. Trakeostominin ara ara kafı indirilerek hastanın iletişim kurması sağlandı. Hasta takibinin dördüncü günü servise önerilerle gönderildi. Tratışma: Yoğun bakım servislerinde uzamış entübasyon çoklu komplikasyonlara neden olmaktadır. İki haftadan uzun süren entübasyon sürelerinde trakeal entübasyonun lokal komplikasyonları artmaktadır.Servikal omurilik yaralanması olan hastalarda, yaralanma düzeyine ve yaralanmanın boyutuna bağlı olarak komplikasyon gelişebilir.Yapılan çalışmalara göre, yaralanmanın ciddiyetine ve yerine bağlı olarak mekanik ventilasyon ihtiyacı %100'e kadar çıkabilmektedir. Erken trakeostominin hastanede ve yoğun bakım ünitesinde kalış süresini azalttığı, mekanik ventilasyondan ayırmayı iyileştirdiği gösterilmiştir. Biz de hastamızda servikal travmaya bağlı olarak uzamış entübasyonu düşünerek erken trakeostomi kararı aldık. Sonuç olarak hastamızı mekanik ventilasyondan kısa sürede ayırıp komplikasyon gelişmeden trakeostomiden dört gün sonra önerilerle servise devredildi Sonuç:Servikal travmalı hastada erken trakeostomi açılması, hastanın mekanik ventilasyon desteğinden erken ayrılmasına ve yoğun bakımda kalış süresini kısaltmaya yardımcı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Servikal Travma, Erken Trakeostomi,mekanik Ventilasyon

Presentation ID / Sunum No= 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1204-9093

Sezaryen Skarında Skar Endometriozis Olgusu: Nadir Bir Olgu Sunumu

Dr. Kemal Hansu[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Endometriozis, fonksiyonel endometrial dokunun uterus kavitesi dışında bulunması olarak tanımlanır. Üreme çağındaki kadınlarda daha sık görülmekle birlikte ortalama görülme sıklığı %10-15'tir. Sıklıkla pelvik endometriozis olarak görülse de ekstrapelvik skar dokularında da lokalize olabilir. Karın duvarında yerleşen endometriozisin sıklığı %0,03 ila %1,7 arasındadır. Skar endometriozisi, ameliyat öyküsü olan ve adet sırasında artan siklik ağrı veya siklik kanama nedeniyle boyut değişikliği olan kadınlarda ele gelen karın kitlesi ile ortaya çıkar. Olgu: Geçirilmiş 2 sezaryen öyküsü olan 32 yaşındaki hastanın son sezaryeni 3 yıl önce yapılmış. Hasta son 1 yıldır sezaryen hattının sağ tarafında ağrı ve peteşi benzeri kanama, son 6 aydır ele gelen kitle şikayeti ile başvurdu. Hastanın öyküsünden adet döneminde ağrı ve kanama şikayetlerinin arttığı anlaşılıyordu. Fizik muayenede sezaryen skarının sağ tarafında 4x2 cm cilt altında sert ağrılı kitle palpe edildi. Yüzeysel ultrasonda tanımlanan alanda 33X27 mm boyutlarında, belirgin vaskülariteye sahip, solid lezyon izlendi. Kitleye total eksizyon yapılarak patolojik incelemeye gönderildi. Kitlenin patoloji sonucu endometriozis ile uyumlu bulgular olarak rapor edildi. Sonuç: Skar endometriozisi, sezaryen bölgesinde menstruasyona bağlı ağrı veya rahatsızlık hissi veren bir kitlede olası ilk tanıdır. Karın duvarı kitlelerinde, özellikle geçirilmiş pelvik cerrahi öyküsü olan hastalarda, ayırıcı tanıda endometriozis mutlaka akla getirilerek teşhis ve tedavi süresi kısaltılabilir. Total cerrahi eksizyon hem tanı hem de tedavi açısından en iyi seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Endometriozis, İnsizyonel endometriozis, Skar endometriozis

A Case of Scar Endometriosis in Cesarean Scar: A Rare Case Report

Abstract

Introduction: Endometriosis is described as the presence of functioning endometrial tissue outside the uterine cavity. Although it is more common in women of reproductive age, the average incidence is 10-15%. Although it is frequently seen as pelvic endometriosis, it can also be localized in the extrapelvic scar tissues. The frequency of endometriosis located in the abdominal wall is 0.03% to 1.7%. Scar endometriosis presents with a palpable abdominal mass in women with a history of surgery and increased cyclic pain during menstruation or size change due to cyclic bleeding. Case: The last cesarean section of a 32-year-old patient with a history of 2 previous cesarean sections was performed 3 years ago. The patient has been applying with the complaint of pain and petechiae-like bleeding on the right

side of the cesarean section line for the last 1 year and a palpable mass for the last 6 months. In the patient's history, the complaints of pain and bleeding increase during menstruation. In the physical examination, a 4x2 cm subcutaneous, hard painful mass was palpated on the right side of the cesarean section scar. A 33X27 mm solid lesion with significant vascularity was observed in the area described in the superficial ultrasound. Total excision was performed on the mass and it was sent for pathological examination. The pathology result of the mass was reported as findings consistent with endometriosis. Conclusion: Scar endometriosis is a possible initial diagnosis of a mass at the cesarean section that causes pain or discomfort associated with menstruation. In abdominal wall masses, especially in patients with a history of previous pelvic surgery, endometriosis should be considered in the differential diagnosis, and the diagnosis and treatment time can be shortened. Total surgical excision is the best option for both diagnosis and treatment.

Keywords: Caesarean Section, Endometriosis, Incisional endometriosis, Scar endometriosis

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0252-8760

Sfenoid Sinüs Metastatik Renal Hücreli Karsinomu ve 6. Kraniyal Sinir Felci

Asst. Prof. Dr. Harun Küçük[1]

[1]İstinye Üniversitesi Gaziosmanpaşa Medical Park Hastanesi

Özet

Renal hücreli karsinom (RHK) üriner sistemin malign hastalıklarından biridir ve uzak metastaz oranı yüksektir. Tüm malign hastalıklar içinde %3 oranında görülür. Agresif bir tümördür ve çeşitli klinik durumlarla ortaya çıkar ve bazen beklenmedik sunumları ile tanısal bir ikilem olabilir. Yüksek metastaz oranı nedeniyle hastaların üçte birinde tanı anında, üçte birinde ise izlem sırasında metastaz gelişmektedir. Klavikula bölgesinin altında yer alan primer tümörlerden sfenoid sinüs ve klivusa metastaz vakaları oldukça nadirdir ve RCC paranazal sinüse metastaz yapan malign bir hastalıktır. Bu olgu sunumunda, 3 yıl önce renal hücreli karsinom nedeniyle opere edilen, hızlı başlangıçlı çift görme ve sol göz kapağı düşüklüğü olan 80 yaşındaki hasta sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Renal Hücreli Karsinom, Sfenoid Sinüs, Uzak Metastaz

Metastatic Renal Cell Carcinoma of the Sphenoid Sinus With 6th Cranial Nerve Paralysis

Abstract

Renal cell carcinoma (RCC) is one of the malignant diseases of urinary tract and has high rate of distant metastasis. It is encountered 3% in all-malignant diseases. It is an aggressive tumour and presents with various clinical condition and sometimes may be a diagnostic dilemma with its unexpected presentations. Due to its high rate of metastasis, one third of the patients have a metastasis at the time of diagnosis and the one third of the patients have a metastasis develop during follow up period. The cases of metastasis to sphenoid sinus and clivus from primary tumours located below the clavicle region are extremely rare and RCC is one of the malignant disease, which metastasizes paranasal sinus. In this case report, we present 80 years old patient that has rapidly onset double vision and left eyelid ptosis to whom was operated due to renal cell carcinoma 3 years ago.

Keywords: Renal Cell Carcinoma, Sphenoid Sinus, Distant Metastasis

Presentation ID / Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5537-7791

Sigmoid Volvulusta Klinik Yaklaşım

Dr. Abdulkadir Çelik[1]

[1]*Uzunköprü Devlet Hastanesi*

Özet

Barsak obstrüksiyonlarının sebeplerinden biri olan sigmoid volvulus, sigmoid kolonun mezenteri etrafında dönmesi sonucu lümenin obstrüksiyonu ve vasküler perfüzyonun bozulması ile ortaya çıkan bir tablodur. Sıklıkla ileri yaş erişkinlerde görülmektedir. Patofizyolojisinde sigmoid kolonun uzun olması, kronik kabızlığa bağlı kolonun dilatasyonu, motilite bozukluğu gibi etkenler düşünülse de henüz tam aydınlatılamamıştır. Klinikte karın ağrısı, kabızlık, karın distansiyonu şikayetleri olan hastalarda ayırıcı tanıda düşünülmesi gerekmektedir. Karın ağrısının karakteri sürekli olup peristaltizmle birlikte değişebilmektedir. Genellikle yavaş seyirli olduğundan hastalar şikayetleri başladıktan günler sonra başvurabilmektedir. Gecikmiş olgularda şiddetli karın ağrısı, ateş ve taşikardi bulgularının görülmesi perforasyon ve peritonit gelişimini düşündürmelidir. Tanıda laboratuvar testleri ve görüntüleme yöntemleri kullanılmaktadır. Direkt grafide kahve çekirdeği belirtisi görülebilir. BT'de sigmoid kolonda kapalı loop görülmesi, sigmoid kolon mezosunda girdap bulgusu ile tanı koyulabilmektedir. Ayırıcı tanıda toksik megakolon, intestinal psödoobstrüksiyon düşünülmelidir. Sigmoid volvulusun klinik önemi, acil cerrahi veya girişim gerektirebilen bir tablo olmasıdır. Tedavisinde hastanın özelliklerine ve klinik tabloya göre endoskopik veya cerrahi detorsiyon, cerrahi rezeksiyon uygulanabilmektedir. Uygun hastalarda öncelikle endoskopik detorsiyon uygulanması önerilmektedir. Endoskopik müdahalenin başarısız olması, perforasyon veya peritonit bulgularının olması halinde cerrahi uygulanması gerekmektedir. Cerrahi olarak yalnızca detorsiyon yapılması, sigmoid kolon rezeksiyonu, kolostomi açılması uygulanabilir. Sonuç olarak sigmoid volvulus vakalarında uygun tedavi yapılmadığında ciddi komplikasyonlar ve mortalite gelişebileceği, klinik özelliklerinin bilinmesinin ve ayırıcı tanısının doğru yapılmasının önem arz ettiği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sigmoid Volvulus, Barsak Obstrüksiyonu

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3946-8554

Sol Uylukta Görülen Castleman Hastalığı: Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. H. Emre Tepedelenlioğlu[1], Ra. Ferid Abdulaliyev[2]

[1]Ankara Etlik Şehir Hastanesi
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Castleman Hastalığı (CH), ilk kez 1956'da "timoma benzeri lokalize mediastinal lenf nodu hiperplazisi" olarak tanımlanmıştır. CH anjiofoliküler displazi olarak da adlandırılan lenfoproliferatif bir hastalıktır. Multisentrik ve unisentrik olmak üzere farklı prognozlara sahip iki farklı hastalığı içermektedir. CH lenf nodunun yapısını koruyarak büyümesi ile karakterize bir hastalýktýr. Hyalin vasküler, plazma hücreli ve mikst tip olmak üzere üç temel varyant tanýmlanmýþtýr. CH'nin patogenezine yönelik çalýþmalar daha çok multisentrik CH (MCH) HHV 8 (+) hastalığa yönelik yapılmıştır. Unisentrik CH (UCH) ve HHV8 (-) MCH' li hastalarda patogenez net deðildir. CH Foliküler lenfoma, kaposi sarkomu, AIDS ("Acquired Immune Deficiency Syndrome") gibi malign hastalıklarla sıklıkla karışabilmektedir. Kesin tanı için histopatolojik değerlendirme gereklidir. Sıklıkla toraksa (%70) yerleşmekle beraber tüm vücutta bulunabilir. Genellikle orta ve ön mediastende lokalizedir. Çocuklarda da görülmesine rağmen genelde erişkin hastalığıdır. Literatürde subklavian bölge, boyun, aksiller bölge yerleşimli yumuşak doku olguları olsa da daha önce uyluk bölgesiyle ilgili yayın yoktur. Biz bu bildiride medial uyluk bölgesindeki Castelman hastalığı olgusunu literatür eşliğinde sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Castleman Hastalığı, Uyluk, Yumuşak Doku Tümörü

Castleman Disease of the Left Thigh: A Rare Case Report

Abstract

Castleman's Disease (CD) was first described in 1956 as "localized thymoma-like mediastinal lymph node hyperplasia". CD is a lymphoproliferative disease, also called angiofollicular dysplasia. It includes two different diseases with different prognoses, multicentric and unicentric. CH is a disease characterized by enlargement of the lymph node while preserving its structure. Three basic variants have been defined as hyaline vascular, plasma cell and mixed type. Studies on the pathogenesis of CD were mostly conducted for multicentric CH (MCH) HHV 8 (+) disease. The pathogenesis is not clear in

patients with unicentric CH (UCH) and HHV8 (-) MCH. CH can often be confused with malignant diseases such as follicular lymphoma, Kaposi's sarcoma, AIDS ("Acquired Immune Deficiency Syndrome"). Histopathological evaluation is necessary for definitive diagnosis. Although it is frequently located in the thorax (70%), it can be found throughout the body. It is usually localized in the middle and anterior mediastinum. Although it can be seen in children, it is generally an adult disease. Although there are soft tissue cases located in the subclavian region, neck and axillary region in the literature, there is no previous publication about the thigh region. In this report, we aimed to present a case of Castelman's disease in the medial thigh region in the light of the literature.

Keywords: Castleman Disease, Thigh, Soft Tissue Tumor

Presentation ID / Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1408-5503

Spinal Anestezi Sonrası Gelişen Serebral Venöz Tromboz

Dr. Ömer Taşargöl[1]

[1]Dr. Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesi

Özet

Giriş:Serebral venöz tromboz (SVT), spinal anestezi sonrası nadir fakat ciddi bir komplikasyondur. Genellikle hamilelik, lohusalık, oral kontraseptif kullanımı ve maligniteler gibi predispozan faktörlerin varlığıyla ilişkilidir. Baş ağrısı en sık görülen semptomdur. Spinal anestezi uygulanan ve postoperatif SVT ile komplike baş ağrısı gelişen bir hastayı tanımlıyoruz. Amaç ve Yöntem:Spinal anestezi altında sorunsuz sezaryen ameliyatı geçiren 30 yaşında, ASA 1 kadın hastada işlemden 48 saat sonra sırtüstü pozisyonda düzelen frontal, ortostatik baş ağrısı görüldü. Genel acil serviste sinüzit tanısı konulan hastaya semptomatik ilaç tedavisi uygulandı. Sonraki günlerde baş ağrısı, holokranial lokasyonla kötüleşti ve sırtüstü pozisyonda çok az iyileşme oldu. Hasta sol hemipleji ve ardından tonik-klonik nöbetlerle başvurdu. Kendisine manyetik rezonans venografisi uygulandı, SVT tanısı konuldu. Antikonvülsan ve antikoagülan kullanan hasta sekizinci günde sekelsiz olarak taburcu edildi. Tartışma: Spinal anestezi sonrası postüral baş ağrısı ile başvuran ve bir plato sonrası şiddetlenen, ortostatik özelliğini kaybeden veya çok uzun süren herhangi bir hastada, SVT gibi daha ciddi komplikasyonları dışlamak için görüntüleme testleri yapılmalıdır. Sonuç: Beyin omurilik sıvısının kaybı dilatasyona ve venöz staza yol açar, bu da dik pozisyonun neden olduğu çekiş ile birleştiğinde protrombotik koşulları olan bazı hastalarda SVT'ye yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Serebral Venöz Tromboz, Spinal Anestezi

Cerebral Venous Thrombosis After Spinal Anesthesia

Abstract

Inroduction:Cerebral venous thrombosis (CVT) is a rare but serious complication after spinal anesthesia.It is usually associated with the presence of predisposing factors such as pregnancy, puerperium, oral contraceptive use, and malignancies. Headache is the most common symptom. We describe a patient who underwent spinal anesthesia and developed a headache complicated by postoperative SVT. Material and Method:A 30-year-old, ASA 1 female patient who underwent uneventful cesarean section under spinal anesthesia had a frontal, orthostatic headache that resolved in the supine position 48 hours after the procedure. Symptomatic drug therapy was applied to the patient

who was diagnosed with sinusitis in the general emergency department. In the following days, the headache worsened with the holocranial location and there was little improvement in the supine position. The patient presented with left hemiplegia followed by tonic-clonic seizures. He underwent magnetic resonance venography, A diagnosis of SVT was made. The patient, who used anticonvulsants and anticoagulants, was discharged on the eighth day without any sequelae. Discussion:Presenting with postural headache after spinal anesthesia and exacerbating after a plateau, imaging tests should be performed in any patient who loses orthostatic ability or lasts too long to rule out more serious complications such as SVT. Conclusion: Loss of cerebrospinal fluid leads to dilatation and venous stasis, which is caused by the upright position coupled with traction can lead to SVT in some patients with prothrombotic conditions.

Keywords: Cerebral Venous Thrombosis, Spinal Anesthesia

Presentation ID / Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4074-7024

Tonsillektomi Geçiren Çocuklarda Erken Başlangıçlı Skolyozun Prevalansı

Dr. Fatih Uğur[1], Dr. Mehmet Albayrak[2]

[1]Kastamonu Üniversitesi
[2]Özel Tekirdağ Yaşam Hastanesi
**Corresponding author: Mehmet Albayrak*

Özet

Erken başlangıçlı skolyoz (EOS), çeşitli etiyolojilere ve değişken belirtilere sahip karmaşık bir durumdur. 2014 yılında, ilk doğrulama çalışmasının geliştirilmesini takiben, etiyolojisine bakılmaksızın 10 yaşından önce başlayan skolyoz olarak tanımlanmıştır. EOS dört temel etiyolojiyi kapsar: idiyopatik, konjenital, nöromüsküler ve sendromik, son zamanlarda genellikle yüksek mortalite ve morbidite ile ilişkilendirilmiştir. Yaygınlık, iki farklı çalışmada sırasıyla %0.029 ve %0.03 olarak bildirilirken, AlNouri ve ark. çalışmalarında %0.077 yaygınlık bildirmişlerdir. İdiyopatik grupta, etiyolojik nedeni bilinmeyen grupta risk faktörlerini belirlemek için birçok çalışma yapılmıştır. Son zamanlarda, hipoksinin etkisi üzerine yoğun ilgi gösterilmektedir ve hipoksinin etkisinin olduğunu gösteren çalışmalar bulunmaktadır. Rivard, 1986 yılında yaptığı bir çalışmada hipoksinin omurgadaki teratojenik etkisini göstermiştir. Benzer şekilde, Tam ve ark., 2022 yılında yaptıkları bir çalışmada hipoksinin ergenlerdeki idiyopatik skolyoz hastaları için bir risk faktörü olabileceğini bildirmişlerdir. Hipoksi en yaygın olarak obstrüktif uyku apnesi (OSA) olan çocuklarda gözlemlenir, bu durum üst solunum yolu daralmasından kaynaklanır. Tonsil hipertrofisi, yetişkinlere göre pediatrik popülasyonda daha yaygın olan OSA'nın sık bir nedenidir. Bu nedenle çalışmamız, izole tonsillektomi geçiren 10 yaş altı çocuklarda EOS yaygınlığını araştırmayı amaçlamıştır. Bu amaca ulaşmak için, Ocak 2017 ile Aralık 2022 tarihleri arasında Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tonsillektomi geçiren 10 yaş altı hastaların retrospektif bir incelemesi yapıldı. Ameliyat öncesi akciğer röntgenlerinden skolyoz için uygun görüntülemeye sahip hastalar çalışmaya dahil edildi. İzole tonsillektomi geçiren toplam 54 hastanın 48'i çalışmaya dahil edildi. Bu 48 hastanın radyografileri değerlendirildi. Bunların 20'si erkek, 28'i kadın olup yaşları 3 ila 10 arasında değişmektedir. Bu hastalardan 12'sinde Cobb açıları 2 ila 10 derece arasında değişirken, sadece bir hastada 10 derecelik bir Cobb açısı görüldü. Çalışmamızda, 10 yaş altı izole tonsillektomi geçiren çocuklarda EOS yaygınlığı %0.02 olarak bulundu. Bu oran, diğer bildirilen yaygınlık çalışmalarıyla tutarlı görünmektedir. Bu bulgular ışığında, tonsil hipertrofisinin EOS yaygınlığı için önemli bir risk faktörü olarak kabul edilmemesi gerektiği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Erken Başlangıçlı Skolyoz, Prevalans, Tonsillektomi

Prevalence of Early-Onset Scoliosis in Children Undergoing Tonsillectomy

Abstract

Early-onset scoliosis (EOS) is a complex condition with various etiologies and variable manifestations. In 2014, EOS was defined as scoliosis that initiates before the age of 10, regardless of its etiology, following the development of an initial validation study. EOS encompasses four main etiologies: idiopathic, congenital, neuromuscular, and syndromic, recentlyIt is generally associated with high mortality and morbidity. Hypoxia is most commonly observed in children with obstructive sleep apnea (OSA), a condition arising from upper airway constriction. Tonsil hypertrophy is a frequent cause of OSA in the pediatric population, more prevalent than in adults. Hence, our study aimed to investigate the EOS prevalence, in children under 10 years of age who underwent isolated tonsillectomy. To achieve this goal, a retrospective examination was carried out on patients aged under 10 who underwent tonsillectomy between January 2017 and December 2022 at Kastamonu Education and Research Hospital. Patients with appropriate imaging for scoliosis from preoperative lung X-rays were included in the study. Out of the total 54 patients who underwent isolated tonsillectomy, 48 were included in the study. The radiographs of these 48 patients were evaluated. Of these, 20 were male and 28 were female, ranging in age from 3 to 10 years. Among them, 12 patients exhibited Cobb angles ranging from 2 to 10 degrees, with only one patient showing a Cobb angle of 10 degrees. In our study, the prevalence of EOS was found to be 0.02% in children under 10 years of age who underwent tonsillectomy. This rate appears to be consistent with other reported prevalence studies. In light of these findings, it is demonstrated that tonsil hypertrophy should not be considered as a significant risk factor for EOS prevalence.

Keywords: Early-Onset Scoliosis, Prevalence, Tonsillectomy

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-7109-3680

Total Diz Protezi Komplikasyonları

Dr. Serhat Yıldırım[1], Prof. Dr. Recep Memik[2]

[1]Sağlık BakanlığıTepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi Ve Travmatoloji Kliniği İZMİR
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Ortopedi ve travmatoloji AD, Konya

Özet

Amaç Bu çalışmanın amacı Total Diz Artroplastisi (TDA) ile ilişkili komplikasyonların sıklığını ve tiplerini belirlemek, TDA uygulanan hastaların klinik ve radyolojik sonuçlarını değerlendirmektir. Yöntem Çalışmaya hastanemizde TDA uygulanan 319 hastanın 376 dizi dahil edildi. Hastaların tıbbi özgeçmişleri ameliyat öncesi muayene bulguları, direkt grafileri, laboratuvar verileri, ameliyat verileri, postoperatif takip süresi, görülen komplikasyonlar ve ameliyat sonrasına ait antero-posterior ve lateral radyografileri değerlendirildi. Grafilerde ameliyat öncesi ve sonrası varus-valgus dizilim açıları, ameliyat sonrası alfa, beta gama, sigma ve omega açıları ölçüldü. Hastalar, diz artroplastisinin klinik ve radyolojik değerlendirmesi için Knee Society Score (KSS) kullanılarak değerlendirildi. Bulgular Hastaların yaş ortalaması 67.7 idi (35-87) ve 252'si kadındı (%79). Ortalama takip süresi 32.6 aydı (4-92). KSS diz skoru ve fonksiyon skorlarının her ikisinde de ameliyattan sonra anlamlı artış gözlendi. ($p<0.0001$) Ameliyat öncesi hastaların ortalama eklem hareket açıklığı 108.3° (70-135) iken, ameliyat sonrası ortalama 113.2° (70-140) olarak bulundu. ($p=0,014$) Erken enfeksiyon en sık görülen komplikasyondu (%3.4). Diğer komplikasyonlar kronik enfeksiyon (%1.2), yara yeri komplikasyonu (1,5), peroneal sinir yaralanması (%0.6), safen sinir infrapatellar dalında nöroma (%0,3), derin ven trombozu (%1.5), ekstansör mekanizma komplikasyonları (%0.6), hareket kısıtlılığı (0,6), aseptik gevşeme (%0.6) ve suprakondiler femur kırığıdır. (%0,3) Radyografik ölçümlerde çoğu hastada uygun dizilimin sağlandığı görüldü. Çıkarımlar Total diz artroplastisi, ağrı ve fonksiyon bozukluğunun giderilmesinde etkili bir tedavi metodudur. ($p<0.0001$) Çalışmanın sonucunda en sık karşılaşılan komplikasyon erken dönem enfeksiyondur. Erken enfeksiyon vakalarında çoğu vakada üreme olmadı. İkinci sıklıkta görülen komplikasyon derin ven trombozu olarak bulduk. Bu komplikasyonları azaltmak için enfeksiyon önleme stratejileri ve perioperatif bakımın iyileştirilmesine yönelik araştırmalar yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diz Protezi, Total Diz Replasmanı, Komplikasyonlar

Total Knee Arthroplasty Complications

Abstract

Objective This study aims to determine the frequency and types of complications associated with Total Knee Arthroplasty (TKA) and to evaluate the clinical and radiological outcomes of TKA patients. Methods A total of 376 knees from 319 patients who underwent Total Knee Arthroplasty (TKA) at our hospital were included in the study. The patients' medical histories, preoperative examination findings, X-rays, laboratory data, surgical informations, postoperative follow-up period, complications, and postoperative antero-posterior and lateral radiographs were evaluated. Preoperative and postoperative varus-valgus alignment angles, postoperative alpha, beta gamma, sigma and omega angles were measured on the radiographs. The patients were evaluated using the Knee Society Score (KSS) for the clinical and radiological evaluation of knee arthroplasty. Results The mean age of the patients was 67.7 (35-87) and 252 (79%) were women. Mean follow-up duration was 32.6 months (4-92). Both the KSS knee score and the function score significantly improved after surgery ($p < 0.0001$). The mean preoperative range of motion was 108.3° (70-135°), and the mean postoperative range of motion was 113.2° (70-140°) ($p=0.014$). Early infection was the most common complication (3.4%). Other complications included chronic infection (1.2%), wound complications (1.5%), peroneal nerve injury (0.6%), infrapatellar branch of the saphenous nerve neuroma (0.3%), deep vein thrombosis (1.5%), extensor mechanism complications (0.6%), limited range of motion (0.6%), aseptic loosening (0.6%), and supracondylar femoral fracture (0.3%). Radiographic measurements showed that most patients achieved proper alignment Conclusion Total knee arthroplasty (TKA) is an effective treatment method for pain and functional impairment. The most common complication of TKA is early infection. In most cases of early infection, there was no evidence of bacterial growth. We found that the second most common complication was deep vein thrombosis (DVT). In order to reduce these complications, further research is needed to improve infection prevention strategies and perioperative care.

Keywords: Knee Prosthesis, Total Knee Replacement, Complications

Presentation ID / Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7902-5734

Total Kalça Artroplastisi Uygulamalarımız ve Heterotopik Kemik Gelişimi

Dr. Alikemal Yazıcı[1]

[1]Yakın Doğu Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada, Nisan 1997 - Nisan 2023 tarihleri arasında 96 hastanın 124 kalçası heterotopik kemik (HK) gelişimi açısından incelendi. Hastaların %85,4'ü kadın olup, ortanca yaş 67,5 (min-mak: 43–89 yıl), ortanca takip süresi 156 ay (min-mak: 11–312 ay) idi. Vakaların 77'si primer, 45'i sekonder koksartroz, 2 olgu ise revizyon vakası idi. Sekonder koksartroz vakaların, 14'ü Crowe tip 1, 13'ü tip 2, 8'i tip 3, 3'ü tip 4 gelişimsel kalça displazisi (GKD), 1'i posttravmatik artrit, 2'si avasküler nekroz, 1'i otto pelvis, 2'si ankilozan spondilit, 2'si perthes, 1'i septik artrit sekeli idi. Tip 4 GKD'li 3 kalçaya subtrokanterik kısaltma osteotomisi uygulandı. Yirmisekiz hastada bilateral koksartroz mevcuttu. Preoperatif kalça osteoartrit tipleri Bombelli'nin osteoartrit tiplendirmesine göre sınıflandırıldı. HK derecelendirmesi Brooker ve arkadaşlarının HK sınflandırmasına göre yapıldı. Yüzyirmidört kalçanın 25'inda (% 20,2) HK gözledik ve bu oran literatürle uyumlu idi. Bunların 15'i (%12,1) derece I, 8'i (%6,5) derece II, 2'si (%1,6) derece III HK idi. Derece IV HK görmedik. Kadınların 12'sinde (%14,6), erkekleri 6'sında (%42,9), primer vakaların 8'inde (%13,6), sekonder vakaların 10'unda (%27) HK gözledik. Erkeklerde, kadınlardan daha yüksek oranda HK tespit edildi ve bu istatistiksel olarak anlamlıydı ($p<0,022$). GKD'li kalçalarda, primer vakalara göre HK oranı yüksek olmakla birlikte istatiktiksel anlamlılık yoktu ($p>0,54$). Sekonder vakalarda, primer vakalardan daha yüksek oranda HK tespit edilmekle beraber istatistiksel olarak bir anlamlılık yoktu ($P>O,169$). Bombelli klasifikasyonuna göre hipertrofik osteoartrit tiplerinde daha yüksek oranda HK gözleledik ancak istatiktiksel anlamlılık yoktu ($p>0,715$). Sonuç olarak, erkek cinsiyet, hipertrofik osteoartrit, postravmatik artrit, ankilozan spondilit, GKD vakalarının HK gelişimi açısından risk faktörü olduğunu ve bu hastaların operasyon sonrası HK gelişimi açısından yakından takip edilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Total Kalça Artroplastisi, Heterotopik Kemik

Presentation ID / Sunum No= 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8156-3504

Total Kalça Artroplastisinde Anterolateral Yaklaşımın Derin Ven Trombozu Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Alparslan Yurtbay[1]

[1]Samsun Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Venöz tromboembolizm (VTE), total kalça artroplastisi (TKA) uygulanan hastalarda önemli bir komplikasyondur. Ancak anterolateral yaklaşım (ALY) kullanılarak yapılan TKA'yı takiben VTE insidansı net değildir. Bu çalışmanın amacı peri-operatif VTE insidansını ve ALY ile yapılan TKA sonrası derin ven trombozunun (DVT) dağılımını ve özelliklerini araştırmaktır. Bu retrospektif çalışma, primer ALY ile yapılan TKA uygulanan 100 hastanın 120 ardışık kalçasını analiz etti. Farmakolojik profilaksi, postoperatif DVT olup olmadığını belirlemek için Doppler ultrasonografi yapılana kadar post-operatif 12 saat sonra başlayarak yaklaşık 7 gün boyunca günde bir kez 40 mg enoksaparinden oluşuyordu. DVT, tüm bacak Doppler ultrasonu ile değerlendirildi ve varsa trombüsün yeri ve özellikleri kaydedildi. Pulmoner tromboemboli şüphesi varsa kontrastlı bilgisayarlı tomografi çekildi. Genel VTE insidansı DVT için %8,3 (10/120 kalça) ve pulmoner tromboembolizm için %1,6 (2/120 kalça) idi. DVT'lerin çoğu etkilenen taraftaki soleal vendeydi ve izoekoik veya hipoekoik ekojenite gösterdi. Standart farmakolojik profilaksi ve erken ağırlık verme protokolü ile ALY ile yapılan TKA'yı takiben peri-operatif DVT görülme sıklığı yaklaşık %8,3 olup, çoğunlukla alt bacakta meydana gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: Total Kalça Artroplastisi, Anterolateral Yaklaşım, Derin Ven Trombozu, Pulmoner Tromboembolizm, Venöz Tromboembolizm

The Effect of Anterolateral Approach On Deep Vein Thrombosis in Total Hip Arthroplasty

Abstract

Venous thromboembolism (VTE) is an essential complication in patients undergoing total hip arthroplasty (TKA). However, the incidence of VTE following THA using the anterolateral approach (ALY) is not clear. This study aimed to investigate the incidence of perioperative VTE and the distribution and characteristics of deep vein thrombosis (DVT) after TKA with ALY. This retrospective study analyzed 120 consecutive hips of 100 patients undergoing TKA with primary ALY. Pharmacological prophylaxis consisted of enoxaparin 40 mg once daily for approximately seven days starting 12 hours postoperative until Doppler ultrasonography was performed to determine if

postoperative DVT was present. DVT was evaluated with whole leg Doppler ultrasound, and the location and characteristics of the thrombus, if any, were recorded. Contrast-enhanced computed tomography was performed if pulmonary thromboembolism was suspected. The overall incidence of VTE was 8.3% (10/120 hips) for DVT and 1.6% (2/120 hips) for pulmonary thromboembolism. Most DVTs were in the soleal vein on the affected side and showed isoechoic or hypoechoic echogenicity. The incidence of perioperative DVT following TKA with ALY with standard pharmacological prophylaxis and early weight loss protocol is approximately 8.3%, mostly occurring in the lower leg.

Keywords: Total Hip Arthroplasty, Anterolateral Approach, Deep Vein Thrombosis, Pulmonary Thromboembolism, Venous Thromboembolism

Presentation ID / Sunum No= 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5881-6561

Tüp Bebek Gebeliklerinde Ablasyo Plasenta Gelişiminde Risk Faktörleri

Dr. Murat Önal[1]

[1]Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı ablasyo plasenta prevalansı belirlemek, fetal ve maternal sonuçları ve risk faktörlerini ortaya çıkarmaktır. Gereç ve Yöntem: 2015-2022 yılları arasında yapılan 560 doğum dosyası incelendi. 42 ablasyo plasenta olgusu çalışmaya alındı. Ablasyo plasentanın demografik özellikleri ve risk faktörleri ile birlikte fetal ve maternal sonuçları değerlendirildi. Tüm analizler SPSS yazılımı (Statistical Package for the Social Sciences, sürüm 25.0, SPSS Inc., Chicago, IL, ABD) kullanılarak yapıldı. Bulgular: Hastaların yaşlarının ortanca değeri 31,5 (19-42) yıldı. 14 oldu (%33,3) nullipardı, 28 olgu (%66.7) ise iki ve üzerinde pariteye sahipti. Ablasyo plasenta oranı %0.07 olarak saptandı. 12 (%28.5) olguda gebelikte hipertansif bozukluk görüldü. Toplam 8 (%19,1) kişi sigara içiyordu. Başvuru sırasında, 15 vaka (%35,7) travaydaydı. Başvuru anında şikayetlerin çoğunluğu vajinal kanama olmakla birlikte ikinci önemli şikayet olarak karın ağrısı idi. 25 beş olgu (%59.5) erken membran rüptürü idi. Sezaryen kararlarının çoğu plasenta dekolmanı ve canlı fetüs nedeniyle alındı. Olguların 2'si (%0.04) vajinal, 40'ı (%95,2) sezaryen ile doğum yaptı. Fetal doğum ağırlığı ve gebelik yaşı medyan değeri sırasıyla 2600 (880-3100) ve 34 (28-38) idi. 21 (%50) fetüs doğumdan hemen sonra yenidoğan yoğun bakım ünitesine alındı. Sonuç: Sonuç olarak, ablasyo plasenta maternal ve fetal morbidite ve mortalite ile yüksek oranda ilişkili olduğundan, morbidite ve mortaliteyi önlemek için zamanında tanı çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ablasyo Plasenta, Risk Faktörleri, Komplikasyonlar

Presentation ID / Sunum No= 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9723-1774

Üçüncü Basamak Tek Merkezde Tek Endoskopistin Endoskopik Retrograd Kolanjiopankreatografi Deneyimi

Assoc. Prof. Dr. Yasin Kara[1]

[1]Health Sciences University Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital, Department of General Surgery

Özet

Amaç: Endoskopik retrograd kolanjiopankreatografi (ERCP) safra yolları ve pankreas hastalıklarınıntanı ve tedavisinde kullanılan ve ciddi komplikasyonlara neden olabilen invazif bir endoskopik işlemdir. Bu çalışmada üçüncü basamak merkezinde tek endoskopistin yaptığı ERCP'lerin endikasyonları, yapılan işlemler, gelişen komplikasyonları literatür eşliğinde sunmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Nisan 2020 ile Haziran 2023 tarihleri arasında tek endoskopist tarafından naive papillada yapılan ilk ERCP ler retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik bulguları (Yaş,cinsiyet), İşlem endikasyonları, ERCP işlemi ve yapılan tedavi yaklaşımları ile işlem sonrası gelişen komplikasyonlar incelendi. Bulgular: Çalışmaya 312 hasta dahil edildi. Hastaların 212'si (%68) erkek ve 100'ü (%32) kadın olup yaş ortalaması 52.3 (24-95) idi. 180 hastada bir kez ERCP işlemi uygulanırken 132 hastada tekrar ERCP' lere ihtiyaç duyulmuştur. En sık endikasyon 264 (%84) vakada koledokolithiazis ve koledokolithiazis'e bağlı kolanjit iken, 48 (%16) pankreas başı tümörü, oddi sfinkter disfonksiyonu, postkolesistektomi safra kaçağı, kisthidatik operasyonu sonrası safra kaçağı, distal koledokta darlık idi. İlk ERCP lerde başarılı kanülasyon oranı 81% olup, %19 hasta zor ERCP kabul edildi ve precut papillatomi, suprapapiller fistülotomi, pankreasa stent yerleştirilmesi, çift kalvuz tel gibi yardımcı kanülasyon teknikleri kullanıldı. 2 vakada kanülasyon sağlanamadı ve perkütan kolanjiopankreatografi uygulandı. İlk ERCP lerde komplikasyonlarımız %25 hastada hiperamilazemi, %9 vakada akut pankreatit, %2 vakada kontrast kolanjiti, %2 vakada hafif kanama, %1 hastada kontrast kolesistiti, %1 vakada karaciğerde hematom, %1 vakada perforasyon idi. Tartışma ve Sonuç: ERCP biliyer ve pankreatik kanal hastalıklarının tedavisinde cerrahiye göre daha güvenilir olsa da ciddi komplikasyonlara neden olabilen invaziv bir işlemdir. Koledokolithiazis ve kolanjit en sık endikasyonlar ve akut pankreatit ensık komplikasyondur. ERCP mümkün olduğu kadar terapotik amaçlı ve deneyimli endoskopistler tarafından yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: ERCP, Endikasyon, Komplikasyon, Sfinkteretomi, Koledokolithiazis

Endoscopic Retrograde Cholangiopancreatography Experience of a Single Endoscopist in a Tertiary Care Center

Abstract

Aim: Endoscopic retrograde cholangiopancreatography (ERCP) is an invasive endoscopic procedure used in the diagnosis and treatment of biliary and pancreatic diseases and can cause serious complications. In this study, we aimed to present the indications, procedures, and complications of ERCP performed by a single endoscopist in a tertiary care center in the light of literature. Materials and Methods: The first ERCPs performed on the naive papilla by a single endoscopist between April 2020 and June 2023 were reviewed retrospectively. Demographic findings of the patients (age, gender), indications of the procedure, ERCP procedure, treatment approaches and complications after the procedure were examined. Results: 312 patients were enrolled in the study. Of the patients, 212 (68%) were male and 100 (32%) were female, with a mean age of 52.3 (24-95). While single ERCP was applied in 180 patients, repeated ERCPs were needed in 132 patients. The most common indication was choledocholithiasis and cholangitis due to choledocholithiasis in 264 (84%) cases, while 48 (16%) pancreatic head tumors, oddi sphincter dysfunction, postcholecystectomy bile leakage, bile leakage after cysthidatic operation, and stenosis in the distal choleduct. The successful cannulation rate in the first ERCPs was 81%, 19% of the patients were accepted as difficult ERCP and auxiliary cannulation techniques such as precut papillatomy, suprapapillary fistulotomy, stent placement in the pancreas, double guide wire were used. Cannulation could not be achieved in 2 cases and percutaneous cholangiopancreatography was performed. Our complications in the first ERCPs were hyperamylasemia in 25%, acute pancreatitis in 9%, contrast cholangitis in 2%, mild bleeding in 2%, contrast cholecystitis in 1%, hepatic hematoma in 1%, perforation in 1%. Conclusion: Although ERCP is more reliable than surgery in the treatment of biliary and pancreatic duct diseases, it is an invasive procedure that can cause serious complications. Choledocholithiasis and cholangitis are the most common indications and acute pancreatitis is the most common complication. ERCP must be performed by experienced endoscopists for therapeutic purposes whenever possible.

Keywords: Endoscopic Cholangiopancreatography, Indication, Complication, Sphincteretomy, Choledocholithiazis

Presentation ID / Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3992-2013

Ultrason Kılavuzluğunda Böbrek Baş Cerrahisi Radyon Maruziyet Zamanını Azaltabilir

Asst. Prof. Dr. Timuçin Şipal[1]

[1]Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Kendi merkezimizde ultrasound klavuzluğunda (USGG) ve foroskopi klavuzluğunda (FLRG) yapılan perkutan böbrek taş cerrahisi (PCNL) vakalarını ranyasyon maruziyeti ve ameliyat sonuçları açısından karşılaştırmak istedik. Gereç ve Yöntem: Aralık 2020 ve Şubat 2022 yılları arasında yapılmış olan perkutan taş cerrahisi vakalarından 51 tanesini geriye yönelik inceledik. 26 hastaya USGG klavuzlu PCNL, 25 vakaya floroskopi klavuzlu PCNL yapılmıştı. Sonuçlar: Hastaların demografik dağılımlarından yaş (p: 0,276), taş boyutu (p:0.39), ve BMI kg/ m2 (p:0,644) benzerdi. Intraoperatif olarak, operayon zamanı (dakika)(p:0,734) ve taşsızlık oranları (p: 0,20) yine benzerdi. USG grubunda kaliks girişi için deneme sayısı daha azdı (1.5 vs. 3.3) fakat istatistiksel açıdan anlamlı bulunmadı (p:0,16). Bununla birlikte, giriş için gereken floroskopi zamanı ($p< 0.01$) ve giriş için greken toplam zamanlarda ($p< 0.01$) istatsitiksel olarak anlamlı fark vardı.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taşı, Radyasyon Maruziyeti, Floroskopi, Ultrason

Ultrasound Guided Percutaneous Renal Surgery Can Reduce Radiation Exposure Time

Abstract

Purpose: We aim to compare USG guided versus fluoroscopy-guided PCNL in our center regarding radiation exposure time and operative outcomes. Materials and methods: 51 consecutive patients who underwent PCNL from December 2020 to February 2022 were identified from our PCNL database. Twenty-six patients underwent USGA-PCNL, and 25 patients FGA-PCNL. Results: The patients were similar in age (p: 0,276), stone size (p:0.39), and BMI kg/ m2 (p:0,644). Intraoperatively, the total procedure Time (minutes)(p:0,734) and the stone-free rate (p: 0,20) were also similar. The number of attempted access was low in the USG group (1.5 vs. 3.3) but not statistically significant (p:0,16). However, fluoroscopy time during the access ($p< 0.01$) and access time ($p< 0.01$) were statistically different between the groups.

Conclusions: Ultrasound-guided access techniques can reduce the radiation exposure time during percutaneous stone surgery and enhance the accuracy of entering the desired calyx, resulting in a reduced number of access attempts

Keywords: Kidney Stone, Radiation Exposure, Fluoroscopy and Ultrasound

Presentation ID / Sunum No= 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4907-7730

Uterin Leiomyomların Moleküler Temelleri

Asst. Prof. Dr. Ebru Yüce[1]

[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

Özet

Uterin leiomyomların moleküler temelleri Dr.Öğr.Üyesi Ebru Yuce 1, 2 1 Yüksek İhtisas Üniversitesi, Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, ANKARA 2 Liv Hospital, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, ANKARA Özet: Kadın genital sisteminin en sık görülen pelvik tümörleri olan uterin leiomyomlar myometrial düz kas hücrelerinin benign proliferasyonu olarak tanımlanır. Farklı klinik prezentasyonları olan ve ciddi semptomlara yol açabilen uterin leiomiyomlar önemli morbiditelere neden olarak yaşam kalitesini düşürebilmekte ve birçok hasta için cerrahi girişime varan tedavi gereksinime neden olabilmektedir. Hem bu nedenlerden hem de yüksek prevalansı göz önüne alındığında uterin leiomyomlar günlük jinekoloji pratiğinin önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Günümüzde uterin leiomyomlar için yapılan yüksek sayıdaki cerrahi operasyonlar, ülkelerin sağlık sistemleri üzerinde büyük bir yük teşkil etmektedir. Bu nedenle cerrahi tedaviden uzaklaştıracak yeni tedavi yöntemlerinin ya da özellikle önleyici mekanizmaların keşfedilmesi her bakımdan halk sağlığı yararına olacaktır. Uterin leiomyomların moleküler temellerinin net olarak anlaşılması kromozal bozuklukların miyom fizyopatolojisindeki öneminin belirlenmesi geleceğe özgü genetik tedavi seçeneklerinin geliştirilmesine katkı sağlayabilir. Günümüzdeki bilgiler doğrultusunda her bir myomun mutasyona uğramış bir myometrial düz kas kök hücresinden kaynaklandığı düşünülmektedir. %40-50 oranında karyotipik olarak tespit edilebilir kromozomal anormallikler gösteren monoklonal tümörlerdir. Başlıca kromozom anormallikleri 6, 7, 12 ve 14. kromozomları içeren sitogenetik aberasyonlardır. En sık kromozomal translokasyon t(12,14) (q14- q15,q23-q24) olmakla birlikte karyotip analizi yapılan leiomyomların yaklaşık %20'sinde kromozomal translokasyonlar bulunmuştur. Genel olarak kromozomal anomali olan tümörlerin boyut olarak daha büyük olduğu ve bunların da büyük oranda lokasyonunun subserozal ve intramural olduğu bildirilmiştir. Uterus leiomyomlarının global gen ekspresyon profili, hücre proliferasyonu, farklılaşması ve ekstrasellüler matriks üretiminde fonksiyonel rolleri olanlar da dahil olmak üzere yüzlerce gende disregülasyon olduğunu ortaya çıkarmıştır. Delesyonlar, duplikasyonlar ve translokasyonlar gibi kromozomal anormallikleri tespitinde leiomyoma hücrelerinin kültürünü gerektiren standart karyotipleme kullanılmaktadır. Diğer alternatif yöntem hücre kültürlerine ihtiyaç duymadan delesyonlar ve amplifikasyonlar gibi sitogenetik değişikliklerin tanınmasını sağlayan karşılaştırmalı genom hibridizasyonudur. Sonuç olarak uterin leiomyomların etiyopatogenezinde ve fizyopatolojisinde yer alan noktaların iyi anlaşılması ve bu sayede leiomyomlara yönelik önleyici gerekli müdahalelerin yapılabilmesi toplum sağlığı açısından oldukça önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uterin Leiomyom, Kromozom Anormallikleri, Sitogenetik, Önleyici Mekanizma

Presentation ID / Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2547-8225

Vasitis: A Rare Entity in Pediatric Inguinoscrotal Pathologies: Report of Three Cases

Exp. Dr. Duygu Gürel[1]

[1]Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi
**Corresponding author: DUYGU GÜREL*

Abstract

Introduction: Vasitis is a rare condition that represents an inflammation of the vas deferens (VD). It is mostly seen in adults following an inguinal surgery and has been described in only a few pediatric patients. In this report, it is aimed to present 3 cases and conduct a systematic review. Case: Case 1 was a 15 years old male patient with complaints of palpable mass in the scrotum for 2 years. A 5*10 mm nodular lesion was reported in scrotal ultrasound (USG). Tumor markers and urine tests were normal. Peroperatively VD showed cystic enlargements in the epididymis caudalis and biopsy was taken. The scrotal mass regressed in the follow-up and the biopsy showed vasitis. Case 2 was a 12 years old male patient with complaints of acute pain in the inguinal region and medical history of ipsilateral testicular detorsion one year ago. All urine and laboratory tests were normal. USG demonstrated an edema and increased blood supply in VD through its length. Case 3 was an 11 years old male patient who applied with sudden swelling in the scrotum. The laboratory and urine tests were normal. An urgent scrotal USG demonstrated a diffusely swollen and heterogenic VD. All patients were treated with antibiotherapy and were discharged within 4-5 days. Subsequently case 3 underwent ipsilateral inguinal hernioplasty and peroperatively VD appeared completely normal. Conclusion: Although vasitis is rare, it should be considered in the differential diagnosis of scrotal masses and acute scrotum in order to eliminate unnecessary operations.

Keywords: Vasitis, Inflammation, Vas Deferens, Skrotal Mass

Presentation ID / Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1827-1039

Whipple Operasyonu Sonrası Patolojik Tanısı Pankreas Duktal Adenokarsinom Olan Hastaların Değerlendirilmesi: Sekiz Yıllık Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Havva Hande Keser Şahin[1]

[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

AMAÇ: Pankreas neoplazileri oldukça kötü prognozlu olup bu neoplazilere bağlı ölümler giderek artmaktadır. Bu neoplaziler ile ilgili her geçen gün birçok araştırma yapılmakla beraber, prognoz bakımından gelişmeler sınırlıdır. Bilgi birikiminin artması ve gelecekte tedavi stratejilerine yön göstermesi için Whipple operasyonu yapılmış pankreas duktal adenokarsinom (PDAK) tanılı olguların demografik ve prognostik verileri değerlendiren bu çalışmayı planladık. YÖNTEMLER: Çalışma retrospektif planlandı, 2016-2023 tarihleri arasında hastanemizde Whipple operasyonu yapılan ve patolojik olarak PDAK tanısı alan 80 hastanın demografik, klinik ve patolojik verileri hastane kayıtlarından alındı. Patolojik bulgular, 2017'de yayınlanmış Amerika Ortak Kanser Komitesinin (AJCC) yayınladığı Evreleme Kılavuzu'nun 8. baskısındaki patolojik Tümör, Lenf Nodu, Metastaz (pTNM) kriterlerine göre incelendi. BULGULAR: Olguların yaş ortalaması 70,73 (±10,46) idi. Erkeklerin sayısı 47 (58,75), kadınların sayısı 33 (%41,25) idi. Neoplazilerin en büyük çapının ortalaması 3,9 (±1,36) cm'di. pTNM evrelemesine göre değerlendirmelerde pT2'de 1, pT3'te 19, pT4'de 48, pT5'de 12 olgu tespit edildi. Diferansiasyonlarına göre derece 1'de 17, derece 2'de 53, derece 3'te 10 olgu vardı. İnvazyon alanlarına göre değerlendirmede pankreasa invaze 47, ampullaya invaze 37, duodenum duvarına invaze 40, peripankreatik yumuşak dokuya invaze 34 olgu mevcuttu. Cerrahi sınır (CS) invazyonun incelemesinde proksimal pankreas parankimi CS'na invaze 1, distal pankreas CS'na invaze 9, pankreas boynu CS'na invaze 11, unsinat CS'na invaze 3, koledok CS'na invaze 4, toplam 28 olguda CS invazyonu vardı. 51 (%63,75) olguda lenfovasküler invazyon, 35 (%43,75) olguda perinöral invazyon tespit edildi. 55 (%68,75) olguda lenf nodu metastazı mevcut olup pN0'da 25 (%31,25), pN1'de 40 (%50), pN2'de 15 (%18,75) olgu vardı. SONUÇ: PDAK tanılı hastalarda yüksek evre, kötü diferansiasyon, cerrahi sınırların intakt olmaması prognozun kötü olduğunu göstermiştir. Pankreas neoplazilerinin diğer gastrointestinal neoplazilere göre sıklığının az olması ve yapılan çalışma sayısının daha zenginleşmesi açısından hastanemize ait hastalarının demografik ve prognostik özelliklerine ait bulgularını değerlendirip sunduk ancak daha geniş serilerde çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Pankreas Patolojileri, Pankreas Duktal Adenokarsinom, Whipple, Neoplazi, Tümör Evrelemesi

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0618-5822

Diyarbakır'da Hindi ve Kazlardan İzole Edilen *Salmonella spp.* Suşlarının Karakterizasyonu

Dr. Nurdan Karacan Sever[1], Prof. Dr. Neval Berrin Arserim[1], Assoc. Prof. Dr. Nida Özcan[1]

[1]Dicle Üniversitesi Veteriner Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
[2]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Özet

Bu çalışmada Diyarbakır ilinde yetiştirilen hindi ve kazlardan izole edilen *Salmonella* suşlarının karakterizasyonu amaçlandı. Hindi ve kaz çiftliklerinden 100 hindi ve 100 kaz olmak üzere toplam 200 adet dışkı ve altlık örneği toplandı. ISO6579 prosedürüne göre örneklerden izole edilen *Salmonella* suşları serotiplendirildi ve çeşitli antibiyotiklere duyarlılık/dirençlilik durumu fenotipik ve genotipik (*intI, blaSHV, blaTEM, blaOXA, ve blaCTX−M qnrA, qnrB, qnrS, qepA*) olarak analiz edildi. Ayrıca *sipA, sopD, sopB, sifA, sitC, sipD, sopE, sopE2, ssaR, spvC* ve *pefA* genleri ile virulens özellik taşıma potansiyelleri araştırıldı. Hindi örneklerinden 94 (%94) *Salmonella* spp. suşu izole edildi ve suşların tamamı *S.* Seftenberg olarak tanımlandı. *S.* Seftenberg suşlarından rastgele seçilen 54 suş ile çalışmaya devam edildi. Kaz örneklerinden 9 (%9) *Salmonella* spp. suşu izole edildi ve suşların yedisi (%77.78) *S.* Saintpaul ve ikisi (%22.22) S. Typhimurium olarak serotiplendirildi. 63 suşun tamamında en yüksek antibiyotik direnci enrofloxacin (%98.41), gentamicin (%90.48), amoxicillin (%85.71)' e karşı belirlendi. S. Seftenberg suşlarının %96.3, S. Saintpaul suşlarının %28.57' si ile tüm suşların %85.71' inde çoklu ilaç direnci tespit edildi. intI, *Salmonella* suşlarının %82.54 ve *S.* Seftenberg suşlarının %96.3' ünde tespit edildi. Toplam 63 *Salmonella* suşunun %85.71' inin *blaTEM*, %19.05' inin *blaCTX−M,* %77.78' inin *qnrB* ve %74.6' sının *qnrS* taşıdığı belirlendi. Salmonella suşlarında en yüksek prevalans sopE (%98.41) ve sipD (%96.82) genleri için tespit edildi. *S.* Seftenberg ve *S.* Saintpaul suşlarının tamamının (%100) sopE genini taşıdığı belirlendi. *S.* Typhimurium suşlarının ikisinin de (%100) *sipD, sopE2, sitC, spvC* ve *pefA* genlerini taşıdığı tespit edildi. Bu çalışma ile hindi ve kaz orijinli Salmonella suşlarının çeşitli antibiyotiklere direnç durumları ile virulens potansiyellerinin araştırılması, konuyla ilgili ileride yapılacak çalışmalara kapsamlı bir veri oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra gıda zinciri yoluyla insan sağlığını ciddi düzeyde etkiyebilen Salmonella suşlarının çeşitli özelliklerinin ortaya konması olası hastalık ya da salgınlarla mücadele için de önemli veriler sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik Direnci, Hindi, Kaz, Salmonella, Virulens

Characterization of Salmonella *spp.* Strains Isolated From Turkeys and Geese in Diyarbakir

Abstract

In this study, it was aimed to characterize Salmonella strains isolated from turkeys and geese reared in Diyarbakır. A total of 200 feces and litter samples, 100 turkeys and 100 geese, were collected from turkey and goose farms. Salmonella strains isolated from the samples according to the ISO6579 procedure were serotyped and their susceptibility/resistance to various antibiotics were analyzed phenotypically and genotypically (intI, blaSHV, blaTEM, blaOXA, and blaCTX−M qnrA, qnrB, qnrS, qepA). In addition, their virulence potential was investigated through sipA, sopD, sopB, sifA, sitC, sipD, sopE, sopE2, ssaR, spvC ve pefA genes. 94 (94%) Salmonella spp. strains were isolated from turkey samples, and all of the strains were identified as S. Seftenberg. The study was continued with 54 strains randomly selected from S. Seftenberg strains. Nine (9%) Salmonella spp. strains were isolated from goose samples, and seven (77.78%) of the strains were serotyped as S. Saintpaul and two (22.22%) as S. Typhimurium. The highest antibiotic resistance was determined against enrofloxacin (98.41%), gentamicin (90.48%), amoxicillin (85.71%) in all 63 strains. Multidrug resistance was detected in 96.3% of S. Seftenberg strains, 28.57% of S. Saintpaul strains and 85.71% of all strains. It was detected in 82.54% of Salmonella and 96.3% of S. Seftenberg strains. It was determined that 85.71% of total 63 Salmonella strains carried blaTEM, 19.05% carried blaCTX−M, 77.78% qnrB and 74.6% qnrS. The highest prevalence in Salmonella strains was determined for the sopE (98.41%) and sipD (96.82%) genes. All strains of S. Seftenberg and S. Saintpaul (100%) were determined to carry the sopE gene. Both of S. Typhimurium strains (100%) were determined to carry the sipD, sopE2, sitC, spvC and pefA genes. In this study, analysing the resistance status to various antibiotics and virulence potential of Salmonella strains of turkey and goose origin, constitutes a comprehensive data for future studies on the subject. In addition, revealing the various characteristics of Salmonella strains, which may seriously affect human health through the food chain, also provides important data for struggling possible diseases or epidemics.

Keywords: Antibiotic Resistance, Turkey, Goose, Salmonella, Virulence

Presentation ID / Sunum No= 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1975-0103 / 0000-0003-2758-5945

Genetic Improvement of Small Ruminants Through Molecular Techniques: Recent Applications, Benefits, and Limitations

Ma. St. Nursen Senturk[1], Assoc. Prof. Dr. Sena Ardicli[1]

[1]Bursa Uludag University

Özet

Küçük ruminant yetiştiriciliği, süt, et ve yapağı üretimini kapsayan hayvansal üretime çok yönlü katkıları ve sınırlı alanlarda yüksek hayvan yoğunluğuna izin veren yönetilebilir doğası nedeniyle küresel olarak tercih edilmektedir. Küçükbaş hayvan yetiştiriciliğinde geleneksel seleksiyon yöntemleri yardımıyla belirli ilerlemeler sağlanmış fakat modern moleküler tekniklerin benimsenmesi sığır yetiştiriciliğinin gerisinde kalmıştır. Bu durum büyük ölçüde küçükbaş hayvan yetiştiriciliğinin kırsal alanlarda ekstansif uygulamalar şeklinde gerçekleştirilmesinden kaynaklanmaktadır. Bununla birlikte, daha büyük ölçekli işletmelerin kurulması ve organik ürünlere olan talebin artması, koyun ve keçi yetiştiriciliğinde belirli bir ölçüde ilerlemeyi sağlamıştır. Sığır yetiştiriciliğinde genetik tekniklerin kullanımı giderek artmaktadır. Güncel seleksiyon uygulamaları, büyük ölçüde genom boyu ilişkilendirme çalışmalarından (genome-wide association studies: GWAS) elde edilen verilere dayanmakta ve işaretleyici destekli seleksiyon (marker-assisted selection: MAS) uygulamalarının yerini almaktadır. Ancak etkili bir MAS programının, özellikle küçük ruminantlar bağlamında oldukça önemli olduğu açıktır. Bununla birlikte, genomik seleksiyonun temel özelliklerinden biri, genotipik bilgiyi fenotiple ilişkilendirebilmek için referans popülasyonların oluşturulması gerekliliğidir. Küçük ruminantlarda, sınırlı referans popülasyon büyüklüğü, bağlantı dengesizliği durumu, çoklu ırk değerlendirmeleri, fenotip kaydının yetersizliği, marjinal maliyet-fayda dengesi ve genotiplendirme maliyetleri genomik seleksiyon için çok önemli sorunlar oluşturmaktadır. Moleküler genetikteki ilerlemelerle birlikte geliştirilen aday gen yaklaşımı, hayvancılıkta ekonomik açıdan önemli özellikler üzerinde etkileri olan genlerin belirlenmesinin yanı sıra kantitatif özellik lokusları (quantitative trait loci: QTL) analizleri ve genomik seleksiyon için değerli bir araç haline gelmiştir. Tüm bu faktörleri göz önünde bulundurarak bu çalışma, küçük ruminant genetiği ve seleksiyon stratejilerinin güncel durumunu değerlendirmeyi ve sığır yetiştiriciliğinde genomik uygulamalarla karşılaştırmalı bir analiz yoluyla geleceğe yönelik öngörüler sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Küçük Ruminant, Genomik Seleksiyon, Genetik İşaretleyici, Snp Çip

Genetic Improvement of Small Ruminants Through Molecular Techniques: Recent Applications, Benefits, and Limitations

Abstract

Small ruminant breeding is favored globally due to its multifaceted contributions to animal production, encompassing milk, meat, and fleece production, as well as its manageable nature that allows for higher livestock density in limited areas. While traditional selection methods have yielded certain advancements in small ruminant breeding, the adoption of modern molecular techniques lags behind that of cattle breeding. This discrepancy is largely attributed to the prevailing extensive rearing practices of small ruminants in rural areas. Nevertheless, the emergence of larger-scale intensive farming operations and the growing demand for organic products have initiated a degree of advancement in sheep and goat breeding. The utilization of genetic techniques in cattle breeding is on the rise. Presently, selection initiatives rely heavily on well-supported data from genome-wide association studies (GWAS), surpassing the significance of marker-assisted selection (MAS) applications. However, it remains evident that an efficient MAS program holds considerable importance, particularly within the context of small ruminants. However, one of the key supporting features of genomic selection is that in order to relate genotypic information to phenotype, a reference population must be established in which intense phenotyping occurs for animals genetically related to the larger population. In small ruminants, limited reference population sizes, linkage disequilibrium status, multi-breed evaluations, lack of phenotype recording, marginal cost-benefit balance, and genotyping costs pose crucial problems for genomic selection. The candidate gene approach, arising from advancements in molecular genetics, has become a valuable tool for pinpointing genes with significant impacts on economically important traits in livestock, as well as for conducting quantitative trait loci (QTL) analyses and genomic selection. Considering all these factors, this study aims to evaluate the recent status of small ruminant genetics and the selection strategies and to provide insights into future prospects through a comparative analysis with genomic practices in cattle breeding.

Keywords: Small Ruminant, Genomic Selection, Genetic Marker, Snp Chip

Presentation ID / Sunum No= 370

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

The Importance of Strength Training in Football

Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan[1], Prof. Dr. Parvez I. Haris[2]

[1]Akdeniz Üniversitesi
[2]Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere
**Corresponding author: Meriç ERASLAN*

Abstract

Introduction: Football is a sport that requires not only speed and agility but also physical strength. This paper focuses on the results of the survey conducted to understand the importance football players attach to strength training and to evaluate the effects of strength training. Method: Within the scope of the research, a survey was applied to a total of 204 football players from different age groups and levels. The survey consisted of questions about topics such as how much importance football players attach to strength training, which strength training methods they prefer, and the effects of training on their performance. Results: According to the survey results, 90% of the football players stated that they believed that strength training positively affected their football performance. 75% of the participants stated that they regularly do strength training at least twice a week. These results show the importance football players attach to strength training and the frequency of training. While 70% of football players believe that strength training increases their speed, 80% of them believe that strength training improves their agility. 65% of the participants stated that they believed that strength training reduced the risk of injury. Additionally, 85% believe that strength training provides advantages in areas that are important in football, such as air ball tackles and body balance. Conclusion and Recommendations: The survey results reveal the football players' belief in the importance of strength training and the positive effects of the training on performance. In this regard, football players giving due importance to strength training will enable them to be more effective on the field as stronger and more durable players. It is recommended that coaches integrate strength training into their training programs and encourage players in this regard. Future studies can examine the long-term effects of strength training in more detail by conducting wider participation in different age groups and levels.

Keywords: Strength Training, Football

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

Laparoskopik Myomektomi ile Laparotomik Myomektominin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Ufuk Atlıhan[1]

[1]Özel Karataş Hastanesi
**Corresponding author: Ufuk Atlıhan*

Özet

Myoma, genital traktusunun en sık görülen tümörleri olmakla birlikte medikal tedaviye yanıt alınamayan, operasyon ihtiyacı yüksek patolojidir. Kadınların %25-55'sinde izlenmektedir. Boyutuna, yerine göre sıklıkla asemptomatiktirler. Myoma cerrahisinde endovizyonun gelişmesiyle laparotomiye alternatif olmuştur. Çalışmamızda gerçekleştirdiğimiz laparoskopik-laparotomik myomektomilerin postoperatif-peroperatif sonuçları karşılaştırılmıştır. Çalışmamıza ağrı-idrar yapmada güçlük-kabızlık-kanama-bası semptomları-infertilite endikasyonlarıyla 2017-2022 tarihlerinde myomektomi yapılan hastalar dahil edilmiştir. Bu endikasyonlarla histerektomi uygulanan myoma tanılı hastalar-geçmişte myomektomi yapılan-laparoskopiden laparotomiye geçilen hastalar dahil edilmemiştir. Hastalar cerrahiye göre ikiye ayrılmıştır,hospitalizasyon süresi,myom sayıları, VKİ, ameliyat sürecinde hemoglobin ve hematokrit seviyeleri açısından karşılaştırılmıştır.Çalışmamızda 34 laparoskopi, 28 laparotomi uygulanmıştır. Laparoskopide ortalama yaş 38.1±8.4, laparotomide ise 40.5±5.7 izlenmiştir, anlamlı farklılık saptanmamıştır(p>0,05). VKİ karşılaştırıldığında, laparoskopide 28.1±3.1kg/m2, laparotomide 27.2±4,7kg/m2 olarak saptanmıştır, anlamlı farklılık saptanmamıştır(p>0,05). Hastaların preoperatif saptanan Myom sayıları arasında anlamlı fark saptanmamıştır(p>0.05). Geçirilmiş cerrahi açısından karşılaştırıldığında fark saptanmamıştır(p>0.05). Ameliyat süreleri karşılaştırıldığında laparoskopi süresi 167.5±52.2 dakika, laparotomi süresi 99.5 ± 38.4 dakika olarak izlenmiştir, anlamlı fark saptanmıştır(p<0.05). Hastaların preoperatif ve postoperatif hemoglobin ve hematokrit seviyeleri arasında fark saptanmamıştır(p>0.05).Preoperatif ve postoperatif hemoglobin ve hematokrit değerleri arasındaki değişim karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunmamıştır(p>0,05).Hastaların hastanede kalış süresi laparoskopi için 2.1 gün, laparotomilerde 2,2 gün olarak saptanmış, anlamlı farklılık saptanmamıştır(p>0.05). Bunun sebebi gruplarda komplikasyon gelişmemesi halinde postop1.Günde taburcu etmemizdir. Laparaskopi grubunda bir hastada konjenital Megaüreter nedeniyle üreter yaralanması gerçekleşmiştir. Laparatomilerde majör komplikasyon gelişmemiştir. Ameliyat süreleri laparoskopilerde uzun izlenmektedir. Ameliyat süresinin uzamasında, eksize myomun morselasyonunda kaybedilen vakit, gaz kaçağı etkenlerinin önemli olduğunu düşünüyoruz. Operasyon sürelerinde eksize edilen kısmın çıkarılması, laparaskopilerde operasyonun yaklaşık%30'u oluşturmaktadır. Postoperatif ilk 24-72 saat, 1 hafta hastaya VAS ağrı değerlendirilmesi yapıldığında laparaskopi grubunda ağrı skorlaması anlamlı düşük saptanmıştır(p<0.05). Bununla birlikte postoperatif 6. Ayda yapılan ultrasonografi değerlendirilmesinde <1cm myom sayısı laparaskopilerde anlamlı yüksek

saptanmıştır($p<0.05$). Laparoskopilerde; konfor, günlük aktiviteye geri dönüş ve kozmetik sonuçları ile uygun hastalarda tercih edilebilecek bir yöntem olmakla birlikte <1cm myomların peroperatif saptanması, çıkarılmasında laparatomi ile karşılaştırıldığında avantaj ve dezavantajları sorgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Laparaskopi, Laparatomi, Myoma Uteri